

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

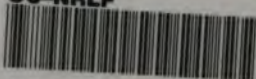
We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

UC-NRLF

\$B 290 067

LIBRARY

OF THE

University of California.

No. 4124

Division

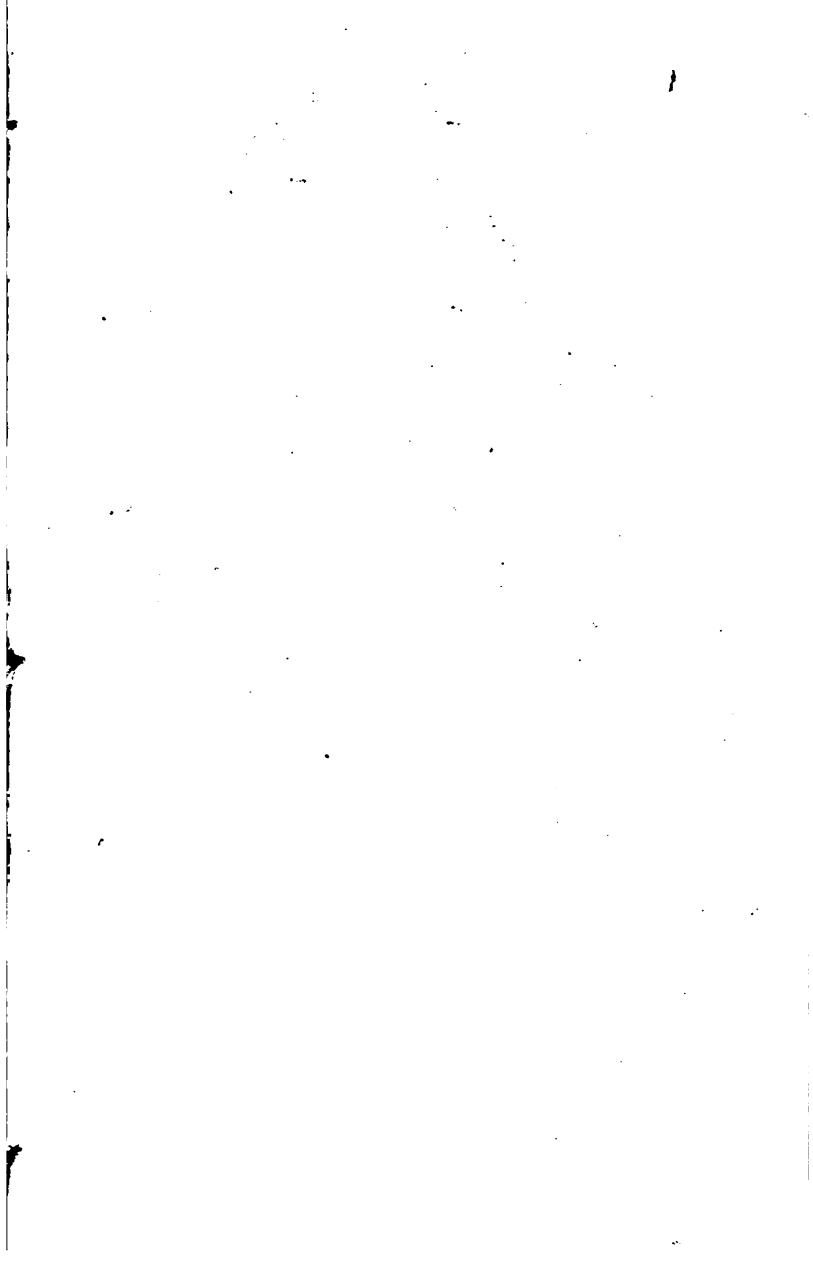
Range 751fg

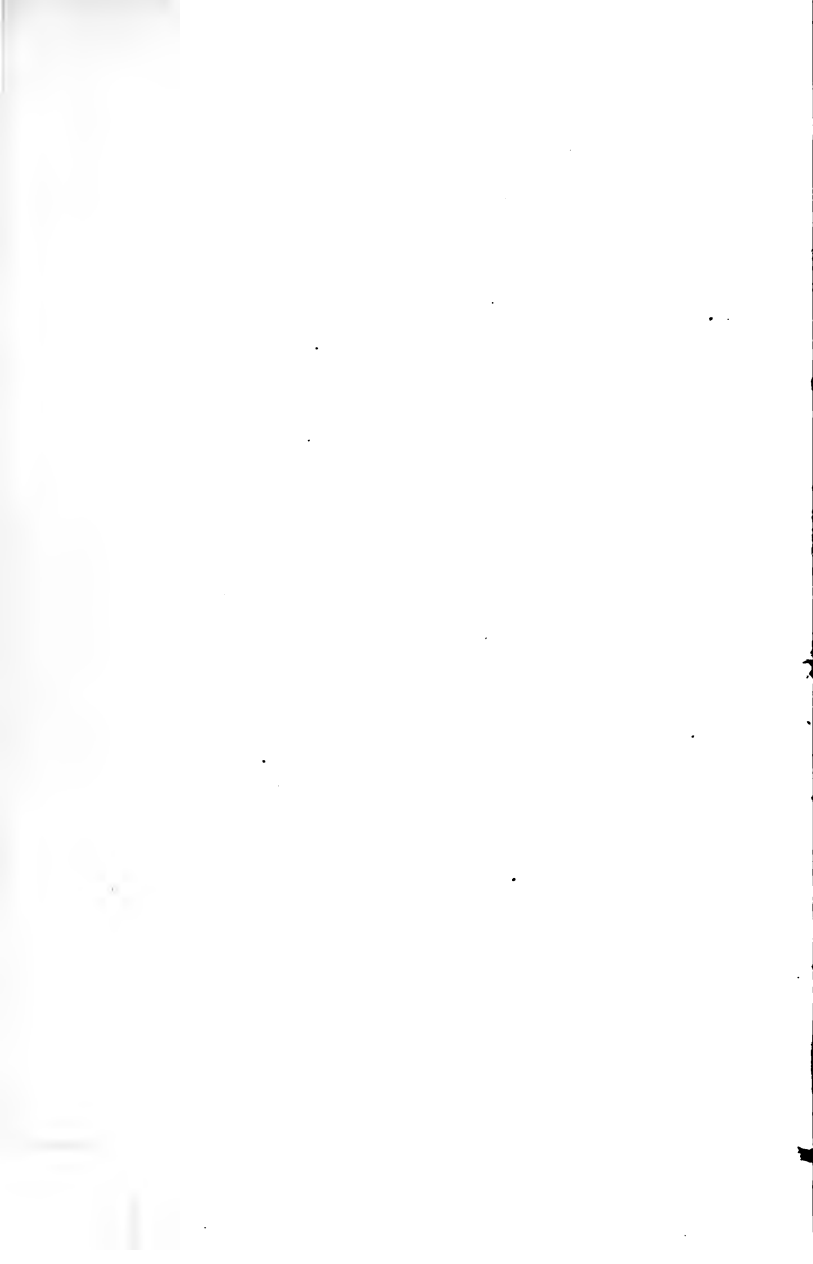
Shelf

Received Sept 15, 1872

ANDOCIDIS
ORATIONES

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE,
IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI.

MDCCLXXI.

75118

4124

PA3404.A45.1871.MAIN

PRAEFATIO.

Andocidis codices eosdem fere atque Antiphontis habemus, praeterquam quod Oxoniensis N ope in hoc oratore destituti sumus. Quos ut omnes ex uno exemplari derivatos esse e lacunis corruptelisque multis, quas omnes communes habent, certissimum est, ita nihil dubium quin antiquum illud exemplar in codice Crippsiano A satis fideliter expressum, in ceteris multimodis corruptum intueamur. Contulit autem I. Bekkerus praeter Crippsianum tres Andocidis libros: Laurentianum B, qui plerumque cum illo consentiens aliquanto tamen deterior est, Marcianum L et Vratislaviensem Z, quos cum et corruptissimos esse et eadem omnia plerumque exhibere videret, Marcianum post orationem primam missum fecit. Ambrosianum autem P et Burnesianum M paucis locis Bekkerus inspexit, neque hercle ex codicis M integra collatione, quae apud Dobsonum exstat, quicquam magnopere lucrati sumus. Contra quod Crippsianum idem Dobsonus iterum excussit, id quidem non sine aliquo fructu factum est.*) Huius igitur libri lectiones e

*) Spicilegium nunc quoque relictum esse ipse nuper cum Londinii essem facile perspexi: multa enim in eo codice primo aliter atque nunc sunt extiterunt, quae magnam partem nemodum enotavit. Sed cum semper eadem manus neque altera ulla correxerit, pr. m. lectiones cod. A in hoc oratore non magni faciendae sunt.

Bekkeri Dobsonique (A^d) apparatu integras in hanc editionem transtuli; ceterorum codicum consensum nunquam neglexi; reliquam autem lectionum farraginem magnam partem abieci, codicis M raro rationem habui. Qua in re id tantum vereor, ne cui iusto plura retinuisse videar; sed in hanc partem peccare malui.

Editionem Andocidis principem Aldus Manutius confecit, libro usus deterioribus nostris simili, sed qui praeter corruptelas proprias plurimas interdum veriore etiam lectionem praeberet.*) Aldum secutus Henr. Stephanus suapte coniectura non pauca emendavit; Reiskius deinde (R.), quamvis nullis ne ille quidem librorum manuscriptorum adiumentis usus, et in orationibus ipsis menda quaedam sustulit et adnotationes aspersit bonae frugis plenissimas, ita ut eorum quae Bekkerus e codicibus nova introduxit permagnam partem coniectura ab illo iam inventa fuisse videamus. Postquam I. Bekkerus pro vulgata illa novam ex codicibus optimis recensionem proposuit, primum Dobsonus inter ceteros oratores Atticos Andocidem quoque edidit, quae editio quamvis sit propter copias lectionum adnotationumque Dobrei, Reiskii, aliorum virorum doctorum appositae utilissima, novi tamen et ex coniectura vel ipsius editoris vel alius cuiusquam nihil sane continet. Car. autem Schillerus (Schi.), qui post Sluiteri lectiones Andocideas

*) Exemplum praesto est or. 1, 123, ubi codices ἀποφέν-
ξαιμι, Aldus ἀποφθέξομαι, quod illo loco sensu omnino
cassum est, vera lectio a Reiskio et Valckenaerio reperta
ἀποφενύξομαι.

denuo editas orationes quoque ipsas typis mandandas curavit, et ipse in Bekkeri plerumque lectionibus acquievit, pauca mutavit. Turicenses vero editores Baiterus et Sauppius (Turr.) magnopere rem promoverunt, cum certatim locis corruptis medelas quaerere et reperire: quae ab altero profecta alterius ad sensum non tulerunt, ea in adnotationibus apposita magno ad emendandas orationes adiumento sunt.

Sed etiam qui non ediderint has orationes multi multa contulerunt. Nomino ex eis, quorum copiis iam Bekkerus usus est, Valckenaerium, Luza'cium, Sluiterum (Sl.), quorum plurimas coniecturas nunc in orationibus ipsis legimus. Quos secutus est non minore successu quem coniectorem felicissimum Sauppius praedicat Dobreus Britannus, et apud nos Ad. Emperius, cuius et ipsius scripta quaedam Turicensibus editoribus praesto fuerunt. Postea autem quamvis multi viri docti in Andocide operam collocarint, tamen haud aequè multum in emendandis orationibus profectum est. Meierus et Vaterus aliis nominibus bene de Andocide meruerunt, artem criticam in eo vix sequebantur. Klotzius autem (Kl.), qui Schillerianae editionis censor exstitit (J. J. 1835 XIII p. 372), id praesertim egit ut corruptissimam quamque lectionem enixò studio defenderet; raro ut recte et prospero successu tutaretur contigit. Bergkii in epistula ad Schillerum, quae huius editioni adiuncta legitur, locos quosdam paucos egregie sane tractavit explicavitque. Pauca sunt Cobeti, plura Hirschigii (Hi.; Philol. 1850 p. 318), sed ea nequaquam cum eis comparanda quae in Antiphonte postea

idem ille praestitit. Egregie autem Kirchhoffius aliquot primae orationis locos ex inscriptionibus et illustravit et emendavit (J. J. 1860 p. 238; Hermes I, p. 1). Reliquos quorum scriptis maiore minoreve cum fructu usus sum iam uno in conspectu proponam. Bake Schol. hypomn. I p. 222 et V, 242. — Fr. Franke (Fr.), Zeitschr. f. Alterth. 1843 p. 259. — H. Frohberger Recens. dissert. Köpki, Philol. Anzeiger 1870 p. 327, et Coniect. in orat. Atticos, Philol. 1870 p. 630. — W. Helbig, J. J. 1862 p. 679. — L. Kayser, Recens. dissertat. Linderi (quae ipsa ad manum mihi non fuit) Rh. Mus. N. F. XVI, 72. — R. Köpke (Kö.), Emendationes Andocidae, Progr. Guben 1869. — J. Lipsius, J. J. 1870. — C. Scheibe, zur Erklärung des Beschlusses des Patrokleides, Zeitschr. f. Alterth. 1842 p. 201. — Praeterea grato animo profiteor A. Weidnerum collegam (W.) ad Andocidis quoque editionem benignam opem liberaliter tulisse.

Ipsae autem quam normam in constituenda lectione secutus sim, breviter iam exponam. Coniecturis audacioribus abstinere vel ob eam causam satius visum est, quod hae orationes, praesertim si Crippsianum respicias, multo minus depravatae sunt quam aut Antiphontis aut Lysiae: id quod cernitur vel maxime in nominibus propriis, quae facillime corrumpebantur neque tamen insignem labem contraxerunt. Dialecti tamen seorsim ratio habenda est: quare cum Schillero *γίγνομαι* et *γίγνώσκω*, quamvis raro in libris tradita, ubique redux, neque toleravi in genuinis nominum in —ης exeuntium accusativos

quales sunt *Δημοσθένην* et *Διογένην*, quos recte idem Schillerus ab Andocidis certe aetate alienos iudicat. Sunt et alia non pauca quae eodem iure mutare possis, nisi quod libri in eis nulli adstipulantur: certe neque *Ἀλκμαιονίδου* pro *Ἀλκμεωνίδου* (1, § 16) Atticum duco (cf. quae affert Sauppis ad Dem. 21, 144 et in epist. ad Baiterum de Alcibiade altero p. XIV) neque *συνεκέλειστο* (1, 48) pro *συνεκέκλητο* illius aetatis; at si ad severissimam normam eas res exigere velimus, ilico *σῶζω* quoque et *θυήσκω* unice verae scripturae reducendae forent. *Θέλειν* est 1, 22 (ubi *μη' θέλοντας* Turr.) et 4, 7. 37; *εἵνεκα* 1, 29. 86 (AB). 103 (A). 117; 2, 13. *Ξύμμαχος* et *ξυμφορά* saepe ZM praebent, *ἐς* uno loco 3, 3 AB: quae nemo adhuc recepit. *ΣΣ* pro *ΤΤ* optimi libri in genuinis orationibus nusquam praebent, in quarta mutavi *Μολοσίαν* § 41, quamquam haud ignarus huius orationis et in his et in aliis rebus causam separatam esse. Cuius auctor Isocrateo magis genere dicendi usus neque hiatum facile tolerans, si e sola forma loquendi aestimes, circa medium quartum saeculum fuisse videtur.

Scholia quaedam vel glossemata in verba Andocidis irrepsisse non est quod dubitemus; at cum numquam multum lectitatus hic scriptor fuerit, multa ea crebraque esse verisimile non videtur. Scripsit commentarium in Andocidis orationes, Suida teste, Valerius Theon, et argumenta duarum certe orationum nunc quoque manent. Perlustranti autem mihi quattuor has orationes haec occurrunt quae talem speciem prae se ferre videantur. 1, 133 *λεύ-*

κην, οὐς] *λεύκην τὸ πόσους h. e. λ. τόπος οὐς*
 codd. omnes. 4, 2 *ὧν εἰς] ὧν τῶν ἀγαθῶν εἰς*
 codd. omnes, e superioribus *πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νο-*
μίξω. — 1, 17 *ἔγραψατο τὸν Σπεύσιππον παρα-*
νόμων] γραφήν add. Ald., lacunam habent BLZM;
 ergo non in Aldina demum id vocabulum additum
 est. — 1, 142 *τῆς ἐλευθερίας ὑπῆρξαν]* add. *αἷτιοι*
 Z et mg. M. — 3, 21 *τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραπο-*
δίξασθαι καὶ τὴν χώραν ἐρημοῦν] καὶ *δηοῦν* post
ἀνδραποδ. add. ZM. — 3, 26 *μάχεσθαι Λακεδαι-*
μονίοις AB: *μάχ. πρὸς Λακεδαιμονίους* cett. — 2, 16
οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον] οὐκ ἔστιν ὅτι *ἔργον* A pr.,
οὐκέτι ἕτερον Ald., οὐκ ἔστιν ὅτι *ἕτερον ἔργον* cett.
 — 1, 30 *ἐν οἷς ὑμῶν οὐδέν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ*
παραιτούμενον σωθῆναι] ὑμῶν delendum videtur
 aut transponendum certe. — 1, 59 *τῶν δ' ἄλλων,*
οἳ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμνησθήσαν] post οἳ (οἱ
 codd.) v. additur *λοιποὶ*, quod cum Dobr. delerunt
 Turr. — 1, 61 *εἰσηγήσατο μὲν ταύτην τὴν βουλήν]*
γενέσθαι add. v. ante Bekkerum. — 1, 86 *ἢ που*
ἀγράφω γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ γε χρή-
σασθαι] δεῖ γε χρ. deleri vult Hi.; *γε χρήσ.* mihi
 quoque delenda videntur. — 1, 92 *σκέψασθε τοίνυν*
ὧ ἄνδρες καὶ τοὺς νόμους καὶ τοὺς κατηγοροῦς]
καὶ τοὺς νόμους deleri mal. Reiskius. — 2, 19 *ἢ*
βουλή deleri vult Valckenaerius. — Haec sane pauca
 sunt, et ex eis ipsis quaedam minime certa; denique
 intra vocabulorum explicationes vel sententiarum quae
 mancae viderentur complendarum studium omnia con-
 tinentur. Quare quamquam profecto etiam alia glosse-
 mata insunt quae nos convincere nequeamus, parcus
 tamen in secludendo fui neque Dobrei et Hirschigii

in eo exemplum sequi volui. Exstitit nuper qui sedulo in interpolationes inquireret Lipsius: qui ut exemplo utar 1, 16 in verbis *καὶ κομισθεὶς ἄδειαν εὐρόμενος ἀπογράφει δυοῖν δέοντας εἰκοσὶν ἄνδρας* ea quae sunt *ἄδειαν εὐρόμενος* eici vult, etenim eam rem iam supra verbis *ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς* indicatam esse. At ne potuit quidem senatus ei impunitatem decernere qui nondum adesset, sed promittere tantum, si redisset, fore ut decerneretur, et illud *ψήφισμα* nihil aliud continuisse videtur, nisi ut delegati quidam Megara proficiscerentur Teucrumque his promissis Athenas reducerent.

Ipse autem Lipsius id quidem confitetur, magna cautione opus esse, si quis in hoc oratore interpolationes indagare velit: etenim fuisse Andocidem ad verborum ambages natura propensiolem neque immerito a quibusdam veterum, Hermogene teste, nugatorem habitum esse. Hoc verissimum et omnibus qui artem criticam in hoc oratore faciant imprimis tenendum est. Plurima sunt quae sine detrimento orationis recidi possint, verba, sententiae, totae partes; sed non hercle ideo illa non genuina sunt. Alterum est quod Andocides levitatis concinnitatisque minime studiosus fuit. Quare et in illo loco qui omnium maxime coniecturis hominum doctorum vexatus est: *καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φρικῶδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἀμαρτόντων κτέ.* (§ 29), ipse medelam corruptelae similem adhibui, nempe ut addito *οἱ* post *κατηγορῶν* concinnitatem sententiae prorsus tollerem. Denique id moneo, asyndetorum in narrationibus amantissimum esse Andocidem:

quam figuram ipse quoque aliquotiens codicum ope restitui.

Ceterum eas tantum coniecturas in adnotatione apposui, quæ mihi satis verisimiles esse videntur; in certioribus recipiendis non parcus fui. Auctor cuiusque sedulo indicatus, item editor qui primus receperit. Si quis autem cognoscere cupiat quales ante Bekkerum hae orationes lectae sint, Reiskium adeat; sive quot locos vel Reiskius vel Valckenaerius ceterique antiqui coniecturis suis nulladum codicum ope sanaverint, ipsorum adnotationes inspicio: neque enim omnia quæ Aldus præter codices peccavit indicare, neque totiens præter Bekkerum editorem codicesque e quibus ille veram lectionem reduxit priores quoque qui eandem coniectura assecuti essent nominare huius editionis visum est.

Scr. Magdeburgi mense Februario a. CIOIOCCCLXXI.

Fridericus Blass.

VITA ANDOCIDIS

E VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἄνδοκίδης Λεωγόρου μὲν ἦν πατὸς (τοῦ Ἄν- 1
δοκίδου) τοῦ θεμένου ποτὲ πρὸς Λακεδαιμονίους
εἰρήνην Ἀθηναίους, τῶν δῆμων δὲ Κυδαθηναίος ἢ
Θορεύς, γένους εὐπατριδῶν, ὡς δ' Ἑλλάνικος καὶ
ἀπὸ Ἐρμοῦ· καθήκει γὰρ εἰς αὐτὸν τὸ Κηρύκων
γένος. — διὸ καὶ προεχειρίσθη ποτὲ μετὰ Γλαῦ- 2
κωνος σὺν ναυσὶν εἴκοσι Κερκυραίοις βοηθήσων
διαφερομένοις πρὸς Κορινθίους. μετὰ δὲ ταῦτα 3
αἰτιαθεὶς ἀσεβεῖν ὡς καὶ αὐτὸς τοὺς Ἐρμοῦ περι-
κόψας καὶ εἰς τὰ τῆς Δήμητρος ἁμαρτῶν μυστήρια,
[διὰ τὸ πρότερον ἀκόλαστον ὄντα νύκτωρ κωμά- 4

Andocidis res enarravit Caecilius in libro de X oratoribus; Dionysius quoque attigisse videtur (cf. arg. or. III). Ipsi autem biographi veteres fontes praecipuos habuerunt Andocidis ipsius orationes (v. § 13) et Lysiae qui fertur sextam; Theodori Byzantii in Andocidem orationem exstitisse apud Suidam legimus, usurpatam a quoquam esse nescimus. Superest nobis praeter hanc Plutarcheam vitam et Suidae brevissima et *μετάφρασις* quam Plutarcheae confecit Photius (cod. 261). — 1. τοῦ Ἄνδοκίδου add. Ruhnken. West. coll. Andoc. 3, 6. — τῶν δῆμων AHP West.: τὸν δῆμον. — Κυδαθηναίους Taylor. — Θορεύς Taylor: Θουρεύς. v. C. I. n. 213: Ἄνδοκίδης Λεωγόρου Κυδαθηναίους, et Androt. ap. Schol. Aristid. III, 485 Dd.: Ἄνδοκίδης Κυδαθηναίους. — Ἑλλάνικος] cf. Plut. Alcib. c. 21: Ἄ. ὁ δῆτωρ, ὃν Ἑλλάνικος ὁ συγγραφεὺς εἰς τοὺς Ὀδυσσεῶς ἀπογόνους ἀνήγαγεν, et Suid. s. v. Ἄνδ.: ἀπόγονος Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσεῶς καὶ Ναυσικάας, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος. Inepta est explicatio sive auctoris sive interpolatoris qui Κηρύκων gentem admisit. — 2. E Thucyd. I, 51; sed hic avus est. — 4 et 5 e margine demum sententiae interiecta esse, id quod perspexit West., ex his arguitur, quod et ignorat ea Photius et ante κριθεὶς (6) vulgo adduntur verba *προσαμαρτῶν μυστήρια*, nata illa e Δήμητρος ἁμαρτ. μυστ. (3). —

σαντα θραῦσαι τι τῶν ἀγαλμάτων τοῦ θεοῦ, καὶ εἰσαγγελθέντα, ἐπειδὴ οὐκ ἠβουλήθη ὄν ἐξήτουν οἱ κατήγοροι δοῦλον ἐκδοῦναι, διαβληθῆναι καὶ πρὸς τὴν αἰτίαν τῆς δευτέρας γραφῆς ὑποπτον
 5 γενέσθαι, ἦν μετ' οὐ πολὺν χρόνον τοῦ ἐπὶ Σικελίαν στόλου συνέβη γενέσθαι, Κορινθίων εἰς-
 πεμφάντων... Λεοντίνους τε καὶ Αἰγεςταίους ἄν-
 δρας ἰδίᾳ, μελλόντων βοηθεῖν αὐτοῖς τῶν Ἀθη-
 ναίων, (οἷ) νύκτωρ τοὺς περὶ τὴν ἀγορὰν Ἐρμαῖς
 6 περιέκοψαν, ὡς Κράτιππὸς φησι] κριθεῖς ἐπὶ τού-
 τοις ἀπέφυγεν ἐπὶ τῷ μηνύσειν τοὺς ἀδικοῦντας·
 σπουδῆν δὲ πᾶσαν εἰσενεγκάμενος ἐξεῦρε τοὺς
 περὶ τὰ ἱερὰ ἀμαρτόντας, ἐν οἷς καὶ τὸν αὐτοῦ
 7 πατέρα ἐμήνυσεν. καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας
 ἐλέγξας ἐποίησεν ἀπολέσθαι, τὸν δὲ πατέρα ἐρρύ-
 σατο, καίτοι δεδεδεμένον ἤδη, ὑποσχόμενος πολλὰ
 λυσιτελήσειν αὐτὸν τῇ πόλει. καὶ οὐκ ἐψεύσατο·
 ἤλεγξε γὰρ ὁ Λεωγόρας πολλοὺς δημόσια χρήματα
 σφετερισαμένους καὶ ἄλλα τινὰ ἀδικοῦντας. καὶ
 8 διὰ μὲν ταῦτα ἀφείθη τῆς αἰτίας· (οὐκ) εὐδοκιμῶν
 δ' ὁ Ἀνδοκίδης ἐπὶ τοῖς πολιτενομένοις ἐπέθετο

4. v. Lys. 6, 21, ubi similia, etsi non eadem prorsus, traduntur. — ἐξήτουν Duebnerus: ἐξήτουν. — 5. Male corrupta haec esse West. vidit; sed ἄνδρας ἰδίᾳ necessario cum Κορινθ. εἰσπ. iungendum est. num autem Κ. εἰσπ. ἄνδρας διὰ Α. τε καὶ Αἰγ., μελλ. κτέ.? Rumorem hunc respiciunt Plut. Alcib. 18. Phot. s. v. Ἐρμολογίδαι, Philochorus ap. Schol. Arist. Lys. 1094. — 6. κριθεῖς A (West.): κριθεῖς δὲ P, κριθεῖς τε v. — εἰσενεγκάμενος e Photio R. West.: ἐνεγκάμενος. — v. Lys. 6, 23, ubi sane patris mentio non fit, et And. 1, 19. — 7. De Leogorae iudicio satis diversa narrat And. 1, 17; ineptit biographus ad patrem transferens quae de se ipse And. promittit 1, 136. — σφετερισαμένους ci. R.: σφετερισμένους BTZ; σφετεριζόμενους v. (νοσφισαμένους Phot.). — 8. οὐκ add. Duebner. West., quamquam et apud

ναυκληρία καὶ τοῖς τε Κυπρίων βασιλεῦσι καὶ πολ-
 τοῖς ἄλλοις ἐπεξενώθη· ὅτε καὶ μίαν τῶν πολιτι- 9
 δων, Ἀριστείδου θυγατέρα, ἀνεψιᾶν οὖσαν αὐτῶ,
 λάθρα τῶν οἰκείων ἐξαγαγὼν ἐπεμφε δῶρον τῷ
 Κυπρίων βασιλεῖ. μέλλων δ' ἐπὶ τούτοις εἰς δι-
 καστήριον εἰσάγεσθαι πάλιν αὐτὴν ἐξέκλεψεν ἀπὸ
 τῆς Κύπρου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐδέθη.
 διαδρᾶς δ' ἦκεν εἰς τὴν πόλιν, καθ' ὃν χρόνον οἱ 10
 τετρακόσιοι διεῖπον τὰ πράγματα. δεθεὶς δ' ὑπὸ
 τούτων καὶ διαφυγὼν αὐθις, ὁπότε κατελύθη ἡ
 ὀλιγαρχία, ἐξέπεσε τῆς πόλεως τῶν τριάκοντα τὴν 11
 ἀρχὴν παραλαβόντων. οἰκήσας δὲ τὸν τῆς φυγῆς
 χρόνον ἐν Ἡλίδι, κατελθόντων τῶν περὶ Θρασύ-
 βουλον καὶ αὐτὸς ἦκεν εἰς τὴν πόλιν. — πεμ- 12
 φθεὶς δὲ περὶ τῆς εἰρήνης εἰς Λακεδαίμονα καὶ δόξας
 ἀδικεῖν ἔφυγε. — δημοῖ δὲ περὶ πάντων ἐν τοῖς 13
 λόγοις οἷς συγγέγραφε· οἱ μὲν γὰρ ἀπολογουμέ-
 νου περὶ τῶν μυστηρίων εἰσὶν, οἱ δὲ καθόδου δεο-
 μένου. — σώζεται δ' αὐτοῦ καὶ ὁ περὶ τῆς ἐνδεί- 14
 ξεως λόγος καὶ ἀπολογία πρὸς Φαίακα καὶ περὶ
 τῆς εἰρήνης. — καὶ ἤκμακε μὲν κατὰ τοῦτον τὸν 15

Photium omittitur. — cf. autem Lys. 6, 19. 26 et Andoc. 1, 145. 4 etc. — 9. De Aristidis filia in Lysiana oratione, quam sane mutilam habemus, nihil legitur. Reliqua quaeque § 10 leguntur exstant ap. Lys. 26 sq. — δεθεὶς δὲ καὶ ὑπὸ τούτων Phot. — 11. νν. τῶν τριάκ. — παραλαβόντων ignorat Phot.; ἕως ante τῶν τρ. add. West. — Elide A. domicilium constituisse nusquam legimus (cf. autem Lys. § 6), neque bene haec conveniunt cum And. 1, 4. — 13. καθόδου B Xyl. West.: καθόλου. — 14. Orationem περὶ τῆς ἐνδ. ab illa quae est de myst. diversam habet Sauppilus O. A. II p. 165; mihi secus videtur. de ἀπολογία πρὸς Φαίακα dixi Att. Bereds. p. 330; videtur non diversa fuisse a quarta nostra. — 15. κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον mal. West. — Andocidem ol. 78, 1 natum esse computatum est e Thuc. 1, 51

χρόνον ἅμα Σωκράτει τῷ φιλοσόφῳ· ἄρχει δ' αὐτῷ
 τῆς γενέσεως ὀλυμπιάς μὲν οἷ, ἄρχων δ' Ἀθήνησι
 Θεογενίδης, ὥστ' εἶναι πρεσβύτερον αὐτὸν Λυσίου
 16 ἔτεσί που δέκα. — τούτου δ' ἐπώνυμός ἐστι καὶ
 Ἐρμῆς ὁ Ἀνδοκίδου καλούμενος, ἀνάθημα μὲν ὦν
 φυλῆς Αἰγηίδος, ἐπικληθεὶς δ' Ἀνδοκίδου διὰ τὸ
 17 πλησίον παροιῆσαι τὸν Ἀνδοκίδην. — καὶ αὐτὸς
 δ' ἐχορήγησε κυκλίῳ χορῷ τῇ αὐτοῦ φυλῇ ἀγωνι-
 ζομένη διδυράμβῳ, καὶ νικήσας ἀνέθηκε τρίποδα
 ἐφ' ὑψηλοῦ ἄντικρυς τοῦ παρίνου Σειληνοῦ. —
 18 ἔστι δ' ἀπλοῦς καὶ ἀκατάσκευος ἐν τοῖς λόγοις,
 ἀφελῆς τε καὶ ἀσχημάτιστος.

HERMOGENIS

IUDICIUM DE ANDOCIDIS ELOQUENTIA.

Ὁ δὲ Ἀνδοκίδης πολιτικὸς μὲν εἶναι προαιρεῖ-
 ται, οὐ μὴν πάνυ γε ἐπιτυγχάνει τούτου· ἀδιάρ-
 θρωτος γάρ ἐστιν ἐν τοῖς σχήμασι καὶ ἀδιευκρίνη-
 τος καὶ τὰ πολλὰ ἐπισυνάπτει τε καὶ περιβάλλει
 ἀτάκτως διὰ τὸ ταῖς ἐπεμβολαῖς χωρὶς ἐνκρινεῖας

(v. § 2); ita Lysia, quem ol. 80, 2 natum esse existimabant,
 maior fit annis novem. — δέκα West.: ἑκατόν libri (ἐννέα
 Meziriacus; ὀκτώ Taylor). — 16. Plut. Alcib. c. 21; Nic. 13
 (Aesch. 1, 125); cf. et And. 1, 62 et Harp. s. v. Ἀνδοκίδου
 Ἐρμῆς. — 17. ἐφ' ὑψηλοῦ βάθρον vel ἰσθμῶν ci. Reisk. —
 Σειληνοῦ Salmas. West.: σείληνον. — 18. Iudicium hoc Cae-
 cilium auctorem habere videtur: cf. quae idem de Antiphonte
 exponit ap. Phot. cod. 259.

Hermogenis iudicium exstat π. Ἰδεῶν B p. 416 Sp. Ul-
 timo loco Andocidis inter X oratores mentionem facit, atque
 omnino Graecis hic scriptor parum lectitatus, Romanis prope
 ignotus fuit. Cf. Herodis Attici dictum ap. Philostr. V. S. II,
 1, 14: Ἀνδοκίδου μὲν κρείττων εἰμί, et Quintilian. XII, 10,
 21: Quis erit hic Atticus? Sit Lysias — — Non
 igitur iam usque ad Coccum et Andocidem remit-
 temur.

χρησθαι, ὅθεν ἔδοξέ τισι φλύαρος καὶ ἄλλως ἀσαφῆς εἶναι. ἐπιμελείας δὲ αὐτῶ καὶ κόσμου πάνυ βραχὺ μέτεστι, γοργότητός τε ὠσαύτως, καὶ μέντοι καὶ τῆς κατὰ μέθοδον δεινότητος ὀλίγον, ἀλλὰ καὶ σφόδρα ὀλίγον ἔχει, τῆς δ' ἄλλης σχεδὸν οὐδ' ὅλως.

ARGUMENTA ORATIONUM

BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. *Περὶ τῶν μυστηρίων.* Andocides cum in causa Hermocopidarum indicium fecisset, primo impunitatem tulit, postea ex Isotimidis plebiscito capitis deminutione ita affectus est, ut et templis et foro ei interdiceretur. Quare urbem reliquit diuque vagatus post restitutum demum per Thrasybulum imperium populare Athenas rediit. Ubi cum publicae oblivionis lege fretus rursus omnia civium munera capesseret rebusque sacris interesset, triennio postquam rediit mysteriorum festos dies una cum ceteris initiatis agens a Cephisio Meleto Epichare per ἐνδειξιν apud regem sacrorum in ius vocatus est. Arguebant autem accusatores olim de mysteriorum profanatione et in se ipsum et in alios Andocidem indicem exstitisse: quare iudicium huic causae ex solis initiatis constitutum est. Reus et de mysteriis sese purgat et de ipsa Hermarum mutilatione nihil adversus se ipsum pronuntiavisse affirmat: quare plebiscitum illud, quo ei soli qui de se confessi essent continerentur, ad se nihil pertinere; idem autem tunc certe post restitutionem capite deminutorum Patroclidis plebiscito factam et post eas

leges quae populari imperio restituto latae sint prorsus sublatum esse. Habita videtur oratio exeunte anno ol. 95, 2 399 a. Chr. n.; cecidisse causa accusatores certum, quintam partem suffragiorum non tulisse satis verisimile est. *) Conferenda autem cum hac oratione falso Lysiae tributa *κατ' Ἀνδοκίδου* (Lys. or. VI), Meleto fortasse scripta, certe *δευτερολογία* quaeque a Cephisio principe accusatore habita esse nequeat.

Or. II *περὶ τῆς ἑαυτοῦ καθόδου*. Inter peregrinationem diuturnam bis Andocides Athenas adiit, primum Quadringentorum tempore, deinde aliquanto post eversum illorum imperium (circa a. 409), quo tempore hanc in populi contione orationem habuit. Cuius id est argumentum, ut commemoratis suis in rempublicam Atheniensium beneficiis a populo impetrare studeat, ut *ἄδεια* pridem sibi decreta restituantur et *ἀτιμία* qua postea affectus erat tollatur. Sed praevalente inimicorum auctoritate cum eam rem impetrare non potuisset, Andocides rursus peregre abire coactus est.

Or. III. *Περὶ τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους εἰρήνης*. Haec quoque oratio in contione coram populo habita est, Corinthiaci belli medio tempore. Suadet Andocides, ut pax cum Lacedaemoniis fiat eis condicionibus, de quibus ipsi, cum legatus de pace facienda ad Lacedaemonios missus esset, cum illis convenerat: nempe ut moenia, naves, Lemnum Imbrum Scyrumque Athenienses haberent, reliquae civitates omnes suis quaeque legibus uterentur liberaeque essent. Quas

*) Id sperare audet Andocides § 33: quod si non evenisset, vix in oratione nunc legeremus.

condiciones Boeoti quoque accipere parati erant, Lacedaemoniorumque legati aderant qui eas commendabant; adversabantur autem Corinthiorum qui tum id oppidum habebant et Argivi, qui utrique et ipsi legationes Athenas miserant. Bellum Atheniensibus magis placuit; itaque infecta re legati Spartani domum redierunt, pacis auctor Andocides, si biographo tradenti fides habenda, in exilium pulsus est. Habita oratio, ut plerisque videtur, auctumno anni 391 (coll. § 20); ex mea sententia aestate insequentis anni, paullo ante nobilem cladem illam quam Iphicrates Lacedaemoniis intulit; neque alia mihi causa Atheniensibus continuandi belli fuisse videtur quam illius pugnae nuntius.*) Ceterum genuinam non esse orationem et inter veteres Dionysii Halicarnasensis et multorum inter recentiores sententia fuit: quod iudicium mihi nequaquam probabile videtur.

Or. IV κατ' Ἀλκιβιάδου. Neque Andocidem haec oratio auctorem habet neque a quoquam usquam habita est, neque omnino haberi potuit. Agitur testarum suffragium, quo tum aut is qui verba facit, aut Alcibiades, aut Nicias in exilium pelli debebat. Orator igitur, postquam questus est iniquitate legum neque accusandi neque defendendi in hac causa facultatem dari, et sese a criminibus adversariorum defendit et Alcibiadem accusat idoneumque probat qui ex urbe eiciatur. Tempus ambiguum: etenim et Alcibiades nondum in Siciliam

*) Cf. Att. Beredsamk. p. 282 sq. cf. p. 663. Ne tum quidem integrum belli quinquennium peractum erat, et quod in Argivos orator dicit § 27, id nequaquam cum eis convenire videtur quae a. 391 gesta sunt.

profectus erat, quod factum a. 415, et Melos ab Atheniensibus integro ante anno captâ erat (cf. § 22 sq.), ut nequeamus de tempore ante hiemem 415/4 cogitare. Auctor autem orationis, quisquis fuit, ne voluit quidem Andocidis personam induere: in Phaeacem omnia conveniunt, et id tantum errarunt qui hoc exposuerunt Taylorus et Vaterus, quod re vera Phaeacis monumentum ingenii hoc nos possidere arbitrati sunt. Est quod mireris criticos veteres, quantum nos compertum habemus, de origine orationis non dubitasse.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ.

Τὴν μὲν παρασκευὴν ὧ ἄνδρες καὶ τὴν προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, ὥστ' ἐμὲ κακῶς ποιεῖν ἐκ παντὸς τρόπου καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως, ἐξ ἀρχῆς ἐπειδὴ τάχιστα ἀφικόμεν εἰς τὴν πόλιν ταυτηνί, σχεδόν τι πάντες ἐπίστασθε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων πολλοὺς λόγους ποιεῖσθαι· ἐγὼ δὲ ὧ ἄνδρες δεήσομαι ὑμῶν δίκαια καὶ ὑμῖν τε θάρδια χαρίζεσθαι καὶ ἐμοὶ ἄξια πολλοῦ τυχεῖν παρ' ὑμῶν. καὶ πρῶτον μὲν ἐνθυμηθῆναι ὅτι νῦν ἐγὼ ἦκω οὐ- 2 δεμιᾶς μοι ἀνάγκης οὔσης παραμεῖναι, οὔτ' ἐγγυητὰς καταστήσας οὔθ' ὑπὸ δεσμῶν ἀναγκασθεῖς, πιστεύσας δὲ μάλιστα μὲν τῷ δικαίῳ, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῖν, γνῶσεσθαι τὰ δίκαια καὶ μὴ περιόψεσθαι με

Π. Τ. ΜΥΣΤΗΡΙΩΝ] ita veteres quoque, nisi quod Harp. s. v. ζητητής laudat Ἄ. ἐν τῷ π. τῆς ἐνδείξεως; cf. Vit. § 14.

1. Per totum prooemium latius dispositis litteris ea distinxī, quae ex aliena prooemiorum aliqua collectione Andocides mutuatus est; quod eum fecisse ex eo arguitur, quod eadem ap. Lys. 19, 2 sqq. recurrunt. cf. etiam Clem. Alex. Strom. VI. p. 748. — τὴν μ. παρ. ὧ ἄνδρες δικασταὶ Clem. l. c. — ὥστ' ἐμὲ AB Bk.: ὥστε με. haec autem v. usque ad ταυτηνί pro suo consilio om. Clem. — τι] τοι A corr. — ἐπίστασθε] εἰσεσθε Clem., qui hucusque locum affert.

2. καὶ ante πρῶτον abesse mal. Bait. —

ἀδίκως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν διαφθαρέντα,
 ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον σώσειν δικαίως κατὰ τε τοὺς
 νόμους τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ὄρκους οὓς ὑμεῖς
 3 ὁμόσαντες μέλλετε τὴν ψῆφον οἴσειν. εἰκότως δ' ἂν,
 ὦ ἄνδρες, τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοιτε περὶ τῶν ἐθε-
 λουτῶν εἰς τοὺς κινδύνους καθισταμένων, ἥνπερ
 αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔχουσιν. ὁπόσοι μὲν γὰρ μὴ ἠθέ-
 λησαν ὑπομεῖναι καταγρόντες αὐτῶν ἀδικίαν, εἰ-
 κότως ἂν τοὶ καὶ ὑμεῖς τοιαῦτα περὶ αὐτῶν γινώ-
 σκοιτε οἷά περ καὶ αὐτοὶ περὶ σφῶν αὐτῶν ἔγνωσαν·
 ὁπόσοι δὲ πιστεύσαντες μηδὲν ἀδικεῖν ὑπέμειναν,
 δίκαιοί ἐστε καὶ ὑμεῖς περὶ τούτων τοιαύτην ἔχειν
 τὴν γνώμην οἷαν περ καὶ αὐτοὶ περὶ αὐτῶν ἔσχον,
 4 καὶ μὴ προκαταγινώσκειν ἀδικεῖν. ἀντίκα ἐγὼ πολ-
 λῶν μοι ἀπαγγελλόντων ὅτι λέγοιεν οἱ ἐχθροὶ ὡς
 ἄρα ἐγὼ οὐτ' ἂν ὑπομείναιμι οἰχήσομαί τε φεύγων,
 — „τί γὰρ ἂν καὶ βουλόμενος Ἀνδοκίδης ἀγῶνα
 τοσοῦτον ὑπομείνειεν, ᾧ ἔξεστι μὲν ἀπελθόντι ἐν-
 τεῦθεν ἔχειν πάντα τὰ ἐπιτήδεια, ἔστι δὲ (καὶ) πλεῦ-
 σαντι εἰς Κύπρον, ὅθεν περ ἦκει, γῆ πολλή καὶ
 ἀγαθὴ διδομένη καὶ δωρεὰ ὑπάρχουσα; οὗτος ἄρα
 βουλήσεται περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ κινδυ-
 νεῦσαι; εἰς τί ἀποβλέψας; οὐχ ὄρα τὴν πόλιν ἡμῶν
 5 ὡς διαίκεται;“ ἐγὼ δὲ ὦ ἄνδρες πολὺ τὴν ἐναντίαν

ὑμετέρους AZM Turr.: ἡμετέρους. cf. 100. 105.

3. ἐθελόντων et mox ἥπερ ABLZM. — ἂν τοι] αὐτοὶ LZ, τοὶ AB Kl. Turr., ἂν v. — γινώσκειτε ZAlD.: γινώσκητε A pr. et B, γινώσκηται L, γινώσκετε A^d corr. Kl. Turr. — οἷα Markland. Bk.: ὅσα. περ add. AB Bk.

4. ὑπομείνειεν ᾧ Valck. Bk.: ὑπομείνει ἐν ᾧ AB, ὑπομείνοι ἐν ᾧ v. — ἔστι δὲ . . . A, unde καὶ add. W. — γῆ cum Valck. et R. Bk.: ἡ AB, ἡ LZ. — δωρεὰ A. δωρεᾶ Kl.; δωρεᾶν ci. R., διδ. δωρεᾶ καὶ Wyttenbach., δεδομ. ἐν δωρεᾶ ὑπ. Körpe, διδ. καὶ del. S.

τούτοις γνώμην ἔχω. ἄλλοθί τε γὰρ ὢν πάντα τὰ ἀγαθὰ ἔχειν στερόμενος τῆς πατρίδος οὐκ ἂν δεξαίμην· τῆς δὲ πόλεως οὕτω διακειμένης ὥσπερ αὐτοὶ οἱ ἐχθροὶ λέγουσι, πολὺ ἂν αὐτῆς μᾶλλον ἐγὼ πολίτης δεξαίμην εἶναι ἢ ἐτέρων πόλεων, αἷ ἴσως πάνυ [μοι] δοκοῦσιν ἐν τῷ παρόντι εὐτυχεῖν. ἅπερ γινώσκων ἐπέτρεψα διαγνῶναι ὑμῖν περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἔμαντοῦ. αἰτοῦμαι οὖν ὑμᾶς, ὡς ἄνδρες, εὐνοϊαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τοῖς κατηγοροῖς, εἰδότες ὅτι καὶ ἐξ ἴσου ἀκροᾶσθε, ἀνάγκη τὸν ἀπολογούμενον ἔλαττον ἔχειν. οἱ μὲν γὰρ ἐκ πολλοῦ χρόνου ἐπιβουλεύσαντες καὶ συνθέντες, αὐτοὶ ἄνευ κινδύνων ὄντες, τὴν κατηγορίαν ἐποιήσαντο· ἐγὼ δὲ μετὰ δέους καὶ κινδύνου καὶ διαβολῆς τῆς μεγίστης τὴν ἀπολογίαν ποιῶμαι. εἰκὸς οὖν ὑμᾶς ἐστὶν εὐνοϊαν πλείω παρασχέσθαι ἐμοὶ ἢ τοῖς κατηγοροῖς. ἔτι δὲ καὶ τόδε ἐνθυμητέον, ὅτι πολλοὶ ἤδη πολλὰ καὶ δεινὰ κατηγορήσαντες | παραχρῆμα ἐξηλέγχθησαν ψευδόμενοι οὕτω φανερωῶς, ὥστε ὑμᾶς πολὺ ἂν ἥδιον δίκην λαβεῖν παρὰ τῶν κατηγορῶν ἢ παρὰ τῶν κατηγορουμένων· οἱ δὲ αὖ, μαρτυρήσαντες τὰ ψευδῆ (καὶ) ἀδί-

5. τῆς πόλεως et πολὺ δ' ἂν codd.: δὲ transponendum esse ci. Schi. (τῆς τε πόλ. et cum Valck. πολὺ γ' Sl., quae concinniora, sed ob id ipsum in Andoc. minus probabilia sunt). — γινώσκω B et pr. L et corr., ut videtur, A.

6. νν. εὐνοϊαν πλείω — κατηγοροῖς etsi Andocides, certe non auctor proemii bis posuit: genuina sunt ap. Lys. § 2.

7. ἐξελέχθησαν AB. — καὶ ante ἀδίκως addidi ex Lysia § 4. — ψευδομαρτυριῶν om. Lys. — ἔτι om. LZM Lys. (Hi.). — γεγένηται Lys. et cum Dobr. Schi. Turr.: γεγένηται. —

κως ἀνθρώπους ἀπολέσαντες, ἐάλωσαν παρ' ὑμῖν ψευδομαρτυριῶν, ἥνίκ' οὐδὲν ἦν ἔτι πλέον τοῖς πεπονημένοις. ὁπότ' οὖν ἤδη πολλὰ τοιαῦτα γεγένηται, εἰκὸς ὑμᾶς ἐστὶ μήπω τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους πιστοὺς ἠγείσθαι. εἰ μὲν γὰρ δεινὰ κατηγορηται ἢ μὴ, οἷόν τε γινῶναι ἐκ τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων· εἰ δὲ ἀληθῆ ταῦτά ἐστιν ἢ ψευδῆ, οὐχ οἷόν τε ὑμᾶς πρότερον εἰδέναι πρὶν ἂν καὶ ἐμοῦ ἀκούσητε ἀπολογουμένους.

- 8 Σκοπῶ μὲν οὖν ἔγωγε, ὧ ἄνδρες, πόθεν χρὴ ἄρξασθαι τῆς ἀπολογίας, πότερον ἐκ τῶν τελευταίων λόγων, ὡς παρανόμως με ἐνέδειξαν, ἢ περὶ τοῦ ψηφίσματος τοῦ Ἰσοτιμίδου, ὡς ἄκυρόν ἐστιν, ἢ περὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ὄρκων τῶν γεγενημένων, εἴτε καὶ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάξω τὰ γεγενημένα. ὃ δὲ με ποιεῖ μάλιστ' ἀπορεῖν, ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ, ὅτι οὐ πάντες ἴσως ἐπὶ πᾶσι τοῖς κατηγορουμένοις ὁμοίως ὀργίξεσθε, ἀλλ' ἕκαστός τι ὑμῶν ἔχει πρὸς ὃ βούλοιο ἂν με πρῶτον ἀπολογεῖσθαι· ἅμα δὲ περὶ πάντων εἰπεῖν ἀδύνατον. κράτιστον οὖν μοι εἶναι δοκεῖ ἐξ ἀρχῆς ὑμᾶς διδάσκειν πάντα τὰ γενόμενα καὶ παραλιπεῖν μηδέν. ἂν γὰρ ὀρθῶς μάθητε τὰ πραχθέντα, ραδίως
- 9 γνῶσεσθ' ἃ μου κατεψεύσαντο οἱ κατήγοροι. τὰ μὲν οὖν δίκαια γινώσκειν ὑμᾶς ἠγοῦμαι καὶ αὐτοὺς

ἠγείσθαι] πρὶν ἂν καὶ ἡμεῖς εἰπώμεν add. Lys., qui om. quae sequuntur usque ad finem paragraphi.

8. λόγων om. LZ Dobr. — ἕκαστός τι ABL Bk.: ἕκ. τις. — παραλ. ιπεῖν A^d.

9. ὑμᾶς A^d ZM Turr.: ἡμᾶς. — καὶ αὐτοὺς Emp. Turr.: καὶ λόγους (καὶ μὴ λόγ. Schi.). Sed ante οἷσπερ aliqua intercidisse puto, quibus iurisiurandi mentio continebatur. —

παρεσκευάσθαι, οἷσπερ ἐγὼ πιστεύσας ὑπέμεινα, ὄρων ὑμᾶς καὶ ἐν τοῖς ἰδίοις καὶ ἐν τοῖς δημοσίοις περὶ πλείστου τοῦτο ποιουμένους, ψηφίζεσθαι κατὰ τοὺς ὄρκους· ὅπερ καὶ συνέχει μόνον τὴν πόλιν, ἀκόντων τῶν οὐ βουλομένων ταῦτα οὕτως ἔχειν· τάδε δὲ ὑμῶν δέομαι, μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι, καὶ μήτ' ἐμοὶ ἀντιδίκους καταστῆναι μήτε ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα μήτε φήματα θηρεύειν, ἀκροασαμένους δὲ διὰ τέλους τῆς ἀπολογίας τότε ἤδη ψηφίξεσθαι τοῦτο ὅτι ἂν ὑμῖν αὐτοῖς ἄριστον καὶ εὐορκότατον νομίζητε εἶναι. ὥσπερ δὲ καὶ προεῖπον ὑμῖν, ὧ¹⁰ ἄνδρες, ἐξ ἀρχῆς περὶ πάντων ποιήσομαι τὴν ἀπολογίαν, πρῶτον μὲν περὶ αὐτῆς τῆς αἰτίας ὅθεν περ ἡ ἐνδειξις ἐγένετο, διόπερ εἰς τὸν ἀγῶνα τόνδε κατέστην, περὶ τῶν μυστηρίων ὡς οὐτ' ἐμοὶ ἠσέβηται οὐδὲν οὔτε μεμῆνυται οὐδ' ὠμολόγηται, οὐδ' οἶδα τοὺς μηνύσαντας ὑμῖν περὶ αὐτῶν οὐτ' εἰ ψευδῆ οὐτ' εἰ ἀληθῆ ἐμήνυσαν· ταῦθ' ὑμᾶς διδάξω.

Ἦν μὲν γὰρ ἐκκλησία τοῖς στρατηγοῖς τοῖς εἰς 11 Σικελίαν, Νικία καὶ Λαμάχῳ καὶ Ἀλκιβιάδῃ, καὶ τριήρης ἡ στρατηγὶς ἤδη ἐξώρμει ἡ Λαμάχου· ἀναστάς δὲ Πυθόνικος ἐν τῷ δήμῳ εἶπεν· „ὧ Ἀθηναῖοι, ὑμεῖς μὲν στρατιὰν ἐκπέμπετε καὶ παρασκευὴν το-

παρεσκευάσθαι BL, παρεσκευάσασθαι Z. — ἔχειν AB Bk.: ἔχει. — τάδε δὲ ὑμῶν κτέ.] cf. Lys. § 11. — μήτε ὑπονοεῖν τ. λ. μήτε φήματα θηρεύειν] cf. Antiph. 6, 18: καὶ θηρεύειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα. — τοῦτο ὅτι A M: τοῦθ' ὅτι.

10. τόνδε] τοῦδε Z, δὲ AB. — οὐδὲ μεμῆν. οὐδ' ὠμολόγ. Bk. Schi. Turr. cf. 29; 71. — οὐδ' οἶδα scripsi: οὐτ' οἶδα. cf. 29.

11. λα.μάχῳ et λα.μάχου A^d. —

σαύτην, καὶ κίνδυνον ἀρεῖσθαι μέλλετε· Ἀλκιβιάδην δὲ τὸν στρατηγὸν ἀποδείξω ὑμῖν τὰ μυστήρια ποιῶντα ἐν οἰκίᾳ μεθ' ἐτέρων, καὶ ἐὰν ψηφίσησθε ἄδειαν (ᾧ ἂν) ἐγὼ κελεύω, θεράπων ὑμῖν ἐνθάδε ἐνὸς τῶν ἀνδρῶν ἀμύητος ὧν ἐρεῖ τὰ μυστήρια· εἰ δὲ μή, χρῆσθε
 12 ἐμοὶ ὅ τι ἂν ὑμῖν δοκῇ, ἐὰν μὴ τάληθῆ λέγω.“ ἀντιλέγοντος δὲ Ἀλκιβιάδου πολλὰ καὶ ἐξάρνου ὄντος ἔδοξε τοῖς πρυτάνεσι τοὺς μὲν ἀμυήτους μεταστήσασθαι, αὐτοὺς δ' ἰέναι ἐπὶ τὸ μειράκιον ὃ ὁ Πυθόνικος ἐκέλευε. καὶ ὦχοντο, καὶ ἤγαγον θεράποντα Πολεμάρχου· Ἀνδρόμαχος αὐτῷ ὄνομα ἦν. ἐπεὶ δὲ ἐψηφίσαντο αὐτῷ τὴν ἄδειαν, ἔλεγεν ὅτι ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ Πουλυτίωνος γίγνοιτο μυστήρια· Ἀλκιβιάδην μὲν οὖν καὶ Νικιάδην καὶ Μέλητον, τούτους μὲν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ποιῶντας, συμπαρεῖναι δὲ καὶ ὄραν τὰ γιγνόμενα καὶ ἄλλους, παρεῖναι δὲ καὶ δούλους, ἑαυτόν τε καὶ τὸν ἀδελφὸν καὶ Ἰκέσιον τὸν αὐλητὴν καὶ
 13 τὸν Μελήτου δοῦλον. πρῶτος μὲν οὗτος ταῦτα ἐμή-
 3 νυσε, καὶ ἀπέγραψε τούτους· ὧν Πολύστρατος | μὲν συνελήφθη καὶ ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄλλοι φεύγοντες ὦχοντο, καὶ αὐτῶν ὑμεῖς θάνατον κατέγνωτε. Καὶ μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

ONOMATA. Τούσδε Ἀνδρόμαχος ἐμήνυσεν. Ἀλκιβιάδην, Νικιάδην, Μέλητον, Ἀρχεβιάδην, Ἀρχιππον,

ἀρεῖσθαι Bk.: αἰρεῖσθαι. fort. autem adiectivum ad κίνδ. appositum intercederit. — ᾧ ἂν addidi: ὡς add. Bk., qui adicit: „praestat fort. ᾧ“. — ἐνθάδε ἐνὸς τῶν scripsi: ἐνὸς τῶν ἐνθάδε.

12. δὲ καὶ Ἀлк. Z. — Πολεμάρχου cum R. Bk.: ἀλκιβιάδου πολέμαρχον. Illud tamen huic coniecturae obstat, quod Polemarchi nomen inter cetera § 13 non occurrit. itaque Ἀρχεβιάδου πρὸς τὸν πολ. ci. Helbig. num Πολυστράτου, qui homo solus comprehensus et supplicio affectus est? — μέλητον A (Bk.): μέλιτον. ita semper A, plerumque etiam BL hoc nomen scriptum exhibent. — καὶ ante Ἰκέσιον del. Valck.

Διογένη, Πολύστρατον, Ἀριστομένη, Οἰωνίαν, Παναίτιον.

Πρώτη μὲν ὡς ἄνδρες μήνυσις ἐγένετο αὕτη ὑπὸ 14 Ἀνδρομάχου κατὰ τούτων τῶν ἀνδρῶν. Καί μοι κάλει Διόγνητον.

Ἦσθα ζητητής, ὡς Διόγνητε, ὅτε Πυθόνικος εἰσήγγειλεν ἐν τῷ δήμῳ περὶ Ἀλκιβιάδου; Ἦν. Οἶσθα οὖν μηνύσαντα Ἀνδρομάχον τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ τῆ Πουλυτιανῶς γυγνόμενα; Οἶδα. Τὰ ὀνόματα οὖν τῶν ἀνδρῶν ἐστι ταῦτα, καθ' ὧν ἐκεῖνος ἐμήνυσεν; Ἔστι ταῦτα.

Δευτέρα τοίνυν μήνυσις ἐγένετο. Τεῦκρος ἦν 15 ἐνθάδε μέτοικος, ὃς ὄχητο Μέγαράδε ὑπεξελεθῶν, ἐκεῖθεν δὲ ἐπαγγέλλεται τῇ βουλῇ, εἰ οἱ ἄδειαν δοῖεν, μηνύσειν περὶ (τε) τῶν μυστηρίων, συνεργὸς ὧν, καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς ποιοῦντας μεθ' ἑαυτοῦ, καὶ περὶ τῶν Ἑρμῶν τῆς περικοπῆς ἃ ἦδει. ψηφισαμένης δὲ τῆς βουλῆς, ἦν γὰρ αὐτοκράτωρ, ὄχοντο ἐπ' αὐτὸν Μέγαράδε· καὶ κοιμισθεῖς, ἄδειαν εὐρόμενος, ἀπογράφει τοὺς μεθ' ἑαυτοῦ. καὶ οὗτοι κατὰ τὴν Τεῦκρου μήνυσιν ὄχοντο φεύγοντες. Καί μοι λαβὲ καὶ ἀνάγνωθι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

ONOMATA. Τούσδε Τεῦκρος ἐμήνυσε· Φαῖδρον, Γνωφονίδην, Ἰσόνομον, Ἑφαιστόδωρον, Κηφισόδωρον, ἑαυ-

13. Διογένη Schi.: Διογένην. cf. infra Ἀριστομένη (ita codd., Ἀριστομένην Ald.). — Οἰωνίαν restituendum erat e titulo poletarum recens reperto (v. Kirchhoff. J. J. 1860 p. 238): Ἰωνίαν. Praeter alia nomina (v. ad § 16. 35) haec ibi exstant: ΟΙΩΝΙΟΙ ΤΟΥ ΟΙΩΝΙΟΥ et ΠΑΝΑΙΤΙΟΥ.

14. τῆ Πουλυτ. A Bk.: τοῦ Πουλ.

15. ἐπαγγέλλεται AB Bk.: ἐπαγγέλλετο L, ἐπαγγέλετο ZM, ἐπηγγέλλετο v. — τε post περὶ addidi coll. § 34 (μην. καὶ π. τ. μυστ., σ. ὧν, τοὺς ἄλλ. Lipsius). — εὐρόμενος AB Bk.: εὐράμενος. — αὐτῶν post ὀνόμ. et δὲ post μέμνησθε om. Z. —

ONOMATA in mg. add. A^d. —

τόν, Διόγνητον, Σμινδυρίδην, Φιλοκράτη, Ἀντιφῶντα, Τίσαρχον, Παντακλέα.

Μέμνησθε δέ, ὦ ἄνδρες, ὅτι καὶ ταῦθ' ὑμῖν προσομολογείται ἅπαντα.

16 Τρίτη μῆνυσις ἐγένετο. ἡ γυνὴ Ἀλκμαιονίδου, γενομένη δὲ καὶ Δάμωνος, — Ἀγαρίστη ὄνομα αὐτῇ — αὕτη ἐμήνυσεν ἐντῇ οἰκίᾳ τῇ Χαρμίδου τῇ παρὰ τὸ Ὀλυμπιεῖον μυστήρια ποιεῖν Ἀλκιβιάδην καὶ Ἀξίλοχον καὶ Ἀδείμαντον· καὶ ἔφυγον οὗτοι πάντες ἐπὶ ταύτῃ τῇ μηνύσει.

17 Ἔτι μῆνυσις ἐγένετο μία. Λυδὸς ὁ Φερεκλέους τοῦ Θημακέως ἐμήνυσε μυστήρια γίνεσθαι ἐν τῇ οἰκίᾳ Φερεκλέους τοῦ δεσπότου τοῦ ἑαυτοῦ, ἐν Θημακῷ· καὶ ἀπογράφει τοὺς τε ἄλλους, καὶ τὸν πατέρα ἔφη τὸν ἐμὸν παρεῖναι μὲν, καθεύδειν δὲ ἐγκεκαλυμμένον. Σπεύσιππος δὲ βουλευῶν παραδίδωσιν αὐτοὺς τῷ δικαστηρίῳ. κἄπειτα ὁ πατὴρ καταστήσας ἐγγυητὰς ἐγράψατο τὸν Σπεύσιππον παρανόμων, καὶ ἠγωνίσατο ἐν ἑξακισχιλλοῖς Ἀθηναίων, καὶ μετέλαβε δικαστῶν τοσοῦτων οὐδὲ διακοσίας ψήφους ὁ Σπεύσιππος. ὁ δὲ πείσας καὶ δεόμενος μείναι τὸν πατέρα ἐγὼ ἦν μάλιστα, εἶτα
18 δὲ καὶ οἱ ἄλλοι συγγενεῖς. Καί μοι κάλει Καλλιάν

φιλοκράτη Schi.: φιλοκράτην. — προσωμολόγηται cum mg. Ald. et R. Turr.

16. Ἀλκμαιονίδου ZM. malim Ἀλκμεωνίδου. — τὸ Ὀλυμπιεῖον ci. R. S.: τὸ Ὀλύμπιον A Bk., τὸν Ὀλύμπιον v. — ἀδείμαντον ABLZ. — cf. titulum supra commemoratum (v. ad § 13): ΑΞΙΟΧΟΤ ΤΟΤ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΤ ΣΚΑΜΒΩΝΙΔΟΤ — ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΤ ΤΟΤ ΔΕΤΚΟΛΟΦΙΔΟΤ. — ἔφυγον scripsi coll. §§ 26. 35. 50. 67. 68: ἔφευγον.

17. Θημακέως] μαθηκέως BLZ. cf. Harp. s. v. — βουλευῶν] βασιλεύων Sl. Bk. Schi., cui coniecturae recte adversatur Bgk. ep. ad Schill. p. 113 (Turr.). — γραφήν post παραν. add. Ald., om. codd. (in lacuna BLZM).

καὶ Στέφανον, κάλει δὲ καὶ Φίλιππον καὶ Ἀλέξιπ-
πον· οὗτοι γὰρ εἰσιν Ἀκουμένου καὶ Ἀυτοκράτορος
συγγενεῖς, οἱ ἔφευγον ἐπὶ τῇ Ἀυδοῦ μηνύσει· τοῦ
μὲν ἀδελφιδοῦς ἐστὶν Ἀυτοκράτωρ, τοῦ δὲ θεῖος
Ἀκουμένος· οἷς προσήκει μισεῖν μὲν τὸν ἐξελάσαντα
ἐκείνους, εἰδέναι δὲ μάλιστα δι' ὄντινα ἔφευγον.
Βλέπετε εἰς τούτους, καὶ μαρτυρεῖτε εἰ ἀληθῆ λέγω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τὰ μὲν γενόμενα ἤκούσατε, ὧ ἄνδρες, καὶ ὑμῖν ¹⁹
οἱ μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν· ἃ δὲ οἱ κατήγοροι
ἐτόλμησαν εἰπεῖν, ἀναμνήσθητε. οὕτω γὰρ καὶ δί-
καιον ἀπολογεῖσθαι, ἀναμνησκοντα τοὺς τῶν κατη-
γόρων λόγους ἐξελέγχειν. ἔλεξαν γὰρ ὡς ἐγὼ μηνύ-
σαιμι περὶ τῶν μυστηρίων, ἀπογράψαιμι τε τὸν πα-
τέρα τὸν ἑμαυτοῦ παρόντα, καὶ γενοίμην μηνυτῆς
κατὰ τοῦ πατρὸς τοῦ ἑμαυτοῦ, λόγον οἶμαι πάντων
δεινότατόν τε καὶ ἀνοσιώτατον λέγοντες. ὁ μὲν γὰρ
ἀπογράφας αὐτὸν Ἀυδὸς ἦν ὁ Φερεκλέους, ὁ δὲ
πέισας ὑπομῖναι καὶ μὴ οἴχεσθαι φεύγοντα ἐγὼ,
πολλὰ ἱκετεύσας καὶ λαμβανόμενος τῶν γονάτων.
καίτοι τί ἐβουλόμην, εἰ ἐμήνυσα μὲν κατὰ τοῦ πα- ²⁰
τρὸς, ὡς οὗτοί φασιν, ἱκέτευον δὲ τὸν | πατέρα ⁴
μείναντά τι παθεῖν ὑπ' ἐμοῦ; καὶ ὁ πατὴρ ἐπέισθη

18. ἀκουμένον et ἀκούμενος codd. — οἱ ἔφευγον] num οἱ
ἔφυγον? cf. ad § 16. neque alia res infra δι' ὄντινα ἔφευ-
γον. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. A^d, sed in lacuna punctum ru-
brum habet.

19. γενόμενα Sl. Bk.: γινόμενα. — ἡμῖν A^d. — οὕτω
cum R. Bk. Turr.: οὐ, quod cum Foertschio retinet Schi.,
interrogationis signo post ἐξελ. posito. — ἀναμνησκοντα
Luzac. Turr.: ἀναμνησκοντας, quod cum Foertsch. retinet
Schi. — λαμβανόμενος A Bk. (ci. R.): καταλαμβ.

ἀγῶνα τοιοῦτον ἀγωνίσασθαι, ἐν ᾧ δυοῖν τοῖν μεγίστοις κακοῖν οὐκ ἦν αὐτῷ ἁμαρτεῖν; ἢ γὰρ ἐμοῦ δόξαντος τὰ ὄντα μηνῦσαι κατ' ἐκείνου ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν, ἢ αὐτῷ σωθέντι ἐμὲ ἀποκτείνει. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχεν· εἰ μὲν ἀληθῆ μηνύσειέ τις, εἶναι τὴν ἄδειαν, εἰ δὲ τὰ ψευδῆ, τεθνάναι. καὶ μὲν δὴ τοῦτό γε ἐπίστασθε πάντες, ὅτι ἐσώθην καὶ ἐγὼ καὶ ὁ ἐμὸς πατήρ· οἶόν τε δ' οὐκ ἦν, εἴπερ ἐγὼ μηνυτῆς ἐγενόμην περὶ τοῦ πατρός, ἀλλ' ἢ ἐμὲ ἢ 21 ἐκείνον ἔδει ἀποθανεῖν. φέρε δὴ τοίνυν, εἰ καὶ ὁ πατήρ ἐβούλετο ὑπομένειν, τοὺς φίλους ἂν οἴεσθε ἢ ἐπιτρέπειν αὐτῷ μένειν ἢ ἐγγυήσασθαι, ἀλλ' οὐκ ἂν παραιτεῖσθαι καὶ δεῖσθαι ἀπιέναι ὅπου [ἂν] ἐμελλεν 22 αὐτὸς σωθῆσθαι ἐμὲ τε οὐκ ἀπολεῖν; ἀλλὰ γὰρ καὶ ὅτε Σπενσίππου ἐδίωκεν ὁ πατήρ τῶν παρανόμων, αὐτὰ ταῦτα ἔλεγεν, ὡς οὐδεπώποτε ἔλθοι εἰς Θημακὸν ὡς Φερεκλέα· ἐκέλευε δὲ βασανίσει τὰ ἀνδράποδα, καὶ μὴ τοὺς μὲν παραδιδόντας μὴ ἐθέλειν ἐλέγχειν, τοὺς δὲ μὴ θέλοντας ἀναγκάζειν. ταῦτα δὲ λέγοντος τοῦ πατρός τοῦ ἐμοῦ, ὡς ἅπαντες ἴστε, τί ὑπελείπετο τῷ Σπενσίππῳ λέγειν, εἰ ἀληθῆ οἶδε λέγουσιν, ἀλλ' ἢ „ὦ Λεωγόρα, τί βούλει περὶ θεραπόντων λέγειν; οὐχ ὁ υἱὸς οὕτωσι μεμήνηκε κατὰ σοῦ, καὶ φησί σε παρεῖναι ἐν Θημακῷ; ἔλεγχε σὺ τὸν πατέρα, ἢ οὐκ ἔστι σοι ἄδεια.“ ταυτὶ ἔλεγεν ἂν ὁ Σπενσίππος, ὧ ἄνδρες, ἢ οὐ; ἐγὼ μὲν οἶμαι.

20. *δυεῖν* A pr. — *ἁμαρτεῖν*] „nonne addendum θατέρου?“ Bk. cf. autem Schi. ad Sl. et Turr. — *τὰ ψευδῆ*] *τὰ* a corr. habere videtur A.

21. *ἂν* post *ὅπου* del. Dobr. Bait. — nonne αὐτὸς τε?

22. *τῶν* ante *παραν.* del. Valck. — *ἔλθῃ* A et pr. L. — *θέλοντας* Bait. Turr. — *Λεωγόρα* Bk. (et A^d): *λεωγῶρ*. A sec. Bk.; *λέω* ante lac. B, lac. solam habent LZM, *ἄνθρωπε* v. — *μεμήνηκε* A^d.

εἰ τοίνυν ἀνέβην ἐπὶ δικαστήριον, ἢ λόγος τις περὶ 23
 ἐμοῦ ἐγένετο, ἢ μήνυσις τις ἐμῆ ἐστὶν ἢ ἀπογραφὴ,
 μὴ ὅτι ἐμὴ καθ' ἑτέρου, ἀλλ' εἰ καὶ ἄλλου τινὸς
 κατ' ἐμοῦ, ἐλεγχέτω με ὁ βουλόμενος ἐνταῦθα ἀνα-
 βάς. ἀλλὰ γὰρ λόγον ἀνοσιώτερον καὶ ἀπιστότερον
 οὐδένας πάποτ' ἐγὼ εἰπόντας οἶδα, οἱ τοῦτο μόνον
 ἠγγήσαντο δεῖν, τολμῆσαι κατηγορῆσαι· εἰ δ' ἐλεγχθῆ-
 σονται ψευδόμενοι, οὐδὲν αὐτοῖς ἐμέλησεν. ὥσπερ 24
 οὖν, εἰ ἀληθῆ ἦν ταῦτα ἃ μου κατηγορήσαν, ἐμοὶ
 ἂν ὠργίζεσθε καὶ ἠξιοῦτε δίκην τὴν μεγίστην ἐπιτι-
 θέναι, οὕτως ἀξιῶ ὑμᾶς, γινώσκοντας ὅτι ψεύδονται,
 πονηροὺς τε αὐτοὺς νομίζειν, χρῆσθαί τε τεκμηρίω
 ὅτι εἰ τὰ δεινότετα τῶν κατηγορηθέντων περιφανῶς
 ἐλέγχονται ψευδόμενοι, ἢ που τάχα πολλῶ φαυλό-
 τερα ῥαδίως ὑμῖν ἀποδείξω ψευδομένους αὐτούς.

Αἱ μὲν μηνύσεις ὧδε περὶ τῶν μυστηρίων αὐταὶ 25
 ἐγένοντο τέτταρες· οἱ δὲ ἔφευγον καθ' ἑκάστην μή-
 νυσιν, ἀνέγνων ὑμῖν τὰ ὀνόματα αὐτῶν, καὶ οἱ
 μάρτυρες μεμαρτυρήκασιν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις ἐγὼ
 πιστότητος ὑμῶν ἕνεκα, ὧ ἄνδρες, τάδε ποιήσω.
 τῶν γὰρ φευγόντων ἐπὶ τοῖς μυστηρίοις οἱ μὲν τινες
 ἀπέθανον φεύγοντες, οἱ δ' ἤκουσι καὶ εἰσιν ἐνθάδε
 καὶ πάρεσιν ὑπ' ἐμοῦ κεκλημένοι. ἐγὼ οὖν ἐν τῷ 26
 ἐμῷ λόγῳ δίδωμι τῷ βουλομένῳ ἐμὲ ἐλέγξαι ὅτι

23. ἐμῆ] ὡς ἐμῆ Ald. — ἦ] ἢ ABLZ. — ἀνοσιώτερον καὶ
 ἀπιστότερον cum R. Bk.: ἀνοσιώτατον καὶ ἀπιστότατον.
 — οὐδένας cum R. Bk.: οὐδένα. — εἰπόντα dedisse vid.
 pr. A^d.

24. μου Dobr. Turr.: με. — τάχα scripsi (cf. 2, 2): τάχα
 B et corr. fort. A (, lit. γ fort. corr. Dobs.); τᾶλλα v.
 (τά γε Bk.; τά γ' ἄλλα Dobr. Turr.).

25. φευγόντων] num φηγόντων? cf. ad § 16. — ἐπὶ τοῖς
 ci. R. coll. § 35 (Bk.): ἐν τοῖς.

26. ἐλέγξαι pr. A Turr.: ἐξελέγξαι. —

ἔφυγέ τις αὐτῶν δι' ἐμὲ ἢ ἐμήνυσα κατ' αὐτοῦ, ἢ οὐχ ἕκαστοι ἔφυγον κατὰ τὰς μηνύσεις ταύτας ἃς ἐγὼ ὑμῖν ἀπέδειξα. καὶ εἴαν τις ἐλέγξῃ με ὅτι ψεύδομαι, χρῆσασθε μοι ὅτι βούλεσθε. καὶ σιωπῶ, καὶ παραχωρῶ, εἰ τις ἀναβαίνειν βούλεται.

- 27 Φέρε δὴ, ὧ ἄνδρες, μετὰ ταῦτα τί ἐγένετο; ἐπειδὴ αἱ μηνύσεις ἐγένοντο, περὶ τῶν μηνύτρων, ἦσαν γὰρ κατὰ τὸ Κλεωνύμου ψήφισμα χίλια δραχμαί, κατὰ δὲ τὸ Πεισάνδρου μύρια, περὶ δὲ τούτων ἠμφισβήτουν οὗτοί τε οἱ μηνύσαντες καὶ Πυθόνικος, φάσκων πρῶτος εἰσαγγεῖλαι, καὶ Ἀνδρο-
28 κλῆς ὑπὲρ τῆς βουλῆς. ἔδοξεν οὖν τῷ δήμῳ ἐν τῷ τῶν θεσμοθετῶν δικαστηρίῳ τοὺς μεμνημένους, ἀκούσαντας τὰς μηνύσεις ἃς ἕκαστος ἐμήνυσε, διαδικάσαι. καὶ ἐψηφίσαντο πρῶτῳ μὲν Ἀνδρομάχῳ, δευτέρῳ δὲ Τεύκρῳ, καὶ ἔλαβον Παναθηναίων τῷ ἀγῶνι Ἀνδρόμαχος μὲν μυρίας δραχμάς, Τεύκρος δὲ χιλίας. Καὶ μοι κάλει τούτων τοὺς μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 29 | Περὶ μὲν τῶν μυστηρίων, ὧ ἄνδρες, ὧν εἵνεκα
5 ἢ ἐνδείξεις ἐγένετο καὶ περὶ ὧν ὑμεῖς οἱ μεμνημένοι εἰσεληλύθατε, ἀποδέδεικται μοι ὡς οὔτε ἠσέβηκα οὔτε μεμήνυκα περὶ οὐδενὸς οὔτε ὠμολόγηκα περὶ αὐτῶν, οὐδὲ ἔστι μοι ἀμάρτημα περὶ τῶ θεῷ οὔτε μείζον οὔτ' ἔλαττον οὐδὲ ἔν. ὅπερ ἐμοὶ περὶ πλείστον

κατ' αὐτοῦ] κατὰ του Sl. — post hanc § addendum dicit S. ΔΙΑΝΑΠΑΤΣΙΣ vel simile quid.

27. κατὰ μὲν τὸ Κλ. ψ.?

28. μνήσεις A^d pr., μωνήσεις A^d corr. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ in mg. add. A^d. it. 46.

29. μεμύηκα A^d pr., μεμύνηκα A^d corr. — οὐδὲ ἔν] οὐδὲν A. —

ἔστιν ὑμᾶς πείσαι. καὶ γὰρ οἱ λόγοι τῶν κατηγορῶν, (οἱ) ταῦτα τὰ δεινὰ καὶ φορικώδη ἀνωρθίαζον, καὶ λόγους εἶπον ὡς πρότερον ἐτέρων ἀμαρτόντων καὶ ἀσεβησάντων περὶ τῷ θεῷ, οἷα ἕκαστος αὐτῶν ἔπαθε καὶ ἐτιμωρήθη — τούτων οὖν ἐμοὶ τῶν λόγων ἢ τῶν ἔργων 30
 τί προσήκει; ἐγὼ γὰρ πολὺ μᾶλλον ἐκείνων (ταῦτα) κατηγορῶ, καὶ δι' αὐτὸ τοῦτό φημι δεῖν ἐκείνους μὲν ἀπολέσθαι, ὅτι ἠσέβησαν, ἐμὲ δὲ σώζεσθαι, ὅτι οὐδὲν ἡμάρτηκα. ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη, εἰ ἐμοὶ ὀργίζοισθε ἐπὶ τοῖς ἐτέρων ἀμαρτήμασι, καὶ τὴν εἰς ἐμὲ διαβολὴν εἰδότες ὅτι ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν λέγεται, κρείττω τῆς ἀληθείας ἠγήσεσθε. δηλονότι γὰρ τοῖς μὲν ἡμαρτηκόσι τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα οὐκ ἔστιν ἀπολογία ὡς οὐκ ἐποίησαν· ἢ γὰρ βάσανος δεινὴ παρὰ τοῖς εἰδόσιν· ἐμοὶ δὲ ὁ ἔλεγχος ἦδιστος, ἐν οἷς [ὑμῶν] οὐδὲν με δεῖ δεόμενον οὐδὲ παραιτούμενον σωθῆναι ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ αἰτίᾳ, ἀλλ' ἐλέγχοντα τοὺς τῶν κατηγορῶν λόγους καὶ ὑμᾶς ἀναμιμνήσκοντα τὰ γεγενημένα, οἳ τινες ὄρκους μεγάλους ὁμόσαντες 31
 οἴσετε τὴν ψῆφον περὶ ἐμοῦ, καὶ ἀρασάμενοι τὰς μεγίστας ἀρὰς ὑμῖν τε αὐτοῖς καὶ παισὶ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν, ἢ μὴν ψηφιεῖσθαι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, πρὸς δὲ τούτοις μεμύησθε καὶ ἐωράκατε τοῖν θεοῖν

καὶ γὰρ οἱ λόγοι κτέ.] si addas οἱ, nihil in his cum Andocide non convenire videtur, neque cuiquam eorum qui praeterea mutare tentarunt conatus prospere cessit. — ἀνωρθίαζον] cf. Harp.: ἀνωρθ. ἀντὶ τοῦ ὄρθιον βοῶντες ἔλεγον Ἀνδοκίδης, et Suid. et B. A. I p. 412. Eurip. Andr. 1148 et Aesch. Ch. 271 confert Kō.

30. ἠγήσαισθε cum R. Bk. (vulg. ret. Schi. Turr.). — ὑμῶν hoc loco molestum est neque omnino desideratur. — τῇ τοιαύτῃ pr. A W.: τοιαύτη. — ἀναμιμνήσκοντα ci. R. Bait.: ἀναμιμνήσκω.

31. παισὶ A et corr. B (Bk): παῖσι. — ἢ (ἦ) μὴν ψηφιεῖσθαι AB (ἢ μὴν . . . ψηφιεῖσθαι A^d) Turr. Kl. Schi.: εἰ μὴ ψηφιεῖσθε.

τὰ ἱερά, ἵνα τιμωρήσῃτε μὲν τοὺς ἀσεβοῦντας,
 32 σῶξῃτε δὲ τοὺς μηδὲν ἀδικοῦντας. νομίζατε τοίνυν
 ἀσέβημα οὐδὲν ἔλαττον εἶναι τοὺς μηδὲν ἡδίκηκότας
 ἀσεβεῖν καταγνῶναι ἢ τοὺς ἡσεβηκότας μὴ τιμω-
 ρεῖσθαι. ὥστ' ἐγὼ ὑμῖν πολὺ μᾶλλον τῶν κατηγορῶν
 πρὸς τοῖν θεοῖν ἐπισκῆπτω, ὑπὲρ τε τῶν ἱερῶν ἃ
 εἶδετε, καὶ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων οἱ τῆς ἑορτῆς ἔνεκεν
 ἔρχονται δεῦρο· εἰ μὲν τι ἡσέβηκα ἢ ὠμολόγηκα ἢ
 ἐμήνυσα κατὰ τινος ἀνθρώπων, ἢ ἄλλος τις περὶ
 33 ἐμοῦ, ἀποκτεínaτέ με· οὐ παραιτοῦμαι· εἰ δὲ οὐδὲν
 ἡμάρτηταί μοι, καὶ τοῦτο ὑμῖν ἀποδείκνυμι σαφῶς,
 δέομαι ὑμῶν αὐτὸ φανερὸν τοῖς Ἑλλησι πᾶσι ποιῆσαι,
 ὡς ἀδίκως εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα κατέστην. ἐὰν γὰρ
 μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων καὶ
 ἀτιμωθῇ ὁ ἐνδείξας ἐμὲ Κηφῖσιος οὐτοσί, οὐκ
 ἐξέσται αὐτῷ εἰς τὸ ἱερὸν τοῖν θεοῖν εἰσεῖναι, ἢ
 ἀποθανεῖται. εἰ οὖν ὑμῖν δοκῶ ἱκανῶς περὶ τούτων
 ἀπολελογῆσθαι, δηλώσατέ μοι, ἵνα προθυμότερον
 περὶ τῶν ἄλλων ἀπολογῶμαι.

34 Περὶ δὲ τῶν ἀναθημάτων τῆς περικοπῆς καὶ τῆς
 μηνύσεως, ὥσπερ καὶ ὑπεσχόμην ὑμῖν, οὕτω καὶ
 ποιήσω· ἐξ ἀρχῆς γὰρ ὑμᾶς διδάξω ἅπαντα τὰ γεγε-
 νημένα. ἐπειδὴ Τεῦκρος ἦλθε Μεγαρόθεν ἄδειαν
 εὐρόμενος, μηνύει περὶ τε τῶν μυστηρίων ἃ ἤδει
 καὶ τῶν περικοψάντων τὰ ἀναθήματα, καὶ ἀπογράφει

32. ἐπισκῆπτω] cf. Harp. s. v. ἐπεσκῆψατο: τὸ δὲ ἐπι-
 σκῆπτω ἀντὶ τοῦ μετὰ τινος ἐπιθειασμοῦ λέγω καὶ οἷον
 ἐξορκίζω Ἄνδ. τε ἐν τῷ περὶ τῶν μυστηρίων καὶ Ἀναίας —
 — εἰρήκασιν. — εἶδετε A Bk.: ἴδετε. — μεμήνυκα Bait.,
 sicut est § 29.

33. αὐτὸ] αὐτὸ τοῦτο Emp. — Κηφῖσιος auct. Steph. Bk.:
 Κηφῆσιος. — ἐξέσται scripsi: ἔξεστιν. — ὑμῖν δοκῶ AB Bk.:
 δοκῶ ὑμῖν. — ἀπολελογῆσθαι AB Bk.: ἀπολογεῖσθαι.

34. καὶ τῶν Ald.: ἐκ τῶν. —

δυοῖν δέοντας εἴκοσιν ἄνδρας. ἐπειδὴ δὲ οὗτοι ἀπεγράφησαν, οἱ μὲν αὐτῶν φεύγοντες ᾤχοντο, οἱ δὲ συλληφθέντες ἀπέθανον κατὰ τὴν Τεύκρου μήνυσιν. Καί μοι ἀνάγνωθι αὐτῶν τὰ ὀνόματα.

- 35 ΟΝΟΜΑΤΑ. Τεύκρος ἐπὶ τοῖς Ἑρμαῖς ἐμήνυσεν Εὐκτίμονα, Γλαύκιππον, Εὐρύμαχον, Πολύενκτον, Πλάτωνα, Ἀντίδωρον, Χάριππον, Θεόδωρον, Ἀλκισθένη, Μενέστρατον, Ἐρυξίμαχον, Εὐφίλητον, Εὐρυδάμαντα, Φερεκλέα, Μέλητον, Τιμάνθη, Ἀρχίδαμον, Τελένικον.

Τούτων τοίνυν τῶν ἀνδρῶν οἱ μὲν ἤκουσι καὶ εἰσιν ἐνθάδε, τῶν δὲ ἀποθανόντων εἰσὶ πολλοὶ προσήκοντες· ὧν ὅστις βούλεται, ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ ἀναβάς με ἐλεγξάτω ἢ ὡς ἐφυγέ τις δι' ἐμὲ τούτων τῶν ἀνδρῶν ἢ ὡς ἀπέθανεν.

36. Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα ἐγένετο, Πείσανδρος καὶ Χαρίκλῆς, ὄντες μὲν τῶν ζητητῶν, δοκοῦντες | δ' ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ εὐνοῦστατοι εἶναι τῷ δήμῳ, ἔλεγον ὡς εἴη τὰ ἔργα τὰ γεγενημένα οὐκ ὀλίγων ἀνδρῶν ἀλλ' ἐπὶ τῇ τοῦ δήμου καταλύσει, καὶ χρῆναι ἐτι ζητεῖν καὶ μὴ παύσασθαι. καὶ ἡ πόλις οὕτως διέκειτο, ὥστ' ἐπειδὴ τὴν βουλήν εἰς τὸ βουλευτήριον ὁ κῆρυξ ἀνείποι ἵεναι καὶ τὸ σημεῖον καθέλοι, τῷ αὐτῷ σημείῳ ἢ μὲν βουλή εἰς τὸ βουλευτήριον ἦει, οἱ δ' ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἐφευγον, δεδιότες εἰς ἕκαστος μὴ

εἴκοσι A^d pr.

35. Ἀλκισθένη et Τιμάνθη Schi.: Ἀλκισθένην et Τιμάνθην. — Ἐρυξίμαχον cum Steph. Bk.: εὐρυξίμαχον A, εὐριξίμαχον BLZ, εὐριξίμαχον Ald. — Εὐφίλητον] cf. titulum supra ad § 13 commemoratum: ΕΥΦΙΛΗΤΟΤ ΤΟΤ ΤΙΜΟΘΕΟΤ ΚΤΛΑΘΗΝΑΙΕΩΣ. — εὐρυδάμαντα AB, εὐροδάμαντα Z.

36. ζητητῶν] cf. Harp. ζητητής· ἀρχή τις Ἀθήνησι κατὰ καιροὺς καθισταμένη — — Δημοσθένης — — καὶ Ἀνδοκίδης ἐν τῷ περὶ ἐνδείξεως. — ἔλεγον οὖν ὡς Ald. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — ἀνείποι Schoem. Dobr. Bk.: ἀνείπη. — καθέλοι AB Bk.: καθέλη. — ἐφευγον Bait.: ἐφυγον.

- 37 συλληφθείη. ἐπαρθείς οὖν τοῖς τῆς πόλεως κακοῖς εἰσαγγέλλει Διοκλείδης εἰς τὴν βουλὴν, φάσκων εἶδέναι τοὺς περικόψαντας τοὺς Ἑρμαῖς, καὶ εἶναι αὐτοὺς εἰς τριακοσίους· ὡς δ' ἴδοι καὶ περιτύχοι τῷ πράγματι, ἔλεγε. καὶ τούτοις, ὧ ἄνδρες, δέομαι ὑμῶν προσέχοντας τὸν νοῦν ἀναμιμνήσκεσθαι, ἐὰν ἀληθῆ λέγω, καὶ διδάσκειν ἀλλήλους· ἐν ὑμῖν γὰρ ἦσαν οἱ λόγοι, καὶ μοι ὑμεῖς τούτων μάρτυρες ἔστε.
- 38 ἔφη γὰρ εἶναι μὲν ἀνδράποδόν οἱ ἐπὶ Λαυρίῳ, δεῖν δὲ κομίσασθαι ἀποφορὰν. ἀναστὰς δὲ πρῶ ψευσθεὶς τῆς ὥρας βαδίζειν· εἶναι δὲ πανσέληνον. ἐπεὶ δὲ παρὰ τὸ προπύλαιον τοῦ Διονύσου ἦν, ὄραῖν ἀνθρώπους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ ᾠδείου καταβαλίνοντας εἰς τὴν ὀρχήστραν· δείσας δὲ αὐτούς, εἰσελθὼν ὑπὸ τὴν σκιὰν καθέζεσθαι μεταξὺ τοῦ κίονος καὶ τῆς στήλης ἐφ' ἧ ὁ στρατηγός ἐστιν ὁ χαλκοῦς. ὄραῖν δὲ ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους, ἐστάναι δὲ κύκλῳ ἀνὰ πέντε καὶ δέκα ἄνδρας, τοὺς δὲ ἀνὰ εἴκοσιν· ὄραῖν δὲ αὐτῶν πρὸς τὴν σελήνην
- 39 τὰ πρόσωπα τῶν πλείστων γιγνώσκειν. καὶ πρῶτον μὲν, ὧ ἄνδρες, τοῦθ' ὑπέθετο δεινότατον πρᾶγμα, οἶμαι, ὅπως ἐν ἐκείνῳ εἶη ὄντινα βούλοιο Ἀθηναίων φάναι τῶν ἀνδρῶν τούτων εἶναι, ὄντινα δὲ μὴ βούλοιο, λέγειν ὅτι οὐκ ἦν. ἰδὼν δὲ ταῦτ' ἔφη ἐπὶ Λαύριον ἰέναι, καὶ τῇ ὑστεραία ἀκούειν ὅτι οἱ

37. Διοκλείδης Ald.: διὸ καὶ δις.

38. πρῶ Bk.: πρῶλ A, πρῶλ v. — τὸ Διονύσου ZMBk. Schi. — σκιὰν] οἰκίαν pr. A. — ὄραῖν δὲ κτέ.] cf. Galen. XVIII A p. 450 ed. Kühn: A. ἐν τῷ περὶ μυστηρίων ἄδων δ' ἀνθρώπους τὸν μὲν ἀριθμὸν μάλιστα τριακοσίους. μὲν et μάλιστα, quae om. codd., e Galeno add. Sl. Bk. idem Sl. pro ὄραῖν (ἄδων) ci. ἰδεῖν. — τῶν πλείστων] τὰ πλείστα pr. A.

39. Λαύριον Bk.: λαυρίαν codd., λαυρεῖον v. (sicut Λαυρεῖω § 38).

Ἐρμαῖ εἶεν περικεκομμένοι· γινῶναι οὖν εὐθὺς ὅτι
 τούτων εἴη τῶν ἀνδρῶν τὸ ἔργον. ἤκων δὲ εἰς ἄστν 40
 ζητητάς τε ἤδη ἠρημένους καταλαμβάνειν καὶ μήνυ-
 τρα κεκηρυγμένα ἑκατὸν μυᾶς. ἰδὼν δὲ Εὐφημον
 τὸν Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφὸν ἐν τῷ χαλκείῳ
 καθήμενον, ἀναγαγὼν αὐτὸν εἰς τὸ Ἡφαιστεῖον
 λέγειν ἄπερ ὑμῖν ἐγὼ εἶρηκα, ὡς ἴδοι ἡμᾶς ἐν ἐκείνῃ
 τῇ νυκτί· οὐκ οὖν δέοιτο παρὰ τῆς πόλεως χρήματα
 λαβεῖν μᾶλλον ἢ παρ' ἡμῶν, ὥσθ' ἡμᾶς ἔχειν φίλους.
 εἰπεῖν οὖν τὸν Εὐφημον ὅτι καλῶς ποιήσειεν εἰπῶν,
 καὶ νῦν ἤκειν κελευῖσθαι οἱ εἰς τὴν Λεωγόρου οἰκίαν,
 ἵν' ἐκεῖ συγγένη μετ' ἐμοῦ Ἀνδοκίδῃ καὶ ἑτέροις 41
 οἷς δεῖ. ἤκειν ἔφη τῇ ὑστεραίᾳ, καὶ δὴ κόπτειν τὴν
 θύραν· τὸν δὲ πατέρα τὸν ἐμὸν τυχεῖν ἐξιόντα, καὶ
 εἰπεῖν αὐτόν· „ἀρά γε σὲ οἶδε περιμένουσι; χρὴ
 μέντοι μὴ ἀπωθεῖσθαι τοιούτους φίλους.“ εἰπόντα
 δὲ αὐτὸν ταῦτα οἴχεσθαι. καὶ τούτῳ μὲν τῷ τρόπῳ
 τὸν πατέρα μου ἀπάλλυε, συνειδῶτα ἀποφαίνων.
 εἰπεῖν δὲ ἡμᾶς ὅτι δεδογμένον ἡμῖν εἴη δύο μὲν
 τάλαντα ἀργυρίου διδόναι οἱ ἀντὶ τῶν ἑκατὸν μυῶν
 τῶν ἐκ τοῦ δημοσίου, ἐὰν δὲ κατάσχωμεν ἡμεῖς ἄ-
 βουλόμεθα, ἓνα αὐτὸν ἡμῶν εἶναι, πίστιν δὲ τούτων
 δοῦναι τε καὶ δέξασθαι. ἀποκρίνασθαι δὲ αὐτὸς 42
 πρὸς ταῦτά ὅτι βουλευόσοιτο· ἡμᾶς δὲ κελεύειν αὐτὸν
 ἤκειν εἰς Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους, ἵνα κἀκεῖνος
 παρείη. τὸν δ' αὖ κηδεστήν μου οὕτως ἀπάλλυεν.
 ἤκειν ἔφη εἰς Καλλίου, καὶ καθομολογήσας ἡμῖν
 πίστιν δοῦναι ἐν ἀκροπόλει, καὶ ἡμᾶς συνθεμένους

40. ἐν τῷ Valck.: ἐν τῷ. — ἴδοι ὑμᾶς A^d M. — κελευῖσαι
 οἱ] pronomen ad Euphemum referri debet (cf. R. Add.).

41. βουλόμεθα A. — αὐτὸν R. Bk.: αὐτῶν.

42. παρῆει pr. A, παροίη B. — καθομολογήσας AB Bk.:
 καθοδηγήσας. — ἐπιόντα Emp. Turr.: εἰσιόντα.

οὐ τὸ ἀργύριον εἰς τὸν ἐπιόντα μῆνα δώσειν διαψεύ-
δεσθαι καὶ οὐ διδόναι· ἦκειν οὖν μηνύσων τὰ
γενόμενα.

- 43 Ἡ μὲν εἰσαγγελία αὐτῶ, ὧ ἄνδρες, τοιαύτη·
ἀπογράφει δὲ τὰ ὀνόματα τῶν ἀνδρῶν ὧν ἔφη
γενῶναι, δύο καὶ τετταράκοντα, πρώτους μὲν Μαντί-
θεον καὶ Ἀφεσίωνα, βουλευτὰς ὄντας καὶ καθημέ-
ρους ἔνδον, εἶτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους. ἀναστὰς δὲ
Πείσανδρος ἔφη χρῆναι λύειν τὸ ἐπὶ Σκαμανδρίου
ψήφισμα καὶ ἀναβιβάζειν ἐπὶ τὸν τροχὸν τοὺς ἀπο-
γραφέντας, ὅπως μὴ πρότερον νῦξ ἔσται πρὶν
πυθέσθαι τοὺς ἄνδρας ἅπαντας. ἀνέκραγεν ἡ βουλή
44 ὡς εὖ λέγει. | ἀκούσαντες δὲ ταῦτα Μαντίθεος καὶ
7 Ἀφεσίων ἐπὶ τὴν ἐστίαν ἐκαθέζοντο, ἱκετεύοντες
μὴ στρεβλωθῆναι ἀλλ' ἐξεγγυηθέντες κριθῆναι. μό-
λις δὲ τούτων τυχόντες, ἐπειδὴ τοὺς ἐγγυητὰς
κατέστησαν, ἐπὶ τοὺς ἵππους ἀναβάντες ᾤχοντο εἰς
τοὺς πολεμίους αὐτομολήσαντες, καταλιπόντες τοὺς
ἐγγυητὰς, οὓς ἔδει (ἐν) τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι ἐν οἴσπερ
45 οὓς ἠγγυήσαντο. ἡ δὲ βουλή ἐξεληθοῦσα ἐν ἀπορρήτῳ
συνέλαβεν ἡμᾶς καὶ ἔδησεν ἐν τοῖς ξύλοις. ἀνακαλέ-
σαντες δὲ τοὺς στρατηγούς ἀνειπεῖν ἐκέλευσαν
Ἀθηναίων τοὺς μὲν ἐν ἄστει οἰκοῦντας ἵνα εἰς
τὴν ἀγορὰν τὰ ὄπλα λαβόντας, τοὺς δ' ἐν μακρῶ
τείχει εἰς τὸ Θησεῖον, τοὺς δ' ἐν Πειραιεῖ εἰς τὴν
Ἴπποδαμείαν ἀγορὰν, τοὺς δὲ ἵππεῖς ἔτι (πρὸ)

43. αὐτῶ cum R. Turr.: αὐτῶν. — Ἀφεσίωνα Bk. (Ἀφε-
σίωνα R.). cf. Boeckh. C. I. II p. 340 (Turr.).

44. Ἀφεσίων Bk. — ἐξεγγυηθέντες Sl. Bk.: ἐξεγγυηθέν-
τας. — ἐγκαταλιπόντες ci. S. — ἐν add. W.

45. εἰς τὸ Θησ. cum R. Bk.: εἰς τε Θ. AB, εἰς γε Θ. v. —
Ἴπποδαμείαν Lobeck. Turr.: Ἴπποδαμίαν. — (πρὸ) νυκτός
scripsi; cf. § 48. — Ἀνακείον Schi. —

νυκτὸς σημῆναι τῇ σάλπιγγι ἤκειν εἰς τὸ Ἀνάκειον, τὴν δὲ βουλὴν εἰς ἀκρόπολιν ἵεναι κάκει καθεύδειν, τοὺς δὲ πρυτάνεις ἐν τῇ θόλῳ. Βοιωτοὶ δὲ πεπυσμένοι τὰ πράγματα ἐπὶ τοῖς ὀρίοις ἦσαν ἔξεστρατευμένοι. τὸν δὲ τῶν κακῶν τούτων αἴτιον Διοκλείδην ὡς σωτῆρα ὄντα τῆς πόλεως ἐπὶ ζεύγους ἤγον εἰς τὸ πρυτανεῖον στεφανώσαντες, καὶ ἐδείπνει ἐκεῖ.

Πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα, ᾧ ἄνδρες, ὁπόσοι ὑμῶν 46 παρῆσαν, ἀναμιμνήσκεσθε καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκετε· εἶτα δέ μοι τοὺς πρυτάνεις κάλει τοὺς τότε πρυτανεύσαντας, Φιλοκράτη καὶ τοὺς ἄλλους.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ, καὶ τὰ ὀνόματα ὑμῖν ἀναγνώσομαι 47 τῶν ἀνδρῶν ὧν ἀπέγραψεν, ἵν' εἰδῆτε ὅσους μοι τῶν συγγενῶν ἀπώλλυεν, πρῶτον μὲν τὸν πατέρα, εἶτα δὲ τὸν κηδεστῆν, τὸν μὲν συνειδῶτα ἀποδεικνύς, τοῦ δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ φάσκων τὴν σύνοδον γενέσθαι. τῶν δ' ἄλλων ἀκούσεσθε τὰ ὀνόματα. Καὶ αὐτοῖς ἀναγίνωσκε.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους·

οὗτος ἀνεψιὸς ἐμὸς· ἢ μήτηρ ἢ ἐκείνου καὶ ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ἀδελφοί.

στεφανώσαντες A^d pr. („στεφανώσαντες A ni fallor“ Bk.) Bk.: στεφανώσοντες.

46. Φ. καὶ τοὺς ἄλλους cum R. Bk.: libri post h. v. iterant διδάσκετε.

47. ἀπέγραψεν AB Bk.: ἔγραψεν. — ἀναγίνωσκε . . A^d. — μήτηρ ἐκείνου A^d M v. ante Bk. — ὁ πατὴρ ὁ ἐμὸς ABk.: ὁ πατὴρ ἐμὸς LZ, ὁ ἐμὸς πατὴρ v. — malim Ἀλκμέωνος (v. § 16). — φρίνικος ABLZ. Schol. Ar. Nub. 1087 confert Sl.; contra Kō. in vocabulo ὄρχησ. patris nomen latere putat. — post Κριτίας ἀνεψιὸς legebantur male iterata Εὐκρατίας ὁ Νικίου ἀδελφός, quae auct. R. del. Bk. — ceterum in hoc indice aliquid turbatum esse evincitur e § 68: ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων συγγενῶν ἑπτὰ. nam etiamsi ibi cum Sl. πέντε pro ἑπτὰ rescribas,

Ταυρέας·
 οὔτοσι ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.
 Νισαῖος·
 υἱὸς Ταυρέου.
 Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος·
 ἀνεψιὸς τοῦ πατρός.

Εὐφρημος·
 Καλλίου τοῦ Τηλεκλέους ἀδελφός.
 Φρόνυχος ὁ ὀρχησάμενος·
 ἀνεψιός.

Εὐκράτης ὁ Νικίου ἀδελφός·
 κηδεστὴς οὗτος Καλλίου·
 Κριτίας·
 ἀνεψιὸς καὶ οὗτος τοῦ πατρός· αἱ μητέρες ἀδελφαί.
 Τούτους πάντας ἐν τοῖς τετταράκοντα ἀνδράσιν
 ἀπέγραψεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἐδεδέμεθα πάντες ἐν τῷ αὐτῷ καὶ
 48 νύξ τε ἦν καὶ τὸ δεσμωτήριον συνέκλειστο, ἤκου
 δὲ τῷ μὲν μήτηρ τῷ δὲ ἀδελφὴ τῷ δὲ γυνὴ καὶ
 παῖδες, ἦν δὲ βοή καὶ οἶκτος κλαιόντων καὶ ὀδυρο-
 μένων τὰ παρόντα κακά, λέγει πρὸς με Χαρμίδης,
 ὧν μὲν ἀνεψιός, ἡλικιωτὴς δὲ καὶ συνεκτραφεὶς ἐν
 τῇ οἰκίᾳ τῇ ἡμετέρᾳ ἐκ παιδός, ὅτι „Ἀνδοκίδη, τῶν
 49 μὲν παρόντων κακῶν ὄρας τὸ μέγεθος, ἐγὼ δ' ἐν
 μὲν τῷ παρελθόντι χρόνῳ οὐδὲν ἐδεόμην λέγειν
 οὐδέ σε λυπεῖν, νῦν δὲ ἀναγκάζομαι διὰ τὴν παροῦσαν
 ἡμῖν συμφορὰν. οἷς γὰρ ἐχρῶ καὶ οἷς συνῆσθα ἄνευ
 ἡμῶν τῶν συγγενῶν, οὔτοι ἐπὶ ταῖς αἰτίαις δι' ἃς
 ἡμεῖς ἀπολλύμεθα οἱ μὲν αὐτῶν τεθναῖσιν, οἱ δὲ

ut numerus constet, certe duo tantum consobriini commemo-
 rati erunt. fort. τοῦ πατρός altero loco delendum. — πάντας
 AB Bk.: ἅπαντας. — ἀπέγραψεν Steph.: ἐπέγραψεν.

48. „immo συνεκέκλητο“ S. — κλαιόντων Schi.

οἴχονται φεύγοντες, σφῶν αὐτῶν καταγνόντες ἀδικεῖν εἰ ἤκουσάς τι τούτου τοῦ πράγματος 50
τοῦ γενομένου, εἰπέ, καὶ πρῶτον μὲν σεαυτὸν σῶσον, εἶτα δὲ τὸν πατέρα, ὃν εἰκός ἐστὶ σε μάλιστα φιλεῖν, εἶτα δὲ τὸν κηδεστήν, ὃς ἔχει σου τὴν ἀδελφὴν ἥπερ σοι μόνη ἐστίν, ἔπειτα δὲ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους ὄντας, ἔτι δὲ ἐμέ, ὃς ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ ἠνίασα μὲν σε οὐδὲν πώποτε, προθυμότητος δὲ εἰς σέ καὶ τὰ σὰ πράγματά εἰμι, ὅ τι ἂν δέη ποιεῖν.“ λέγοντος δὲ ὧ ἄνδρες Χαρμίδου ταῦτα, 51
ἀντιβολούντων δὲ τῶν ἄλλων καὶ ἰκετεύοντος ἐνὸς ἐκάστου, ἐνεθυμήθην πρὸς ἑμαυτόν· „Ὡ πάντων ἐγὼ δεινοτάτῃ συμφορᾷ περιπεσών, πότερα περιδῶ τοὺς ἑμαυτοῦ συγγενεῖς ἀπολλυμένους ἀδίκως, καὶ αὐτούς τε ἀποθανόντας καὶ τὰ χρήματα αὐτῶν δημευθέντα, πρὸς δὲ τούτοις ἀναγραφέντας ἐν στήλαις ὡς ὄντας ἀλιτηρίους τῶν θεῶν τοὺς οὐθενὸς αἰτίους τῶν γεγενημένων, ἔτι δὲ τριακοσίουσ Ἀθηναίων μέλλοντας ἀδίκως | ἀπολεισθαι, τὴν δὲ πόλιν ἐν 8
κακοῖς οὔσαν τοῖς μεγίστοις καὶ ὑποψίαν εἰς ἀλλήλους ἔχοντας, ἢ εἰπω Ἀθηναίοις ἃ περ ἤκουσα Εὐφιλήτου αὐτοῦ τοῦ ποιήσαντος;“ ἔτι δὲ ἐπὶ τού- 52
τοις καὶ τόδε ἐνεθυμήθην, ὧ ἄνδρες, καὶ ἐλογιζόμενη πρὸς ἑμαυτὸν τοὺς ἐξημαρτηκότας καὶ τὸ ἔργον εἰργασμένους, ὅτι οἱ μὲν αὐτῶν ἤδη ἐτεθνήκεσαν ὑπὸ Τεύκρου μηρυθέντες, οἱ δὲ φεύγοντες ὄχοντο

49. post ἀδικεῖν lacuna est in ABL, in A quidem XII litterarum. τούτων τοίνυν ins. vult S., φέρε δὲ τοίνυν Linder. K.

51. ὧ πάντων ABLZ. — ἀπολεισθαι Steph. R. Bait., coll. §§ 66, 67, 68: ἀπολέσθαι. — post ἔχοντας Dobr. add. ἅπαντας.

52. εἰργασμένους AB (εἰργασαμένους A^d) Bk.: ἐργασαμένους. —

καὶ αὐτῶν θάνατος κατέγνωστο, τέτταρες δὲ ἦσαν
 ὑπόλοιποι οἳ οὐκ ἐμηνύθησαν ὑπὸ Τεύκρου τῶν
 πεποικηκότων, Παναίτιος Χαιρέδημος Διάκριτος Λυσί-
 53 στρατος· οὓς εἰκὸς ἦν ἀπάντων μάλιστα δοκεῖν εἶναι
 τούτων τῶν ἀνδρῶν οὓς ἐμήνυσε Διοκλείδης, φίλους
 ὄντας τῶν ἀπολωλότων ἤδη. καὶ τοῖς μὲν οὐδέπω
 βέβαιος ἦν ἡ σωτηρία, τοῖς δὲ ἐμοῖς οἰκείοις φανερός
 (ὁ) ὄλεθρος, εἰ μὴ τις ἐρεῖ Ἀθηναίους τὰ γενόμενα.
 ἐδόκει οὖν μοι κρεῖττον εἶναι τέτταρας ἀπο-
 στερεῆσαι τῆς πατρίδος δικαίως, οἳ νῦν ζῶσι καὶ
 κατεληλύθασιν καὶ ἔχουσι τὰ σφέτερα αὐτῶν, ἢ ἐκεί-
 54 νους ἀποθανόντας ἀδίκως περιδεῖν. εἰ οὖν τινα
 ὑμῶν, ᾧ ἄνδρες, (ἢ) τῶν ἄλλων πολιτῶν γνώμη
 τοιαύτη παρειστήκει πρότερον περὶ ἐμοῦ, ὡς ἄρα
 ἐγὼ ἐμήνυσσα κατὰ τῶν ἐταίρων τῶν ἐμαντοῦ, ὅπως
 ἐκεῖνοι μὲν ἀπόλοιοντο, ἐγὼ δὲ σωθείην — ἂ ἔλογο-
 ποιοῦν οἱ ἐχθροὶ περὶ ἐμοῦ, βουλόμενοι διαβάλλειν
 55 με — σκοπεῖσθε ἐξ αὐτῶν τῶν γεγενημένων. νῦν
 γὰρ ἐμὲ μὲν λόγον (δεῖ) διδόναι τῶν ἐμοὶ πεπραγμέ-
 νων μετὰ τῆς ἀληθείας, αὐτῶν παρόντων οἵπερ
 ἤμαρτον καὶ ἐφυγον ταῦτα ποιήσαντες, ἴσασι δὲ
 ἄριστα εἶτε ψεύδομαι εἶτε ἀληθῆ λέγω, ἕξεται δὲ
 αὐτοῖς ἐλέγχειν με ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ· ἐγὼ γὰρ ἐφήμι·
 56 ὑμᾶς δὲ δεῖ μαθεῖν τὰ γενόμενα. ἐμοὶ γὰρ ᾧ ἄνδρες
 τοῦδε τοῦ ἀγῶνος τοῦτ' ἔστι μέγιστον, σωθέντι μὴ
 δοκεῖν κακῷ εἶναι, (ἀλλὰ πρῶτον μὲν ὑμᾶς) εἶτα δὲ
 καὶ τοὺς ἄλλους ἅπαντας μαθεῖν ὅτι οὔτε μετὰ
 κακίας οὔτε μετ' ἀνανδρίας οὐδεμιᾶς τῶν γεγενη-

Διάκριτος non iniuria tentaverunt Valck. et R.: v. Turr.

53. (ὁ) ὄλεθρος cum R. Bk.

54. ἢ cum S. add. Bk.

55. δεῖ cum R. add. Turr. (δεῖ δοῦναι Dobr.).

μένων πέπρακται ὑπ' ἐμοῦ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ συμφο-
 ρὰν γεγενημένην μάλιστα μὲν τῇ πόλει, εἶτα δὲ καὶ
 ἡμῖν, εἶπον δὲ ἃ ἤκουσα Εὐφιλλήτου προνοία μὲν
 τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων, προνοία δὲ τῆς
 πόλεως ἀπάσης, μετ' ἀρετῆς ἀλλ' οὐ μετὰ κακίας,
 ὡς ἐγὼ νομίζω. εἰ οὖν οὕτως ἔχει ταῦτα, σῴζεσθαι
 τε ἀξιῶ καὶ δοκεῖν ὑμῖν εἶναι μὴ κακός. φέρε δὴ 57
 — χρὴ γὰρ ὧ ἄνδρες ἀνθρωπίνως περὶ τῶν πραγμά-
 των ἐκλογίζεσθαι, ὥσπερ ἂν αὐτὸν ὄντα ἐν τῇ
 συμφορᾷ — τί ἂν ὑμῶν ἕκαστος ἐποίησεν; εἰ μὲν
 γὰρ ἦν δυοῖν τὸ ἕτερον ἐλέσθαι, ἢ καλῶς ἀπολέσθαι
 ἢ αἰσχυρῶς σωθῆναι, ἔχοι ἂν τις εἰπεῖν κακίαν εἶναι
 τὰ γενόμενα· καίτοι πολλοὶ ἂν καὶ τοῦτο εἶλοντο,
 τὸ ζῆν περὶ πλείονος ποιησάμενοι τοῦ καλῶς ἀποθα-
 νεῖν· ὅπου δὲ τούτων τὸ ἐναντιώτατον ἦν, σιωπή- 58
 σαντι μὲν αὐτῷ τε αἰσχυρῶς ἀπολέσθαι μηδὲν ἀσε-
 βήσαντι, ἔτι δὲ τὸν πατέρα περιδεῖν ἀπολόμενον
 καὶ τὸν κηδεστήν καὶ τοὺς συγγενεῖς καὶ ἀνεψιούς
 τοσοῦτους, οὓς οὐδεὶς ἀπώλλυεν ἢ ἐγὼ μὴ εἰπὼν
 ὡς ἕτεροι ἡμαρτον· Διοκλείδης μὲν γὰρ ψευδόμενος
 ἔδησεν αὐτούς, σωτηρία δὲ αὐτῶν ἄλλη οὐδεμία ἦν
 ἢ πυθέσθαι Ἀθηναίους πάντα τὰ πραχθέντα· φουεὺς
 οὖν αὐτῶν ἐγγινόμεν ἐγὼ μὴ εἰπὼν ὑμῖν ἃ ἤκουσα.
 ἔτι δὲ τριακοσίους Ἀθηναίων ἀπώλλυον, καὶ ἡ

56. ὑμῖν post μὴ δοκεῖν addi vult R., post σωθέντι vel post κακῶ Scheib. — ἀνανδρίας ABk.: ἀνδρίας B, ἀδικίας v. — πόλει εἶτα δὲ καὶ Sl.: πόλει εἶτα . . καὶ A^d, unde πόλει εἶτα καὶ Bk.; πολιτεία καὶ v. ante Bk.

57. δυοῖν] δυοὶ ABLZ. — ἔχει A^d pr. — γενόμενα ci. R. Bait.: λεγόμενα.

58. ἀπολόμενον AB Bk.: ἀπολούμενον. — videtur hic quoque restituendum esse καὶ τοὺς (ἄλλους) συγγενεῖς καὶ ἀναγκαίους τοσοῦτους (ὄντας), sicut est § 50.

- 59 πόλις ἐν κακοῖς τοῖς μεγίστοις ἐρίγνυτο. ταῦτα μὲν οὖν ἦν ἐμοῦ μὴ εἰπόντος· εἰπὼν δὲ τὰ ὄντα αὐτός τε ἐσωζόμην καὶ τὸν πατέρα ἐσωξον καὶ τοὺς ἄλλους συγγενεῖς, καὶ τὴν πόλιν ἐκ φόβου καὶ κακῶν τῶν μεγίστων ἀπήλλαττον. φυγάδες δὲ δι' ἐμὲ τέτταρες ἄνδρες ἐρίγνοντο, οἵπερ καὶ ἤμαρτον· τῶν δ' ἄλλων, οἱ πρότερον ὑπὸ Τεύκρου ἐμηνύθησαν, οὔτε δήπου οἱ τεθνεῶτες δι' ἐμὲ μᾶλλον ἐτέθνασαν οὔτε οἱ
- 60 φεύγοντες μᾶλλον ἔφενγον. ταῦτα δὲ πάντα σκοπῶν εὖρισκον, ὃ ἄνδρες, τῶν παρόντων κακῶν ταῦτα ἐλάχιστά εἶναι, εἰπεῖν τὰ γενόμενα ὡς τάχιστα καὶ ἐλέγξαι Διοκλείδην ψευδόμενον, (καὶ σῶσαί τε ἡμᾶς)
- 9 καὶ τιμωρήσασθαι ἐκείνον, ὃς ἡμᾶς μὲν | ἀπάλλυεν ἀδίκως, τὴν δὲ πόλιν ἐξηπάτα, ταῦτα δὲ ποιῶν μέγιστος εὐεργέτης ἐδόκει εἶναι καὶ χρήματα ἐλάμβανε.
- 61 διὰ ταῦτα εἶπον τῇ βουλῇ ὅτι εἰδείην τοὺς ποιήσαντας, καὶ ἐξήλεγξα τὰ γενόμενα, ὅτι εἰσηγήσατο μὲν πινόντων ἡμῶν ταύτην τὴν βουλήν Εὐφίλητος, ἀντεῖπον δὲ ἐγὼ, καὶ τότε μὲν οὐ γένοιτο δι' ἐμέ, ὕστερον δ' ἐγὼ μὲν ἐν Κυνοσάργει ἐπὶ πωλίον ὃ μοι ἦν ἀναβάς ἔπεσον καὶ τὴν κλεῖν συντερίβην καὶ τὴν κεφαλὴν κατεάγην, φερόμενός τε ἐπὶ κλίνης
- 62 ἀπεκομίσθην οἴκαδε· αἰσθόμενός δ' Εὐφίλητος ὡς ἔχοιμι, λέγει πρὸς αὐτοὺς ὅτι πέπεισμαι ταῦτα συμποιεῖν καὶ ἀμολόγηκα αὐτῷ μεθέξειν τοῦ ἔργου

59. ἦν add. A Bk. — τῶν δ' ἄλλων οἱ Dobr. Turr.: τῶν δ' ἄλλων οἱ λοιποὶ. cf. § 52. — πρότερον in mg. add. A^d.

61. οὖν post εἶπον add. Ald. (om. Bk.). — βουλήν γενέσθαι Εὐφ. codd.; del. γεν. Bk. — πωλίον cum R. Bk.: παλίσιον. — ὃ μοι ἦν A Bk. (ci. R.): ὄμον ἦν BLZM, ὃ μόνην v. (ὄμὸν Emp.).

62. ἔχοιμι AB Bk.: οἴχοιμι LZ, ἦχοιμι v. — αὐτῷ] αὐτῶν dedisse vid. pr. A^d. — τὸ Φορβαντεῖον cum R. Bk. (coll. Harp. s. v.): τὸν (sed τὸ A) Φορβάντιον. — τὴν post παρὰ

καὶ περικόψειν τὸν Ἑρμῆν τὸν παρὰ τὸ Φορβαντεῖον. ταῦτα δ' ἔλεγεν ἑξαπατῶν ἐκείνους· καὶ διὰ ταῦτα ὁ Ἑρμῆς ὄν ὁρᾷτε πάντες, ὁ παρὰ τὴν πατρῴαν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν, ὃν ἡ Αἰγῆλις ἀνέθηκεν, οὐ περιεκόπη μόνος τῶν Ἑρμῶν τῶν Ἀθήνησιν, ὡς ἐμοῦ τοῦτο ποιήσοντος, ὡς ἔφη πρὸς αὐτοὺς Εὐφίλητος. οἱ δ' αἰσθόμενοι δεινὰ ἐποιοῦν ὅτι εἰδείην 63 μὲν τὸ πρᾶγμα, πεποιηκῶς δὲ οὐκ εἶην. προσελθόντες δέ μοι τῇ ὑστεραία Μέλητος καὶ Εὐφίλητος ἔλεγον ὅτι „γεγένηται ὡς Ἀνδοκίδη καὶ πέπρακται ἡμῖν ταῦτα. σὺ μέντοι εἰ μὲν ἀξιοῖς ἡσυχίαν ἔχειν καὶ σιωπᾶν, ἔξεις ἡμᾶς ἐπιτηδεῖους ὡσπερ καὶ πρότερον· εἰ δὲ μή, χαλεπώτεροί σοι ἡμεῖς ἐχθροὶ ἐσόμεθα ἢ ἄλλοι τινὲς δι' ἡμᾶς φίλοι.“ εἶπον αὐτοῖς 64 ὅτι νομίζοιμι μὲν διὰ τὸ πρᾶγμα Εὐφίλητον πονηρὸν εἶναι, ἐκείνοις δὲ οὐκ ἐμὲ δεινὸν εἶναι, ὅτι οἶδα, ἀλλὰ μᾶλλον αὐτὸ τὸ ἔργον πολλῶ, ὅτι πεποιήται. ὡς οὖν ἦν ταῦτ' ἀληθῆ, τὸν τε παιδα τὸν ἐμὸν παρέδωκα βασανίσαι, ὅτι ἔκαμνον καὶ οὐδ' ἀνιστάμην ἐκ τῆς κλίνης, καὶ τὰς θεραπεύσας ἔλαβον οἱ πρυτάνεις, ὅθεν ὁρμώμενοι ταῦτ' ἐποιοῦν ἐκείνοι. ἐξελέγ- 65 χοντες δὲ τὸ πρᾶγμα ἢ τε βουλή καὶ οἱ ζητηταί, ἐπειδὴ ἦν ἢ ἐγὼ ἔλεγον καὶ ὠμολογεῖτο πανταχόθεν, τότε δὴ καλοῦσι τὸν Διοκλείδην· καὶ οὐ πολλῶν λόγων ἐδέησεν, ἀλλ' εὐθύς ὠμολόγει ψεύδεσθαι, καὶ ἐδείτο σώζεσθαι φράσας τοὺς πείσαντας αὐτὸν λέγειν

add. A Bk. — cf. Harp. s. v. Ἀνδοκίδου Ἑρμῆς: καὶ αὐτὸς Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. ὅτι τῆς Αἰγῆλιδος εἶη τὸ ἀνάθημα εἰρηκεν. — ποιήσοντος ci. R.: ποιήσανος.

63. Valckenaerium δεινὰ ἐποιοῦντο rescribentem refellit Förtsch. (comm. crit. de locis nonnullis Lys. et Dem. p. 23 sq.) — συμπεποιηκῶς W. — ἡμεῖς ἐχθροὶ AB Bk.: ἐχθροὶ ἡμεῖς.

64. δὲ . . . οὐκ ἐμὲ A^d. — ὅθεν ὁρμ. κτέ.] «illius domus ex qua profecti fasinus patrauerant.»

ταῦτα· εἶναι δὲ Ἀλκιβιάδην τὸν Φηγούσιον καὶ
 66 Ἀμίαντον τὸν ἐξ Αἰγίνης. καὶ οὗτοι μὲν δεισάντες
 ᾤχοντο φεύγοντες· ὑμεῖς δὲ ἀκούσαντες ταῦτα Διο-
 κλείδην μὲν τῷ δικαστηρίῳ παραδόντες ἀπεκτείνετε,
 τοὺς δὲ δεδεμένους καὶ μέλλοντας ἀπολεισθαι ἐλύσατε,
 τοὺς ἐμοὺς συγγενεῖς, δι' ἐμέ, καὶ τοὺς φεύγοντας
 κατεδέξασθε, αὐτοὶ δὲ λαβόντες τὰ ὄπλα ἀπῆτε,
 67 πολλῶν κακῶν καὶ κινδύνων ἀπαλλαγέντες. ἐν οἷς
 ἐγώ, ὧ ἄνδρες, τῆς μὲν τύχης ἢ ἐχρησάμην δικαίως
 ἂν ὑπὸ πάντων ἐλεηθείην, τῶν δὲ (δι' ἐμέ) γενο-
 μένων ἔνεκεν εἰκότως (ἂν) ἀνὴρ ἄριστος δοκοίην
 εἶναι, ὅστις εἰσηγησαμένῳ μὲν Εὐφιλήτῳ πίστιν τῶν
 ἐν ἀνθρώποις ἀπιστοτάτην ἠναντιώθην καὶ ἀντεῖπον
 καὶ ἐλοιδόρησα [ἐκείνῳ] ὧν ἦν ἄξιος, ἀμαρτόντων δ'
 ἐκείνων τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῖς συνέκρυψα, καὶ μηνύ-
 σαντος κατ' αὐτῶν Τεύκρον οἱ μὲν αὐτῶν ἀπέθανον
 οἱ δ' ἔφυγον, πρὶν ἡμᾶς ὑπὸ Διοκλείδου δεθῆναι
 καὶ μέλλειν ἀπολεισθαι. τότε δὲ ἀπέγραψα τέτταρας
 ἄνδρας, Παναίτιον Διάκριτον Λυσίστρατον Χαιρέ-
 68 δημον· οὗτοι μὲν ἔφυγον δι' ἐμέ, ὁμολογῶ· ἐσώθη
 δέ γε ὁ πατήρ, ὁ κηδεστής, ἀνεψιοὶ τρεῖς, τῶν ἄλλων
 συγγενῶν ἑπτὰ, μέλλοντες ἀποθανεῖσθαι ἀδίκως·
 οἱ νῦν ὀρῶσι τοῦ ἡλίου τὸ φῶς δι' ἐμέ, καὶ αὐτοὶ
 ὁμολογοῦσιν· ὁ δὲ τὴν πόλιν ὅλην συνταράξας καὶ
 εἰς τοὺς ἐσχάτους κινδύνους καταστήσας ἐξηλέγχθη,

65. Ἀμίαντον τὸν AB Bk. (ci. Valek.): Ἀμίαν τοῦτον.
 — verba ἐξ Αἰγίνης (quae tum Atheniensium erat) sollici-
 tarunt immerito Naber et Kö. (τὸν Αἰγιλιᾶ, τὸν ἐξ Αἰγι-
 λίας).

66. ἀπῆτε W.: ἀπῆτε ABLZ; ἀπήτετε v.

67. vv. τῆς μὲν τύχης — ἐλεηθείην laudat Prisc. XVIII
 c. 25. — δι' ἐμέ addidi: an potius ἐπ' (ἐν) ἐμοί? τότε add. W.
 — γενομένων Bait. Turr.: γινομένων. — (ἂν) ἀνὴρ ci. R.
 — ἐκείνῳ del. W.; ἐκείνων hab. pr. A^d.

68. ἑπτὰ] cf. quae adnotata sunt ad § 47. — ἐξηλέγχθη AB.

ὕμεις δὲ ἀπηλλάγητε μεγάλων φόβων καὶ τῶν εἰς ἀλλήλους ὑποψιῶν. καὶ ταῦτ' εἰ ἀληθῆ λέγω, ὧ 69 ἄνδρες, ἀναμιμνήσκεσθε, καὶ οἱ εἰδότες διδάσκετε τοὺς ἄλλους. Σὺ δέ μοι αὐτοὺς κάλει τοὺς λυθέντας δι' ἐμέ· ἄριστα γὰρ ἂν εἰδότες τὰ γενόμενα λέγοιεν εἰς τούτους. Οὕτως δὲ ἔχει, ὧ ἄνδρες· μέχρι τούτου ἀναβήσονται καὶ λέξουσιν ὑμῖν, ἕως ἂν ἀκροᾶσθαι βούλησθε, ἔπειτα δ' ἐγὼ περὶ τῶν ἄλλων | ἀπολο- 10 γήσομαι.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ.)

Περὶ μὲν οὖν τῶν τότε γενομένων ἀκηκόατε 70 πάντα καὶ ἀπολελόγηται μοι ἱκανῶς, ὡς γ' ἐμαυτὸν πείθω· εἰ δέ τις τι ὑμῶν ποθεῖ ἢ νομίζει τι μὴ ἱκανῶς εἰρηῆσθαι ἢ παραλέλοιπά τι, ἀναστὰς ὑπομνησάτω, καὶ ἀπολογήσομαι καὶ πρὸς τοῦτο· περὶ δὲ τῶν νόμων ἤδη ὑμᾶς διδάξω. Κηφίσιος γὰρ οὕτως 71 ἐπέδειξε μὲν με κατὰ τὸν νόμον τὸν κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν ποιεῖται κατὰ ψήφισμα πρότερον γενομένον, ὃ εἶπεν Ἰσοτιμίδης, οὗ ἐμοὶ προσήκει οὐδέν. ὁ μὲν γὰρ εἶπεν εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν τοὺς ἀσεβήσαντας καὶ ὁμολογήσαντας, ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδέτερα πεποιήται· οὔτε ἡσέβηται οὔτε ὁμολόγηται. ὡς δὲ 72 καὶ τοῦτο τὸ ψήφισμα λέλυται καὶ ἄκυρόν ἐστιν, ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. καίτοιγε τοιαύτην ἀπολογίαν περὶ αὐτοῦ ποιήσομαι, ὅπου μὴ πείθων μὲν ὑμᾶς αὐτὸς ζημιώσομαι, πείσας δὲ ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπολελογη-

69. οἱ εἰδότες cum R. Turr.: οἱ ἰδόντες. — ἂν εἰδότες A^d. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ add. Markl. ap. Dobs. Turr.

70. εἰ δ' ἔτι τις τι mal. S.

71. Ἰσοτιμίδης οὗ R. (similiter etiam Canter. et Valck.): εἰς ὅτι μὴδ' ἴσον ABL, εἰς ὅτι μὴ ἴσον v.

- 73 μένος ἔσομαι. ἀλλὰ γὰρ τάληθῆ εἰρήσεται. ἐπεὶ γὰρ αἱ νῆες διεφθάρησαν καὶ ἡ πολιορκία ἐγένετο, ἐβουλεύσασθε περὶ ὁμονοίας, καὶ ἔδοξεν ὑμῖν τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι, καὶ εἶπε τὴν γνώμην Πατροκλείδης. οἱ δὲ ἄτιμοι τίνες ἦσαν, καὶ τίνα τρόπον ἕκαστοι; ἐγὼ ὑμᾶς διδάξω. οἱ μὲν ἀργύριον ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ, ὅποσοι εὐθύνας ὄφλον ἄρξαντες ἀρχάς, ἢ ἐξούλας ἢ γραφὰς ἢ ἐπιβολὰς ὄφλον, ἢ ὧνάς πριάμενοι ἐκ τοῦ δημοσίου μὴ κατέβαλον τὰ χρήματα, ἢ ἐγγύας ἠγγυήσαντο πρὸς τὸ δημόσιον· τούτοις ἢ μὲν ἕκτισις ἦν ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, εἰ δὲ μὴ, διπλάσιον ὀφείλειεν καὶ τὰ
- 74 κτήματα αὐτῶν πεπραῖσθαι. εἷς μὲν τρόπος οὗτος ἀτιμίας ἦν, ἕτερος δὲ ὧν τὰ μὲν σώματα ἄτιμα ἦν, τὴν δ' οὐσίαν εἶχον καὶ ἐκέκτηντο· οὔτοι δ' αὖ ἦσαν ὅποσοι κλοπῆς ἢ δώρων ὄφλοιν· τούτους ἔδει καὶ αὐτοὺς καὶ τοὺς ἐκ τούτων ἀτίμους εἶναι· καὶ ὅποσοι λίποιν τὴν τάξιν ἢ ἀστρατείας ἢ δειλίας ἢ ἀναυμαχίου ὄφλοιν ἢ τὴν ἀσπίδα ἀποβάλοιν, ἢ τρεῖς ψευδομαρτυριῶν ἢ τρεῖς ψευδοκλητείας ὄφλοιν, ἢ τοὺς γουέας κακῶς ποιοῖεν· οὔτοι πάντες ἄτιμοι
- 75 ἦσαν τὰ σώματα, τὰ δὲ χρήματα εἶχον. ἄλλοι αὖ κατὰ προστάξεις, οὔτινες οὐ παντάπασιν ἄτιμοι ἦσαν, ἀλλὰ μέρος τι [αὐτῶν], οἷον οἱ στρατιῶται, οἷς, ὅτι

73. εὐθύνας ὄφλον cum R. Sl. Turr.: εὐθ. ὄφειλον. — ἄρξαντας ABLZ. — ἐπιβολὰς Steph.: ἐπιβουλάς. — ἠγγυήσαντο St.: ἠγγυήσαντο. — ἐνάτης BLZ et corr. A (Bk.): ἐννάτης.

74. ὧν μὲν τὰ libri (Turr.). — εἶχον ci. Bk. (Turr.): ἔσχον. — αὖ AB Bk.: ἄν. — vv. τούτους ἔδει — εἶναι] affert Suid. s. v. ἀναυμαχίου, qui habet οὕτω δὲ δεῖ, unde τούτους δ' ἔδει Turr. — ἀναυμαχίου Suid. l. c. et Taylor. (Bk.): ναυμαχίου A, ναυμαχίας v. — ψευδοκλητείας S. Turr.: ψευδοκλητίας. „addere potuit ἢ τρεῖς παρανόμων et forsān addidit.“ Dobr.

ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει, τὰ μὲν ἄλλα ἦν ἄπερ τοῖς ἄλλοις πολίταις, εἰπεῖν δ' ἐν τῷ δήμῳ οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς οὐδὲ βουλευῆσαι. τούτων ἦσαν οὗτοι ἄτιμοι· αὕτη γὰρ ἦν τούτοις πρόσταξις. ἐτέ- 76
ροις οὐκ ἦν γράψασθαι, τοῖς δὲ ἐνδείξει, τοῖς δὲ μὴ ἀναπλευῆσαι εἰς Ἑλλάσποντον, ἄλλοις δ' εἰς Ἰωνίαν· τοῖς δ' εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι πρόσταξις ἦν. ταῦτ' οὖν ἐψηφίσασθε ἐξαλείψαι πάντα τὰ ψηφίσματα, καὶ αὐτὰ καὶ εἴ ποῦ τι ἀντίγραφον ἦν, καὶ πίστιν ἀλλήλοις περὶ ὁμονοίας δοῦναι ἐν ἀκροπόλει. Καί μοι ἀνάγνωθι τὸ ψηφισμα τὸ Πατροκλείδου, καθ' ὃ ταῦτα ἐγένετο.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Πατροκλείδης εἶπεν, Ἐπειδὴ ἐψηφίσαντο 77
Ἀθηναῖοι τὴν ἄδειαν περὶ τῶν ὀφειλόντων, ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίζειν, ψηφίσασθαι τὸν δῆμον ταῦτα ἄπερ ὅτε ἦν τὰ Μηδικά, καὶ συνήνεγκεν Ἀθηναίους ἐπὶ τὸ ἄμεινον. περὶ δὲ τῶν ἐπιγεγραμμένων εἰς τοὺς πράκτορας ἢ τοὺς ταμίαις τῆς θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν ἢ τὸν βασιλέα, ἢ εἴ τις μὴ (ὀρθῶς) ἐξεγράφη, μέχρι τῆς ἐξελεθούσης βουλῆς ἐφ' ἧς Καλλίας ἤρχεν, ὅσοι ἄτιμοι 78
ἦσαν ἢ ὀφειλοῦτες, καὶ ὅσων εὐθυναὶ τινές εἰσι κατεγνωσμένοι ἐν τοῖς λογιστηρίοις ὑπὸ τῶν εὐθύνων ἢ τῶν παρέδρων, ἢ μήπω εἰσηγμένοι εἰς τὸ δικαστήριον γραφαί τινές εἰσι περὶ τῶν εὐθυνῶν, ἢ προστάξεις ἢ ἐγγύαι

75. ἐπέμειναν L pr. — τυράννων] immo cum Dobr. τετρακοσίων, sicut est § 78 al. — δ' ἐν] δὲ ABLZ.

77. ΨΗΦΙΣΜΑ in mg. add. A^d. — (τῶν ἀτίμων καὶ) τῶν ὀφειλόντων S. coll. Dem. Timocr. 46. — ταῦτα Turr.: ταῦτα. — ἐπιγεγραμμένων Emp. — ἢ ante εἴ τις del. Emp.; contra ἐπεγράφη pro ἐξεγράφη ci. S. — Comma post ἐξεγρ. ego addidi.

78. ὅσων AB. — λογιστηρίοις] cf. Harp.: λογ. δ' ἐστὶ τὰ τῶν λογιστῶν ἀρχεῖα, ὡς Δείναρχος — — καὶ Ἀνθ. ἐν τῷ π. τ. μυστ. δηλοῦσιν. — προέδρων pr. A. — εὐθυνῶν AL Bk.: εὐθύνων. — προστάξεις sanum non puto: de publicanis sermo fuerit deque eorum προσκαταβλήμασι (cf. § 73). — vv. ἢ ἐξ Ἀρείου π. — τυράννοις e Solonis lege (ἄξων ἰγ' νόμ.

τινές εἰσι κατεγνωσμένοι εἰς τὸν αὐτὸν τοῦτον χρόνον· καὶ ὅσα ὀνόματα τῶν τετρακοσίων τινὸς ἐγγέγραπται, ἢ ἄλλο τι περὶ τῶν ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ πραχθέντων ἐστὶ πού γεγραμμένον· πλὴν ὅποσα ἐν στήλαις γέγραπται τῶν μὴ ἐνθάδε μεινάντων, ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου ἢ τῶν ἐφετῶν ἢ ἐκ πρυτανείου ἢ Δελφινίου ἐδικάσθη ἢ ὑπὲρ τῶν βασι-
 11 λέων, ἢ ἐπὶ φόνω | τίς ἐστὶ φυγή, ἢ θάνατος κατε-
 79 γνώσθη, ἢ σφαγεῦσιν ἢ τυράννοις· τὰ δὲ ἄλλα πάντα ἐξαλείψαι τοὺς πράκτορας καὶ τὴν βουλὴν κατὰ τὰ εἰρη-
 μένα πανταχόθεν, ὅπου τι ἔστιν ἐν τῷ δημοσίῳ, καὶ εἰ ἀντίγραφόν πού ἐστι, παρέχειν τοὺς θεσμοθέτας καὶ τὰς ἄλλας ἀρχάς. ποιεῖν δὲ ταῦτα τριῶν ἡμερῶν, ἐπειδὴν δόξῃ τῷ δήμῳ. ἂ δ' εἴρηται ἐξαλείψαι, μὴ κεντησθαι ἰδίᾳ μηδενὶ ἐξεῖναι μηδὲ μνησικακῆσαι μηδέποτε· εἰ δὲ μὴ, ἔνοχον εἶναι τὸν παραβαίνοντα ταῦτα ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐν οἵσπερ οἱ ἐξ Ἀρείου πάγου φεύγοντες, ὅπως ἂν ὡς πιστότατα ἔχοι Ἀθηναίους καὶ νῦν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον.

80 Κατὰ μὲν τὸ ψήφισμα τοῦτ' εἰς τοὺς ἀτίμους ἐπι-
 τίμους ἐποιήσατε· τοὺς δὲ φεύγοντας οὔτε Πατρο-
 κλείδης εἶπε κατιέναι οὔθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. ἐπεὶ
 δ' αἱ σπονδαὶ πρὸς Λακεδαιμονίους ἐγένοντο, καὶ
 τὰ τεύχη καθείλετε, καὶ τοὺς φεύγοντας κατεδέξασθε,
 καὶ κατέστησαν οἱ τριάκοντα, καὶ μετὰ ταῦτα Φυλῆ
 τε κατελήφθη Μουνυχίαν τε κατέλαβον, ἐγένετο (θ')
 ὑμῖν ὧν ἐγὼ οὐδὲν δέομαι μεμνησθαι οὐδ' ἀνα-
 81 μιμνήσκειν ὑμᾶς τῶν γεγενημένων κακῶν. ἐπειδὴ

η', v. Plut. Sol. XIX) sumpsit Patroclides. — ἢ ἐκ πρυτα-
 νείου ἢ Δελφινίου (Delph. om. Plut.) del. Platner, def.
 Scheibe (ἢ — ἢ entweder — oder). — ἢ ante ὑπὸ τῶν β.
 (om. ἢ Plut.) del. Luz. Sl. Boeckh. Schi. (mal. etiam Turr.);
 def. Bgk. ep. ad Schi. p. 125 et alia ratiōne Scheibe. —
 ἢ θάνατος κατεγνώσθη del. Scheibe. — ἢ σφαγαῖσιν ἢ ἐπὶ
 τυραννίδι Plut.

79. κατὰ τὰ εἰρ. Sl. Bk.: καὶ τὰ εἰρ. v. (Turr.); βουλὴν,
 καὶ τὰ εἰρημένα Scheibe. — malim εἶ τι ἀντίγρ. — ἔχει A.

80. θ' αἱ A (fort. corr.) Bk.: δὲ. — θ' addi mal. R.

δ' ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιέως, γενόμενον ἐφ' ὑμῖν τιμωρεῖσθαι ἔγνωτε ἔαν τὰ γεγενημένα, καὶ περὶ πλείονος ἐποιήσασθε σώζειν τὴν πόλιν ἢ τὰς ἰδίας τιμωρίας, καὶ ἔδοξε μὴ μνησικακεῖν ἀλλήλοις τῶν γεγενημένων. δόξαντα δὲ ὑμῖν ταῦτα εἴλεσθε ἄνδρας εἴκοσι· τούτους δὲ ἐπιμελεῖσθαι τῆς πόλεως, ἕως αὖ οἱ νόμοι τεθεῖεν· τῆς δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος νόμοις καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς. ἐπειδὴ δὲ 82 βουλήν τε ἀπεκλήρωσατε νομοθέτας τε εἴλεσθε, εὗρισκον τῶν νόμων τῶν τε Σόλωνος καὶ τῶν Δράκοντος πολλοὺς ὄντας οἷς πολλοὶ τῶν πολιτῶν ἔνοχοι ἦσαν τῶν πρότερον ἔνεκα γενομένων. ἐκκλησίαν ποιήσαντες ἐβουλευσασθε περὶ αὐτῶν, καὶ ἐψηφίσασθε, δοκιμάσαντες πάντας τοὺς νόμους, εἴτ' ἀναγράψαι ἐν τῇ στοᾷ τούτους τῶν νόμων οἱ ἂν δοκιμασθῶσι. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸ ψήφισμα.

ΨΗΦΙΣΜΑ. Ἐδοξε τῷ δήμῳ, Τισαμενὸς εἶπε, πολι- 83 τεύεσθαι Ἀθηναίους κατὰ τὰ πάτρια, νόμοις δὲ χρῆσθαι τοῖς Σόλωνος, καὶ μέτροις καὶ σταθμοῖς, χρῆσθαι δὲ καὶ τοῖς Δράκοντος θεσμοῖς, οἷσπερ ἐχρώμεθα ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ. ὁπόσων δ' ἂν προσδέη, οἷδε ἡρημένοι νομοθέται ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀναγράφοντες ἐν σανίσειν ἐκτιθέντων πρὸς τοὺς ἐπωνύμους σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ,

81. ἕως αὖ W.: ἕως ἂν (ἂν del. Dobr.).

82. εὗρισκοντες ci. R. Bait. (Turr.): εὗρισκον γὰρ Bgk.; εὗρισκόν τε Sl. — γενομένων auct. R. Turr.: γινομένων (γεγενημένων Bake). — δοκιμάσαντας Dobr. Turr. coll. § 89. — τοὺς ἀνόμους AB (num fuit τοὺς ἀρχαίους νόμους?)

83. **ΨΗΦΙΣΜΑ** om. ALZ. — Τισάμενος ABLZ. — προσδέη Bk.: προσδέοι. — οἷδε] οἱ δέκα Sl., οἱ vel οἱ ΔΕ (δεκάκις πέντε) = πεντήκοντα ci. R. Vel οἱ δὲ scribendum et lacunam ante hoc voc. esse statuendum est. — ἀναγράφοντες Bk.: ἀναγράφοντας AB; ἀναγράφονται LZ. καὶ ante ἐκτ. add. BLZ Ald., in qua ἀναγραφόντων ex. corr. scriptum est. — „aut πρὸ τῶν ἐπωνύμων aut πρὸς τοῖς ἐπωνύμοις“ R. Ap. Dem. 20, 94; 24, 18. 23 est πρόσθε τῶν ἐπωνύμων.

84 καὶ παραδιδόντων ταῖς ἀρχαῖς ἐν τῷδε τῷ μηνί. τοὺς δὲ παραδιδόμενους νόμους δοκιμασάτω πρότερον ἢ βουλή οἱ πεντακόσιοι καὶ οἱ νομοθέται, οὓς οἱ δημόται εἴλοντο, ἐπειδὴ ὁμομόκασιν. ἐξεῖναι δὲ καὶ ἰδιώτῃ τῷ βουλομένῳ, εἰσιόντι εἰς τὴν βουλήν συμβουλευεῖν ὅ τι ἂν ἀγαθὸν ἔχη περὶ τῶν νόμων. ἐπειδὴ δὲ τεθῶσιν οἱ νόμοι, ἐπιμελεῖσθω ἡ βουλή ἢ ἐξ Ἀρείου πάγου τῶν νόμων, ὅπως ἂν αἱ ἀρχαὶ τοῖς κειμένοις νόμοις χρῶνται. τοὺς δὲ κυρουμένους τῶν νόμων ἀναγράφειν εἰς τὸν τοῖχον, ἵνα περ πρότερον ἀνεγράφησαν, σκοπεῖν τῷ βουλομένῳ.

85 Ἐδοκιμάσθησαν μὲν οὖν οἱ νόμοι, ᾧ ἄνδρες, κατὰ τὸ ψήφισμα τουτί, τοὺς δὲ κυρωθέντας ἀνεγράψαν εἰς τὴν στοάν. ἐπειδὴ δ' ἀνεγράφησαν, ἐθέμεθα νόμον, ᾧ πάντες χρῆσθε. Καὶ μοι ἀνάγνωθι τὸν νόμον.

ΝΟΜΟΣ. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ περὶ ἐνόσ.

86 Ἀρὰ γε ἔστιν ἐνταυθοῖ ὅ τι περιελείπετο περὶ ὅτου οἶόν τε ἢ ἀρχὴν εἰσάγειν ἢ ὑμῶν πρᾶξαί τι, ἀλλ' ἢ κατὰ τοὺς ἀναγεγραμμένους νόμους; ὅπου οὖν ἀγράφῳ νόμῳ οὐκ ἔξεστι χρῆσασθαι, ἢ που ἀγράφῳ γε ψηφίσματι παντάπασιν οὐ δεῖ [γε χρῆσασθαι]. ἐπειδὴ τοίνυν ἐρωῶμεν ὅτι πολλοῖς τῶν πολιτῶν εἶεν συμφοραὶ, τοῖς μὲν κατὰ νόμους, τοῖς δὲ κατὰ ψηφίσματα τὰ πρότερον γενόμενα, τουτουσί τοὺς νόμους ἐθέμεθα, αὐτῶν εἵνεκα τῶν νυνὶ

84. οἱ πεντακ. καὶ οἱ νομ. scripsi: καὶ οἱ νομ. οἱ πεντ. V. Bakium Schol. Hyp. V p. 246. — δημῶται A. — ἐπειδὴν ὁμομόκασιν Dobr. — συμβουλευεῖν AB Bk.: βουλεύειν.

85. ἐπειδὴ δ' S. Turr.: ἐπειδὴ codd.; ἐπεὶ δὲ v. — v. καὶ μοι — χρῆσθαι om. Ald.

86. ἔστιν ἐνταυθοῖ ὅτι scripsi cum Dobr. coll. § 89: ἔστι τοῦτο ὅτι. — περιελείπετο cum R. Bk.: περιελείπτο M, περιελείπτο v. — ἀναγεγραμμένους AB Bk. (ci. R.): ἀνω γεγραμμένους. — ἀγράφῳ νόμῳ] ἂν ἀγράφῳ v. ABL, ἀναγράφῳ v. Z. — ἢ που Bk.: ἢ που ἂν. — δεῖ γε χρῆσασθαι del. Hl. — εἵνεκα AB Bk.: ἔνεκα. —

ποιουμένων, ἵνα τούτων μηδὲν γίννηται μηδὲ ἐξῆ
συκοφαντεῖν μηδενί. Καί μοι ἀνάγνωθι τοὺς νόμους.

ΝΟΜΟΙ. Ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι μηδὲ 87
περὶ ἐνόσ. ψηφισμα δὲ μηδὲν (μήτε) βουλήσ | μήτε 12
δήμου νόμου κυριώτερον εἶναι. μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον
ἐξεῖναι θείναι, ἐὰν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις,
ἐὰν μὴ ἑξακισχιλίους δόξη κρύβδην ψηφισομένους.

Τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὐτοσί ὁ νόμος. Καί μοι
ἀνάγνωθι τοῦτον.

ΝΟΜΟΣ. Τὰς δὲ δίκας καὶ τὰς διαίτας κυρίας εἶναι,
ὅπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ πόλει ἐγένοντο. τοῖς δὲ
νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος.

Τὰς μὲν δίκας ᾧ ἄνδρες καὶ τὰς διαίτας ἐποιή- 88
σατε κυρίας εἶναι, ὅπόσαι ἐν δημοκρατουμένῃ τῇ
πόλει ἐγένοντο, ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν
μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίννοιντο, ἀλλὰ τῶν ἰδίων συμ-
βολαίων αἱ πράξεις (κύριαι) εἶεν· τῶν δὲ δημοσίων
(ἐφ') ὅπόσοις ἢ γραφαὶ εἰσιν ἢ φάσεις ἢ ἐνδείξεις
ἢ ἀπαγωγαί, τούτων ἔνεκα τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε
χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος. ὅπότ' οὖν ἔδοξεν 89
ὑμῖν δοκιμάσαι μὲν τοὺς νόμους, δοκιμάσαντας δὲ
ἀναγράψαι, ἀγράφῳ δὲ νόμῳ τὰς ἀρχὰς μὴ χρῆσθαι

γίνηται ABLZ Bk.: γένηται.

87. **ΝΟΜΟΙ** ZM Turr.: (ci. R.) **ΝΟΜΟΣ**, quod in mg.
add. A^d. — μήτε add. Turr. coll. § 89 et Dem. Arist. § 87. —
μηδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ Dem. Arist. 86; c. Steph. β 12; μηδὲ
v. ἐξ. ἐπ' ἀνδρὶ θείναι c. Tim. 59. — Ἀθηναίοις τιθῆ, ἐὰν
μὴ ψηφισαμένων μὴ ἑλαττον ἑξακισχιλίων, οἷς ἂν δόξη
κρ. ψηφ. Dem. Tim. l. c. — **ΝΟΜΟΣ** om. ABLZ. — τὰς
μὲν δίκας fort. legendum esse dicit S.; cf. § 88. — hanc
legem paullo aliter exhibet Dem. Tim. 56.

88. τὰς μὲν AB Bk.: τὰς δὲ. — τῇ ante πόλει om. A^d.
— κύρια addidi; an μένοιεν pro εἶεν? βέβαιαι αἱ πρ. W.
— ἢ γραφαὶ A Bk. (ci. R): αἱ γραφαί.

89. δοκιμάσαντας A Kl. Turr.: δοκιμάσαντες. —

μηδὲ περὶ ἐνός, ψήφισμα δὲ (μηδὲν) μήτε βουλῆς μήτε δήμου (νόμου) κυριώτερον εἶναι, μηδ' ἐπ' ἀνδρὶ νόμον (ἐξεῖναι) τιθέναι ἂν μὴ τὸν αὐτὸν ἐπὶ πᾶσιν Ἀθηναίοις, τοῖς δὲ νόμοις τοῖς κειμένοις χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐνταυθοῖ ἔστιν ὅτι ὑπολείπεται ἢ μείζον ἢ ἔλαττον τῶν γενομένων πρότερον ψηφισμάτων, πρὶν Εὐκλείδην ἄρξαι, ὅπως κύριον ἔσται; οὐκ οἶμαι ἔγωγε, ἄνδρες. σκοπεῖτε δὲ καὶ αὐτοί.

- 90 Φέρε δὴ τοίνυν, οἱ ὄρκοι ὑμῖν πῶς ἔχουσιν; ὁ μὲν κοινὸς τῇ πόλει ἀπάσῃ, ὃν ὁμοωμόκατε πάντες μετὰ τὰς διαλλαγάς, „καὶ οὐ μνησικακήσω τῶν πολιτῶν οὐδενὶ πλὴν τῶν τριάκοντα καὶ τῶν ἔνδεκα· οὐδὲ τούτων ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας δίδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἤρξεν.“ ὅπου τοίνυν αὐτοῖς τοῖς τριάκοντα ὤμνυτε μὴ μνησικακήσειν, τοῖς μεγίστων κακῶν αἰτίοις, εἰ δίδοιεν εὐθύνας, ἢ που σχολῇ τῶν γε
91 ἄλλων πολιτῶν τινι ἤξιοῦτε μνησικακεῖν. ἢ δὲ βουλή αὐτὴ ἢ αἰὲ βουλευούσα τί ὤμνυσι; „καὶ οὐδέξομαι ἐνδειξιν οὐδὲ ἀπαγωγὴν ἔνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων, πλὴν τῶν φυγόντων.“ ὑμεῖς δ' αὖ, ὦ Ἀθηναῖοι, τί ὁμόσαντες δικάζετε; „καὶ οὐ μνησικακήσω, οὐδὲ ἄλλω πείσομαι, ψηφιοῦμαι δὲ κατὰ τοὺς

μηδὲν addidi e § 87. — νόμον cum R. add. Bk. e § 87. — ἐξεῖναι suadente S. (qui etiam θεῖναι mavult) addidi e § 87. — γενομένων Turr.: γινομένων A^d M., γιγνομένων v. — nonne ὦ ἄνδρες?

90. καὶ τῶν δέκα post ἔνδεκα cum Vales. et Schneider. add. Turr. — ἐθέλῃ A Bk.: ἐθέλει Z, ἐθέλοι v. — ὅποι AB. — τοῖς ante τριάκοντα add. AB Bk. — ὤμνυται A^d M. — μεγίστων R.: μεγίστοις. — τῶν γε Bk. cum ABLZ Ald.: γε τῶν Steph.

91. αὐτὴ cum R. et Boeckh. Bk.: αὐτῇ. — πρότερον Steph.: προτέρων. — φυγόντων S. Turr.: φευγόντων. — τί] ὅτι ABLZ. — πείσομαι] cf. Dem. Tim. § 149. —

κειμένους νόμους.“ ἃ χρῆ σκοπεῖν, εἰ δοκῶ ὀρθῶς ὑμῖν λέγειν ὡς ὑπὲρ ὑμῶν λέγω καὶ τῶν νόμων.

Σκέψασθε τοίνυν ὧ ἄνδρες [καὶ τοὺς νόμους] 92 καὶ τοὺς κατηγοροὺς, τί αὐτοῖς ὑπάρχον ἐτέρων κατηγοροῦσι. Κηφίσιος μὲν οὕτως πριάμενος ὠνήν ἐκ τοῦ δημοσίου, τὰς ἐκ ταύτης ἐπικαρπίας τῶν ἐν τῇ γῆ γεωργοῦντων ἐνενήκοντα μνᾶς ἐκλέξας, οὐ κατέβαλε τῇ πόλει καὶ ἔφυγεν· εἰ γὰρ ἦλθεν, ἐδέδετ' ἂν ἐν τῷ ξύλῳ. ὁ γὰρ νόμος οὕτως εἶχε, κυρίαν 93 εἶναι τὴν βουλήν, ὅς ἂν πριάμενος τέλος μὴ καταβάλλῃ, δεῖν εἰς τὸ ξύλον. οὗτος τοίνυν, ὅτι τοῖς νόμοις ἐψηφίσασθε ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος χρῆσθαι, ἀξιοὶ ἃ ἔχει ὑμῶν ἐκλέξας μὴ ἀποδοῦναι, καὶ νῦν γεγένηται ἀντὶ μὲν φυγάδος πολίτης, ἀντὶ δὲ ἀτίμου συκοφάντης, ὅτι τοῖς νόμοις τοῖς νῦν κειμένοις χρῆσθε. Μέλητος δ' αὖ οὕτως ἀπήγαγεν ἐπὶ τῶν 94 τριάκοντα Λέοντα, ὡς ὑμεῖς ἅπαντες ἴσθε, καὶ ἀπέθανεν ἐκεῖνος ἄκριτος· καίτοι οὗτος ὁ νόμος καὶ πρότερον ἦν (καὶ) ὡς καλῶς ἔχων καὶ νῦν ἔστι, καὶ χρῆσθε αὐτῷ, τὸν βουλευσάντα ἐν τῷ αὐτῷ ἐνέχεσθαι καὶ τὸν τῇ χειρὶ ἐργασάμενον. Μέλητον τοίνυν τοῖς παισὶ τοῖς τοῦ Λέοντος οὐκ ἔστι φόνου διώκειν, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ' Εὐκλείδου ἄρχοντος, ἐπεὶ ὡς γε οὐκ ἀπήγαγεν, οὐδ' αὐτὸς ἀντιλέγει. Ἐπιχάρης δ' οὗτος, ὁ πάντων πονηρότα- 95 τος καὶ βουλόμενος εἶναι τοιοῦτος, ὁ μνησικακῶν αὐτὸς αὐτῷ, — οὗτος γὰρ ἐβούλευεν ἐπὶ τῶν τριά-

ῆμῶν A^d.

92. καὶ τοὺς νόμους del. vol. R. W.; κατὰ τ. v. Luzac. — ὑπαρχόντων v. ante Bk., qui ὑπάρχον τῶν; om. τῶν Emp. Turr. — ἐνενήκοντα LZ Bk.: ἐννενήκοντα.

93. τὴν βουλήν cum Steph. Bk.: τὴν τε βουλήν. cf. autem Dem. Tim. § 144. — ἐψηφίσασθε ἀπ' cum R. Bk.: ἀπεψηφ. ἀπ'.

94. καίτοι Sl.: καὶ. — (καὶ) ὡς Bait. Turr.

κοντα· ὁ δὲ νόμος τί κελεύει, ὃς ἐν τῇ στήλῃ ἐμ-
 προσθέν ἐστὶ τοῦ βουλευτηρίου; „ὃς ἂν ἄρξῃ ἐν
 τῇ πόλει τῆς δημοκρατίας καταλυθείσης, νηποιεῖ
 τεθνάναι, καὶ τὸν ἀποκτείναντα ὄσιον εἶναι καὶ τὰ
 χρήματα ἔχειν τοῦ ἀποθανόντος.“ ἄλλο τι οὖν, ὧ
 Ἐπίχαρες, ἢ νῦν ὁ ἀποκτείνας σε καθαρὸς τὰς χεῖρας
 96 ἔσται, κατὰ | γε τὸν Σόλωνος νόμον; Καὶ μοι ἀνά-
 13 γνωθι τὸν νόμον τὸν ἐκ τῆς στήλης.

NOMOS. Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. Αἰαντὶς ἐπρω-
 τάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηθὸς ἐπεστάτει. τὰδε
 Δημοφάντος συνέγραψεν. ἄρχει χρόνος τοῦδε τοῦ ψη-
 φίσματος ἢ βουλῆ οἱ πεντακόσιοι (οἱ) λαχόντες τῷ κινάμῳ,
 ὅτε Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευεν. Ἐάν τις δημοκρα-
 τίαν καταλύῃ τὴν Ἀθήνησιν, ἢ ἀρχὴν τινα ἄρχῃ κατα-
 λελυμένης τῆς δημοκρατίας, πολέμιος ἔστω Ἀθηναίων καὶ
 νηποιεῖ τεθνάτω, καὶ τὰ χρήματα αὐτοῦ δημόσια ἔστω,
 καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον· ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα
 ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλευσας ὄσιος ἔστω καὶ εὐαγῆς.
 97 ὁμοῖαι δ' Ἀθηναίους ἅπαντας καθ' ἱερῶν τελείων, κατὰ
 φυλὰς καὶ κατὰ δήμους, ἀποκτείνειν τὸν ταῦτα ποιήσαντα.
 ὁ δὲ ὄρκος ἔστω ὅδε· „κτενῶ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ
 ψήφῳ καὶ τῇ ἑμαντοῦ χειρὶ, ἂν δυνατὸς ὦ, ὃς ἂν κατα-
 λύσῃ τὴν δημοκρατίαν τὴν Ἀθήνησι, καὶ ἔάν τις ἄρξῃ
 τινὰ ἀρχὴν καταλελυμένης τῆς δημοκρατίας τὸ λοιπὸν,

95. ὁ δὲ νόμος] plebiscitum hoc adhibetur etiam a Ly-
 curgo § 126 (ἢ ἐν τῷ βουλευτηρίῳ στήλῃ et § 127 τὸ ψήφ.
 τὸ Δημοφάντου); commemorat Demosthenes quoque (Lept.
 159, ἢ Δημοφάντου στήλῃ). — νηποιεῖ restitui coll. Dem.
 Arist. 60 et tit. Amphipol. saec. IV (C. I. II 2008): νηποιεῖ.
 — ἄλλο τι cum Cant. et R. Bk: ἄλλ' ὅτι. — Ἐπίχαρες Sl.:
 Ἐπιχάρης. — ἢ νῦν] εἰ νῦν ABLZ.

96. Αἰαντὶς AB Bk. (ci. Steph. et Scal.): ἔάν τις. — οἱ
 post πεντακόσιοι add. Bk. — καταλύει et ἀρχει ABLZ. —
 ἔστω cum Steph. Bk.: ἔσται. — νηποιεῖ scripsi: νηποιεῖ.
 v. ad § 95.

97. καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ καὶ ψήφῳ καὶ add. S. Turr. coll.
 Lyc. § 127, delentes eadem verba (praeter unum καὶ) post
 ἀποκτείναντι. Similiter iam Luzac. — τινὰ ἀρχὴν cum
 R. Turr.: τὴν ἀρχὴν. —

καὶ εἴαν τις τυραννεῖν ἐπαναστῆ ἢ τὸν τύραννον συγκαταστήσῃ. καὶ εἴαν τις ἄλλος ἀποκτείνῃ, ὅσιον αὐτὸν νομισθῆναι καὶ πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων, ὡς πολέμιον κτείναντα τῶν Ἀθηναίων, καὶ τὰ κτήματα τοῦ ἀποθανόντος πάντα ἀποδόμενος ἀποδώσῃ τὰ ἡμίσεα τῷ ἀποκτείναντι, καὶ οὐκ ἀποστερήσῃ οὐδέν. εἴαν δὲ τις κτείνων 98 τινὰ τούτων ἀποθάνῃ ἢ ἐπιχειρῶν, εὖ ποιήσῃ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας τοὺς ἐκείνου καθάπερ Ἀρμόδιόν τε καὶ Ἀριστογείτονα καὶ τοὺς ἀπογόνους αὐτῶν. ὅποσοι δὲ ὄρκοι ὁμώμονται Ἀθήνησιν ἢ ἐν τῷ στρατοπέδῳ ἢ ἄλλοθί που ἐναντίοι τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, λύω καὶ ἀφήμι. “ταῦτα δὲ ὁμοσάντων Ἀθηναῖοι πάντες καθ’ ἱερῶν τελείων, τὸν νόμιμον ὄρκον, πρὸ Διονυσίων· καὶ ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθὰ, ἐπιορκοῦντι δ’ ἐξῶλη αὐτὸν εἶναι καὶ γένος.

Πότερον, ὡς συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος, 99 κύριος ὁ νόμος ὅδ’ ἐστίν ἢ οὐ κύριος; διὰ τοῦτο δ’ οἶμαι γεγένηται ἄκυρος, ὅτι τοῖς νόμοις δεῖ χρῆσθαι ἀπ’ Εὐκλείδου ἄρχοντος. καὶ σὺ ζῆς καὶ περιέρχη τὴν πόλιν ταύτην, οὐκ ἄξιός ὢν· ὃς ἐν δημοκρατία μὲν συκοφαντῶν ἐξης, ἐν ὀλιγαρχίᾳ δὲ, ὡς μὴ ἀναγκασθεῖς τὰ χρήματα ἀποδοῦναι ὅσα συκοφαντῶν ἔλαβες, ἐδούλευες τοῖς τριάκοντα. εἶτα σὺ 100 περὶ ἐταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῆ καὶ κακῶς τινὰς λέγεις; ὃς ἐνὶ μὲν οὐχ ἠταίρησας — καλῶς γὰρ ἄν σοι εἶχε —, πραττόμενος δ’ οὐ πολὺ ἀργύριον τὸν βουλόμενον ἀνθρώπων, ὡς οὔτοι ἴσασιν, ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἐξης, καὶ ταῦτα οὕτω μοχθηρὸς ὢν τὴν ιδέα. ἀλλ’ ὅμως οὗτος ἐτέρων ἐτόλμα

συγκαταστήσει Α. — κτείναντα] κτείνοντα BLZ.

98. ἀποθάνοι ABLZ.

99. ἐπίτριπτον κίναδος est ap. Soph. Ai. 103. — (κατὰ) τὴν π. W.

100. ἐταιρείας] cf. Harp.: ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐταιρήσεως τοῦ νομα τέταχεν Ἀνδ. ἐν τῇ περὶ τ. μυστ. ἀπολογία. Immo ad hunc sensum Andoc. verbum detorquet, vulgari usu ab Epich. usurpatum. — ἐτέρων cum R. et Valck. Bk.: ἐταιρῶν. — malim τολμᾶ. —

κατηγορεῖν, ὃ κατὰ τοὺς νόμους τοὺς ὑμετέρους
 101 οὐδ' αὐτῷ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔστιν ἀπολογεῖσθαι. ἀλλὰ
 γὰρ ὡς ἄνδρες καθήμενος ἠνίκα μου κατηγορεῖ, βλέ-
 πων εἰς αὐτὸν οὐδὲν ἄλλο ἢ ὑπὸ τῶν τριάκοντα
 συνειλημμένος ἔδοξα κρίνεσθαι. εἰ γὰρ τότε ἤγωνι-
 ζόμεν, τίς ἄν μου κατηγορεῖ; οὐχ οὗτος ὑπῆρχεν,
 εἰ μὴ ἐδίδουν ἀργύριον; καὶ γὰρ νῦν. ἀνέκρινε δ'
 ἄν με τίς ἄλλος ἢ Χαρικλῆς, ἐρωτῶν, Εἰπέ μοι, ὦ
 Ἀνδοκίδη, ἦλθες εἰς Δεκέλειαν, καὶ ἐπετείχισας
 τῇ πατρίδι τῇ σεαυτοῦ; Οὐκ ἔγωγε. Τί δέ; ἔτεμες
 τὴν χώραν, καὶ ἐλήθισα ἢ κατὰ γῆν ἢ κατὰ θάλατταν
 τοὺς πολίτας τοὺς σεαυτοῦ; Οὐ δῆτα. Οὐδ' ἐναν-
 μάχησας ἐναντία τῇ πόλει, οὐδὲ συγκατέσκαψας
 τὰ τείχη, οὐδὲ συγκατέλυσας τὸν δῆμον, οὐδὲ βία
 κατῆλθες εἰς τὴν πόλιν; Οὐδὲν τούτων πεποίηκα.
 Οὐδέν; δοκεῖς οὖν χαιρήσειν καὶ οὐκ ἀποθανεῖσθαι,
 102 ὡς ἕτεροι πολλοί; Ἄρ' (ἄν) οἴεσθε ὡς ἄνδρες ἄλλων
 τινῶν τυχεῖν με δι' ὑμᾶς, εἰ ἐλήφθην ὑπ' αὐτῶν;
 οὐκ οὖν δεινὸν εἰ ὑπὸ μὲν τούτων διὰ τοῦτ' ἄν
 ἀπωλόμην, ὅτι εἰς τὴν πόλιν οὐδὲν ἤμαρτον, ὥσπερ
 καὶ ἑτέρους ἀπέκτειναν, ἐν ὑμῖν δὲ κρινόμενος, οὐς
 οὐδὲν κακὸν πεποίηκα, οὐ σωθήσομαι; πάντως δῆ-
 103 που ἢ σχολῇ γέ τις ἄλλος ἀνθρώπων. Ἀλλὰ γὰρ
 14 ὡς ἄνδρες τὴν μὲν ἐνδείξιν ἐποίησαντό | μου κατὰ
 νόμον κείμενον, τὴν δὲ κατηγορίαν κατὰ τὸ ψήφισμα
 τὸ πρότερον γεγεννημένον περὶ ἑτέρων. εἰ οὖν ἐμοῦ

ὑμετέρους A Turr. (coll. § 105): ἡμετέρους.

101. ἐπετείχισας cum Steph. Bk.: ἐπετείχισες. — τοὺς
 ἑαυτοῦ AB Kl. Turr. coll. § 114. — καὶ οὐκ Dóbr.: ἢ οὐκ.

102. ἄρ' (ἄν) cum Dobr. Turr. — με cum A add. Bk. —
 δι' ὑμᾶς B. Turr.: δι' ἡμᾶς. — ὑμῖν] ἡμῖν A^d. — οἷς
 οὐδὲν κακὸν πεπ. Emp. h. e. „propterea quod“, coll. Lys.
 12, 40 (ubi tamen istud οἷς in ὅτι mutatum a Tayl. Turr.).

καταψηφιεῖσθε, ὁρᾶτε μὴ οὐκ ἔμοι μάλιστα τῶν πολιτῶν προσήκει λόγον δοῦναι τῶν γεγενημένων, ἀλλὰ πολλοῖς ἑτέροις μᾶλλον, τοῦτο μὲν οἷς ὑμεῖς ἐναντία μαχεσάμενοι διηλλάγητε καὶ ὄρκους ὠμόσατε, τοῦτο δὲ οὓς φεύγοντας κατηγάγετε, τοῦτο δὲ οὓς ἀτίμους ὄντας ἐπιτίμους ἐποιήσατε· ὧν εἵνεκα καὶ στήλας ἀνείλετε καὶ νόμους ἀκύρους ἐποιήσατε καὶ ψηφίσματα ἐξηλείψατε· οἱ νυνὶ μένουσιν ἐν τῇ πόλει πιστεύοντες ὑμῖν, ὧ ἄνδρες. εἰ οὖν γινώσκονται ὑμᾶς 104 ἀποδεχομένους τὰς κατηγορίας τῶν πρότερον γεγενημένων, τίνα αὐτοὺς οἴεσθε γνώμην ἔξειν περὶ σφῶν αὐτῶν; ἢ τίνα αὐτῶν ἐθελήσειν εἰς ἀγῶνας καθίστασθαι ἔνεκα τῶν πρότερον γεγενημένων; φανήσονται γὰρ πολλοὶ μὲν ἐχθροὶ πολλοὶ δὲ συκοφάνται, οἱ καταστήσουσιν αὐτῶν ἕκαστον εἰς ἀγῶνα. ἤκουσι δὲ νυνὶ ἀκροασόμενοι ἀμφοτέρω, οὐ τὴν 105 αὐτὴν γνώμην ἔχοντες ἀλλήλοις, ἀλλ' οἱ μὲν εἰσόμενοι εἰ χρη πιστεύειν τοῖς νόμοις τοῖς κειμένοις καὶ τοῖς ὄρκοις οὓς ὠμόσατε ἀλλήλοις, οἱ δὲ ἀποπειρώμενοι τῆς ὑμετέρας γνώμης, εἰ αὐτοῖς ἐξέσται ἀδεῶς συκοφαντεῖν καὶ γράφεσθαι, τοὺς δὲ ἐνδεικνύναι, τοὺς δὲ ἀπάγειν. οὕτως οὖν ἔχει, ὧ ἄνδρες· ὁ μὲν ἀγὼν ἐν τῷ σώματι τῷ ἐμῷ καθέστηκεν, ἡ δὲ ψῆφος ἢ ὑμετέρα δημοσίᾳ κρινεῖ, πότερον χρη τοῖς νόμοις τοῖς ὑμετέροις πιστεύειν ἢ τοὺς συκοφάντας παρα-

103. προσήκη Steph. — μαχεσαμένοις ci. R. — ἀτίμους AB. — εἵνεκα ABk.: ἔνεκα. — καὶ ψηφίσματα pr. A Bk. (τὰ supra lin. add. pr. A^d): καὶ τὰ ψηφ.

104. προτέρων γεγενημένων utrobique ABLZ. — νν. ἢ τίνα — γεγενημένων del. Emp. Sed hoc dicit orator: nolent iudicium subire, potius urbem relinquunt (105).

105. ἀκροασόμενοι Z et pr. A. — οἰσόμενοι BZ et pr. L. — εἰ χρη AZ Bk.: ἢ χρη BL, εἰ ἢ χρη v. — ὀμόσατε A^d. — αὐτοῖς AB Bk.: αὐτοῦς. — (τοὺς μὲν) γράφ. W. — κρινεῖ cum Steph. Turr.: κρίνει.

σκευάζεσθαι, ἢ φεύγειν αὐτοὺς ἐκ τῆς πόλεως καὶ ἀπιέναι ὡς τάχιστα.

- 106 Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὦ ἄνδρες, ὅτι τὰ πεπονημένα ὑμῖν εἰς ὁμόνοιαν οὐ κακῶς ἔχει, ἀλλὰ τὰ προσήκοντα καὶ τὰ συμφέροντα ὑμῖν αὐτοῖς ἐποίησατε, βραχεία βούλομαι καὶ περὶ τούτων εἰπεῖν. οἱ γὰρ πατέρες οἱ ὑμέτεροι γενομένων τῇ πόλει κακῶν μεγάλων, ὅτε οἱ τύραννοι μὲν εἶχον τὴν πόλιν, ὁ δὲ δῆμος ἔφευγε, νικῆσαντες μαχόμενοι τοὺς τυράννους ἐπὶ Παλληνίῳ, στρατηγούντος Λεωγόρου τοῦ προπάππου τοῦ ἐμοῦ καὶ Χαρίου οὗ ἐκείνος τὴν θυγατέρα εἶχεν, ἐξ ἧς ὁ ἡμέτερος ἦν πάππος, κατελθόντες εἰς τὴν πατρίδα τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τῶν δὲ φυγὴν κατέγνωσαν, τοὺς δὲ μένειν ἐν τῇ πόλει ἐάσαντες ἠτί-
- 107 μωσαν. ὕστερον δὲ ἠνίκα βασιλεὺς ἐπεστράτευσεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, γνόντες τῶν συμφορῶν τῶν ἐπιουσῶν τὸ μέγεθος καὶ τὴν παρασκευὴν τοῦ βασιλέως, ἔγνωσαν τοὺς τε φεύγοντας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι καὶ κοινὴν τὴν τε σωτηρίαν καὶ τοὺς κινδύνους ποιήσασθαι. πράξαντες δὲ ταῦτα, καὶ δόντες ἀλλήλοις πίστις καὶ ὄρκους μεγάλους, ἤξιουν σφᾶς αὐτοὺς προτάξαντες πρὸ τῶν Ἑλλήνων ἀπάντων ἀπαντῆσαι τοῖς βαρβάρους Μαραθῶνάδε, νομίσαντες τὴν σφετέραν αὐτῶν ἀρετὴν ἱκανὴν εἶναι τῷ πλήθει τῷ ἐκείνων ἀντιτάξασθαι· μαχεσάμενοί τε ἐνίκων, καὶ τὴν τε Ἑλλάδα

106. βραχεία A, βραχεία B. — ἐφευγε ci. S.: ἐφυγε; cf. 107. — Χαρίου] Καλλίου Sl. p. 5 (coll. Herod. 6, 121), quod prob. Emp. — τῶν δὲ] τοὺς δὲ L pr. et AB.

107. „immo τὴν βασιλέως“ Bk. — φεύγοντας Turr.: φυγόντας. — πράξαντας A et pr. M. — διδόντες ABL. — — προτάξαντες B et pr. A. (Bk., et ci. Sl.): προστάξαντες LZ et corr. A^d, προστάξαντας Ald. — νομίσαντες τὴν σφετέραν κτέ.] cf. Thuc. 3, 56.

ἤλευθέρωσαν καὶ τὴν πατρίδα ἔσωσαν. ἔργον δὲ 108
 τοιοῦτον ἐργασάμενοι οὐκ ἤξιώσαν τινι τῶν πρότερον
 γενομένων μνησικακῆσαι. τοιγάρτοι διὰ ταῦτα τὴν
 πόλιν ἀνάστατον παραλαβόντες ἱερά τε κατακεκαυ-
 μένα τείχη τε καὶ οἰκίας καταπεπτωκυίας, ἀφορμὴν
 τε οὐδεμίαν ἔχοντες, διὰ τὸ ἀλλήλοις ὁμονοεῖν τὴν
 ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργάσαντο καὶ τὴν πόλιν
 ὑμῖν τοιαύτην καὶ τοσαύτην παρέδωκαν. ὑμεῖς οὖν 109
 καὶ αὐτοὶ ὕστερον, κακῶν οὐκ ἐλαττόνων ἢ ἐκείνοις
 γεγενημένων, ἀγαθοὶ ἐξ ἀγαθῶν ὄντες ἀπέδοτε τὴν
 ὑπάρχουσαν ἀρετὴν· ἠξιώσατε γὰρ τοὺς τε φεύγον-
 τας καταδέξασθαι καὶ τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆ-
 σαι. τί οὖν ὑμῖν ὑπόλοιπόν ἐστι τῆς ἐκείνων ἀρε-
 τῆς; μὴ μνησικακῆσαι, εἰδότας ὡς ἄνδρες ὅτι ἡ πόλις
 ἐκ πολὺ ἐλάττονος ἀφορμῆς ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ
 μεγάλη καὶ εὐδαίμων ἐγένετο· ἃ νῦν αὐτῇ ὑπάρχει,
 εἰ ἐθέλομεν οἱ πολῖται σωφρονεῖν τε καὶ ὁμονοεῖν
 ἀλλήλοις.

Κατηγορήσαν | δέ μου καὶ περὶ τῆς ἱκετηρίας, 110
 ὡς καταθείην ἐγὼ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, νόμος δ' εἶη 15
 πάτριος, ὃς ἂν θῆ ἱκετηρίαν μυστηρίοις, τεθνάναι.
 καὶ οὕτως εἰσὶ τολμηροὶ ὥσθ' ἃ αὐτοὶ κατεσκευά-
 σαν, οὐκ ἀρκεῖ αὐτοῖς ὅτι οὐ κατέσχον ἃ ἐπεβού-
 λευσαν, ἀλλὰ καὶ κατηγορίαν ἐμοῦ ποιοῦνται ὡς
 ἀδικούντος. ἐπειδὴ γὰρ ἦλθομεν Ἐλευσινόθεν καὶ 111
 ἡ ἔνδειξις ἐγεγένητο, προσήει ὁ βασιλεὺς περὶ τῶν
 γεγενημένων Ἐλευσῖνι κατὰ τὴν τελετὴν, ὥσπερ

108. διὰ ταῦτα] μετὰ ταῦτα Bakius.

109. ἐπίλοιπον Dobr. coll. § 87; sed cf. 3, 24; 1, 52. —
 ἃ νῦν] ἡ νῦν S. Emp. Malim autem ἃ (καὶ) νῦν.

110. δ' εἶη Bk. Dobr.: δὲ ἦν.

111. Ἐλευσῖνι AB Bk.: ἐν Ἐλευσῖνι. — τοῖς πρῶτανεῖν
 ante of δὲ πρῶτ. add. Kō. —

ἔθος ἐστίν, οἱ δὲ πρυτάνεις προσάξουν ἔφασαν αὐτὸν πρὸς τὴν βουλὴν, ἐπαγγεῖλαι τ' ἐκέλευον ἐμοὶ τε καὶ Κηφισίῳ παρεῖναι εἰς τὸ Ἐλευσίνιον· ἡ γὰρ βουλὴ ἐκεῖ καθεδεῖσθαι ἔμελλε κατὰ τὸν Σόλωνος νόμον, ὃς κελεύει τῇ ὑστεραία τῶν μυστηρίων ἔδραν
 112 ποιεῖν ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. καὶ παρήμην κατὰ τὰ προειρημένα. καὶ ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν πλήρης, ἀναστάς Καλλίας ὁ Ἰππονίκου τὴν σκευὴν ἔχων λέγει ὅτι ἱκετηρία κεῖται ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς. καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε τίς τὴν ἱκετηρίαν καταθείη, καὶ οὐδεὶς ὑπήκουεν. ἡμεῖς δὲ παρέσταμεν, καὶ οὗτος ἡμᾶς ἑώρα. ἐπειδὴ δὲ οὐδεὶς ὑπήκουεν, ὄχητο εἰσιῶν. ἐπεξελθὼν Εὐκλῆς οὐτοσί — καὶ μοι κάλει αὐτόν. Πρῶτα μὲν οὖν ταῦτα εἰ ἀληθῆ λέγω, μαρτύρησον, Εὐκλείς.

ΜΑΡΤΥΡΙΑ.

113 Ὡς μὲν ἀληθῆ λέγω, μεμαρτύρηται· πολὺ δέ μοι δοκεῖ τὸ ἐναντίον εἶναι ἢ οἱ κατήγοροι εἶπον. ἔλεξαν γὰρ, εἰ μέμνησθε, ὅτι αὐτῷ με τῷ θεῷ παραγάγοιεν ὥστε θεῖναι τὴν ἱκετηρίαν μὴ εἰδῶτα τὸν νόμον, ἵνα δῶ δίκην. ἐγὼ δέ, ὦ ἄνδρες, εἰ ὡς μάλιστα ἀληθῆ

τελευτήν B LZ. — ἐπαγγεῖλαι Bk.: ἀπαγγεῖλαι. — Κηφισίῳ A^d.

112. προηρημένα AB. — καὶ ὁ κῆρυξ ἐκήρυττε add. AB. — παρέσταμεν Bk.: παρέστημεν codd. (sed A^d corr.), quod revocarunt Turr. — ὑπήκουεν ὄχητο pr. A.: ὑπήκ. καὶ ὄχητο. — Euclem ipsum τὸν κῆρυκα esse statuit Kirchhoff. Herm. I, 15 sqq., inscriptionibus probans revera illo tempore Euclem quendam praeconis munere apud senatum populumque functum esse. Delet igitur interpunct. post καὶ ὄχητο εἰσιῶν („cum foras egressus E. infecta re rursus intro abisset“). — πρῶτον μὲν οὖν ταῦτα est § 46; cf. 3, 10.

113. ΜΑΡΤΥΡΙΑ om. ABLZ. — αὐτῷ με ABLZ Bk.: αὐτῷ μὲν. — παραγάγοιεν Dobr. Turr.: περιαγάγοιεν. — αὐτοῖν με ci. R.: αὐτοῖν μὲν. V. supra.

λέγουσιν οἱ κατήγοροι, ὑπ' αὐτοῖν με φημι τοῖν
 θεοῖν σεσῶσθαι. εἰ γὰρ ἔθηκα μὲν τὴν ἱκετηρίαν, 114
 ὑπήκουσα δὲ μὴ, ἄλλο τι ἢ αὐτὸς μὲν αὐτὸν ἀπώλ-
 λον τιθεὶς τὴν ἱκετηρίαν, ἐσωζόμεν δὲ τῇ τύχῃ διὰ
 τὸ μὴ ὑπακοῦσαι, δῆλον ὅτι διὰ τῷ θεῷ; εἰ γὰρ
 ἐβουλέσθην με ἀπολλύναι τὸ θεῷ, ἐχρῆν δήπου καὶ
 μὴ θέντα με τὴν ἱκετηρίαν ὁμολογήσαι. ἀλλ' οὔτε
 ὑπήκουσα οὔτ' ἔθηκα. ἐπειδὴ δ' ἔλεγε τῇ βουλῇ 115
 Εὐκλῆς ὅτι οὐδεὶς ὑπακούοι, πάλιν ὁ Καλλίας σταῖς
 ἔλεγεν ὅτι εἴη νόμος πάτριος, εἴ τις ἱκετηρίαν θείῃ
 ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ, ἄκριτον ἀποθανεῖν, καὶ ὁ πατήρ
 ποτ' αὐτοῦ Ἰσπόνικος ἐξηγήσαιο ταῦτα Ἀθηναίοις,
 ἀκούσειε δὲ ὅτι ἐγὼ θείην τὴν ἱκετηρίαν. ἐντεῦθεν
 ἀναπηδᾷ Κέφαλος οὕτως καὶ λέγει· „ὦ Καλλία, 116
 πάντων ἀνθρώπων ἀνοσιώτατε, πρῶτον μὲν ἐξηγῆ
 Κηρύκων ὧν, οὐχ ὅσιον (ὄν) σοι ἐξηγεῖσθαι· ἔπειτα
 δὲ νόμον πάτριον λέγεις, ἡ δὲ στήλη παρ' ἧ ἔστηκας
 χλίας δραχμὰς κελεύει ὀφείλειν, ἐάν τις ἱκετηρίαν
 θῆ ἐν τῷ Ἐλευσινίῳ. ἔπειτα δὲ τίνος ἦκουσας ὅτι
 Ἀνδοκίδης θείῃ τὴν ἱκετηρίαν; κάλεσον αὐτὸν τῇ
 βουλῇ, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀκούσωμεν.“ ἐπειδὴ δὲ ἀνε-
 γνώσθη ἡ στήλη κἀκείνος οὐκ εἶχεν εἰπεῖν ὅτου
 ἦκουσε, καταφανῆς ἦν τῇ βουλῇ αὐτὸς θεὸς τὴν
 ἱκετηρίαν.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες — τάχα γὰρ ἂν αὐτὸ 117

114. ἐβουλέσθην Bk. et A^d (qui vv. εἰ γὰρ-τῷ θεῷ in mg. add.): ἐβουλήσθην B, ἐβουλήθην LZ, ἐβουληθήτην v. — ἀπολλύναι A Bk.: ἀπολεῖν καὶ.

115. ὑπακούοι AB Bk.: ὑπακούει. — σταῖς] ἀναστάς mal. Bait. W. coll. § 112. — ἐξηγήσαιο Dobr. Turr.: ἐξηγήσατο. — ἐντεῦθεν] ἐνταῦθ' postulat Bk.; def. vulg. Turr.

116. κηρύκων ὧν cum R. Turr.: κηρύκων ὧν; porro ὄν cum Frohb. addidit. Possis etiam: κηρυξ ὧν (ita Scal.), ὄν οὐχ ὄσιον σοι ἐξηγεῖσθαι. — ἔπειτα δὲ AB Bk.: ἔπειτα δὴ.

βούλοισθε πνθέσθαι —, ὁ δὲ Καλλίας τί βουλόμενος
 ἐτίθει τὴν ἰκετηρίαν; ἐγὼ δὲ ὑμῖν διηγῆσομαι ὧν
 ὑπ' αὐτοῦ εἵνεκα ἐπεβουλεύθη. Ἐπίλυκος ἦν ὁ
 Τισάνδρου θεῖός μοι, ἀδελφὸς τῆς μητρὸς τῆς ἐμῆς·
 ἀπέθανε δὲ ἐν Σικελίᾳ ἅπαις ἀρρένων παιδῶν, θυ-
 γατέρας δὲ δύο καταλιπὼν, αἱ ἐγγίνοντο εἰς τε ἐμὲ
 118 καὶ Λέαγρον. τὰ δὲ πράγματα τὰ οἰκοὶ πονήρως
 εἶχε· τὴν μὲν γὰρ φανερὰν οὐσίαν οὐδὲ δυοῖν
 ταλάντων κατέλιπε, τὰ δὲ ὀφειλόμενα πλεον ἦν ἢ
 πέντε τάλαντα. ὅμως δ' ἐγὼ καλέσας Λέαγρον ἐναν-
 τίου τῶν φίλων ἔλεγον ὅτι ταῦτ' εἴη ἀνδρῶν ἀγα-
 θῶν, ἐν τοῖς τοιούτοις δεικνύναι τὰς οἰκειότητας
 119 ἀλλήλοις. „ἡμᾶς γὰρ οὐ δίκαιόν ἐστιν οὔτε χρήματα
 ἕτερα οὔτ' εὐτυχίαν ἀνδρὸς ἐλέσθαι, ὥστε κατα-
 φρονῆσαι τῶν Ἐπιλύκου θυγατέρων. καὶ γὰρ εἰ
 ἔζη Ἐπίλυκος ἢ τεθνεὼς πολλὰ κατέλιπε χρήματα,
 ἠξιούμεν ἂν γένει ὄντες ἐγγυτάτῳ ἔχειν τὰς παῖδας.
 τοιγάρτοι ἐκεῖνα μὲν δι' Ἐπίλυκον ἂν ἦν ἢ διὰ τὰ
 16 χρήματα· νῦν δὲ διὰ τὴν ἡμετέραν ἀρετὴν | τὰδε
 ἔσται. τῆς μὲν οὖν σὺ ἐπιδικάζου, τῆς δὲ ἐγώ.“
 120 ὁμολόγησέ μοι, ὦ ἄνδρες. ἐπεδικασάμεθα ἄμφω
 κατὰ τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμολογίαν. καὶ ἧς μὲν ἐγὼ
 ἐπεδικασάμην, ἢ παῖς τύχῃ χρησαμένη καμουσα
 ἀπέθανεν· ἢ δ' ἕτερα ἔστιν ἔτι. ταύτην Καλλίας
 ἐπειθε Λέαγρον, χρήματα ὑπισχνούμενος, εἴαν αὐτὸν
 λαβεῖν· αἰσθόμενος δ' ἐγὼ εὐθύς ἔθηκα παράστασιν,
 καὶ ἔλαχον προτέρῳ μὲν Λεάγρῳ, ὅτι „εἰ μὲν σὺ
 βούλει ἐπιδικάζεσθαι, ἔχε τύχῃ ἀγαθῇ, εἰ δὲ μή,
 121 ἐγὼ ἐπιδικάσομαι.“ γνοὺς ταῦτα Καλλίας λαγχνάνει

117. βούλοισθε G. Hermann. Schi. Turr.: βούλεσθε. —
 ἐτίθει ABLZ Turr.: ἐτίθη.

120. ταύτην] ταύτη BLZ.

τω υἱεὶ τῷ ἑαυτοῦ τῆς ἐπικλήρου, τῇ δεκάτῃ ἰστα-
 μένου, ἵνα μὴ ἐπιδικάσωμαι ἐγώ. ταῖς δ' εἰκάσι,
 μυστηρίοις τούτοις, δούς Κηφισίῳ χιλίας δραχμὰς
 ἐνδείκνυσί με καὶ εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον καθίστησιν.
 ἐπειδὴ δ' ἑώρα με ὑπομένοντα, τίθησι τὴν ἰκετηρίαν,
 ὡς ἐμὲ μὲν ἀποκτενῶν ἄκριτον ἢ ἐξελῶν, αὐτὸς δὲ
 πείσας Λέαγρον χρήμασι συνοικήσων τῇ Ἐπιλύκου
 θυγατρὶ. ἐπειδὴ δ' οὐδ' ὡς ἄνευ ἀγῶνος ἑώρα ¹²²
 ἐσόμενα τὰ πράγματα, τότε δὴ προσιὼν Λυσιόστρατον,
 Ἠγήμονα, Ἐπιχάρη, ὄρων φίλους ὄντας ἐμοὶ καὶ
 χρωμένους, εἰς τοῦτο βδελυρίας ἦλθε καὶ παρανο-
 μίας, ὥστ' ἔλεγε πρὸς τούτους ὡς εἰ ἔτι καὶ νῦν
 βουλοίμην ἀποστῆναι τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, ἔτοι-
 μος εἶη παύσασθαι με κακῶς ποιῶν, ἀπαλλάξαι δὲ
 Κηφισίον, δίκην δ' ἐν τοῖς φίλοις δοῦναί μοι τῶν
 πεπονημένων. εἶπον αὐτῷ καὶ κατηγορεῖν καὶ παρα- ¹²³
 σκευάζειν ἄλλους· εἰ δ' ἐγὼ αὐτὸν ἀποφεύξομαι καὶ
 γνώσονται Ἀθηναῖοι περὶ ἐμοῦ τὰ δίκαια, ἐγὼ αὐτὸν
 οἶομαι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἑαυτοῦ ἐν τῷ μέρει
 κινδυνεύσειν. ἄπερ αὐτὸν οὐ ψεύσομαι, ἐὰν ὑμῖν
 ᾧ ἄνδρες δοκῇ. Ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, κάλει μοι τοὺς
 μάρτυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ τὸν υἱὸν αὐτοῦ τοῦτον, ᾧ λαχεῖν ¹²⁴

121. ἐξελῶν cum Valck. Bk.: ἐξελών. — πείσας cum Scal.
 et R. Bk. Bait. (πέισων — καὶ συνοικ. praef. S.): πέισων.

122. οὐδ' ὡς Bk.: οὕτως (οὐδ' οὕτως ci. R.). — ἄνευ
 ἀγῶνος ἑώρα AB Bk.: ἑώρα ἄνευ ἀγῶνος. — Ἠγήμονα cum
 Valck. Turr.: Ἠγεμόνα. — Ἐπιχάρη Schi. (ci. R.): Ἐπιχάρην
 Valck. Bk. cum A; ἐπεχάρην B (et fort. A^d), ἐπεχάρη v. —
 καὶ ante χρωμένους om. Ald. (φίλους ὄντας deletabat Coraes). —
 num παύσασθαι μὲν κακ. ποιῶν?

123. ἀποφεύξομαι cum R. et Valck. Bk.: ἀποφεύξαιμι
 ABLZ, ἀποφθέγξομαι vulg. — καὶ ante ἐγὼ αὐτὸν add. Ald.

124. ᾧ AL Bk.: ὄν.

ἤξιωσε τῆς Ἐπιλύκου θυγατρὸς, σκέψασθε πῶς γέρονεν, καὶ πῶς ἐποίησατ' αὐτόν· ταῦτα γὰρ καὶ ἄξιον ἀκοῦσαι, ὧ ἄνδρες. γαμει μὲν Ἴσχομάχου θυγατέρα· ταύτη δὲ συνοικήσας οὐδ' ἐνιαυτὸν τὴν μητέρα αὐτῆς ἔλαβε, καὶ συνῶκει ὁ πάντων σχετλιώτατος ἀνθρώπων τῇ μητρὶ καὶ τῇ θυγατρὶ, ἱερεὺς ὢν τῆς μητρὸς καὶ τῆς θυγατρὸς, καὶ εἶχεν
 125 ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀμφοτέρως. καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἠσχύνθη οὐδ' ἔδεισε τῷ θεῷ· ἡ δὲ τοῦ Ἴσχομάχου θυγάτηρ τεθνάναι νομίσασα λυσιτελεῖν ἢ ζῆν ὀρώσα τὰ γιγνώμενα, ἀπαγχομένη μεταξὺ κατεκωλύθη, καὶ ἐπειδὴ ἀνεβίω, ἀποδράσα ἐκ τῆς οἰκίας ὄχητο, καὶ ἐξήλασεν ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα. ταύτης δ' αὖ διαπεπλησμένος ἐξέβαλε καὶ ταύτην. ἡ δ' ἔφη κνεῖν ἐξ αὐτοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἔτεκεν υἱόν, ἕξαρονος ἦν μὴ εἶναι ἐξ
 126 αὐτοῦ τὸ παιδίον. λαβόντες δὲ οἱ προσήκοντες τῇ γυναικὶ τὸ παιδίον ἦκον ἐπὶ τὸν βωμὸν Ἀπατουρίοις, ἔχοντες ἱερεῖον, καὶ ἐκέλευον κατάρξασθαι τὸν Καλλίαν. ὁ δ' ἠρώτα τίνος εἴη τὸ παιδίον· ἔλεγον „Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου.“ „ἐγὼ εἰμι οὗτος.“ „καὶ ἔστι γε σὸν τὸ παιδίον.“ λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ὤμοσεν ἡ μὴν μὴ εἶναι (οἱ) υἱὸν ἄλλου μηδὲ γενέσθαι πώποτε, εἰ μὴ Ἰππόνικον ἐκ τῆς Γλαύκωνος θυγατρὸς· ἢ ἐξώλη εἶναι καὶ αὐτὸν καὶ τὴν οἰκίαν,
 127 ὥσπερ ἔσται. μετὰ ταῦτα τοίνυν, ὧ ἄνδρες, ὑστέρωφ πάλιν χρόνω τῆς γραδὸς τολμηροτάτης γυναικὸς ἀνη-

125. τοῦ ante Ἴσχ. add. AB Bk. — κατεκωλύθη cum Sl. scripsi: κατεκλίθη (κατελύθη Bait. Turr.). — ἀποδράσα Bk.: ἀποδράσασα. — κνεῖν cum Kl. Turr.: κνεῖν.

126. οἱ post εἶναι cum R. add. Bk. (habet etiam mg. Ald. ap. Sl.).

127. malim ὕστερον π. χρόνω, sicut est 2, 10. — υἱὸν αὐτοῦ Bait. Turr.: υἱὸν αὐτοῦ. —

ράσθη, καὶ κομίζεται αὐτὴν εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ τὸν παῖδα ἤδη μέγαν ὄντα εἰσάγει εἰς Κήρυκας, φάσκων εἶναι υἱὸν αὐτοῦ. ἀντεῖπε μὲν Καλλιίδης μὴ εἰσδέξασθαι, ἐψηφίσαντο δὲ οἱ Κήρυκες κατὰ τὸν νόμον ὅς ἐστιν αὐτοῖς, τὸν πατέρα ὁμόσαντα εἰσάγειν ἢ μὴν υἱὸν ὄντα ἑαυτοῦ εἰσάγειν. λαβόμενος τοῦ βωμοῦ ᾤμοσεν ἢ μὴν τὸν παῖδα ἑαυτοῦ εἶναι γνήσιον, ἐκ Χρυσιάδος γεγονότα· ὃν ἀπώμοσε. Καὶ μοι τούτων ἀπάντων τοὺς μάρτυρας κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Φέρε δὴ τοίνυν, ὦ ἄνδρες, σκεψώμεθα εἰ πώ- 128
ποτε ἐν τοῖς Ἑλλησι πρᾶγμα τοιοῦτον ἐγένετο, ὅπου
γυναῖκά τις γήμας ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα
καὶ ἐξήλασεν ἢ μήτηρ τὴν θυγατέρα· ταύτη δὲ συν-
οικῶν βούλεται τὴν Ἐπιλύκου | θυγατέρα λαβεῖν, 17
ἵν' ἐξελάσῃ τὴν τήθην ἢ θυγατριδῆ. ἀλλὰ γὰρ τῷ 129
παιδί αὐτοῦ τί χρὴ τοῦνομα θεῖσθαι; οἶμαι γὰρ
ἐγωγε οὐδένα οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λογίσεσθαι, ὅστις
ἐξευρήσει τοῦνομα αὐτοῦ. τριῶν γὰρ οὐσῶν γυναι-
κῶν αἷς συνωκηκῶς ἐστὶν ὁ πατήρ αὐτοῦ, τῆς μὲν
υἱός ἐστιν, ὡς φησι, τῆς δὲ ἀδελφός, τῆς δὲ θεῖος.
τίς ἂν εἴη οὗτος; Οἰδίπους, ἢ Αἰγισθος; ἢ τί χρὴ
αὐτὸν ὀνομάσαι;

Ἄλλὰ γὰρ, ὦ ἄνδρες, βραχύ τι ὑμᾶς ἀναμνησάσαι 130
περὶ Καλλίου βούλομαι. εἰ γὰρ μέμνησθε, ὅτε ἢ

Καλλιίδης ci. Valck. et R. — ὅς ἐστιν αὐτοῖς Bk.: ὅ
ἐστιν αὐτός ABLZ; ὅς ἐστιν αὐτὸν v. — ὄντα A Bk.:
οὕτως (ὄντως ci. R. Valck.). — χρυσιάδος ALZ, Χρυσίδος
ci. R. — ΜΑΡΤΥΡΕΣ om. ABLZ.

128. εἰ πώποτε A Bk.: εἰπώποτε B, εἰ ποτε v. — vv.
καὶ ἐξήλασε — θυγ. in mg. add. A^d. — παιδί scilicet (coll.
126 sq.): παιδίω.

130. εὐ γὰρ μέμνησθε Cob. —

πόλις ἦρχε τῶν Ἑλλήνων καὶ εὐδαιμόνει μάλιστα, Ἰππόνικος δὲ ἦν πλουσιώτατος τῶν Ἑλλήνων, τότε μέντοι πάντες ἴστε ὅτι παρὰ τοῖς παιδαρίοις τοῖς μικροτάτοις καὶ τοῖς γυναιόις κληδῶν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει κατεῖχεν, ὅτι Ἰππόνικος ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀλιτήριον τρέφει, ὃς αὐτοῦ τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει. μέμνησθε
 131 ταῦτα, ὧ ἄνδρες. πῶς οὖν ἡ φήμη ἡ τότε οὐσα δοκεῖ ὑμῖν ἀποβῆναι; οἰόμενος γὰρ Ἰππόνικος υἱὸν τρέφειν ἀλιτήριον αὐτῷ ἔτρεφεν, ὃς ἀνατέτροφεν ἐκείνου τὸν πλοῦτον, τὴν σωφροσύνην, τὸν ἄλλον βίον ἅπαντα. οὕτως οὖν χρὴ περὶ τούτου γινώσκειν, ὡς ὄντος Ἰππονίκου ἀλιτηρίου.

132 Ἄλλὰ γάρ, ὧ ἄνδρες, διὰ τί ποτε τοῖς ἐμοὶ νυνὶ ἐπιτιθεμένοις μετὰ Καλλίου καὶ συμπαρασκευάσασιν τὸν ἀγῶνα καὶ χρήματα εἰσενεγκοῦσιν ἐπ' ἐμοὶ τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν καὶ ἦκων ἐκ Κύπρου οὐκ ἀσεβεῖν ἐδόκουν αὐτοῖς, μυῶν μὲν Ἄ . . . Δελφόν, ἔτι δὲ ἄλλους ξένους ἐμαντοῦ, καὶ εἰσιῶν εἰς τὸ Ἐλευσίνιον καὶ θύων, ὥσπερ ἐμαντὸν ἄξιον νομίζω εἶναι· ἀλλὰ τούναντίον λειτουργεῖν οὗτοι προὔβάλλοντο, πρῶτον μὲν γυμνασίαρχον Ἡφαιστειοῖς, ἔπειτα ἀρχιθεωρὸν εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπίαζε, εἶτα δὲ ταμίαν ἐν πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων· νῦν δὲ ἀσεβῶ καὶ ἀδικῶ εἰσιῶν
 133 εἰς τὰ ἱερά; ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ διότι οὗτοι ταῦτα νῦν γινώσκουσιν. Ἀγύρριος γὰρ οὐτοσί, ὁ καλὸς κάγαθος, ἀρχῶνης ἐγένετο τῆς πεντηκοστῆς τρίτου ἔτος, καὶ ἐπρίατο τριάκοντα ταλάντων, μετέσχον δ' αὐτῷ

ἀπάσῃ] πάσῃ Z, ἅπασι AL. — κατεῖχεν scripsi: κατέσχεν.

131. υἱὸν τρέφειν AB Bk.: υἱὸν αὐτῷ τρέφειν.

132. Ἄ . . . Δελφόν Bk.: ἀδελφόν. — Ἡφαιστειοῖς ABLZ (Turr.). — ἀρχιθεωρὸν ABLZ Bk.: ἀρχιθεωρον.

133. Ἀγύρριος Bk.: ἀγύρριος A; ἀγύριος B, ἀργύριος v. — ἀρχῶνης cum R. et Valck. Bk.: ἀρχων εἰς. —

οὔτοι πάντες οἱ παρασυλλεγέυτες ὑπὸ τὴν λεύκην, οὓς ὑμεῖς ἔστε οἰοί εἰσιν· οἷ διὰ τοῦτο ἔμοιγε δοκοῦσι συλλεγῆναι ἐκεῖσε, ἵν' αὐτοῖς ἀμφοτέρω ἤ, καὶ μὴ ὑπερβάλλωσι λαβεῖν ἀργύριον καὶ ὀλίγου πραθείσης μετασχεῖν. κερδάναντες δὲ τρία τάλαντα, 134 γνόντες τὸ πρᾶγμα οἷον εἶη, ὡς πολλοῦ ἄξιον, συνέστησαν πάντες, καὶ μεταδόντες τοῖς ἄλλοις ἐανοῦντο πάλιν τριάκοντα ταλάντων. ἐπεὶ δ' οὐκ ἀντανεῖτο οὐδεὶς, παρελθὼν ἐγὼ εἰς τὴν βουλήν ὑπερέβαλλον, ἕως ἐπριάμην ἕξ καὶ τριάκοντα ταλάντων. ἀπελάσας δὲ τούτους καὶ καταστήσας ὑμῖν ἐγγυητὰς ἐξέλεξα τὰ χρήματα καὶ κατέβαλον τῇ πόλει καὶ αὐτὸς οὐκ ἐξημιώθη, ἀλλὰ καὶ βραχεὰ ἀπεκερδαίνομεν οἱ μετασχόντες· τούτους δ' ἐποίησα τῶν ὑμετέρων μὴ διανείμασθαι ἕξ τάλαντα ἀργυρίου. ἂ οὔτοι γνόντες 135 ἔδοσαν σφίσι αὐτοῖς λόγον, ὅτι, ἄνθρωπος οὗτοσι οὔτε αὐτὸς λήψεται τῶν κοινῶν χρημάτων οὔδ' ἡμᾶς ἕασει, φυλάξει δὲ καὶ ἐμποδῶν ἔσται διανείμασθαι τὰ κοινά· πρὸς δὲ τούτοις, ὃν ἂν ἡμῶν ἀδικοῦντα λάβῃ, εἰσάξει εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθηναίων καὶ ἀπολεῖ. δεῖ οὖν τοῦτον ἐμποδῶν ἡμῖν εἶναι καὶ δικαίως καὶ ἀδίκως.“ ταῦτα μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες 136 δικασταί, τούτοις ποιητέα ἦν, ὑμῖν δὲ γε (τὸ) ἐναντίον τούτων· ὡς γὰρ πλείστους εἶναι ὑμῖν ἠθέλον

αὐτῶ cum R. Bk.: αὐτοί. — λεύκην οὓς cum R. Valck. mg. Ald. Bk.: λεύκην τὸ πόσου. — ὑπερβάλλωσι ABL Turr.: ὑπερβάλλωσι PZ; ὑπερβάλλουσι Steph. Bk. — π. πραθείσης A^d.

134. τρία] δύο Ald.; ἕξ ci. R. (III ἕξ, III τρεῖς). — γνόντες AB Bk. (ci. Valck.): γνῶναι. — ὑπερέβαλλον ABLPZ. ἀλλὰ βραχεῖα A^d pr. — ἀπεκερδάνομεν?

135. ἄνθρωπος scripsi: ἄνθρωπος.

136. γε τὸ ἐναντίον Valck. Sl. (τὸ ἐναντίον Bk.): γε ἐναντίον (γε ἐναντία PZ). — ὡς γὰρ scripsi: τοὺς γὰρ. — ὑμῖν cum R. Turr.: ἡμῖν. —

ἂν τοιούσδε οἴοσπερ ἐγώ, τούτους δὲ μάλιστα (μὲν) ἀπολωλέναι, εἰ δὲ μὴ, εἶναι τοὺς μὴ ἐπιτρέφοντας αὐτοῖς, οἷς καὶ προσήκει ἀνδράσιν εἶναι καὶ ἀγαθοῖς καὶ δικαίοις περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, καὶ βουλόμενοι δυνήσονται εὖ ποιεῖν ὑμᾶς. ἐγὼ οὖν ὑμῖν ὑπισχνοῦμαι ἢ παύσειν τούτους ταῦτα ποιοῦντας καὶ βελτίους παρέξειν, ἢ εἰς ὑμᾶς εἰσαγαγὼν κολάσειν τοὺς ἀδικοῦντας αὐτῶν.

- 137 Κατηγορήσαν δέ μου καὶ περὶ τῶν ναυκληριῶν
 18 καὶ περὶ τῆς ἐμπορίας, ὡς | ἄρα οἱ θεοὶ διὰ τοῦτο
 με ἐκ τῶν κινδύνων σώσαιεν, ἵνα ἐλθὼν δεῦρο, ὡς
 ἔοικεν, ὑπὸ Κηφισίου ἀπολοίμην. ἐγὼ δὲ ὡς Ἀθη-
 ναῖοι οὐκ ἀξιώ τοὺς θεοὺς τοιαύτην γνώμην ἔχειν,
 ὥστ' εἰ ἐνόμιζον ὑπ' ἐμοῦ ἀδικεῖσθαι, λαμβάνοντάς
 με ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις μὴ τιμωρεῖσθαι· τίς
 γὰρ κίνδυνος μείζων ἀνθρώποις ἢ χειμῶνος ὥρα
 πλεῖν τὴν θάλατταν; ἐν οἷς ἔχοντες μὲν τὸ σῶμα
 τοῦμόν, κρατοῦντες δὲ τοῦ βίου καὶ τῆς οὐσίας τῆς
 138 ἐμῆς, εἶτα ἔσωζον; οὐκ ἐξῆν αὐτοῖς ποιῆσαι μηδὲ
 ταφῆς τὸ σῶμα ἀξιοθῆναι; ἔτι δὲ πολέμου γενομέ-
 νου καὶ τριήρων ἀεὶ κατὰ θάλατταν οὐσῶν καὶ
 ληστῶν, ὑφ' ὧν πολλοὶ ληφθέντες, ἀπολέσαντες τὰ
 ὄντα, δουλεύοντες τὸν βίον διετέλεσαν, οὔσης δὲ
 χώρας βαρβάρου, εἰς ἣν πολλοὶ ἤδη ἐκπεσόντες
 κακοῖς τοῖς μεγίστοις περιέπεσον καὶ τὰ σφέτερα

μὲν post μάλιστα auct. R. add. Bk.

137. κατηγορήσαν δέ κτέ.] cf. [Lys.] 5, 19. — λαμβάνον-
 τας μὲν W. — ὥρα Bk.: ὥρα AB; ὥραν v.

138. οὐκ ἐξῆν] οὐ περὶ ALZ, unde οὐπερ ἦν Turr. (ὄτ'
 ἐξῆν mg. Ald.). — κακοῖς τοῖς μεγίστοις scripsi: αἰκίαις
 ταῖς μεγίσταις, quod e sequentibus manasse videtur (ἀτυχίαις
 τ. μ. Sl.; συμφοραῖς τ. μ. W.). — αἰκισθέντες cum Steph.

Bk.: αἰκισθέν τ. αἰκισθέντες A^d; αἰκισθέντα v.

αὐτῶν σώματα αἰκισθέντες ἀπέθανον, — εἶτα οἱ 139
 μὲν θεοὶ ἐκ τοσοῦτων κινδύνων ἔσωζόν με, σφῶν
 δὲ αὐτῶν προῦστήσαντο τιμωρὸν γενέσθαι Κηφίσιον
 τὸν πονηρότατον Ἀθηναίων, ὧν οὗτός φησι πολίτης
 εἶναι οὐκ ὦν, ᾧ οὐδ' ὑμῶν τῶν καθημένων οὐδεὶς
 ἂν ἐπιτρέψειεν οὐδὲν τῶν ἰδίων, εἰδὼς τοῦτον οἷός
 ἔστιν; ἐγὼ μὲν οὖν, ᾧ ἄνδρες, ἡγοῦμαι χρῆναι
 νομίζειν τοὺς τοιούτους κινδύνους ἀνθρωπίνους,
 τοὺς δὲ κατὰ θάλατταν θείους. εἴπερ οὖν δεῖ τὰ
 τῶν θεῶν ὑπονοεῖν, πάνυ ἂν αὐτοὺς οἶμαι ἐγὼ
 ὀργίζεσθαι καὶ ἀγανακτεῖν, εἰ τοὺς ὑφ' ἑαυτῶν
 σωζομένους ὑπ' ἄλλων ἀπολλυμένους ὀρῶεν.

Καὶ μὲν δὴ καὶ τάδε ὑμῖν ἄξιον ᾧ ἄνδρες ἐνθυ- 140
 μηθῆναι, ὅτι νυνὶ πᾶσι τοῖς Ἑλλήσιν ἄνδρες ἄριστοι
 καὶ εὐβουλότατοι δοκεῖτε γεγενῆσθαι οὐκ ἐπὶ τιμω-
 ρίαν τραπόμενοι τῶν γεγενημένων, ἀλλ' ἐπὶ σωτη-
 ρίαν τῆς πόλεως καὶ ὁμόνοιαν τῶν πολιτῶν. συμ-
 φοραὶ μὲν γὰρ ἤδη καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἐγένοντο οὐκ
 ἐλάττους ἢ καὶ ἡμῖν· τὸ δὲ τὰς γενομένας διαφορὰς
 πρὸς ἀλλήλους θέσθαι καλῶς, τοῦτ' εἰκότως ἤδη
 δοκεῖ ἀνδρῶν ἀγαθῶν καὶ σωφρόνων ἔργον εἶναι.
 ἐπειδὴ τοίνυν παρὰ πάντων ὁμολογουμένως ταῦθ'
 ὑμῖν ὑπάρχει, καὶ εἰ τις φίλος ὦν τυγχάνει καὶ εἰ
 τις ἐχθρός, μὴ μεταγνῶτε, μηδὲ βούλεσθε τὴν πόλιν
 ἀποστερεῆσαι ταύτης τῆς δόξης, μηδὲ αὐτοὶ δοκεῖν
 τύχη ταῦτα μᾶλλον ἢ γνώμη ψηφίσασθαι.

Δέομαι οὖν ἀπάντων (ὑμῶν) περὶ ἐμοῦ τὴν 141

139. malim εἶτα αὐτοὶ μὲν οἱ θεοὶ. — ἐκ τοσοῦτων Bk. cum ABLZ: ἐκ τῶν τοσοῦτων. — πάνυ ci. R.: πολὺ (πολὸ μᾶλλον ci. id.).

140. ταῦθ'] τὰ θ' ABLZ. — βούλεσθε cum R. Bk.: βουλεύεσθε.

141. post ἀπάντων addidi ὑμῶν cum R. —

- αὐτὴν γνώμην ἔχειν, ἥπερ καὶ περὶ τῶν ἐμῶν προγόνων, ἵνα κάμοι ἐγγένηται ἐκείνους μιμήσασθαι, ἀναμνησθέντας αὐτῶν ὅτι ὅμοιοι τοῖς πλείστον καὶ μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίοις τῇ πόλει γεγένηται, πολλῶν ἔνεκεν σφᾶς αὐτοὺς παρέχοντες τοιούτους, μάλιστα δὲ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας, (εἶτα) καὶ ὅπως εἰ ποτέ τις αὐτοῖς ἢ τῶν ἐξ ἐκείνων τινὶ κίνδυνος γένοιτο ἢ συμφορὰ, σώζονται συγγνώμης παρ' ὑμῶν
- 142 τυγγάνοντες. εἰκότως δ' ἂν αὐτῶν μεμνησθε· καὶ γὰρ τῇ πόλει ἀπάση αἱ τῶν ἡμετέρων προγόνων ἀρεταὶ πλείστου ἄξια ἐγένοντο. ἐπειδὴ γὰρ ὧ ἄνδρες αἱ νῆες διεφθάρησαν, πολλῶν βουλομένων τὴν πόλιν ἀνηκέστοις συμφοραῖς περιβαλεῖν, Λακεδαιμόνιοι ἔγνωσαν ὅμως τότε ἐχθροὶ ὄντες σώζειν τὴν πόλιν διὰ τὰς ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν ἀρετὰς, οἱ
- 143 ὑπῆρξαν τῆς ἐλευθερίας ἀπάση τῇ Ἑλλάδι. ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἡ πόλις ἐσώθη δημοσίᾳ διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἡμετέρων ἀρετὰς, ἀξιῶ κάμοι διὰ τὰς τῶν προγόνων τῶν ἐμῶν ἀρετὰς σωτηρίαν γενέσθαι. καὶ γὰρ αὐτῶν τῶν ἔργων, δι' ἅπερ ἡ πόλις ἐσώθη, οὐκ ἐλάχιστον μέρος οἱ ἐμοὶ πρόγονοι συνέβαλοντο· ὧν ἔνεκα καὶ ἐμοὶ δίκαιον ὑμᾶς μεταδοῦναι τῆς σωτηρίας, ἥπερ καὶ αὐτοὶ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἐτύχετε.
- 144 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τάδε, ἂν με σώσητε, οἶον ἔξετε πολίτην· ὅς πρῶτον μὲν ἐκ πολλοῦ πλούτου,

ἀναμνησθέντας ABLZ Bk.: ἀναμνησθέντες. — (εἶτα) καὶ scripsi: ante καὶ lacunam IV litt. capacem habet A^d. — γένοιτο Dobr.: γένηται.

142. μεμνησθε Bk. Dobr.: μεμνησθαι ABLZ; μεμνησθε v. ante Bk. — ὑμετέρων ci. R.; it. § 143. — τὴν πόλιν] τῇ πόλει pr. A. — ὑπῆρξαν αἰτίοι Z.

143. κάμοι] καὶ μοι ABLZ.

ὅσον ὑμεῖς ἴστε, οὐ δι' ἑμαυτὸν ἀλλὰ διὰ τὰς τῆς πόλεως συμφορὰς εἰς πενίαν πολλὴν καὶ ἀπορίαν κατέστην, ἔπειτα δὲ καινὸν βίον εἰργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου, τῇ γνώμῃ καὶ ταῖν χεροῖν ταῖν ἑμαυτοῦ· ἔτι δὲ εἰδότα μὲν οἷόν ἐστι πόλεως τοιαύτης πολίτην εἶναι, εἰδότα δὲ οἷόν ἐστι ξένον εἶναι καὶ μέτοικον ἐν τῇ τῶν πλησίον, | ἐπιστάμενον δὲ οἷον τὸ σωφρο- 145
 νεῖν καὶ ὀρθῶς βουλευέσθαι, ἐπιστάμενον δ' οἷον 19
 τὸ ἀμαρτόντα πράξει κακῶς, πολλοῖς συγγενόμενος καὶ πλείστων πειραθείς, ἀφ' ὧν ἔμοι ξενίαι καὶ φιλότιτες πρὸς πολλοὺς καὶ βασιλέας καὶ πόλεις καὶ ἄλλους ἰδίᾳ ξένους γεγένηται, ὧν ἐμὲ σώσαντες μεθέξετε, καὶ ἔσται ὑμῖν χρῆσθαι τούτοις, ὅπου ἂν ἐν καιρῷ τι ὑμῖν γίνηται. Ἐχει δὲ καὶ ὑμῖν ὧ 146
 ἄνδρες οὕτως· ἐάν με νυνὶ διαφθείρητε, οὐκ ἔστιν ὑμῖν ἔτι λοιπὸς τοῦ γένους τοῦ ἡμετέρου οὐδεὶς, ἀλλ' οἴχεται πᾶν πρόρριζον. καίτοι οὐκ ὄνειδος ὑμῖν ἔστιν ἢ Ἀνδοκίδου καὶ Λεωγόρου οἰκία οὔσα, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τότε ἢν ὄνειδος, ὅτ' ἑμοῦ φεύγοντος Κλεοφῶν αὐτὴν ὁ λυροποιὸς ᾤκει. οὐ γὰρ ἔστιν ὅστις πώποτε ὑμῶν παριῶν τὴν οἰκίαν τὴν ἡμετέραν ἀνεμνήσθη ἢ ἰδίᾳ τι ἢ δημοσίᾳ κακὸν παθῶν ὑπ' ἐκείνων, οἳ πλείστας μὲν στρατηγήσαντες στρα- 147
 τηγίας πολλὰ τρόπαια τῶν πολεμίων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν ὑμῖν ἀπέδειξαν, πλείστας δὲ

144. καινὸν Emp. (s. πάλιν): καὶ²ABL v., καὶ²τὸν Z. — ἔτι δὲ AB Bk.: ἔτι.

145. συγγενόμενος AB Bk.: συγγενόμενον (unde πειραθέντα ci. Steph.). — γεγένηται Schi.: γεγένηται, quod def. Turr. — ἔσται ci. Steph.: ἔστιν. — γίνηται AB Bk.: γένηται (τι del. Cb.).

146. ἡμετέρου pr. A^d. — οἴχεται πᾶν πρόρριζον] cf. Soph. El. 755. — ὄνειδος ἡμῖν A^d. — ἢν ὄνειδος ABLZ Bk.: αὐ ὄνειδος (ἢν ὄν. ci. R.). — ἡμετέραν A^d.

- ἄλλας ἀρχας ἄρξαντες καὶ χρήματα διαχειρίσαντες τὰ ὑμέτερα οὐδένα πάποτε ὄφλον, οὐδ' ἠμάρτηται οὐδὲν οὔτε ἡμῖν εἰς ὑμᾶς οὔτε ὑμῖν εἰς ἡμᾶς, οἰκία δὲ πασῶν ἀρχαιοτάτη καὶ κοινοτάτη ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐδ' ἔστιν ὅπου ἐκείνων τις τῶν ἀνδρῶν καταστάς εἰς ἀγῶνα ἀπήτησεν ὑμᾶς χάριν τούτων τῶν ἔργων.
- 148 μὴ τοίνυν, εἰ αὐτοὶ τεθνῶσι, καὶ περὶ τῶν πεπραγμένων αὐτοῖς ἐπιλάθησθε, ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῶν ἔργων νομίζατε τὰ σώματα αὐτῶν ὄραν αἰτουμένων ἐμὲ παρ' ὑμῶν σῶσαι. τίνα γὰρ καὶ ἀναβιβάζουμαι δεησόμενον ὑπὲρ ἐμαντοῦ; τὸν πατέρα; ἀλλὰ τέθνηκεν. ἀλλὰ τοὺς ἀδελφούς; ἀλλ' οὐκ εἰσίν. ἀλλὰ
- 149 τοὺς παῖδας; ἀλλ' οὐκ ἔστιν γεγέννηται. ὑμεῖς τοίνυν καὶ ἀντὶ πατρὸς ἐμοὶ καὶ ἀντὶ ἀδελφῶν καὶ ἀντὶ παίδων γένεσθε· εἰς ὑμᾶς καταφεύγω καὶ ἀντιβῶ καὶ ἰκετεύω· ὑμεῖς με παρ' ὑμῶν αὐτῶν αἰτησάμενοι σῶσατε, καὶ μὴ βούλεσθε Θετταλοὺς καὶ Ἀνδρίους πολίτας ποιῆσθαι δι' ἀπορίαν ἀνδρῶν, τοὺς δὲ ὄντας πολίτας ὁμολογουμένως, οἷς προσήκει ἀνδράσιν ἀγαθοῖς εἶναι καὶ βουλόμενοι δυνήσονται, τούτους δὲ ἀπόλλυτε. μὴ δῆτα. ἔπειτα καὶ ταῦθ' ὑμῶν δέομαι, εὖ ποιῶν ὑμᾶς ὑφ' ὑμῶν τιμᾶσθαι. ὥστ' ἐμοὶ μὲν παιθόμενοι οὐκ ἀποστερεῖσθε εἴ τι ἐγὼ δυνήσομαι ὑμᾶς εὖ ποιεῖν· ἐὰν δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖς πεισθῆτε, οὐδ' ἂν ὑστέρῳ χρόνῳ ὑμῖν
- 150 μεταμελήσῃ, οὐδὲν ἔτι πλέον ποιήσετε. μὴ τοίνυν

147. οὐδὲν ἂν πάποτε libri (Schi.); del. ἂν Bk. — τῷ δεομένῳ AB Bk.: τῶν δεομένων.

148. περὶ ante πεπραγμ. mal. abesse Turr. — num ἀναβιβάζουμαι? — ἀλλὰ ante τοὺς ἀδ. add. AB Bk.

149. ὑμῶν] ὑμῖν AB. — Θετταλοὺς (μὲν) ci. Cb. — ἀνδρῆους pr. A^d. — οἷς καὶ προσήκει § 136. — ἀπολλύναι Cb. — ὥστ'] ὡς Dobr. — ἀποστερεῖσθαι ABL.

μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν ἀπ' ἐμοῦ ἐλπίδων ἀποστερήσητε μήτ' ἐμὲ τῶν εἰς ὑμᾶς. ἀξιῶ δ' ἔγωγε τοὺς οὕτινες ὑμῖν ἀρετῆς ἤδη τῆς μεγίστης εἰς τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον ἔλεγχον ἔδοσαν, ἀναβάντας ἐνταυθοῖ συμβουλεύειν ὑμῖν ἃ γινώσκουσι περὶ ἐμοῦ. Δευροῦ Ἄνυτε, Κέφαλε, ἔτι δὲ καὶ οἱ φυλέται οἱ ἡρημένοι μοι συνδικεῖν, Θράσυλλος καὶ οἱ ἄλλοι.

2.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΑΤΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ.

Εἰ μὲν, ὦ ἄνδρες, ἐν ἐτέρῳ τῷ πράγματι οἱ 1
 παριόντες μὴ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχοντες πάντες
 ἐφαίνοντο, οὐδὲν ἂν θαυμαστὸν ἐνόμιζον· ὅπου
 μέντοι δεῖ τὴν πόλιν ἐμέ τι ποιῆσαι ἀγαθόν, ἢ εἴ τις
 ἕτερος βούλοιο ἐμοῦ κακίων, δεινότατον ἀπάντων
 χρημάτων ἡγοῦμαι, εἰ τῷ μὲν δοκεῖ ταῦτα τῷ δὲ
 μή, ἀλλὰ μὴ πᾶσιν ὁμοίως. εἴπερ γὰρ ἡ πόλις
 ἀπάντων τῶν πολιτενομένων κοινή ἐστὶ, καὶ τὰ
 γιγνόμενα δῆπου ἀγαθὰ τῇ πόλει κοινὰ ἐστὶ. τουτὶ 2
 τοίνυν τὸ μέγα καὶ δεινὸν πάρεστιν ὑμῖν ὄραν τοὺς
 μὲν ἤδη πράττοντας, τοὺς δὲ τάχα μέλλοντας· καὶ
 μοι μέγιστον θαῦμα παρέστηκε, τί ποτε οὗτοι οἱ | 20
 ἄνδρες δεινῶς οὕτως περικαίονται, εἴ τι ὑμᾶς χρῆ

150. ἡρημένοι cum R. Bk.: εἰρημένοι.

Or. Π. Π. Τ. ΕΑΤΤΟΥ ΚΑΘΟΔΟΥ] περὶ τῆς ἀδείας
 Harp. s. v. ὄρωδειν.

1. ἢ εἴ τις A Turr.: εἴ τις. ἕτερος Dobr. Turr.: ἐτέρως.

2. ὑμῖν AB Bk.: ἡμῖν. — παρέστηκε Bk. (ci. R.): παρέ-
 στηκε A^d; περιέστηκε cett. — οὕτως A^d Turr.: οὕτω. — περι-
 κναιόνται Emp.; περικαίονται Schi. — εἰ μὲν γὰρ Valek.; cf.
 § 19.

ἀγαθὸν ἐμοῦ ἐπαυρέσθαι. δεῖ γὰρ αὐτοὺς ἦτοι ἀμαθεστάτους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, ἢ τῇ πόλει ταύτῃ δυσμενεστάτους. εἰ μὲν γε νομίζουσι τῆς πόλεως εὖ πρακτούσης καὶ τὰ ἴδια σφῶν αὐτῶν ἄμεινον ἂν φέρεσθαι, ἀμαθέστατοὶ εἰσι τὰ ἐναντία

3 νῦν τῇ ἑαυτῶν ὀφείλεια σπεύδοντες· εἰ δὲ μὴ ταῦτα ἡγοῦνται σφίσι τε αὐτοῖς συμφέρον καὶ τῷ ὑμετέρῳ κοινῷ, δυσμενεῖς ἂν τῇ πόλει εἶεν· οἵτινες εἰσαγγέλαντός μου ἀπόρρητα εἰς τὴν βουλὴν περὶ τῶν πραγμάτων, ὧν ἀποτελεσθέντων οὐκ εἰσὶ τῇ πόλει ταύτῃ μεζονες ὀφείλεια, καὶ τούτων ἀποδεικνύντος μου τοῖς βουλευταῖς σαφεῖς τε καὶ βεβαίους τὰς ἀποδείξεις, ἐκεῖ μὲν οὔτε τούτων τῶν ἀνδρῶν οἱ παραγενόμενοι ἐλέγχοντες οἴοι τ' ἦσαν ἀποδείξει εἴ τι μὴ ὀρθῶς ἐλέγγο, οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς, ἐνθάδε δὲ

4 νῦν πειρῶνται διαβάλλειν. σημείον οὖν τοῦτο ὅτι οὗτοι οὐκ ἄφ' αὐτῶν ταῦτα πράττουσιν — εὐθύς γὰρ ἂν τότε ἤγαντιοῦντο — ἀλλ' ἀπ' ἀνδρῶν ἐτέρων, οἵοι εἰσιν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, οὐδενὸς ἂν χρηματος δεξάμενοι ὑμᾶς τι ἀγαθὸν ἐξ ἐμοῦ πράξει. καὶ αὐτοὶ μὲν οὗτοι οἱ ἄνδρες οὐ τολμῶσι σφᾶς αὐτοὺς εἰς τὸ μέσον καταστήσαντες δυσχυρίζεσθαι περὶ τούτων, φοβούμενοι ἔλεγχον διδόναι εἴ τι εἰς ὑμᾶς τυγχάνουσι μὴ εὖ φρονούσας· ἐτέρους δὲ εἰσπέμπουσι, τοιούτους ἀνθρώπους οἷς εἰδωμένοις ἤδη ἀναισχυντεῖν οὐδὲν διαφέρει εἰπεῖν τε καὶ

5 ἀκοῦσαι τὰ μέγιστα τῶν κακῶν. τὸ δ' ἰσχυρὸν τοῦτο μόνον εὖροι τις ἂν αὐτῶν ἐν τοῖς λόγοις, τὰς

3. malim περὶ πραγμάτων (ita Dobr.) s. περὶ τοιούτων πραγμάτων. — ἐλέγχοντες scr.: ἐλέγχοτες (ἐλέγξαντες cum Tayl. Turr.).

4. τυγχάνουσι cum AB add. Bk.

ἐμὰς συμφορὰς ἐπὶ παντὶ ὄνειδίζειν, καὶ ταῦτα ἐν εἰδόσι δῆπου κάλλιον ὑμῖν, ὥστε μὴδὲν ἂν τούτων δικαίως τιμὴν αὐτοῖς τινα φέρειν. ἐμοὶ δέ, ὡς ἄνδρες, καὶ τῷ πρώτῳ τοῦτο εἰπὺντι ὀρθῶς δοκεῖ εἰρησθαι, ὅτι πάντες ἄνθρωποι γίνονται ἐπὶ τῷ εὖ καὶ κακῶς πράττειν, μεγάλη δὲ δῆπου καὶ τὸ ἔξαμαρτεῖν δυσπραξία ἐστὶ, καὶ εἰσὶν εὐτυχέστατοι μὲν οἱ ἐλάχιστα 6 ἔξαμαρτάνοντες, σωφρονέστατοι δὲ οἱ ἂν τάχιστα μεταγιννώσκωσι. καὶ ταῦτα οὐ διακέκριται τοῖς μὲν γίνεσθαι τοῖς δὲ μὴ, ἀλλ' ἐστὶν ἐν τῷ κοινῷ πᾶσιν ἀνθρώποις καὶ ἔξαμαρτεῖν τι καὶ κακῶς πράξαι. ὧν ἕνεκα, ὡς Ἀθηναῖοι, εἰ ἀνθρωπίνως περὶ ἐμοῦ γινώσκοιτε, εἴητε ἂν ἄνδρες εὐγνωμονέστεροι. οὐ γὰρ φθόνου μᾶλλον ἢ οἴκτου ἄξιά μοι ἐστὶ τὰ γεγενημένα· ὅς εἰς τοσοῦτον ἦλθον τῆς ἑμαυτοῦ δυσδα- 7 μονίας, εἴτε χρὴ εἰπεῖν νεότητί τε καὶ ἀνοίᾳ, εἴτε καὶ δυνάμει τῶν πεισάντων με ἔλθειν εἰς τοιαύτην συμφορὰν τῶν φρενῶν, ὥστ' ἀνάγκη μοι γενέσθαι δυοῖν κακοῖν τοῖν μεγίστοιν θάτερον ἐλέσθαι, ἢ μὴ βουληθέντι κατεπιεῖν τοὺς ταῦτα ποιήσαντας οὐ περὶ ἐμοῦ μόνου ὀρρωδεῖν, εἴ τι ἔδει παθεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸν πατέρα οὐδὲν ἀδικοῦντα σὺν ἑμαυτῷ ἀποκτεῖναι — ὅπερ ἀνάγκη παθεῖν ἦν αὐτῷ, εἰ ἐγὼ μὴ ἐβουλόμην ταῦτα ποιῆσαι —, ἢ κατεπιόντι τὰ γεγενημένα αὐτὸν μὲν ἀφεθέντα μὴ τεθνάναι, τοῦ δὲ

5. ὁ μὲν AB Bk.: ἡμῖν. — καὶ ante τῷ πρώτῳ del. Emp. — τοῦτο AB Bk.: τοῦτῳ. — ἐπὶ τῷ AB Bk.: ἐπὶ τὸ. — εὖ καὶ κακῶς πράττειν A Bk.: εὖ κακῶς πρ. B; εὖ πρ. κακοί v.

6. μεταγιννώσκουσι ABZ.

7. Fort. cum Frohb.: ἦλθον δυσδ. — — ἀνοίᾳ τῆς ἑμαυτοῦ. — βουληθέντα ABZ, quod def. Kl, sed cf. infra κατεπιόντι. — μόνου AZ Bk.: μόνον. — ὀρρωδεῖν] cf. Harp. s. v.: δ. ἀντὶ τοῦ φοβεῖσθαι Ἀ. ἐν τῷ π. τ. ἀδείας. — ἀφεθέντα A^d et cum R. Bk.: ἀφέντα.

- ἔμαντοῦ πατρὸς μὴ φονέα γενέσθαι. τί δ' ἂν οὐ
 8 πρό γε τούτου τολμήσειεν ἄνθρωπος ποιῆσαι; ἐγὼ
 τοίνυν ἐκ τῶν παρόντων εἰλόμην ταῦτα, ἃ ἔμοι μὲν
 λύπας ἐπὶ χρόνον πλείστον οἴσειν ἐμελλεν, ὑμῖν δὲ
 ταχίστην τοῦ παρόντος τότε κακοῦ μετάστασιν.
 ἀναμνήσθητε δὲ ἐν οἴῳ κινδύνῳ τε καὶ ἀμηχανία
 καθέστατε, καὶ ὅτι οὕτω σφόδρα σφᾶς αὐτοὺς ἐπε-
 φόβησθε, ὥστ' οὐδ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἔτι ἐξῆγείτε,
 ἕκαστος ὑμῶν οἰόμενος συλληφθήσεσθαι. ταῦτα
 τοίνυν ὥστε μὲν γενέσθαι τοιαῦτα, πολλοστὸν δὴ τι
 ἐγὼ μέρος τῆς αἰτίας εὐρέθην ἔχων, ὥστε μέντοι
 9 παυθῆναι, ἐγὼ εἰς ἃν μόνος αἴτιος. καὶ ὅμως τό
 γε δυστυχεστάτος εἶναι ἀνθρώπων οὐδαμῆ ἐκφεύγω,
 ὅτε δὴ προαγομένης μὲν τῆς πόλεως ἐπὶ ταύτας τὰς
 συμφορὰς οὐδεὶς ἐμοῦ ἤρχετο γίγνεσθαι. δυσδαιμο-
 νέστερος, μεθισταμένης δὲ πάλιν εἰς τὸ ἀσφαλὲς
 ἀπάντων ἐγὼ ἀθλιώτατος. ὄντων γὰρ κακῶν τοσού-
 των τῇ πόλει ἀδύνατον ἦν ταῦτα ἰαθῆναι ἄλλως ἢ
 21 τῷ ἐμῷ αἰσχυρῷ, | ὥστ' ἐν αὐτῷ ᾧ ἐγὼ κακῶς
 ἔπραττον ἐν τούτῳ ὑμᾶς σώξασθαι. χάριν οὖν εἰκός
 με, οὐ μῖσος τῷ δυστυχήματι τούτῳ φέρεσθαι παρ'
 ὑμῶν.
- 10 Καίτοι ἐγὼ τότε αὐτὸς γνοὺς τὰς ἑμαντοῦ συμ-
 φορὰς, ᾧ τινι κακῶν τε καὶ αἰσχυρῶν οὐκ οἶδ' εἰ τι
 ἀπεγένετο, τὰ μὲν παρανοία τῇ ἑμαντοῦ, τὰ δ'
 ἀνάγκη τῶν παρόντων πραγμάτων, ἔγνω ἡδιστον
 εἶναι πράττειν τε τοιαῦτα καὶ διαιτᾶσθαι ἐκεῖ, ὅπου
 ἦκιστα μέλλοιμι ὀφθῆσεσθαι ὑφ' ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ
 χρόνῳ ὕστερον εἰσῆλθέ μοι, ὥσπερ εἰκός, ἐπιθυμία
 τῆς τε μεθ' ὑμῶν πολιτείας ἐκείνης καὶ διαίτης, ἐξ

10. ὕστερον in mg. add. A^d. — num πολιτ. καὶ διαίτης ἐκείνης? —

ης δευρὶ μετέστην, ἔγνω λυσιτελεῖν μοι ἢ τοῦ βίου
 ἀπηλλάχθαι, ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦ-
 τον ἐργάσασθαι, ὥστε ὑμῶν ἐκόντων εἶναι ποτέ μοι
 πολιτεύσασθαι μεθ' ὑμῶν. ἐκ δὲ τούτου οὐ πώποτε 11
 οὔτε τοῦ σώματος οὔτε τῶν ὄντων ἐμοὶ ἐφεισάμην,
 ὅπου ἔδει παρακινδυνεύειν· ἀλλ' ἀντίκα μὲν τότε
 εἰσήγαγον εἰς στρατιὰν ὑμῶν οὔσαν ἐν Σάμῳ κω-
 πίας, τῶν τετρακοσίων ἤδη τὰ πράγματα ἐνθάδε
 κατειληφότες, ὄντος μοι Ἀρχελαίου ξένου πατρικοῦ
 καὶ διδόντος τέμνεσθαι τε καὶ ἐξάγεσθαι ὀπόσους
 ἐβουλόμην. τούτους τε εἰσήγαγον τοὺς κωπέας, καὶ
 παρόν μοι πέντε δραχμῶν τὴν τιμὴν αὐτῶν δέξασθαι
 οὐκ ἠθέλησα πράξασθαι πλέον ἢ ὅσου ἐμοὶ κατέ-
 στησαν, εἰσήγαγον δὲ σίτον τε καὶ χαλκόν· καὶ οἱ 12
 ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐκ τούτων παρεσκευασμένοι ἐνίκησαν
 μετὰ ταῦτα Πελοποννησίους ναυμαχοῦντες, καὶ τὴν
 πόλιν ταύτην μόνοι ἀνθρώπων ἔσωσαν ἐν τῷ τότε
 χρόνῳ. εἰ τοίνυν μεγάλων ἀγαθῶν αἰτία ὑμᾶς
 εἰργάσαντο ἐκεῖνοι, μέρος ἐγὼ οὐκ ἂν ἐλάχιστον
 δικαίως ταύτης τῆς αἰτίας ἔχοιμι. εἰ γὰρ τοῖς ἀνδρά-
 σιν ἐκείνοις τότε τὰ ἐπιτήδεια μὴ εἰσῆχθη, οὐ περὶ
 τοῦ σωθῆναι τὰς Ἀθήνας ὁ κίνδυνος ἦν αὐτοῖς μᾶλλον
 ἢ περὶ τοῦ μηδὲ αὐτοὺς σωθῆναι. Τούτων τοίνυν 13
 οὕτως ἐκόντων οὐκ ὀλίγῳ μοι παρὰ γνώμην εὐρέθη
 τὰ ἐνταῦθα πράγματα ἔχοντα. κατέπλευσα μὲν γὰρ
 ὡς ἐπαινεθησόμενος ὑπὸ τῶν ἐνθάδε προθυμίας τε
 εἵνεκα καὶ ἐπιμελείας τῶν ὑμετέρων πραγμάτων·

ἔγνω λυσιτ. ABZ. — πολιτεύσασθαι AB Bk.: πολι-
 τεύεσθαι.

11. τέμνεσθαι cum Dobr. Turr.: γενέσθαι. — ὀπόσους
 AB Bk.: ὀπόσα. — τούτους] τοὺς BZ. — ὅσου A Bk. (ci.
 R.): ὅσον.

12. αἰτία scripsi: ἄξια. — τῆς αἰτίας ABZ Bk.: ἀξίας.

- πυθόμενοι δέ τινές με ἤκοντα τῶν τετρακοσίων ἐξή-
 τουν τε παραχρῆμα, καὶ λαβόντες ἤγαγον εἰς τὴν
 14 βουλήν. εὐθύς δὲ παραστάς μοι Πείσανδρος „ἄνδρες“
 ἔφη „βουλευταί, ἐγὼ τὸν ἄνδρα τοῦτον ἐνδεικνύω
 ὑμῖν σίτον τε εἰς τοὺς πολεμίους εἰσαγαγόντα καὶ
 κωπέας.“ καὶ τὸ πρᾶγμα ἤδη πᾶν διηγείτο ὡς ἐπέ-
 πρακτο. ἐν δὲ τῷ τότε τὰ ἐναντία φρονοῦντες δῆλοι
 ἦσαν ἤδη οἱ ἐπὶ στρατιᾶς ὄντες τοῖς τετρακοσίοις.
 15 κἀγὼ, θόρυβος γὰρ δὴ τοιοῦτος ἐγίγνετο τῶν βου-
 λευτῶν, ἐπειδὴ ἐγίννωσκον ἀπολούμενος, εὐθύς
 προσπηδῶ πρὸς τὴν ἐστίαν καὶ λαμβάνομαι τῶν
 ἰερῶν. ὅπερ μοι καὶ πλείστου ἄξιον ἐγίγνετο ἐν τῷ
 τότε· εἰς γὰρ τοὺς θεοὺς ἔχοντα ὀνειδή οὗτοί με
 μᾶλλον τῶν ἀνθρώπων εἰκόασι κατελεῆσαι, βουλη-
 θέντων τε αὐτῶν ἀποκτεῖναι με οὗτοι ἦσαν οἱ δια-
 σώσαντες. δεσμά τε ὕστερον καὶ κακὰ ὅσα τε καὶ
 οἷα τῷ σώματι ἠνεσχόμην, μακρὸν ἂν εἴη μοι λέγειν.
 16 οὗ δὴ καὶ μάλιστα ἔμαντὸν ἀπωλοφυράμην· ὅστις
 τοῦτο μὲν ἐν ᾧ ἐδόκει ὁ δῆμος κακοῦσθαι, ἐγὼ ἀντι-
 τούτου κακὰ εἶχον, τοῦτο δὲ ἐπειδὴ ἐφαίνετο εὖ ὑπ’
 ἐμοῦ πεπονθῶς, πάλιν αὖ καὶ διὰ τοῦτ’ ἐγὼ ἀπο-
 λοίμην· ὥστε ὁδόν τε καὶ πόρον μηδαμῇ ἔτι εἶναι
 μοι εὐθαρσεῖν· ὅποι γὰρ τραποίμην, πάντοθεν κακόν
 τί μοι ἐφαίνετο ἐτοιμαζόμενον. ἀλλ’ ὅμως καὶ ἐκ
 τούτων τοιούτων ὄντων ἀπαλλαγείς οὐκ ἔστιν ὁ τι

14. (καὶ χαλκόν) καὶ κωπέας coll. § 11 Meier. — ἐπὶ
 στρατιᾶς A^d Turr.: ἐπὶ στρατείας.

15. ἐπειδὴ cum R. Turr.: καὶ ἐπειδὴ. — ἔχοντα ὀνειδή
 οὗτοί με S. Turr.: εἶχον τὰ ὄν. οὗτοι, οὐ με.

16. τοῦτο μὲν] τούτῳ μὲν AB. — εὖ om. ABZ. — ἀπο-
 λοίμην] ἀπαλλύμην mal. Bk.; immo, si quid mutandum, εἰ
 ante πάλιν αὖ addendum est. — ὅποι cum R. Bk.: ὅπου.

ἕτερον
 — οὐκ ἔστιν ὅτι ἕτερον scripsi: οὐκ ἔστιν ὅτι ἔργον A; οὐκ
 ἔστιν ὅτι ἕτερον ἔργον BZ Bk.; οὐκέτι ἕτερον v.

ἔτερον [ἔργον] περὶ πλείονος ἐποιούμην ἢ τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι ἐργάσασθαι.

Ὅρᾶν δὲ χρῆ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅσῳ τὰ τοιαῦτα τῶν 17
 ὑπουργημάτων διαφέρει. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοι τῶν
 πολιτῶν τὰ ὑμέτερα πράγματα διαχειρίζοντες ἀργύ-
 ριον ὑμῖν ἐκπορίζουσιν, ἄλλο τι ἢ τὰ ὑμέτερα ὑμῖν
 διδῶσι; τοῦτο δὲ ὅσοι στρατηγοὶ γενόμενοι καλόν τι
 τὴν πόλιν κατεργάζονται, τί ἄλλο ἢ μετὰ τῆς τῶν
 ὑμετέρων σωμάτων ταλαιπωρίας τε καὶ κινδύνων, 22
 καὶ ἔτι τῶν κοινῶν χρημάτων δαπάνης, ποιοῦσιν
 ὑμᾶς εἰ τι τυγχάνουσιν ἀγαθόν; ἐν ᾧ καὶ ἂν τι
 ἐξαμάρτωσιν οὐκ αὐτοὶ τῆς σφετέρας αὐτῶν ἀμαρ-
 τίας δίκην διδῶσιν, ἀλλ' ὑμεῖς ὑπὲρ τῶν ἐκείνοις
 ἡμαρτημένων. ἀλλ' ὅμως οὗτοι στεφανοῦνται γε 18
 ὑφ' ὑμῶν καὶ ἀνακηρύττονται ὡς ὄντες ἄνδρες
 ἀγαθοί. καὶ οὐκ ἐρῶ ὡς οὐ δικαίως· μεγάλη γὰρ
 ἐστὶν ἀρετὴ, ὅστις τὴν ἑαυτοῦ πόλιν ὄψουσαν δύναται
 τρόπῳ ἀγαθόν τι ἐργάζεσθαι. ἀλλ' οὖν γινώσκειν
 γε χρῆ ὅτι ἐκεῖνος ἂν εἴη πολὺ πλείστον ἄξιος ἀνὴρ,
 ὅστις τοῖς ἑαυτοῦ παρακινδυνεύων χρημάσι τε καὶ
 σώματι τολμῶν ἀγαθόν τι ποιεῖν τοὺς ἑαυτοῦ πο-
 λίτας.

Ἐμοὶ τοίνυν τὰ μὲν ἤδη εἰς ὑμᾶς πεπραγμένα 19
 σχεδόν τι ἅπαντες ἂν εἰδείητε, τὰ δὲ μέλλοντά τε
 καὶ ἤδη πραττόμενα ἄνδρες ὑμῶν. πεντακόσιοι ἐν

17. χρῆ add. A^d BZ Bk. — γὰρ post τοῦτο μὲν add. AB Bk. — τῆς ante τῶν ὑμετ. σωμ. add. AB Bk. — δαπάνης οἷς

A Bk. (ci. Sl.): δαπαν B; δαπανῶν v.

18. στεφανοῦνται τε Sl. (cf. § 20). — γινώσκειν cum R. Bk.: τι γινώσκειν. — πολὺ πλείστον B et corr. A: πολλοῦ πλείστον Z et pr. A; πλείστον v. (Bk.). — τοῖς ἑαυτοῦ πολιταῖς pr. A^d.

19. ἢ βουλή del. Valck.; def. Scheibe. —

ἀπορρήτω ἰσασιν, ἢ βουλή· οὓς πολλῶ δήπου εἰκόσ
 ἦττον ἂν τι ἐξαμαρτεῖν, ἢ εἰ ὑμᾶς θεοὶ ἀκούσαντάς
 τι ἐν τῷ παραχρησῆμα νῦν διαβουλεύσασθαι. οἱ μὲν
 γε σχολῇ περὶ τῶν εἰσαγγελλομένων σκοποῦνται,
 ὑπάρχει τε αὐτοῖς, εἴαν τι ἐξαμαρτάνωσιν, αἰτίαν
 ἔχειν καὶ λόγον αἰσχρὸν ἐκ τῶν ἄλλων πολιτῶν·
 ὑμῖν δὲ οὐκ εἰσὶν ἕτεροι ὑφ' ὧν αἰτίαν (ἂν) ἔχοιτε·
 τὰ γὰρ ὑμέτερα αὐτῶν ἐφ' ὑμῖν δικαίως ἐστὶ καὶ
 20 εὖ καὶ κακῶς, εἴαν βούλησθε, διαθέσθαι. ἄ γε μέντοι
 ἔξω τῶν ἀπορρήτων οἶόν τέ μοι ἐστὶν εἰπεῖν εἰς
 ὑμᾶς ἤδη πεπραγμένα, ἀκούσεσθε. ἐπίστασθε γάρ
 που ὡς ἠγγέλθη ὑμῖν ὅτι οὐ μέλλει ἐκ Κύπρου σίτος
 ἦξειν ἐνταῦθα· ἐγὼ τοίνυν τοιοῦτός τε καὶ τοσοῦτος
 ἐγενόμην, ὥστε τοὺς ἄνδρας τοὺς ταῦτα βουλευ-
 σαντας ἐφ' ὑμῖν καὶ πράξαντας ψευσθῆναι τῆς αὐτῶν
 21 γνώμης. καὶ ὡς μὲν ταῦτα διεπράχθη, οὐδὲν
 προὔργου ἀκούσαι ὑμῖν· τὰ δὲ νυνὶ βούλομαι ὑμᾶς
 εἰδέναι, ὅτι αἱ (μὲν) μέλλουσαι νῆες ἤδη σιταγωγοὶ
 καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ εἰσὶν ὑμῖν τέτταρες καὶ
 δέκα, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν ἐκ Κύπρου ἀναχθεισῶν
 ἦξουσιν ἀθρόαι οὐ πολὺ ὕστερον. ἐδεξάμην δ' (ἂν)
 ἀντὶ πάντων χρημάτων εἶναι ἐν ἀσφαλεῖ φράσει
 πρὸς ὑμᾶς ἢ καὶ τῇ βουλῇ ἐν ἀπορρήτῳ εἰσῆγγεῖλαι,
 22 ὅπως αὐτόθεν προήδειτε. νῦν δὲ ἐκεῖνα μὲν τότε
 ὅταν ἀποτελεσθῇ γνώσεσθε ἅμα καὶ ὠφελήθησεσθε·
 νῦν δέ, ὧ Ἀθηναῖοι, εἰ μοι βουλευθείητε δοῦναι
 χάριν μικράν τε καὶ ἄπονον ὑμῖν καὶ ἅμα δικαίαν,

εἰκόσ] εἰς ABZ. — οἱ μὲν γε] si § 2, hic quoque μὲν
 γὰρ scribendum erit. — ἂν post αἰτίαν cum Dobr. add. Turr.

20. οἶόν τε cum Steph. Bk.: οἶόν γε. — ἠγγέλθη ὑμῖν
 cum Valck. Turr.: ἠγγ. ἡμῖν. — αὐτῶν Turr.: αὐτῶν.

21. (ἂν) ἀντὶ cum Dobr. Turr.: ἀντὶ v. Schi.; ἂν cum
 R. Bk. — προήδειτε Bk.: προειδῆτε.

πάνυ ἂν μοι τοῦτο ἐν μεγάλῃ ἡδονῇ γένοιτο. ὡς δὲ καὶ δικαία ἐστίν, εἴσεσθε. ἃ γάρ μοι αὐτοὶ γνόντες τε καὶ ὑποσχόμενοι ἔδοτε, ὕστερον δὲ ἑτέροις πειθόμενοι ἀφείλεσθε, ταῦθ' ὑμᾶς, εἰ μὲν βούλεσθε, αἰτῶ, εἰ δὲ [μὴ] βούλεσθε, ἀπαιτῶ. ὁρῶ δὲ ὑμᾶς ²³ πολλάκις καὶ δούλοις ἀνθρώποις καὶ ξένοις παντοδαποῖς πολιτείαν διδόντας τε καὶ εἰς χρήματα μεγάλας δωρεάς, οἳ ἂν ὑμᾶς φαίνωνται ποιούντες τι ἀγαθόν. καὶ ταῦτα μέντοι ὀρθῶς ὑμεῖς φρονοῦντες δίδοτε· οὕτω γὰρ ἂν ὑπὸ πλείστων ἀνθρώπων εὐπάσχοιτε. ἐγὼ τοίνυν τοσοῦτον ὑμῶν μόνον δέομαι· τὸ ψήφισμα ὃ Μενίππου εἰπόντος ἐψηφίσασθε, εἶναί μοι ἄδειαν, πάλιν ἀπόδοτε. ἀναγνώσεται δὲ ὑμῖν αὐτό· ἔτι γὰρ καὶ νῦν ἐγγέγραπται ἐν τῷ βουλευτηρίῳ.

ΨΗΦΙΣΜΑ.

Τοῦτὶ τὸ ψήφισμα ο ἠκούσατε ψηφισάμενοί μοι, ²⁴ ὦ Ἀθηναῖοι, ὕστερον ἀφείλεσθε χάριν ἑτέρῳ φέροντες. πείθεσθε οὖν μοι, καὶ ἤδη παύσασθε εἰ τῶ ὑμῶν διάβολόν τι ἐν τῇ γνώμῃ περὶ ἐμοῦ παρέστηκεν. εἰ γὰρ ὅσα οἱ ἄνθρωποι (τῇ) γνώμῃ ἀμαρτάνουσι, τὸ σῶμα αὐτῶν μὴ αἰτιόν ἐστιν, ἐμοῦ τὸ μὲν σῶμα τυγχάνει ταῦτόν ἐτι ὄν, ὅπερ τῆς αἰτίας ἀπήλλακται, ἢ δὲ γνώμῃ ἀντὶ τῆς προτέρας ἑτέρα νυνὶ παρέστηκεν. οὐδὲν οὖν ἐτι ὑπολείπεται ὅτῳ ἂν μοι δικαίως διαβεβλήσθε. ὥσπερ δὲ τῆς τότε ²⁵

22. μὴ ante βούλεσθε cum R. delendum videtur.

23. παντοδαπῆς v., em. cum. Steph. R. — πολιτείαν cum R. (qui et πολ. τε διδ. καὶ ci.) Turr.: πολιτείας. — ἀναγέγραπται SI.

24. τῇ γνώμῃ scripsi: . . γνώμῃ A^d, γνώμῃ v. — ἐμοῦ τὸ μὲν cum R. Bk.: ὁμοῦ τὸ μὲν. — ταῦτόν ἐτι ὄν Bk. (ταῦτόν ὄν ci. R.): τοῦτ' ἀναίτιον. — διαβεβλήσθαι ABZ.

ἁμαρτίας τὰ ἀπὸ τῶν ἔργων σημεῖα ἔφατε χρῆναι
 πιστότατα ποιούμενοι κακόν με ἄνδρα ἡγεῖσθαι,
 οὔτω καὶ ἐπὶ τῇ νῦν εὐνοίᾳ μὴ ζητεῖτε ἑτέραν βιά-
 σανον ἢ τὰ ἀπὸ τῶν νυκτῶν ἔργων σημεῖα ὑμῖν γιγνώ-
 23 μενα. πολὺν δέ μοι προσήκει ταῦτα μᾶλλον | ἐκείνων
 26 καὶ τῷ γένει συνηθέστερά ἐστι. τάδε γὰρ οὐ ψευσα-
 μένῳ μοι λαθεῖν οἴοντ' ἐστὶ τοὺς γε πρεσβυτέρους
 ὑμῶν, ὅτι ὁ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς πάππος Λεωγόρας
 στασιάσας πρὸς τοὺς τυράννους ὑπὲρ τοῦ δήμου,
 ἐξὸν αὐτῷ διαλλαχθέντι τῆς ἐχθρας καὶ γενομένῳ
 κηδεστῇ ἄρξαι μετ' ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν τῆς πόλεως,
 εἴλετο μᾶλλον ἐκπεσεῖν μετὰ τοῦ δήμου καὶ φεύγων
 κακοπαθεῖν μᾶλλον ἢ προδότης αὐτῶν καταστήναι.
 ὡστ' ἔμοιγε καὶ διὰ τὰ τῶν προγόνων ἔργα εἰκότως
 ὑπάρχει δημοτικῶ εἶναι, εἴπερ τι ἄλλὰ νῦν γε φρο-
 νῶν τυγχάνω. ὧν καὶ ἔνεκα εἰκὸς ὑμᾶς, εἰάν χρη-
 στὸς ὧν ἀνὴρ εἰς ὑμᾶς φαίνωμαι, προθυμότερόν
 27 μου ἀποδέχεσθαι τὰ πραττόμενα. τὸ δὲ δόντας ἐμοὶ
 τὴν ἄδειαν ἀφελέσθαι ὑμᾶς, εὖ ἴστε ὅτι οὐδεπώποτε
 ἠγανάκτησα ὅπου γὰρ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν τούτων
 αὐτοὶ εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπέλσθητε τὰ μέγιστα ἑξα-
 μαρτεῖν, ὥστε ἀντὶ τῆς ἀρχῆς δουλείαν ἀλλάξασθαι,
 ἐκ δημοκρατίας δυναστείαν καταστήσαντες, τί ἄν
 τις ὑμῶν θαναμάξοι καὶ εἰς ἐμὲ εἴ τι ἐπέλσθητε ἑξα-
 28 μαρτεῖν; βουλομένη μὲντ' ἄν, ὥσπερ ἐν τοῖς ὑμετέ-
 ροις αὐτῶν πράγμασιν, ἐπειδὴ ἐξουσίαν ἐλάβετε,
 τὰς τῶν ἑξαπατησάντων ὑμᾶς ἀκύρους ἔθετε βουλᾶς,
 οὔτω καὶ ἐν ᾧ περὶ ἐμοῦ ἐπέλσθητε γυνῶναί τι ἀνε-

25. ζητῆτε A.

36. πατρὸς πάππος cum Valck. Turr.: πατρὸς πρόπαππος.
cf. 1, 106. — ἄλλὰ νῦν γε Bk.: ἄλλο νῦν γε.

27. θαναμάξει ABZ.

πιθήδειον, ἀτελῆ τὴν γνώμην αὐτῶν ποιῆσαι, καὶ μήτε ἐν τούτῳ μήτε ἐν ἑτέρῳ τῷ τοῖς ὑμῶν αὐτῶν ἐχθίστοις ὁμόψηφοί ποτε γένησθε.

3.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥΣ
ΕΙΡΗΝΗΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Τοῦ Ἑλληνικοῦ μηκνυμένου πολέμου, καὶ πολλὰ μὲν Ἀθηναίων κακὰ πολλὰ δὲ Λακεδαιμονίων ὑπομεινάντων καὶ τῶν ἑκατέρων συμμάχων, Ἀθηναῖοι πρέσβεις ἀπέστειλαν πρὸς Λακεδαιμονίους αὐτοκράτορας ὧν ἔστι καὶ Ἀνδοκίδης. τινῶν δὲ προταθέντων παρὰ Λακεδαιμονίων, καὶ ἀποστειλάντων κἀκεῖνων ἰδίους πρέσβεις, ἔδοξεν ὥστε εἶσω τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἐπιβουλεύσασθαι τὸν δῆμον περὶ τῆς εἰρήνης. καὶ ἐπὶ τούτοις Ἀνδοκίδης συμβουλεύει τοῖς Ἀθηναίοις καταδέξασθαι τὴν εἰρήνην. Ἔστι μὲν οὖν συμβουλῆς τὸ εἶδος· κεφάλαιον τὸ συμφέρον. Φιλόχορος μὲν οὖν λέγει καὶ ἔλθειν τοὺς πρέσβεις ἐκ Λακεδαιμονίας, καὶ ἀπράκτους ἀνελθεῖν μὴ πείσαντος τοῦ Ἀνδοκίδου· ὁ δὲ Διονύσιος νόθον εἶναι λέγει τὸν λόγον.

Ὅτι μὲν εἰρήνην ποιεῖσθαι δικαίαν ἄμεινόν ἐστιν ¹ ἢ πολεμεῖν, δοκεῖτέ μοι ὧ Ἀθηναῖοι πάντες γιγνώσκειν· ὅτι δὲ οἱ ῥήτορες τῷ μὲν ὀνόματι τῆς εἰρήνης συγχωροῦσι, τοῖς δ' ἔργοις ἀφ' ὧν ἡ εἰρήνη γένοιτο (ἂν) ἐναντιοῦνται, τοῦτο δὲ οὐ πάντες αἰσθάνεσθε. λέγουσι γὰρ ὡς ἔστι δεινότατον τῷ

Or. III. Π. Τ. ΠΡΟΣ ΛΑΚ. ΕΙΡΗΝΗΣ] περὶ τῆς εἰρήνης Harp. et Vit. § 13. — ΥΠΟΘ.] ἐπιβουλεύσασθαι] βουλεύσασθαι S. — δὲ post κεφάλαιον add. v. ante Bk. (Dobs.). — ἐπανελθεῖν Reiskiana. — διόνυσος AB.

1. πάντες et δὲ post τοῦτο add. AB Bk. — ἂν add. Dobr.

δῆμῳ, γενομένης εἰρήνης, ἢ νῦν οὐσα πολιτεία μὴ
 2 καταλυθῆ. εἰ μὲν οὖν μηδεπώποτε πρότερον ὁ
 δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων εἰρήνην ἐποιήσατο πρὸς
 Λακεδαιμονίους, εἰκότως ἂν ἐφοβούμεθα αὐτὸ διὰ
 τε τὴν ἀπειρίαν τοῦ ἔργου διὰ τε τὴν ἐκείνων
 ἀπιστίαν· ὅπου δὲ πολλάκις ἤδη πρότερον εἰρήνην
 ἐποιήσασθε δημοκρατούμενοι, πῶς οὐκ εἰκὸς ὑμᾶς
 πρῶτον ἐκείνα σκέψασθαι τὰ τότε γενόμενα; χρη
 γὰρ ὦ Ἀθηναῖοι τεκμηρίοις χρῆσθαι τοῖς πρότερον
 3 γενομένοις περὶ τῶν μελλόντων ἔσεσθαι. Ἡνίκα
 τοίνυν ἦν μὲν ὁ πόλεμος ἡμῖν ἐν Εὐβοίᾳ, Μέγαρα
 δὲ εἶχομεν καὶ Πηγάς καὶ Τροϊζῆνα, εἰρήνης ἐπεθυ-
 μήσαμεν, καὶ Μιλτιάδην τὸν Κίμωνος ὠστρακισμέ-
 νου καὶ ὄντα ἐν Χερρονήσῳ κατεδεξάμεθα δι' αὐτὸ
 τοῦτο, πρόξενον ὄντα Λακεδαιμονίων, ὅπως πέμψαι-
 4 μεν ἐς Λακεδαίμονα προκηρουκευσόμενον περὶ σπον-
 24 δῶν. καὶ τότε ἡμῖν εἰρήνη ἐγένετο πρὸς | Λακεδαι-
 μονίους ἔτη πεντήκοντα, καὶ ἐνεμείναμεν ἀμφοτέρω
 ταύταις ταῖς σπονδαῖς ἔτη τριακαίδεκα. ἐν δὲ τοῦτο,
 ὦ Ἀθηναῖοι, πρῶτον σκεψώμεθα. ἐν ταύτῃ τῇ
 εἰρήνῃ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων ἔσθ' ὅπου κατε-
 λύθη; οὐδεὶς ἀποδείξει. ἀγαθὰ δὲ ὅσα ἐγένετο διὰ
 5 ταύτην τὴν εἰρήνην, ἐγὼ ὑμῖν φράσω. πρῶτον μὲν

2. πρότερον add. AB Bk. — τῶν ante Ἀθ. del. W., item
 4. 10. — ἔργου διὰ τε AB Bk.: ἔ. καὶ διὰ. — ἐποιήσασθε
 cum R. Turr.: ἐποιήσατε. — vv. χρη γὰρ — ἔσεσθαι affert
 Clem. Alex. Str. VI p. 747 (om. ὦ Ἀθ.), et inde Theodoret.
 Serm. VI p. 581 A.

3. Hunc totum locum (§§ 3—9) omissis quibusdam vel
 mutatis in suum usum convertit Aeschin. 2 § 172—176.
 — nonne ὁ ἐν Εὐβοίᾳ? — Πηγάς] cf. Harp.: Πηγαί' Ἀ. ἐν
 τῷ περὶ εἰρήνης, εἰ γνήσιος. — Κίμωνα τὸν Μιλτιάδου
 et ap. Andoc. et ap. Aesch. restitui vol. Kirchner et Mit-
 ford, ap. Dobr. — πέμψαιεν ἐς AB.

4. ὑμῖν A^d. — πεντήκοντα cum Aesch. Tayl. (Turr):
 πέντε, quod tuetur Dobr. — ἡμῖν A^d.

τὸν Πειραιᾶ τότε ἐτειχίσαμεν ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ, εἶτα τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ βόρειον· ἀντὶ δὲ τῶν τριήρων αἱ τότε ἡμῖν ἦσαν παλαιαὶ καὶ ἄπλοι, αἷς βασιλέα καὶ βαρβάρους καταναυμαχῆσαντες ἤλευθερώσαμεν τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τούτων τῶν νεῶν ἑκατὸν τριήρεις ἐναυπηγησάμεθα, καὶ πρῶτον τότε τριακοσίους ἰππεῖς κατεστησάμεθα καὶ τοξότας τριακοσίους Σκύθας ἐπρωιάμεθα. καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων ἐγένετο. Μετὰ δὲ 6 ταῦτα δι' Αἰγινίτας εἰς πόλεμον κατέστημεν, καὶ πολλὰ (μὲν) κακὰ παθόντες πολλὰ δὲ ποιήσαντες ἐπεθυμήσαμεν πάλιν τῆς εἰρήνης, καὶ ἠρέθησαν δέκα ἄνδρες ἐξ Ἀθηναίων ἀπάντων πρέσβεις εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης ἀντοκράτορες, ὧν ἦν καὶ Ἀνδοκίδης ὁ πάμπρος ὁ ἡμέτερος. οὗτοι ἡμῖν εἰρήνην ἐποίησαν πρὸς Λακεδαιμονίους ἔτη τριάκοντα. καὶ ἐν τοσοῦτῳ χρόνῳ ἔστιν ὅπου, ὡς Ἀθηναῖοι, ὁ δῆμος κατελύθη; τί δέ; πράττοντές τινες δῆμου κατάλυσιν ἐλήφθησαν; οὐκ ἔστιν ὅστις ἀποδείξει, ἀλλ' αὐτὸ τὸ ἐναντιώτατον· αὕτη γὰρ ἡ εἰρήνη τὸν δῆμον τῶν 7 Ἀθηναίων ὑψηλὸν ἦρε καὶ κατέστησεν ἰσχυρὸν οὕτως, ὥστε πρῶτον μὲν ἐν τούτοις τοῖς ἔτεσιν εἰρήνην λαβόντες ἀνηνέγκαμεν χίλια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρό-

5. τότε add. AB Bk. — ἐλευθερώσαμεν A^d et pr. M. — τοξότας (quod. om. Aesch.) mal. abesse S. — καὶ ταῦτα] malim ταῦτα coll. § 7. — τότε post ταῦτα add. W. — τῷ Ἀθην. W.; item 7.

6. αἰγινίτας s. αἰγηνίτας ABMZ. — κατεστήσαμεν dedisse videtur pr. A^d. — μὲν post πολλὰ addi malit R. — ἠρέθησαν cum Steph. R.: εἰρέθησαν. — καὶ ante Ἀνδ. add. AB Bk. — ὑμῖν AB Turr. (cf. § 4). — ἐποίησαν auct. Bk. Turr.: ἐποιήσαντο.

7. τὸν Ἀθηναίων Bk. W. (τὸν Ἀθηναίων MZ). — εἰρήνην ἄγοντες ci. R. —

- πολιν, καὶ νόμῳ κατεκλείσαμεν ἐξαίρετα εἶναι τῷ
 δήμῳ, τοῦτο δὲ τριήρεις ἄλλας ἑκατὸν ἐναυπηγη-
 σάμεθα, καὶ ταύτας ἐξαιρέτους ἐψηφισάμεθα εἶναι,
 νεωσοίκους τε ᾠκοδομησάμεθα, χιλίους τε καὶ δια-
 κοσίους ἰππέας καὶ τοξότας τοσοῦτους ἐτέρους κατε-
 στήσαμεν, καὶ τὸ τεῖχος τὸ μακρὸν τὸ νότιον ἐτει-
 χίσθη. ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμο-
 νίους ἀγαθὰ τῇ πόλει καὶ δύναμις τῷ δήμῳ τῶν
 8 Ἀθηναίων ἐγένετο. Πάλιν δὲ διὰ Μεγαρέας πολε-
 μήσαντες καὶ τὴν χώραν τμηθῆναι προέμενοι, πολλῶν
 ἀγαθῶν στειρηθέντες αὐτίς τὴν εἰρήνην ἐποιησάμεθα,
 ἣν ἡμῖν Νικίας ὁ Νικηράτου κατειργάσατο. οἶμαι
 δ' ὑμᾶς ἅπαντας εἰδέναι τοῦτο, ὅτι διὰ ταύτην τὴν
 εἰρήνην ἑπτακισχίλια μὲν τάλαντα νομίσματος εἰς
 9 τὴν ἀκρόπολιν ἀνηνέγκαμεν, ναῦς δὲ πλείους ἢ
 τριακοσίας ἐκτησάμεθα, καὶ φόρος προσήει κατ'
 ἐνιαυτὸν πλεόν ἢ διακόσια καὶ χίλια τάλαντα, καὶ
 Χερρόνησόν τε εἴχομεν καὶ Νάξον καὶ Εὐβοίας πλεόν
 ἢ τὰ δύο μέρη· τὰς τε ἄλλας ἀποικίας καθ' ἕκαστον
 διηγείσθαι μακρὸς ἂν εἴη λόγος. ταῦτα δ' ἔχοντες
 τὰ ἀγαθὰ πάλιν κατέστημεν εἰς πόλεμον πρὸς Λακε-
 δαιμονίους, πεισθέντες καὶ τότε ὑπ' Ἀργείων.
- 10 Πρῶτον μὲν οὖν ὧ Ἀθηναῖοι τούτου ἀναμνη-
 σθητε, τί ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ὑπεθέμην τῷ λόγῳ. ἄλλο
 τι ἢ τοῦτο, ὅτι διὰ τὴν εἰρήνην οὐδεπώποτε ὁ δῆμος
 ὁ τῶν Ἀθηναίων κατελύθη; οὐκοῦν ἀποδέδεικται,
 καὶ οὐδεὶς ἐξελέγξει με ὡς οὐκ ἔστι ταῦτα ἀληθῆ.

νεωσοίκους] cf. Harp. s. v. νεώρια (Ἀνδ. ἐν τῷ π. τ. εἰρ., εἰ γνήσιος ὁ λόγος). — post ἐτειχίσθη add. Aesch.: καὶ τὸν δῆμον οὐδεὶς ἐνεχείρησε καταλύσαι.

9. τριακοσίας cum Markl. ex Aesch. Turr.: τετρακοσίας. cf. Thuc. 2, 13.

10. ἐξελέγξει cum Tayl. Sl. Turr.: ἐξελέγχει. —

ἤδη δέ τινων ἤκουσα λεγόντων ὡς ἐκ τῆς τελευταίας εἰρήνης τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους οἱ τε τριάκοντα κατέστησαν πολλοὶ τε Ἀθηναίων κώνειον πίνοντες ἀπέθανον, οἱ δὲ φεύγοντες ᾤχοντο. ὁπόσοι οὖν 11 ταῦτα λέγουσιν, οὐκ ὀρθῶς γινώσκουσιν· εἰρήνη γὰρ καὶ σπονδαὶ πολὺ διαφέρουσι σφῶν αὐτῶν. εἰρήνην μὲν γὰρ ἐξ ἴσου ποιοῦνται πρὸς ἀλλήλους ὁμολογήσαντες περὶ ὧν ἂν διαφέρωνται· σπονδὰς δέ, ὅταν κρατήσωσι κατὰ τὸν πόλεμον, οἱ κρείττους τοῖς ἥττοσιν ἐξ ἐπιταγμάτων ποιοῦνται, ὥσπερ ἡμῶν κρατήσαντες Λακεδαιμόνιοι τῷ πολέμῳ ἐπέταξαν ἡμῖν καὶ (τὰ) τείχη καθαιρεῖν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. τότε μὲν οὖν 12 σπονδαὶ κατ' ἀνάγκην ἐξ ἐπιταγμάτων ἐγένοντο· νῦν δὲ | περὶ εἰρήνης βουλευέσθε. σκέψασθε δὲ ἐξ 25 αὐτῶν τῶν γραμμάτων, ἃ τε ἡμῖν ἐν τῇ στήλῃ γέγραπται, ἐφ' οἷς τε νῦν ἔξεστι τὴν εἰρήνην ποιεῖσθαι. ἐκεῖ μὲν γέγραπται τὰ τείχη καθαιρεῖν, ἐν δὲ τοῖσδε ἔξεστιν οἰκοδομεῖν· ναῦς ἐκεῖ μὲν δώδεκα κεκτῆσθαι, νῦν δ' ὁπόσας ἂν βουλώμεθα· Ἀἴμονα δὲ καὶ Ἴμβρον καὶ Σκυῖρον τότε μὲν ἔχειν τοὺς (ἐξ ἀρχῆς) ἔχοντας, νῦν δὲ ἡμετέρας εἶναι· καὶ φεύγοντας νῦν μὲν οὐκ ἐπάναγκες οὐδένα καταδέχεσθαι, τότε δ' ἐπάναγκες, ἐξ ὧν ὁ δῆμος κατελύθη. τί ταῦτα ἐκείνοις ὁμολογεῖ; τοσοῦτον οὖν ἔγωγε ὡς Ἀθηναῖοι διορίζομαι περὶ τούτων, τὴν μὲν εἰρήνην σωτηρίαν εἶναι τῷ δήμῳ καὶ δύναιμι, τὸν δὲ πόλε-

κώνειον BZM.

11. εἰρήνην μὲν γὰρ κτέ.] cf. Aesch. § 176 et Isocr. 4, 176. — τὰ τείχη cum R. Bk.: τείχη. cf. 12. 31.

12. νν. ἐφ' οἷς — γέγραπται in mg. add. A. — σκυῖρον ut videtur pr. A^d; σκυῖρον A^d M. item § 14. — ἐκείνος A^d BZM. — δήμον cum Canter. Turr. Schi.: δήπον.

μον δήμου κατάλυσιν γίνεσθαι. περὶ μὲν οὖν τούτων ταῦτα λέγω.

- 13 Φασὶ δὲ τινες ἀναγκαίως νῦν ἡμῖν ἔχειν πολεμεῖν· σκεψόμεθα οὖν πρῶτον, ἄνδρες Ἀθηναῖοι, διὰ τί καὶ πολεμήσωμεν. οἶμαι γὰρ ἂν πάντας ἀνθρώπους ὁμολογῆσαι διὰ τὰδε δεῖν πολεμεῖν, ἢ ἀδικουμένους ἢ βοηθοῦντας ἠδικημένοις. ἡμεῖς τοίνυν αὐτοὶ τε ἠδικούμεθα Βοιωτοῖς τε ἀδικουμένοις ἐβοηθοῦμεν. εἰ τοίνυν ἡμῖν τέ ἐστι τοῦτο παρὰ Λακεδαιμονίων, τὸ μηκέτι ἀδικεῖσθαι, Βοιωτοῖς τε δέδοκται ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην ἀφείσιν Ὀρχομενὸν
- 14 αὐτόνομον, τίνος ἔνεκα πολεμήσωμεν; ἵνα ἡ πόλις ἡμῶν ἐλευθέρα ᾗ; ἀλλὰ τοῦτό γε αὐτῇ ὑπάρχει. ἀλλ' ὅπως ἡμῖν τείχη γένηται; ἐστι καὶ ταῦτα ἐκ τῆς εἰρήνης. ἀλλ' ἵνα τριήρεις ἐξῆ ναυπηγεῖσθαι καὶ τὰς οὐσας ἐπισκευάζειν καὶ κεκτῆσθαι; καὶ τοῦτο ὑπάρχει· τὰς γὰρ πόλεις αὐτονόμους αἱ συνθῆκαι ποιοῦσιν. ἀλλ' ὅπως τὰς νῆσους κομισώμεθα, Ἀἴμονα καὶ Σκυρον καὶ Ἴμβρον; οὐκοῦν διαρρήδην
- 15 γέγραπται ταύτας Ἀθηναίων εἶναι. φέρε, ἀλλὰ Χερρόνησον καὶ τὰς ἀποικίας καὶ τὰ ἐγκτήματα καὶ τὰ χρεῖα ἵνα ἀπολάβωμεν; ἀλλ' οὔτε βασιλεὺς οὔτε οἱ σύμμαχοι συγχαροῦσιν ἡμῖν, μεθ' ὧν αὐτὰ δεῖ πολεμοῦντας κτήσασθαι. ἀλλὰ νῆ Δία ἕως ἂν Λακεδαιμονίους καταπολεμήσωμεν καὶ τοὺς συμμάχους αὐτῶν, μέχρι τούτου δεῖ πολεμεῖν; ἀλλ' οὐ μοι δοκεῖ οὕτω παρεσκευάσθαι. εἰ δὲ ἄρα κατεργασώ-

13. ὧ ἄνδρες ZM Bk. — ἂν πάντας A Bk.: ἅπαντας. — ἀφείσιν R.: ἀφήσειν.

14. ἡμῶν A^d B: ἡμῖν.

15. ἐγκτήματα Valek. R.: ἐγκλήματα. — ἀπολαύωμεν A^d. — malim οὕτω (τὰ πράγματα) παρῆσκ. (δοκεῖ ἡ πόλις, vel δοκεῖτε, vel δοκοῦμεν ci. R.). — παρεσκευάσθαι BL et pr. A.

μεθα, τί ποτε αὐτοὶ πείσεσθαι δοκοῦμεν ὑπὸ τῶν βαρβάρων, ὅταν ταῦτα πράξωμεν; εἰ τοίνυν περὶ 16 τούτου μὲν ἔδει πολεμεῖν, χρήματα δὲ ὑπῆρχεν ἡμῖν ἱκανά, τοῖς δὲ σώμασιν ἡμεῖς δυνατοί, οὐδὲ οὕτως ἔδει πολεμεῖν. εἰ δὲ μήτε δι' ὅ τι μήτε ὅτοισι μήτε ἀφ' ὅτου πολεμήσωμεν ἔστι, πῶς οὐκ ἐκ παντὸς τρόπου τὴν εἰρήνην ποιητέον ἡμῖν;

Σκέψασθε δὲ ὡς Ἀθηναῖοι καὶ τότε, ὅτι νυνὶ 17 πᾶσι τοῖς Ἕλλησι κοινὴν εἰρήνην καὶ ἐλευθερίαν πράττετε, καὶ μετέχειν ἅπασιν πάντων ἐξουσίαν ποιεῖτε. ἐνθυμήθητε οὖν τῶν πόλεων τὰς μεγίστας τίνι τρόπῳ τὸν πόλεμον καταλύονται. πρῶτον μὲν Λακεδαιμονίους, οἵτινες ἀρχόμενοι μὲν ἡμῖν καὶ τοῖς συμμάχοις πολεμεῖν ἤρχον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, νῦν δ' αὐτοῖς ἐκ τῆς εἰρήνης οὐδέτερον τούτων ὑπάρχει. καὶ οὐχ ὑφ' ἡμῶν ἀναγκαζόμενοι 18 ταῦτ' ἀφιστάν, ἀλλ' ἐπ' ἐλευθερίᾳ πάσης τῆς Ἑλλάδος. νενικήκασι γὰρ τρεῖς ἤδη μαχόμενοι, τοτὲ μὲν ἐν Κορίνθῳ πάντας πανδημειτούς συμμάχους παρόντας, οὐχ ὑπολιπόντες πρόφασιν οὐδεμίαν, ἀλλ' ἐν τῷ κρατιστεύειν μόνοι πάντων, αὐτοὶ δ' ἐν Βοιωτοῖς, ὅτ' αὐτῶν Ἀγησίλαος ἠγείτο, τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ τότε τὴν νίκην ἐποιήσαντο, τρίτον δ' ἠνίκα Λέχαιον ἔλαβον, Ἀργείους μὲν ἅπαντας καὶ Κορινθίους, ἡμῶν δὲ καὶ Βοιωτῶν τοὺς παρόντας. τοιαῦτα δ' 19 ἔργα ἐπιδειξάμενοι τὴν εἰρήνην εἰσὶν ἔτοιμοι ποιεῖσθαι τὴν ἑαυτῶν ἔχοντες, οἳ ἐνίκων μαχόμενοι, καὶ τὰς πόλεις αὐτονόμους εἶναι καὶ τὴν θάλατταν κοινὴν ἔωντες τοῖς ἠττημένοις. καίτοι ποίας τινὸς ἂν ἐκεῖ-

18. ὑμῶν AB. — τοτὲ μὲν scripsi: τότε μὲν. cf. Voemel. ad Dem. Phil. 3, 58. — δ' ἐν Βοιωτοῖς S. Turr.: δὲ βοιωτοῖς ABMZ, δὲ Βοιωτούς v. — καὶ τότε Sl. Turr.: καὶ ὅτε.

νοι παρ' ἡμῶν εἰρήνης ἔτυχον, εἰ μίαν μόνον μάχην
 20 ἠττήθησαν; Βοιωτοὶ δ' αὖ πῶς τὴν εἰρήνην ποιοῦνται;
 οὔτινες τὸν μὲν πόλεμον ἐποιήσαντο ἔνεκα Ὀρχομε-
 νοῦ, ὡς οὐκ ἐπιτρέφοντες αὐτόνομον εἶναι, νῦν δὲ
 26 | τεθνεώτων μὲν αὐτοῖς ἀνδρῶν τοσοῦτων τὸ πλῆθος,
 τῆς δὲ γῆς ἐκ μέρους τινὸς τετμημένης, χρήματα δ'
 εἰσηνηνοχότες πολλὰ καὶ ἰδίᾳ καὶ δημοσίᾳ, ὧν στέ-
 ρονται, πολεμήσαντες δὲ ἔτη τέτταρα, ὅμως Ὀρχο-
 μενὸν ἀφέντες αὐτόνομον τὴν εἰρήνην ποιοῦνται
 καὶ ταῦτα μάτην πεπόνθασιν· ἐξῆν γὰρ αὐτοῖς καὶ
 τὴν ἀρχὴν ἐῷσιν Ὀρχομενίους αὐτονόμους εἰρήνην
 ἄγειν. οὗτοι δ' αὖ τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν πόλεμον
 21 καταλύονται. ἡμῖν δὲ ὧ Ἀθηναῖοι πῶς ἔξεστι τὴν
 εἰρήνην ποιήσασθαι; ποίων τινῶν Λακεδαιμονίων
 τυγχάνοντας; καὶ γὰρ εἴ τις ὑμῶν ἀχθεσθήσεται
 παραιτοῦμαι· τὰ γὰρ ὄντα λέξω. πρῶτον μὲν γὰρ
 ἠνίκα ἀπώλεσαμεν τὰς ναῦς ἐν Ἑλλησπόντῳ καὶ
 τειχῆρεις ἐγενόμεθα, τίνα γνώμην ἔθεντο περὶ ἡμῶν
 οἱ νῦν μὲν ἡμέτεροι τότε δὲ Λακεδαιμονίων ὄντες
 σύμμαχοι; οὐ τὴν πόλιν ἡμῶν ἀνδραποδίξασθαι καὶ
 τὴν χώραν ἐρημοῦν; οἱ δὲ διακωλύσαντες ταῦτα μὴ
 γενέσθαι τίνες ἦσαν; οὐ Λακεδαιμόνιοι, τοὺς μὲν
 συμμάχους ἀποτρέψαντες τῆς γνώμης, αὐτοὶ δ' οὐδ'
 ἐπιχειρήσαντες διαβουλεύσασθαι περὶ τοιούτων
 22 ἔργων; μετὰ δὲ τοῦτο ὄρκους ὁμόσαντες αὐτοῖς καὶ
 τὴν στήλην εὐρόμενοι παρ' αὐτῶν στήσαι, κακὸν
 ἀγαπητὸν ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, σπονδὰς ἤγομεν ἐπὶ

19. μόνον AB Bk.: μόνην.

20. τῷ post τούτῳ om. AB.

21. τὰ γὰρ] γὰρ ABZM. — ἡμῶν Bait.: ὑμῶν. — ἀνδραποδίξασθαι] καὶ δηοῦν add. ZM.

22. δὲ post μετὰ add. AB Bk. — παρ' αὐτῶν] αὐτῶν ABZM. —

θητοῖς. εἶτα δὲ συμμαχίαν ποιησάμενοι, Βοιωτοὺς καὶ Κορινθίους ἀποστήσαντες αὐτῶν, Ἀργεῖους δὲ ἀγαγόντες εἰς τὴν πρότερον φιλίαν, αἷτιοι τῆς ἐν Κορίνθῳ μάχης ἐγενόμεθα αὐτοῖς. τίνες δὲ βασιλέα πολέμιον αὐτοῖς ἐποίησαν, καὶ Κόνωνι τὴν ναυμαχίαν παρεσκεύασαν, δι' ἣν ἀπώλεσαν τὴν ἀρχὴν τῆς θαλάττης; ὅμως τοίνυν ταῦτα πεπονθότες ὑφ' ἡμῶν συγχα- 23 ροῦσι ταῦτ' ἅπερ οἱ σύμμαχοι, καὶ διδώσιν ἡμῖν τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς καὶ τὰς νήσους ἡμῶν εἶναι. ποίαν τιν' οὖν χρῆ εἰρήνην πρεσβεύοντας ἦκειν; οὐ ταῦτ' ἀπαρὰ τῶν πολεμίων εὐρομένους ἅπερ οἱ φίλοι διδώσιν, καὶ δι' ἅπερ ἠρξάμεθα πολεμεῖν, ἵνα ἡμῶν γένηται τῇ πόλει, ταῦτα; οἱ μὲν τοίνυν ἄλλοι τὴν εἰρήνην ποιοῦνται, τῶν ὑπαρχόντων ἀφιέντες, ἡμεῖς δὲ προσλαμβάνοντες αὐτὰ ὧν μάλιστα δεόμεθα.

Τί οὖν ἐστὶν ὑπόλοιπον περὶ ὅτου δεῖ βουλευέ- 24 σθαι; ναί, περὶ ὧν αὐτὸ ἡμᾶς Ἀργεῖοι προκαλοῦνται. πρῶτον μὲν περὶ Κορίνθου διδαξάτω μέ τις· Βοιωτῶν μὴ συμπολεμούντων, εἰρήνην δὲ ποιουμένων πρὸς Λακεδαιμονίους, τίνος ἐστὶν ἡμῖν ἀξία Κόρινθος; ἀναμνήσθητε γὰρ ὧν Ἀθηναῖοι τῆς ἡμέρας ἐκεῖ- 25 νης ὅτε Βοιωτοῖς τὴν συμμαχίαν ἐποιούμεθα, τίνα γνώμην ἔχοντες ταῦτα ἐπράττομεν. οὐχ ὡς ἱκανὴν οὖσαν τὴν Βοιωτῶν δύναμιν μεθ' ἡμῶν γενομένην κοινῇ πάντας ἀνθρώπους ἀμύνασθαι; νῦν δὲ βουλευόμεθα, Βοιωτῶν εἰρήνην ποιουμένων πῶς δυ-

πρότερον Osann: ποτὲ. — ναυαρχίαν Emp.

23. ταῦτ' utrobique cum Osann. Bait.: ταῦτα. — πόλει, ταῦτα mal. S.: πόλει ταῦτα. — αὐτὰ] αὐτῶν dedisse videtur pr. A^q.

24. ναί, περὶ ὧν scripsi coll. § 26: καὶ περὶ ὧν. — αὐτὸ cum G. Herm. Turr. Schi.: ἄν. — προκαλοῦνται ZM ci. R. Dobr.: προσκαλοῦνται.

25. βουλευόμεθα AB Turr.: βουλευόμεθα.

νατοὶ Λακεδαιμονίοις πολεμεῖν ἔσμεν ἄνευ Βοιωτῶν.
 26 ναί, φασί τινες, ἂν Κόρινθόν τε φυλάττωμεν καὶ
 συμμάχους ἔχωμεν Ἀργείους. ἰόντων δὲ Λακεδαι-
 μονίων εἰς Ἄργος πρότερον βοηθήσομεν αὐτοῖς ἢ οὐ;
 πολλὴ γὰρ ἀνάγκη ὁπίτερον τούτων ἐλέσθαι. μὴ
 βοηθούντων μὲν οὖν ἡμῶν οὐδὲ λόγος ὑπολείπεται
 μὴ οὐκ ἀδικεῖν καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργείους ὁποῖον ἂν τι
 βούλωνται δικαίως· βοηθούντων δὲ ἡμῶν εἰς Ἄργος
 οὐχ ἔτοιμον μάχεσθαι Λακεδαιμονίοις; ἵνα ἡμῖν τί
 γένηται; ἵνα ἠττώμενοι μὲν καὶ τὴν οἰκείαν χώραν
 ἀπολέσωμεν πρὸς τῇ Κορινθίων, νικήσαντες δὲ τὴν
 Κορινθίων Ἀργείων ποιήσωμεν. οὐχ ἕνεκα τούτων
 27 πολεμήσομεν; Σκεψώμεθα δὴ καὶ τοὺς Ἀργείων λό-
 γους. κελεύουσι γὰρ ἡμᾶς κοινῇ μετὰ σφῶν καὶ
 μετὰ Κορινθίων πολεμεῖν, αὐτοὶ δ' ἰδίᾳ εἰρήνην
 ποιησάμενοι τὴν χώραν οὐ παρέχουσιν ἐμπολεμεῖν.
 καὶ μετὰ μὲν πάντων τῶν συμμάχων τὴν εἰρήνην
 ποιουμένους οὐκ ἔωσις ἡμᾶς οὐδὲν πιστεῦειν Λακε-
 δαιμονίοις· ἃ δὲ πρὸς τούτους μόνους ἐκεῖνοι συνέ-
 θευτο, ταῦτ' οὐδεπώποτ' αὐτούς φασὶ παραβῆναι.
 πατρίαν δὲ εἰρήνην ὀνομάζοντες ἢ χρῶνται, τοῖς δὲ
 27 ἄλλοις Ἑλλήσιν οὐκ ἔωσι πατρίαν | γενέσθαι τὴν
 εἰρήνην· ἐκ γὰρ τοῦ πολέμου χρονισθέντος Κόρινθον
 ἔλειν προσδοκῶσι, κρατήσαντες δὲ τούτων ὑφ' ὧν
 ἀεὶ κρατοῦνται, καὶ τοὺς συννικῶντας ἐλπίζουσι
 παραστήσεσθαι.

26. ναί AB Bk.: καί. — [ἰόντων] ὄντων ABZM. — ἡμῶν
 Bait.: ὁμῶν. — καὶ ποιεῖν (ἂν) Ἀργ. scripsi (similliter iam
 Sl. Dobr. Bait.): Ἀργείους καὶ ποιεῖν. — Λακεδαιμονίοις
 AB Bk.: πρὸς Λακεδαιμονίους. — ἀπολέσωμεν et ποιήσο-
 μεν A. — πολεμήσωμεν ABZM.

27. ποιουμένους R.: ποιουμένοις (Bk. Turr.). — φησὶ
 ABZM. — ἐλπίζουσι παραστήσεσθαι cum B. Bk.: ἐλπίζουσιν
 ἀποστήσεσθαι.

Τοιούτων δ' ἐλπίδων μετασχόντας ἡμᾶς δεῖ δυοῖν 28
 θάτερον ἐλέσθαι, ἢ πολεμεῖν μετὰ Ἀργείων Λακε-
 δαιμονίοις, ἢ μετὰ Βοιωτῶν κοινῇ τὴν εἰρήνην
 ποιεῖσθαι. ἐγὼ μὲν οὖν ἐκείνο δέδοικα μάλιστα, ὃ
 Ἀθηναῖοι, τὸ εἰθισμένον κακόν, ὅτι τοὺς κρείττους
 φίλους ἀφιέντες ἀεὶ τοὺς ἥττους αἰρούμεθα, καὶ
 πόλεμον ποιοῦμεθα δι' ἑτέρους, ἐξὸν δι' ἡμᾶς αὐτοὺς
 εἰρήνην ἄγειν· οὔτινες πρῶτον μὲν βασιλεῖ τῷ με- 29
 γάλῳ — χρῆ γὰρ ἀναμνησθέντας τὰ γεγενημένα καλῶς
 βουλευέσασθαι — σπονδὰς ποιησάμενοι καὶ συνθέντες
 φιλίαν εἰς τὸν ἅπαντα χρόνον, ἃ ἡμῖν ἐπρέσβευσεν
 Ἐπίλυκος Τισάνδρου, τῆς μητρὸς τῆς ἡμετέρας
 ἀδελφός, ταῦτα Ἀμόργῃ πειθόμενοι τῷ δούλῳ τοῦ
 βασιλέως καὶ φυγάδι τὴν μὲν βασιλέως δύναμιν
 ἀπεβαλόμεθα ὡς οὐδενὸς οὐσάν ἀξίαν, τὴν δὲ
 Ἀμόργου φιλίαν εἰλόμεθα, κρείττω νομίσαντες εἶναι·
 ἀνθ' ὧν βασιλεὺς ὀργισθεὶς ἡμῖν, σύμμαχος γενό-
 μενος Λακεδαιμονίοις, παρέσχεν αὐτοῖς εἰς τὸν
 πόλεμον πεντακισχίλια τάλαντα, ἕως κατέλυσεν
 ἡμῶν τὴν δύναμιν. ἐν μὲν βούλευμα τοιοῦτον
 ἐβουλευσάμεθα· Συρακούσιοι δ' ὅτε ἦλθον ἡμῶν 30
 δεόμενοι, φιλότητα μὲν ἀντὶ διαφορᾶς ἐθέλοντες
 εἰρήνην δ' ἀντὶ πολέμου ποιεῖσθαι, τὴν τε συμμα-
 χίαν ἀποδεικνύντες ὅσῳ κρείττων ἢ σφετέρᾳ εἴη
 τῶν Ἑγεσταίων καὶ τῶν Καταναίων, εἰ βουλοίμεθα
 πρὸς αὐτοὺς ποιεῖσθαι, ἡμεῖς τοίνυν εἰλόμεθα καὶ

29. num (περὶ τῶν παρόντων) καλῶς βουλευέσασθαι? —
 ὁ Τισάνδρου mal. Bait., sicut est 1, 117. — (μετὰ ταῦτα
 ci. R., εἶτα Sl. — τοῦ βασιλέως] τῷ βασ. postul. Bk. cf. 1,
 107. — οὐδενὸς cum R. Bk.; οὐδέν. — οἷς κατέλυσαν Sl.
 (κατέλυσαν mal. etiam R.).

30. Συρακ. ubique ded. videtur pr. A^d. — (τῆς) τῶν
 mal. R. — εἰ βουλοίμεθα Bk. cum R. (et ABZ teste Bk.):
 εἰ βουλόμεθα A^d M; ἦν βουλώμ. v. —

τότε πόλεμον μὲν ἀντὶ εἰρήνης, Ἐγεσταιούς δὲ ἀντὶ Συρακουσίων, στρατεύεσθαι δ' εἰς Σικελίαν ἀντὶ τοῦ μένοντες οἰκοὶ συμμάχους ἔχειν Συρακουσίους· ἐξ ὧν πολλοὺς μὲν Ἀθηναίων ἀπολέσαντες ἀριστίνδην καὶ τῶν συμμάχων, πολλὰς δὲ ναῦς καὶ χρήματα καὶ δύναμιν ἀποβαλόντες, αἰσχρῶς διεκομίσθησαν οἱ σωθέντες αὐτῶν. ὕστερον δ' ὑπ' Ἀργείων ἐπέισθημεν, οἵπερ νῦν ἤκουσι πείθοντες πολεμεῖν, πλεύσαντες ἐπὶ τὴν Λακωνικὴν εἰρήνης ἡμῖν οὔσης πρὸς Λακεδαιμονίους ἐκκαλεῖν αὐτῶν τὸν θυμὸν, ἀρχὴν πολλῶν κακῶν· ἐξ οὗ πολεμήσαντες ἠναγκάσθημεν τὰ τείχη κατασκάπτειν καὶ τὰς ναῦς παραδιδόναι καὶ τοὺς φεύγοντας καταδέχεσθαι. ταῦτα δὲ πασχόντων ἡμῶν οἱ πείσαντες ἡμᾶς πολεμεῖν Ἀργεῖοι τίνα ὠφέλειαν παρέσχον ἡμῖν; τίνα δὲ κίνδυνον ὑπὲρ τῶν Ἀθηναίων ἐποιήσαντο; νῦν οὖν τοῦτο ὑπόλοιπόν ἐστιν ἡμῖν, πόλεμον μὲν ἐλέσθαι καὶ νῦν ἀντ' εἰρήνης, τὴν δὲ συμμαχίαν Ἀργείων ἀντὶ τῆς Βοιωτῶν, Κορινθίων δὲ τοὺς νῦν ἔχοντας τὴν πόλιν ἀντὶ Λακεδαιμονίων. μὴ δῆτα, ὧς Ἀθηναῖοι, μηδεὶς ἡμᾶς ταῦτα πείσῃ· τὰ γὰρ παραδείγματα τὰ γεγενημένα τῶν ἀμαρτημάτων ἱκανὰ τοῖς σῶφροσι τῶν ἀνθρώπων ὥστε μηκέτι ἀμαρτάνειν.

33 Εἰσὶ δὲ τινες ὑμῶν οἱ τοσαύτην ὑπερβολὴν τῆς ἐπιθυμίας ἔχουσιν εἰρήνην ὡς τάχιστα γενέσθαι· φασὶ γὰρ καὶ τὰς τετταράκονθ' ἡμέρας ἐν αἷς ἡμῖν ἔξεστι βουλευέσθαι περίεργον εἶναι, καὶ τοῦτο ἀδικεῖν ἡμᾶς· αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακε-

μένοντες scripsi: μένοντας.

31. ἐκκαλεῖν αὐτῶν scripsi: ἐκτεῖναι (ἐκείνων κινεῖν ci. R., κινεῖν αὐτῶν Sl.). — ἡμᾶς] ὑμᾶς corr. A.

32. num (τὴν) Ἀργείων? — πείσει A.

33. τετταράκονθ' scripsi: τεσσαράκονθ'. — ὑμῖν Bk. Dobr.

δαίμονα διὰ ταῦθ', ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν.
 τὴν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνο-
 μάξουσι, λέγοντες ὡς οὐδεὶς πώποτε τὸν δῆμον τῶν
 Ἀθηναίων ἐκ τοῦ φανεροῦ πείσας ἔσωσεν, ἀλλὰ δεῖ
 λαθόντας ἢ ἐξαπατήσαντας αὐτὸν εὖ ποιῆσαι. τὸν
 λόγον οὖν τοῦτον οὐκ ἐπαινῶ. φημί γὰρ, ὡς Ἀθη- 34
 ναῖοι, πολέμου μὲν ὄντος ἄνδρα στρατηγὸν τῇ πόλει
 τε εὖνον εἰδότα τε ὅ τι πράττει, λαυθάνοντα δεῖν
 τοὺς πολλοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ ἐξαπατῶντα ἄγειν
 ἐπὶ τοὺς κινδύνους, εἰρήνης δὲ περὶ πρεσβεύοντας
 κοινῆς τοῖς Ἕλλησιν, ἐφ' οἷς ὄρκοι τε ὁμοσθήσονται
 στήλαί τε σταθήσονται γεγραμμένοι, ταῦτα δὲ οὔτε
 λαθεῖν οὔτε ἐξαπατῆσαι δεῖν, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον
 ἐπαινεῖν ἢ ψέγειν, εἰ πεμφθέντες αὐτοκράτορες ἔτι
 ἀπεδώκαμεν ὑμῖν | περὶ αὐτῶν σκέψασθαι. βου- 28
 λεύσασθαι μὲν οὖν ἀσφαλῶς χρὴ κατὰ δύναμιν, οἷς
 δ' ἂν ὁμόσωμεν καὶ συνθώμεθα, τούτοις ἐμμένειν.
 οὐ γὰρ μόνον, ὡς Ἀθηναῖοι, πρὸς γράμματα τὰ 35
 γεγραμμένα δεῖ βλέποντας πρεσβεύειν ἡμᾶς, ἀλλὰ
 καὶ πρὸς τοὺς τρόπους τοὺς ὑμετέρους. ὑμεῖς γὰρ
 περὶ μὲν τῶν ἐτοίμων ὑμῖν ὑπονοεῖν εἰσώθατε καὶ
 δυσχεραίνειν, τὰ δ' οὐκ ὄντα λογοποιεῖν ὡς ἔστιν
 ὑμῖν ἔτοιμα· κἂν μὲν πολεμεῖν δέη, τῆς εἰρήνης
 ἐπιθυμεῖτε, ἐὰν δέ τις ὑμῖν τὴν εἰρήνην πράττη,
 λογίξεσθε τὸν πόλεμον ὅσα ἀγαθὰ ὑμῖν κατειργά-
 σατο. ὅπου καὶ νῦν ἤδη τιτὼς λέγουσιν οὐ γιννώ- 36
 σκειν τὰς διαλλαγὰς αἴτινές εἰσιν, τείχη καὶ νῆες εἰ

διὰ ταῦθ' cum R. Turr.: διὰ ταύτην. — τὸν Ἀθ. W.
 — ἀλλὰ δεῖν Valck. — λαθ. καὶ ἐξαπατ. Hi. coll. 34.

34. δεῖ pr. A. — ἔτι ci. R.: τι. — ἀπεδώκαμεν scripsi:
 ἀποδώσομεν. — ἡμῖν A^d.

35. ἡμῖν τὴν εἰρήνην A. — λογίξεσθαι A^d. — ἡμῖν κατειργ.
 A^d M.

γενήσονται τῇ πόλει· τὰ γὰρ ἴδια τὰ σφέτερον αὐτῶν ἐκ τῆς ὑπεροφίας οὐκ ἀπολαμβάνειν, ἀπὸ δὲ τῶν τειχῶν οὐκ εἶναι σφίσι τροφήν. ἀναγκασίως οὖν ἔχει καὶ πρὸς ταῦτ' ἀντειπεῖν.

- 37 Ἦν γὰρ ποτε χρόνος, ὃν Ἄθηναοι, ὅτε τείχη καὶ ναῦς οὐκ ἐκτίμεθα· γενομένων δὲ τούτων τὴν ἀρχὴν ἐποιησάμεθα τῶν ἀγαθῶν. ὣν εἰ καὶ νῦν ἐπιθυμεῖτε, ταῦτα κατειργάσασθε. ταύτην δὲ λαβόντες ἀφορμὴν οἱ πατέρες ἡμῶν κατειργάσαντο τῇ πόλει δύνάμιν τοσαύτην ὅσην οὐπω τις ἄλλη πόλις ἐκτίσατο, τὰ μὲν πείσαντες τοὺς Ἕλληνας, τὰ δὲ λαθόντες, τὰ δὲ
- 38 πριάμενοι, τὰ δὲ βιασάμενοι· πείσαντες μὲν οὖν Ἀθήνησι ποιήσασθαι τῶν κοινῶν χρημάτων Ἑλληνοταμίας, καὶ τὸν σύλλογον τῶν νεῶν παρ' ἡμῖν γενέσθαι, ὅσαι δὲ τῶν πόλεων τριῆρεις μὴ κέκτηνται, ταύταις ἡμᾶς παρέχειν· λαθόντες δὲ Πελοποννησίους τειχισάμενοι τὰ τείχη· πριάμενοι δὲ παρὰ Λακεδαιμονίων μὴ δοῦναι τούτων δίκην· βιασάμενοι δὲ τοὺς ἐναντίους τὴν ἀρχὴν τῶν Ἑλλήνων κατειργασάμεθα. καὶ ταῦτα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀγδοήκοντα καὶ πέντε ἡμῖν
- 39 ἔτεσιν ἐγένετο. κρατηθέντες δὲ τῷ πολέμῳ τὰ τε ἄλλα ἀπώλεσαμεν, καὶ τὰ τείχη καὶ τὰς ναῦς ἔλαβον ἡμῶν ἐνέχυρα Λακεδαιμόνιοι, τὰς μὲν παραλαβόντες, τὰ δὲ καθελόντες, ὅπως μὴ πάλιν ταῦτ' ἔχοντες ἀφορμὴν δύνάμιν τῇ πόλει κατασκευάσαιμεν. πεισθέντες τοίνυν ὑφ' ἡμῶν Λακεδαιμόνιοι πάρεσι νυνὶ πρό-

37. οὐκ ἐκτίμεθα Bk.: οὐκ ἐκτετήμεθα AB (οὐκ ἐκτετήμεθα Hi.), οὐκ ἐκτώμεθα v. — γενομένων δέ, ταύτην ἀρχὴν Hi.

38. Ἑλληνοτ.] cf. Harp. (Ἄ. ἐν τῷ π. τ. εἰρήνης, εἰ γνήσιος). — τειχισάμενοι Emp.: ἐτειχίσαιμεν. — malim ἐναντιομένων.

39. τὰς μὲν R.: τὰ μὲν. — malim cum Hi. ταύτην ἔχοντες ἀφ. sicut est § 37. —

σβεις αὐτοκράτορες, τά τε ἐνέχυρα ἡμῖν ἀποδιδόντες, καὶ τὰ τείχη καὶ ναῦς ἐῶντες κεκτῆσθαι, τὰς τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ἀγα- 40
θῶν λαμβάνοντας ἦν περ ἡμῶν ἐλάμβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς — ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τετραράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι — τοῦτο μὲν τῶν γεγραμμένων εἰ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον· ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν· τοῦτο δ' εἰ τίς (τι) προσθεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. πᾶσί τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. καὶ ταῦτ' ἐφ' 41
ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧ Ἀθηναῖοι, τούτων ὅ τι ἂν βούλησθε ἐλέσθαι. πάρεσι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάζοντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν, ἦκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ' ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιούμεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἰρεῖν, οὗτος ὁ πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότερ' ἂν αὐτῷ δοκῆ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον ποιεῖν. μέμνησθε μὲν οὖν ὧ Ἀθηναῖοι τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ τοιαῦτα ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει. | 29

τάς τε ZM: τὰς δὲ.

40. διδασκ. ὑμᾶς Sl. Bait.: διδ. ἡμᾶς. — προσθέντες mal. R. — εἰ τι] ἔτι ABZM. — εἰ (τι) τις mal. Turr.; εἰ τις πρ. (τι) Sl.

41. ἐφ' ἡμῖν A^d M Ald. (Bk. nihil adnotavit). — ἐλέσθαι ABZM Turr.: ἔλεσθε. — ποιήσασθαι Steph.: ποιήσεσθαι. — δι' ἡμᾶς cum R. Bk.: δι' ὑμᾶς. — ὁ πρεσβ. ἔσται Dobr. — δοκεῖ A et pr. M. — τοιαῦτα AB Bk.: ταῦτα.

[ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] ΚΑΤΑ ΑΛΚΙΒΙΑΔΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἄνδοκίδης Ἀλκιβιάδου κατηγορεῖ τοῦ Κλεινίου ὡς καὶ τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τῶν συμμάχων διαφθείραντος καὶ κατὰ τὸν ἴδιον βίον πλείστα ἡμαρτηκός· τοῦ δὲ δήμου βουλευομένου καὶ αὐτὸν ἐξοστρακίσαι τὸν Ἄνδοκίδην πρῶτον παραγράφεται, λέγων ἤδη ἀπολελογῆσθαι καὶ ἀνεύθυνος εἶναι. εἰρήκαμεν γὰρ πολλάκις ὅτι δεῖ τὸν τοῖς αὐτοῖς ἐγκλήμασι δοκοῦντα ἐνέχεσθαι πρῶτον ἑαυτὸν ἐλευθεροῦν, εἶτα διαβάλλειν. τὴν δὲ στάσιν οἱ μὲν φασιν ὀρικὴν εἶναι, οἱ δὲ πραγματικὴν. ἡκριβωμένη δὲ ἡ στάσις κατὰ μὲν τὴν ἀρχὴν μετάληψις ἐστὶ (παραγράφεται γάρ), ἐν δὲ τοῖς ὑστέροις πραγματικὴ· δίκαιον γάρ φησι καὶ συμφέρον ἐξοστρακισθῆναι Ἀλκιβιάδην.

Οὐκ ἐν τῷ παρόντι μόνον γινώσκω τῶν πολιτικῶν πραγμάτων ὡς σφαλερόν ἐστὶν ἄπτεσθαι, ἀλλὰ καὶ πρότερον χαλεπὸν ἠγούμην, πρὶν τῶν κοινῶν ἐπιμελεῖσθαι τινος. πολίτου δὲ ἀγαθοῦ νομίζω προκινδυνεύειν ἐθέλειν τοῦ πλήθους, καὶ μὴ καταδείσαντα τὰς ἐχθρας τὰς ἰδίας ὑπὲρ τῶν δημοσίων ἔχειν ἡσυχίαν· διὰ μὲν γὰρ τοὺς τῶν ἰδίων ἐπιμελουμένους οὐδὲν αἱ πόλεις μείζους καθίστανται, διὰ δὲ τοὺς τῶν κοινῶν μεγάλαι καὶ ἐλεύθεραι γίνονται. ὦν εἰς ἐγὼ βουλευθεῖς ἐξετάζεσθαι μεγίστοις περιπέπτωκα κινδύνοις, προθύμων μὲν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑμῶν τυγχάνων, δι' ὅπερ σώζομαι, πλείστοις δὲ καὶ δεινοτάτοις ἐχθροῖς χρώμενος, ὑφ' ὧν διαβάλλομαι. ὁ μὲν οὖν ἀγῶν ὁ παρῶν οὐ στεφανη-

Or. IV. [ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ] Turr.: ΑΝΔΟΚΙΔΟΥ. — Ἐπόθ.] εἰρήκαμεν cum R. Bk.: εἰρηκε μὲν (εἰρηται μὲν Z et corr. M.).
2. ὦν cum Valck. et R. Bk.: ὦν τῶν ἀγαθῶν, quod serv. Schi. — δι' ὧνπερ cum Markl. mal. Bait.

φόρος, ἀλλ' εἰ χρῆ μὴδὲν ἀδίκησαντα τὴν πόλιν δέκα ἔτη φεύγειν· οἱ δ' ἀνταγωνιζόμενοι περὶ τῶν ἄθλων τούτων ἐσμέν ἐγὼ καὶ Ἀλκιβιάδης καὶ Νικίας, ὧν ἀναγκαῖον ἓνα τῆ συμφορᾷ περιπεσεῖν.

Ἄξιον δὲ μέμψασθαι τὸν θέντα τὸν νόμον, ὃς 3 ἐναντία τῷ ὄρκῳ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς ἐνομοθέτησεν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὄμνυτε μὴδὲνα μῆτε ἐξελαῖν μῆτε θῆσειν μῆτε ἀποκτενεῖν ἄκριτον, ἐν δὲ τῷδε τῷ καιρῷ οὔτε κατηγορίας γενομένης οὔτε ἀπολογίας ἀποδοθείσης διαψηφισαμένων κρύβδην τὸν ὀστρακισθέντα τοσοῦτον χρόνον δεῖ στερηθῆναι τῆς πόλεως. εἶτα ἐν τοῖς τοιούτοις οἱ τοὺς ἐταίρους καὶ 4 συναμότητας κεκτημένοι πλέον φέρονται τῶν ἄλλων· οὐ γὰρ ὡσπερ ἐν τοῖς δικαστηρίοις οἱ λαχόντες κρίνουσιν, ἀλλὰ τούτου τοῦ πράγματος ἅπασιν Ἀθηναίοις μέτεστι. πρὸς δὲ τούτοις τῷ μὲν ἐλλείπειν τῷ δ' ὑπερβάλλειν ὁ νόμος μοι δοκεῖ· τῶν μὲν γὰρ ἰδίων ἀδικημάτων μεγάλην τιμωρίαν ταύτην νομίζω, τῶν δὲ δημοσίων μικρὰν καὶ οὐδενὸς ἀξίαν ἡγοῦμαι ζημίαν, ἐξὸν κολάζειν χρήμασι καὶ δεσμῷ καὶ θανάτῳ. ἔτι δ' εἴ τις διὰ τοῦτο μεδίσταται ὅτι (πονη- 5 ρὸς) πολίτης ἐστίν, οὗτος οὐδ' ἀπελθὼν ἐνθένδε παύσεται, ἀλλ' ὅπου ἂν οἰκῆ, ταύτην (τε) τὴν πόλιν διαφθερεῖ, καὶ τῆδε οὐδὲν ἤττον ἐπιβουλεύσει, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον (καὶ) δικαιότερον ἢ πρὶν ἐκβληθῆναι. οἶμαι δὲ καὶ τοὺς φίλους ὑμῶν ἐν ταύτῃ μάλιστα τῆ ἡμέρα λυπεῖσθαι καὶ τοὺς ἐχθροὺς ἠδεσθαι, συν-

3. ὃς] ὡς Dobr. — ἀποκτενεῖν cum Steph. R.: ἀποκτείνειν. — διαψηφ. cum Schleiermach. Bk.: οὔτε διαψ. An ἄλλὰ μόνον διαψ.?

5. (πονηρὸς) πολίτης ci. Emp. (κακὸς πολίτης ci. R.). — ἐνθάδε A^d pr. — διαφθείρη AB; διαφθείρει ZM. — καὶ μᾶλλον (καὶ) δικ. ci. R. — ὑμῶν Steph.: ἡμῶν. —

ειδότας ὡς ἂν ἀγνοήσαντες ἐξελάσῃτε τὸν βέλτιστον, δέκα ἐτῶν ἢ πόλις οὐδὲν ἀγαθὸν ὑπὸ τούτου
 6 τοῦ ἀνδρὸς πείσεται. ῥάδιον δὲ καὶ ἐντεῦθεν γινῶναι τὸν νόμον πονηρὸν ὄντα· μόνοι γὰρ αὐτῷ τῶν Ἑλλήνων χρώμεθα, καὶ οὐδεμία τῶν ἄλλων πόλεων ἐθέλει μιμήσασθαι. καίτοι ταῦτα διέγνωσται ἄριστα τῶν δογμάτων, ἃ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ τοῖς ὀλίγοις ἀρμότιοντα μάλιστα τυγχάνει καὶ πλείστους ἐπιθυμητὰς ἔχει.

7 Περὶ μὲν οὖν τούτων οὐκ οἶδ' ὅ τι δεῖ μακρότερα λέγειν· πάντως γὰρ οὐδὲν ἂν πλεον εἰς τὸ παρὸν ποιήσαιμεν· δέομαι δ' ὑμῶν τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς ἡμῖν ἐπιστάτας γενέσθαι, καὶ πάντας ἄρχοντας περὶ τούτων καταστήναι, καὶ μήτε τοῖς
 30 λαιδορουμένοις μήτε τοῖς ὑπὲρ καιρὸν | χαριζομένοις ἐπιτρέπειν, ἀλλὰ τῷ μὲν θέλουσι λέγειν καὶ ἀκούειν εὐμενεῖς εἶναι, τῷ δὲ ἀσελγαίνοντι καὶ θορυβοῦντι χαλεπούς. ἀκούσαντες γὰρ ἐκάστου τῶν ὑπαρχόντων ἄμεινον βουλευέσεσθε περὶ ἡμῶν.

8 Ἔστι δὲ περὶ τῆς μισοδημίας καὶ τῆς στασιωτείας βραχὺς μοι λόγος καταλελειμμένος. εἰ μὲν γὰρ ἄκριτος ἦν, εἰκότως ἂν τῶν (τε) κατηγορούντων ἠκροῶσθε καὶ ἐμοὶ ἀναγκαῖον ἦν ἀπολογεῖσθαι περὶ τούτων· ἐπειδὴ δὲ τετράκις ἀγωνιζόμενος ἀπέφυγον, οὐκέτι δίκαιον ἡγοῦμαι λόγον οὐδένα περὶ τούτου γίνεσθαι. πρὶν μὲν γὰρ κριθῆναι οὐ ῥάδιον [ἦν] εἰδέναι τὰς αἰτίας, οὔτ' εἰ ψευδεῖς εἴσιν οὔτ' εἰ

ὑπὸ τοῦδε Bk.: ἀπὸ τοῦδε.

6. καὶ ἐντεῦθεν AB Bk. (ci. R.): ἐντεῦθεν.

7. μακρότερα Turr. et A^d: μακροτέρα AB; μακρότερον v. — γὰρ οὐδὲν ci. R.: οὐδὲν γὰρ. — ποιήσαιμεν Bk. post m. a. Taylori et A^d M (correctus fort.): ποιήσοιμεν A sec. Bk., ποιήσωμεν v.

8. στασιωτείας ABZM. — καὶ καταλελ. ut videtur pr. A.

ἀληθεῖς· ἀποφυγόντος δὲ ἢ καταγνωσθέντος τέλος ἔχει καὶ διώρισται τούτων ὁπότερόν ἐστιν. ὥστε 9
 δεινὸν νομίζω τοὺς μὲν ἀλόντας μιᾷ ψήφῳ μόνον ἀποθνήσκειν, καὶ τὰ χρήματα (ὕμᾱς) δημεύειν αὐτῶν, τῶν δὲ νικησάντων πάλιν τὰς αὐτὰς κατηγορίας ὑπομένειν, καὶ τοὺς δικαστὰς ἀπολέσαι μὲν κυρίους εἶναι, σῶσαι δ' ἀκύρους καὶ ἀτελεῖς φαίνεσθαι, ἄλλως τε καὶ τῶν νόμων ἀπαγορευόντων δις περὶ τοῦ αὐτοῦ πρὸς τὸν αὐτὸν μὴ ἔξεῖναι δικάζεσθαι, καὶ ὑμῶν ὁμομοκότων χρῆσθαι τοῖς νόμοις.

Ἦν ἔνεκα περὶ ἑμαυτοῦ παραλιπῶν Ἀλκιβιάδου 10
 τὸν βίον ἀναμνήσασθαι βούλομαι. καίτοι ἀπορῶ γε διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἁμαρτημάτων πόθεν ἄρξομαι, ἐμποδῶν ἀπάντων ὄντων. περὶ μὲν οὖν μοιχείας καὶ γυναικῶν ἀλλοτριῶν ἀρπαγῆς καὶ τῆς ἄλλης βιαιότητος καὶ παρανομίας καθ' ἕναστος εἰ δεήσειε λέγειν, οὐκ ἂν ἐξαρκέσειεν ὁ παρῶν χρόνος, ἅμα δὲ πολλοῖς ἀπεχθοίμην τῶν πολιτῶν, φανερὰς τὰς συμφορὰς ποιῶν αὐτῶν. ἃ δὲ περὶ τὴν πόλιν εἰργασται καὶ τοὺς προσήκοντας καὶ τῶν ἄλλων ἀστῶν καὶ ξένων τοὺς ἐντυγχάνοντας, ἀποδείξω. Πρῶτον μὲν οὖν 11
 πείσας ὑμᾶς τὸν φόρον ταῖς πόλεσιν ἐξ ἀρχῆς τάξαι τὸν ὑπ' Ἀριστείδου πάντων δικαιοτάτα τεταγμένον, αἰρεθεὶς ἐπὶ τούτῳ δέκατος αὐτὸς μάλιστα διπλάσιον αὐτὸν ἐκάστοις τῶν συμμάχων ἐποίησεν, ἐπι-

ἀποφεύγοντος ABZM.

9. ὥστε Steph.: ὡς. — ὑμᾶς addidi cum R., qui etiam δημεύεσθαι ci. cum Tayl. (δημόσι εἶναι Cob.). — τοὺς δὲ νικήσαντας cum R. (qui etiam τὸν δὲ νικήσαντα) Turr. cf. 1, 104. — μὴ . . . ἔξεῖναι A^d.

10. ἐμποδῶν] cf. Harp. s. v. (A. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.). — ἀπάντων] mal. ἅμα πάντων. — δεήσεις mal. Bait.: δεήσει.

11. τὸν ὑπ'] τῶν ὑπ' A. — ἐπὶ τούτων ut videtur A pr. (ἐπὶ τούτο ci. R.). — ἐκάστοις τῶν σ. scripsi: ἐκάστω

- δείξας δ' αὐτὸν φοβερόν καὶ μέγα δυνάμενον ἰδίας ἀπὸ τῶν κοινῶν προσόδους κατεσκευάσατο. σκέψασθε δὲ πῶς ἂν τις κακὰ μείζω τούτων κατασκευάσειεν, εἰ τῆς σωτηρίας ἡμῖν πάσης διὰ τῶν συμμάχων οὐσης, ὁμολογουμένως νῦν κάκιον ἢ πρότερον
- 12 πραττόντων, τὸν φόρον ἐκάστοις ἐδίπλασεν. ὥστ' εἶπερ ἡγεῖσθε πολίτην ἀγαθὸν Ἀριστείδην καὶ δίκαιον γεγενῆσθαι, τοῦτον προσήκει κάκιστον νομίζειν ὡς τὰναντία περὶ τῶν πόλεων ἐκείνῳ γινώσκοντα. τοιγάρ τοι διὰ ταῦτα πολλοὶ τὴν πατρίδα τὴν αὐτῶν ἀπολιπόντες φυγάδες γίνονται καὶ εἰς Θουρίους οἰκῆσόντες ἀπέρχονται. δηλώσει δὲ ἡ τῶν συμμάχων ἐχθρα, ὅταν πρῶτον ἡμῖν καὶ Λακεδαιμονίοις γένηται ναυτικὸς πόλεμος. ἐγὼ δὲ νομίζω τὸν τοιοῦτον πονηρὸν εἶναι προστάτην, ὅστις τοῦ παρόντος (μόνον) χρόνου ἐπιμελεῖται, ἀλλὰ μὴ καὶ τοῦ μέλλοντος προνοεῖται, καὶ τὰ ἥδιστα τῷ πλήθει, παραλιπὼν τὰ
- 13 βέλτιστα, συμβουλεύει. Θαυμάζω δὲ τῶν πεπεισμένων Ἀλκιβιάδην δημοκρατίας ἐπιθυμεῖν, τοιαύτης πολιτείας ἢ μάλιστα κοινότητα δοκεῖ ἡρῆσθαι, οἷ οὐδ' ἀπὸ τῶν ἰδίων αὐτὸν θεῶνται, ὀρῶντες τὴν πλεονεξίαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν, ὃς τὴν Καλλίου γήμας ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, τελευτήσαντος Ἰππονίκου στρατηγοῦντος ἐπὶ Δηλίῳ ἕτερα τοσαῦτα προσεπράξατο, λέγων ὡς ὠμολόγησεν ἐκεῖνος, ὅποτε

τ. σ. cf. extr. §. — παρασκευάσειεν pr. A. — ἐκάστοις Turr.; ἐκάστης AB; ἐκάστου ZM; ἐκάστῳ v. — ἐδίπλασεν] διπλάσειεν codd. Turr.; διπλασιάσειεν R. Bk.

12. ὅταν πρῶτον ci. R.: πρῶτον ὅταν.

13. ἢ AB Bk.: ἦν. — ἡρῆσθαι scripsi post Valck. et Sl.: εὐρησθαι (quo servato ante κοιν. add. διὰ cum R. Turr.). — οἷ Bk. cum A^d: οἷ AB (sec. Bk.) M pr.; οἷαν v. (οἷαν οὐδ' ἐπὶ τ. ἰδ. αὐτὸν ἔχειν θεῶνται Ald.).

παῖς αὐτῷ ἐκ τῆς θυγατρὸς γένοιτο, προσθήσειν
 ταῦτα. λαβὼν δὲ τοσαύτην προῖκα ὅσῃν οὐδεὶς τῶν 14
 Ἑλλήνων, οὕτως ὑβριστῆς ἦν, ἐπεισάγων εἰς τὴν
 αὐτὴν οἰκίαν ἐταίρας, καὶ δούλας καὶ ἐλευθέρους,
 ὥστ' ἠνάγκασε τὴν γυναῖκα σωφρονεστάτην οὖσαν
 ἀπολιπεῖν, ἐλθοῦσαν πρὸς τὸν ἄρχοντα κατὰ τὸν
 νόμον. οὗ δὲ μάλιστα τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐπεδεί-
 ξατο· παρακαλέσας γὰρ τοὺς ἐταίρους, ἀρπάσας ἐκ
 τῆς ἀγορᾶς τὴν γυναῖκα ᾤχετο βία, καὶ πᾶσιν ἐδή-
 λωσε καὶ τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων καὶ τῶν ἄλ-
 λων πολιτῶν | καταφρονῶν. οὐ τοίνυν ταῦτα μόνον 15
 ἐξήρκεσεν, ἀλλὰ καὶ λαθραῖον θάνατον ἐπεβούλευσε 31
 Καλλία, ἵνα τὸν οἶκον τὸν Ἰππονίκου κατὰσχοι, ὡς
 ἐναντίον πάντων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ κατηγόρει·
 καὶ τὰ χρήματα τῷ δήμῳ ἔδωκεν, εἰ πως τελευτή-
 σειεν ἄποις, φοβούμενος μὴ διὰ τὴν οὐσίαν ἀπό-
 λοιτο. καίτοι ὅστις ὑβρίζει γυναῖκα τὴν ἑαυτοῦ καὶ
 τῷ κηδεστῇ θάνατον ἐπιβουλεύει, τί χρὴ προσδοκᾶν
 τοῦτον περὶ τοὺς ἐντυχόντας τῶν πολιτῶν διαπράτ-
 τεσθαι; πάντες γὰρ ἄνθρωποι τοὺς οἰκείους τῶν
 ἀλλοτρίων ποιοῦνται περὶ πλείονος. ἀλλὰ μὴν οὐδ'
 ἔρημος (ἐκεῖνος) οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ
 τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βοηθήσοντας. Ὁ δὲ 16
 πάντων δεινότατός ἐστι, τοιοῦτος ὢν ὡς εὖνους τῷ
 δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται καὶ τοὺς ἄλλους ὀλι-
 γαρχοὺς καὶ μισοδήμους ἀποκαλεῖ· καὶ ὄν ἔδει
 τεθνάναι διὰ τὰ ἐπιτηδεύματα, κατήγορος τῶν δια-
 βεβλημένων ὑφ' ὑμῶν αἰρεῖται, καὶ φησι φύλαξ
 εἶναι τῆς πολιτείας, οὐδεὶς τῶν ἄλλων Ἀθηναίων

15. ταῦτα (αὐτῷ) Hi. — ἐναντίων A et pr. M.

16. καὶ τοὺς Dobr. (vel τοὺς δ'): αὐτός. — ἔδει Dobr.
 Turr.: δεῖ. — ὑφ' ὑμῶν Emp. S.: ὑφ' ἡμῶν.

- οὐτ' ἴσον οὐτ' ὀλίγῳ πλέον ἀξιῶν ἔχειν· ἀλλ' οὕτω σφόδρα καταπεφρόνηκεν ὥστε διατετέλεκεν ἀθρόους μὲν ὑμᾶς κολακεύων, ἓνα δ' ἕκαστον προπηλακίζων.
- 17 ὃς εἰς τοσοῦτον ἐλήλυθε τόλμης, ὥστε πείσας Ἀγαθαρχὸν τὸν γραφεᾶ συνεισελθεῖν οἴκαδε τὴν οἰκίαν ἐπηνάγκαζε γράφειν, δεομένου δὲ καὶ προφάσεις ἀληθεῖς λέγοντος, ὡς οὐκ ἂν δύναίτο ταῦτα πράττειν ἤδη διὰ τὸ συγγραφὰς ἔχειν παρ' ἐτέρων, προεῖπεν αὐτῷ δῆσειν, εἰ μὴ πάνυ ταχέως γράφοι. ὅπερ ἐποίησε· καὶ οὐ πρότερον ἀπηλλάγη πρὶν ἀποδοῦναι ὄχι τετάρτῳ μηνί, τοὺς φύλακας λαθῶν, ὥσπερ παρὰ βασιλέως. οὕτω δ' ἀναίσχυντός ἐστιν, ὥστε προσελθὼν ἐνεκάλει αὐτῷ ὡς ἀδικούμενος, καὶ οὐχ ὧν ἐβιάσατο μετέμελεν αὐτῷ, ἀλλ' ὅτι κατέλιπε τὸ ἔργον ἠπέλει, καὶ οὔτε τῆς δημοκρατίας οὔτε τῆς ἐλευθερίας οὐδὲν ἦν ὄφελος· οὐδὲν γὰρ ἦττον ἔδε-
- 18 δῆκει τῶν ὁμολογουμένων δούλων. ἀγανακτῶ δ' ἐνθυμούμενος ὑμῖν μὲν οὐδὲ τοὺς κακούργους ἀσφαλὲς εἰς τὸ δεσμοτήριον ὄν ἀπάγειν, διὰ τὸ χιλίας δραχμὰς τετάχθαι ἀποτίσαι ὃς ἂν τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλάβῃ τῶν ψήφων· ὁ δὲ τοσοῦτον χρόνον εἴρξας καὶ ἐπαναγκάζων γράφειν οὐδὲν κακὸν πέπουθεν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα σεμνότερος δοκεῖ καὶ φοβερώτερος εἶναι. καὶ πρὸς μὲν τὰς ἄλλας πόλεις ἐν τοῖς συμβόλοις συντιθέμεθα μὴ ἐξεῖναι μήθ' εἴρξαι μήτε δῆσαι τὸν ἐλεύθερον· ἐὰν δέ τις παραβῇ, μεγάλην ζημίαν ἐπὶ τούτοις ἔθεμεν· τούτου δὲ τοιαῦτα πράξαντος οὐδεμίαν οὐδεὶς οὐτ' ἰδίαν οὔτε δημοσίαν
- 19 τιμωρίαν ποιεῖται. νομίζω δὲ ταύτην εἶναι σωτη-

17. ἐπηνάγκαζε scripsi: ἐπηνάγκασε. — παρ' ἐτέροις Dobr. (potius παρ' ἐτέρῳ). — παρὰ ante βασιλ. add. AB Bk. — ἔδεδῆκει (s. ἐδεδέκει) Emp. Turr.: ἐδεδοίκει. — ὁμολογουμένως ci. R.

ρίαν ἅπασι, πείθεσθαι τοῖς ἄρχουσι καὶ τοῖς νόμοις· ὅστις δὲ ὑπερορᾷ ταῦτα, τὴν μεγίστην φυλακὴν ἀνήρηκε τῆς πόλεως. δεινὸν μὲν οὖν ἐστὶ καὶ ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ δίκαια πάσχειν κακῶς, πολὺ δὲ χαλεπώτερον, ὅταν τις ἐπιστάμενος τὰ διαφέροντα παραβαίνειν τολμᾷ· φανερωῶς γὰρ ἐνδείκνυται, ὡσπερ οὗτος, οὐκ αὐτὸς τοῖς νόμοις τοῖς τῆς πόλεως ἀλλ' ὑμᾶς τοῖς αὐτοῦ τρόποις ἀκολουθεῖν ἀξιῶν. Ἐνθυμήθητε δὲ Ταυρέαν, ὃς ἀντιχορηγὸς ἦν Ἀλκι- 20 βιάδη παισί. κελεύοντος δὲ τοῦ νόμου τῶν χορευτῶν ἐξάγειν ὃν ἂν τις βούληται ξένον ἀγωνιζόμενον, οὐκ ἐξὸν ἐπιχειρήσαντα κωλύειν, ἐναντίον ὑμῶν καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων τῶν θεωρούντων καὶ τῶν ἀρχόντων ἀπάντων παρόντων ἐν τῇ πόλει τύπτων ἐξήλασεν αὐτόν, καὶ τῶν θεατῶν συμφιλονεικούντων ἐκείνῳ καὶ μισούντων τοῦτον, ὥστε τοῖν χοροῖν τὸν μὲν ἐπαινούντων, τοῦ δ' ἀκροάσασθαι οὐκ ἐθελόντων, οὐδὲν πλεῖον ἐπραξεν· ἀλλὰ τῶν κριτῶν οἱ 21 μὲν φοβούμενοι οἱ δὲ χαριζόμενοι νικᾶν ἔκριναν αὐτόν, περὶ ἐλάττονος ποιούμενοι τὸν ὄρκον ἢ τοῦτον. εἰκότως δέ μοι δοκοῦσιν οἱ κριταὶ ὑπέρχεσθαι Ἀλκιβιάδην ὀρῶντες Ταυρέαν μὲν τσαῦτα χρήματα ἀναλώσαντα προπηλακιζόμενον, τὸν δὲ τοιαῦτα | πα- 32 ρανομοῦντα μέγιστον δυνάμενον. αἴτιοι δ' ὑμεῖς, οὐ τιμωρούμενοι τοὺς ὑβρίζοντας, καὶ τοὺς μὲν λάθρᾳ ἀδικοῦντας κολάζοντες, τοὺς δὲ φανερωῶς ἀσελγαίνοντας θαυμάζοντες. τοιγάρτοι τῶν νέων αἱ 22

19. φανερός ABMZ. — νν. ὡσπερ οὗτος ante ἐπιστάμενος τὰ διαφ. transposita malim. — νόμοις τοῖς τῆς A^d Bk.: ν. τοῖς A sec. Bk. B; ν. τῆς ν. — αὐτοῦ Turr.: αὐτοῦ.

20. ξένον, ἀγωνιζόμενον Turr. cum Valck., qui δ' post. ἀγ. inserit. cf. Dem. 21, 60. — συμφιλονεικούντων BW. — τοῖν χοροῖν mal. Bk.: τῶν χορῶν (an τὸν χορὸν τοῦ μὲν?). — πλεῖον Z.

21. μὲν τσαῦτα scripsi: τσα. μὲν.

διατριβαὶ οὐκ ἐν τοῖς γυμνασίοις ἀλλ' ἐν τοῖς δικαστηρίοις εἰσὶ, καὶ στρατεύονται μὲν οἱ πρεσβύτεροι, δημηγοροῦσι δὲ οἱ νεώτεροι, παραδείγματι τούτῳ χρώμενοι, ὃς τηλικαύτας ποιεῖται τῶν ἀμαρτημάτων ὑπερβολάς, ὥστε περὶ τῶν Μηλίων γνώμην ἀποφηνάμενος ἔξανδραποδίξεσθαι, πριάμενος γυναῖκα τῶν αἰχμαλώτων υἱὸν ἐξ αὐτῆς πεποιήται, ὃς τοσούτῳ παρανομοτέρως Αἰγίσθου γέγονεν, ὥστ' ἐκ τῶν ἐχθίστων ἀλλήλοις πέφυκε, καὶ τῶν οἰκειοτάτων ὑπάρχει αὐτῷ τὰ ἔσχατα τοὺς μὲν πεποικέναι τοὺς

23 δὲ πεπονθέναι. ἄξιον δὲ τὴν τόλμαν αὐτοῦ σαφέστερον ἔτι διελθεῖν. ἐκ ταύτης γὰρ παιδοποιεῖται τῆς γυναικός, ἣν αὐτ' ἐλευθέρας δούλην κατέστησε, καὶ ἧς τὸν πατέρα καὶ τοὺς προσήκοντας ἀπέκτεινε, καὶ ἧς τὴν πόλιν ἀνάστατον πεποιήκεν, ὡς ἂν μάλιστα τὸν υἱὸν ἐχθρὸν ἑαυτῷ καὶ τῇ πόλει ποιήσειε· τοσαύταις ἀνάγκαις κατείληπται μισεῖν. ἀλλ' ὑμεῖς ἐν μὲν ταῖς τραγωδίαις τοιαῦτα θεωροῦντες δεινὰ νομίζετε, γιγνόμενα δ' ἐν τῇ πόλει ὄρωντες οὐδὲν φροντίζετε. καίτοι ἐκεῖνα μὲν οὐκ ἐπίστασθε πότερον οὕτω γεγένηται ἢ πέπλασται ὑπὸ τῶν ποιητῶν· ταῦτα δὲ σαφῶς εἰδότες οὕτω πεπραγμένα παρανό-

24 μως ῥαθύμως φέρετε. Πρὸς δὲ τούτοις τολμῶσί τινες περὶ αὐτοῦ λέγειν ὡς οὐδὲ γεγένηται οὐδεὶς πώποτε τοιοῦτος. ἐγὼ δὲ νομίζω μέγιστα κακὰ τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου πείσεσθαι, καὶ τηλικούτων πραγμάτων εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον αἴτιον δόξειν, ὥστε μηδένα τῶν προτέρων ἀδικημάτων μεμνηῆσθαι· ἀνέλπιστον γὰρ οὐδὲν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ βίου τοιαύτην

22. παρανομοτέρως R.: παρανομώτατος ABZ; παρανομώτερος v.

23. malim οὕτω παρανόμως πεπραγμένα ῥαθύμως φ.

24. ἐγὼ δὲ] malim κἀγὼ δὲ. — πρότερον ZM. —

κατασκευασάμενον και τὴν τελευταίην ὑπερβάλλουσαν ποιήσασθαι. ἔστι δὲ σωφρόνων ἀνδρῶν φυλάττεσθαι τῶν πολιτῶν τοὺς ὑπεραυξανομένους, ἐνθυμουμένους ὑπὸ τῶν τοιούτων τὰς τυραννίδας καθισταμένας.

Ἦγοῦμαι δ' αὐτὸν πρὸς ταῦτα μὲν οὐδὲν ἀντε- 25
ρῆν, λέξεν δὲ περὶ τῆς νίκης τῆς Ὀλυμπίας, καὶ
περὶ πάντων μᾶλλον ἢ τῶν κατηγορηθέντων ἀπολο-
γήσεσθαι. ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπι-
τηδειότερον τεθνᾶναι μᾶλλον ἢ σώζεσθαι. διηγήσο-
μαι δ' ὑμῖν. Διομήδης ἦλθε ζεῦγος ἵππων ἄγων 26
Ὀλυμπίαζε, κεκτημένος μὲν οὐσίαν μετρίαν, στεφα-
νώσαι δὲ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων τὴν πόλιν καὶ τὴν
οἰκίαν βουλόμενος, λογιζόμενος τοὺς ἀγῶνας τοὺς
ἵπκινους τύχη τοὺς πλείστους κρινόμενος. τοῦτου
Ἀλκιβιάδης πολίτην ὄντα καὶ (οὐ) τὸν ἐπιτυχόντα,
δυνάμενος παρὰ τοῖς ἀγανοθέταις τῶν Ἑλλείων,
ἀφελόμενος αὐτὸς ἠγωνίζετο. καίτοι τί ἂν ἐποίησεν,
εἰ τις τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων ἀφίκετο ζεῦγος
ἵππων ἔχων; ἢ που ταχέως ἐπέτρεψεν ἂν ἀνταγωνί- 27
ζεσθαι ἑαυτῷ, ὃς Ἀθηναῖον ἄνδρα βιασάμενος τοῖς
ἀλλοτρίοις ἐτόλμησεν ἵπκους ἀμιλλάσθαι, δηλώσας
τοῖς Ἑλλήσι μηδὲν θαυμάζειν ἂν τινα αὐτῶν βιάση-
ται, ἐπεὶ καὶ τοῖς πολίταις οὐκ ἐξ ἴσου χρῆται, ἀλλὰ
τοὺς μὲν ἀφαιρούμενος, τοὺς δὲ τύπτων, τοὺς δὲ

ποιήσεσθαι mal. Bait. — ὑπεραυξανομένους AB Bk.:
ὑπεραυξανόμενος.

25. πρὸς ταῦτα scripsi: πρὸς τοῦτο. — ἀπολογήσεσθαι
ABZM. — ἐπιδείξω A Turr.: ἀποδείξω.

26. τύχη] non recte τέχνη ci. Schi. Cob. Hi. — malim
τὸ πλείστον. — ἀφελόμε. (τοὺς ἵπκους) Hi. — οὐ ante τὸν
ἐπιτυχ. cum Steph. add. Turr.

27. ταχέως (γε) Hi. — Ἀθηναίων AB Bk. — βιάση-
ται AB Bk.: βιάζεται. — ἐπεὶ] ἐπειδὴ pr. A. —

εἰργνύων, τοὺς δὲ χρήματα πραττόμενος, οὐδενὸς ἀξίαν τὴν δημοκρατίαν ἀποφαίνων, τοὺς μὲν λόγους δημαγωγῶ τὰ δ' ἔργα τυράννου παρέχων, καταμαθῶν ὑμᾶς τοῦ μὲν ὀνόματος φροντίζοντας, τοῦ δὲ
 28 πράγματος ἀμελοῦντας. τοσοῦτον δὲ διαφέρει Λακεδαιμονίων, ὥστ' ἐκεῖνοι μὲν καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων ἀνταγωνιζομένων ἀνέχονται ἡττώμενοι, οὗτος δὲ οὐδ' ὑπὸ τῶν πολιτῶν, ἀλλὰ φανερωῶς προεἰρήκεν οὐκ ἐπιτρέψειν τοῖς ἀντεπιθυμοῦσί τινος. εἴτ' ἐκ τῶν τοιούτων ἀναγκαῖον τὰς πόλεις τῶν ἡμετέρων
 29 πολεμίων ἐπιθυμεῖν, ἡμᾶς δὲ μισεῖν. Ἴνα δὲ μὴ μόνον Διομήδην ἀλλὰ καὶ τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδείξειε, τὰ πομπεῖα παρὰ τῶν ἀρχιθεωρῶν αἰτη-
 33 σάμενος | ὡς εἰς τὰ πινύκια τῇ προτεραίᾳ τῆς θυσίας χρῆσόμενος, ἐξηπάτησε καὶ ἀποδοῦναι οὐκ ἤθελε, βουλόμενος τῇ ὑστεραίᾳ πρότερος τῆς πόλεως χρῆσασθαι τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ξένων μὴ ἐγίγνωσκον ἡμέτερα ὄντα, τὴν πομπὴν τὴν κοινὴν ὀρῶντες ὑστέραν οὐσαν τῆς Ἀλκιβιάδου τοῖς τούτου πομπείοις χρῆσθαι ἐνόμιζον ἡμᾶς· ὅσοι δὲ ἢ παρὰ τῶν πολιτῶν ἤκουον ἢ καὶ ἐπεγίγνωσκον τὰ τούτου, κατεγέλων

ἀποφαίνει cum R. Turr.

28. προεἰρήκεν scripsi: εἴρηκεν.

29. Διομήδην Schi. — ἐπιδείξειε Emp. Turr. (ἐπιδείξαίτο ci. R.): ἐπιδόξειε. — τὰ πινύκια Valck. (post Meursium) Bk.: τὰ πινάκια. — προτεραία Valck. (post Pierson.) Bk.: πρότερον. — θυσίας cum Scal. et Tayl. Bk.: οὐσίας. — cf. Ath. 9 p. 408 D: Ἀττικοὶ χερνίβιον λέγουσιν, ὡς Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Ἀλκιβ. λέγων οὕτως· τοῖς χρυσοῖς χερνιβίοις καὶ θυμιατηρίοις. Inde χερνιβίοις restit. cum Valck. Turr.: χερνιβίοις (χερν.ίβοις A^d). cf. etiam Moer. Att. s. v. πομπεῖα, ubi perperam Thucydides laudatur. — τῆς Ἀλκ.] τοῖς Ἀ. Α. — πομπείοις AZ et corr. M. — malim ἐπεγίγνωσκον οὐκ ὄντα τούτου. —

ἡμῶν, ὄρωντες ἓνα ἄνδρα μείζον ἀπάσης τῆς πόλεως
δυναμένον.

Σκέψασθε δὲ καὶ τὴν ἄλλην ἀποδημίαν τὴν εἰς ³⁰
Ὀλυμπίαν ὡς διέθετο. τούτῳ σκηνὴν μὲν Περσικὴν
Ἐφέσιοι διπλασίαν τῆς δημοσίας ἐπήξαν, λερεῖα δὲ
καὶ τοῖς ἵπποις ἐφόδια Χῆοι παρεσκεύασαν, οἶνον δὲ
καὶ τὰ ἄλλα ἀναλώματα Λεσβίοις προσέταξε. καὶ
οὕτως εὐτυχῆς ἐστὶν ὥστε τοὺς Ἕλληνας τῆς παρα-
νομίας καὶ τῆς δωροδοκίας μάρτυρας κεκτημένος οὐ-
δεμίαν δέδωκε δίκην, ἀλλὰ ὅποσοι μὲν ἄρχοντες ἐν
μῶ πόλει γέγονται, ὑπεύθυνοί εἰσιν, ὁ δὲ πάν- ³¹
των τῶν συμμάχων (ἄρχων) καὶ χρήματα λαμβάνων
οὐδενὸς τούτων ὑπόδικός ἐστιν, ἀλλὰ τοιαῦτα δια-
πεπραγμένος σίτησιν ἐν Πρυτανείῳ ἔλαβε, καὶ προσ-
έτι πολλῇ τῇ νίκῃ χρῆται, ὥσπερ οὐ πολὺ μᾶλλον
ἠτιμακῶς ἢ ἐστεφανωκῶς τὴν πόλιν. εἰ δὲ βούλεσθε
σκοπεῖν, εὐρήσετε τῶν τούτῳ πολλάκις πεπραγμένων
ἕκαστον ὀλίγον χρόνον πράξαντάς τινας ἀναστάτους
τοὺς οἴκους ποιήσαντας· οὗτος δ' ἐπιτηδευῶν ἅπαντα
πολυτελέστατα διπλασίαν οὐσίαν κέκτηται. καίτοι ³²
ὑμεῖς γε νομιζετε τοὺς φειδομένους καὶ τοὺς ἀκρι-
βῶς δαιτωμένους φιλοχρημάτους εἶναι, οὐκ ὀρθῶς
γινώσκοντες· οἱ γὰρ μεγάλα δαπανώμενοι πολλῶν
δεόμενοι αἰσχροκερδέστατοί εἰσιν. αἰσχιστον δὲ
φανήσεσθε ποιῶντες, εἰ τοῦτον μὲν ἀγαπᾶτε τὸν
ἀπὸ τῶν ὑμετέρων χρημάτων ταῦτα κατεργασάμενον,
Καλλίαν δὲ τὸν Διδυμίου, τῷ σώματι νικήσαντα πάν-
τας(τοὺς) ἀγῶνας τοὺς στεφανηφόρους, ἐξωστρακίσατε

μείζον ἀπάσης Sl. Bk.: μείζονα πάσης, quod retin. Schi.

30. τούτῳ Steph. τοῦτο.

31. ἄρχων post Sluit., qui ἐπάρχων ci., addidi. — τῶν
τούτῳ πολλάκις scripsi: πολλά τῶν τούτῳ.

32. τοῦτο cum Steph. Bk.: τοῦτον v. Turr. (τούτων R.).

πρὸς τοῦτο οὐδὲν ἀποβλέψαντες, ὃς ἀπὸ τῶν ἑαυτοῦ
 33 πόνων ἐτίμησε τὴν πόλιν. ἀναμνήσθητε δὲ καὶ τοὺς
 προγόνους, ὡς ἀγαθοὶ καὶ σώφρονες ἦσαν, οἵτινες
 ἐξωστράκισαν Κίμωνα διὰ παρανομίαν, ὅτι τῇ
 ἀδελφῇ τῇ ἑαυτοῦ συνώκησε. καίτρι οὐ μόνον αὐ-
 τὸς Ὀλυμπιονίκης ἦν, ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ αὐτοῦ Μιλ-
 τιάδης. ἀλλ' ὅμως οὐδὲν ὑπελογίζοντο τὰς νίκας·
 οὐ γὰρ ἐκ τῶν ἀγῶνων ἀλλ' ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων
 ἔκρινον αὐτὸν.

34 Ἄλλὰ μὴν εἰ δεῖ κατὰ γένος σκοπεῖν, ἔμοι μὲν
 οὐδαμῶθεν προσήκει τούτου τοῦ πράγματος, οὐδὲ
 ἔστιν οὐδεὶς ὅστις ἂν ἀποδείξειε τῶν ἡμετέρων οὐ-
 δένα τῇ συμφορᾷ ταύτῃ χρησάμενον, Ἀλκιβιάδῃ δὲ
 μάλιστα πάντων Ἀθηναίων. καὶ γὰρ ὁ τῆς μητρὸς
 πατὴρ Μεγακλῆς καὶ ὁ κάππος Ἀλκιβιάδης (δις) ἐξω-
 στρακίσθησαν ἀμφοτέροι, ὥστ' οὐδὲν θαυμαστὸν
 οὐδ' ἄτοπον πείσεται τῶν αὐτῶν τοῖς προγούνοις
 ἀξιούμενος. καὶ μὴν οὐδ' ἂν αὐτὸς ἐπιχειρήσειεν
 ἀντειπεῖν ὡς οὐ τῶν ἄλλων ἐκείνοι παρανομώτατοι
 ὄντες τούτου σωφρονέστεροι καὶ δικαιότεροι ἦσαν,
 ἐπεὶ τῶν γε τούτῳ πεπραγμένων οὐδ' ἂν εἰς ἀξίως
 κατηγορῆσαι δύναίτο.

35 Νομίζω δὲ καὶ τὸν θέντα τὸν νόμον ταύτην τὴν
 διάνοιαν ἔχειν· ἀποβλέψαντα τῶν πολιτῶν πρὸς τοὺς
 κρείττους τῶν ἀρχόντων καὶ τῶν νόμων, ἐπειδὴ
 παρὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστιν ἰδίᾳ δίκην λαβεῖν, δημο-
 σίαν τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων κατασκευά-
 σαι. ἐγὼ (μὲν) τοίνυν ἔν τε τῷ κοινῷ κέκριμαι τε-

ὃς A Turr.: ὡς.

33. Κόνωνα ZM Ald.

34. Ἀλκιβιάδῃ cum Valek. et R. Bk.: Ἀλκιβιάδης. —
 δις cum Markl. add. Turr. coll. Lys. 14, 39.

τράκισ, ἰδίᾳ τε οὐδένα διεκώλυσα δικάζεσθαι βουλό-
 μενον· Ἀλκιβιάδης δὲ τοιαῦτα ἐργασάμενος οὐδε-
 μίαν πώποτε δίκην ὑποσχεῖν ἐτόλμησεν. οὕτω γὰρ 36
 χαλεπός ἐστιν, ὥστε οὐ περὶ τῶν παρεληλυθότων
 ἀδικημάτων αὐτὸν τιμωροῦνται ἀλλ' ὑπὲρ τῶν μελ-
 λόντων φοβοῦνται, καὶ τοῖς μὲν πεπονθόσι κακῶς
 ἀνέχεσθαι λυσιτελεῖ, τούτῳ δὲ οὐκ ἔξαρκεῖ, εἰ μὴ
 καὶ τὸ λοιπὸν ὅ τι ἂν βούληται | διαπραΐζεται. καί- 34
 τοι οὐ δήπου ᾧ Ἀθηναῖοι ὀστρακισθῆναι μὲν ἐπι-
 τήδειός εἰμι, τεθνάναι δὲ οὐκ ἄξιός, οὐδὲ κρινό-
 μενος μὲν ἀποφυγεῖν, ἄκριτος δὲ φεύγειν, οὐδὲ
 τοσαντάκις ἀγωνιζόμενος νικήσας δικαίως ἂν πάλιν
 δόξαμι δι' ἐκείνα ἐκπεσεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἴσως μετὰ 37
 μικρᾶς διαβολῆς ἢ φαύλων κατηγορῶν ἢ διὰ τῶν
 ἐπιτυχόντων ἐχθρῶν ἐκινδύνεον, ἀλλ' οὐ διὰ τῶν
 ἐρρωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν, οἳ τινες
 δύο τῶν τὴν αὐτὴν αἰτίαν ἐχόντων ἐμοὶ ἀπέκτειναν.
 οὐκ οὖν τοὺς τοιοῦτους δίκαιον ἐκβάλλειν, οὓς πολ-
 λάκις ἐλέγχοντες εὐρίσκετε μηδὲν ἀδικοῦντας, ἀλλὰ
 τοὺς μὴ θέλοντας ὑποσχεῖν τῇ πόλει περὶ τοῦ βίου
 λόγον. δεινὸν δὲ μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ μὲν τις ἀπολο- 38
 γεῖσθαι ἀξιῶσειεν ὑπὲρ τῶν ἀποθανόντων ὡς ἀδίκως
 ἀπολώλασιν, οὐκ (ἂν) ἀνασχέσθαι τῶν ἐπιχειρούν-
 των· εἰ δὲ τις τῶν ἀποφυγόντων πάλιν περὶ τῆς
 αὐτῆς αἰτίας κατηγορεῖ, πῶς οὐ δίκαιον περὶ τοὺς

35. ἰδίαν pr. A. — ἐγὼ (μὲν) mal. Bk. cf. § 40. — malim περὶ τε τῶν κοινῶν.

36. αὐτὸν] αὐτῶν ZM et pr. A. — διαπραΐζεται cum Bk. Turr.: διαπραΐξεται. — φεύγειν, οὐδὲ R. post Tayl.: φεύγειν, ὁ δὲ, quod serv. Schi., interrogationis signo post ἐκπ. posito. — νικήσας δικαίως ἂν] καὶ νικ. δικ. cum R. Turr., qui desiderant ἂν; δικαίως καὶ νικήσας v.

38. οὐκ (ἂν) ἀνασχ. cum R. Bk.; sed etiam ὑμᾶς desideratur. — ἐπιχειρούντων corr. A.

ζῶντας καὶ τοὺς τεθνηκότας τὴν αὐτὴν γνώμην
 39 ἔχειν; ἔστι μὲν οὖν Ἀλκιβιάδου μήτε αὐτὸν τῶν
 νόμων καὶ τῶν ὄρκων φροντίζειν, ὑμᾶς τε παραβαί-
 νειν ἐπιχειρεῖν διδάσκειν, καὶ τοὺς μὲν ἄλλους ἐκ-
 βάλλειν καὶ ἀποκτείνειν, ἀνηλεῶς, αὐτὸν δὲ ἰκε-
 τεύειν καὶ δακρύειν οἰκτρῶς. καὶ ταῦτα μὲν οὐ
 θαναμάζω· πολλῶν γὰρ αὐτῷ κλαυμάτων ἄξια εἰργα-
 σταί· ἐνθυμοῦμαι δὲ τίνας ποτὲ καὶ πείσει δεόμενος,
 πότερα τοὺς νεωτέρους, οὓς πρὸς τὸ πλῆθος διαβέ-
 βληκεν ἀσελαίνων καὶ τὰ γυμνάσια καταλύων καὶ
 παρὰ τὴν ἡλικίαν πράττων, ἢ τοὺς πρεσβυτέρους,
 οἷς οὐδὲν ὁμοίως βεβίωκεν, ἀλλὰ τῶν ἐπιτηδευμά-
 40 τῶν αὐτῶν καταπεφρόνηκεν; Οὐ μόνον δὲ αὐτῶν
 ἔνεκα τῶν παρανομούντων, ἵνα δίκην διδῶσιν, ἐπι-
 μελεῖσθαι ἄξιον, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων, ὅπως τού-
 τος ὀρῶντες δικαιότεροι καὶ σωφρονέστεροι γίγνων-
 ται. ἐμὲ μὲν τοίνυν ἐξελάσαντες τοὺς βελτίστους
 περιδεῖς καταστήσετε, τοῦτον δὲ κολάσαντες τοὺς
 ἀσελγεστάτους νομιμωτέρους ποιήσετε.

41 Βούλομαι δ' ὑμᾶς ἀναμνησθαι τῶν ἐμοὶ πεπραγ-
 μένων. ἐγὼ γὰρ πρεσβεύσας εἰς Θετταλίαν καὶ Μα-
 κεδονίαν καὶ εἰς Μολοττίαν καὶ εἰς Θεσπρωτίαν καὶ
 εἰς Ἰταλίαν καὶ εἰς Σικελίαν τοὺς μὲν διαφόρους
 ὄντας διήλλαξα, τοὺς δ' ἐπιτηδείους ἐποίησα, τοὺς
 δ' ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἀπέστησα. καίτοι εἰ τῶν πρε-
 σβευόντων ἕκαστος τὰ αὐτὰ ἐποίησεν, ὀλίγους ἂν

39. post πότερα litt. 3 vel 4 erasae in A.

40. τούτους] κολαζομένους addi mal. R. „vel deest participium vel lege τοῦτο“ Dobr. — νν. τοὺς βελτ. — κολάσαντες add. ABP Bk. — ἀσελγεστάτους S. Emp.: ἀσελγεστέρους.

41. γὰρ post ἐγὼ add. A Bk. — καὶ (εἰς) Μακεδ. S. — Μολοττίαν scripsi: Μολοσσίαν (μολοσίαν BZM). — malim διαφόρους (ὑμῖν). — πρεσβευόντων Luzac.: πρωτευόντων.

πολεμίους εἴχετε καὶ πολλοὺς συμμάχους ἐκέκτησθε. περὶ δὲ τῶν λειτουργιῶν οὐκ ἀξιῶ μεμνηῆσθαι, ⁴² πλὴν κατὰ τοσοῦτον, ὅτι τὰ προσταττόμενα δαπανῶ οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἰδίων. καίτοι τυγχάνω νευικηκῶς εὐανδρία καὶ λαμπάδι καὶ τραγωδοῖς, οὐ τύπτων τοὺς ἀντιχορηγοῦντας, οὐδ' αἰσχυρόμενος εἰ τῶν νόμων ἔλαττον δύναμαι. τοὺς οὖν τοιούτους τῶν πολιτῶν πολὺ μᾶλλον ἐπιτηδεῖους ἡγοῦμαι μένειν ἢ φεύγειν.

42. εὐανδρία] cf. Harp. s. v. (Ἄνδ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ.).

FRAGMENTA.

ΠΙΣ.

I. ΣΤΥΜΒΟΤΑΕΤΤΙΚΟΣ.

Eandem orationem et hac inscriptione et ea quae est πρὸς τοὺς ἐταίρους designari Kirchhoffius (Herm. I, 6) recte fortasse coniecit.

2 1. εὐώχειν ἀντὶ τοῦ εὐωχεῖσθαι Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Antiatic. B. A. 94, 21.

3 2. Ναυκρατίαν Ἀνδ. Συμβουλευτικῶ. Phot. p. 288, 23.

ΙΙΙ

II. ΠΡΟΣ ΤΟΤΕ ΕΤΑΙΡΟΣ.

V. quae adnotata sunt ad or. I. Epistolam Quadringentorum tempore ad Pisandrum eiusque socios conscriptam intellegunt Ruhnkenius et Sauppilus; mihi recte Kirchhoffius ad a. 420—418 rettulisse videtur. cf. ad fr. 4 et 5.

4 3. Καὶ τάφον μὲν αὐτοῦ (Themistoclis) λαμπρὸν ἐν τῇ ἀγορᾷ Μάγνητες ἔχουσι· περὶ δὲ τῶν λειψάνων οὗτ' Ἀνδοκίδη προσέχειν ἄξιον ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἐταίρους λέγουσι φωράσαντας τὰ λείψανα διαρρῖψαι τοὺς Ἀθηναίους· ψεύδεται γὰρ ἐπὶ τὸν δῆμον παροξύνων τοὺς ὀλιγαρχικούς. Plut. Themist. c. 32.

Or. I S. περὶ τῆς ἐνδείξεως (Harp. s. v. ζητηαί, Pseudoplut. § 14) mihi cum Taylora (quamquam aliter Valesio, Sluitero, Sauppilio visum est) non diversa a prima nostra fuisse videtur. Cf. ad Vit. l. c., ubi et de orat. adv. Phaeacem, quam commemorat biographus, adnotatum est.

4. Ad orat. πρὸς τοὺς ἐταίρους referunt Kirchh. S.:

III. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

IV

4. σκάνδικα οὖν λάχανα οὐ τὰ ἐκ τῶν κηπίων, 5
ἀλλὰ τὰ αὐτομάτως φυόμενα, ὡς φησιν Ἀνδοκίδης·
μὴ γὰρ ἴδιοι μὲν ποτε πάλιν ἐκ τῶν ὀρέων
τοὺς ἀνθρακευτὰς ἤκοντας εἰς τὸ ἄστνυ,
καὶ τὰς ἀμάξας καὶ πρόβατα καὶ βοῦς καὶ
γύναια, καὶ πρεσβυτέρους ἄνδρας καὶ
ἐργάτας ἐξοπλιζομένους· μηδὲ ἄγρια λά-
χανα καὶ σκάνδικας ἔτι φάγοιμεν. Suid. 2, 2
p. 780, ex scholio ad Ar. Ach. 477 eis quae nunc
habemus pleniore.

5. Ἀνδοκίδης φησὶ τοίνυν· περὶ Ὑπερβόλου 6
λέγειν αἰσχύνομαι, οὗ ὁ μὲν πατήρ ἐστιγ-
μένος ἔτι καὶ νῦν ἐν τῷ ἀργυροκοπέῳ
δουλεύει τῷ δημοσίῳ, αὐτὸς δὲ ξένος ὢν
καὶ βάρβαρος λυχνοποιεῖ. Schol. Ar. Vesp.
1007 cf. Schol. Lucian. p. 46 ed. Jacobitz.

6. ἀρετὴ Ἀνδοκίδης καὶ Θουκυδίδης ἀντὶ τοῦ
εὐδοξία. Suid. I, 1 p. 706.

7. Αὐτόπτης ὡς Ἀνδοκίδης, καὶ σύνοπτον καὶ 7
σύνοπτα. Poll. 2, 58.

quamquam, si ab illa diversa *συμβουλευτικός*, huius quoque
fuisse potest. Apparet ante occupatam Deceseam haec verba
scripta esse, quae depingunt statum Atticae primis Pello-
ponnesiaci belli temporibus. cf. S. et Kirchh. l. c. — vv. εἰς
τὸ ἄστνυ S. coniectura huc transposui: legebantur v. post
τὰς ἀμάξας. S. praeterea etiam τὰ γύναια ante καὶ τὰς
ἄμ. transponi vult et post ἄμ. addi ἄγοντας; Bernhardt
συνκομιζομένους desiderat, cuius generis verbum mihi
quoque excidisse videtur. — 5. Recte admonent S. et Kirchh.
haec verba scripta esse ante a. 417/6 (418 Kirchh.), quo
anno Hyperbolus in exilium pulsus est. — 7. S. secundum
vulg. ante Bekk. lectionem ita locum exhibet: καὶ σύνοπτον
ὡς Ἀνδ. καὶ σύνοπτα.

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIIUM.

A.

Ἀγάθαρχος ὁ γραφεύς 4, 17.
 Ἀγαρίστη Alcmaeonidis uxor
 index de myst. 1, 16.
 Ἀγησίλαος Laced. rex 3, 18.
 ἀγορά 1, 36. 45; 2, 8; 4, 14.
 εἰς τὴν ἀγορὰν μὴ εἰσιέναι
 πρόσταξις 1, 76. — Ἴππο-
 δαμεία ἀγορά 1, 45.
 ἀγραφὸς νόμος 1, 85 sqq.
 89. cf. νόμος.
 ἀγορία λάχανα fr. 4.
 Ἀγύρριος (ὁ δημαγωγός) 1,
 133.
 ἀγῶνες ἵππικοί 4, 26. —
 ἀγῶν Παναθηναίων 1, 28.
 — ἀγῶνες στεφανηφόροι 4,
 32 cf. 2.
 ἀγωνοθῆται Eleorum 4, 26.
 ἀδεια indicī concessa 1, 11
 sq. 15. 20. 22. 34; 2, 23. 27.
 — ἀδεια περὶ τῶν ὀφειλόν-
 των ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ
 ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
 Ἀδείμαντος (Leucolophidis
 f.) ab Agariste indicatus 1,
 16.
 Ἀθῆναι 2, 12. Ἀθήνησι 1,
 62. 96 sqq. pseph. 3, 38. —
 Ἀθηναῖοι 1, 11 pass.
 Ἀλαντίς (φυλή) 1, 96 pseph.
 Ἀληγίς (φυλή) 1, 62. Hermes
 ab ea dedicatus ibd.
 Ἀλγίνη; ὁ ἐξ Ἀλγίνης l. d. 1,

65. — Ἀλγινῆται causa belli
 Ath. cum Laced. 3, 6.
 Ἀλγισθος vocatur Calliae
 filius propter nefanda conu-
 bia patris 1, 129. cf. 4, 22
 de Alcibiadis filio.
 Ἀκουμενός a Lydo indicatus
 1, 18.
 ἀκρόπολις Ath. 1, 42. 45. 76;
 3, 7 sq. cf. πόλις.
 Ἀλέξιππος testis Andoc. 1, 18.
 ἀλιτήριος (scil. δαίμων) domi
 Hipponici 1, 130 sq. — ἀλι-
 τήριοι τῶν θεῶν qui piacul-
 lum in deos commiserunt
 1, 51.
 Ἀλκιβιάδης Cliniae f. 1, 11
 — 14. 16. or. IV arg. et pass.
 Ἀλκιβιάδης huius avus te-
 starum suffragio eiectus 4, 34.
 Ἀλκιβιάδης ὁ Φηγοῦσιος a
 Dioclide indicatus 1, 65.
 Ἀλκισθένης a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 Ἀλκμαιονίδης Agaristes ma-
 ritus 1, 16.
 Ἀλκμαίων Calliae p. 1, 47.
 Ἀμάντος ὁ ἐξ Ἀλγίνης a Dio-
 clide indicatus 1, 65.
 Ἀμόργης ab Athen. contra
 Persarum regem adiuvatur
 3, 29.
 ἀμύητος 1, 11 sq.
 ἀναγράφειν νόμους 1, 82. 83

- sq. pseph. 85 sq. 89. — ἀναγρ. ἐν στήλαις 1, 51. cf. στήλη. ἀνάδικοι δίκαι 1, 88. ἀναθήματα i. q. Ἐρμαῖ 1, 34 cf. 62. ἀνακαλεῖν citare 1, 45 (senatus praetores). Ἀνάκειον Athenis 1, 45. ἀνακηρύττειν (de eo cui coronam pop. tribuit) 2, 18. ἀναυμαχίου ὄφλειν 1, 74. Ἀνδοκίδης orator 1, 4 pass.; or. 3 et 4 argg. Ἀνδοκίδης huius avus 1, 146. legatus Spartam de pace 3, 6. ἀνδροποδίζεσθαι (urbem) 3, 21. cf. ἔξανδρα. Ἀνδρῖοι: ex iis Ath. cives adsciscunt 1, 149. Ἀνδροκλῆς (ὁ δημαγωγός) 1, 27. Ἀνδρόμαχος servus index de myst. 1, 12 sqq. 28. ἀνειπεῖν de praecone 1, 36. de praetoribus 1, 45. ἀνδροκευταί fr. 4. ἀντίγραφον populisciti 1, 76. 79 pseph. Ἀντιδωρος a Teucro indicatus 1, 35. Ἀντιφῶν a Teucro indicatus 1, 15. ἀντιχορηγεῖν 4, 42. ἀντιχορηγός τινι παῖσι 4, 20. Ἄνθος (Anthemionis f.) Andocidi in iudicio advocatus 1, 151. Ἀξίλοχος (Alcibiadis f. Scambonides) ab Agariste indicatus 1, 16. ἀπάγειν 1, 94. 105; 4, 18. — ἀπαγωγή 1, 88. 91. Ἀπατούρια 1, 126. ἀπογράφειν de μηνυτῆ 1, 13. 15. 17. 19. 34. 43. — ἀπογραφή 1, 23. ἀποικία i. qu. κληρουχία 3, 9. 15. ἀποκληροῦν βουλὴν 1, 82. ἀπόρρητα εἰσαγγέλλειν εἰς τὴν βουλὴν 2, 3 cf. 20. — ἐν ἀπορρήτῳ 1, 45; 2, 19. 21, ubi pariter de senatu agitur. ἀποφορά merces servi in argentariis 1, 38. ἀραί in iureiurando iudicium 1, 31. Ἄργος 3, 26. — Ἀργεῖοι 3, 9 pass. ἀργυροκοπεῖον fr. 5. Ἄρειος πάγος: ἐξ Ἄρειου π. δικασθῆναι, φεύγειν 1, 78 sq. pseph.; ἢ ἐξ Ἄρ. π. βουλῆ 1, 84 pseph. Ἀριστείδης tributum sociis constituit 4, 11 sq. Ἀριστογείτων tyrannicida 1, 98 pseph. Ἀριστομένης ab Andromacho indicatus 1, 13. Ἀριστοτέλης Charmidae p. 1, 47. Ἀρμόδιος tyrannicida 1, 98 pseph. Ἀρχεβιάδης ab Andromacho indicatus 1, 13. Ἀρχέλαος rex Macedoniae 2, 11. Ἀρχίδαμος a Teucro indicatus 1, 35. ἀρχιθεωρός εἰς Ἴσθμὸν καὶ Ὀλυμπιάξ 1, 132 cf. 4, 29. Ἀρχιππος ab Andromacho indicatus 1, 13. ἄρχοντες Athen. in sociis civitatibus 4, 30. ἄρχων (scil. ἐκάννομος) 4, 14. ἀρχώνης τῆς πεντηκοστῆς 1, 133. ἀσπίδα ἀποβαλεῖν crimen 1, 74. ἀστρατείας ὄφλειν 1, 74. ἄστυ urbs Ath. 1, 40; fr. 4. opp. Piraeus et muri longi 1, 45.

ἀτιμία 1, 74; eius species 73 sqq. — ἀτιμοὶ 73. 78 pseph. 80. 103. 107. 109. ἀτιμοὶ τὰ σώματα 74. ἀτιμοὶ κατὰ προστάξεις 75. — ἀτιμοῦν 33. 106.

ἀντοκράτωρ: ἡ βουλή ἦν αὐτ. 1, 15; πρέσβεις αὐτοκρ. 3, 6. 33 sq. 39.

Ἀντοκράτωρ a Lydo indicatus 1, 18.

Ἀφειλίων senator a Dioclide indicatus 1, 43 sq.

B.

Βάρβαρος 3, 5. 15; fr. 5; βάρβ. χώρα 1, 138.

βασανίζειν 1, 22. 64. βάσανος 1, 30.

βασιλεύς Persarum rex 1, 107; 3, 5. 15. 22; 4, 17; β. ὁ μέγας 3, 29.

βασιλεύς rex sacrorum 1, 77 sq. pseph. 111.

Βοηθὸς ἐπιστάται 1, 96 pseph.

Βοιωτοὶ 1, 45; 3, 13 pass.

βουλευέιν senatorem esse 1, 17. 75. 91. 95. — βουλευσας (sc. τὸν φόνον) cuius consilio caedes facta est 94 cf. 97 pseph. (ubi συμβουλ.). cf. νόμος.

βουλευτήριον 1, 36. 95; 2, 23.

βουλευτῆς senator 1, 43; 2, 3. 14 sq.

βουλή ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου 1, 84 pseph.

βουλή οἱ πεντακόσιοι οἱ λαχόντες τῷ κνᾶμφ 1, 96 pseph. — ἡ β. οἱ πεντακόσιοι 1, 84 pseph. ex con. — add. 1, 15. 27. 36 sq. 45. 61. 65. 77 et 79 pseph. 82. 83 pseph. 87 et 91 leg. 93. 111 sq. 115 sq. 134; 2, 3. 19. 21; 4, 3.

βουλή Quadringentorum 2, 13.

βωμός in Eleusinio Ath. 1, 112; in Cerycum sacro gentilicio 1, 126 sq.

Γ.

Γλαύκιππος a Teucro indicatus 1, 35.

Γλαύκων Calliae socer 1, 126.

Γνιφωνίδης a Teucro indicatus 1, 15.

γνώμην εἰπεῖν rogationem ferre 1, 73.

γονέας κακῶς ποιῶν crimen 1, 74.

γράμματα praecepta quae legato populus dedit 3, 34.

— pacis condiciones in στηλή scriptae 3, 12.

γραμματεύειν: Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96 pseph.

γράφεσθαι in ius vocare γραφῆς formula 1, 76. 105; γρ. παρονόμων 1, 17. — γραφή 1, 73. 88. γρ. περὶ τῶν εὐθυνῶν 1, 78 pseph.

γυμνάσια 4, 22. 39.

γυμνασίαρχος Ἡφαιστειοῖς 1, 132.

Δ.

δαίμων: πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.

Δάμων Agaristes maritus prior 1, 16.

δειλίαις ὀφλεῖν 1, 74.

δεῖν in carcerem conicere 1, 45. 48. 92 sq.; 4, 3.

Δεκέλεια 1, 101.

Δελφίνιον: ἐν Δελφίνιου ἐδικάσθη 1, 78 pseph.

Δελφός 1, 132 ex con.

δεσμός et δεσμά 1, 2; 2, 15; 4, 4. cf. δεῖν.

δεσμοτήριον 1, 48; 4, 18.

Δήλιον: pugna ibi facta 4, 13.

δημαγωγός opp. τύραννος 4, 27.
 δημεύειν 1, 51; 4, 9 cf. 1, 96 pseph. (δημόσια τὰ χρήματα ἔστω).
 δημοκρατία 1, 95. 96 sq. pseph. 99; 2, 27; 4, 13. 17. 27. — δημοκρατεῖσθαι 1, 87 sq. leg.; 3, 2.
 δῆμος pagus 1, 97 pseph.
 δημοτικός 2, 26.
 Δημόφαντος auctor psephism. quod affertur 1, 96 sqq.: 96.
 διαδικάζειν 1, 28.
 δίαται arbitria 1, 87 sq. leg.
 Διάκριτος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.
 Διδυμίας Calliae p. 4, 32.
 Διογένης ab Andromacho indicatus 1, 13.
 Διόγνητος ζητητής testis Andoc. 1, 14.
 Διόγνητος a Teucro indicatus 1, 15.
 Διοκλείδης index de Hermarum mutilatione 1, 37. 45. 53. 58. 60. 65 sq.
 Διομήδης Athen. 4, 26. 29.
 Διονύσια 1, 98 pseph.
 Διονύσιος Halicarn. rhetor or. 3 hypoth.
 Διόνυσος: προπύλαιον τὸ Διόνυσον 1, 38.
 διώκειν accusare 1, 22. 94.
 δοκιμάζειν τοὺς νόμους 1, 84 pseph. 82. 85. 89.
 Δράκων: Δράκωντος θεσμοί 1, 83 pseph. 81. Δράκωντος νόμοι 1, 82.
 δυναστεία i. qu. ὀλιγαρχία 2, 27.
 δώρων ὀφλεῖν 1, 74.

E.

ἐγγράφειν ὄνομά τινος (sc. ἐν στήλῃ) 1, 78 pseph. — ἐγγρ. ψήφισμα 2, 23.

ἐγγυᾶσθαι 1, 21. 44. ἐγγυᾶσθαι ἐγγύας πρὸς τὸ δημόσιον 1, 73.
 ἐγγύην καταγιγνώσκειν 1, 78 pseph. cf. 73.
 ἐγγυητὰς καθιστάναι 1, 2. 17. 44. 134.
 ἐγγυτάτω εἶναι γένει 1, 119.
 Ἐγεσταῖοι 3, 30.
 ἐγκτήματα possessiones civium Ath. in aliis civitatibus 3, 15 cf. 36.
 ἔδραν ποιεῖν (τῆς βουλῆς) senatum habere 1, 111.
 εἰδότες i. qu. μεμνημένοι 1, 30.
 εἴκοσιν ἄνδρες post reditum populi creati qui civitatem administrarent donec leges latae essent 1, 81.
 εἰρήνη πατρία Argivorum cum Lacedaemoniis 3, 27.
 εἰσαγγελία indicium ap. senatum 1, 43.
 εἰσαγγέλλειν indicium facere ap. populum 1, 14. 27; ap. senatum 1, 37. — εἰσαγγέλλειν ἐν ἀπορορήτῳ ad senatum rem deferre 2, 3. 21. cf. 19.
 εἰσάγειν εἰς δικαστήριον γραφήν 1, 78 pseph.; τινὰ εἰς τὸ πλῆθος τῶν Ἀθ. in ius vocare 1, 135 sq.; εἰσάγειν sc. γραφήν de magistratu qui quaestioni praeest 1, 86. — εἰσάγειν in phratrīam 1, 127.
 εἰσέρχεσθαι de iudicibus 1, 29.
 εἰσφέρειν χρήματα de tributo 3, 20; pecuniam conferre 1, 132.
 ἐκγράφειν debitorem aerarii 1, 77 pseph.
 ἐκλέγειν de percipiendis vectigalibus 1, 92 sq. 134.
 ἐπιθέναι νόμους in publico proponere 1, 83 pseph.

- Ἐλευσίς: Ἐλευσίῃ et Ἐλευσινόθεν 1, 111.
- Ἑλλάς et Ἑλληνες 1, 32 pass.; 3, 5 pass.; 4, 6 pass.
- Ἑλληνοταμίαι 3, 38.
- Ἑλλησποντος 1, 76. pugna ibi navalis (a. 405) 3, 21.
- ἐνδεικνύναι 1, 33. 71. 76. 105. 121; 2, 14.
- ἐνδειξις 1, 10. 29. 88. 91. 103. 111.
- Ἐνδεκα qui XXX virorum tempore magistratum gesserant publicae oblivionis lege non comprehensi 1, 90.
- ἐνέχυρα metaphorice 3, 39.
- ἐξάιρετα Athenis mille talenta et triremes centum 3, 7.
- ἐξακισχίλιοι iudices in Leogorae causa 1, 17.
- ἐξανδραποδίζεσθαι urbem 4, 22. cf. ἀνδραπ.
- ἐξεγγυᾶν vadimonio e vinculis tormentoque eximere 1, 44.
- ἐξηγεῖσθαι officio fungi ἐξηγητοῦ 1, 115 sq.
- ἐξοστρακίζειν or. 4 arg. et 32 sqq. cf. ὄστρ.
- ἐξούλην ὀφλεῖν 1, 73.
- ἑορτή mysteriorum dies festi 1, 32.
- ἐπαναφέρειν (et ἐπαναφορά) rem integram quae iterum deliberetur referre, de legatis 3, 33.
- ἐπιβολήν ὀφλεῖν 1, 73.
- ἐπιγράφειν in tabulas ut debitorem aerarii referre 1, 77 pseph.
- ἐπιδέκατον pecuniae publicatae Minervae fit 1, 96 pseph.
- ἐπιδικάζεσθαι filiae heredis 1, 119 sqq.
- ἐπίκληρος filia heres 1, 121.
- Ἐπίλυκος ὁ Τισάνδρου pacem cum rege Persarum confirmat 3, 29. moritur in Sicilia 1, 117. eius filiae ibd. et 119. 121 sq. 124. 128.
- ἐπινίκια Alcibiadis Olympiae 4, 29.
- ἐπιστατεῖν: Βοηθὸς ἐπεστάτει 1, 96 pseph.
- ἐπίτιμος opp. ἄτιμος 1, 73. 80. 103. 107.
- Ἐπιχάρης Andocidis accusator 1, 95 cf. 99 sq.
- Ἐπιχάρης Andocidis amicus 1, 122.
- ἐπιψηφίζειν 1, 77 pseph.
- ἐπώνυμοι: ἐκτιθέναι (τοὺς νόμους) πρὸς τοὺς ἐπ. 1, 83 pseph.
- Ἐρμαῖ 1, 35. 37. 39. 62. Ἐρμῶν περικοπή 1, 15 (cf. 34). — Ἐρμῆς ὁ παρὰ τὸ Φορβαντεῖον 1, 62, qui iuxta Andocidis domum fuit (inde Ἀνδοκίδου Ἐρμῆς) ibd.
- Ἐρυξίμαχος a Teucro indicatus 1, 35.
- ἐστία in curia Ath. 1, 44; 2, 15.
- ἐταῖραι δοῦλαι καὶ ἐλεύθεραι 4, 14.
- ἐταιρεία ancipiter dictum, et sodalitas (cf. ἐταῖροι) et ἐταιρησις 1, 100.
- ἐταιρεῖν de ἐταιρήσει 1, 100.
- ἐταῖροι sodales factiosi Ath. 4, 4. 14. fr. or. II inser. In or. I res saepe tangitur, suppressitur appellatio.
- εὐάνδρῃα νικᾶν 4, 42.
- Εὐβοία 3, 3. eius plus duas partes Ath. possidebant ibd. 9.
- εὐθυναν ὀφλεῖν 1, 73; καταγιγνώσκειν 78 pseph.; εὐθυνας διδόναι 1, 90.
- εὐθυνοὶ 1, 78 pseph.
- Εὐκλείδης archon: ἀπ' Εὐκλ. ἀρχοντος. 1, 87 leg. 88 sq. 93 sq. 99.

Εὐκλῆς praeco 1, 112. 115.
 Εὐκράτης Niciae frater a
 Dioclide indicatus 1, 47.
 Εὐκτῆμων a Teucro indicatus
 1, 35.
 Εὐρυδάμας a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 Εὐρύμαχος a Teucro indica-
 tus 1, 35.
 Εὐφημος Calliae frater 1,
 40. 47.
 Εὐφίλιτος (Τιμοθέου Κυδα-
 θηναίεος) a Teucro indica-
 tus 1, 35. auctor Hermarum
 mutilationis 1, 51. 56. 61—
 64. 67.
 Ἐφέσιοι tentorium Alcibiadi
 praebent Olympiae 4, 30.
 ἐφέται 1, 78 pseph.

Z.

Ζεύγος: ἐπὶ ζεύγους εἰς προ-
 τανείον ἄγειν 1, 45. ζεύγος
 ἔκπων ad certamina Olymp.
 4, 26.
 ζητηταί Ath. propter Herma-
 rum mutilationem 1, 14. 36.
 40. 65.

H.

Ἠγήμων (Ἠγεμών libri) An-
 docididis amicus 1, 122.
 Ἠλεῖοι 4, 26.
 Ἠφαιστεια Vulcani sollempne
 1, 132.
 Ἠφαιστειὸν templum Vulcani
 1, 40.
 Ἠμιστόδωρος a Teucro in-
 dicatus 1, 15.

Θ.

Θεμιστοκλῆς: eius ossa ab
 Ath. eruta et projecta fr. 3.

Θεόδωρος a Teucro indicatus
 1, 35.
 θεός: ἢ θεός Minerva 1, 77
 pseph. 96 pseph. — τῷ θεῷ
 Ceres et Proserp. 1, 29. 31
 sq. 113 sq. 125.
 θεράπεινα serva 1, 64. θε-
 ράπων servus 1, 11 sq. 22.
 θεσμοθέται 1, 79 pseph. —
 θεσμοθετῶν δικαστήριον 1,
 28.
 θεσμοὶ Δράκοντος 1, 83 pseph.
 81.
 Θεσπρωτία 4, 41.
 Θετταλία 4, 41. — Θετταλοί:
 ex iis Ath. cives adsciscunt
 1, 149.
 Θημακός pagus 1, 17. 22. —
 Θημακεύς 1, 17.
 Θησεῖον Athenis 1, 45.
 Θολος Ath. 1, 45.
 Θούριοι 4, 12.
 Θρασύλλος tribulis Andocididis
 eique σύνδικος electus 1,
 150.
 θυμιατήριον 4, 29.

I.

ἱερά τοῖν θεοῖν i. qu. μυστή-
 ρια 1, 31 sq. — ἱερά sacra
 quae in ara ponuntur 2, 15.
 καθ' ἱερῶν τελείων ὀμνύναι
 1, 97 sq. pseph.
 ἱερὸν τοῖν θεοῖν templum 1,
 33.
 Ἰέσιος ὁ ἀύλητής 1, 12.
 Ἰκετηρία 1, 110. 112—117.
 Ἰμβρος Atheniensium propria
 3, 12. 14.
 Ἰππεῖς 1, 45; 3, 5. 7.
 Ἰπποδαμεία ἀγορά in Piraeo
 1, 45.
 Ἰππόνικος Calliae p. 1, 112.
 115. 130 sq. 4, 13.
 Ἰππόνικος Calliae f. 1, 126.
 Ἰσθμός: ἀρχιδεωρός εἰς Ἴ.
 1, 132.

Ἰσόνομος a Teucro indicatus 1, 15.
 Ἰσοτιμίδης: eius psephisma 1, 8. 71.
 Ἰσχόμενος socer Calliae 1, 124 sq.
 Ἰταλία 4, 41.
 Ἰωνία 1, 76.

Κ.

Κακοῦργοι 4, 18.
 Καλλίας Andocidis testis 1, 18.
 Καλλίας ὁ Ἀλκμαίονος a Dioclide indicatus 1, 47.
 Καλλίας archon ol. 93, 3 1, 77 pseph.
 Καλλίας ὁ Διδυμίου athleta 4, 32.
 Καλλίας ὁ Ἰππονίκου 1, 112. 115 sqq. 120 sq. 126. 130. 132; 4, 13. 15.
 Καλλίας ὁ Τηλεκλέους 1, 40. 42. 47.
 καταλύειν τὸν δῆμον 1, 95 sqq. pseph. (101); 3, 4. 6. 10. 12. — κατάλυσις δῆμου 1, 36; 3, 6. 12.
 Καταναῖοι 3, 30.
 κατάρξασθαι (τοῦ ἱερείου) 1, 126.
 κατήγοροι a populo creati 4, 16.
 κείμενοι νόμοι i. qu. κύριοι 1, 71. 84 pseph. 91. 93. 103. 105.
 Κέφαλος (ὁ ῥήτωρ) advocatus Andoc. 1, 115. 150.
 Κήρυκες gens Ath. 1, 116. 127.
 κήρυξ 1, 36. 112. — κηρύττειν 40. 112. cf. ἀνακηρ.
 Κηφίσιος Andoc. accusator 1, 33. 71. 92. 111. 121 sq. 137. 139.
 Κηφισόδωρος a Teucro indicatus 1, 15.

Κίμων Miltiadis p. 3, 3.
 Κίμων ὁ Μιλτιάδου testarum suffragio eiectus 4, 33.
 Κλεινίας Alcibiadis pater or. 4 arg.
 Κλεογένης πρῶτος ἐγραμμάτευε 1, 96 pseph. (ol. 92, 3).
 Κλεοφῶν ὁ λυροποιός 1, 146.
 Κλεώννυμος auctor psephismatis 1, 27.
 κληθῶν i. qu. φήμη apud mulierculas 1, 130.
 κλοπῆς ὄφελειν 1, 74.
 Κόνων navali pugna Laced. vincit 3, 22.
 Κορίνθιοι et Κόρινθος 3, 18 pass.
 κριταί in certamine 4, 21.
 Κριτίας (Callaeschri f.) a Dioclide indicatus 1, 47.
 κρύβδην ψηφίσεσθαι 1, 87 leg.; 4, 3.
 κνάμω λαχεῖν de senatoribus 1, 96.
 Κνωσσαργες 1, 61.
 Κύπρος 1, 4. 132; 2, 20 sq.
 κώνειον πιεῖν 3, 10.
 κωπεῖς ligna remis faciendis idonea 2, 11. 14.

Λ.

λαγχάνειν τῆς ἐπικλήρου 1, 121. 124.
 Λακεδαιμόνιοι 1, 80. 142; 3, 2 pass.; 4, 12. 28.
 Λακεδαιμών 3, 3. 6.
 Λακωνική 3, 31.
 Λάμαχος praetor in Siciliam missus 1, 11.
 λαμπάδι νικᾶν 4, 42.
 Λάυριον 1, 38. 39.
 Λέαγρος 1, 117 sq. 120 sq.
 λείπειν τὴν τάξιν crimen 1, 74.
 λειτουργεῖν 1, 132. λειτουργία 4, 42.

Λέσβιοι Alcibiadi vinum prae-
bent Olympiae 4, 30.
λεύκη: ὑπὸ τὴν λεύκην locus
Ath. 1, 133.
Λέχαιον captum (in bello Co-
rinth.) 3, 18.
Λεωγόρας Andocidis proavus
1, 106; 2, 26.
Λεωγόρας Andocidis pater 1,
22. 40. 146.
Λέων (*Σαλαμίνιος*) aXXX vi-
ris interfectus 1, 94.
Ἀθήμνος Atheniensium propria
3, 12. 14.
λησταί piratae 1, 138.
λογιστήρια h. e. τὰ τῶν λο-
γιστῶν ἀρχεῖα 1, 78 pseph.
λόγος: ἐν τῷ ἐμῷ λόγῳ intra
tempus reo ad defensionem
concessum 1, 26. 35. 55.
Ἀυδὸς ὁ Φερεκλέους (scil. δοῦ-
λος) index de mysteriorum
profanatione 1, 17 sqq.
Ἀυσίστρατος ab Andocide in-
dicatus 1, 52. 67.
Ἀυσίστρατος Andocidis ami-
cus 1, 122.
λυχνοποιεῖν fr. 5.

M.

Μακεδονία 4, 41.
ακρὸν τεῖχος: οἱ ἐν μακρῷ
τείχει οἰκοῦντες 1, 45. —
μ. τ. τὸ βόρειον 3, 5; τὸ
νότιον 3, 7.
Μαντίθεος senator a Dioclide
indicatus 1, 43 sq.
Μαραθῶνάδε 1, 107.
Μεγακλῆς Alcibiadis avus ma-
ternus testarum suffragio ele-
ctus 4, 34.
Μέγαρα 1, 15. 34; 3, 3. —
Μεγαρεῖς: propter eos Pelop.
bellum Ath. susceperunt 3, 8.
Μέλητος ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

Μέλητος a Teucro indicatus
1, 35. 63.
Μέλητος Andocidis accusator
1, 94. Leonti Salaminio exi-
tii auctor ibd.
Μενέστρατος a Teucro indi-
catus 1, 35.
Μένιππος: eius psephisma 2,
23.
*μεταστήσασθαι τοὺς ἀμνη-
τους* e contione submovere
1, 12.
μέτρος 1, 15. 144.
μέτρα καὶ σταθμά Solonis 1,
83 pseph.
Μηδικά bellum Persicum 1,
77 pseph.
Μήλιοι crudeliter tractati au-
ctore Alcibiade 4, 22.
μηνύειν 1, 10 pass.; *μήνυσις*
1, 14 pass.
μήνυτρα 1, 27. 40.
μητηρ καὶ θυγάτηρ h. e. Ce-
res et Proserpina 1, 124.
Μιλτιάδης Cimonis f. 3, 3.
Olympionices 4, 33.
μνησικακεῖν 1, 79 pseph. 81.
90 sq. 95. 108 sq.
Μολοσσία 4, 41.
Μουνηχία a popularibus oc-
cupata 1, 80.
μνεῖν ξένους i. qu. μυστα-
γαγεῖν 1, 132. — οἱ μεμνη-
μένοι 1, 28 sq. cf. ἀμύητος.
μυστήρια 1, 10 sqq. pass. —
μυστηρίοις mysteriorum die-
bus festis 1, 110 sq. 121.

N.

Νάξος ab Athen. possideba-
tur 3, 9.
νεώσοικοι aedificati 3, 7.
Νικήρατος Niciae p. 3, 8.
Νικιάδης ab Andromacho in-
dicatus 1, 12 sq.

Νικίας Nicerati f. praetor in Siciliam missus 1, 11. Eucratidis frater 1, 47. pacem cum Laced. confirmat 3, 8. testarum suffragio cum Alcibiade et actore or. IV. certat 4, 2.

Νισαῖος Taureae f. a Dioclido indicatus 1, 47.

νομοθέτας αἰρεῖσθαι 1, 82. creati a senatu 83 pseph., et a δημόταις 84 pseph.

νόμοι Σόλωνος 1, 81 sq. 83 pseph. 95. 111; *Δράκοντος* 1, 82. — *δοκιμασία τῶν νόμων* post reditum populi: v. *δοκιμάζειν*. — *Leges singulae: ἀγράφω νόμῳ τὰς ἀρχὰς κτέ.* 1, 86. sq. 87. 89. *ψήφισμα μηδὲν μήτε βουλήσ κτέ.* 1, 87. 89. *μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι κτέ.* 1, 87. 89. *τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας κηρίας εἶναι κτέ.* 1, 87 sq. *τοῖς νόμοις χρῆσθαι ἀπ' Ἐνκλειδου ἀρχ.* 1, 87 sqq. 93 sq. 99.

de indicibus eorumque impunitate aut poena 1, 20.

de vectigalium redemptoribus 1, 93.

de eo cuius consilio caedes patrata esset 1, 94.

de eo qui populari imperio everso magistratum cepisset 1, 95 sqq. (v. *ψήφισμα*).

de *ἐταιρήσει* 1, 100.

ne quis mysteriorum tempore in Eleusinio supplex fieret 1, 110. 115 sq.

de senatu in Eleusinio postridie mysteria habendo 1, 111.

phratorum 1, 127.

de testarum suffragio 4, 3. 6. 35.

ne quis iterum de eadem re in ius vocetur 4, 9.

de divortio 4, 14.

de chorentis peregrinis 4, 20.

Ξ.

Ξενία hospitium 1, 145.

ξένος ἰδίᾳ opp. reges civitatesque 1, 145. — *ξ. πατρικός* 2, 11.

ξύλον: *δεῖν ἐν τῷ ξύλῳ s. εἰς τὸ ξύλον* 1, 45. 92 sq.

Ο.

Οἰδίπους vocatur Calliae filius propter nefanda conubia patris 1, 129.

Οἰωνίας (Oeoniae f.) ab Andromacho indicatus 1, 13.

ὀλιγαρχία 1, 78 pseph. 99. — *οἱ ὀλίγοι* optimates 4, 6. — *ὀλιγαρχικός* 4, 16.

Ὀλυμπία 4, 30. *Ὀλυμπιάζει* 1, 132; 4, 26. *Ὀλυμπιάσι* 4, 25.

Ὀλυμπιεῖον Ath. 1, 16.

ὀλυμπιονίκης 4, 33.

ὀμνύναι καθ' ἑρῶν τελείων 1, 97 sq. pseph.

ὄρκος: *ὁ νόμιμος ὄρκος* legitima formula iurisiur. 1, 98 pseph. — *iusiurandum*: populi de oblivione 1, 8. 90. 103. 105.

iudicum initiatorum in Andocidis causa 1, 31. omnium iudicum 4, 9. quae ei iuriur. inde ab Euclide addita sint 1, 91.

senatus 4, 3 (ubi *ὁ τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς*); inde ab Euclide 1, 91.

populi e Demophanti pseph. 1, 97.

de pace 3, 22. 34.

κριτῶν in certamine 4, 21.

ὄρχήστρα 1, 38.

Ὀρχομένιοι et Ὀρχομενός: propterea civitatem bellum Corinth. Boeoti susceperunt ne αὐτονομία uteretur 3, 13. 20.

ὄσιος καὶ εὐαγής 1, 96 pseph. ὄσιος πρὸς θεῶν καὶ δαιμόνων 1, 97 pseph.

ὄστρακίξειν 3, 3; 4, 3. 36. cf. ἔξοστρακ.

ὀφείλουτες sc. τῷ δήμοσι 1, 77 sq. pseph.

II.

Παλλήνιον: ἐπὶ Παλληνίῳ tyranni a popularibus victi 1, 106.

Παναθήναια 1, 28.

Παναίτιος ab Andromacho indicatus 1, 13.

Παναίτιος ab Andocide indicatus 1, 52. 67.

πανδημεί omnibus copiis 3, 18.

Παντακλῆς a Teucro indicatus 1, 15.

παραδιδόναι (τὰ ἀνδράποδα) scil. ad quaestionem 1, 22.

παραδιδόναι δικαστηρίῳ τινά, de senatu vel eo qui in senatu sententiam fert 1, 17. 66.

παρανόμων γράφεσθαι 1, 17; διώκειν 22.

παραστάσιν τιθέναι 1, 120.

πάρεδροι scil. τῶν εὐθύνων 1, 78 pseph.

Πατροκλείδης: eius psephisma 1, 73. 76 sq. 80.

Πειραιεύς 1, 45. 81; 2, 21; munitus 3, 5.

Πείσανδρος is qui Quadringentorum imperium constituit 1, 27. 36. 43; 2, 14.

Πελοποννήσιοι 2, 12; 3, 38.

πέμπτον μέρος τῶν ψήφων μὴ μεταλαβεῖν 1, 33; 4, 18.

πεντημοστή 1, 133.

Περσικὴ σκηνὴ 4, 30.

Πηγαί Megaridis opp. 3, 3.

Πλάτων a Teucro indicatus 1, 35.

πληθὸς τῶν Ἀθηναίων heliastarum iudicia 1, 135 cf. 136.

— πλ. τὸ ὑμέτερον i. qu.

δῆμος 1, 150.

πλήρης: ἡ βουλὴ ἐπειδὴ ἦν πλήρης 1, 112.

ποιεῖσθαι πολίτην 1, 149; υἱόν 1, 124.

ποιηταί 4, 23.

Πολέμαρχος (?) Andromachi dominus 1, 12.

πόλις i. qu. ἀκρόπολις 1, 132.

πολιτεῖαν διδόναι 2, 23.

πολλοί i. qu. δῆμος 4, 6.

Πολύενκτος a Teucro indicatus 1, 35.

Πολύστρατος ab Andromacho indicatus 1, 13.

πομπεῖα 4, 29.

πομπή Olympiae 4, 29.

Πουλυτίων: ἐν τῇ Πουλυτίωνος οἰκίᾳ 1, 12. 14.

πράκτορες 1, 77 et 79 pseph.

πρέσβεις 3, 41. αὐτοκράτορες 3 arg. et 6. 39. cf. αὐτοκράτ.

πρεσβεύειν 3, 23. 34 sq. 41; 4, 41.

πρεσβευτής i. qu. ὁ πρεσβεύων qui legati vice fungitur 4, 41.

προβάλλεσθαι λειτουργεῖν 1, 132.

προῖξ 4, 14.

προκηρονκεύεσθαι περὶ σπονδῶν 3, 3.

πρόξενος 3, 3.

προπύλαιον Διονύσου Ath. 1, 38.

προσάγειν πρὸς τὴν βουλὴν τὸν βασιλέα, de prytanibus 1, 111.

πρόσταξις: ἄτιμοι κατὰ προστάξις 1, 75. (78 pseph.)

- προστάξεις εἰσὶ κατεγνωσμέ-
ναι sanum non videtur.)
προστάτης scil. τοῦ δήμου 4,
12.
πρυτανεία: ἐπὶ τῆς ἐνάτης
πρυτανείας 1, 73.
πρυτανεῖον: σίτησις ἐν πρυτ.
4, 31 cf. 1, 45.
πρυτανεῖον iudicium de caede
1, 78 pseph.
πρυτάνεις 1, 12. 45 sq. 64.
111.
πρυτανεύειν de prytanibus 1,
46. Αἰαντὶς ἐπρυτάνευε 1,
96 pseph.
Πυθόνικος Alcibiadem in con-
tione accusat 1, 11 sq. 14.
27.
- P.**
- Ῥήτορες 3, 1.
- Σ.**
- Σάμος 2, 11.
σανίδες tabulae legibus in-
scribendis 1, 83 pseph.
σημαίνειν τῇ σάλπιγγι si-
gnum equitibus 1, 45.
σημεῖον καθελεῖν signum ut
senatus curiam ingrediatur
1, 36.
Σικελία 1, 11. 117; 3, 30; 4,
41.
σιταγωγοὶ νῆες 2, 21.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ 4, 31
cf. πρυταν.
Σκαμάνδριος: τὸ ἐπὶ Σκα-
μάνδριον ψήφισμα 1, 43.
σκάνδικες fr. 5.
σκευὴ vestis insignis Calliae
ut sacerdotis Cereris et Pro-
serp. 1, 112.
Σκύθαι τοξόται Ath. 3, 5. cf.
τοξόται.
Σκύρος Atheniensium propria
3, 12. 14.
- Σμινδουρίδης a Teucro indi-
catus 1, 15.
Σόλωνος νόμοι 1, 81 sq. 83
pseph. 95. 111.
Σπεύσιππος senator 1, 17. 22.
σπονδαὶ i. qu. εἰρήνη 1, 80;
3, 3 sq. 29; sed distinguuntur
ab εἰρήνῃ (σπ. ἐξ ἐπι-
ταγμάτων, ἐπὶ ῥητοῖς) 3, 11
sq. 22.
σταθμά 1, 83 v. μέτρα.
στασιατεία 4, 8.
στεφανηφόρος ἀγών 4, 2. 32.
Στέφανος testis Andoc. 1, 18.
στεφανοῦν homines de repu-
blica bene meritos 1, 45; 2,
18. στεφανοῦν τὴν πόλιν
de Olympionice 4, 26. 31.
στήλη ἐφ' ἣ ὁ στρατηγός
ἔστιν ὁ χαλκοῦς 1, 38. —
inscribendis nominibus ci-
vium condemnatorum 1, 51. 78
pseph. 103. — στήλη ἔμπρο-
σθεν τοῦ βουλευτηρίου in
qua Demophanti psephisma
perscriptum erat 1, 96. —
in Eleusinio, legem de ἐκε-
τηρία continens 1, 116. —
σῆλαι γεγραμμένοι monumenta
pacis 3, 12. 22. 34.
στοά ubi leges propositae ex-
stabant 1, 82. 85. cf. τοίχος.
στρατηγὶς τριηρης 1, 11.
στρατηγοὶ 1, 11. 45; 2, 17;
3, 34. — στρατηγὸς ὁ χαλκοῦς
1, 38 cf. στήλη. — στρατη-
γεῖν 1, 106. 147; 4, 13.
στρεβλοῦσθαι 1, 44.
συγγραφή syngrapha 4, 17.
σύμβολα cum aliis civitatibus
4, 18.
συμβόλαια ἴδια 1, 88.
συνδικεῖν de advocatis a tri-
bulibus rei electis 1, 150.
συνωμόται i. qu. ἑταῖροι 4, 4.
Συρακοῦσιοι 3, 30.
σφαγεῖς qui in seditione cae-
dem fecerunt 1, 78 pseph.

T.

Ταμίαι τῆς Θεοῦ καὶ τῶν ἄλλων θεῶν 1, 77 pseph.; *ταμίαις ἐν πόλει τῶν ἱερῶν χρημάτων* 1, 132.
τάξιν λιπεῖν crimen 1, 74.
Ταυρέας a Dioclide indicatus 1, 47.
Ταυρέας Alcibiadis ἀντιχορηγός 4, 20 sq.
Τελένικος a Teucro indicatus 1, 35.
τελετή mysteriorum sollemne 1, 111.
τέλος πρίασθαι 1, 93.
τετρακόσιοι Ath. 1, 78 pseph.; 2, 11. 13 sq.
Τεῦκρος μέτοικος index de mysteriis Hermisque 1, 15. 28. 34 sq. 52. 59. 67.
Τηλεκλῆς Calliae p. 1, 40. 42. 47.
Τιμάνθης a Teucro indicatus 1, 35.
Τισαμενός auctor psephismatis 1, 83 pseph.
Τίσανδρος Epilyci p. 1, 117; 3, 29.
Τίσαρχος a Teucro indicatus 1, 15.
τοιχος ubi leges propositae exstabant 1, 84 pseph. cf. *στοά*.
τοξοῦται Athenis 3, 5. 7. cf. *Συῦθαι*.
τραγωδία 4, 23.
τραγωδοῖς νικᾶν 4, 42.
τριακοντα 1, 80. 90. 94 sq. 99. 101; 3, 10.
τριήρης στρατηγίς 1, 11.
Τροίξην ab Athen. occupata 3, 3.
τρόπαιον ἱστάναι 1, 147.
τροχός eculeus 1, 43.
τυραννίς 4, 24.
τύραννοι Pisistratidae 1, 106;

2, 26. — *Quadringenti si lectio vera* 1, 75. — *adde* 78 et 97 pseph.; 4, 27. — *τυραννεῖν* 1, 97 pseph.

Υ.

Υπέροβλος (ὁ δημαγωγός) fr. 5.
ὑπερορία sc. *χώρα* 3, 36.
ὑπεύθυνος 4, 30.
ὑπόδικος 4, 31.

Φ.

Φαῖδρος a Teucro indicatus 1, 15.
φανερὰ οὐσία 1, 118.
φάσις 1, 88.
Φερεκλῆς ὁ Θημακεύς Lydi dominus et ab eo indicatus 1, 17. 19. 22.
Φερεκλῆς a Teucro indicatus 1, 35.
Φηγοῦσιος a pago *Φηγοῦς* 1, 65.
φήμη i. qu. *κληθῶν* 1, 131.
Φίλιππος Andocidis testis 1, 18.
Φιλοκράτης a Teucro indicatus 1, 15.
Φιλοκράτης Andocidis testis 1, 46.
Φιλόχορος citatur or. 3 argum.
Φορβαντεῖον Athenis 1, 62.
φόρος sociorum Athen. 3, 9; 4, 11.
Φρύνιχος ὁ ὀρχησάμενος a Dioclide indicatus 1, 47.
φυλέται 1, 150.
φυλή 1, 97 pseph.
Φυλή occupata 1, 80.

Χ.

Χαιρέδημος ab Andoc. indicatus 1, 52. 67.

χαλκεῖον: ibi otiosi homines
sedent 1, 40.

Χαρίλας maioris Leogorae
socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.

Χάριππος a Teucro indicatus
1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ
Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους An-
docididis amitinus 1, 47 sq.
51.

χεῖρα αἰρεῖν de χειροτονίᾳ 3,
41.

χερσὶβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. pos-
sidebatur ab Atheniensibus
3, 9. 15.

χιλλίας δραχμὰς ὀφείλειν
poena eius qui in Eleusinio
festo tempore supplex fuis-
set 1, 116; eius qui quintam
partem suffragiorum in ἀπα-
γωγῆς actione non explesset
4, 18.

Χῖοι Alcibiadi hostias prae-
bent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρέα Atheniensium civium in
sociis civitatibus 3, 15. χρεῶν
ἀποκοπὴ 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischo-
machi, post Calliae uxor 1,
127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφείλειν 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι s.
ὀφείλειν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab An-
doc. dictus) apponitur in-
tegrum 1, 96 sqq.

Ἰσοτιμίδου de ἀτιμίᾳ eo-
rum qui de se confessi
essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων)
1, 27.

Μενίππου de impunitate
Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου, quo capite
deminuti restituebantur 1,
73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων)
1, 27.

ἐπὶ Σκαμανδρίου (ne de
civibus Ath. quaestio ha-
beretur) 1, 43.

Τισαμενοῦ (π. δοκιμασίας
νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

᾿Ωιδεῖον 1, 38.

ὠγὴν πριάσθαι ἐκ τοῦ δη-
μοσίου 1, 73. 92.

**ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA**

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

QUAE FERUNTUR DECLAMATIONIBUS

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCCLXXI

(10) 33

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

~~~~~

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque nuper inspexi et quaedam quae ambigue relata erant denuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 *ἔχοι μοι* pr. m.; corrector alterum o expunxit. — 28 *παρασκευάζουσιν* iam a pr. m. — II α 4 *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν* in A quoque exstant. — β 4 *ἐγὼ δ' εἰκότως*. — V, 19 *ἔλος σωθεις*, sed pro o alia littera primo fuisse videtur. *ἐλασσωθεις* igitur (*ἔλασ σωθεις*) A quoque habuerit. — 28 *δὲ μὲν ᾧ* pr. m.; secunda *μ* delevit et ante *ᾧ* addidit *μὲν*. — 39 . . . *ενθεις*. — 66 *εὐποροῖτε*. — 69 *ἀποθανόντες* pr. m., *ἀπέθανον* corr. — 91 *ἀπωλωλέναι*, non *ἀπολωλεκέναι*. — VI, 15 *ἀγάγω* corr. — 23 *ἔτοιμος εἶεν* pr. m.; *ἔτοιμοι εἶεν* corr. — 26 *πνυθάνεσθαι καὶ προ* in litura scripta sunt. — 29 *μὴ παρευχόμεν*. — 40 *ἐπειδὴ . . . ἐπύθειτο προειρημένον εἰργεσθαι τῶν νομίμων* pr. m.; corr. *μοι* ante *εἰργ.* addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (M) a Bekkero spretum respexit, chartaceum, saec. XV, qui interdum cum A, multo saepius cum L et Z conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis instar est — neque enim ullo nostrorum librorum editorem usum esse patet —; denique codicem Oxoniensem N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori atque gravissimum adiumentum attulit. Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV vel XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dinarichum et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceterisque oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcho codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auctoritas haud ambigue maxima sit, in his duobus aemulum de principatu Oxoniensem nactus est. Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimum secutus permultos locos ex illius lectionibus refinxit; adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etiam pressius Oxoniensem sequendum esse contendens: contra Sauppium, cui assentiuntur Spengelius et Brieglebicus, Crippsiano patrocinatus Oxoniensis auctoritatem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Oxoniensem e Crippsiano eo tempore quo nondum correctus fuisset descriptum esse, ea autem quae praeter ceteros egregia habet librarii docti hominis coniecturis debere contendit; nuper autem in dissertatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphontae“ (Gotting. 1861) interpolatione contaminatum esse tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atque Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi quoque iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antiphontis codices originem traxisse Sauppium bene docuit. Neque minus id certum Sauppioque concedendum est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima coniunctum esse, cum permultis in locis, quos diligentissime congessit Sauppium, A pr. et N praeter ce-

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit¹⁾. Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut ἀπαῖς τῶν δέ τοι omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 βάσανον τοι αὐτήν, ubi βάσανον omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio βάσανον τοιαύτην effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur²⁾.

1) Brieglebuis (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuatur, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppilii Frankiique scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppilii Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxoniensis liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitandum ad utrum principatus deferendus sit. Si haberemus Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, duodecim fortasse locis vera lectio coniectura demum indaganda esset. Contra si periisset Oxoniensis, Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta forent loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc uno sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit quae vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leguntur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, quae ceteros pretio omni destituat. Multa B, quaedam LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Aldina vera lectio repetenda est. Sane Sauppianus omnia quae illa editio probanda habet ad coniecturam editoris rettulit, exemplisque allatis probavit permulta ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem explicationem haud facile admittant. Or. II α 4 verba *οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνειν τὸν ἄνθρωπον* in sola Aldina, quae sequuntur *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἑμάρτια εὐφρόνησαν* et in hac et in AN leguntur, absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema non suapte coniectura editor sed in codice invenit, isque codex ea praebebat quibus plerique nostri carent. Quidni igitur etiam prima illa idem codex praeberit? Nam coniectura quidem nemo addere poterat nisi qui intellexisset omnia quae adscripsi verba non suo loco posita et ante *οὐδεὶς γὰρ ἂν* transponenda esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Quare utrumque tenendum erit, et interpolavisse Aldum non pauca et codice usum esse qui quamvis plerumque cum deterioribus nostris consentiret, interdum tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem meam

26, Eiusd. Quaestiones Antiphontaeae Gotting. 1861. — Fr. Frankii recensio editionis Maetznerianae, Annalium Iahnii XXVIII p. 52. Eiusdem recensio epist. crit. Sauppianae, Zeitschr. f. d. Alterthumswissenschaft 1843 p. 259.

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam *γέρας* detuli, ut in collocatione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo *ν ἐφελκυστικῶ* similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem *ταῦτ' ἴσως* an *ταῦτα ἴσως, τᾶλλα* an *τὰ ἄλλα* scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicetur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi *ταῦτὰ* pro *ταῦτα* vel *ὄρκος* pro *ῥρκος* (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique *τοιούτος* pro *τοι οὔτος* in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Athidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum *σσ* pro *ττ* in verbis *πράσσω, ἔλασσον* similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitae cotidiana dudum receptas fuisse. Quare *πράττω* similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

ad omnes orationes una sexta excepta. Itaque mutavi Π α 1 *πράττωσι*, β 11 *πράττω*, V, 91 *ἐλαττον*, neque in his orationibus tale quicquam reliqui nisi *σφαττόμενον* Π β 8, pro quo *σφαζόμενον* reponere nolui. In sexta autem oratione cum § 14 *ἄττα*, 20 *πράττωσι*, 39 *διήλαττον*, 45 *πράττων* sine ulla varietate scriptum sit, contra nusquam *σσ* in talibus vocabulis reperitur, et in universum haec oratio a ceterarum vetusto colore aliquantum abhorreat et re vera recentissima omnium esse videatur, introducenda non putavi quae neque auctoritas neque ratio ulla commendaret. In fragmentis Antiphontis sophistae *σσ* uno loco, ubi traditum non erat, procul dubio reducendum erat, in eis quae ad oratorem pertinent ττ sexies, *σσ* semel in quintae orationis sententia (§ 5), quae a Stobaeo laudatur, reperimus: quare hic quoque mutationibus abstinui.

Alia antiquae dialecti vestigia ita raro occurrunt, ut cum prioribus editoribus servanda tantum ubi tradita erant, non interpolanda duxerim. *Ξύν* pro *σύν* in *ξυμβόλων* 5, 78, porro *ξυνειδώς* 5, 87 et § 93 deinceps *ξυνήδειν* *ξυνειδέναι* *ξυνειδοῦσι* *ξυνειδώς*, quamquam ibidem non solum *συναγωνίζεσθαι*, sed etiam *συνειδοῦσι*, quod nescio an casu mutarunt Turicenses. — *Ἐς* pro *εἰς* VI, 45 l. d. (*εἰσιόντι* *εἰς* N, *εἰσιόντι* *εἰς* A, *εἰσιόντες* v.), et III γ 7 e Bk. coniectura satis incerta *εἰς τίν'* pro eo quod traditum est *ἐστίν*. Ipse *εἰς* non recepi. — *Αἰεὶ* V, 50 in omnibus libris et VI, 2 in NABZ; *εἵνεκα* V, 88 N, III β 10 NABLM; *οἶδαμεν* Π α 3 NABL, sed *ἴσμεν* ZM. In his vetustiore vel ionicam formam ubicunque praetuli, notavi autem, sicubi libri varia-

Γίνομαι et *γινώσκω* ab Antiphontis aetate prorsus aliena sunt, sed nihilominus in libris vel saepius quam *γίγνομαι* et *γιννώσκω* et in quattuor primis orationibus fere sola occurrunt. Ego exemplum editorum Platonis, Isocratis, Thucydidis secutus ve-

tustas ubique formas vel cum libris vel sine libris tacite restitui. Cum Bekkero *γραμματείδιον* V, 53 ff. pro eo quod in libris est *γραμματείδιον* reducendum erat: perversa enim illa scriptura et eo demum tempore nata quo *ει* et *ι* pronuntiando iam non distinguebantur. In ceteris autem eiusmodi rebus optimorum librorum auctoritatem secutus sum; multa quoque toleravi, quae Cobetianis decretis dudum condemnata erant. Itaque *τεδνηότας, ἄξαι, καθᾶραι*, alia id genus sicut in prioribus ita in mea quoque editione subinde inveniuntur.

Quamvis autem multa priores inde ab Aldo editores: Stephanus, Reiskius (R.), Bekkerus (Bk.), Turicensis, Maetznereus (Mr.) in emendandis his orationibus praestiterint, longe tamen aberat ut illorum inventis contentus vel ea quae postea prolata sunt negligere vel ipse a novis coniecturis abstinere possem. Sauppium (S.) Frankii quoque (Fr.) scripta, quibus multa egregia continentur, item Brieglebii (Br.) iam commemorata sunt: nomino praeterea Emperium (Emp.), qui Sauppium epistolam criticam recensens Antiphonti quoque subinde operam navavit (Emperii Opusc. philol. p. 269); Kayserum (K.), cuius in tetragoniis praesertim bonae frugis plena opera exstitit (v. Rh. M. XII, 224 et XVI, 72) Spengelium porro, qui et easdem iterum tractavit (Rh. Mus. XVII p. 161) et Maetznereus editionem recensuit (Münch. Gel. Anz. 1838 2 p. 367); deinde Scheibium, P. R. Müllerum, Linderum. Cobetus quoque sicut ceteris scriptoribus fere omnibus ita etiam Antiphonti hic illic manum, non lenem illam quidem, adhibuit, et ex eius disciplina profectus G. A. Hirschigius (Hi.) in multis quos tractavit locis semper cum laude, saepe egregio cum fructu versatus est (Philol. 1854 p. 728). Denique quum iam typis haec editio mandaretur, A. Weidnerus collega (W.) gratissimam mihi atque amicissimam operam attulit. Itaque permultis in locis novae a me lectiones in Antiphontem introductae

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppianae editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppianae curas prodiit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppianae dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidasantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidasantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidasamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercidisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹⁾. Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcid. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι α'). 10 (ἀπολλυμένων) etc.

χαλκείον: ibi otiosi homines
sedent 1, 40.

Χαρίας maioris Leogorae
socer 1, 106 l. d.

Χαρικλῆς XXX vir 1, 36. 101.
Χάρππος a Teucro indicatus
1, 35.

Χαρμίδης: ἐν τῇ οἰκίᾳ τῇ
Χαρμίδου 1, 16.

Χαρμίδης Ἀριστοτέλους An-
docididis amitinus 1, 47 sq.
51.

Χεῖρα αἰρεῖν de χειροτονία 3,
41.

Χερνίβιον 4, 29.

Χερρόνησος Thracia 3, 3. pos-
sidebatur ab Atheniensibus
3, 9. 15.

Χιλίας δραχμᾶς ὀφείλειν
poena eius qui in Eleusinio
festo tempore supplex fuis-
set 1, 116; eius qui quintam
partem suffragiorum in ἀπα-
γωγῆς actione non explesset
4, 18.

Χίτοι Alcibiadi hostias prae-
bent Olympiae 4, 30.

χορευτής 4, 20.

χορός 4, 20.

χρεῖα Atheniensium civium in
sociis civitatibus 3, 15. χρεῶν
ἀποκοπαί 1, 88.

Χρυσιάς (l. d.) pridem Ischo-
machi, post Calliae uxor 1,
127.

Ψ.

Ψευδοκλητείας ὀφλεῖν 1, 74.
ψευδομαρτυριῶν ἀλῶναι s.
ὀφλεῖν 1, 7. 74.

Ψήφισμα:

Demophanti (νόμος ab An-
doc. dictus) apponitur in-
tegrum 1, 96 sqq.

Ἴσοτιμίδου de ἀτιμία eo-
rum qui de se confessi
essent 1, 8. 71.

Κλεωνύμου (π. μηνύτρων)
1, 27.

Μενίππου de impunitate
Andocidi concessa 2, 23.

Πατροκλείδου, quo capite
deminuti restituebantur 1,
73. 76. apponitur 77—79.

Πεισάνδρου (π. μηνύτρων)
1, 27.

ἐπὶ Σαμανδρίου (ne de
civibus Ath. quaestio ha-
beretur) 1, 43.

Τισαμενοῦ (π. δοιμασίας
νόμων) apponitur 1, 83 sq.

Ω.

᾽Ωιδεῖον 1, 38.

ὠγὴν πρῆσθαι ἐκ τοῦ δη-
μοσίου 1, 73. 92.

ANTIPHONTIS
ORATIONES ET FRAGMENTA

ADIUNCTIS

GORGIAE ANTISTHENIS ALCIDAMANTIS

QUAE FERUNTUR DECLAMATIONIBUS

EDIDIT

FRIDERICUS BLASS.

LIPSIAE

IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI

MDCCLXXI

013 23

LIPSIÆ: TYPIS B. G. TEUBNERI

PRAEFATIO.

~~~~~

Antiphontis codices, quibus editores adhuc usi sunt, sex sunt numero, quorum nullus vel antiquitate vel bonitate inter Graecos libros excellit. Eorum qui Imm. Bekkero praesto fuerunt longe optimus est Crippsianus (A), sive Burneianus 95, membranaceus, saec. ut perhibetur XIII, qui Londinii in museo Britannico asservatur. Correctus est multis locis, saepe ab ipso librario, saepius ab alia manu, quae atramenti praesertim colore distinguitur. Contulerunt hunc librum Bekkerus et Dobsonus; ipse quoque nuper inspexi et quaedam quae ambigue relata erant denuo enotavi, quae iam in unum collecta proponam.

Or. I, 1 *ἔχοι μοι* pr. m.; corrector alterum o expunxit. — 28 *παρασκευάζουσιν* iam a pr. m. — II a 4 *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν* in A quoque exstant. — β 4 *ἐγὼ δ' εἰκότως*. — V, 19 *ἔλος σωθεις*, sed pro o alia littera primo fuisse videtur. *ἐλασσωθεις* igitur (*ἔλασ σωθεις*) A quoque habuerit. — 28 *δὲ μὲν ᾧ* pr. m.; secunda *μ* delevit et ante *ᾧ* addidit *μὲν*. — 39 . . . *ενθεις*. — 66 *εὐποροῖτε*. — 69 *ἀποθανόντες* pr. m., *ἀπέθανον* corr. — 91 *ἀπωλωλέναι*, non *ἀπολωλεκέναι*. — VI, 15 *ἀγάγω* corr. — 23 *ἔτοιμος εἶεν* pr. m.; *ἔτοιμοι εἶεν* corr. — 26 *πυνθάνεσθαι καὶ προ* in litura scripta sunt. — 29 *μὴ παρευχόμεν*. — 40 *ἐπειδὴ . . . ἐπύθετο προειρημένον εἰργεσθαι τῶν νομίμων* pr. m.; corr. *μοι* ante *εἰργ.* addidit.

Inter ceteros Bekkeri codices praestat B Laurentianus (plut. 4 cod. 11), chartaceus, saec. XV; sequuntur Marcianus L (append. class. 8 cod. 6) membranaceus, a Bekkero non ultra orationem tertiam collatus, et Vratislaviensis Z, chartaceus, saec.

XIV. Dobsonus praeterea et Burneianum 96 (M) a Bekkero spretum respexit, chartaceum, saec. XV, qui interdum cum A, multo saepius cum L et Z conspirat. Adde Aldi editionem, quae codicis instar est — neque enim ullo nostrorum librorum editorem usum esse patet —; denique codicem Oxoniensem N, qui in Maetzneri demum usum collatus novum huic editori atque gravissimum adiumentum attulit. Chartaceus est, saec. ut Cramero videtur XIV vel XIII, continens praeter Antiphontem etiam Dinarichum et ab alia manu Libanii fragmentum.

Iam cum in Andocide, Isaeo, Lycurgo ceterisque oratoribus quos cum Antiphonte et Dinarcho codices ABLZM complexi sunt, Crippsiani auctoritas haud ambigue maxima sit, in his duobus aemulum de principatu Oxoniensem nactus est. Maetznerus etiam in Antiphonte hunc potissimum secutus permultos locos ex illius lectionibus refinxit; adstipulatus est Maetznero Frid. Frankius, etiam pressius Oxoniensem sequendum esse contendens: contra Sauppius, cui assentiuntur Spengelius et Brieglebuis, Crippsiano patrocিনatus Oxoniensis auctoritatem prorsus deprimere studuit. Et initio quidem Oxoniensem e Crippsiano eo tempore quo nondum correctus fuisset descriptum esse, ea autem quae praeter ceteros egregia habet librarii docti hominis coniecturis debere contendit; nuper autem in dissertatione cui inscripsit: „Quaestiones Antiphontae“ (Gotting. 1861) interpolatione contaminatum esse tenuit, descriptum censuit ex eodem libro atque Crippsianum. Cuius disceptationis summa mihi quoque iam exponenda erit.

Ex uno exemplo omnes qui exstant Antiphontis codices originem traxisse Sauppius bene docuit. Neque minus id certum Sauppioque concedendum est, Oxoniensem cum A affinitate arctissima coniunctum esse, cum permultis in locis, quos diligentissime congessit Sauppius, A pr. et N praeter ce-

teros libros eandem vel rectam vel pravam lectionem praebeant. Nam correctiones quidem, nisi quarum ipse librarius auctor fuit, ceterorum plerumque librorum exemplum referunt. Sed sunt non minus multi loci, in quibus longe alter ab altero discedant, atque id vel maxime in collocatione verborum, ita quidem ut minus saepe A, saepissime N a ceterorum se librorum communione segreget. Inter eas autem lectiones, quas N solus praebet, pravae bonas numero excedunt: numeravi circiter nonaginta quae vulgatis praestare viderentur, sed centum decem quae aperte falsae essent. Itaque librarius ille ingeniosus et graece doctus, qui Sauppio videtur, non solum plurima corrupta quae facile emendari potuerint intacta reliquisse, sed etiam tot novas corruptelas addidisse putandus erit¹⁾. Hoc equidem ne Sauppio quidem affirmante credere possum, et recte Frankius mihi contra disputare videtur, qui illud quoque bene demonstravit, eas lectiones Oxoniensis codicis quae re vera interpolationis quandam speciem praeferant, sicut *ἀπαῖς τῶν δέ τοι* omissum 5, 95, etiam aliam explicationem habere. Nam illud quidem non modo non mirum sed etiam prorsus necessarium est, multa librarium imprudenter committere quae etiam cum ratione aliqua facere potuerit. Contra multa insunt quae hanc suspicionem nequaquam patiantur, ut 1, 10 *βάσανον τοι αὐτήν*, ubi *βάσανον* omissis reliquis ceteri codices praebent: ipsum quippe librarium vera lectio *βάσανον τοιαύτην* effugit, pro qua scripsit quod sensu prorsus cassum esset. Sed singula persequi hoc loco non conceditur²⁾.

1) Brieglebius (zur Kritik des A., Anclam 1861) alteram difficultatem ita evitare studet, ut non ex ipso archetypo Oxoniensem descriptum statuatur, sed intermedium faciat tertium codicem: ad huius librarium interpolationes, ad eum qui Oxoniensem confecit vitia redire.

2) Adeant studiosi Sauppilii Frankiique scripta haec: Ed. Turr. praef. fasc. I et III. Sauppilii Epistola critica p.

Itaque si interpolationis suspicione Oxoniensis liber absolvendus est, iam ceteroquin non dubitandum ad utrum principatus deferendus sit. Si haberemus Oxoniensem ceterosque praeter Crippsianum, duodecim fortasse locis vera lectio coniectura demum indaganda esset. Contra si periisset Oxoniensis, Crippsianus cum reliquis maneret, nonaginta forent loci in quibus meliore lectione careremus. Hoc uno sane inferior Oxoniensis, quod multa omisit quae vel in omnibus reliquis vel in uno Crippsiano leguntur, et omnino non ea est utriusque auctoritas, quae ceteros pretio omni destituat. Multa B, quaedam LZM rectius exhibent; interdum etiam ex Aldina vera lectio repetenda est. Sane Sauppium omnia quae illa editio probanda habet ad coniecturam editoris rettulit, exemplisque allatis probavit permulta ibi interpolata esse; sed sunt alia quae talem explicationem haud facile admittant. Or. II α 4 verba *οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτείνει τὸν ἄνθρωπον* in sola Aldina, quae sequuntur *ἔχοντες γὰρ ἂν τὰ ἑμάρτια εὐρέθησαν* et in hac et in AN leguntur, absunt a reliquis. Itaque haec certe postrema non suapte coniectura editor sed in codice invenit, isque codex ea praebebat quibus plerique nostri carent. Quidni igitur etiam prima illa idem codex praeberit? Nam coniectura quidem nemo addere poterat nisi qui intellexisset omnia quae adscripsi verba non suo loco posita et ante *οὐδεὶς γὰρ ἂν* transponenda esse: id quod ante Bekkerum nemo perspexit. Quare utrumque tenendum erit, et interpolavisse Aldum non pauca et codice usum esse qui quamvis plerumque cum deterioribus nostris consentiret, interdum tamen solus veram lectionem servaverit.

Ad hanc igitur normam ego recensionem meam

constitui. Primum id codici Oxoniensi tamquam γέρας detuli, ut in collocatione verborum, in adhibenda spernendave crasi et elisione, in addendo ν ἐφελκυστικῶ similibusque omnibus quoad fieri posset eius auctoritatem sequerer. Nam ut recte observavit Maetznerus, persaepe ea quam N praebet collocatio alteri praestat, numquam deterior est, ita ut hac in re vel maxima fide dignus esse Oxoniensis videatur. Utrum autem ταῦτ' ἴσως an ταῦτα ἴσως, τᾶλλα an τὰ ἄλλα scribatur, nihil refert Graecisque ipsis curae non fuit; quare et in adnotatione critica talem ceterorum codicum varietatem silentio praeterii. Orthographica quoque quaedam vel dialectica, de quibus statim dicetur, in commentarios non recepi, neque magis notandum esse duxi, sicubi ταῦτᾶ pro ταῦτα vel ὄρκος pro ὄρκος (quod in Oxoniensi persaepe accidit) vel denique τοιοῦτος pro τοι οὔτος in codice scriptum erat, multoque minus, sicubi in interpunctione librarius peccaverat. Ceterum lectiones codicum A et N integrae enotatae sunt, pariterque quas reliqui communes habent; omissae autem quas soli deteriores vel etiam Aldina praebet, nisi quae alicuius momenti esse viderentur. Ita huic editioni convenire videbatur, quae magnam commentariorum molem minime patitur.

Dicendum autem hoc loco de eis quoque, quae in dialecto orthographiaque constituenda secutus sum. Antiquissimum oratorum etiam dialecto antiquae Atthidi propiore usum esse consentaneum est, et in libris ipsis multa vetustioris formae vestigia servata sunt. Primum σσ pro ττ in verbis πράσσω, ἔλασσον similibusque plerumque scriptum reperitur. Scimus Thucydidem his formis usum esse, sed id quoque scimus, tempore illo recentiores formas in foro vitaeque cotidiana dudum receptas fuisse. Quare πάντα similiaque neque prorsus expellenda videbantur, neque vero ibi servanda, ubi in libris ipsis vetustioribus formis raro intermixta erant, id quod pertinet

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppianae editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi ¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppianae curas prodit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidamantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppianae dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidasantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidasantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidasamas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem conlulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercuisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹). Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcidas. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι ἄν). 10 (ἀπολλυμένους) etc.

sunt, quarum auctores in commentariis nominavi; ibidem aliae quoque coniecturae invenientur, quae mihi non satis certae neque tamen prorsus improbandae visae sunt. Omnes autem quae mihi innotuerunt apponere non huius editionis erat, editoresque ipsos ibi tantum nominavi ubi lectionem vel invenissent vel primi recepissent: quare, sicubi editio nulla nominata sit, in hac prima eam lectionem exstare putandum erit.

In fragmentis Antiphontis edendis Sauppianae editione Turicensi pro fundamento usus sum: a qua in eo maxime discessi, quod sophistae Antiphontis reliquias, quoad eius fieri potuit, ab eis quae oratoris sunt segregavi ¹⁾. Nova fragmenta perpauca ex Bekkeriana Pollucis editione, quae post Sauppianae curas prodit, ascivi: rursus alia delenda visa sunt, de quibus in adnotatione explicavi.

Adieci autem Gorgiae Antisthenis Alcidasantis quae feruntur declamationes, quas quod editores Turicenses ex oratorum Atticorum operibus seclusos inter fragmenta ablegarunt, id mihi non prorsus recte fecisse videntur. Quamquam enim non satis dignas quae proprium in hac collectione volumen efficerent, multo minus tamen prorsus omittendas putavi, Antiphonti autem, cuius et ipsius declamationes quasdam habemus quique idem antiquum dicendi genus praefert atque illarum maxima pars, aptissime inter ceteros oratores adiunctum iri. Quibus de causis ita sentiam quaeque mea sit de origine dignitateque earum opinio, statim explicabo, postquam primum de codicibus, sicut in Antiphonte feci, pauca praefatus ero.

Sex harum orationum non eidem omnium codices exstant, aliaeque aliis magis minusve iniurias tem-

1) Doleo quod Sauppianae dissertatio de Antiphonte sophista (Gotting. 1867) sero in manus meas pervenit, quare quae illa nova praebet in appendicem referenda erant.

poris expertae sunt. Atque miro modo factum est, ut quae optima est omnium oratio, Alcidasantis altera, non magis bonitate ceteras quam integritate praecellat. In libris A et B, qui plerumque inter se consentiunt, Gorgiae utraque et Alcidasantis Ulixes servatae sunt, in aliis compluribus, inter quos praestant Palatinus X et Laurentianus C, Antisthenes, Alcidas, Helena Gorgiae. Huius generis praeterea sunt IKMN et Mosquensis (b), quem contulit Vater (N. Jahrb. Suppl. IX p. 25 sqq.), illius LZ et Antiphontis M, quem hic quoque sprevit Bekkerus. Tertium genus est eorum, qui solam Helenam habent: ad quod pertinent EHRVWY et praeterea Paris. Reg. 2955 (a) a Schenklio collatus (v. Philol. XXVI p. 566). Huius igitur orationis plurimi libri sunt, omnes scilicet quos enumeravi excepto L, in quo casu intercidisse videtur. — Itaque hoc primum tenendum arbitror, fuisse aliquod archetypum ex quo omnes nostri codices derivati sint: id quod lacunis corruptelisque multis quae omnibus communes sunt evincitur¹). Deinde ubi praesto sunt codices A et B, eos potissimum duces habendos esse consentaneum erat: neque enim Oxoniensis N, diversus ab illo qui in his eadem littera notatur, opem suam ulterius nobis praestat. Bekkerus autem praeterea Laurentiano C plurimum tribuit, cuius sane sunt praeter ceteros multae egregiae lectiones: sed hand immerito Sauppium aliter de eo sensit. Etenim in Lysia, quem et ipsum continet, dudum a Sauppio probatum est e Palatino X Laurentianum descriptum esse, ea autem quae aliter atque ille exhibet coniecturis librarii sagacis hominis deberi. Quod cum sit certissimum, quoniam videmus harum quoque declamationum easdem in utroque codice inesse, vix dubitare possis quin in eis quoque Pala-

1) V. Helen. § 2. 12; Palamed. 2. 9 etc.; Alcidas. I, 2. 3; II, 4 (γράφαι α̅ν). 10 (ἀπολλυμένους) etc.

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κνανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *όμοδρομείν*, *ισόθεος*, *δυσανάληπτος*, *δυσεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἀτασθαλία*, *τεθηγμένον* affert: num *συνερείπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν*, *ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρόμω* eum dixisse sed *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὀρμῇ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυνε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδείως* dicit sed *βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῶ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidas ipsum auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursum auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit¹⁾: neque enim scimus ab

1) De hiatus p. 170. In Alcidasantis fragmentis, ubi cunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

Alcidamante hoc studium alienum fuisse, neque Isocratis adversarius non potuit in hac re illius exemplum sequi. Unum addo, quod singula quae auctor affert argumenta coacervantur magis quam certo ordine se invicem excipiunt: id quod et in Lysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino vetustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem habet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera vel excellit vel distinguitur. In illa verborum lectissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri laeti, compositio diligentissima, in hac et compositio negligens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae *λέξεως εἰρομένης* vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo fuit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius auctor insulsissimus sophista necessario putandus est. Etenim sive vanae criminationis exemplum edere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive accusationis orationisque iudicialis, tantum abest ut quod voluerit consecutus sit, ut non possimus non stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius¹⁾, Sauppius, alii hanc orationem ab Alcidamante ab iudicarunt. Sed quod eidem eam sophistae recentioris aevi vindicant, ea opinio neque his quae attuli probatur neque aliunde argumentis satis firmata est²⁾. Num enim illa aetas, Isocrateam dico, adeo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui alteram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de hiatu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio cum Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit (Foss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

constitutos egressus est: quod composita verba adhibuit, quod obsoletis usus est, quod epithetis supra omnem modum orationem exornavit, denique translationum usu parum moderato. Itaque si alibi *πυρίχρων* dixit et *τελεσφόρον* et *κνανόχρων*, hic occurrunt *ποδώκης*, *όμοδρομειν*, *ισόθεος*, *δυσανάληπτος*, *δυσεπικούρητος*, alia non pauca. Glossarum exempla Aristoteles *ἄθυρμα*, *ἀτασθαλία*, *τεθηγγέμενον* affert: num *συνερείπειν* (§ 25) minus poëticum? Idem vocabulum de verborum structura adhibitum translatio quoque est; cuius tropi praeterea multa sunt exempla: *συνεξεσμένων τῶν ὀνομάτων*, *δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν*, *ἀντίτυπος καὶ προσάντης ἢ ἐπιμέλεια*. Maxime autem Alcidas in epithetis et circumlocutionibus peccavit, atque id ipsum huic quoque orationi ceteroquin egregie scriptae vitio dare possis, quod verborum copiam ostentat ambagibusque utitur ubi singula verba sufficiebant. Legas quaeso exempla ab Aristotele allata: non *δρόμω* eum dixisse sed *δρομαία τῇ τῆς ψυχῆς ὄρμῃ*, non *χάριτος* sed *πανδήμου χάριτος δημιουργός*, non *κλάδοις* et *αἰσχύνην* sed *τοῖς τῆς ὕλης κλάδοις ἀπέκρυψε τὴν τοῦ σώματος αἰσχύνην*, cum eisque compares quae in hac oratione subinde inveniuntur: non *βραδέως* dicit sed *βραδεία τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενον* (§ 16), neque *τοῖς ἀνθρώποις* sed *τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ* (§ 26 sq.), neque *μιμήσασθαι τὰ εὖ λεγόμενα* sed *μιμήσασθαι τὰς τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας* (§ 4). Quibus exemplis qui volet sexcenta alia addere poterit. Itaque hoc ipso probatur Alcidas autem ipsum auctorem esse, quo quidam argumento usi librorum auctoritatem infirmare conati sunt. Quod autem vocalium concursus auctor evitavit, id omnino nullum argumentum praebet, quamvis Benselero ita visum sit¹⁾: neque enim scimus ab

1) De hiatu p. 170. In Alcidas autem fragmentis, ubi cunque ipsa verba oratoris afferuntur, concursus vocalium fere nusquam reperitur. V. fr. 10—28 S.

Alcidamante hoc studium alienum fuisse, neque Isocratis adversarius non potuit in hac re illius exemplum sequi. Unum addo, quod singula quae auctor affert argumenta coacervantur magis quam certo ordine se invicem excipiunt: id quod et in Lysiae amatorio Plato vituperavit quodque omnino vetustae rudiorisque eloquentiae proprium fuit.

Si autem haec oratio Alcidamantem auctorem habet, non potest eiusdem esse Palamedis accusatio, quae omnibus eis rebus destituta est quibus altera vel excellit vel distinguitur. In illa verborum lectissimorum copia, in hac summa exilitas et vulgaris elocutio; in illa periodi Isocrate ipso dignae, numeri laeti, compositio diligentissima, in hac et compositio neglegens et numerorum nihil et sententiarum structura antiquae *λεξεως εἰρομένης* vestigia servans satis conspicua. Quodque his etiam maius: Alcidas, qualem ex illa oratione cognoscimus, homo fuit ingeniosus minimeque ineptus; contra huius auctor insulsissimus sophista necessario putandus est. Etenim sive vanae criminationis exemplum edere voluit, ipse conatus ineptum eum prodit: sive accusationis orationisque iudicialis, tantum abest ut quod voluerit consecutus sit, ut non possimus non stolidum eum iudicare. Recte igitur Fossius¹⁾, Sauppium, alii hanc orationem ab Alcidamante ab iudicant. Sed quod eidem eam sophistae recentioris aevi vindicant, ea opinio neque his quae attuli probatur neque aliunde argumentis satis firmata est²⁾. Num enim illa aetas, Isocrateam dico, adeo praeter omnes felix fuit, ut nemo existeret qui

1) Fossius de Gorgia p. 81 sqq. Contra Benseler, qui alteram damnat, hanc genuinam esse posse autumat (de hiatu p. 169).

2) Parum ad probandum valet, quod de Telepho narratio cum Diodori relatione vel in verbis quibusdam consentit (Foss p. 85 sqq.): quidni idem utriusque auctor fuerit?

inepti aliquid componeret? minime vero: exemplum praesto est Polycratis, qui Isocrate ipso teste et Busiridem collaudare conatus est et conatum ineptum ineptius etiam exsecutus. Nihil est in hac oratione, quod non Polycrateis illis quae Isocrates affert plane condignum sit. At argumentum ipsum obiectant: seriore aetate, Macedonica magisque etiam Romana, talia argumenta sophistarum ineptiis inservisse; Atticum nos novisse neminem, qui vel Palamedis accusationem defensionemve vel Aiaci et Ulixi orationes in armorum certamine habendas conscripsisset. Quasi vero eadem sint, fuisse nescire et scire non fuisse, vel permagnum intersit inter Penelopes vituperationem, laudationem Clytaemnestrae aliaque quae re vera Polycrates scripsit, et orationes eisdem illis antiquis heroibus tanquam in forensem usum compositas, vel denique illi sophistae qui ad lyricorum poëtarum exemplum encomia conscriberent, prorsus abhorrere debuissent a conatu armorum certamen, Palamedis iudicium ad tragicorum imitationem orationibus illustrandi. Pauca e multis de illius aetatis sophistis e scriptoribus comperta habemus: qua nostra scientia non tantum debemus confidere, ut quae praeter eam in codicibus tradita sunt eis fidem omnem derogemus. Sed ut redeam unde profectus sum, ita equidem de Palamedis accusatione iudico, Alcimantis quidem eam esse non posse, si quidem alterius ille orationis auctor, sed nihil obstare quominus illa aetate conscriptam putemus cui librorum inscriptio eam vindicat. Oratione contra sophistas, si non ipsa, certe dicendi genus eius aliquanto antiquius, ceteris autem quattuor idem recentius est.

De Gorgiae quae feruntur declamationibus nolo ea nunc repetere quae alibi uberius a me exposita sunt¹⁾: quibus id satis mihi probasse videor, utriusque auctorem aut fuisse Gorgiam aut voluisse videri.

1) Attische Beredsamkeit p. 64—72.

Quam meam sententiam non muto: id tantum pœnitet quod iniquius de his scriptionibus iudicavi, quarum alteram, Palamedem dico, Reiskius non sine causa valde collaudavit et inter archetypa eloquentiæ græcæ forensis habuit¹⁾. Sed præter hunc fructum, quem ex his orationibus percipimus, etiam alius est profecto non exiguus, quod etiamsi non Gorgiæ hæc sint opera sed ad illius imitationem sedulo composita, antiquissimi oratoris eloquentiam ex eis pari modo possumus cognoscere atque artem statuariam eam quæ archaica dicitur non solum ex illius temporis monumentis sed etiam e Romanæ aetatis imitationibus cognoscimus. Satis autem difficile ubique est imitationem ab archetypo discernere, maxime ubi nulla eiusdem auctoris genuina opera præsto sint. Quare cancellos, sicut in Alcidasante feci, Gorgiæ nomini addere nolui.

Idem autem de eis orationibus dicendum videtur, quibus Antisthenis nomen iam temporibus Diogenis Laërtii Demetriique Magnetis, qui illius auctor est, inditum erat²⁾. En habemus anti-qui auctoris testimonium, iam Attica aetate talia argumenta a sophistis tractata esse: quod tamen non prohibuit Fossium, quominus has quoque declamationes seriori alicui sophistæ tribueret. Winckelmannus³⁾ contra eis patrociniatus est, neque quicquam, me iudice, afferri potest quo ea sententia refellatur. Haud inficete scriptæ sunt, philosophico quodam et Socratico colore imbutæ, rhetoris arte cum in aliis tum in rerum dispositione destitutæ, rudis eloquentiæ incultæque monumenta. Utrum autem vera Antisthenis opera legamus an ab im-

1) Reisk. Orat. Gr. t. VIII præf.

2) Diogen. Laert. VI, 15: *Φέρονται δ' αὐτοῦ συγγράμματα τόμοι δέκα. Πρῶτος ἐν ᾧ περὶ λέξεως ἢ περὶ χαρᾶς κτήρων, Ἄλᾳς ἢ Ἄλαντος λόγος, Ὀδυσσεύς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεύς, Ὁρέστον ἀπολογία κτ.*

3) Winckelmann Antisthenis fragmenta p. 40.

postore aliquo nobis fraus fiat, equidem disceptare nolo, diiudicandumque eis relinquo qui Antisthenis imaginem expressam intuentes certa ea norma uti poterunt. Si autem ea quae fraudis convincere nequeamus genuina habenda sunt, haec quoque Antisthenis esse putemus, donec existat qui contrarium demonstret.

Scr. Numburgi mense Septembri CIOIÖCCCLXX.

Fridericus Blass.

VITA ANTIPHONTIS

EX VITIS X ORATORUM PLUTARCHO ADSCRIPTIS.

Ἀντιφῶν Σωφίλου μὲν ἦν πατρός, τῶν δὲ δήμων ¹
 Ῥαμνούσιος. — μαθητεύσας δὲ τῷ πατρὶ (ἦν γὰρ ²
 σοφιστής, ᾧ καὶ Ἀλκιβιάδην φασὶν ἔτι παῖδα ὄντα
 φοιτῆσαι) καὶ δύναιμι λόγων κτησάμενος, (ἦ) ὥς
 τινες νομίζουσιν, ἀπ' οἰκείας φύσεως, ὤκνησε μὲν
 πολιτεύεσθαι, διατριβὴν δὲ συνέστησε, καὶ Σωκράτει ³
 τῷ φιλοσόφῳ διεφέρετο τὴν ὑπὲρ τῶν λόγων διαφο-
 ράν, οὐ φιλονείκως ἀλλ' ἐλεγκτικῶς, ὡς Ξενοφῶν
 ἱστορήκεν ἐν τοῖς ἀπομνημονεύμασιν. — καὶ τινὰς ⁴

Scripserunt de Antiphontis vita Caecilius Calactinus
 (τὸ περὶ Ἀ. σύνταγμα § 7 cf. 15. 22) et Didymus (Hermog-
 gen. π. ἰδ. p. 414 Sp.); nobis praeter hanc Plutarcheam
 vitam et eam quae in libris Antiphontis praemittitur Phi-
 lostrati Photii Suidae Eudociae de oratoris rebus scripta
 servata sunt, qui tamen omnes vel e Plutarcho sua hauserunt
 vel certe nihil novi afferunt.

§. 1. Patris nomen etiam Σόφιλος scribitur.

2. ἦ ὥς τινες Reiskius. — ὤκνησε] ὄρησε v., sed παρ-
 ἔπεμψε cod. B.

3. E Xenophonte Memor. I, 6; istud οὐ φιλονείκως contra
 Aristotelem dictum videtur (ap. Diog. L. II, 46; v. Sauppe
 de Antiph. soph. p. 7). Alius autem est Ἀ. ὁ σοφιστής, de
 quo cf. Diog. l. c.; Suid.; Hermog. l. c.

4. cf. Thuc. 8, 68. — πρῶτος Meziriacus: πρῶτον. —
 Idem referunt Hermog. l. c., Quintilianus III, 1, 11 (primus

λόγους τοῖς δεομένοις τῶν πολιτῶν συνέγραφεν εἰς τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις ἀγῶνας, πρῶτος ἐπὶ τοῦτο
 5 τραπεῖς, ὥσπερ τινὲς φασιν. τῶν γοῦν πρὸ αὐτοῦ γενομένων οὐδενὸς φέρεται δικανικὸς λόγος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν κατ' αὐτόν, διὰ τὸ μηδέπω ἐν ἔθει τὸ συγγράφειν εἶναι, οὐ Θεμιστοκλέους, οὐκ Ἀριστείδου, οὐ Περικλέους, καίτοι πολλὰς ἀφορμὰς καὶ ἀνάγκας παρασχόντων αὐτοῖς τῶν καιρῶν· καὶ γὰρ οὐ δι' ἀσθένειαν ἀπελείποντο τοῦ συγγράφειν, ὡς δῆλον ἐκ τῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς συγγραφεῦσι περὶ ἐνὸς ἐκάστου τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. ὅσους μέντοι ἔχομεν ἐπὶ τὸ παλαιότατον ἀναφέροντες ἀπομνημονεῦσαι τὴν ἰδέαν τῶν λόγων ταύτην μεταχειρισάμενους, τούτους εὗροι τις ἂν ἐπιβεβληκότας Ἀντιφῶντι πρεσβύτη ἤδη ὄντι, οἶον Ἀλκιβιάδην, Κριτίαν, Λυσίαν, Ἀρχίνον. —
 6 πρῶτος δὲ καὶ ῥητορικὰς τέχνας ἐξήνεγκε γενόμενος
 7 ἀρχίνους, διὸ καὶ Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο. — Καικίλιος δ' ἐν τῷ περὶ αὐτοῦ συντάγματι Θουκυδίδου τοῦ συγγρα-

omnium orationem scripsit), Diodorus ap. Clem. Alex. Strom. I, 365 (πρῶτον δικανικὸν λόγον εἰς ἔκδοσιν γραφάμενον).

5. γοῦν] γὰρ Westerm. e Photio. — τὸ συγγρ. εἶναι Meziriacus: τοῦ συγγρ. εἶναι.

6. cf. Quint. l. c.: „*artem et ipse composuit*;" primum fuisse in arte scribenda nemo praeterea dicit. Ceterum quae exstabat Antiphontis nomine τέχνη ῥητορικὴ spuria a quibusdam putabatur, cf. Polluc. 6, 143. — Nestorem appellatum fuisse alii quoque biographi tradunt; at Plato (Phaedr. 261 C) Gorgiam potius eo nomine ornat.

7. καθηγητὴν Wytttenbach: μαθητὴν v. et Photius, διδάσκαλον TVx. Incertum est Plutarchusne an librarii eius in culpa sint. Res a multis traditur: cf. Hermog. l. c., [Tryphon.] Sp. Rh. Gr. III p. 201, Vitt. Thucyd.; ἑταῖρον dicit Aristides (ὑπ. τῶν τεττ. II p. 176 Dd.). Platonis quoque verba (Menex. 236 A): ὅστις ἐμοῦ κάκιον ἐπαιδευθῆ, μουσικὴν μὲν ὑπὸ Λάμπρου παιδευθεὶς, ῥητορικὴν δὲ ὑπ' Ἀ. τοῦ Ῥαμν., vulgo ita interpretati sunt: v. Hermog. — Thuc. 8, 68.

φέως καθηγητὴν τεκμαίρεται γεγονέναι, ἐξ ὧν ἐπαινεῖται παρ' αὐτῷ ὁ Ἀντιφῶν. — ἔστι δ' ἐν τοῖς λόγοις 8 ἀκριβῆς καὶ πιθανὸς καὶ δεινὸς περὶ τὴν εὐρεσιν καὶ ἐν τοῖς ἀπόροις τεχνικὸς καὶ ἐπιχειρῶν ἐξ ἀδήλου καὶ ἐπὶ τοὺς νόμους καὶ τὰ πάθη τρέπων τοὺς λόγους, τοῦ εὐπρεποῦς μάλιστα στοχαζόμενος. — γέγονε δὲ 9 κατὰ τὰ Περσικὰ καὶ Γοργίαν τὸν σοφιστὴν, ὀλίγω νεώτερος αὐτοῦ, καὶ παρατέτακεν ἕως καταλύσεως τῆς δημοκρατίας ὑπὸ τῶν ὕ' γενομένης, ἣν αὐτὸς δοκεῖ συγκατασκευάσαι, ὅτε μὲν δυοὶ τριηραρχῶν 10 ναυσίν, ὅτε δὲ στρατηγῶν καὶ πολλαῖς μάχαις νικῶν καὶ συμμαχίας αὐτοῖς μεγάλας προσαγόμενος καὶ τοὺς ἀκμάζοντας ὀπλίζων καὶ τριήρεις πληρῶν ἕ', καὶ πρεσβέων ἐκάστοτε ὑπὲρ αὐτῶν, (καὶ) εἰς Δακεδαίμονα ἠνίκα ἐτετείχιστο Ἡετιώνεια. μετὰ δὲ τὴν 11 κατάλυσιν τῶν ὕ' εἰσαγγελθεὶς σὺν Ἀρχεπολέμῳ ἐνὶ τῶν ὕ' ἐάλω, καὶ τοῖς περὶ τῶν προδοτῶν ἐπιτιμίαις

8. Iudicium de Antiphonte Caecilii sit; sed parum integrum nobis traditum est.

9. κατὰ τὰ Π.] μετὰ Reiskius; sed cf. alteram vit. m. Secundum Photium Gorgias minor natus fuit; itaque vel νεώτερον in libro suo legit, vel ipsius verba emendanda sunt (ὀλίγω πρότερον Γοργίου — γεγονότος cum Dryandro pro γεγονώς). — ὀλίγω scripsi: ὀλίγον.

10. δυοὶ τριηραρχῶν ναυσίν] haec e Xenophonte petita sunt (Hell. 2, 3, 40), qui de alio Antiphonte, eo qui a XXX viris occisus est, non de oratore loquitur. Cetera aequae falsae unde provenierint ignoro; nisi quod de Theopompo cogitare possis, quem alterum illum Antiphontem commemoravisse infra (§ 13) legitur. De legatione Spartana e Thucydide constat. — ὑπὲρ αὐτῶν Reisk.: ὑπ' αὐτῶν. — καὶ ante εἰς A. add. Westermann.

11. ἀνεγράφη Westermann.: ἐνεργ.. Damnationem Antiphontis cum non commemoret Thucydides, id quoque de familiaritate utriusque argumento fuit, cf. Vit. Thucyd. p. 190 Westerm.

- Ἐρασίστρατον περὶ τῶν ταῶν καὶ ὁ περὶ τῆς εἰς-
 αγγελίας, ὃν ὑπὲρ ἑαυτοῦ γέγραφε, καὶ ὁ πρὸς
 21 Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων. — ἔγραψε
 δὲ καὶ κατὰ Ἰπποκράτους τοῦ ἱατροῦ λόγον καὶ εἶλεν
 αὐτὸν ἐξ ἐρήμου.
- 22 Ψήφισμα ἐπὶ Θεοπόμου ἄρχοντος, ἐφ' οὗ οἱ ὕ-
 κατελύθησαν, καθ' ὃ ἔδοξεν Ἀντιφῶντα κριθῆναι, ὃ
 Κακίλιος παρατίθεται. „Ἐδοξε τῇ βουλῇ, μιᾷ καὶ
 23 εἰκοστῇ τῆς πρυτανείας, Δημόνικος Ἀλωπεκῆθεν
 ἔγραμμάτενε, Φιλόστρατος Παλληνεὺς ἐπεστάτει,
 Ἄνδρων εἶπε· περὶ τῶν ἀνδρῶν οὓς ἀποφαίνουσιν
 οἱ στρατηγοὶ πρεσβευομένους εἰς Λακεδαιμόνα ἐπὶ
 κακῷ τῆς πόλεως τῆς Ἀθηναίων, καὶ ἐκ τοῦ στρατο-
 πέδου πλεῖν ἐπὶ πολεμίας νεῶς καὶ πεξεῦσαι διὰ
 Λεκελείας, Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ὀνομακλέα καὶ Ἀντι-

καὶ μᾶλλον ἂν φροντίσειεν ἀντὶ μεγάλωψυχος τί δοκεῖ ἐν
 σπουδαίῳ ἢ πολλοῖς τοῖς τυγχάνουσι, ὥσπερ Ἀντιφῶν ἔφη
 πρὸς Ἀγάθωνα κατεψηφισμένος τὴν ἀπολογίαν ἐπαινέσαντα.

21. ἱατροῦ στρατηγῶν E, ἱατροῦ στρατηγοῦ cett., ἱατροῦ
 Photius. Contra ἱατροῦ delent Westermann et Sauppe (O.
 A. II, 139).

22. Psephisma e Crateri συναγωγῇ ψηφισμάτων Caeci-
 lius desumpsit, cf. Harpocrat. s. v. Ἄνδρων: Ἄνδρονά φησιν
 εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ
 ψήφισμα τὸ περὶ Ἀ. τοῦ ἐτήριος. — Vocabulum ψηφισμα
 iterant libri post κατελύθησαν; em. Duesbner.

23. Decretum initio mutilum est; tribus nomen deesse
 monuit Schoemannus de comit. Athen. p. 132 (Westerm.). —
 πρεσβευσομένους vel πρεσβευσόμενους Reiskius, qui etiam
 ἐκ ante τοῦ στρ. deleri vult, de exercitu Atheniensi qui apud
 Samum erat intellegens. — δοκῆ Frankius ex H: δοκοῖ. —
 προσελομένοις Reisk.: προσελομένους. — ἤρημένοις T: εἰρ.
 cett., unde Reiskius: κατηγ. τῶν εἰρημένων τοὺς ἤρημένους
 κατηγόρους. Inter praetores eius anni eodemque in illo
 iudicio accusatores Theramenes quoque fuit, de quo Lysias
 (in Erat. § 67): Ἀντιφῶντα καὶ Ἀρχεπτόλεμον φιλιτατους
 ὄντας αὐτῶ κατηγορῶν ἀπέκτεινε. — ἄλλος] ἄλλους T.

φῶντα συλλαβεῖν καὶ ἀποδοῦναι εἰς τὸ δικαστήριον, ὅπως δῶσι δίκην· παρασχόντων δ' αὐτοὺς οἱ στρατηγοὶ καὶ ἐκ τῆς βουλῆς οὕστινας ἂν δοκῇ τοῖς στρατηγοῖς προσελομένοις μέχρι δέκα, ὅπως ἂν περὶ παρόντων γένηται ἡ κρίσις· προσκαλεσάσθωσαν δ' αὐτοὺς οἱ θεσμοθέται ἐν τῇ αὖριον ἡμέρᾳ, καὶ εἰσαγόντων, ἐπειδὴν αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν, εἰς τὸ δικαστήριον περὶ προδοσίας. κατηγορεῖν (δὲ) τοὺς ἡρημένους συνηγόρους καὶ τοὺς στρατηγούς καὶ ἄλλοις ἂν τις βούληται· ὅτου δ' ἂν καταψηφίσῃται τὸ δικαστήριον, περὶ αὐτοῦ ποιεῖν κατὰ τὸν νόμον ὃς κεῖται περὶ τῶν προδόντων.“ Τούτῳ ὑπογέγραπται τῷ δόγματι ἢ ²⁴ καταδίκη. „Προδοσίας ὄφλον· Ἀρχεπτόλεμος Ἴπποδάμου Ἀγρυλῆθεν παρῶν, Ἀντιφῶν Σωφίλου Ῥαμνούσιος παρῶν. τούτοις ἐτιμήθη τοῖς ἔνδεκα παραδοθῆναι καὶ τὰ χρήματα δημόσια εἶναι καὶ τῆς θεοῦ τὸ ἐπιδέκατον, καὶ τὰ οἰκία κατασκάψαι αὐτοῖν, καὶ ὄρους θεῖναι τοῖν οἰκοπέδοις ἐπιγράψαντας· Ἀρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος τοῖν προδόταιν· τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰ οἰκία αὐτοῖν· καὶ μὴ ἐξεῖναι θάψαι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα Ἀθήνησι μηδ' ὅσης Ἀθηναῖοι κρατοῦσι, καὶ ἄτιμον εἶναι Ἀρχεπτόλεμον καὶ Ἀντιφῶντα, καὶ γένος τὸ ἐκ τούτοις, καὶ νόθους καὶ γνησίους, καὶ ἐάν (τις) ποιήσῃται τινα τῶν ἐξ

24. τὸ οἰκία ante κατασκ. cum Frankio Duebnerus: τῷ οἰκία AHP, τῇ οἰκία Ald., τὰς οἰκίας vulg. — αὐτοῖν Duebner.: αὐτῶν. — προδότοις P, προδόντοις Duebn. — τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τε οἰκίαν ἐς τὸν libri; τῷ δὲ δημάρχῳ ἀποφῆναι τὰς οἰκίας αὐτῶν Meier (τὰ οἰκία αὐτοῖν Duebn., τὴν οὐσίαν αὐτοῖν Westermann.). — καὶ ante ἤπερ add. Westermann. — ἤπερ ἀνάκειται τὰ Reiskius; ἐν ἤπερ ἂν καὶ τὰ Wyttenbach. — τούτου libri, τοῦτο Reiskius, qui et προθέσθαι pro θέσθαι.

Ἄρχεπτολέμου καὶ Ἀντιφῶντος, ἄτιμος ἔστω ὁ ποιη-
σάμενος. ταῦτα δὲ γράψαι ἐν στήλῃ χαλκῇ, (καὶ) ἤπερ
ἂν καὶ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ Φρυνίχου, καὶ τοῦτο
θέσθαι.“

2.

ΓΕΝΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΤΟΣ.

1 Ἀντιφῶν υἱὸς μὲν ἦν Σωφίλου, φυλῆς δ' Αἰαν-
2 τίδος, Ῥαμνούσιος τὸν δῆμον. κατὰ δὲ τὰ Περσικά
3 γενόμενος συνήκμασε Γοργία τῷ σοφιστῇ. καὶ διδα-
σκάλῳ τὰ πρῶτα χρησάμενος τῷ πατρὶ διδάσκοντι
γράμματα, τῆς ἡλικίας προβαινούσης τὰ περὶ τοὺς
4 λόγους ἐξεπόνησε· φυσικῇ (δὲ) δεινότητι τὴν ἐκ τῆς
ἀσκήσεως μελέτην προσλαβὼν, μηδενὸς μὲν ἀκροασά-
μενος, ὅτι μηδ' ἦν πῶ τις τότε μήτε λόγων μήτε τεχνῶν
ῥητορικῶν συγγραφεὺς μήτε σοφιστῆς προεσθηκῶς
διατριβῆς, τοῖς (τῶν) πρὸ αὐτοῦ δὲ ἐντυχὼν βιβλίοις
καὶ τοῖς τῶν ποιητῶν μάλιστα, εἰς τοσοῦτον προῆλθε
δεινότητος ὥστε Νέστωρ ἐπεκαλεῖτο διὰ τὴν ἐν τῷ
5 λέγειν ἡδονὴν. τοῦ πολιτεύεσθαι δὲ ἀποστὰς νέος
ὢν ἐν Κορίνθῳ παρὰ τὴν ἀγορὰν οἰκημα εἰς ὑπο-
δοχὴν ἀκροατῶν ποιήσας καὶ ἔξωθεν ἐπιγράψας ὅτι
6 τοὺς λυπουμένους παραμυθεῖται, εἶτα φιλοχρήματος
ὢν καὶ οὐ πολλὰ ἐκ τούτου κερδαίνων τραγῳδίας

Reperitur haec vita in libris Antiphontis orationibus
praemissa: quamobrem, quamquam tota e Plutarchea pendet
nulliusque pretii est, tamen eam recipiendam duxi.

1. Σωφίλου Westerm.: Σοφίλου. — τῶν δῆμων Hirschig.
— 4. δὲ post φυσικῇ add. Saupp. — πῶ τις τότε Fr.: πῶ τις
τό τε N; πῶ τις cett. — ἐπεκαλεῖτο N Westerm. Mr.:
ἐκαλεῖτο.

ἐποίει. ἀποστάς δὲ καὶ τούτων ἐπὶ ῥητορικὴν ἐτρά- 7
 πετο, καὶ συστησάμενος ἐν Ἀθήναις διατριβὴν Σω-
 κράτει περὶ τῶν ἐλεγκτικῶν διεφέρετο. πολλοὺς δὲ 8
 παιδεύσας ἐπαίδευσε καὶ Θουκυδίδην. ἐν δὲ τῷ 9
 Πελοποννησιακῷ πολέμῳ πολλὰ δυνηθεὶς μετέβαλε
 τὴν δημοκρατίαν καὶ ἐποίησε τοὺς ὑ' μετὰ τῶν περὶ
 Ἀρχεπτόλεμον. εἰσαγγελθεὶς δὲ ἐάλω καὶ τοῖς τῶν
 προδοτῶν ὑπαχθεὶς ἐπιτιμίῳις ἄταφος ἐρρίφη. φασὶ 10
 δέ (τινες) ἐν Σικελίᾳ αὐτὸν τελευτῆσαι παρὰ Διονυ-
 σίου· ἤδη γὰρ πρεσβύτης ᾧν καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφικό-
 μενος ἔσκωπτεν αὐτοῦ τοῦ Διονυσίου τὰς τραγω-
 δίας, καὶ διὰ τοῦτο, φασίν, ἀχθεσθεὶς ἀπέκτεινε
 αὐτόν. ἄλλοι δὲ λέγουσιν ὅτι οὐ διὰ τοῦτο, ἀλλ' 11
 ὑπωπεύθη, φασί, καταλῦσαι θέλων τὴν τυραννίδα.
 ἐρωτηθέντα γὰρ φασίν αὐτὸν παρὰ τοῦ Διονυσίου,
 ποῖος αὐτῷ χαλκὸς ἀρέσκει, εἰπεῖν, ὅθεν ἐγένοντο
 Ἀρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων.

3.

DE ANTIPHONTIS ELOQUENTIA

CAECILII CALACTINI FRAGMENTUM.

Ὁ μέντοι Σικελιώτης Καικίλιος μὴ κεχρησθαι
 φησι τὸν ῥήτορα τοῖς τῆς διανοίας σχήμασιν, ἀλλὰ

10. *τινες* cum Ald. add. Bekkerus (Westerm. Maetzner.);
 porro Ald.: ὅτι ἐν Σ. παρὰ Δ., omissis αὐτὸν τελ. cum BLZ
 et mox γὰρ cum eisdem; denique ὅτε πρὸς pro καὶ πρὸς
 habet et om. φασίν post τοῦτο.

III. Exstat ap. Photium cod. 259 p. 485 b 15 Bekk..
 De Caecilii libro (περὶ Ἀντιφῶντος σύνταγμα) v. supra. —
 ἐξάλλαξιν] ita Longinus Sp. Rh. Gr. I p. 325, 9, qui aperte

κατευθὺν αὐτῶ καὶ ἀπλάστους τὰς νοήσεις ἐκφέρεσθαι, τροπὴν δὲ ἐκ τοῦ πανούργου καὶ ἐξάλλαξιν οὔτε ζητῆσαι τὸν ἄνδρα οὔτε χρήσασθαι, ἀλλὰ δι' αὐτῶν δὴ τῶν νοημάτων καὶ τῆς φυσικῆς αὐτῶν ἀκολουθίας ἄγειν τὸν ἀκροατὴν πρὸς τὸ βούλημα. „οἱ γὰρ πάλαι φήτορες ἱκανὸν αὐτοῖς ἐνόμιζον εὔρειν τε τὰ ἐνθυμήματα καὶ τῇ φράσει περιττῶς ἀπαγγεῖλαι. ἐσπούδαζον γὰρ τὸ ὄλον περὶ τὴν λέξιν καὶ τὸν ταύτης κόσμον, πρῶτον μὲν ὅπως εἴη σημαντική τε καὶ εὐπρεπῆς (τοῖς ὀνόμασιν), εἶτα δὲ καὶ ἐναρμόνιος ἢ τούτων σύνθεσις· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὴν πρὸς τοὺς ἰδιώτας διαφορὰν ἐπὶ τὸ κρείττον περιγίνεσθαι.“ εἶτα εἰπὼν ὡς ἀσχημάτιστος εἶη κατὰ διάνοιαν ὁ τοῦ Ἀντιφῶντος λόγος, ὥσπερ ἐπιδιορθούμενος ἑαυτόν· „οὐ τοῦτο λέγω“, φησὶν, „ὡς οὐδὲν εὔρισκεται διανοίας παρ' Ἀντιφῶντι σχῆμα, καὶ γὰρ ἐρώτησίς που καὶ παράλειψις καὶ ἕτερα τοιαῦτα ἐνεῖσιν αὐτοῦ τοῖς λόγοις· ἀλλὰ τί φημι; ὅτι μὴ κατ' ἐπιτήδευσιν μηδὲ συνεχῶς ἐχρήσατο τούτοις, ἀλλ' ἐνθα ἂν ἢ φύσις αὐτῇ μεθοδείας χωρὶς τινα ἐπῆγεν· ὃ δὴ καὶ περὶ τοὺς τυχόντας τῶν ἰδιωτῶν ἔστιν ὄραν. διὰ τοῦτο καὶ ὅταν τις ἀσχηματίστους εἶναι λέγη λόγους, οὐ καθάπαξ οἰητέον τῶν σχημάτων αὐτοὺς ἀπεστρεφ-

eodem Caecili loco usus est: ἐνάλλαξιν. cf. etiam Alexandr. π. σχημάτων III, 11 Sp.: σχῆμά ἐστιν ἐξάλλαξις λόγου ἐπὶ τὸ κρείττον. — περὶ τε τὴν λέξιν libri praeter A, e quo deletit τε Bk. — εἶτα δὲ καὶ] δὲ Bk, ex A addidit. — τοῖς ὀνόμασιν addidi propter τούτων. — ἐν τούτῳ] an ἐκ τούτων? — παράλειψις Bk. ex A: παράληψις. — τινος et ἀπῆγεν libri. — οἰητέον Bk. ex A: οἴηται.

Dionysius Halic. Antiphontem non nisi raro breviterque commemorat: v. de Isae. c. 20 (cf. de Dem. c. 8); de comp. p. 53; ibd. p. 150; de Thucyd. c. 51; c. 53; ad Ammae. I c. 2.

μένους εἶναι, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον, ἀλλ' ὅτι τὸ ἐμμέθοδον καὶ συνεχὲς καὶ ἐρρωμένον τῶν σχημάτων οὐκ ἔστιν ὀρώμενον ἐν αὐτοῖς.“

4.

HERMOGENIS DE ANTIPHONTE
IUDICIUM.

Περὶ δὲ Ἀντιφῶντος λέγοντας ἀνάγκη προειπεῖν, ὅτι καθάπερ ἄλλοι τέ φασιν οὐκ ὀλίγοι καὶ Δίδυμος ὁ γραμματικός, πρὸς δὲ καὶ ἀπὸ ἱστορίας φαίνεται, πλείους μὲν γεγόνασιν Ἀντιφῶντες, δύο δὲ οἱ σοφιστεύσαντες, ὧν καὶ λόγον ἀνάγκη ποιήσασθαι. ὧν εἷς μὲν ἔστιν ὁ ῥήτωρ, οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται^{386 W.} λόγοι καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι, ἕτερος δὲ ὁ καὶ τερατοσκοπὸς καὶ ὄνειροκρίτης λεγόμενος γενέσθαι, οὐπερ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ ὁ πολιτικός. ἐγὼ δὲ ἔνεκα μὲν τοῦ διαφόρου τῶν ἐν τοῖς λόγοις τούτοις ἰδεῶν πείθομαι δύο τοὺς Ἀντιφῶντας γενέσθαι· πολὺ γὰρ ὡς ὄντως τὸ παραλλάττον τῶν ἐπιγραφομένων τῆς ἀληθείας λόγων πρὸς τοὺς λοιπούς· ἔνεκα δὲ τοῦ καὶ παρὰ Πλάτωνι καὶ παρ' ἄλλοις

IV. Hermogen. περὶ ἰδεῶν τόμ. B Sp. Rh. Gr. II p. 414 sq. — οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι κτέ.] dedi locum ex emendatione Saupprii. Codd.: οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται λόγοι καὶ δημηγορικοὶ καὶ ὅσοι τούτοις ὅμοιοι· ἕτερος δὲ — —, οὐπερ οἷ τε περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός. Contra Spengel. coniecit (recep. Walz.): — — φέρονται λόγοι καὶ ὁ περὶ ὁμοιοῦς καὶ οἱ δημηγορικοὶ καὶ ὁ πολιτικός καὶ ὅσοι — — οὐπερ οἱ (deleto τε) περὶ τῆς ἀληθείας λέγονται λόγοι.

ἱστορουμένον πάλιν οὐ πείθομαι. Θουκυδίδην γὰρ Ἀντιφῶντος εἶναι τοῦ Ῥαμνουσίου μαθητὴν ἀκούω πολλῶν λεγόντων, καὶ τὸν μὲν Ῥαμνούσιον εἰδὼς ἐκείνον οὐπερ εἰσὶν οἱ φονικοί, τὸν Θουκυδίδην δὲ πολλῶ (τούτου) κεχωρισμένον καὶ κεκοινωνηκότα τῶ εἶδει τῶν τῆς ἀληθείας λόγων, πάλιν οὐ πείθομαι.

387 W. οὐ μὴν ἄλλ' εἶτε εἷς ὁ Ἀντιφῶν ἐγένετο, δύο λόγων εἶδεσι τοσοῦτον ἀλλήλων διεστηκόσι χρησάμενος, εἶτε καὶ δύο, χωρὶς ἑκάτερος ὁ μὲν τοῦτο ὁ δὲ ἐκείνο μετελθὼν, ἀνάγκη χωρὶς περὶ ἑκατέρου διελθεῖν· πλεῖστον γὰρ ὡς ἔφαμεν τὸ μεταξύ.

Ὅ τοίνυν Ῥαμνοῖσιος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ φονικοὶ φέρονται, πολιτικὸς μὲν καὶ κατὰ τὸ σαφές καὶ κατὰ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ ἄλλως ἠθικόν, ὥστε καὶ πιθανός, ἦττον δὲ ἅπαντα ταῦτα ἢ κατὰ τοὺς ἄλλους, ἐπεὶ καὶ πρῶτος λέγεται τοῦτο μετελθεῖν τὸ εἶδος καὶ ὅλως εὐρετῆς καὶ ἀρχηγὸς γενέσθαι τοῦ τύπου τοῦ πολιτικοῦ· καὶ γὰρ ἔστι τοῖς χρόνοις τῶν δέκα ῥητόρων τούτων πρεσβύτατος ἀπάντων. μεγέθει δὲ χρῆται μὲν οὐκ ὀλίγω, καλῶς δὲ πως καὶ συνυφασμένῳ καὶ οὐ κατὰ τὸν Ὑπερίδην διεστηκότι τῶν ἄλλων, οὐδ' αὖ κατὰ τὸν Αἰσχίνην σοφιστικῶ, καίτοι τῆς λέξεως αὐτῶ πολλαχοῦ διηρημένης. ἐπιμελής γε μὴν οὕτως ὡς μὴ εἶναι προσκορῆς· γοργὸς δὲ μετρίως ἔστι καὶ δεινὸς ὡσαύτως.

Ὅ δ' ἕτερος Ἀντιφῶν, οὐπερ οἱ τῆς ἀληθείας εἰσὶ λεγόμενοι λόγοι, πολιτικὸς μὲν ἥκιστα ἔστι, σεμνὸς δὲ καὶ ὑπέρογκος τοῖς τε ἄλλοις καὶ τῶ δι' ἀποφάνσεων περαίνειν τὸ πᾶν, ὃ δὴ τοῦ ἀξιωματι-

κοῦ λόγου ἐστὶ καὶ πρὸς μέγεθος ὀρῶντος· ὑψηλὸς δὲ τῇ λέξει καὶ τραχύς, ὥστε μὴ πόρρω σκληρότητος εἶναι. καὶ περιβάλλει δὲ χωρὶς εὐκρινείας, διὸ καὶ συγγεῖ τὸν λόγον καὶ ἔστιν ἀσαφῆς τὰ πολλὰ. καὶ ἐπιμελῆς δὲ κατὰ τὴν συνθήκην καὶ ταῖς παρισώσεσι χαίρων· οὐ μὴν ἥθους γέ τι οὐδ' ἀληθινοῦ τύπου μέτεστι τῷ ἀνδρὶ. φαίην δ' ἂν ὡς οὐδὲ δεινότητος πλὴν τῆς φαινομένης μὲν, οὐ μὴν οὔσης γε ὡς ἀληθῶς.

ARGUMENTA ORATIONUM BREVITER DESCRIPTA.

Or. I. Pater eius qui verba facit cum apud amicum quendam Philoneum coenaret, uterque subito morbo correptus est, quo Philoneos statim, alter viginti post diebus periit. Pellex Philonei, quae pocula ministraverat, veneficii damnata et necata est. Sed ipse pater suspicabatur, suae uxoris consilio scelus patratum esse, quae pellici a viro neglectae persuasisset ut potionem illam tanquam amatorium utrique praeberet. Filio igitur, uxoris privigno, mandavit ut mortem suam ulcisceretur. Qui cum adolevisset, patris mandatum exsequitur, noverca *φαρμακείας γραφῆ* apud Areopagum in ius

Hermogenes Antiphonti inter X oratores octavum locum assignat, posthabitis nempe Lycurgo et Andocide. Ordo autem is est, ut eos anteponat qui *πολιτικώτατοι* sint, h. e. maxime perspicue et ad veritatem accommodate ideoque ad persuadendum aptissime loquantur. — Qui tria genera orationis discernunt, grande medium tenue, ei Antiphontem, ut conveniebat, in primo ponunt (Sp. Rh. Gr. III p. 201); ceterum omnino raro apud Graecos, rarius etiam apud Latinos scriptores Antiphontis mentio fit.

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΥΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεός τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ¹¹¹ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοῦς τῆς παλλακῆς εἰς πορνείον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητροιᾶν τῷ παιδί ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γείτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἄνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἐορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πόματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεος πλέον λαβὼν παροαρχῆμα ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητροιᾶν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημειῶν δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὦ ἄνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπέξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

[Τπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πόματι pr. A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπόματι cett. — ἡ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAMR.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

ta esse videtur oratio Sauppio circa ea tempora quae cladem in Sicilia acceptam insecuta sunt; quae tamen opinio, quamvis minime improbabilis, argumentis certioribus non satis munita est. Primam eo anno prytaniam Erechtheidis fuisse constat. — Epilogum autem deesse orationi Maetznerus et Spengelius bene docuerunt.

1.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑΣ ΚΑΤΑ
ΤΗΣ ΜΗΤΡΙΑΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

p. Steph.

Φιλόνεώς τις, ἔχων παλλακὴν τινα, φίλος ἦν τοῦ¹¹¹ πατρὸς τοῦ λέγοντος τὸν λόγον. οὗτος καταγνοῦς τῆς παλλακῆς εἰς πορνεῖον στήσειν ἠπειλήσεν. ὁ δὲ πατήρ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον τελευτησάσης αὐτῷ τῆς γυναικὸς μητριᾶν τῷ παιδί ἐπεισήγαγε. κοινολογησαμένης δὲ ταύτης τῇ παλλακῇ διὰ τὸ γέλτονας εἶναι καὶ διὰ τὸ μηδὲ αὐτὴν πάνυ ἀγαπᾶσθαι ὑπὸ τοῦ ἀνδρός, ἔδοξεν ἀμφοτέραις φαρμάκῳ ἀνελεῖν τοὺς ἀνδρας. κατασκευασάμεναι δὲ ἐορτῆς οὔσης καὶ κοινῇ τῶν ἀνδρῶν σπενδομένων (φίλοι γὰρ ἦσαν) δεδώκασιν ἀμφοτέροις τὸ φάρμακον ἐν πώματι. καὶ ὁ μὲν Φιλόνεως πλέον λαβὼν παρὰ τοῦ φαρμάκου ἀνηρέθη, ὁ δὲ τοῦ λέγοντος τὸν λόγον πατήρ ἔλαττον λαβὼν εἰς νόσον κατέπεσε, καὶ οὕτω τέθνηκεν ἐξ αὐτῆς. ὁ δὲ παῖς γράφεται τὴν μητριᾶν φαρμακείας. καὶ ἡ μὲν ὑπόθεσις αὕτη, ἡ στάσις δὲ στοχασμός· σημειῖον δὲ τὸ μὴ θέλειν δοῦναι τοὺς οἰκέτας εἰς βάσανον.

Νέος μὲν καὶ ἄπειρος δικῶν ἔγωγε ἔτι, δεινῶς δὲ καὶ ἀπόρως ἔχει μοι περὶ τοῦ πράγματος, ὧ ἀνδρες, τοῦτο μὲν εἰ ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπέξειλεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι, τοῦτο δὲ εἰ

Ἐπόθ.] διὰ τὸ ante μηδὲ om. N. — πώματι pr. A (Mr.): πόματι N, ἐκπόματι L, ἐκπώματι cett. — ἡ ante στάσις om. N.

1. δικῶν NAM R.: δοκῶν. — ἔχει μοι N (ἔχοι μοι A pr.) et ci. Gesner: ἔχοιμι v. ante Bk.

ἀφανισθῆναι ᾗθησαν. πῶς οὖν εὖορκα ἀντομω-
 μοκῶς ἔσται φάσκων εὖ εἰδέναι, ὃς οὐκ ἠθέλησε
 σαφῶς πνυθέσθαι ἔμοῦ ἑθέλοντος τῇ δικαιοτάτῃ βα-
 9 σάνφω χρήσασθαι περὶ τούτου τοῦ πράγματος; τοῦτο
 μὲν γὰρ ἠθέλησα μὲν τὰ τούτων ἀνδράποδα βασαν-
 νίσαι, ἃ συνῆδει καὶ πρότερον τὴν γυναῖκα ταύτην,
 μητέρα δὲ τούτων, τῷ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ θάνατον
 μηχανωμένην φαρμάκοις, καὶ τὸν πατέρα εἰληφότα
 ἐπ' αὐτοφῶρῳ, ταύτην τε οὐκ οὕσαν ἄπαρνον, πλὴν
 οὐκ ἐπὶ θανάτῳ φάσκουσαν διδόναι ἀλλ' ἐπὶ φίλ-
 10 τροις. διὰ οὖν ταῦτα ἐγὼ βάσανον τοιαύτην ἠθέλησα
 ποιήσασθαι περὶ αὐτῶν, γράψας ἐν γραμματείῳ ἃ
 ἐπαιτιῶμαι τὴν γυναῖκα ταύτην. βασανιστὰς δὲ
 αὐτούς τούτους ἐκέλευον γίνεσθαι ἔμοῦ παρόντος,
 ἵνα μὴ ἀναγκαζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῶμι λέγοιεν, ἀλλ'
 ἐξήρκει μοι τοῖς ἐν τῷ γραμματείῳ χρῆσθαι· καὶ
 αὐτό μοι τοῦτο τεκμήριον δίκαιόν ἐστιν εἶναι, ὅτι
 ὀρθῶς καὶ δικαίως μετέρχομαι τὸν φονέα τοῦ πα-
 τρός· εἰ δὲ ἄπαρνοι γίνονται ἢ λέγοιεν μὴ ὁμολο-
 γούμενα, (ἢ βάσανος) ἀναγκάζει τὰ γεγονότα κατη-
 γορεῖν· αὕτη γὰρ καὶ τοὺς τὰ ψευδῆ παρεσκευασμένους

N, propter εἰδέναι bis positum. Totam autem sententiam scholion ad eam quae antecedit esse puto, cf. § 12.

8. αὐτὴν NMr. — εὖορκα . . A. — ἀντομωμοκῶς N. — ὃς (γε) Hi. coll. § 7. 26.

9. ἠθέλησα μὲν S. Turr. Fr. (v. S. Epist. crit. p. 28): ἠθέλησαμεν. — τε post ταύτην add. N Mr. (ταύτην . . A, καὶ ταύτην Ald.).

10. τοὶ αὐτὴν add. N, τοιαύτην Fr. — ἐπερωτῶμι (R.) firmat N: ἐπερωτῶ μὴ. — τοῦτο τεκμήριον R. et firmat N: τούτου τεκμ.. — δίκαιον ἔσται codd., ἱκανὸν ἔσται ci. R., δ. ἔστιν εἶναι ci. Mr. — γένοιτο ZM. — ἢ βάσανος add. Turr., ἢ δίκη add. Ald. (vulg. ante Bk.) — ἀναγκάζει codd., em. Steph.

λέγειν τάληθῃ κατηγορεῖν ποιήσει. καίτοι εὖ οἶδά 11
 γ', εἰ οὗτοι πρὸς ἐμὲ ἐλθόντες, ἐπειδὴ τάχιστα αὐτοῖς
 ἀπηγγέλθη ὅτι ἐπεξίλοιμι τοῦ πατρὸς τὸν φονέα,
 ἠθέλησαν τὰ ἀνδράποδα ἃ ἦν αὐτοῖς παραδοῦναι,
 ἐγὼ δὲ μὴ ἠθέλησα παραλαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα μέ-
 ριστα τεκμήρια παρείχοντο ὡς οὐκ ἔνοχοί εἰσι τῷ
 φόνῳ. νῦν δ' ἐγὼ γάρ εἰμι τοῦτο μὲν ὁ θέλων αὐ-
 τὸς βασανιστῆς γενέσθαι, τοῦτο δὲ τούτους αὐτοὺς
 κελεύων βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ, ἐμοὶ δὴ πού εἰκὸς (τὰ)
 αὐτὰ ταῦτα τεκμήρια εἶναι ὡς εἰσὶν ἔνοχοι τῷ φόνῳ.
 εἰ γὰρ τούτων θελόντων διδόναι εἰς βάσανον ἐγὼ 12
 μὴ ἐδεξάμην, τούτοις ἂν ἦν ταῦτα τεκμήρια. τὸ αὐτὸ
 οὖν τοῦτο καὶ ἐμοὶ γενέσθω, εἴπερ ἐμοῦ θέλοντος
 ἔλεγχον λαβεῖν τοῦ πράγματος αὐτοὶ μὴ ἠθέλησαν
 δοῦναι. δεινὸν δ' ἔμοιγε δοκεῖ εἶναι, εἰ ὑμᾶς μὲν
 ζητοῦσι παραιτεῖσθαι ὅπως αὐτῶν μὴ καταψηφίσθηθε,
 αὐτοὶ δὲ σφίσι αὐτοῖς οὐκ ἠξίωσαν δικασταὶ γε-
 νέσθαι δόντες βασανίσαι τὰ αὐτῶν ἀνδράποδα. Περὶ 13
 μὲν οὖν τούτων οὐκ ἄδηλον ὅτι αὐτοὶ ἔφευγον τῶν
 πραχθέντων τὴν σαφήνειαν πυθέσθαι· ἦδεσαν γὰρ
 οἰκτεῖον σφίσι τὸ κακὸν ἀναφανησόμενον, ὥστε
 σιωπώμενον καὶ ἀβασάνιστον αὐτὸ εἶσαι ἐβουλήθη-

11. ἀπηγγέλθη (R.) firmavit N: ἐπηγγέλθη vulg. — παρα-
 λαβεῖν, αὐτὰ ἂν ταῦτα Bk. coll. 6, 27: παραλαβεῖν αὐτὰ,
 ἐνταῦθ' ἂν. — νν. νῦν δ' ἐγὼ — τῷ φόνῳ add. N ABk. —
 βασανίσαι ἀντ' ἐμοῦ NMr.: ἀντ' ἐμοῦ βασανίσαι. — αὐτὰ
 ταῦτα NMr.; τὰ ipse addidi e 6, 27: ταῦτα αὐτὰ.

12. εἰ γὰρ — δοῦναι scholion mihi videtur, cf. ad § 7.
 — θελόντων NFr.: ἐθέλοντων. — ἐγὼ δὲ μὴ ἐδεξάμην codd.
 plerique; om. δὲ cum Ald. N. — καταψηφίσεσθε NMr. —
 ζητοῦσιν αἰτεῖσθαι codd. — num (ἀπο)δικασταί?

13. τούτων . . . οὐκ A. — σιωπώμενον pr. A. —

113 *σαν. ἀλλ' οὐχ ὑμεῖς | γε, ὧ ἄνδρες, ἔγωγ' εὖ οἶδα, ἀλλὰ σαφὲς ποιήσετε.*

Ταῦτα μὲν οὖν μέχρι τούτου· περὶ δὲ τῶν γενόμενων πειράσομαι ὑμῖν διηγῆσασθαι τὴν ἀλήθειαν· δίκη δὲ κυβερνήσειεν.

14 *Ἐπερῶόν τι ἦν τῆς ἡμετέρας οἰκίας, ὃ εἶχε Φιλόνεως ὀπότ' ἐν ἄστει διατρίβοι, ἀνὴρ καλός τε κάγαθός καὶ φίλος τῷ ἡμετέρῳ πατρί· καὶ ἦν αὐτῷ παλλακή, ἣν ὁ Φιλόνεως ἐπὶ πορνεῖον ἐμελλε καταστῆσαι. ταύτην οὖν πνυδομένη ἢ μήτηρ τοῦ ἀδελφοῦ*
 15 *ἐποίησατο φίλην. αἰσθομένη δ' ὅτι ἀδικεῖσθαι ἐμελλεν ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω, μεταπέμπεται, καὶ ἐπειδὴ ἦλθεν, ἔλεξεν αὐτῇ ὅτι καὶ αὐτὴ ἀδικοῖτο ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ἡμετέρου. εἰ οὖν ἐθέλει πείθεσθαι, ἔφη ἱκανὴ εἶναι ἐκείνη τε τὸν Φιλόνεων φίλον ποιῆσαι καὶ αὐτῇ τὸν ἐμὸν πατέρα, εἶναι φάσκουσα αὐτῆς μὲν*
 16 *τοῦτο εὖρημα, ἐκείνης δ' ὑπηρέτημα. ἡρώτα οὖν αὐτὴν εἰ ἐθελήσει διακονῆσαι οἱ, καὶ ἢ ὑπέσχετο ὡς τάχιστα, οἶμαι. μετὰ ταῦτα ἔτυχε τῷ Φιλόνεῳ ἐν Πειραιεῖ ὄντα ἱερὰ Διὶ Κτησίῳ, ὃ δὲ πατὴρ ὁ ἐμὸς εἰς Νάξον πλεῖν ἐμελλεν. κάλλιστον οὖν ἐδόκει εἶναι τῷ Φιλόνεῳ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ ἅμα μὲν προπέμψαι εἰς τὸν Πειραιᾶ τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν φίλον ὄντα ἑαυτῷ,*
 17 *ἅμα δὲ θύσαντα τὰ ἱερὰ ἐστιᾶσαι ἐκείνον. ἢ οὖν*

γε post ὑμεῖς om. N.

14. *καταστήσειν ci. R. et iterum Hi. — πνυδομένη cum Dobr. del. Mr. Bait.*

15. *αὐτὴν post μεταπέμπεται add. ZM. — ἐθέλοι (ita Ald.) οἱ πείθεσθαι Hi.*

16. *ἐθελήσοι N, ἐθέλοι LZMAld. — ἐδόκει εἶναι NMr.: εἶναι ἐδόκει AB, om. εἶναι cett.*

παλλακῆ τοῦ Φιλόνεω ἠκολούθει τῆς θυσίας ἔνεκεν. καὶ ἐπειδὴ ἦσαν ἐν τῷ Πειραιεῖ, οἶον εἰκόσ, ἔθυνεν. καὶ ἐπειδὴ αὐτῷ ἐτέθυτο τὰ ἱερά, ἐντεῦθεν ἐβουλευέτο ἢ ἄνθρωπος ὅπως ἂν αὐτοῖς τὸ φάρμακον δοίη, πότερα πρὸ δείπνου ἢ ἀπὸ δείπνου. ἔδοξεν οὖν αὐτῇ βουλευομένη βέλτιον εἶναι μετὰ δείπνον δοῦναι, τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς τούτου μητρὸς (ταῖς) ὑποθήκαις ἅμα διακονοῦσα. καὶ τὰ μὲν ἄλλα μακρότερος ἂν 18 εἴη λόγος περὶ τοῦ δείπνου ἐμοί τε διηγήσασθαι ὑμῖν τ' ἀκοῦσαι· ἀλλὰ πειράσομαι τὰ λοιπὰ ὡς ἐν βραχυτάτοις ὑμῖν διηγήσασθαι, ὡς γεγένηται ἢ δόσις τοῦ φαρμάκου. ἐπειδὴ γὰρ ἐδεδειπνήκεισαν, οἶον εἰκόσ, ὁ μὲν θύων Διὶ Κτησίῳ κάκεινον ὑποδεχόμενος, ὁ δ' ἐκπλεῖν τε μέλλων καὶ παρ' ἀνδρὶ ἐταίρῳ αὐτοῦ δειπνῶν, σπονδὰς τε ἐποιοῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπέτιθεσαν· ἢ δὲ παλλακῆ τοῦ Φιλόνεω τὴν 19 σπονδὴν ἅμα ἐγγέουσα ἐκείνοις εὐχομένοις ἂ οὐκ ἔμελλε τελεῖσθαι, ὧ ἄνδρες, ἐνέχει τὸ φάρμακον. καὶ ἅμα οἰομένη δεξιὸν ποιεῖν πλέον δίδωσι τῷ Φιλόνεω, ὡς, εἰ δοίη πλέον, μᾶλλον φιλησομένη ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω· οὐπω γὰρ ἦδει ὑπὸ τῆς μητροῦς τῆς ἐμῆς ἑξαπατωμένη, πρὶν ἐν τῷ κακῷ ἦδη ἦν· τῷ δὲ πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ ἔλασσον ἐνέχει. καὶ ἐκείνοι ἐπειδὴ ἀπέσπει- 20

17. ἔνεκε Apr. — ἔθυνεν Orell. Turr.: ἔθνον. — ἔθυτο N. — τῆς Κλυταιμνήστρας τῆς N, τῆς Κλ. ταῖς A pr., ταῖς Κλ. τῆς v. — διακονοῦσαν (hoc et Dobr.) vel —ση ci. R.

18. αὐτοῦ post ἐταίρῳ add. NMr.

19. ἐγγέουσα R.: ἐνέουσα. — δεξιὸν (τι) Cob. Hi. — ὡς ci. Bk. Dobr. Fr.: ἴσως. — ὑπὸ τοῦ Φιλόνεω aut delenda aut in ὑπ' αὐτοῦ mutanda censet Hi. — ἐμῆς] ἡμετέρας N. — ἐν (αὐτῷ) τῷ κακῷ Hi. coll. § 29. — ἐνέχεε Cob.

σαν, τὸν ἑαυτῶν φονέα μεταχειριζόμενοι ἐκπίνουσιν ὑστάτην πόσιν. ὁ μὲν οὖν Φιλόνεως εὐθέςως παραχοῆμα ἀποθνήσκει, ὁ δὲ πατήρ ὁ ἡμέτερος εἰς νόσον ἐμπίπτει, ἐξ ἧς καὶ ἀπώλετο εἰκοσταίος. ἀνθ' ὧν ἡ μὲν διακουήσασα καὶ χειρουργήσασα ἔχει τὰ ἐπίχειρα· ὧν ἀξία ἦν, οὐδὲν αἰτία οὖσα (τῷ γὰρ δημοκοίνῳ τροχισθῆναι παρεδόθη), ἡ δ' αἰτία τε ἦδη καὶ ἐνθυμηθεῖσα ἔξει, ἐὰν ὑμεῖς τε καὶ οἱ θεοὶ θέλωσιν.

- 21 Σκέψασθε οὖν ὅσῳ δικαιότερα ὑμῶν δεήσομαι ἐγὼ ἢ ὁ ἀδελφός. ἐγὼ μὲν γε τῷ τεθνεῶτι ὑμᾶς κελεύω καὶ τῷ ἡδίκημένῳ τὸν αἰδίου χρόνον τιμωροῦς γενέσθαι· οὗτος δὲ τοῦ μὲν τεθνεῶτος πέρι οὐδὲν ὑμᾶς αἰτήσεται, ὅς ἄξιος καὶ ἐλέου καὶ βοηθείας καὶ τιμωρίας παρ' ὑμῶν τυχεῖν, ἀθέως καὶ ἀκλεῶς πρὸ τῆς εἰμαρμένης ὑφ' ὧν ἦκιστα ἐχρῆν τὸν βίον ἐκλιπών, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀποκτεινάσης δεήσεται ἀθέμιτα καὶ ἀνόσια καὶ ἀτέλεστα καὶ ἀνήκουστα καὶ θεοῖς καὶ ὑμῖν, δεόμενος ὑμῶν . . . ἂ ἀντὶ ἑαυτὴν οὐκ ἔπεισε μὴ κακοτεχνῆσαι. ὑμεῖς δ' οὐ τῶν ἀποκτεινάντων ἐστὲ βοηθοί, ἀλλὰ τῶν ἐκ προνοίας ἀποθνησκόντων, καὶ ταῦτα ὑφ' ὧν ἦκιστα αὐτοὺς ἐχρῆν ἀποθνήσκειν. ἦδη οὖν ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦτο ὀρθῶς διαγινῶναι,

20. φονέα . . . A. — οὐδὲν αἰτία, quod Steph. coniecerat, N: οὐδ' ἐν αἰτία A, οὐδ' ἐναντία v. ante R. — τροχισθεῖσα codd.; τροχισθῆναι S.; παραδοθεῖσα ἐτροχισθησι. Mr. — καὶ χειρουργήσασα post ἐνθυμηθεῖσα demum exhibent codd.

21. ὑμῶν δεήσομαι NMr.: δεήσομαι ὑμῶν. — μὲν γε NMr.: μέντοι cett. cod., μὲν v.

22. ἀθέμιτα pr. A pr. M vulg. ante Bk. (sicut est IV γ 6). — καὶ ἀνόσια add. N Mr. — Post δεόμενος ὑμῶν intercidesse πελθεσθαι susp. Gesner. R. ἀποψηφίσασθαι Dobr. — αὐτοὺς ἐχρῆν NMr.: ἐχρῆν αὐτοὺς. — ἐν ὑμῖν ἐστὶ τοῦ

ὁ και ποιήσετε. δεήσεται δ' ὑμῶν οὗτος μὲν ὑπὲρ 23
μητρὸς τῆς αὐτοῦ ζωῆς, τῆς ἐκείνον διαχρησαμένης
ἀβούλως τε και ἀδέως, ὅπως δίκην μὴ δῶ, | ἂν ὑμᾶς 114
πείθῃ, ὣν ἠδίκηκεν· ἐγὼ δ' ὑμᾶς ὑπὲρ πατρὸς τοῦμοῦ
τεθνεῶτος αἰτοῦμαι, ὅπως παντὶ τρόπῳ δῶ. ὑμεῖς
δέ, ὅπως διδῶσι δίκην οἱ ἀδικοῦντες, τούτου γε
ἕνεκα και δικασταὶ ἐγένεσθε και ἐκλήθητε. και ἐγὼ 24
μὲν ἐπεξέρχομαι λέγων, ἵνα δῶ δίκην ὣν ἠδίκηκε
και τιμωρήσω τῷ τε πατρὶ τῷ ἡμετέρῳ και τοῖς νόμοις
τοῖς ὑμετέροις· ταύτη και ἄξιόν μοι βοηθῆσαι ὑμᾶς
ἅπαντας, εἰ ἀληθῆ λέγω· οὗτος δὲ τάναντία, ὅπως
ἢ τοὺς νόμους παριδοῦσα μὴ δῶ δίκην ὣν ἠδίκηκε,
ταύτη βοηθὸς καθέστηκε. καίτοι πότερον δικαιοτέρον 25
τὸν ἐκ προνοίας ἀποκτείναντα δοῦναι δίκην ἢ μὴ; και
πότερον δικαιοτέρον οἰκτεῖραι μᾶλλον τὸν τεθνεῶτα ἢ
τὴν ἀποκτείνασαν; ἐγὼ μὲν (γὰρ) οἶμαι τὸν τεθνεῶτα·
και γὰρ δικαιοτέρον και ὀσιώτερον και πρὸς θεῶν
και πρὸς ἀνθρώπων γίγνοιτο (ἂν) ὑμῖν. ἤδη οὖν
ἐγὼ ἀξιῶ, ὥσπερ κἀκεῖνον ἀνελεημόνως και ἀνοι-
κτίστως αὕτη ἀπώλεσεν, οὕτω και αὕτην ταύτην ἀπο-
λέσθαι ὑπὸ τε ὑμῶν και τοῦ δικαίου. ἢ μὲν γὰρ 26
ἐκουσίως και βουλευσασα τὸν θάνατον (ἀπέκτεινεν),

N, unde ἐστὶ τοῦτ' Fr.: ἐν ὑμῖν τοῦτό ἐστιν. — ποιήσετε
ci. Gesner et iterum R.: ποιήσατε N corr. et conii. Bk. Dobr.,
ἐποιήσατε v.

23. μητρὸς τῆς N Fr.: τῆς μητρὸς τῆς A Bk.; τῆς
μητρὸς. — Post διαχρησαμένης interpungunt Turr. — ἐγὼ
δ'] ἐγὼ N. — πατὴρ μου N, unde πατὴρ τοῦμοῦ Fr.: τοῦ
π. τοῦ ZM Turr., του π. μου v. — ὅπως γε δῶσιν Z. —
τούτου γε] τούτου N Fr. — 24. ἠδίκησε et ταυτη utrobique N.

25. καίτοι πότερον utrobique N. — num δίκαιον οἰκτεῖ-
ραι? — ἂν post και γὰρ add. Dobr. Turr. — ἤδη γ' οὖν
N. — ταύτην del. Hi.

26. ἀπέκτεινεν add. Mr. (similiter R. Lehner.) coll. § 5. —

- ὁ δ' ἀκουσίως καὶ βιαίως ἀπέθανε. πῶς γὰρ οὐ βιαίως ἀπέθανεν, ὧ ἄνδρες, ὅς γ' ἐκπλεῖν ἐμελλεν ἐκ τῆς γῆς τῆσδε, παρά τε ἀνδρὶ φίλῳ αὐτοῦ εἰστιᾶτο; ἢ δὲ πέμψασα τὸ φάρμακον καὶ κελεύσασα ἐκείνῳ δοῦναι πιεῖν ἀπέκτεινεν ἡμῶν τὸν πατέρα. πῶς οὖν ταύτην ἐλεεῖν ἄξιόν ἐστιν ἢ αἰδοῦς τυγχάνειν παρ' ὑμῶν ἢ ἄλλου του; ἦτις αὐτὴ οὐκ ἠξίωσεν ἐλεῆσαι τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα, ἀλλ' ἀνοσίως καὶ αἰσχυρῶς ἀπό-
 27 λησεν. οὕτω δέ τοι καὶ (ὕμᾱς) ἐλεεῖν ἐπὶ τοῖς ἀκουσίοις παθήμασι μᾶλλον προσήκει ἢ τοῖς ἐκουσίοις καὶ ἐκ προνοίας ἀδικήμασι καὶ ἁμαρτήμασι. καὶ ὥσπερ ἐκείνον αὕτη οὔτε θεοὺς οὔδ' ἥρωας οὔτ' ἀνθρώπους αἰσχυρθεῖσα οὐδὲ δείσασ' ἀπώλεσεν, οὕτω καὶ αὕτη ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῦ δικαίου ἀπολομένη, καὶ μὴ τυχοῦσα μῆτ' αἰδοῦς μῆτ' ἐλέου μῆτ' αἰσχύνης μηδεμιᾶς παρ' ὑμῶν, τῆς δικαιοτάτης ἂν τύχοι τιμωρίας.
- 28 Θανμάζω δὲ ἔγωγε τῆς τόλμης τοῦ ἀδελφοῦ καὶ τῆς διανοίας τὸ διομόσασθαι ὑπὲρ τῆς μητρὸς εὖ εἰδέναι μὴ πεποιημέναι ταῦτα. πῶς γὰρ ἂν τις εὖ εἰδεῖν οἷς μὴ παρεγένετο αὐτός; οὐ γὰρ δὴ που μαρτύρων γ' ἐναντίον οἱ ἐπιβουλεύοντες τοὺς θανάτους τοῖς πέλας μηχανῶνται τε καὶ παρασκευάζουσιν, ἀλλ' ὡς μάλιστα δύνανται λαθραϊότατα καὶ ὡς ἀν-

ὅς (ὡς N) γ' ἐκπλ. N ABk.: ὅς γε πλ. — φίλῳ αὐτοῦ (cf. § 18) NMr.: αὐτοῦ φίλῳ. — εἰστιᾶτο N ABk.: ἐστιᾶτο. — κελεύουσα N. — ἑαυτῆς N: αὐτῆς.

27. οὕτω δέ τοι] lacunam esse statuunt Schmitt. Linder. K., alius alio modo explere studentes. ego ὑμᾶς addidi. — ἐκουσίως ALZMAld. — αὕτη v. ante Bk., qui e codd. scripsit αὐτῆ. — οὔτ' ἥρωας N. — αἰσχυρθεῖσα οὐδὲ (οὔτε N) Mr. add. e N. — δείσασ' N: δείσασα. — ἀπολλομένη pr. A. — τύχη AL.

θρώπων μηδένα εἰδέναι· οἱ δ' ἐπιβουλευόμενοι οὐδὲν 29
 ἴσασιν πρὶν γ' ἤδη ἐν αὐτῷ ὥσι τῷ κακῷ καὶ γινώ-
 σκωσι τὸν ὄλεθρον ἐν ᾧ εἰσί. τότε δέ, ἐὰν μὲν
 δύνωνται καὶ φθάνωσι πρὶν ἀποθανεῖν, καὶ φίλους
 καὶ ἀναγκαίους τοὺς σφετέρους αὐτῶν καλοῦσι καὶ
 μαρτύρονται, καὶ λέγουσιν αὐτοῖς ὑφ' ὧν ἀπόλλυνται,
 καὶ ἐπισκῆπτουσι τιμωρῆσαι σφίσιν αὐτοῖς ἡδικη-
 μένοις· ἃ κάμοι παιδί ὄντι ὁ πατήρ, τὴν ἀθλίαν 30
 καὶ τελευταίαν νόσον νοσῶν, ἐπέσκηπτεν· ἐὰν δέ
 τούτων ἀμαρτάνωσι, γράμματα γράφουσι, καὶ οἰκέ-
 τας τοὺς σφετέρους αὐτῶν ἐπικαλοῦνται μάρτυρας,
 καὶ δηλοῦσιν ὑφ' ὧν ἂν ἀπόλωνται. κάκεινος ἐμοὶ
 νέφ' ἔτι ὄντι ταῦτα ἐδήλωσε καὶ ἐπέστειλεν, ὧ ἄνδρες,
 οὐ τοῖς ἑαυτοῦ δούλοις.

Ἐμοὶ μὲν οὖν δεδιήγηται καὶ βεβοήθηται τῷ (τε) 31
 τεθνεῶντι καὶ τῷ νόμῳ· ἐν ὑμῖν δ' ἔστι σκοπεῖν τὰ
 λοιπὰ πρὸς ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ δικάζειν τὰ δίκαια.
 οἶμαι δὲ καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς κάτω μέλειν οὐ ἡδίκηνται.

29. οὐδὲν . . . A, οὐδενί Ald. num οὐδὲν πο? ἴσασιν
 A Ald. — γ' ἤδη post πρὶν Mr. e N: γε πρὶν ἐν αὐτῷ ἤδη
 τ. κ. ZM, γ' ἤδη post κακῷ vulg. — γινώσκουσι N, γινώ-
 σκωσι pr. A. — μαρτύρωνται N. — σφίσιν [αὐτοῖς] Bk.

30. . . . γράμματα A. — ἀπόλωνται v. ante Bk., ἀπόλ-
 λυνται ZMBk. Turr. Mr., ἂν ἀπολοῦνται N, ἀπάλοντο S.

31. διήγηται v., δὲ διήγηται N, unde δεδιήγηται Fr.
 — μέλειν A, μέλλειν M Ald.

2.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Α.

α.

116 | ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΠΑΡΑΣΗΜΟΣ.
ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Πανταχοῦ μὲν τὴν οἰκίαν Ἀντιφῶν ἐνδείκνυται δύναμιν, μάλιστα δ' ἐν ταύταις ταῖς τετραλογίαις ἐν αἷς αὐτὸς πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται· δύο γὰρ ὑπὲρ τοῦ κατηγοροῦ λόγους εἰπῶν δύο καὶ ὑπὲρ τοῦ φεύγοντος ἐμελέτησεν, ὁμοίως ἐν ἀμφοτέροις εὐδοκιμῶν. ἔοικε μὲν οὖν οὗτος ὁ λόγος τῷ Λυσίου λόγῳ τῷ πρὸς Μικλήνην γεγραμμένῳ, ἔχει δ' αὐτῷ τὰ τῆς ὑποθέσεως ὡδε. ἀναχωρῶν τις ἀπὸ δειπνου εὐρέθη σὺν τῷ ἀκολούθῳ συγκεκομμένος. μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτὴν σύγγενής τις αὐτοῦ κατηγορεῖ ἐχθροῦ αὐτοῦ ὡς πεποιηκός τὸν φόνον· ὁ δ' ἀρνεῖται. ὅθεν στοχασμὸς ἢ στάσις ἀτελής, ἐκ μόνου τοῦ προσώπου συνιστάμενος. Ἡ δὲ τοῦ λόγου διαίρεσις αὕτη. ἐν μὲν τοῖς προοιμίοις κατάστασιν ὁ λόγος οὐκ ἔχει, διὰ τὸ μήπω τὴν ὄλην ἠκριβῶσθαι τέχνην· ἀρχόμενος δὲ τῶν ἀγώνων πρώτη ἐχρήσατο ἀναιρέσει αἰτιῶν, δι' ὧν ἀπέδειξεν ὅτι οὐδεὶς αὐτὸν τῶν ὀφειλόντων ὑπονοηθῆναι διέφθειρεν. εἶτα περιέστησι τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ δεῖξαι ὅτι ἐξ ἐπιβουλῆς ἀπέθανε, καὶ λοιπὸν ἐμβάλλει εἰς τὴν βούλησιν· τὴν δὲ τῶν ἐλέγχων ἀπαίτησιν λύει τῇ μαρτυρίᾳ τοῦ δούλου. εἶτα παρεκβάσις καὶ ἐπίλογος.

Ὅποσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται, οὐ χαλεπὰ ἐλέγχεσθαι ἔστιν· ἂν

Or. II. α. [Τπόθεσις] ἐμελέτησε λόγους N. — Λυσίῳ et μνην N. — δειπνων N. — τοῦ ante προσώπου om. N. — τοῖς ante προοιμίοις om. N. — δι' ὧν] δι' ἧς ci. Mr. — βούλησιν NABBk.: ποίησιν. — παρεκβάσεις N.

δ' οἱ ἱκανῶς μὲν πεφυκότες, ἔμπειροι δὲ πραγμάτων ὄντες, ἐν δὲ τούτῳ τῆς ἡλικίας καθεστῶτες ἐν ᾧ κράτιστοι φρονεῖν αὐτῶν εἰσί, πράσσωσι, χαλεποὶ καὶ γνωσθῆναι καὶ ἐλεγχθῆναι εἰσι. διὰ γὰρ τὸ μέγεθος τοῦ κινδύνου ἐκ πολλοῦ τὴν ἀσφάλειαν ὧν ἐπιβουλεύουσι σκοποῦντες, οὐ πρότερον ἐπιχειροῦσιν ἢ πάσης ὑποψίας φυλακὴν ποιήσονται. γιννώσκοντας οὖν ὑμᾶς χρὴ ταῦτα, κἂν ὀτιοῦν εἰκὸς παραλάβητε, σφόδρα πιστεύειν αὐτῶ. ἡμεῖς δ' οἱ ἐπεξερχόμενοι τὸν φόνον οὐ τὸν αἴτιον ἀφέντες τὸν ἀνάτιον διώκομεν· σαφῶς γὰρ οἶδαμεν ὅτι πάσης τῆς πόλεως μαινομένης ὑπ' αὐτοῦ, ἕως ἂν διωχθῆ, τότ' ἀσέβημα ἡμέτερον γίγνεται, τῆς δ' ὑμετέρας ἀμαρτίας ἢ ποιῆνῆ εἰς ἡμᾶς τοὺς μὴ δικαίως διώκοντας ἀναχωρεῖ. ἅπαντος δὲ τοῦ μιάσματος ἀναχωροῦντος εἰς ἡμᾶς, ὡς ἂν δυνώμεθα σαφέστατα ἐξ ὧν γιννώσκουμεν πειρασόμεθα ὑμῖν δηλοῦν ὡς ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα.

Οὔτε γὰρ κακούργους εἰκὸς ἀποκτεῖναι τοὺς ἀνθρώπους· ἔχοντες γὰρ τὰ ἱμάτια εὐρέθησαν· οὐδεὶς

1. οἱ ante ἱκανῶς om. L ZM vulg. ante Bk.; οἱ καλῶς Hi. — πραγμάτων N: τῶν πραγμάτων. — αὐτοὶ αὐτῶν Hi., sed cf. 5, 7. — εἰσί, πράττωσι AB (Bk.), εἰσί, πράττουσι N, εἰσπράττωσι LZM, εἰς τὰ πράγματ' ὡσι Ald. — γνωσθῆναι N et v. ante Bk.: διαγνωσθῆναι. — ἐλεγχθῆναι K.: δειχθῆναι.

2. ποιήσονται N. — παραλάβητε N et edit. omnes: παραλάβοιτε.

3. οἶδαμεν] ἴσμεν ZM. — ἡμέτερον] ὑμέτερον A pr. — ἅπαντος δὴ K. — ὡς NR. e conji. Stephani: ἕως.

4. οὔτε γὰρ — ἄνθρωπον in sola Aldina, ἔχοντες — εὐρέθησαν praeterea in AN exstant; sed ubique post ἀφῆκεν demum haec inferuntur (transp. Bk.). V. praef. — τὸν ἄνθρωπον (ita v.) iure K. suspectum habet, cum ab accusatore semper ὁ ἀνήρ dicatur. — ἔχοντες γὰρ ἂν codd. — num οὐδεὶς

γὰρ ἂν τὸν ἔσχατον κίνδυνον περὶ τῆς ψυχῆς κιν-
 δυνεύων ἐτοίμην καὶ κατειργασμένην τὴν ὠφέλειαν
 ἀφῆμεν. οὐ μὴν οὐδὲ παροινήσας οὐδεὶς διέφθειρεν
 αὐτόν· ἐγὶ γνωσκέτο γὰρ ἂν ὑπὸ τῶν συμποσιῶν. οὐδὲ
 μὴν οὐδ' ἐκ λαιδορίας· οὐ γὰρ (ἂν) ἄωρὶ τῶν νυκτιῶν
 οὐδ' ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο. οὐδὲ μὴν ἄλλου
 στοχαζόμενος ἔτυχε τούτου· οὐ γὰρ ἂν σὺν τῷ ἀκο-
 5 λούθῳ διέφθειρεν αὐτόν. ἀπολυομένης δὲ τῆς ὑποψίας
 ἀπάσης αὐτὸς ὁ θάνατος ἐξ ἐπιβουλῆς ἀποθανόντα
 μνηύει αὐτόν. Ἐπιθέσθαι δὲ τίνα μᾶλλον εἰκός ἐστιν
 ἢ τὸν μεγάλα μὲν κακὰ προπεπονθότα, ἔτι δὲ μείζο-
 να ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν; ἔστι δ' ὁ διωκόμενος
 οὗτος· ἐκ παλαιοῦ γὰρ ἐχθρὸς ὢν αὐτοῦ πολλὰς μὲν
 6 καὶ μεγάλας γραφὰς διώξας οὐδεμίαν εἶλεν, ἔτι δὲ
 μείζους καὶ πλείους διωχθεὶς οὐδεπώποτ' ἀποφυγῶν
 ἱκανὸν μέρος τῶν ὄντων ἀποβέβληκε, τὰ δ' ἄγχιστα
 ἱερῶν κλοπῆς δυοῖν ταλάντων γεγραμμένος ὑπ' αὐ-
 τοῦ, συνειδὼς μὲν αὐτῷ τὸ ἀδίκημα, ἔμπειρος δ'
 ὢν τῆς τοῦτου δυνάμεως, μνησικακῶν δὲ τῶν ἔμπρο-
 σθεν, εἰκότως μὲν ἐπεβούλευσεν, εἰκότως δ' ἀμυνό-
 7 μενος τὴν ἐχθρὰν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. ἢ τε γὰρ
 ἐπιθυμία τῆς τιμωρίας ἀμνήμονα τῶν κινδύνων κα-
 θίστη αὐτόν, ὃ τε φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν
 ἐκπλήσσων θερμοτέρον ἐπιχειρεῖν ἐπήρην. ἢ ληξέ τε
 τὰδε μὲν δράσας καὶ λήσειν ἀποκτείνοντας αὐτόν καὶ

γὰρ ἂν (μὴ μαινόμενος)? cf. β, 5. — ἂν add. Turr.

5. πάσχειν abesse malit Bait., παθεῖν Valcken.

6. οὐ πω ποτ' N. — εἰκότως μὲν (ὑπὲρ ἑαυτοῦ φοβού-
 μενος) ci. R.; contra ἄμυν. τ. ἔ. del. vult Sp.

7. καθίστη e coniect. Reiskii Bk.; καθίστησεν N, καθί-
 στησιν v. (κατέστησεν Fr.). — ἐπήρην N. — ἢ ληξέ δὲ malit S.

ἀποφεύγεσθαι τὴν γραφήν· οὐδὲ γὰρ ἐπεξιέναι οὐδένα, | ἀλλ' ἐρήμην αὐτὴν ἔσεσθαι· εἴ τε καὶ ἀλοίη, 8
 τιμωρησαμένῳ κάλλιον ἔδοξεν αὐτῷ ταῦτα πᾶσχειν, ¹¹⁷
 ἢ ἀνάνδρως μηδὲν ἀντιδράσαντα ὑπὸ τῆς γραφῆς
 διαφθαρεῖναι. σαφῶς δ' ἦδει ἀλωσόμενος αὐτὴν· οὐ
 γὰρ ἂν τόνδε τὸν ἀγῶνα ἐνόμισεν ἀσφαλέστερον
 εἶναι.

Τὰ μὲν βιασάμενα ταῦτά ἐστιν ἀσεβῆσαι αὐτόν. 9
 μάρτυρες δ' εἰ μὲν πολλοὶ παρεγένοντο, πολλοὺς ἂν
 παρεσχόμεθα· ἐνὸς δὲ τοῦ ἀκολούθου παραγενομέ-
 νου, οἱ τούτου ἤκουον μαρτυρήσουσιν. ἔμπρους γὰρ
 ἐτι ἀρθεῖς, ἀνακρινόμενος ὑφ' ἡμῶν, τοῦτον μόνον
 ἔφη γινῶναι τῶν παιόντων αὐτούς. Ἐξελεγχόμενος
 δ' ὑπὸ τε τῶν εἰκότων ὑπὸ τε τῶν παραγενομένων,
 οὐδενὶ τρόπῳ οὔτε δικαίως οὔτε συμφερόντως ἀπο-
 λύοιτ' ἂν ὑφ' ὑμῶν. οἱ τε γὰρ ἐπιβουλεύοντες ἀνεξ- 10
 ἔλεγκτοι ἂν εἴησαν, εἰ μήτε ὑπὸ τῶν παραγενομέ-
 νων μήτε ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐξελέγχονται· ἀσύμφο-
 ρόν θ' ὑμῖν ἐστὶ τόνδε μιᾶρον καὶ ἀναγνον ὄντα
 εἰς (τε) τὰ τεμένη τῶν θεῶν εἰσιόντα μαιίνειν τὴν
 ἀγνείαν αὐτῶν, ἐπὶ τε τὰς αὐτὰς τραπέζας ἰόντα
 συγκαταπιμπλάναι τοὺς ἀναιτίους· ἐκ γὰρ τούτων
 αἱ τ' ἀφορίαι γίνονται δυστυχεῖς θ' αἱ πράξεις

οὐδὲ ci. R: οὔτε. — ἐρήμην NAB Bk.: ἔρημον.

8. εἰ δὲ ci. R. — σαφῶς δ' ἦδει] ft. μὴ ἀποκτείνας δὲ
 σαφῶς ἦδει.

9. μάρτυρας Scaliger. — παρεσχόμεν. ZM, παρεσχόμεθα
 BL. — ἡμῶν] ὑμῶν N. — γινῶναι τῶν παρόντων NMr.:
 τῶν παρόντων γινῶναι. παιόντων ci. Bk. coll. δ 4. τ. παρ.
 αὐτούς Mr. — ἐξελεγχόμενος N.

10. μήτε ὑπὸ N: μήθ' ὑπὸ. — ἐξελέγχονται AB; hoc vel
 ἐξελέγγοντο ci. R. — ἀσύμφορον ὑμῖν A. — συναναπιμ-
 πλάναι ci. Dobr.

- 11 καθίστανται. οίκειαν οὖν χρητὴν τὴν τιμωρίαν ἡγησαμένους, αὐτῶ τούτῳ τὰ τούτου ἀσεβήματα ἀναθέντας, ἰδίαν μὲν τὴν συμφορὰν, καθαρὰν δὲ τὴν πόλιν καταστῆσαι.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΤΤΟ ΠΡΑΓΜΑ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁμολογεῖ μὲν τὴν πρώτην ἔχθραν τὴν πρὸς τὸν τεθνηκότα ὁ ἀπολογούμενος, ἀρνεῖται δὲ τὸν φόνον, καὶ τεκμήριον τοῦ μὴ πεφονευκέναι ποιεῖται τὴν ἔχθραν. λέγει γὰρ ὅτι ἐχθρὸς ἂν ἦδειν πάντως τὴν αἰτίαν κατ' ἔμαντοῦ ἤξουσας· διὰ τοῦτο (οὖν) οὐκ ἂν ἐφόνευον. διαβάλλει δὲ καὶ τὴν μαρτυρίαν τοῦ οἰκέτου, ὡς ἐκ παρασκευῆς γεγонуῖαν τῶν δεσποτῶν. οὐκ ἀπίθανον δὲ φησὶ κακούργους ἀνελόντας αὐτὸν ἀποδῦσαι τὰ ἱμάτια μὴ φθάσαι.

- 1 Οὗ μοι δοκῶ ἀμαρτάνειν ἀτυχέστατον ἔμαντὸν ἡγούμενος εἶναι τῶν πάντων ἀνθρώπων. τῶν μὲν γὰρ ἄλλων οἱ δυστυχοῦντες, ὅποταν μὲν ὑπὸ χειμῶνος πονῶσιν, εὐδίας γενομένης παύονται· ὅταν δὲ νοσήσωσιν, ὑγιεῖς γενόμενοι σώζονται· ἐάν τε τις ἄλλη συμφορὰ καταλαμβάνῃ αὐτούς, τὰ ἐναντία
2 ἐπιγινόμενα ὀνίνησιν. ἐμοὶ δὲ ζῶν τε ἄνθρωπος ἀνατροπεὺς τοῦ οἴκου ἐγένετο, ἀποθανών τε, κἂν ἀποφύγω, ἱκανὰς λύπας καὶ φροντίδας προσβέβληκεν. εἰς τοῦτο γὰρ βαρυσυμφορίας ἦκα, ὥστε οὐκ

β. 1. ἐάν τε N: ἐάν δὲ. — ἐπιγινόμενα NABBk.: ἐπιγεγόμενα.

2. ἄνθρωπος Turr.: ἄνθρωπος. — προσβέβληκεν S. coll. 3 β 4; 4 β 4. 8: προβέβληκεν N, ἐμβέβληκεν v.

ἀρκοῦν μοί ἐστίν ἐμαυτὸν ὄσιον καὶ δίκαιον παρ-
 έχοντα μὴ διαφθαρεῖναι, ἀλλὰ κἄν μὴ τὸν ἀποκτεί-
 ναντα εὐρῶν ἐξελέγξω, ὃν οἱ τιμωροῦντες αὐτῷ ἀδύ-
 νατοι εὐρεῖν εἰσίν, αὐτὸς καταδοχθεὶς φονεὺς εἶναι
 ἀνοσίως ἀλώσομαι. καὶ ἐμὲ ὡς δεινὸν μὲν παγχάλε- 3
 πόν φασιν ἐλέγχεσθαι εἶναι, ὡς δ' ἡλίθιον ἐξ αὐτῶν
 ὧν ἐπραξα φανερόν εἶναι ἐργασάμενον τὸ ἔργον. εἰ
 γὰρ νῦν διὰ τῆς ἐχθρας τὸ μέγεθος εἰκότως ὑφ' ὑμῶν
 καταδοκοῦμαι, πρὶν ἐργάσασθαι εἰκότερον ἢν προει-
 δότα τὴν νῦν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰούσαν, καὶ τῶν ἄλ-
 λων εἰ τινα ἔγνωσαν ἐπιβουλεύοντα αὐτῷ, διακωλύειν
 μᾶλλον ἢ αὐτὸν ἐργασάμενον εἰς ἐκουσίους καὶ προ-
 δήλους ὑποψίας ἐμπεσεῖν· ἐκ τε γὰρ αὐτοῦ τοῦ ἐρ-
 γου φανερὸς γενόμενος ἀπωλλύμην, λαθῶν τε σαφῶς
 ἤδειν τήνδε τὴν ὑποψίαν εἰς ἐμὲ ἰούσαν. ἄθλια μὲν 4
 οὖν πάσχω μὴ ἀπολογεῖσθαι μόνον βιαζόμενος, ἀλλὰ
 καὶ τοὺς ἀποκτείναντας φανεροὺς καταστῆσαι· ὅμως
 δὲ καὶ τοῦτο ἐπιχειρητέον· οὐδὲν γὰρ πικρότερον
 τῆς ἀνάγκης ἔοικεν εἶναι. ἔχω δὲ οὐδαμῶς ἄλλως
 ἐλέγχειν ἢ ἐξ ὧν τοὺς ἄλλους ὁ κατήγορος ἀπολύων
 αὐτὸν τὸν θάνατόν φησι μηνύειν ἐμὲ τὸν φονεᾶ
 ὄντα. εἰ γὰρ τούτων ἀναιτίων δοκούντων εἶναι ἐν
 ἐμοὶ τὰ δίκαια φανεῖται, τούτων ὑπόπτων ὄντων ἐγὼ
 δικαίως (ἄν) καθαρὸς δοκοίην εἶναι.

καταδοχθεὶς NAB Bk.: καταδοκηθεὶς.

3. ὡς δεινὸν post μὲν iterat A pr. — προειδότα K. Br.:
 τὸν εἰδ. codd., τοι εἰδότα ci. id. K. — τὴν νῦν ὑποψίαν N: τὴν
 ὑπ. τὴν νῦν. — ἰούσαν ci. R. (Turr.): οὐσαν v. sicut infra
 et § 6. — ἀπωλύμην N.

4. πικρότερον variis modis tentat Dobr. — ἐγὼ δικαίως
 N: ἐγὼ δ' εἰκότως ALM, ἐγὼ δ' εἰκ. B, ἐγὼ γ' εἰκ. Z Ald.,
 ἐγὼ ἄν εἰκ. Bk. Turr.

5 Ἔστι | δὲ οὐκ ἀπεικός, ὡς οὗτοί φασι, ἀλλὰ
 117 εἰκὸς ἄωρὶ τῶν νυκτῶν πλανώμενον ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διαφθαρεῖναι. τὸ μὲν γὰρ μὴ ἐκδυθῆναι οὐδὲν ση-
 μεῖόν ἐστιν· εἰ γὰρ μὴ ἐφθησαν περιδύσαντες αὐτόν,
 ἀλλὰ τινὰς προσιόντας φοβηθέντες ἀπέλιπον, ἐσω-
 φρόνουν καὶ οὐκ ἐμαίνοντο τὴν σωτηρίαν τοῦ κέρ-
 6 δους προτιμῶντες. Εἰ δὲ καὶ μὴ ἐπὶ τοῖς ἱματίοις
 διεφθάρη, ἀλλ' ἐτέρους ἰδὼν ἄλλο τι κακὸν ποιοῦν-
 τας, ἵνα μὴ μηνυτῆς τοῦ ἀδικήματος γένηται, ἀπέ-
 θανεν ὑπ' αὐτῶν, τίς οἶδε; Τοὺς δὲ μὴ πολὺ ἤσσον
 ἐμοῦ μισοῦντας αὐτόν — ἦσαν δὲ πολλοί — πῶς οὐκ
 εἰκὸς ἦν ἐμοῦ μᾶλλον διαφθεῖραι αὐτόν; ἐκείνοις
 μὲν γὰρ φανερὰ ἦν ἡ ὑποψία εἰς ἐμὲ ἰοῦσα, ἐγὼ δὲ
 7 ὑπὲρ ἐκείνων ὑπαίτιος ἐσόμενος σαφῶς ἤδειν. Τοῦ
 δὲ ἀκολούθου ἡ μαρτυρία πῶς ἀξία πιστεῦσθαι
 ἐστίν; ὑπὸ τε γὰρ τοῦ κινδύνου ἐκπεπληγμένον αὐ-
 τὸν οὐκ εἰκὸς ἦν τοὺς ἀποκτείναντας γινῶναι, ὑπὸ
 τε τῶν κυρίων ἀναγινωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκὸς.
 ἀπιστουμένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων δούλων ἐν ταῖς
 μαρτυρίαις — οὐ γὰρ ἂν ἐβασανίζομεν αὐτούς — πῶς
 δίκαιον τούτῳ μαρτυροῦντι πιστεύσαντας διαφθεῖ-
 8 ραί με; Εἰ δέ τις τὰ εἰκότα ἀληθέσιν ἴσα ἡγείται
 καταμαρτυρησαί μου, ταῦτ' ἀντιλογισάσθω, ὅτι με

5. τὸ μὲν γὰρ] μὲν om. N.

6. εἰ δὲ καὶ μὴ ci. R., prob. K.: εἰ δὲ μὴ καὶ. — ἔτε-
 ρον ἰδὼν ἄλλους K. coll. γ 2. — ἦσαν δὲ] δὲ a corr. habet
 A. — εἰκὸς ἦν ἂν N, εἰκὸς ἂν ἦν A corr. et B. εἰκ. ἦν ἀντ'
 ἐμοῦ W.

7. cf. Harp.: ἀναγινωσκόμενος ἀντὶ τοῦ ἀναπειθόμενος
 Ἀντιφῶν, Ἰσαῖος, Ἡρόδοτος ἐν πρώτῃ. — ἂν add. N A Bk.
 Dobs.

8. ταῦτ' Mr.: ταῦτόν αὐτόν ZM, ταῦτόν v. τοῦτό γ'
 vel ταῦτά γ' iam R. ci.

εικότερον ἦν τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιβουλῆς τηροῦντα φυλάξασθαι καὶ μὴ παραγενέσθαι τῷ ἔργῳ μᾶλλον ἢ τοῦτον σφαττόμενον ὀρθῶς γινῶναι. Ὡς δὲ τόνδε 9 τὸν κίνδυνον οὐκ ἀσφαλέστερον τοῦ ἀπὸ τῆς γραφῆς ἠγούμην εἶναι, ἀλλὰ πολλαπλάσιον, εἰ μὴ παρεφρόνουν, διδάξω. ἄλους μὲν γὰρ τὴν γραφὴν τῆς μὲν οὐσίας ἦδειν ἐκστησόμενος, τοῦ δὲ σώματος καὶ τῆς πόλεως οὐκ ἐστερούμην, περιγεγόμενος δὲ [καὶ ληφθεὶς], καὶν ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, οὐκ ἂν εἰς τὰ ἔσχατα κακὰ ἦλθον· εἰ δὲ νῦν καταληφθεὶς ἀποθάνω, ἀνόσια ὀνειδῆ τοῖς παισὶν ὑπολείψω, ἢ φυγῶν γέρων καὶ ἄπολις ὧν ἐπὶ ξενίᾳ πτωχεύσω.

Οὕτω μὲν ἂ κατηγόρηται μου, πάντα ἄπιστά 10 ἔστιν ἀπολύεσθαι δὲ ὑφ' ὑμῶν, εἰ καὶ εἰκότως μὲν ὄντως δὲ μὴ ἀπέκτεινα τὸν ἄνδρα, πολὺ μᾶλλον (ἢ καταλαμβάνεσθαι) δίκαιός εἰμι. ἐγὼ τε γὰρ φανερόν ὅτι μεγάλα ἀδικούμενος ἠμυνόμην· οὐ γὰρ ἂν εἰκότως ἐδόκουν ἀποκτεῖναι αὐτόν· τοὺς τε ἀποκτείναντας καὶ οὐ τοὺς αἰτίαν ἔχοντας ἀποκτεῖναι ὀρθῶς ἂν καταλαμβάνοιτε. Ἐκ δὲ παντὸς τρόπου ἀπολυόμενος τῆς αἰτίας ἔγωγε οὔτε εἰς τὰ τεμένη εἰσιῶν τὴν 11 ἀγνείαν τῶν θεῶν μινῶ, οὔτε ὑμᾶς πείθων ἀπο-

9. τόνδε Dobr. coll. α 8; γ 6 (Turr. Mr.): οὐδὲ (οὐδὲ τὸν κ. τοῦτον ἀσφ. ci. R.) — εἰ μὴ] εἰ μὲν BLZM (et A pr.?). — τῆς δὲ πόλ. καὶ τοῦ σώμ. vulg.; quam dedi cod. N lectionem prob. Fr. — ἀπεστερούμην N. — καὶ ληφθεὶς cum Dobr. del. K.: καὶ λειφθεὶς Taylor. et Gesner. (Turr.); καταληφθεὶς (καὶ καταλ. „etiamsi“ Dobr.) Mr. — καταληφθεὶς] καταλειφθεὶς pr. A. — ἐπὶ ξένῃς ci. R. et Meier; vulg. defendit Mr.

10. ἠμυνόμην K.: ἠμυνάμην. — εἰκότως ἐδόκουν N Mr.: ἐδ. εἰκ. — νν. αὐτόν — ὀρθῶς soli AN exhibent, nisi quod ὀρθῶς in B quoque exstat. — καταλαμβάνοιτε N (Bk. Turr. Mr.): καταλαμβάνητε AB, καταλαμβανῆται cett.

λῦσαι με ἀνόσια πράσσω. οἱ δὲ διώκοντες μὲν ἐμὲ
 τὸν ἀναίτιον τὸν δ' αἴτιον ἀφιέντες τῆς τε ἀφορίας
 αἴτιοι γίνονται, ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς εἰς τοὺς θεοὺς πεί-
 θοντες καταστῆναι πάντων ὧν ἐμὲ ἄξιόν φασι παθεῖν
 12 εἶναι (αὐτοὶ) δίκαιοί εἰσι τυγχάνειν. Τούτους μὲν
 οὖν τούτων ἀξίους ὄντας ἀπίστους ἠγείσθε· ἐμὲ δὲ
 ἐκ τῶν προειργασμένων γνώσεσθε οὔτε ἐπιβουλεύοντα
 οὔτε τῶν οὐ προσηκόντων ὀρεγόμενον, ἀλλὰ τὰ ἐναν-
 τία τούτων πολλὰς μὲν καὶ μεγάλας εἰσφορὰς εἰσφέ-
 ροντα, πολλὰ δὲ τριηραρχοῦντα, λαμπρῶς δὲ χορη-
 γοῦντα, πολλοῖς δὲ ἐρανίζοντα, μεγάλας δὲ ὑπὲρ
 πολλῶν ἐγγύας ἀποτίνοντα, τὴν τε οὐσίαν οὐ δικα-
 ζόμενον ἀλλ' ἐργαζόμενον κεκτημένον, φιλοθύτην δὲ
 καὶ νόμιμον ὄντα. τοιούτου δὲ ὄντος μου μηδὲν ἀνό-
 13 σιον μηδ' αἰσχρὸν καταγνῶτε. εἰ δὲ ὑπὸ ζῶντος ἐδιω-
 κόμην, οὐκ ἂν μόνον ὑπὲρ ἐμαντοῦ ἀπελογούμεην,
 ἀλλ' αὐτόν τε τοῦτον καὶ τοὺς τούτῳ μὲν βοηθοῦν-
 τας, παρ' ἐμοῦ δὲ ὠφελείσθαι ζητοῦντας ἐφ' οἷς
 κατηγορεῖται μου, ἀπέδειξα ἂν ἀδικοῦντας. ταῦτα
 μὲν οὖν ἐπιεικέστερον ἢ δικαιότερον παρήσω· δέομαι
 δ' ὑμῶν, ὧ ἄνδρες τῶν μεγίστων κριταὶ καὶ κύ-
 ριοι, ἐλεήσαντας τὴν ἀτυχίαν μου ἰατροὺς γενέσθαι
 αὐτῆς, καὶ μὴ συνεπιβάντας τῇ τούτων ἐπιθέσει

11. ὑμᾶς τε ἀσεβεῖς τε N (ἀσεβ. τὸ εἰς κτέ. W.). — αὐ-
 τοὶ add. Hi.

12. ἔκ τε τῶν NAB (Dobs. Mr.); ἔκ γε τῶν Fr. An ἔκ τε
 τῶν (εἰρημένων ἔκ τε τῶν)? similiter etiam Sp. — πολλὰ] πολ-
 λάκις mal. Bk. — πολλοῖς Heraldus (Turr. Mr.): πολλοὺς.
 πολλοὺς δὲ ἐράνουσ ἐρανίζοντα Scheib. — καὶ κεκτημ. A pr.

13. κατηγορεῖτέ μου ABLM (Mr.), κατηγορεῖται τέ μου
 N; κατηγορεῖ μου Sp., κατηγορεῖ κατ' ἐμοῦ W. — ante ἀδι-
 κούντας intercidesse quaedam suspicor (πολλὰ καὶ μεγάλα?).

περιδεῖν με ἀδίκως καὶ ἀθέως διαφθαρέντα ὑπ' αὐτῶν.

γ.

118

| ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Τὰ εἰρημένα ὑπὸ τοῦ κατηγορουμένου λυεῖ ἐνταῦθα, ὡς οὔτε ἄπιστος ἢ μαρτυρία τοῦ οἰκέτου, οὔτε ἀπίθωνον πλούσιον ὄντα καὶ ἔνδοξον ποιῆσαι τὸν φόνον, διακινδυνεύειν μέλλοντα ὑπ' αὐτοῦ τὴν οὐσίαν ἀπολέσαι. τὰς προτάσεις δὲ λυεῖ κατὰ περιτροπὴν· ἐκείνου γὰρ εἰπόντος ὅτι ἀτυχής εἰμι, περιτρέπει λέγων ὅτι ἢ ἀτυχία παρ' αὐτοῦ ἀδικεῖται.

Ἡ τε ἀτυχία ἀδικεῖται ὑπ' αὐτοῦ, ἢν προιστάμενος τῆς κακουργίας ἀφανίσει τὴν αὐτοῦ μιαιφάνειαν· ὑπὸ τε ὑμῶν οὐκ ἄξιός ἐλεεῖσθαι ἐστίν, ἀκούσιον μὲν τῷ παθόντι περιθεῖς τὴν συμφορὰν, ἐκουσίως δὲ αὐτὸς εἰς τοὺς κινδύνους καταστάς. ὡς μὲν οὖν ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἐν τῷ προτέρῳ λόγῳ ἀπεδείξαμεν· ὡς δὲ οὐκ ὀρθῶς ἀπελογήθη, νῦν πειρασόμεθα ἐλέγχοντες.

Εἴτε γὰρ προσιόντας τινὰς προιδόντες οἱ ἀποκτείναντες αὐτοὺς ἀπολιπόντες ᾤχοντο φεύγοντες πρότερον ἢ ἀπέδυσαν, οἱ ἐντυχόντες ἂν αὐτοῖς, εἰ καὶ τὸν δεσπότην τεθνεῶτα εὗρον, τὸν γε θεράποντα, ὃς ἔμπρους ἄρθει ἐμαρτύρει, ἔτι ἔμφρονα εὗρόντες,

— περιδεῖν με Mr. e N: με post διαφθαρέντα demum v. γ. [Τπόθ.] πλούσιον ὄντα NAB Bk.: ὄντα LZM, ὃν ἀλλὰ Ald.

1. Poll. II, 119: Ἀντιφῶν δὲ καὶ ἀπελογήθη.

2. προιδόντες N Mr.: ἰδόντες. — nonne ἀποδῦσαι? — αὐτοῖς ex con. R. Turr.: αὐτῷ. —

σαφῶς ἀνακρίναντες τοὺς ἐργασαμένους ἤγγειλαν ἂν ἡμῖν, καὶ οὐχ οὗτος ἂν τὴν αἰτίαν εἶχεν· εἴτε ἄλλοι τινὲς ἕτερόν τι τοιοῦτον κακουργοῦντες ὀφθέντες ὑπ' αὐτῶν, ἵνα μὴ γνωσθῶσι διέφθειραν αὐτούς, ἅμα τῷ τούτων φόβῳ τὸ κακούργημα ἂν ἐκηρύσσετο

3 καὶ εἰς τούτους ἂν ἡ ὑποψία ἦκεν. οἱ τε ἦσσαν κινδυνεύοντες τῶν μᾶλλον ἐν φόβῳ ὄντων οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν μᾶλλον ἐπεβούλευσαν αὐτῷ· τοὺς μὲν γὰρ ὁ τε φόβος ἢ τε ἀδικία (οὐχ) ἱκανὴ ἦν παῦσαι τῆς προθυμίας, τοῖς δὲ ὁ τε κίνδυνος ἢ τε αἰσχύνῃ μείζων οἶσα τῆς διαφορᾶς, εἰ καὶ διανοήθησαν ταῦτα πράξιαι, ἀρκοῦσα ἦν σωφρονίσει τὸ θυμούμενον τῆς

4 γνώμης. Οὐκ ὀρθῶς δὲ τὴν τοῦ ἀκολούθου μαρτυρίαν ἄπιστον λέγουσιν εἶναι. οὐ γὰρ ἐπὶ ταῖς τοιαύταις μαρτυρίαις βασανίζονται, ἀλλ' ἐλεύθεροι ἀφίενται· ὁπόταν δὲ ἡ κλέψαντες ἀπαρνῶνται ἢ συγκρούπτωσι τοῖς δεσπόταις, τότε βασανίζοντες ἀξιούμεν

5 τάληθῆ λέγειν αὐτούς. Οὐδὲ μὴν ἀπογενέσθαι ἢ παραγενέσθαι εἰκότερον αὐτόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἀπεγένετο, τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν ἐμελλε καὶ παρῶν κινδυνεύειν, πᾶς γὰρ ἂν αὐτῶν ὁ ληφθεὶς τοῦτον ἂν τὸν ἐπιβουλεύσαντα ἤλεγχεν ὄντα, τὸ δ' ἔργον ἦσσαν πράσσειν· οὐδεὶς γὰρ ὅστις τῶν παρόντων οὐκ ἂν

οὗτος ἂν NMr.: om. ἂν v. — ὑπ' αὐτῶν NABk.: ὑπ' αὐτοῦ.

3. οὐχ e R. conii. add. Mr.; contra Sp. ἱκανὴ ἦν (μὴ) παῦσαι, Bk. (Turr.) προμηθείας pro προθυμίας scripsit. — σωφρονῆσαι N. — 4. τάληθῆ W.: ἀληθῆ. — post λέγειν intercidisse ἀναγκάζειν susp. R.

5. τὸν μὲν κίνδυνον τὸν αὐτὸν NBk.: τὸν κ. τ. αὐτόν A, τὸν μὲν κίνδ. οὐ τὸν αὐτόν v. — ὄν ante καὶ παρ. add. K. — πᾶς, quod ci. Bk., NDobs.: πῶς. — ἂν post γὰρ et ὁ om. NABk. — λειφθεὶς BL et corr. A. — τις post πᾶς γὰρ add. Hi. coll. § 7.

δυνατότερος εἰς τὴν πρᾶξιν ἦν. Ὡς δ' οὐκ ἐλάσσω 6
 ἀλλὰ πολὺ μείζω τὸν ἀπὸ τῆς γραφῆς κίνδυνον ἢ
 τούδε ἡγεῖτο εἶναι, διδάξω. τὸ μὲν ἀλῶναι καὶ ἀπο-
 φυγεῖν ἀμφοτέρας τὰς διώξεις ἐν ἴσαις ἐλπίσι θῶ-
 μεν αὐτῷ εἶναι. μὴ παραχθῆναι δὲ τὴν γραφὴν οὐ-
 δεμίαν ἐλπίδα εἶχε τούτου γε ζῶντος· οὐ γὰρ ἂν
 ἐπέθετο αὐτῷ· εἰς δὲ τούδε τὸν κίνδυνον ἦξιεν οὐκ
 ἠλίπισε· λήσειν γὰρ ἐδόκει ἀποκτείνας αὐτόν. Ἀξιῶν 7
 δὲ διὰ τὸ φανερὰν εἶναι τὴν ὑποψίαν αὐτῷ μὴ κατα-
 δοκεῖσθαι ὑφ' ὑμῶν, οὐκ ὀρθῶς ἀξιοῖ. οὐ γὰρ τοῦ-
 τον ἐν τοῖς μεγίστοις κινδύνοις ὄντα ἱκανὴ ἦν ἡ
 ὑποψία ἀποτρέφαι τῆς ἐπιθέσεως. οὐδεὶς γὰρ (ἂν)
 ἐπεβούλευσεν αὐτῷ· πᾶς γὰρ ἂν τις τῶν ἦσσαν κιν-
 δυνευόντων, τὴν ὑποψίαν μᾶλλον τοῦ κινδύνου φο-
 βούμενος, ἦσσαν ἢ οὗτος ἐπέθετο αὐτῷ. Αἱ δ' εἰσφο- 8
 ραὶ καὶ χορηγίαι εὐδαιμονίας μὲν ἱκανὸν σημεῖόν
 ἐστὶ, τοῦ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι τὰναντία· περὶ γὰρ αὐτῆς
 τῆς εὐδαιμονίας τρέμων μὴ ἀποστερηθῆ, εἰκότως
 μὲν ἀνοσίως δὲ ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα. Φάσκων δὲ οὐ
 τοὺς εἰκότως ἀλλὰ τοὺς ἀποκτείναντας φονέας εἶναι,
 περὶ μὲν τῶν ἀποκτεινάντων ὀρθῶς λέγει, εἶπερ ἐγέ-

6. τόνδε] τότε pr. A, τότε N. — γὰρ post τὸ μὲν auct. R. add. Mr. cf. 3 δ 5; 4 β 7, δ 6. — καὶ] ἢ Hi. — παραχθῆναι N A Scalig. R: παραχθῆναι. — εἶχε τούτου γε N Mr.: γ' εἶχε τούτου. — ἐπέθετο Dobr. Turr.: ἐπέθετο. — κίνδυνον] ἀγῶνα N, quod praefert W.

7. μὴ ante φαν. add., om. ante καταδοκ. pr. A; μὲν pro μὴ BLZM. — οὐ γὰρ] εἰ γὰρ ci. R, idemque mox pro οὐδεὶς γὰρ οὐδεὶς γ' ἂν. εἰ et ἄρ' pro γὰρ S. Turr.; pro hoc ci. γε Frohberger. — ἀποτρέφαι e conji. R. Turr.: ἀποστρέφαι. — ἐπεβούλευεν pr. A. — πᾶς N A Bk.: παῖς L, πῶς v. — ἦσσαν pr. A. — ἐπέθετο ci. Mr. S.: ἡγεῖτο.

8. εὐδ. μὲν ἱκανὸν NMr.: ἱκ. μὲν εὐδ. — τοὺς (όντως)

νετο φανερόν ἡμῖν τίνες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες αὐτόν· μὴ δεδηλωμένων δὲ τῶν ἀποκτεινάντων, ὑπὸ τῶν εἰκότων ἐλεγχόμενος οὗτος ἂν καὶ οὐδεὶς ἕτερος
 119 (ὁ) ἀποκτείνας | αὐτὸν εἴη. οὐ γὰρ ἐπὶ μαρτύρων ἀλλὰ κρυπτόμενα πράσσεται τὰ τοιαῦτα.

9 Οὕτω δὲ φανερωῶς ἐκ τῆς αὐτοῦ ἀπολογίας ἐλεγχθεὶς διαφθείρας αὐτόν, οὐδὲν ἕτερον ὑμῶν δεῖται ἢ τὴν αὐτοῦ μιαρίαν εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐκτρέψαι. ἡμεῖς δὲ ὑμῶν δεόμεθα μὲν οὐδέν, λέγομεν δ' ὑμῖν, εἰ μῆτε ἐκ τῶν εἰκότων μῆτε ἐκ τῶν μαρτυρουμένων οὗτος νῦν ἐλέγχεται, οὐκ ἔστιν ἔτι τῶν διωκομένων
 10 ἐλεγχος οὐδεὶς. ἀδίκως δ' ἀπολυομένου τούτου ὑφ' ὑμῶν ἡμῖν μὲν προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν οὐκ ἔσται, ὑμῖν δὲ ἐνθύμιος γενήσεται· σαφῆ μὲν γὰρ τὸν θάνατον γιγνώσκοντες, φανερωῶς δὲ τὰ ἴχνη τῆς ὑποψίας εἰς τοῦτον φέροντα, πιστῶς δὲ τοῦ ἀκολουθίου μαρτυροῦντος, πῶς ἂν δικαίως ἀπολύοιτε αὐτόν;
 11 ταῦτα οὖν εἰδότες βοηθεῖτε μὲν τῷ ἀποθανόντι, τιμωρεῖσθε δὲ τὸν ἀποκτείναντα, ἀγνεύετε δὲ τὴν πόλιν. τρία γὰρ ἀγαθὰ πράξετε· ἐλάσσους μὲν τοὺς ἐπιβουλεύοντας καταστήσετε, πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας, ἀπολύεσθε δ' αὐτοὶ τῆς ὑπὲρ τούτου μιαρίας.

ἀποκτείναντας R., quod propter sequentia non probō. — ὁ add. W. — ὑπὸ μαρτ. codd. ms. — τὰ τοιαῦτα Mr. e N: ταῦτα.

9. φανερός N. — τῆς αὐτοῦ (ita NAM) Fr.

10. ἡμῖν μὲν] μὲν om. codd. praeter AN et edit. ante Bk. — cf. Ammon. de diff. v. ἐνθύμημα: Ἄ. ἐν τοῖς φονικοῖς φησί· Τεθνεῶς οὗτος ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

11. cf. Harp.: ἀγνεύετε τὴν πόλιν Ἀντιφῶν ἐν β' ἀντὶ τοῦ ἀγνίζετε. B. A. I p. 338. — ἀπολύεσθε S. Turr.; sed cf. 3 γ 11.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

[Ἴδου, φησίν, ἐγὼ καὶ ἡ ἀτυχία μου. δεικτικῶς δὲ λέγει, ἑαυτὸν αἰνιττόμενος. — οὗτος, φησίν, ἐγὼ παραδίδωμι ἑμαυτὸν καὶ τῇ ἀτυχία μου καὶ τῇ τούτων κακουργίᾳ.] Τεκμήριον τοῦ μὴ πεπονηκέναι τίθεισιν ὁ ἀπολογούμενος τὸ μηδαμοῦ προελθεῖν ἐκείνης τῆς νυκτός, καὶ περὶ τούτου πάντας τοὺς παῖδας εἰς βάσανον παραδίδωσιν.

Ἴδου ἐγὼ τῇ τε ἀτυχίᾳ, ἣν οὐ δικαίως αἰτιῶμαι, ὡς οὗτοί φασιν, ἐκὼν ἑμαυτὸν ἐγχειρίζω, τῇ τε τούτων ἐχθρᾷ, δεδιῶς μὲν τὸ μέγεθος τῆς διαβολῆς αὐτῶν, πιστεύων δὲ τῇ ὑμετέρᾳ γνώμῃ τῇ τε ἀληθείᾳ τῶν ἐξ ἑμοῦ πραχθέντων. ἀποστερούμενος δὲ ὑπ' αὐτῶν μηδὲ τὰς παρούσας ἀτυχίας ἀνακλαύσασθαι πρὸς ὑμᾶς, ἀπορω εἰς ἤντινα ἄλλην σωτηρίαν χρῆ με καταφυγεῖν. καινότερα γὰρ δὴ, εἰ χρῆ καινότερα μᾶλλον ἢ κακουργότερα εἰπεῖν, διαβάλλουσί με. κατήγοροι γὰρ καὶ τιμωροὶ φόνου προσποιούμενοι εἶναι, ὑπεραπολογούμενοι τῆς ἀληθοῦς ὑποψίας ἀπάσης, διὰ τὴν ἀπορίαν τοῦ ἀποκτείναντος αὐτὸν ἐμὲ φονέα φασὶν εἶναι, δρωῶντες δὲ τάναντία ὧν προστέτακται αὐτοῖς, φανερόν ὅτι ἀδίκως ἐμὲ

δ. Ἰπόθ.] vv. ἰδου — κακουργία scholia duo diversa continent primis verbis orat. adscripta. — δὲ post τεκμήριον (v.) recte om. N et pr. A.

1. ἡ τε ἀτυχία pr. A, N, scholii prioris auctor (v. ad Ἰπόθ.). τῇ τε ἀδικίᾳ Ald. — τῇ θ' ὑμετέρᾳ Sp.

2. τῆς ἀληθ. ὑπ. ἀπάσης N Mr.: τῆς ὑποψ. πάσης τῆς ἀληθοῦς.

μᾶλλον ἀποκτεῖναι ζητοῦσιν ἢ τὸν φονέα τιμωρεῖ-
 3 σθαι. ἐμὲ δὲ προσῆκεν οὐδὲν ἄλλο ἢ πρὸς τὴν μαρ-
 τυρίαν τοῦ ἀκολούθου ἀπολογηθῆναι· οὐ γὰρ μνη-
 τῆς οὐδ' ἐλεγκτῆρ τῶν ἀποκτεινάντων εἰμί, ἀλλὰ
 διωκόμενος ἀποκρίνομαι. ὅμως δὲ περιεργαστέον,
 ἵνα ἐκ παντὸς τρόπου τούτους τε ἐπιβουλεύοντάς μοι
 ἐμαντόν τε ἀπολυόμενον ἐπιδείξω τῆς ὑποψίας.

4 Τὴν μὲν οὖν ἀτυχίαν ἣ με διαβάλλουσιν, εἰς
 εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι· ἀξιῶ δ' ὑμᾶς ἀπο-
 λύσαντάς με μακαρίσαι μᾶλλον ἢ καταλαβόντας ἐλεῆ-
 σαι. Φασὶ δὲ τῶν μὲν ἐντυχόντων παιομένοις αὐτοῖς
 οὐδένα ὄντινα οὐκ εἰκότερον εἶναι σαφῶς πνθόμε-
 νον τοὺς διαφθείραντας αὐτοὺς εἰς οἶκον ἀγγεῖλαι,
 5 ἢ ἀπολιπόντα οἴχεσθαι. ἐγὼ δὲ οὐδένα οὕτω θερ-
 μὸν καὶ ἀνδρείον ἄνθρωπον εἶναι δοκῶ, ὄντινα οὐκ
 ἂν ἄωρὶ τῶν νυκτῶν νεκροῖς ἀσπαίρουσι· συντυ-
 χόντα πάλιν ὑποστρέψαντα φεύγειν μᾶλλον ἢ πνυ-
 θανόμενον τοὺς κακούργους περὶ τῆς ψυχῆς κινδυ-
 νεῦσαι. τούτων δὲ ἂ μᾶλλον εἰκὸς ἦν δρασάντων,
 οἱ μὲν ἐπὶ τοῖς ἱματίοις διαφθείραντες αὐτοὺς οὐκ
 ἂν ἔτι εἰκότως ἀφίοντο, ἐγὼ δὲ ἀπήλλαγμαί τῆς
 6 ὑποψίας. Εἰ δὲ ἐκηρύσσοντο ἢ μὴ ἄλλοι τινὲς κα-
 κοῦργοι ἅμα τῷ τούτων φόνῳ, τίς οἶδεν; οὐδενὶ γὰρ
 ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα. ἀφανοῦς δὲ ὄντος τοῦ
 κηρύγματος, οὐδὲ ὑπὸ τούτων τῶν κακούργων ἄπι-
 7 στον διαφθαρῆναι αὐτόν. Τοῦ | δὲ θεράποντος πῶς

3. ἐλεγκτῆρ N A B Bk.: ἐλεγκτῆς. — μοι] μου N.

4. αὐτοῖς] αὐτοῖς (h. e. cognatis) Sp. — ἀπολιπόντα Gesner Bk.: ἀπολιπόντας.

5. τῶν νυκτῶν N Mγ.: τῆς νυκτὸς. — μᾶλλον ἂ codd. (μᾶλλον ἂ μᾶλλον Sp.). — ἀφίοντο pr. A (?); ἀφίοντο N.

χρῆ πιστοτέραν τὴν μαρτυρίαν ἢ τῶν ἔλευθέρων ἡγεῖ- 120
 σθαι; οἱ μὲν γὰρ ἀτιμοῦνται τε καὶ χρήμασι ζημιοῦν-
 ται, ἐὰν μὴ τάληθῇ δοκῶσι μαρτυρησάι· ὁ δὲ οὐκ
 ἔλεγχον παρασχὼν οὐδὲ βάσανον ποῦ δίκην δώσει;
 ἢ τίς ἔλεγχος ἔσται; ἀκινδύνως δὲ μέλλων μαρτυρεῖν
 οὗτός τε οὐδὲν θαναμαστὸν ἔπαθεν ὑπὸ τῶν κυρίων
 ἐχθρῶν μοι ὄντων πεισθεὶς καταψεύδεσθαι μου· ἐγὼ
 τε ἀνόσι' ἂν πάσχοιμι, εἰ μὴ πιστῶς καταμαρτυρη-
 θεὶς διαφθαρείην ὑφ' ὑμῶν. Μὴ παραγενέσθαι δέ 8
 με τῷ φόνῳ ἀπιστότερον ἢ παραγενέσθαι φασὶν εἶ-
 ναι. ἐγὼ δ' οὐκ ἐκ τῶν εἰκότων ἀλλ' ἐργῶ δηλώσω
 οὐ παραγενόμενος. ὅπόσοι γὰρ δοῦλοι μοι ἢ δοῦλαί
 εἰσι, πάντας παραδίδωμι βασανίσαι· καὶ ἐὰν μὴ
 φανῶ ταύτη τῇ νυκτὶ ἐν οἴκῳ καθεύδων ἢ ἐξελθὼν
 ποι, ὁμολογῶ φονεὺς εἶναι. ἢ δὲ νῦξ οὐκ ἄσημος·
 τοῖς γὰρ Διπολείοις ὁ ἀνὴρ ἀπέθανε. Περὶ δὲ τῆς 9
 εὐδαιμονίας, ἧς ἔνεκα τρέμοντά μὲ φασὶν εἰκότως
 ἀποκτείναι αὐτόν, πολὺ τάναντία ἔστί. τοῖς μὲν γὰρ
 ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν συμφέρει· ἐκ γὰρ τῶν μετα-
 βολῶν ἐπίδοξος ἢ δυσπραγία μεταβάλλειν αὐτῶν
 ἔστί· τοῖς δ' εὐτυχοῦσιν ἀτρεμίζειν καὶ φυλάσσειν τὴν
 παροῦσαν εὐπραγίαν· μεθισταμένων γὰρ τῶν πραγμά-

7. πιστοτέραν R.: πιστότερον. — τί οὐ δίκην δώσει N;
 τί om. v.; ποῦ ci. R. S. — εἰ τίς ἔλ. ἔσται codd.; ἢ τίς κτέ. R.
 S. coll. § 10. — ἀκινδ. τε codd.; δὲ mal. R. — οὗτός γε (τε
 ci. R. Sp.) μέλλων μαρτυρεῖν codd. — κυρίως N et v. ante R.
 8. μοι ἢ δοῦλαί NMr.: ἢ δοῦλαί μοι. — ἢ ἐξελθ.] ἀλλ' ἐξ.
 M. — ποι cum R. Bk.: ποῦ. — Διπολείοις N et pr. A Mr.:
 Διπολίοις. vid. Mr.

9. μὲν ante γὰρ e N add. Mr. — ἀτυχοῦσι νεωτερίζειν
 Ald.: ἀτυχοῦσιν ἐταιρίζειν codd. — καὶ ante ἢ δυσπρ. add.
 K. — μεταβαλεῖν ci. R. — γὰρ ante τῶν πραγμ. R. et N:
 δὲ v. — πραγμάτων Steph.: πραγματειῶν.

10 των δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται. Ἐκ δὲ τῶν εἰκότων προσποιούμενοί με ἐλέγχειν, οὐκ εἰκότως ἀλλ' ὄντως φονεά μέ φασι τοῦ ἀνδρὸς εἶναι. τὰ δὲ εἰκότα ἄλλα πρὸς ἐμοῦ μᾶλλον ἀποδέδεικται ὄντα. ὃ τε γὰρ καταμαρτυρῶν μου ἄπιστος ἐλήλεκται ὦν, ὃ τε ἔλεγχος οὐκ ἔστι· τὰ τε τεκμήρια ἐμά, οὐ τούτου ὄντα ἐδήλωσα· τὰ τε ἴχνη τοῦ φόνου οὐκ εἰς ἐμὲ φέροντα ἀλλ' εἰς τοὺς ἀπολυομένους ἀποδέδεικται ὑπ' αὐτῶν. Πάντων δὲ τῶν κατηγορηθέντων ἀπίστων ἐλεγχθέντων, οὐκ ἔαν ἀποφύγω οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐλεγχθήσονται οἱ κακουργοῦντες, ἀλλ' ἔαν καταληφθῶ, οὐδεμία ἀπολογία τοῖς διωκόμενοις ἀρκουῖσά ἐστιν.

11 Οὕτω δὲ ἀδίκως διώκοντές με|αὐτοὶ μὲν ἀνοσίως ἀποκτείνειν ζητοῦντες καθαροὶ φασιν εἶναι, ἐμὲ δὲ ὄς εὐσεβεῖν ὑμᾶς πείθω, ἀνόσια δρᾶν λέγουσιν. ἐγὼ δὲ καθαρὸς ὦν πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὑπέρ (τε) ἐμαντοῦ ἐπισκῆπτω αἰδεῖσθαι τὴν τῶν μηδὲν ἀδικούντων εὐσέβειαν, ὑπέρ τε τοῦ ἀποθανόντος ἀναμιμνήσκων τὴν ποινὴν παραινῶ ὑμῖν μὴ τὸν ἀναίτιον καταλαβόντας τὸν αἴτιον ἀφείναι· ἀποθανόντος
12 γὰρ ἐμοῦ οὐδεὶς ἔτι τὸν αἴτιον ζητήσῃ. ταῦτα οὖν σεβόμενοι ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε με, καὶ μὴ

10. ἄλλα] num αὐτὰ? τὰ δὲ τ' εἰκότα τὰ τ' ἄλλα Sp.; τὰ δὲ εἰκότα — ἀλλὰ κτέ. S. — καταληφθῶ] ἐλεγχθῶ codd. (ἐλεγχῶ pr. A). ληφθῶ vel ἀλῶ ci. Bk.

11. ὄς] ὡς N. — ὑπέρ (μὲν) ἐμαντοῦ ci. Bk. — ὑπέρ τε τοῦ] ὑπέρ δὲ τοῦ codd. — νν. ἀναμιμνήσκων — ἀποθανόντος om. N. — μὴ τὸν ἀν. κτέ.] cf. Suid. s. v. καταλαβεῖν: οἱ δὲ δῆτορες καὶ ἐπὶ τοῦ κολάζειν. Ἀ.: μὴ ἀναίτιον καταλαβόντες τὸν αἴτιον. — καταβαλόντας dedisse videtur pr. A.

μετανοήσαντες τὴν ἁμαρτίαν γινώτε· ἀνίατος γὰρ ἡ
μετάνοια τῶν τοιούτων ἐστίν.

3.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Β.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΥΣΙΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Δύο παῖδες ἐν γυμνασίοις ἠκόντιζον, συνέβη δὲ τὸν
μὲν ἐντέχνως ἀφείναι τὸ βέλος, τὸν δὲ ἕτερον ὑπὸ τὴν
φορὰν τοῦ ἀκοντίου δραμόντα πληγῆναι. τελευτήσαντος
δὲ τοῦ παιδὸς ὁ τοῦτου πατήρ κατηγορεῖ τοῦ βαλόντος ὡς
ἀνδροφόνου· ὁ δὲ μετατίθησι τὴν αἰτίαν τῆς πληγῆς ἐπὶ
τὸν δραμόντα. ὅθεν οἱ μὲν ἀντέγκλημα τὴν στάσιν, οἱ
δὲ μετάστασιν λέγουσιν.

Τὰ μὲν ὁμολογούμενα τῶν πραγμάτων ὑπὸ τε
τοῦ νόμου κατακέκριται ὑπὸ τε τῶν ψηφισαμένων,
οἱ κύριοι πάσης τῆς πολιτείας εἰσίν· ἐὰν δέ τι ἀμ-
φισβητήσιμον ἦ, τοῦτο ὑμῖν ὡς ἄνδρες πολῖται προσ-
τέτακται διαγινῶναι. οἶμαι μὲν οὖν οὐδὲ ἀμφισβη-
τήσειν πρὸς ἐμὲ τὸν διωκόμενον· ὁ γὰρ παῖς μου ἐν
γυμνασίῳ ἀκοντισθεὶς διὰ τῶν πλευρῶν ὑπὸ τοῦτου
τοῦ μειρακίου παραχρηῖμα | ἀπέθανεν. ἐκόντα μὲν ¹²¹
οὖν οὐκ ἐπικαλῶ ἀποκτείνει, ἄκοντα δέ. ἐμοὶ δὲ 2
οὐκ ἐλάσσω τοῦ ἐκόντος ἄκων τὴν συμφορὰν κατέ-
στησε. τῷ δὲ ἀποθανόντι αὐτῷ μὲν *οὐδέν, ἐνθύμιον
δὲ τοῖς ζῶσι προσέδηκεν. ὑμᾶς δὲ ἀξιῶ ἐλεοῦντας

Or. III α 'Υπόθ.] ἐν γυμνασίῳ mal. Mr.

2. οὐδέν] puto ὅλεθρον aut simile quid. δὲ τοῖς], τοῖς
δὲ codd. et edd. —

μὲν τὴν ἀπαιδίαν τῶν γονέων, οἰκτείροντας δὲ τὴν ἄωρον τοῦ ἀποθανόντος τελευτήν, εἰργοντας ὧν ὁ νόμος εἰργει τὸν ἀποκτείναντα μὴ περιορᾶν ἄπασαν τὴν πόλιν ὑπὸ τούτου μαινομένην.

β.

ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ ΑΚΟΤΣΙΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ὁ τοῦ ἀκοντίσαντος πατήρ ἐαυτῷ φησὶν αἷτιον γενέσθαι τὸν ἀποθανόντα τοῦ φόνου· φερομένου γὰρ τοῦ ἀκοντίου ὑπέδραμεν ὑπὸ τὸν σκοπὸν, ὄθεν (δικαίως) ἂν αὐτὸν ἐαυτοῦ φονέα νομίζεσθαι. ἔστιν οὖν ἡ στάσις μετὰστάσις, οὐ συγγνώμη ὡς τινες ἐνόμιζον.

Nῦν δὴ φανερόν μοι ὅτι αὐταὶ αἱ συμφοραὶ καὶ χρεῖαι τοὺς τε ἀπράγμονας εἰς ἀγῶνας (καταστῆναι) τοὺς τε ἡσυχίους τολμᾶν τὰ τε ἄλλα παρὰ φύσιν λέγειν καὶ δρᾶν βιάζονται. ἐγὼ γὰρ ἤκιστα τοιοῦτος ὢν καὶ βουλόμενος εἶναι, εἰ μὴ πολὺ γε ἔψευσμαι, ὑπ' αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠναγκάσθη παρὰ τὸν ἄλλον τρόπον ὑπὲρ πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι, ὧν ἐγὼ χαλεπῶς μὲν τὴν ἀκρίβειαν ἐγνων, ἔτι δὲ ἀπορωτέρως διάκειμαι ὅπως χρῆ ὑμῖν ἐρμηνεῦσαι

εἰργοντας et εἰργει pr. A (Turr.), et sic ubique. εἰργει] εἰργειν N.

β. Τρόφ.] δικαίως (s. εἰκότως, ὀρθῶς) addi mal. Mr. — ἔστιν οὖν N: ἔστιν A, ἔστι BLM, ἔστι δ' v.

1. καταστῆναι auct. R. add. Turr. Mr. — τολμᾶν] cf. γ 2. καὶ ante παρὰ φύσιν add. S. Scheib. (Turr.), καὶ δρᾶν del. Funckh. — ὅπως χρῆ] ὡς χρῆ omnes.

2. ὑμῖν om. pr. A (prob. S.); ὑμῶν BLZM. — ἴσα ταῖς προειρημέναις τύχαις scripsi; codd. διὰ τὰς προειρημέναις τύχαις. cf. ὁμοῖα Thuc. 1, 25. (δύσνωσ) ἀποδεξ. K. et simi-

ταῦτα. ὑπὸ δὲ σκληρᾶς ἀνάγκης βιαζόμενος, καὶ ἀν- 2
 τὸς εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον, ὃ ἄνδρες δικασταί, κατα-
 πεφευγῶς δέομαι ὑμῶν, ἐὰν ἀκριβέστερον ἢ ὡς σύν-
 ηθες ὑμῖν δόξω εἰπεῖν, μὴ ἴσα ταῖς προειρημέναις
 τύχαις ἀποδεξαμένους μου τὴν ἀπολογίαν δόξῃ καὶ
 μὴ ἀλήθεια τὴν κρίσιν ποιήσασθαι· ἡ μὲν γὰρ δόξα
 τῶν πραχθέντων πρὸς τῶν λέγειν δυναμένων ἐστίν,
 ἡ δὲ ἀλήθεια πρὸς τῶν δίκαια καὶ ὅσια πρασσόν-
 των.

Ἐδόκουν μὲν οὖν ἔγωγε ταῦτα παιδεύων τὸν 3
 υἱὸν ἐξ ὧν μάλιστα τὸ κοινὸν ὠφελείται, ἀμφοῖν
 τι ἡμῖν ἀγαθὸν ἀποβῆσεσθαι· συμβέβηκε δέ μοι
 πολὺ παρὰ γνώμην τούτων. τὸ γὰρ μειράκιον οὐχ
 ὕβρει οὐδὲ ἀκολασίᾳ, ἀλλὰ μελετῶν μετὰ τῶν ἡλίκων
 ἀκοντίζειν ἐν τῷ γυμνασίῳ ἔβαλε μὲν, οὐκ ἀπέκτεινε
 δὲ οὐδένα κατὰ γε τὴν ἀλήθειαν ὧν ἔπραξεν, ἄλλου
 δ' εἰς αὐτὸν ἀμαρτόντος εἰς ἀνοσίλους αἰτίας ἦλθεν.
 τοῦ γὰρ παιδὸς ὑπὸ τὴν τοῦ ἀκοντίου φορὰν ὑπο- 4
 δραμόντος καὶ τὸ σῶμα προστήσαντος, (ὁ μὲν ἐκω-
 λύθη) τοῦ σκοποῦ τυχεῖν, ὁ δὲ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον
 ὑπελθὼν ἐβλήθη, καὶ τὴν αἰτίαν οὐχ ἡμετέραν οὔσαν
 προσέβαλεν ἡμῖν. εἰ μὲν γὰρ τὸ ἀκόντιον ἔξω τῶν
 ὄρων τῆς αὐτοῦ πορείας ἐπὶ τὸν παῖδα ἔξενεχθὲν
 ἔτρωσεν αὐτόν, οὐδεὶς (ἂν) ἡμῖν λόγος ὑπελείπετο

liter iam R.; μὴ transponit post ἀπολογίαν Funckh.; addi iubet μὴ ante ἀποδ. Mr.

3. μὲν οὖν] γ' οὖν N. — τούτων] περὶ τούτων? an τοῦτο? — ἐν τῷ γυμν. ci. Bk. (Mr. Turr.): ἐπὶ τ. γ. — ἀνοσίλους scripsi: ἀκουσίλους. cf. 4 β 4. 2 β 9.

4. ὁ μὲν ἐκωλύθη add. R. (Turr.); ὁ μὲν διεκωλύθη Mr. — ὑπελθὼν NABk.: ἐλθὼν. — Transposui vv. εἰ μὲν γὰρ

5 μὴ φονεῦσιν εἶναι· διὰ δὲ τὴν ὑποδρομὴν βληθέντος
 τοῦ παιδὸς τὸ μὲν μειράκιον οὐ δικαίως ἐπικαλεῖται,
 οὐδένα γὰρ ἔβαλε τῶν ἀπὸ τοῦ σκοποῦ ἀφεστῶτων·
 ὁ δὲ παῖς εἴπερ ἐστὼς φανερός ὑμῖν ἐστὶ μὴ βληθεὶς,
 ἐκουσίως (δ') ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθὼν,
 ἔτι σαφεστέρως δηλοῦται διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν
 ἀποθανῶν· οὐ γὰρ ἂν ἐβλήθη ἀτρεμίζων καὶ μὴ
 6 διατρέχων. Ἀκουσίου δὲ τοῦ φόνου ἐξ ἀμφοῖν ὑμῖν
 ὁμολογουμένου γενέσθαι, ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ὅποτερον
 αὐτῶν ἐστίν, ἔτι γε σαφέστερον ἂν ὁ φονεὺς ἐλεγ-
 χθεῖη. οἳ τε γὰρ ἁμαρτάνοντες ὧν ἂν ἐπινοήσωσι [τι]
 δραῖσαι, οὗτοι πράκτορες τῶν ἀκουσίων εἰσίν· οἳ τε
 ἐκούσιόν τι δραῖντες ἢ πάσχοντες, οὗτοι τῶν παθη-
 7 μάτων αἰτιοὶ γίνονται. τὸ μὲν τοίνυν μειράκιον
 περὶ οὐδένα οὐδὲν ἤμαρτεν. οὔτε γὰρ ἀπειρημένον
 ἀλλὰ προστεταγμένον ἐξεμελέτα, οὔτε ἐν γυμναζο-
 μένοις ἀλλ' ἐν τῇ τῶν ἀκοντιζόντων τάξει ἠκόντιζεν,
 οὔτε τοῦ σκοποῦ ἁμαρτῶν, εἰς τοὺς ἀφεστῶτας ἀκου-
 τίσας, τοῦ παιδὸς ἔτυχεν, ἀλλὰ πάντα ὀρθῶς ὡς
 122 ἐπενόει δραῖν ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον, ἔπαθε δὲ
 8 διακωλυθεὶς τοῦ σκοποῦ τυχεῖν. ὁ δὲ | παῖς βουλό-

— εἶναι, quae v. leguntur post αἰτίας ἦλθεν, mutato prae-
 terea τοῦ δὲ παιδὸς in τοῦ γὰρ παιδὸς. v. Rh. M. XXI
 p. 274. — φονεῦσιν ci. Bk. (Turr.): φονεὺς.

5. τοῦ σκοποῦ] τοῦ add. NABk. — μὴ (ἂν) βληθεὶς K.
 ipse δ' potius addendum duxi; cf. 4. — φανερός N.

6. ὑμῖν] ἡμῖν pr. M Ald. num ἡμῶν? — ἔτι γ' S. Turr.:
 ἔτι δὲ (δὲ del. Dobr. K.). — ἂν add. Dobr. Turr. — ἀφα-
 μαρτάνοντες Ald. (ἀμφ. L). — τι tamquam e sequentibus
 statum secl. Mr. — οἳ τε ἐκούσ. Sp.: οἳ δὲ ἐκ.

7. οὐδὲν ἤμαρτεν NMr.: ἦμ. οὐδέν. — ἐξεμελέτα]
 N. — (τοῖς) γυμν. ci. R. — ἁμαρτόν L et AM
 ii. — ἐφεστῶτας pr. A.

μενος προδραμεῖν, τοῦ καιροῦ διαμαρτῶν ἐν ᾧ δια-
 τρέχων οὐκ ἂν ἐπλήγη, περιέπεσεν οἷς οὐκ ἤθελεν,
 ἀκουσίως δὲ ἁμαρτῶν εἰς ἑαυτὸν οἰκείαις συμφοραῖς
 κέχρηται, τῆς δ' ἁμαρτίας τετιμωρημένος ἑαυτὸν
 ἔχει τὴν δίκην, οὐ συνηδομένων μὲν οὐδὲ συνεθε-
 λόντων ἡμῶν, συναλγούντων δὲ καὶ συλλυπουμένων.
 τῆς δὲ ἁμαρτίας εἰς τοῦτον ἠκούσης τό (τε) ἔργον
 οὐχ ἡμέτερον ἀλλὰ τοῦ ἔξαμαρτόντος ἐστί, τό τε
 πάθος εἰς τὸν δράσαντα ἔλθὼν ἡμᾶς μὲν ἀπολύει τῆς
 αἰτίας, τὸν δὲ δράσαντα δικαίως ἅμα τῇ ἁμαρτίᾳ
 τετιμώρηται. ἀπολύει δὲ καὶ ὁ νόμος ἡμᾶς, ᾧ πι- 9
 στεύων, εἰργοντι μῆτε ἀδίκως μῆτε δικαίως ἀποκτεί-
 νειν, ὡς φονεᾶ με διώκει. ὑπὸ μὲν γὰρ τῆς αὐτοῦ
 τοῦ τεθνεῶτος ἁμαρτίας ὅδε ἀπολύεται μηδὲ ἀκου-
 σίως ἀποκτεῖναι αὐτόν· ὑπὸ δὲ τοῦ διώκοντος οὐδ'
 ἐπικαλούμενος ὡς ἐκὼν ἀπέκτεινεν, ἀμφοῖν ἀπολύεται
 τοῖν ἐγκλημάτοι, μῆτ' ἄκων μῆτε ἐκὼν ἀποκτεῖναι.
 ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τῆς ἀληθείας τῶνπραχθέν- 10
 των ὑπὸ τε τοῦ νόμου καθ' ὃν διώκεται, οὐδὲ τῶν
 ἐπιτηδευμάτων εἴνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιού-
 σθαί ἐσμεν. οὗτός τε γὰρ ἀνόσια πείσεται τὰς οὐ
 προσηκούσας φέρων ἁμαρτίας, ἐγὼ τε μᾶλλον μὲν
 οὐδέν, ὁμοίως δὲ τούτῳ ἀναμάρτητος ὢν, εἰς πολ-
 λαπλασίους τούτου συμφορὰς ἤξω· ἐπὶ τε γὰρ τῇ
 τούτου διαφθορᾷ ἀβίωτον τὸ λειπόμενον τοῦ βίου

8. προσδραμεῖν BLZM. num προδιαδραμεῖν? — καιροῦ
 Sp.: χρόνον (χρόνον auct. R. Turr.). — τοῦτον ci. R. (Turr.
 Mr.): τοῦτο. — τό τ' ἔργον Sp.

9. μῆτ' ἄκων add. N Ald. — μῆτε ἐκὼν N: μῆθ' ἐκὼν.

10. ὑπὸ τε τῆς ἀληθ. τῶνπραχθέν. ὑπὸ τε τοῦ νόμου
 N et corr. A (Bk., et ci. R.): ὑπὸ τε τῆς ἀλ. τοῦ νόμου
 ὑπὸ τε τῶνπραχθέν. — εἴνεκα Z Ald. — διαφθορᾷ R. et tue-

διάξω, ἐπί τε τῇ ἔμαντοῦ ἀπαιδία ζῶν ἔτι κατορυ-
χθήσομαι.

- 11 Ἐλεοῦντες οὖν τοῦδε μὲν τοῦ νηπίου τὴν ἀνα-
μάρτητον συμφορὰν, ἐμοῦ δὲ τοῦ γηραιοῦ καὶ ἀθλίου
τὴν ἀπροσδόκητον κακοπάθειαν, μὴ καταψηφισάμε-
νοι δυσμόρους ἡμᾶς καταστήσητε, ἀλλ' ἀπολύοντες
εὐσεβεῖτε. ὅ τε γὰρ ἀποθανῶν συμφοραῖς περιπεσῶν
οὐκ ἀτιμώρητός ἐστιν, ἡμεῖς τε οὐ δίκαιοι τὰς τού-
12 των ἀμαρτίας συμφέρειν ἐσμέν. τὴν τε οὖν εὐσέ-
βειαν τούτων τῶν πρᾶχθέντων καὶ τὸ δίκαιον αἰδού-
μενοι ὁσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε ἡμᾶς, καὶ μὴ
ἀθλιωτάτῳ δύο πατέρα καὶ παῖδα ἄωροις συμφο-
ραῖς περιβάλητε.

γ.

ΕΚ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ἵτι μὲν αὐτὴ ἡ χρεια παρὰ φύσιν καὶ λέγειν
καὶ δρᾶν ἅπαντας ἀναγκάζει, ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ δο-
κεῖ μοι σημαίνειν οὗτος· ἦκιστα γὰρ ἔν γε τῷ ἔμ-
προσθεν χρόνῳ ἀναιδῆς καὶ τολμηρὸς ὢν νῦν ὑπ'
αὐτῆς τῆς συμφορᾶς ἠνάγκασται λέγειν οἷα οὐκ ἂν
2 ποτε ᾄμην ἐγὼ τοῦτον εἰπεῖν. ἐγὼ τε γὰρ πολλῇ

tur N: διαφορᾶ. — διάξω: διδάξω pr. AZ. — ἔτι κατορυ-
χθήσομαι R. Bk.: ἐπικατορ. codd., quod tuetur Hi. ἔτι κα-
τορωρῶσομαι K. coll. γ 12.

11. νηπίου] νέου καὶ ἀναιτίου K. — pro οὖν τοῦδε μὲν N
habet μὲν οὖν οὐδὲ μὲν. — καταστήσητε N A (Bk.): κατα-
στήσετε cett. cod. — post ἀποθανῶν add. τῇ αὐτοῦ ἀμαρ-
τία K. Si quidquam mutandum, ἀμαρτῶν potius pro ἀποθ.
scripserim.

12. καὶ τὴν ἀλήθειαν post εὐσέβ. add. S. — δύο BLZM
Ald. (δύο etiam Turr.). — περιβάλοιτε ABLZM.

γ 1. γε] τε pr. A.

ἀνοία χρώμενος οὐκ ἂν ὑπέλαβον τοῦτον ἀντειπεῖν· οὐδὲ γὰρ ἂν ἓνα λόγον ἀντι δυοῖν λέξας τὸ ἡμισυ τῆς κατηγορίας ἑμαυτὸν ἂν ἀπεστέρησα· οὗτός τε μὴ τολμῶν οὐκ ἂν προεῖχε τῷ διπλασίῳ μου, ἓνα μὲν πρὸς ἓνα λόγον ἀπολογηθεῖς, ἃ δὲ κατηγορήσεν ἀναποκρίτως εἰπών. τοσοῦτον δὲ προέχων ἐν τοῖς 3 λόγοις ἡμῶν, ἔτι δὲ ἐν οἷς ἔπραξε πολλαπλάσια τούτων, οὗτος μὲν οὐχ ὀσίως δεῖται ὑμῶν συχνῶς τὴν ἀπολογία ἀποδέχεσθαι αὐτοῦ· ἐγὼ δὲ δράσας μὲν οὐδὲν κακόν, παθῶν δὲ ἄθλια καὶ δεινά, καὶ νῦν ἔτι δεινότερα τούτων ἔργῳ καὶ οὐ λόγῳ, εἰς τὸν ὑμέτερον ἔλεον καταπεφευγὼς δέομαι ὑμῶν, ὧ ἄνδρες ἀνοσίων ἔργων τιμηροί, ὀσίων δὲ διαγνώμονες, μὴ ἔργα φανερά ὑπὸ πονηρᾶς λόγων ἀκριβείας πεισθέντας, ψευδῆ τὴν ἀλήθειαν τῶνπραχθέντων ἠγγήσασθαι· ἢ μὲν γὰρ πιστότερον ἢ ἀληθέστερον σύγκει- 4 ται, ἢ δ' ἀδολώτερον καὶ ἀδυνατώτερον λεχθήσεται· τῷ μὲν οὖν δικαίῳ πιστεύων ὑπερορῶ τῆς ἀπολογίας· τῇ δὲ σκληρότητι τοῦ δαίμονος ἀπιστῶν ὀρρωδῶ μὴ οὐ μόνον τῆς χρείας τοῦ παιδὸς ἀποστερηθῶ, ἀλλὰ καὶ αὐθέντην προσκαταγνωσθέντα ὑφ' ὑμῶν | ἐπίδω 123 αὐτόν. εἰς τοῦτο γὰρ τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, 5

2. ἀντι δυοῖν λέξας auctore R. Bk. Turr.: ἀντιδουὺς ἢ λέξας N A (ἀντιδ. [ἢ λέξας] Mr.), ἀντιδουὺς ἢλεγξας cett.

3. ἔπραξε scripsi (an ἔδρασε? quippe patrum filiorum-que res parum hic distingui solent): ἔπρασε. — συχνῶς] εὐμενῶς R., εὐνωγ K. — δὲ δράσας mal. R.: δ' ἔδρασα. — post πεισθ. add. ἀφανίσαι S., ἀπιστα νομίσαι K.; contra del. ἔργα φανερά Fr. — ft. ἐξαιρεθέντας, cuius v. glossema fuerit πεισθέντας; cf. 5, 46. — πεισθέντας et ἠγγήσασθαι N Mr.: πεισθέντες (πεισθεντός pr. A) et ἠγγήσθησε.

4. καὶ ἀδυνατώτ.] ἢ δυνατ. ci. Mr. Sch., εἰ καὶ ἀδ. R., ἄμα post ἢ δ' add. W.

ὥστε τὸν μὲν βαλόντα καὶ ἀκοντίσαντα οὔτε τρωῶσαι
οὔτε ἀποκτεῖναι φησι, τὸν δὲ οὔτε ψαύσαντα τοῦ
ἀκοντίου οὔτε ἐπινοήσαντα ἀκοντίσαι, ἀπάσης μὲν
γῆς ἀμαρτόντα, πάντων δὲ σωμάτων, διὰ τῶν ἑαυτοῦ
πλευρῶν διαπῆξαι τὸ ἀκόντιον λέγει. ἐγὼ δὲ ἐκου-
σίως κατηγορῶν ἀποκτεῖναι αὐτὸν πιστότερος ἄν μοι
δοκῶ εἶναι ἢ οὔτος, ὃς μήτε βαλεῖν μήτε ἀποκτεῖναι
6 φησι τὸ μειράκιον. ὁ μὲν γὰρ ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ
καλούμενος ὑπὸ τοῦ παιδοτρίβου, ὃς ὑπεδέχετο τοῖς
ἀκοντίζουσι τὰ ἀκόντια [ἀναιρεῖσθαι], διὰ τὴν τοῦ
βαλόντος ἀκολασίαν πολεμῶ τῷ τούτου βέλει περιπε-
σών, οὐδὲν οὐδ' εἰς ἓν' ἀμαρτῶν, ἀθλίως ἀπέθανεν.
ὁ δὲ περὶ τὸν τῆς ἀναιρέσεως καιρὸν πλημμελήσας
οὐ τοῦ σκοποῦ τυχεῖν ἐκωλύθη, ἀλλ' ἄθλιον καὶ πι-
κρὸν σκοπὸν ἐμοὶ ἀκοντίσας ἐκὼν μὲν [οὐκ ἀπέκτεινε,
μᾶλλον δὲ ἐκὼν] οὔτε ἔβαλεν οὔτε ἀπέκτεινεν, ἀκου-
σίως δὲ οὐχ ἦσσον ἢ ἐκουσίως ἀπέκτεινέ μου τὸν
7 παῖδα. Τὸ παράπαν δὲ ἀρνούμενος μὴ ἀποκτεῖναι
αὐτὸν οὐδ' ὑπὸ τοῦ νόμου καταλαμβάνεσθαι φησιν,
ὃς ἀπαγορεύει μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως ἀποκτείνειν.
ἀλλὰ τίς ὁ βαλὼν ἐστίν; ὁ φόνος οὖν ἀνήκει εἰς

5. ἀκοντίσαντα NW.: ἀποκτείναντα. — ἀμαρτὸν R. ci. —
ἀπάντων Sp. — τὸ ἀκόντιον λέγει NMr.: λέγει τὸ ἀκόντιον.
— ὃς om. NABM. — φασὶ N, unde φάσκων om. ὃς W. —
Parum autem haec conveniunt cum β 3.

6. ἀναιρεῖσθαι del. Fr. — οὐδ' εἰς ἓν' Fr.: οὐδ' εἰς
ἓν codd., εἰς οὐδέν' v. — ἀπέθανε N. — vv. μᾶλλον δὲ —
ἀπέκτεινεν add. NA (ἢ ante οὔτε inserit N); del. K. videtur
sane aliquid interpolatum esse, duabus lectionibus in unum
confusis. — ἀκουσ.] ἐκουσίως N et pr. A, et deinceps ἀκ.
pro ἐκουσίως. — ἦσον pr. A. — ἀπέκτεινέ μου] ἀποκτείνει
μου pr. A; ἀποκτείναντος N, v. § sequ.

7. ἀρνούμενου N et pr. A. — τίς ὁ βαλὼν; ἐς τίν' ὁ
φόνος ἀνήκει; Bk. in Add. — οὖν Ald.: ὄν codd. — ἀνη-

τοὺς θεωμένους ἢ εἰς τοὺς παιδαγωγούς; ὧν οὐδεὶς
 οὐδὲν κατηγορεῖ· οὐδ' αὖ ἀφανῆς ἀλλὰ καὶ λίαν
 φανερὸς ἔμοιγε αὐτοῦ ὁ θάνατός ἐστιν. ἐγὼ δὲ τὸν
 νόμον ὀρθῶς ἀγορεύειν φημι τοὺς ἀποκτείναντας
 κολάζεσθαι· ὃ τε γὰρ ἄκων ἀποκτείνας ἀκουσίως
 κακοῖς περιπεσεῖν δίκαιός ἐστιν, ὃ τε διαφθαρεὶς
 οὐδὲν ἦσσον ἀκουσίως ἢ ἐκουσίως βλαφθεὶς ἀδικοῖτ'
 ἂν ἀτιμώρητος γενόμενος. Οὐ δίκαιος δὲ ἀποφυγεῖν 8
 ἐστὶ διὰ τὴν ἀτυχίαν τῆς ἀμαρτίας. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ
 μηδεμιᾶς ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἢ ἀτυχία γίγνεται,
 ἀμάρτημα οὐσα τῷ ἀμαρτόντι συμφορὰ δικαία γε-
 νέσθαι ἐστίν· εἰ δὲ θεία κηλὶς τῷ δράσαντι προσπί-
 πτει ἀσεβοῦντι, οὐ δίκαιον τὰς θείας προσβολὰς δια-
 κωλύειν γίνεσθαι. Ἐλεξαν δὲ καὶ ὡς οὐ πρόπει 9
 χρηστὰ ἐπιτηδεύοντας αὐτοὺς κακῶν ἀξιοῦσθαι·
 ἡμεῖς δὲ πῶς ἂν πρόποντα πάσχοιμεν, εἰ μηδὲν ὑπο-
 δεέστερα τούτων μελετῶντες θανάτῳ ζημιούμεθα;
 Φάσκων δὲ ἀναμάρτητος εἶναι, καὶ ἀξιῶν τὰς συμ-
 φορὰς τῶν ἀμαρτόντων εἶναι καὶ μὴ εἰς τοὺς ἀνα-
 μαρτήτους ἐκτρέπεσθαι, ὑπὲρ ἡμῶν λέγει. ὃ τε γὰρ
 παῖς μου εἰς οὐδένα οὐδὲν ἀμαρτῶν, ὑπὸ τούτου
 τοῦ μαιρακίου ἀποθανών, ἀδικοῖτ' ἂν ἀτιμώρητος
 γενόμενος· ἐγὼ τε τοῦδε μᾶλλον ἀναμάρτητος ὦν
 δεινὰ πείσομαι, ἢ ὁ νόμος ἀποδίδωσί μοι μὴ τυχῶν

κει] B. A. p. 403: ἀνήκει Ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, et Suid.
 s. v. — οὐδεὶς] οὐδενὸς Sch. — οὐδ' αὖ] οὐ γὰρ omnes.
 „mortuum autem esse patet," cf. 2 γ 10 σαφῆ μὲν γὰρ κτέ.
 4 γ 7. — ἀκουσίως NA Bk.: ἀκουσίως. — ὃ τε δὲ φθαρεὶς
 N. — ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως N et pr. A.

8. μηδεμιᾶς] μηδὲ δι N. — εἰ δὲ θεία] ἢ δὲ ἀλήθεια
 N (et pr. A ut videtur).

9. οὐ ante πρόπει om. N. — ἀποδίδωσι N Mr.: δίδωσι.

10 παρ' ὑμῶν. Ὡς δὲ οὐδὲ τῆς ἁμαρτίας οὐδὲ τοῦ ἀκουσίως ἀποκτεῖναι, ἐξ ὧν αὐτοὶ λέγουσιν, ἀπολύεται, ἀλλὰ κοινὰ ἀμφοτέρα ταῦτα ἀμφοῖν αὐτοῖν ἐστί, δηλώσω. εἶπερ ὁ παῖς διὰ τὸ ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθεῖν καὶ μὴ ἀτρέμας ἐστάναι φονεὺς αὐτὸς αὐτοῦ δίκαιος εἶναι ἐστίν, οὐδὲ τὸ μειράκιον καθαρὸν τῆς αἰτίας ἐστίν, ἀλλ' εἶπερ τούτου μὴ ἀκοντίζοντος ἀλλ' ἀτρέμα ἐστῶτος ἀπέθανεν ὁ παῖς. ἐξ ἀμφοῖν δὲ τοῦ φόνου γενομένου, ὁ μὲν παῖς εἰς αὐτὸν ἁμαρτῶν μᾶλλον ἢ κατὰ τὴν ἁμαρτίαν ἑαυτὸν τετιμῶρηται, τέθνηκε γάρ, ὁ δὲ συλλήπτωρ καὶ κοινωνὸς εἰς τοὺς οὐ προσήκοντας τῆς ἁμαρτίας γεόμενος πῶς δίκαιος ἀξίμιος ἀποφυγεῖν ἐστίν;

11 Ἐκ δὲ τῆς αὐτῶν τῶν ἀπολογουμένων ἀπολογίας μετόχου τοῦ μειρακίου τοῦ φόνου ὄντος, οὐκ ἂν δικαίως οὐδὲ ὀσιῶς ἀπολύετε αὐτόν. οὔτε γὰρ ἡμεῖς, οἱ διὰ τὴν τούτων ἁμαρτίαν διαφθαρέντες, αὐθένται καταγνωσθέντες ὅσια ἀλλ' ἀνόσι' ἂν πάθοιμεν ὑφ' ὑμῶν· οὔθ' οἱ θανατώσαντες ἡμᾶς μὴ εἰργόμενοι τῶν προσηκόντων εὐσεβοῖντ' ἂν ὑπὸ τῶν ἀπολυσάντων τοὺς ἀνοσίους. πάσης δ' ὑπὲρ πάντων τῆς κηλίδος εἰς ὑμᾶς ἀναφερομένης, πολλὴ εὐλάβεια ὑμῖν τούτων ποιητέα ἐστί· καταλαβόντες μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ εἰρξαντες ὧν ὁ νόμος εἰργεῖ καθαροὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐσεσθε, ἀπολύσαντες

10. οὐδὲ τῆς ἁμ. τοῦδε codd.; em. Mr. Turr. — τοῦ N S. Turr.: τῶ. — εἶπερ] εἰ γὰρ Ald. v. ante Bk. Mr. (εἶπερ γὰρ Baiter.). cf. 2 γ 6. — ὑπελθεῖν NMr.: ἐλθεῖν. cf. β, 4. — ἀλλ' εἶπερ] ἀλλ' εἰ K. — ἑαυτὸν] αὐτόν N.

11. τοῦ φόνου ὄντος NMr.: ὄντος τοῦ φ. — τῶν .. προσηκό.ων A pr.; τῶν οὐ προσηκ. S. Fr. — εὐλάβεια ὑμῖν] εὐσέβεια ἡμῖν pr. A, εὐσεβ. ὑμῖν N.

δὲ ὑπαίτιοι καθίστασθε. τῆς οὖν | ὑμετέρας εὐσε- 12
βείας ἔνεκα καὶ τῶν νόμων ἀπάγοντες τιμωρεῖσθε αὐ-
τόν, (καὶ) αὐτοὶ τε μὴ μεταλάβητε τῆς τούτου μιαιρίας,
ἡμῖν τε τοῖς γονεῦσιν, οἱ ζῶντες κατορωρύμεθα ὑπ'
αὐτοῦ, δόξη γοῦν ἐλαφροτέρα τὴν συμφορὰν κατα-
στήσατε.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Τοῦτον μὲν εἰκὸς πρὸς τὴν ἑαυτοῦ κατηγορίαν
προσέχοντα τὸν νοῦν μὴ μαθεῖν τὴν ἀπολογίαν μου,
ὑμᾶς δὲ χρὴ γιννώσκειν ὅτι ἡμεῖς μὲν οἱ ἀντίδικοι
κατ' εὐνοίαν κρίνοντας τὸ πρᾶγμα εἰκότως δίκαια
ἐκάτεροι αὐτούς οἰόμεθα λέγειν, ὑμᾶς δὲ ὁσίως ὄρᾶν
προσῆκει τὰ πραχθέντα. ἐκ τῶν λεγομένων γὰρ ἡ 2
ἀλήθεια σκεπτεῖα αὐτῶν ἐστίν. ἐγὼ δέ, εἰ μὲν τι
ψεῦδος εἴρηκα, ὁμολογῶ καὶ τὰ ὀρθῶς εἰρημένα
προσδιαβάλλειν ἄδικα εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ μὲν λεπτὰ
δὲ καὶ ἀκριβῆ, οὐκ ἐγὼ ὁ λέγων ἀλλ' ὁ πράξας τὴν
ἀπέχθειαν αὐτῶν δίκαιος φέρεσθαι ἐστίν.

Θέλω δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν ὅτι οὐκ ἔάν τις 3
φάσκη ἀποκτεῖναι, τοῦτ' ἐστίν, ἀλλ' ἔάν τις ἐλεγχθῆ.
οὔτος δὲ ὁμολογῶν τὸ ἔργον ὡς ἡμεῖς λέγομεν γε-
νέσθαι, περὶ τοῦ ἀποκτείναντος ἀμφισβητεῖ, ὃν
ἀδύνατον ἀλλαχόθεν ἢ ἐκ τῶν πραχθέντων δηλοῦ-

12. ἡμετέρας pr. A. — τιμωρεῖσθαι A pr. — κατορω-
ρύμεθα NA Mr.; κατορωρύμ. BL, κατορωρ. M.

δ 1. γινώσκοντας N et pr. A. — ὁσίως] num ἴσως?

3. πρῶτον ὑμᾶς NMr.: ὑμ. πρ. — τινὰ ante τις φά-
σκη add. W. — ἐλεγχῆ B (ἐλέγγη Hi.). — περὶ τοῦ scripsi:
ὑπερ τοῦ.

4 σθαι. Σχετλιάζει δὲ κακῶς ἀκούειν φάσκων τὸν
παῖδα, εἰ μήτε ἀκοντίσας μήτε ἐπινοήσας ἀνθέντης
ὣν ἀποδείκνυται, καὶ οὐ πρὸς τὰ λεγόμενα ἀπολο-
γείται. οὐ γὰρ ἀκοντίσαι οὐδὲ βαλεῖν αὐτὸν φημι
τὸν παῖδα, ἀλλ' ὑπὸ τὴν πληγὴν τοῦ ἀκοντίου ὑπελ-
θόντα οὐχ ὑπὸ τοῦ μειρακίου ἀλλ' ὑφ' ἑαυτοῦ δια-
φθαρῆναι· οὐ γὰρ ἀτρεμίζων ἀπέθανε. τῆς δὲ δια-
δρομῆς αἰτίας ταύτης γενομένης, εἰ μὲν ὑπὸ τοῦ
παιδοτρίβου καλούμενος διέτρεχεν, ὁ παιδοτρίβης ἂν
ἀποκτείνας αὐτὸν εἴη, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ πεισθεις
5 ὑπῆλθεν, αὐτὸς ὑφ' ἑαυτοῦ διέφθαρται. Θέλω δὲ
μὴ πρότερον ἐπ' ἄλλον λόγον ὀρμῆσαι ἢ τὸ ἔργον
ἔτι φανερώτερον καταστῆσαι, ὅποτερον αὐτῶν ἐστί.
τὸ μὲν μειράκιον οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συμμελετών-
των ἐστὶ τοῦ σκοποῦ ἁμαρτόν, οὐδὲ τῶν ἐπικαλου-
μένων τι διὰ τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν δέδρακεν· ὁ δὲ
παῖς οὐ ταῦτά τοῖς συνθεωμένοις δρωῶν, ἀλλ' εἰς τὴν
ὁδὸν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθῶν, σαφῶς δηλοῦνται παρὰ
τὴν αὐτοῦ ἁμαρτίαν περισσοτέροις ἀτυχήμασι τῶν
ἀτρεμιζόντων περιπεσῶν. ὁ μὲν γὰρ ἀφεις οὐδὲν ἂν
ἤμαρτε μηδενὸς ὑπὸ τὸ βέλος ὑπελθόντος· αὐτὸς δ'
6 οὐκ ἂν ἐβλήθη μετὰ τῶν θεωμένων ἐστῶς. Ὡς δ'
οὐδενὸς μᾶλλον τῶν συνακοντιζόντων μέτοχός ἐστι
τοῦ φόνου, διδάξω. εἰ γὰρ διὰ τὸ τοῦτον ἀκοντί-

4. ft. ante κακῶς interciderit ἀδίκως. — μήτε' (μήτε N)
ἐπινοήσας NB Bk., μῆθ' ὑπονοήσ. A pr., sed corr. ab ead.
manu μῆτ' ἐπιν.: μήτε πονήσας. — ἀποδείκνυται NMr.
(cf. § 9): ἀποδέδεικται. — αὐτὸν Hi.: αὐτὸν. — οὐ γὰρ
(ἂν) ἀτρ. ἀπέθ. K. Fr. cf. β 5. — γενομένης ipse scr.:
γινομένης. — καλοῦμενον N.

5. τι] τις pr. A. — ἐπελθῶν pr. A. — ἀτυχήμασι] ἁμαρ-
τήμασι N et pr. A (prob. Sp.).

ζειν ὁ παῖς ἀπέθανε, πάντες ἂν οἱ συμμελετῶντες
 συμπράκτορες εἴησαν τῆς αἰτίας· οὗτοι γὰρ οὐ διὰ
 τὸ μὴ ἀκοντίζειν οὐκ ἔβαλον αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ
 μηδενὶ ὑπὸ τὸ ἀκόντιον ὑπελθεῖν· ὁ δὲ νεανίσκος
 οὐδὲν περισσὸν τούτων ἁμαρτῶν ὁμοίως τούτοις οὐκ
 ἂν ἔβαλεν αὐτὸν ἀτρέμα σὺν τοῖς θεωμένοις ἐστῶτα.
 Ἔστι δὲ οὐδὲ τὸ ἁμάρτημα τοῦ παιδὸς μόνον, ἀλλὰ 7
 καὶ ἡ ἀφυλαξία. ὁ μὲν γὰρ οὐδένα ὄρων διατρέ-
 χοντα πῶς ἂν ἐφυλάξατο μηδένα βαλεῖν; ὁ δ' ἰδὼν
 τοὺς ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βλη-
 θῆναι· ἐξῆν γὰρ αὐτῷ ἀτρέμα ἐστάναι. Τὸν δὲ νό- 8
 μον ὃν παραφέρουσιν, ἐπαινεῖν δεῖ. ὀρθῶς γὰρ καὶ
 δικαίως τοὺς ἀκουσίως ἀποκτείναντας ἀκουσίοις πα-
 θήμασι κολάζει. τὸ μὲν οὖν μειράκιον ἀναμάρτητον
 ὃν οὐκ ἂν δικαίως ὑπὲρ τοῦ ἁμαρτόντος κολάζοιτο·
 ἱκανὸν γὰρ αὐτῷ ἐστὶ τὰς αὐτοῦ ἁμαρτίας φέρειν·
 ὁ δὲ παῖς ταῖς αὐτοῦ ἁμαρτίαις διαφθαρεῖς ἅμα
 ἡμαρτέ τε καὶ ὑφ' ἑαυτοῦ ἐκολάσθη. κεκολασμένον
 δὲ τοῦ ἀποκτείναντος οὐκ ἀτιμώρητος ὁ φόνος ἐστίν,
 ἔχοντός γε δὴ τὴν δίκην τοῦ φονέως.

Οὐκ οὖν ἐὰν ἀπολύσῃτε | ἡμᾶς, ἀλλ' ἐὰν κατα- 9
 λάβῃτε, ἐνθύμιον ὑπολείψεσθε. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς 125
 τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας φέρων οὐδενὶ οὐδὲν προστρό-
 παιον καταλείπει· ὁ δὲ καθαρὸς τῆς αἰτίας ἐὰν

6. μηδενὶ ci. R., rec. Turr.: μηδένα. — εἴησαν] ἦσαν W.

7. μὴ βληθῆναι K.: μηδένα μὴ βαλεῖν (μὴ del. Fr. Bait.). — ἀτρέμα N A Mr.: ἀτρέμας.

8. τὰς αὐτοῦ ἁμ. NAM Fr. — ἐστὶ ἔχοντος N. — δὴ add. N Mr.

9. οὐκ οὖν ἐὰν S.: οὐκ ἐὰν N et pr. A; οὐκ ἐὰν οὖν cett. — καταλάβοιτε A B L Z M. — ὁ μὲν γὰρ] om. γὰρ N. — ἑαυτοῦ N: αὐτοῦ. — ὅς δὲ ἐὰν φθαρῆ N; ὅς ... ἐὰν φθαρῆ pr. A; ὅς ἐὰν διαφθαρῆ cett.; ὅς e conl. R. del. Bk.

διαφθαρή, τοῖς καταλαμβάνουσι μείζον τὸ ἐνθύμιον γενήσεται. εἰ δὲ ἀνθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται, οὐχ ἡμεῖς αὐτῶ οἱ λέγοντες αἰτιοὶ ἐσμεν, ἀλλ' ἢ πρᾶξις τῶν ἔργων. ὀρθῶς δὲ τῶν ἐλέγχων ἐλεγχόντων τὸν παῖδα ἀνθέντην ὄντα, ὁ νόμος ἀπολύων ἡμᾶς τῆς αἰτίας τὸν ἀποκτείναντα καταλαμβάνει. μήτε οὖν ἡμᾶς εἰς μὴ προσηκούσας συμφορὰς ἐμβάλητε, μήτε αὐτοὶ ταῖς τούτων ἀτυχίαις βοηθοῦντες ἐναντία τοῦ δαίμονος γνῶτε, ἀλλ' ὥσπερ ὄσιον καὶ δίκαιον, μεμνημένοι τοῦ πάθους ὅτι διὰ τὸν ὑπὸ τὴν φορὰν τοῦ ἀκοντίου ὑπελθόντα ἐγένετο, ἀπολύετε ἡμᾶς· οὐ γὰρ αἰτιοὶ τοῦ φόνου ἐσμεν.

4.

ΤΕΤΡΑΛΟΓΙΑ Γ.

α.

ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ ΦΟΝΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟΥΤ ΔΕΓΟΝΤΟΣ
ΑΜΤΝΑΣΘΑΙ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Νέος καὶ πρεσβύτης ἐκ λαιδορίας ἀλλήλοις συμπεσόντες ἐμάχοντο, ἰσχυρότερον δὲ τοῦ νέου πλήξαντος τέθνηκεν ὁ πρεσβύτης· καὶ περὶ τούτου κατηγορεῖ τις τοῦ νέου ὡς τὸν φόνον πεποιηκότος. ὁ δὲ πρῶτον τὸν πρεσβύτην ἀδίκων ἄρξαι λέγει χειρῶν. ὅθεν ἀντέγκλημα ἢ στάσις γίνεται.

Νενόμισται μὲν ὀρθῶς τὰς φονικὰς δίκας περὶ πλείστου τοὺς κρίνοντας ποιεῖσθαι διώκειν τε καὶ

10. ἐλέγχοντα BLZM. — post ἐγένετο add. ἀπολέσθαι N.

Or. IV α. ΑΜΤΝΑΣΘΑΙ NABk.: ΑΜΤΝΕΣΘΑΙ.

α [Υπόθ.] ἀλλήλοις συμπεσόντες NMr.: συμπ. ἀλλ. — τοῦ νέου] τοῦ μὲν N.

μαρτυρεῖν κατὰ τὸ δίκαιον, μήτε τοὺς ἐνόχους ἀφιέν-
 τας μήτε τοὺς καθαροὺς εἰς ἀγῶνα καθιστάντας. ὃ ²
 τε γὰρ θεὸς βουλόμενος ποιῆσαι τὸ ἀνθρώπινον φῦλον
 τοὺς πρώτους γενομένους ἔφυσεν ἡμῶν, τροφείας τε
 παρέδωκε τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, ἵνα μὴ σπά-
 νει τῶν ἀναγκαίων προαποθνήσκουμεν τῆς γηραιοῦ
 τελευτῆς. ὅστις οὖν τῶν ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθέντων
 τοῦ βίου ἡμῶν ἀνόμως τινὰ ἀποκτείνει, ἀσεβεῖ μὲν
 περὶ τοὺς θεοὺς, συγγεῖ δὲ τὰ νόμιμα τῶν ἀνθρώπων.
 ὃ τε [γὰρ] ἀποθανών, στερόμενος ὧν ὁ θεὸς ἔδωκεν ³
 αὐτῷ, εἰκότως θεοῦ τιμωρίαν ὑπολείπει τὴν τῶν
 ἀλιτηρίων δυσμένειαν, ἣν οἱ παρὰ τὸ δίκαιον κρι-
 νοντες ἢ μαρτυροῦντες, συνασεβοῦντες τῷ ταῦτα
 δρῶντι, οὐ προσῆκον μίασμα εἰς τοὺς ἰδίους οἴκους
 εἰσάγονται· ἡμεῖς τε οἱ τιμωροὶ τῶν διεφθαρμένων, ⁴
 εἰ δι' ἄλλην τινὰ ἔχθραν τοὺς ἀναιτίους διώκοιμεν,
 τῷ μὲν ἀποθανόντι οὐ τιμωροῦντες δεινοὺς ἀλιτη-
 ρίους ἔξομεν τοὺς τῶν ἀποθανόντων προστροπαίους,
 τοὺς δὲ καθαροὺς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι τοῦ
 φόνου τοῖς ἐπιτιμίαις ἐσμέν, ὑμᾶς τε ἄνομα δρᾶν
 πείθοντες καὶ τοῦ ὑμετέρου ἁμαρτήματος ὑπαίτιοι
 γιγνόμεθα. ἐγὼ μὲν οὖν δεδιώς ταῦτα, εἰς ὑμᾶς ⁵
 παράγων τὸν ἀσεβήσαντα καθαρὸς τῶν ἐγκλημάτων

1. ἀγῶνα] κρίσιν ZM.

2. ὅτε γὰρ θεὸς — τροφείας τε καὶ (ita A pr., MZ et
 edit. ante Bk.) τροφῶν (?) παρέδωκε Sp., retinens γὰρ § 3
 init. — φῦλον NMr.: γένος. — πρώτους NMr.: πρῶτον. —
 τὴν ante θάλ. om. N. — τούτων ὑπὸ τοῦ θεοῦ ἀξιοθεῖς
 (sed ἀξιοθέντος N) τοῦ βίου ἡμῶν codd. et edd. (praeter
 Mr., qui N sequitur). ἀξιοθεῖς — ἀποστερεῖ (pro ἀποκτεί-
 νει) ci. R. K. coll. β 7; ἀξιοθέντων [του βίου] S.

3. γὰρ del. Fr. S. — 4. cf. Poll. 8, 21: καὶ ὡς Ἄντ. ἐπι-
 τίμιον.

εἰμί· ὑμεῖς δὲ ἀξίως τῶν προειρημένων τῇ κρίσει προσέχοντες τὸν νοῦν, ἀξίαν δίκην τοῦ πάθους τῷ εἰργασμένῳ ἐπιθέντες, ἅπασαν τὴν πόλιν καθαρὰν
 6 τοῦ μιάσματος καταστήσετε. εἰ μὲν γὰρ ἄκων ἀπέκτεινε τὸν ἄνδρα, ἄξιός ἂν ἦν συγγνώμης τυχεῖν τινός· ὕβρει δὲ καὶ ἀκολασίᾳ παροινῶν εἰς ἄνδρα πρεσβύτην, τύπτων τε καὶ πνίγων ἕως τῆς ψυχῆς ἀπεστέρησεν αὐτόν, ὡς μὲν ἀποκτείνας τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἔνοχός ἐστιν, ὡς δὲ συγγέων ἅπαντα τῶν γεραιότερων τὰ νόμιμα οὐδενὸς ἀμαρτεῖν,
 7 οἷς οἱ τοιοῦτοι κολάζονται, δίκαιός ἐστιν. ὁ μὲν τοίνυν νόμος ὀρθῶς ὑμῖν τιμωρεῖσθαι παραδίδωσιν αὐτόν· τῶν δὲ μαρτύρων ἀκηκόατε, οἱ παρῆσαν παροινοῦντι αὐτῷ. ὑμᾶς δὲ χρὴ τῇ τε ἀνομίᾳ τοῦ παθήματος ἀμύνοντας, τὴν τε ὕβριν κολάζοντας ἀξίως τοῦ πάθους, τὴν βουλευσασαν ψυχὴν ἀνταφελέσθαι αὐτόν.

β.

126. | ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΦΟΝΟΥ, ΩΣ ΑΜΤΝΟΜΕΝΟΣ
 ΑΠΕΚΤΕΙΝΕΝ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἡ στάσις μετάστασις· μεταφέρει γὰρ ἐπὶ τὸν θεραπεύσαντα ἰατρὸν τὸν φόνον. τὸ γὰρ ἀντεγκληματικὸν ὡς παρεπόμενον ἔλαβεν.

Ὅτι μὲν βραχεῖς τοὺς λόγους ἐποίησαντο, οὐ θαυμάζω αὐτῶν· οὐ γὰρ ὡς μὴ πάθωσιν ὁ κίνδυνος

5. τῶν εἰργασμένων Z et v. ante R.; τῷ εἰργασμένων A pr. — num καταστήσατε?

6. τὸν γεραιότερον N. haec verba del. Hi.

7. παραδιδούσιν N. — τῇ τε ἀνομίᾳ NAB (τοῦ τε ἀνομία M pr.): τὴν τε ἀνομίαν.

β. ΦΟΝΟΥ ΩΣ S. Turr.: ΦΟΝΟΥ ΟΝ ΩΣ.

αὐτοῖς ἐστίν, ἀλλ' ὡς ἐμὲ μὴ δικαίως δι' ἐχθραν διαφθείρωσιν· ὅτι δ' ἐξισοῦν τοῖς μεγίστοις ἐγκλήμασιν ἤθελον τὸ πρᾶγμα, οὗ ὁ ἀποθανὼν αὐτῷ αἴτιος καὶ μᾶλλον ἢ ἐγὼ ἐγένετο, εἰκότως ἂν ἀγανακτεῖν μοι δοκῶ. ἄρχων γὰρ χειρῶν ἀδίκων, καὶ παροινῶν εἰς ἄνδρα πολὺ αὐτοῦ σωφρονέστερον, οὐχ αὐτῷ μόνον τῆς συμφορᾶς ἀλλὰ καὶ ἐμοὶ τοῦ ἐγκλήματος αἴτιος ἐγένετο. Οἶμαι μὲν οὖν ἐρωγε οὔτε δίκαια 2 τούτους οὔθ' ὅσια δρᾶν ἐγκαλοῦντας ἐμοί. τὸν γὰρ ἄρξαντα τῆς πληγῆς, εἰ μὲν σιδήρῳ ἢ λίθῳ ἢ ξύλῳ ἠμυνάμην αὐτόν, ἠδίκουν μὲν (ἂν) οὐδ' οὕτως — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα δίκαιοι οἱ ἄρχοντες ἀντιπάσχειν εἰσί — ταῖς δὲ χερσὶ τυπτόμενος ὑπ' αὐτοῦ, ταῖς χερσὶν ἅπερ ἔπασχον ἀντιδρῶν, πότερα ἠδίκουν; Εἶεν· ἐρεῖ δέ „ἀλλ' ὁ νόμος εἰργων 3 μῆτε δικαίως μῆτε ἀδίκως ἀποκτείνειν ἔνοχον τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἀποφαίνει σε ὄντα· ὁ γὰρ ἀνὴρ τέθνηκεν.“ ἐγὼ δὲ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον οὐκ ἀποκτεῖναι φημι. εἰ μὲν γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ὁ ἀνὴρ παραχρῆμα ἀπέθανεν, ὑπ' ἐμοῦ μὲν δικαίως δ' ἂν ἐτεθνήκει — οὐ γὰρ ταῦτά ἀλλὰ μείζονα καὶ πλείονα οἱ ἄρξαντες δίκαιοι ἀντιπάσχειν εἰσί — νῦν δὲ πολλαῖς 4 ἡμέραις ὕστερον μοχθηρῷ ἰατρῷ ἐπιτρεφθεὶς διὰ τὴν τοῦ ἰατροῦ μοχθηρίαν καὶ οὐ διὰ τὰς πληγὰς ἀπέθανε. προλεγόντων γὰρ αὐτῷ τῶν ἄλλων ἰατρῶν, εἰ αὐτήν

1. τοῦ ἐγκλ. αἴτιος ἐγένετο NMr.: αἴτιος τοῦ ἐγκλ. γέγονεν.

2. σιδήρῳ cum AN add. Bk. — εἰσί N: εἰσίν. — πότερα ἂν ἠδ. N.

3. καὶ ante δεύτ. om. N et pr. A. — εἰσί Turr. coll. § 2.

4. μοχθηρῷ NMr.: πονηρῷ. — εἰ] εἰς N. —

τὴν θεραπείαν θεραπεύσοιτο, ὅτι λάσιμος ἂν διαφθα-
 ρήσοιτο, δι' ὑμᾶς τοὺς συμβούλους διαφθαρεῖς ἐμοὶ
 5 ἀνόσιον ἔγκλημα προσέβαλεν. Ἀπολύει δέ με καὶ ὁ
 νόμος καθ' ὃν διώκομαι. τὸν γὰρ ἐπιβουλεύσαντα
 κελεύει φονέα εἶναι. ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβού-
 λευσά τι αὐτῷ, ὃ μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ; τοῖς
 γὰρ αὐτοῖς ἀμυνόμενος αὐτὸν καὶ τὰ αὐτὰ δρωῶν ἄπερ
 ἔπασχον, σαφὲς ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπεβούλευσα καὶ ἐπεβου-
 6 λεύθην. Εἰ δέ τις ἐκ τῶν πληγῶν τὸν θάνατον
 οἰόμενος γενέσθαι φονέα με αὐτοῦ ἡγείται εἶναι,
 ἀντιλογισάσθω ὅτι διὰ τὸν ἄρξαντα αἱ πληγαὶ γενό-
 μεναι τοῦτον αἴτιον τοῦ θανάτου καὶ οὐκ ἐμὲ ἀπο-
 φαίνουσιν ὄντα· οὐ γὰρ ἂν ἡμυνάμην μὴ τυπτόμενος
 ὑπ' αὐτοῦ. ἀπολυόμενος δὲ ὑπὸ τε τοῦ, νόμου ὑπὸ
 τε τοῦ ἄρξαντος τῆς πληγῆς ἐγὼ μὲν οὐδενὶ τρόπῳ
 φονεὺς αὐτοῦ εἰμί, ὃ δὲ ἀποθανῶν, εἰ μὲν ἀτυχία
 τέθνηκε, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχίᾳ κέχρηται (ἠτύχησε γὰρ
 ἄρξας τῆς πληγῆς), εἰ δ' ἀβουλία τινί, τῇ ἑαυτοῦ
 ἀβουλίᾳ διέφθαρται· οὐ γὰρ εὖ φρονῶν ἔτυπτέ με.
 7 Ὡς μὲν οὖν οὐ δικαίως κατηγοροῦμαι, ἱκανῶς
 ἐπιδέδεικται μοι. ἐθέλω δὲ τοὺς κατηγοροῦντάς μου
 πᾶσιν οἷς ἐγκαλοῦσιν ἐνόχους αὐτοὺς ὄντας ἀποδείξαι.
 καθαρῶ μὲν μοι τῆς αἰτίας ὄντι φόνον ἐπικαλοῦντες,

ἔγκλημα om. N.

5. ἐπεβούλευσα K. coll. δ 5 et 2 γ 3: ἐπιβουλεύομαι.
 τι add. W. — ὃ μὴ scripsi: εἰ μὴ (K. post μὴ add. τὰ
 αὐτὰ ἐπεβούλευσα).

6. εἶναι om. N. — νόμον ὑπὸ τε τοῦ e conii. R. add.
 Turr. — τέθνηκε N: τέθνηκεν.

7. ἱκανῶς add. ZM. — μου om. A pr., quod prob. S. —
 οἷς ἐμοὶ ἐγκαλοῦσιν Hi. — ἀποδείξαι N A Mr.: ἐπιδείξαι. —
 μὲν (γὰρ) Mr. — μοι] τοι N. — ἐπικαλοῦντες K.: ἐπιβου-

ἀποστεροῦντες δέ με τοῦ βίου ὃν ὁ θεὸς παρέδωκέ μοι, περὶ τὸν θεὸν ἀσεβοῦσιν (ἀδίκως δὲ) θάνατον ἐπιβουλεύοντες τά τε νόμιμα συγγέουσι φονεῖς τέ μου γίνονται· ἀνοσίως δ' ἀποκτεῖναι ὑμᾶς με πείθοντες καὶ τῆς ὑμετέρας ἀσεβείας (αἴτιοι ὄντες) αὐτοὶ φονεῖς εἰσί.

Τούτοις μὲν οὖν ὁ θεὸς ἐπιθείη τὴν δίκην· ὑμᾶς 8 δὲ χρῆ τὸ ὑμέτερον σκοποῦντας ἀπολυθῆναι με μᾶλλον ἢ καταλαβεῖν βούλεσθαι. ἀδίκως μὲν γὰρ ἀπολυθεῖς, διὰ τὸ μὴ | ὀρθῶς ὑμᾶς διδαχθῆναι ἀποφυγῶν, τοῦ 127 μὴ διδάξαντος καὶ οὐχ ὑμέτερον τὸν προστρόπαιον τοῦ ἀποθανόντος καταστήσω· μὴ ὀρθῶς δὲ καταληφθεῖς ἰφ' ὑμῶν ὑμῖν καὶ οὐ τούτῳ τὸ μήνιμα τῶν ἀλιτηρίων προστρέφομαι. ταῦτ' οὖν εἰδότες, τουτοισὶ 9 τὸ ἀσέβημα τοῦτο ἀναθέντες, αὐτοὶ τε καθαροὶ τῆς αἰτίας γένεσθε, ἐμέ τε ὀσίως καὶ δικαίως ἀπολύετε· οὕτω γὰρ ἂν καθαρώτατοι πάντες οἱ πολῖται εἴημεν.

γ.

ΕΚΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ ΟΤΣΤΕΡΟΣ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἐν τούτῳ φησὶν [θαυμάζω] ὅτι οὐκ εἰκὸς ἄρξαι χειρῶν ἀδίκων τὸν πρεσβύτερον. εἶτα ὅτι εἰ καὶ οὕτως ἔχει, ὁ μέχρι φόνου ἀμυνόμενος ὑπεύθυνος. καὶ περὶ τοῦ ἱατροῦ, ὡς δι' ἀπειρίαν ἐσφάλῃ, ἀνεύθυνος ᾔν.

Τούτῳ τε οὐ θαυμάζω ἀνόσια δρᾶσαντα ὅμοια

λεόντες. — δέ με] δέ μου AB et pr. M; δέ μοι pr. A. — ἀσεβείας scripsi: εὐσεβείας. cf. 5, 88. αἴτιοι ὄντες perinde addendum erat atque δ, 5; cf. α 4.

8. ἡμέτερον pr. A. — ὑμᾶς διδαχθ. NMr.: διδ. ὑμας.
γ. Ἰπόθ.]. θαυμάζω del. S. (θαυμάζων Bait.). φησὶ

οἷς εἴργασται λέγειν, ὑμῖν τε συγγιγνώσκω βουλο-
 μένοις τὴν ἀκρίβειαν τῶνπραχθέντων μαθεῖν τοιαῦτα
 ἀνέχεσθαι ἀκούοντας αὐτοῦ, ἃ ἐκβάλλεσθαι ἄξιά ἐστι.
 τὸν γὰρ ἄνδρα ὁμολογῶν τύπτειν τὰς πληγὰς ἐξ ὧν
 ἀπέθανεν, αὐτὸς μὲν τοῦ τεθνηκότος οὐ φησι φονεὺς
 εἶναι, ἡμᾶς δὲ τοὺς τιμωροῦντας αὐτῷ ζῶν τε καὶ
 βλέπων φονεὺς αὐτοῦ φησὶν εἶναι. θελω δὲ καὶ τὰ
 ἄλλα παραπλήσια ἀπολογηθέντα τούτοις ἐπιδειξαι
 αὐτόν.

- 2 Εἶπε δὲ πρῶτον μὲν, εἰ καὶ ἐκ τῶν πληγῶν ἀπέ-
 θανεν ὁ ἀνήρ, ὡς οὐκ ἀπέκτεινεν αὐτόν· τὸν γὰρ
 ἄρξαντα τῆς πληγῆς, τοῦτον αἴτιον τῶνπραχθέντων
 γενόμενον καταλαμβάνεσθαι ὑπὸ τοῦ νόμου, ἄρξαι
 δὲ τὸν ἀποθανόντα. μάθετε δὴ πρῶτον μὲν ὅτι ἄρξαι
 καὶ παροινεῖν τοὺς νεωτέρους τῶνπρεσβυτέρων εἰκό-
 τερόν ἐστι· τοὺς μὲν γὰρ ἢ τε μεγαλοφροσύνη τοῦ
 γένους ἢ τε ἀκμὴ τῆς ῥώμης ἢ τε ἀπειρία τῆς μέθης
 ἐπαίρει τῷ θυμῷ χαρίζεσθαι, τοὺς δὲ ἢ τε ἐμπειρία
 τῶν παροινουμένων ἢ τε ἀσθένεια τοῦ γήρως ἢ τε
 3 δύναμις τῶν νέων φοβοῦσα σωφρονίζει. Ὡς δὲ οὐ-
 δὲ τοῖς αὐτοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐναντιωτάτοις ἡμίνατο αὐ-
 τόν, αὐτὸ τὸ ἔργον σημαίνει. ὁ μὲν γὰρ ἀκμαζούση
 τῇ ῥώμῃ τῶν χειρῶν χρώμενος ἀπέκτεινεν· ὁ δὲ ἀδυ-
 νάτως τὸν κρείσσονα ἀμυνόμενος, οὐδὲ σημεῖον οὐ-

omnes; pro ἐν τούτῳ N praebet ἐκ τούτων, ex quo etiam
 manifestius principium orationis hic temere admixtum esse.

1. δι' ἃ ἐκβ. ἄξιός ἐστι Hi. — τὰ ἄλλα N: τάλλα.

2. vv. εἶπε — αὐτόν in margine habet A. — καὶ παρ-
 οινεῖν] τοῦ παρ. ci. R. — vv. ἢ τε μεγαλοφρ. τοῦ γένους,
 τῷ θυμῷ χαρίζ., ἢ τε δύναμις τῶν νέων del. K. — παροι-
 νουμένων e conji. R. Tur.: παρανομουμένων.

3. οὐδὲ NMr.: οὐ. —

δὲν ὧν ἡμύνατο ὑπολιπὼν ἀπέθανεν. Εἰ δὲ ταῖς
 χερσὶν ἀπέκτεινε καὶ οὐ σιδήρῳ, ὅσον αἱ χεῖρες οἰ-
 κειότεραι τοῦ σιδήρου τούτῳ εἰσί, τοσοῦτῳ μᾶλλον
 φονεύς ἐστιν. Ἐτόλμησε δὲ εἰπεῖν ὡς ὁ ἄρκας τῆς 4
 πληγῆς καὶ μὴ διαφθείρας μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστι· τοῦτον γὰρ βουλευτήν τοῦ θανάτου
 φησὶ γενέσθαι. ἐγὼ δὲ πολὺ τάναντία τούτων φημί.
 εἰ γὰρ αἱ χεῖρες ἂ διανοοῦμεθα ἐκάστῳ ἡμῶν ὑπουρ-
 γούσιν, ὁ μὲν πατάξας καὶ μὴ ἀποκτείνας τῆς πληγῆς
 βουλευτῆς ἐγένετο, ὁ δὲ θανασίμως τύπτων τοῦ θα-
 νάτου· ἐκ γὰρ ὧν ἐκεῖνος διανοηθεὶς ἔδρασεν, ὁ
 ἀνὴρ τέθνηκεν. Ἔστι δὲ ἡ μὲν ἀτυχία τοῦ πατάξαν-
 τος, ἡ δὲ συμφορὰ τοῦ παθόντος. ὁ μὲν γὰρ ἐξ ὧν
 ἔδρασεν ἐκεῖνος διαφθαρεὶς, οὐ τῇ ἑαυτοῦ ἁμαρτία
 ἀλλὰ τῇ τοῦ πατάξαντος χρησάμενος ἀπέθανεν· ὁ δὲ
 μεῖζω ὧν ἤθελε πράξας, τῇ ἑαυτοῦ ἀτυχία ὃν οὐκ
 ἤθελεν ἀπέκτεινεν. Ἰπὸ δὲ τοῦ ἱατροῦ φάσκων ἀν- 5
 τὸν ἀποθάνειν, θαυμάζω ὅτι οὐχ ὑφ' ἡμῶν τῶν
 συμβουλευσάντων ἐπιτρεφθῆναί φησιν αὐτὸν δια-
 φθαρῆναι. καὶ γὰρ ἂν εἰ μὴ ἐπετρέψαμεν, ὑπ' ἀθε-
 ραπειᾶς ἂν ἔφη διαφθαρῆναι αὐτόν. εἰ δέ τοι καὶ
 ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ἀπέθανεν, ὡς οὐκ ἀπέθανεν, ὁ μὲν
 ἱατρὸς οὐ φονεύς αὐτοῦ ἐστίν (ὁ γὰρ νόμος ἀπολύει
 αὐτόν), διὰ δὲ τὰς τούτου πληγὰς ἐπιτρέψάντων ἡμῶν
 αὐτῷ, πῶς ἂν ἄλλος τις ἢ ὁ βιασάμενος ἡμᾶς χρῆ-
 σθαι αὐτῷ φονεύς εἴη ἄν;

ὧν ἡμύνατο ὑπολείπων NMr.: ὑπολιπὼν ὧν ἡμύνατο. —
 οἰκειότ. τοῦ σιδήρου NMr.: τοῦ σιδ. οἰκειότ.

4. ἀπέθανεν] ἔπαθεν N.

5. (οὐ) θαυμάζω ὅτι [οὐχ] Hi. coll. β 4.

6 Οὕτως δὲ φανερωῶς ἐκ παντὸς τρόπου ἐλεγχόμενος ἀποκτεῖναι τὸν ἄνδρα, εἰς τοῦτο τόλμης καὶ ἀναιδείας ἦκει, ὥστ' οὐκ ἀρκοῦν αὐτῷ ἐστὶν ὑπὲρ τῆς αὐτοῦ ἀσεβείας ἀπολογεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ ἡμᾶς, οἳ τὸ
 128 τούτου μίasma ἐπεξερχόμεθα, ἀθέμιστα καὶ | ἀνόσια δρᾶν φησί. τούτῳ μὲν οὖν πρέπει καὶ ταῦτα καὶ ἔτι
 7 τούτων δεινότερα λέγειν, τοιαῦτα δεδρακότι· ἡμεῖς δὲ τὸν (τε) θάνατον φανερόν ἀποδεικνύντες, τὴν τε πληγὴν ὁμολογουμένην ἐξ ἧς ἀπέθανε, τὸν τε νόμον εἰς τὸν πατάξαντα τὸν φόνου ἀνάγοντα, ἀντὶ τοῦ παθόντος ἐπισκῆπτομεν ὑμῖν τῷ τούτου φόνῳ τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων ἀκεσαμένους πᾶσαν τὴν πόλιν καθαρὰν τοῦ μιάσματος καταστῆσαι.

δ.

ΕΞ ΑΠΟΛΟΓΙΑΣ Ο ΤΣΤΕΡΟΣ.

Ὁ μὲν ἀνὴρ, οὐ καταγνοὺς αὐτὸς αὐτοῦ ἀλλὰ τὴν σπουδὴν τῶν κατηγορῶν φοβηθεὶς, ὑπαπέστη· ἡμῖν δὲ τοῖς φίλοις ζῶντι ἢ ἀποθανόντι εὐσεβέστερον ἀμύνειν αὐτῷ. ἄριστα μὲν οὖν αὐτὸς ἂν ὑπὲρ αὐτοῦ ἀπελογεῖτο· ἐπεὶ δὲ τάδε ἀκινδυνότερα ἔδοξεν εἶναι, ἡμῖν, οἷς μέγιστον ἂν πένθος γένοιτο στερη-
 2 θείσιν αὐτοῦ, ἀπολογητέον.

Δοκεῖ δὲ μοι περὶ τὸν ἄρξαντα τῆς πληγῆς τὸ

6. οὕτως A corr. Turr. Mr.: οὕτω Bk. Dobs., οὔτος cett. — ἐκ παντὸς τρόπ. ἐλεγχόμε. NMr.: ἐλεγχ. ἐκ παντὸς τρ. — αὐτοῦ NAMFr.

7. παθόντος] ἀποθανόντος N. contrarium accidit § 4.

δ 1. ἂν post αὐτὸς cum AN add. Bk. — ἀκινδυνότερα cum N (et fort. AB) Mr.: ἀκινδυνότερον. — εἶναι, ἡμῖν Hi.: ἡμῖν εἶναι,.

ἀδίκημα εἶναι. ὁ μὲν οὖν διώκων οὐκ εἰκόσι τε-
 κμηρίοις χρώμενος τοῦτον τὸν ἄρξαντά φησιν εἶναι.
 εἰ μὲν γὰρ ὥσπερ βλέπειν μὲν τοῖν ὀφθαλμοῖν ἀκούειν
 δὲ τοῖς ὠσίν, οὕτω κατὰ φύσιν ἦν ὑβρίζειν μὲν
 τοὺς νέους σωφροεῖν δὲ τοὺς γέροντας, οὐδὲν ἄν
 τῆς ὑμετέρας κρίσεως ἔδει· αὐτὴ γὰρ ἡ ἡλικία τῶν
 νέων κατέκρινε· νῦν δὲ πολλοὶ μὲν νέοι σωφρονοῦν-
 τες πολλοὶ δὲ πρεσβῦται παροينوῦντες οὐδὲν μᾶλλον
 τῷ διώκοντι ἢ τῷ φεύγοντι τεκμήριον γίνονται.
 κοινοῦ δὲ τοῦ τεκμηρίου ἡμῖν ὄντος τούτῳ τῷ παντὶ ³
 προέχομεν· οἱ γὰρ μάρτυρες τοῦτόν φασιν ἄρξαι τῆς
 πληγῆς. ἄρξαντος δὲ τούτου, καὶ τῶν ἄλλων ἀπάν-
 των (τῶν) κατηγορουμένων ἀπολύεται τῆς αἰτίας.
 εἰ τε γὰρ ὁ πατάξας, διὰ τὴν πληγὴν βιασάμενος
 ὑμᾶς ἐπιτρεφθῆναι ἰατρῷ, μᾶλλον τοῦ ἀποκτείναν-
 τος φονεύς ἐστίν, ὁ ἄρξας τῆς πληγῆς φονεύς γί-
 γνεται. οὗτος γὰρ ἠνάγκασε τὸν τε ἀμυνόμενον ἀντι-
 τύπτειν τὸν τε πληγέντα ἐπὶ τὸν ἰατρὸν ἐλθεῖν.
 ἀνόσια γὰρ (ἄν) ὅ γε διωκόμενος πάθοι, εἰ μήτε
 ἀποκτείνας ὑπὲρ τοῦ ἀποκτείναντος μήτε ἄρξας ὑπὲρ
 τοῦ ἄρξαντος φονεύς ἐστί. Ἔστι δὲ οὐδὲ ὁ ἐπιβου- ⁴
 λεύσας οὐδὲν μᾶλλον ὁ διωκόμενος τοῦ διώκοντος.

2. τοῖν ὀφθαλμοῖν NW.: τοῖς ὀφθαλμοῖς. — οὕτω καὶ
 ci. R. — num αὐτὴ γὰρ ἄν? — τῶν νέων N et pr. A (τὸν
 νέων pr. M.) Mr.: τὸν νέον. — γίνονται NAB Bk.: γίνεται.

3. τούτῳ] τούτου ci. S., οὕτω W. — ἀπάντων (τῶν) Bk.
 in Add. Mr. — εἰ τε γὰρ] εἰ γὰρ K. Non recte, puto. idem pro
 ἐπιτρεφθῆναι ci. χρῆσθαι, addens συμβουλεύσαι post βιασά-
 μενος. (sed ὑμᾶς etiam mortuum complectitur.) denique μᾶ-
 λλον τοῦ ἀποκτ. post φονεύς ἐστίν transponi vult. — ἄν post
 add. Turr. — ὁ γε A (ft. corr.) Dobs. Turr.: ὅ, τε N, ὅτε B,
 ὅδε v.; ὁ Mr., recte ft. — ὑπὲρ] ὑπὸ N et pr. A.

4. μᾶλλον ἢ ὁ N. —

εἰ (μὲν) γὰρ ὁ μὲν ἄρξας τῆς πληγῆς τύπτειν καὶ μὴ ἀποκτείνειν διανοήθη, ὁ δὲ ἀμυνόμενος ἀποκτείνει, οὗτος ἂν ὁ ἐπιβουλεύσας εἴη. νῦν δὲ καὶ ὁ ἀμυνόμενος τύπτειν καὶ οὐκ ἀποκτείνειν διανοηθεὶς ἡμαρ-
 5 τεν, εἰς ἃ οὐκ ἠβούλετο πατάξας. τῆς μὲν οὖν πληγῆς βουλευτῆς ἐγένετο, τὸν δὲ θάνατον πῶς ἂν ἐπεβούλευσεν, ὃν γε ἀκουσίως (οὕτως) ἐπάταξεν; Οἰκτεῖον δὲ καὶ τὸ ἀμάρτημα τῷ ἄρξαντι μᾶλλον ἢ τῷ ἀμυνομένῳ ἐστίν. ὁ μὲν γὰρ ἃ ἐπασχεν ἀντιδρῶν ζητῶν, ὑπ' ἐκείνου βιαζόμενος ἐξήμαρτεν· ὁ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀκολασίαν πάντα δρῶν καὶ πάσχων, καὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἐκείνου ἀμαρτίας (αἴτιος ὢν)
 6 δικαιοτέρος φονεὺς εἶναι ἐστίν. Ὡς δὲ οὐδὲ κρείσσονως ἀλλὰ πολὺ ὑποδεεστέρας ὢν ἐπασχεν ἡμύνετο, διδάξω. ὁ μὲν ὑβρίζων καὶ παροινῶν πάντ' ἔδρα καὶ οὐδὲν ἡμύνετο· ὁ δὲ μὴ πάσχειν ἀλλ' ἀπωθεῖσθαι ζητῶν, ἃ τε ἐπασχεν ἀκουσίως ἐπασχεν, ἃ τ' ἔδρασε τὰ παθήματα βουλόμενος διαφυγεῖν ἐλασσόνως ἢ κατ'
 7 ἀξίαν τὸν ἄρξαντα ἡμύνετο, καὶ οὐκ ἔδρα. Εἰ δὲ κρείσσων ὢν τὰς χεῖρας κρείσσονως ἡμύνετο ἢ ἐπασχεν, οὐδ' οὕτω δίκαιος ὑφ' ὑμῶν καταλαμβάνεσθαι

ἠβούλετο NMr.: ἐβούλετο.

5. ὅς γε ἀκουσ. ἐπάτ. Fr. S. Turr.; φ' γε ἀκ. ἐπάτ. vel ὃν γε ἀκ. ἐπράξεν Sch. — καὶ post οἰκ. δὲ add. NMr. — ἑαυτοῦ ἀκολ. N: αὐτοῦ ἀκολ. — καὶ τῆς ἑαυτοῦ om. N. — αἴτιος ὢν add. Mr. (αἴτιος add. Stephan.; pro καὶ τῆς ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς ἑαυτοῦ scribi iubet R.). — δικαιοτέρος ZM et v. ante Bk.: δίκαιος NABBk. et post eum omnes. Sed φονεὺς ei qui loquitur non est occisus ipse, sed medicus, cf. § 8.

6. κρείσσονως e conl. R. Bk.: κρείσσων ὢν NA; κρείσσων ὢν cett. — ὑποδεεστέρας e conl. R. Bk.: ὑποδεεστερος. — ὁ μὲν (γὰρ) auctore R. Mr. — οὐδὲν ἡμύνετο S.: οὐδ. ἡμύνατο.

ἔστι. τῷ μὲν γὰρ ἄρξαντι πανταχοῦ μεγάλη ἐπιτίμια ἐπίκειται, τῷ δὲ ἀμυνομένῳ οὐδαμοῦ οὐδὲν ἐπιτίμιον γέγραπται. Πρὸς δὲ τὸ μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως 8 ἀποκτείνειν ἀποκέκριται· οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν πληγῶν ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ ὁ ἀνὴρ ἀπέθανεν, ὡς οἱ μάρτυρες μαρτυροῦσιν. Ἔσθ' δὲ καὶ ἡ τύχη τοῦ ἄρξαντος καὶ οὐ τοῦ ἀμυνομένου. ὁ μὲν γὰρ ἀκουσίως πάντα δράσας καὶ παθῶν ἀλλοτρίᾳ τύχῃ κέχρηται· ὁ δὲ ἐκουσίως πάντα δράσας, ἐκ | τῶν αὐτοῦ ἔργων 129 τὴν τύχην προσαγαγόμενος, τῇ αὐτοῦ ἀτυχίᾳ ἤμαρτεν.

Ὡς μὲν οὖν οὐδενὶ ἐνοχος τῶν κατηγορημένων 9 ὁ διωκόμενός ἐστιν, ἀποδέδεικται. εἰ δὲ τις κοινὴν μὲν τὴν πρᾶξιν κοινὴν δὲ τὴν ἀτυχίαν αὐτῶν ἡγούμενος εἶναι μηδὲν ἀπολύσιμον μᾶλλον ἢ καταλήψιμον ἐκ τῶν λεγομένων γιννώσκει αὐτὸν ὄντα, καὶ οὕτως ἀπολύειν μᾶλλον ἢ καταλαμβάνειν δίκαιός ἐστι. τὸν τε γὰρ διώκοντα οὐ δίκαιον καταλαμβάνειν, μὴ σαφῶς διδάξαντα ὅτι ἀδικεῖται· τὸν τε φεύγοντα ἀνόσιον ἀλῶναι, μὴ φανερῶς ἐλεγχθέντα ἢ ἐπικαλεῖται. οὕτως δὲ ἐκ παντὸς τρόπου τῶν ἐγκλημάτων 10 ἀπολνομένου τοῦ ἀνδρός, ἡμεῖς ὀσιώτερον ὑμῖν ἐπισκήπτομεν ὑπὲρ αὐτοῦ, μὴ τὸν φονέα ζητοῦντας κολάζειν τὸν καθαρὸν ἀποκτείνειν. ὃ τε γὰρ ἀπο-

8. πρὸς] πρὸ N. — μήτε δικαίως auctore R. Bk.: μὴ δικαίως. — προσαγαγόμενος scripsi (προσαγόμενος e coni. R. Turr.): προαγόμενος.

9. οὕτως] οὕτως pr. A., οὐ τοῦ N. — post ἀπολύειν μᾶλλον vv. ἢ καταλήψιμον — ἀπολύειν μᾶλλον iterat N, ἢ καταλήψιμον — αὐτὸν ὄντα iterat A pr. — δίκαιός NMr.: δίκαιόν.

10. ζητεῖν ἀποκτείνειν codd., praeter A pr., et v. ante Bk. — ἀποκτείνσας corruptum est; ἀποθανῶν Emper. W, deletis quae sequuntur verbis τοῦ ἀποθανόντος, pro quibus τούτου ἀποθ. restit. S. Turr. Num παθῶν τούτου ἀποθαν.?

κτείνας τούτου ἀποθανόντος οὐδὲν ἦσσον τοῖς αἰτίοις
 προστρόπαιος ἔσται, οὗτός τε ἀνοσίως διαφθαρεῖς
 διπλάσιον καθίστησι τὸ μῆνιμα τῶν ἀλιτηρίων τοῖς
 11 ἀποκτείνασιν αὐτόν. ταῦτα οὖν δεδιότες τὸν μὲν
 καθαρὸν ὑμέτερον ἠγείσθε εἶναι ἀπολύειν τῆς αἰτίας,
 τὸν δὲ μαρὸν τῷ χρόνῳ ἀποδόντες φῆναι τοῖς ἔγγι-
 στα τιμωρεῖσθαι ὑπολείπετε· οὕτω γὰρ ἂν δικαιοτάτα
 καὶ ὀσιώτατα πράξαιτ' ἂν.

5.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ ΦΟΝΟΥ.

ΤΠΟΘΕΣΙΣ.

Ἔλος τις Μιτυληναῖος ἀνὴρ ἐξ Ἀθηναίων κατὰ ταῦ-
 τὸν ἀνήγετο Ἡρώδῃ εἰς τὴν Αἶνον· ὡς δὲ πλείοντες ἐγέ-
 νοντο ἐν τῇ Μηθύμνῃ τῆς Λέσβου, ἐπειδὴ ἀστεγαστον
 ἦν τὸ πλοῖον, εὐρόντες ἕτερον ἐστεγασμένον μετέβησαν.
 εἰσελθόντων δὲ αὐτῶν ἐν αὐτῷ ἐξῆλθε περὶ τὴν ἐσπέραν
 ὁ Ἡρώδης καὶ οὐκέτι εἰσῆλθεν. ἐπανελθόντος οὖν αὐ-
 τοῦ τοῦ Ἔλου μόνου, οἱ συγγενεῖς τοῦ τελευτήσαντος
 ἐγράψαντο μὲν τὸν Ἔλον ὡς κακούργον, ἐν δὲ τῷ δι-
 καστηρίῳ ἀγωνιζόμενοι εἶπον, ὅτι καὶ ἀπέκτεινεν αὐτόν.
 ὁ δὲ τὸ μὲν τῆς κακούργιας ἔγκλημα ἀπολύεται παρα-
 γραφικῶς, λέγων κακούργους εἶναι τοὺς κλέπτας καὶ
 λωποδύτας, ὧν οὐδὲν ἀπέδειξάν με ποιήσαντα· μετα-
 βαίνει δ' ἐπὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ φόνου ἀπολογία, καὶ στο-
 χαστικῶς ἀγωνίζεται. τὰ δὲ ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους κοινά.

Ἐβουλόμην μὲν, ὦ ἄνδρες, τὴν δύναμιν τοῦ

ἔσται K.: ἔστιν. idem et καταστήσει; sed cf. 3 γ 11: ἔσεσθε
 — καθίστασθε. — μῆνιμα Br. coll. γ 7: μίασμα.

11. τὸν μὲν] τὸ μὲν N. — ἠγείσθαι N et pr. A. — ἔγ-
 γιστα] ἄγγιστα ci. Mr., sicut 2 a 6. — γὰρ ἂν NMr.: γὰρ.
 V. Ἐπόθ.] Ἔλος nomen e vitiosa lectione ἔλος σωθεῖς

λέγειν καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῶν πραγμάτων ἐξ ἴσου
 μοι καθιστάναι τῇ τε συμφορᾷ καὶ τοῖς κακοῖς τοῖς
 γεγενημένοις· νῦν δὲ τοῦ μὲν πεπείραμαι πέρα τοῦ
 προσήκοντος, τοῦ δὲ ἐνδεῆς εἰμι μᾶλλον τοῦ συμφέ-
 ροντος. οὐ μὲν γὰρ με ἔδει κακοπαθεῖν τῷ σώματι 2
 μετὰ τῆς αἰτίας τῆς οὐ προσηκούσης, ἐνταυθοῖ οὐ-
 δὲν με ὠφέλησεν ἡ ἐμπειρία· οὐ δέ με δεῖ σωθῆναι
 μετὰ τῆς ἀληθείας εἰπόντα τὰ γενόμενα, ἐν τούτῳ
 με βλάπτει ἡ τοῦ λέγειν ἀδυναμία. πολλοὶ μὲν γὰρ 3
 ἤδη τῶν οὐ δυναμένων λέγειν ἄπιστοι γενόμενοι
 τοῖς ἀληθέσιν, αὐτοῖς τούτοις ἀπώλοντο, οὐ δυνά-
 μενοι δηλώσαι αὐτά· πολλοὶ δὲ τῶν λέγειν δυναμέ-
 νων πιστοὶ γενόμενοι τῷ ψεύδεσθαι, τούτῳ ἐσώθησαν
 [διότι ἐψεύσαντο]. ἀνάγκη οὖν, ὅταν τις ἄπειρος ἢ
 τοῦ ἀγωνίζεσθαι, ἐπὶ τοῖς τῶν κατηγορῶν λόγοις
 εἶναι μᾶλλον ἢ ἐπ' αὐτοῖς τοῖς ἔργοις καὶ τῇ ἀλη-
 θεία τῶν πραγμάτων. ἐγὼ οὖν ὡς ἄνδρες αἰτήσομαι 4
 ὑμᾶς, οὐχ ἅπερ οἱ πολλοὶ τῶν ἀγωνιζομένων ἀκροᾶ-
 σθαι σφῶν αὐτῶν αἰτοῦνται, σφίσι μὲν αὐτοῖς ἀπι-
 στοῦντες, ὑμῶν δὲ προκατεγνωκότες ἄδικόν τι (εἰκὸς

§ 19 fluxit, et omnino hoc argumentum erroribus foedissimis refertum est. Extrema verba corrupta: num ἄχρη τινὸς pro ἄχρη τέλους?

1. καθιστάναι BZM et edit. ante R. — τοῦ προσήκοντος πέρα pr. A.

2. ἀπειρία ci. S. pro ἐμπειρία. — ἀδυνασία S. coll. B. A. p. 345, 26: ἀδυνασία ὡς Ἀντιφῶν καὶ Θουκυδίδης.

3. μὲν γὰρ N Mr.: γὰρ. — οὐ δυνάμ. δ. αὐτά et διότι ἐψεύσαντο del. Dobr. — δυναμένων om. N et pr. A. — (αὐτῷ) τούτῳ Bait. — οὖν] μὲν ZM.

4. post αἰτήσομαι add. δὲ N. — ἅπερ] ὅπερ Z. — ἀπιστ.] πιστεύοντες S.

γὰρ ἐν ἀνδράσι γε ἀγαθοῖς καὶ ἄνευ τῆς αἰτήσεως
 τὴν ἀκρόασιν ὑπάρχειν τοῖς φεύγουσιν, οὔπερ καὶ
 5 οἱ διώκοντες ἔτυχον ἄνευ αἰτήσεως)· τάδε δὲ δέο-
 μαι ὑμῶν, τοῦτο μὲν εἴαν τι τῇ γλώσση ἀμάρτω,
 συγγνώμην ἔχειν μοι, καὶ ἠγείσθαι ἀπειρία αὐτὸ
 μᾶλλον ἢ ἀδικία ἡμαρτηῆσθαι, τοῦτο δὲ εἴαν τι ὀρθῶς
 εἶπω, ἀληθεία μᾶλλον ἢ δεινότητι (εὖ) εἰρηῆσθαι. οἷ
 γὰρ δίκαιον οὔτ' ἔργῳ ἀμαρτόντα διὰ φήματα σωθῆ-
 130 ναι, | οὔτ' ἔργῳ ὀρθῶς πράξαντα διὰ φήματα ἀπο-
 λέσθαι· τὸ μὲν γὰρ φῆμα τῆς γλώσσης ἀμαρτημᾶ
 6 ἐστὶ, τὸ δὲ ἔργον τῆς γνώμης. ἀνάγκη δὲ κινδυ-
 νεύοντα περὶ αὐτοῦ καὶ πού τι καὶ ἔξαμαρτεῖν. οὐ
 γὰρ μόνον τῶν λεγομένων ἀνάγκη ἐνθυμειῆσθαι, ἀλλὰ
 καὶ τῶν ἔσομένων· ἅπαντα γὰρ τὰ ἐν ἀδῆλῳ ἔτ' ὄντα
 ἐπὶ τῇ τύχῃ μᾶλλον ἀνάκειται ἢ τῇ προνοίᾳ. ταῦτ'
 οὖν ἐκπληξεν πολλὴν παρέχειν ἀνάγκη ἐστὶ τῷ κινδυ-
 7 νεύοντι. ὀρθῶ γὰρ ἔγωγε καὶ τοὺς πάνυ ἐμπείρους
 τοῦ ἀγωνίζεσθαι πολλῶ χειρὸν ἑαυτῶν λέγοντας,
 ὅταν ἐν τινὶ κινδύνῳ ᾖσιν· ὅταν δ' ἄνευ κινδύνων
 τι διαπράσσωνται, μᾶλλον ὀρθουμένους. ἡ μὲν οὖν
 αἰτησις ᾧ ἄνδρες καὶ νομίμως καὶ ὀσίως ἔχουσα,
 καὶ ἐν τῷ ὑμετέρῳ δικαίῳ οὐχ ἦσσον ἢ ἐν τῷ ἐμῷ·

5. δὲ post τάδε om. pr. A pr. M. — συγγ. ἔχειν μοι
 ante τοῦτο μὲν exstat in codd.; transp. Bait., cui postea
 etiam S. assensus est. — αὐτὸ μᾶλλον ἢ NMr.; μᾶλλον
 αὐτὸ ἢ AB Bk.; μᾶλλον αὐτῇ ἢ ZM, μ. αὐτῆς ἢ Ald. —
 εὖ inser. Hi. — οὐ γὰρ δίκ. κτέ.] cf. Stobae. flor. 46, 66,
 qui pro διὰ φήματα σωθῆναι habet φήματι σωθ., pro διὰ
 φῆμ. ἀπολέσθαι autem διὰ φῆμα ἀπολ. Quae lect. haud
 scio an praeferendae sint. — ἀπολειῆσθαι N et pr. A.

6. περὶ αὐτῷ codd. cf. § 62; 2 α 4; δ 5; 6, 1. — ante
 καὶ που intercidisse ἐκπληχθῆναι vel simile quid ci. Mr.

7. διαπράσσονται NAld. —

περὶ δὲ τῶν κατηγορημένων ἀπολογήσομαι καθ' ἕκαστον.

Πρῶτον μὲν οὖν, ὡς παρανομώτατα καὶ βιαιο- 8
 τата εἰς τόνδε τὸν ἀγῶνα καθέστηκεν, τοῦτο ὑμᾶς
 διδάξω, οὐ τῷ φεύγειν ἂν τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον,
 ἐπεὶ κἂν ἀνωμότοις ὑμῖν καὶ μὴ κατὰ νόμον μηδένα
 ἐπιτρέψαιμι περὶ τοῦ σώματος τοῦ ἐμοῦ διαψηφίσα-
 σθαι, ἔνεκά γε τοῦ πιστεύειν ἐμοί τε μηδὲν ἐξημαρ-
 τῆσθαι εἰς τόδε τὸ πρᾶγμα καὶ ὑμᾶς γνώσεσθαι τὰ
 δίκαια, ἀλλ' ἵνα ἢ τεκμήρια ὑμῖν καὶ τῶν ἄλλων
 πραγμάτων τῶν εἰς ἐμὲ ἢ τούτων βιαιότης καὶ παρα-
 νομία. πρῶτον μὲν γὰρ κακούργος ἐνδεδειγμένος 9
 φόνου δίκην φεύγω, ὃ οὐδεὶς πάποτ' ἔπαθε τῶν ἐν
 τῇ γῆ ταύτῃ. καὶ ὡς μὲν οὐ κακούργός εἰμι οὐδ'
 ἔνοχος τῷ τῶν κακούργων νόμῳ, αὐτοὶ οὗτοι τού-
 του γε μάρτυρες γεγένηται. περὶ γὰρ τῶν κλεπτῶν
 καὶ λωποδυτῶν ὁ νόμος κεῖται, ὃν οὐδὲν ἐμοὶ προσὸν
 ἀπέδειξαν. οὕτως εἰς γε ταύτην τὴν ἀπαγωγὴν νομι-
 μωτάτην καὶ δικαιοτάτην πεποιήκασιν ὑμῖν τὴν ἀπο-
 ψήφισίν μου. φασὶ δὲ αὐτό γε τὸ ἀποκτείνειν μέγα 10
 κακούργημα εἶναι, καὶ ἐγὼ ὁμολογῶ μέγιστόν γε,
 (ὥσπερ) καὶ τὸ λεροσυλεῖν καὶ τὸ προδιδόναι τὴν πό-
 λιν· ἀλλὰ χωρὶς περὶ αὐτῶν ἐκάστου οἱ νόμοι κεῖνται.
 ἐμοὶ δὲ πρῶτον μὲν, οὐ τοῖς ἄλλοις εἰργεσθαι προα-
 γορεύουσι τοῖς τοῦ φόνου φεύγουσι τὰς δίκας, ἐνταν-

κατηγορημένων NA Bk. in Add. Dobs.: κατηγορουμένων.

8. τεκμήριον ci. R. — τῶν εἰς ἐμέ Turr.: καὶ τῶν εἰς ἐμέ. An καὶ τ. ἄλλ. πραγμ. ἢ τούτων εἰς ἐμὲ β. κ. π.?

9. τούτου γε NMr.: τούτων ZM; τούτο B; τούτου v. — ἐμοὶ] μοι Mr. (οὐδ' ἐν ἐμοὶ W.).

10. αὐτό το τε codd.; αὐτό τε το Ald., αὐτό το γε ci. S. — μέγα Ald.: με codd. — ἐντανθὶ vulg. ante Bk. —

θοὶ πεποιήκασι τὴν κρίσιν ἐν τῇ ἀγορᾷ· ἔπειτα τίμη-
σίν μοι ἐποίησαν, ἀνταποθανεῖν τοῦ νόμου κειμένου
τὸν ἀποκτείναντα, οὐ τοῦ ἐμοὶ συμφέροντος ἔνεκα,
ἀλλὰ τοῦ σφίσιν αὐτοῖς λυσιτελοῦντος, καὶ ἐνταῦθα
ἔλασσον ἔνειμαν τῷ τεθνηκότι τῶν ἐν τῷ νόμῳ κει-
μένων· οὐ δ' ἔνεκα, γνώσεσθε προϊόντος τοῦ λόγου.

- 11 ἔπειτα δέ, ὃ πάντας οἶμαι ὑμᾶς ἐπίστασθαι, ἅπαντα
τὰ δικαστήρια ἐν ὑπαίθρῳ δικάζει τὰς δίκας τοῦ
φόνου, οὐδενὸς ἄλλου ἔνεκα ἢ ἵνα τοῦτο μὲν οἱ δι-
κασταὶ μὴ ἴωσιν εἰς τὸ αὐτὸ τοῖς μὴ καθαροῖς τὰς
χειρας, τοῦτο δὲ ὁ διώκων τὴν δίκην τοῦ φόνου ἵνα
μὴ ὁμωρόφιος γίγνηται τῷ αὐθέντῃ. σὺ δὲ τοῦτο
μὲν παρελθὼν τοῦτον τὸν νόμον τοῦναντίον τοῖς
ἄλλοις πεποιήκας· τοῦτο δὲ δέον σε διομόσασθαι
ὄρκον τὸν μέγιστον καὶ ἰσχυρότατον, ἐξώλειαν αὐτῷ
καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῆ ἑπαρώμενον, ἢ μὴν μὴ
ἄλλα κατηγορήσειν ἐμοῦ ἢ εἰς αὐτὸν τὸν φόνον, ὡς
ἔκτεινα, ἐν ᾧ οὐτ' ἂν κακὰ πολλὰ εἰργασμένος ἡλι-
σκόμην ἄλλῳ ἢ αὐτῷ τῷ πράγματι, οὐτ' αὖ πολλὰ
ἀγαθὰ εἰργασμένος τούτοις ἂν ἐσωζόμην τοῖς ἀγα-
12 θοῖς· ἂ σὺ παρελθὼν, αὐτὸς σεαυτῷ νόμους ἐξευρών,
ἀνώμοτος μὲν αὐτὸς ἐμοῦ κατηγορεῖς, ἀνώμοτοι δὲ
οἱ μάρτυρες καταμαρτυροῦσι, δέον αὐτούς τὸν αὐτὸν
ὄρκον σοὶ διομοσαμένους καὶ ἀπτομένους τῶν σφα-
γίων καταμαρτυρεῖν ἐμοῦ. ἔπειτα κελεύεις τοὺς δι-

ἀνταπ. τοῦ νόμου κειμ. τὸν ἀποκτ. N et pr. A (Mr.): τοῦ νόμ.
κειμ. ἀντ. τ. ἀπ. A corr.; τ. ν. κ. τὸν ἀπ. ἀντ. v. — ἐνει-
μαν ἂν N; .. ἐνειμαν ἂν del. ἂν A (ἀπένειμαν fuerit sec. S,
ἐνειμαν αὐτοὶ W.). — 11. γίγνηται NA Bk.: γίναιται B;
γένηται v. — αὐτῷ Mr.: αὐτῶ. — οὐτ' αὖ susp. R.: οὐτ' ἂν.

12. σὺ παρ.] συμπαρελθὼν N. — νόμους NABBk.: τοὺς
νόμους. — ἐξευρών] εὐρών N. —

καστὰς ἀνωμότοις πιστεύσαντας τοῖς μαρτυροῦσι φό-
 νου δίκην καταγνῶναι, οὓς σὺ αὐτὸς ἀπίστους κατέ-
 στησας παρελθὼν τοὺς κειμένους νόμους, καὶ ἡγεῖ
 χρῆναι αὐτοῖς τὴν σὴν παρανομίαν κρείσσω γενέσθαι
 αὐτῶν τῶν νόμων. Λέγεις δὲ ὡς οὐκ ἂν παρέμεινα 13
 εἰ ἐλελύμην, ἀλλ' ὠχόμην ἂν ἀπιῶν, ὥσπερ εἰ ἄκοντά
 με ἀναγκάσας εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν ταύτην. καίτοι
 ἐμοὶ εἰ μὴδὲν διέφερε στέρεσθαι τῆσδε τῆς πόλεως,
 ἴσον ἦν | μοι καὶ προσκληθέντι μὴ ἐλθεῖν, ἀλλ' 131
 ἐρήμην ὀφλεῖν εἶναι τὴν δίκην, τοῦτο δ' ἀπολογο-
 σαμένῳ τὴν προτέραν ἐξεῖναι ἐξελθεῖν· ἅπασι γὰρ
 τοῦτο κοινόν ἐστι. σὺ δέ, ὃ τοῖς ἄλλοις Ἑλλησι
 κοινόν ἐστιν, ἰδίᾳ ζητεῖς· ἐμὲ μόνον ἀποστερεῖν, αὐ-
 τὸς σαυτῷ νόμον θέμενος. καίτοι τοὺς γε νόμους 14
 οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων, πάντας ἂν οἶμαι ὁμο-
 λογησάμενοι κάλλιστα νόμων ἀπάντων κείσθαι καὶ ὀσιώ-
 τατα. ὑπάρχει μὲν γε αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν
 τῇ γῇ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς ἀεὶ περὶ τῶν αὐτῶν,
 ὅπερ μέγιστόν ἐστι σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων·
 ὁ γὰρ χρόνος καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα
 ἐκδιδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὥστε οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ
 τῶν τοῦ κατηγοροῦ λόγων τοὺς νόμους καταμαν-
 θάνειν, εἰ καλῶς ὑμῖν κεῖνται ἢ μὴ, ἀλλ' ἐκ τῶν

ἠνωμότοις pr. A. — ἡγεῖ (ἡγη) Dryander et P. R. Müller:
 εἰ γε (οἷε Fr., οἷε γε S. Br.).

13. post ἐμοὶ virgulam posuit Mr. cum Bernhardyo. W.
 pro μοι ci. οἶμαι. — εἶναι ex A post ὀφλεῖν inserui („aequum
 erat licere mihi“). ὀφλεῖν pr. A. — τὴν δίκην om. N, quod
 prob. Fr. τοῦτο NA Dobs.: τοῦτω BZ, τοῦτω M, οὔτω Ald.
 — ἐξεῖν N; ἐξῆν ci. R. Fr., ἐξείη ἂν S., del. Dobr. Sp. —
 ἐμὲ Bk.: με. — 14. μὲν γε] μὲν γὰρ 6, 2. — τοὺς αὐ-
 τοὺς ἀεὶ sicut 6, 2 NAB Bk.: τοὺς αὐτοὺς εἶναι ἀεὶ. —
 ὑμᾶς] ἡμᾶς N. — τοὺς τῶν κατηγορῶν pr. A. — διδάσκει W.

- νόμων τοὺς τοῦ κατηγοροῦ λόγους, εἰ ὀρθῶς καὶ
 15 νομίμως ὑμᾶς διδάσκει τὸ πρᾶγμα ἢ οὐ. Οὕτως
 οἷ γε νόμοι κάλλιστα κείνται οἱ περὶ φόνου, οὓς
 οὐδεὶς πώποτε ἐτόλμησε κινήσαι· σὺ δὲ μόνος δὴ
 τετόλμηκας γενέσθαι νομοθέτης ἐπὶ τὰ πονηρότατα,
 καὶ ταῦτα παρελθὼν ζητεῖς με ἀδίκως ἀπολέσαι. ἂ
 δὲ σὺ παρανομεῖς, αὐτὰ ταῦτά μοι μέγιστα μαρτύριά
 ἐστίν· εὐ γὰρ ἤδεις ὅτι οὐδεὶς ἂν ἦν σοι ὃς ἐκείνου
 16 τὸν ὄρκον διομοσάμενος ἐμοῦ κατεμαρτύρησεν. Ἐπει-
 τα δὲ οὐχ ὡς πιστεύων τῷ πράγματι ἀναμφισβητήτως
 ἔνα τὸν ἀγῶνα περὶ τοῦ πράγματος ἐποιήσω, ἀλλὰ
 ἀμφισβήτησιν καὶ λόγον ὑπελείπου ὡς καὶ τοῖς τότε
 δικασταῖς ἀπιστήσων. ὥστε μηδὲν μοι ἐνθάδε μηδὲ
 πλέον εἶναι μηδ' ἀποφυγόντι, ἀλλ' ἐξεῖναι σοι λέγειν
 ὅτι κακοῦργος ἀπέφυγον, ἀλλ' οὐ τοῦ φόνου τὴν
 δίκην· ἔλὼν δ' αὖ ἀξιώσεις με ἀποκτείνειν ὡς τοῦ
 φόνου τὴν δίκην ὠφληκότα. καίτοι πῶς ἂν εἴη
 τούτων δεινότερα μηχανήματα, εἰ ὑμῖν μὲν ἄπαξ
 τουτουσὶ πείσασι κατείργασται ἂ βούλεσθε, ἐμοὶ δ'
 ἄπαξ ἀποφυγόντι ὁ αὐτὸς κίνδυνος ὑπολείπεται;
 17 Ἐτι δὲ μάλ' ἐδέθην, ὧ ἄνδρες, παρανομώτατα ἀπάν-

(διδάσκουσι ci. R. coll. 6, 2, rec. Turr.): διδάξει N, δι-
 δάξουσι AB, διδάξωσι ZM.

15. πονηρότερα N.

16. περὶ τοῦ (αὐτοῦ) πρ. susp. R. — ὑπελείπου N et
 pr. A. — ὡς κἀν τοῖς τότε δικ. ἀμφισβητήσων S. Corruptela
 manifesta est: conicio τοῖσδε τοῖς δικ. vel τοῖς ἐνθάδε δικ.
 ἀπιστ. (τότε del. Sp.). — μηδὲ πλέον] del. vult μηδὲ R. —
 κακοῦργίας bene ci. R. — αὖ NBk.: ἂν. — ἀξιώσης pr. A
 (ἂν ἀξιώσαις ci. S.). — vv. τουτουσὶ — ἄπαξ add. e NA
 Bk. — ὑπολείπεται] N, pr. A, B, Z ἀπολείπεται. Post hoc v.
 Ald. add.: τούτῳ δὲ πάλιν εἰς ἡμᾶς ἐπηρεάζειν ἐξέσται;
 quae cum codd. om. Bk.

των ἀνθρώπων. ἐθέλοντος γάρ μου ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί κατὰ τὸν νόμον, οὕτως οὗτοι διεπράξαντο ὥστε τοῦτο μὴ ἐγγενέσθαι μοι ποιῆσαι. τῶν δὲ ἄλλων ξένων ὅστις πώποτε ἠθέλησε καταστῆσαι ἐγγυητὰς, οὐδεὶς πώποτε ἐδέθη. καίτοι οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων τῷ αὐτῷ χρῶνται νόμῳ τούτῳ. ὥστε καὶ οὗτος κοινὸς τοῖς ἄλλοις πᾶσιν ἂν (ἐπ') ἐμὸν μόνῳ ἐπέλιπε μὴ ὠφελείσθαι τοῦδε τοῦ νόμου. τούτοις γὰρ ἦν τοῦτο συμφέρον, πρῶτον μὲν (ὡς) ἀπαρσκευότατον γενέσθαι με μὴ δυνάμενον διαπράσσεσθαι αὐτὸν τὰμαντοῦ πράγματα, ἔπειτα κακοπαθεῖν τῷ σώματι τοὺς τε φίλους προθυμότερους ἔχειν τοὺς ἔμαντοῦ τούτοις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν ἢ ἐμὸν τὰληθῆ λέγειν, διὰ τὴν τοῦ σώματος κακοπάθειαν. ὄνειδός τε αὐτῷ τε ἐμὸν περιέθεσαν καὶ τοῖς ἐμοῖς προσήκουσιν εἰς τὸν βίον ἅπαντα.

Οὕτως μὲν δὴ πολλοῖς ἐλασσωθεὶς τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων καὶ τοῦ δικαίου καθέστηκα εἰς τὸν ἀγῶνα· ὅμως μέντοι γε καὶ ἐκ τούτων πειράσομαι ἔμαντὸν ἀναίτιον ἐπιδειξάμεναι. καίτοι χαλεπὸν γε τὰ

17. διεπρ. τοῦτο ὥστε codd.; δ. ὥστε τουτο ci. R. — μοι] με N. — ὅστις πώποτε] ὅστις ποτὲ N. — ἐπέλιπε N et pr. A. — ὠφελῆσθαι AB; ὠφελῆσαι et τοῦδε κόσμον N. ἐπ' ante ἐμὸν R addi vult (ἐμὸν μ. ἐνέλιπε Bait.); ἐκ τ. τ. νόμον Fr. (ὑπὸ vel παρὰ etiam R. addi voluerat); contra del. τ. τ. νόμον Bait.

18. ὡς ante ἀπαρσκ. add. Hi. — αὐτὸν τὰμ. Bk.: ἔμαντὸν τὰμ. codd., τὰμαντον Ald. — προθυμότερος Hi. — τούτοις] τοῖς N pr. ABZM. — διὰ τὴν τ. σώμ. κακ. del. Dobr. — αὐτῷ τε R.: αὐτῷ γε. — ἐμὸν προσήμ. Hi. coll. § 59. — περιέθεσαν NABk.: περιέσεσαν B, περιέσεισαν v.

19. πολλὰ Dobr., (ἐν) πολλοῖς S. — ἐλασσωθεὶς con. invenit Dobr., praebet N et fort. pr. A: ἔλος σωθεὶς A, ἔλος σωθεὶς cett. libri (ἂν σωθεὶς Ald. et v. ante Turr.).

ἐκ πολλοῦ κατεψευσμένα καὶ ἐπιβεβουλευμένα, ταῦτα παραχρῆμα ἀπελέγχειν· ἃ γὰρ τις μὴ προσεδόκησεν, οὐδὲ φυλάξασθαι ἐγχωρεῖ.

- 20 Ἐγὼ δὲ τὸν μὲν πλοῦν ἐποιησάμην ἐκ τῆς Μιτυλήνης, ὃ ἄνδρες, ἐν τῷ πλοίῳ πλέων ὧ Ἡρώδης οὗτος, ὃν φασιν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθανεῖν· ἐπλέομεν δὲ εἰς τὴν Αἴνον, ἐγὼ μὲν ὡς τὸν πατέρα (ἐτύγγανε γὰρ ἐκεῖ ὢν τότε), ὁ δ' Ἡρώδης ἀνδράποδα Θραξίν ἀνθρώποις ἀπολύσων. συνέπλει δὲ τὰ τε ἀνδράποδα ἃ ἔδει αὐτὸν ἀπολύσαι, καὶ οἱ Θραῖκες οἱ λυσόμενοι. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρέξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 21 Ἡ μὲν πρόφασις ἑκατέρῳ τοῦ πλοῦ αὕτη· ἐτύχομεν δὲ χειμῶνι τινη χρησάμενοι, ὑφ' οὗ ἠναγκάσθημεν κατασχεῖν εἰς τῆς Μηθυμναίας τι χωρίον, οὗ τὸ πλοῖον ὄρμει τοῦτο εἰς ὃ μετεκβάντα φασὶν ἀποθανεῖν αὐτόν[, τὸν Ἡρώδην]. καὶ πρῶτον μὲν αὐτὰ ταῦτα | σκοπεῖτε, ὅτι μὴ προνοία μᾶλλον ἐρίγνυτο ἢ τύχη. οὔτε γὰρ πείσας τὸν ἄνδρα οὐδαμοῦ ἀπελέγχομαι σύμπλοον μοι γενέσθαι, ἀλλ' αὐτὸς καθ' αὐτόν τὸν πλοῦν πεποιημένος ἔνεκα πραγμάτων
132 22 ἰδίων· οὗτ' αὖ ἐγὼ ἄνευ προφάσεως ἱκανῆς φαίνομαι τὸν πλοῦν ποιησάμενος εἰς τὴν Αἴνον, οὔτε κατασχόντες εἰς τὸ χωρίον τοῦτο ἀπὸ παρασκευῆς οὐδεμιᾶς, ἀλλ' ἀνάγκη χρησάμενοι· οὗτ' αὖ ἐπειδὴ ὄρμισάμεθα, ἢ μετέκβασις ἐγένετο εἰς τὸ ἕτερον

21. φασίν] φησὶν N. — τὸν Ἡρώδην del. volunt R. Dobr. (αὐτ οὔτοι pro αὐτόν R.), unciis inclusit Mr. cf. § 77. — ὅτι μὴ] ὅτι οὐ Mr. — κατ' αὐτόν codd.

22. ἐγὼ] τ' ἐγὼ N, τέγῳ pr. A. — μετέκβασις N et

πλοῖον οὐδενὶ μηχανήματι οὐδ' ἀπάτη, ἀλλ' ἀνάγκη
καὶ τοῦτο ἐγίνετο. ἐν ᾧ μὲν γὰρ ἐπλέομεν, ἀστέ-
ραστον ἦν τὸ πλοῖον, εἰς ὃ δὲ μετέβημεν, ἐστεγα-
σμένον· τοῦ δὲ ὑετοῦ ἕνεκα ταῦτ' ἦν. τούτων δ' ὑμῖν
μάρτυρας παρῆξομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ μετεξέβημεν εἰς τὸ ἕτερον πλοῖον, 23
ἐπίνομεν. καὶ ὁ μὲν ἐστὶ φανερός ἐκβὰς ἐκ τοῦ
πλοίου καὶ οὐκ εἰσβὰς πάλιν· ἐγὼ δὲ τὸ παράπαν
οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου τῆς νυκτὸς ἐκείνης. τῇ δ'
ὑστεραία, ἐπειδὴ ἀφανῆς ἦν ὁ ἀνήρ, ἐζητεῖτο οὐδέν
τι μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἢ καὶ ὑπ' ἐμοῦ· καὶ εἴ
τε τῶν ἄλλων ἐδόκει δεινὸν εἶναι, καὶ ἐμοὶ ὁμοίως.
καὶ εἰς τε τὴν Μιτυλήνην ἐγὼ αἴτιος ἦν πεμφθῆναι
ἄγγελον, καὶ τῇ ἐμῇ γνώμῃ ἐπέμπετο· καὶ ἄλλου 24
οὐδενὸς ἐθέλοντος βαδίζειν, οὔτε τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου
οὔτε τῶν αὐτῷ τῷ Ἡρώδῃ συμπλεόντων, ἐγὼ τὸν
ἀκόλουθον τὸν ἐμαντοῦ πέμπειν ἕτοιμος ἦν· καίτοι
οὐ δήπου γε κατ' ἐμαντοῦ μηνυτὴν ἐπεμπον εἰδώς.
ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀνήρ οὔτε ἐν τῇ Μιτυλήνῃ ἐφαίνετο
ζητούμενος οὔτ' ἄλλοθι οὐδαμοῦ, πλοῦς τε ἡμῖν
ἐγίνετο, καὶ τὰλλα ἀνήγετο πλοῖα ἅπαντα, ὠχόμην
καὶ γὰρ πλέων. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας παρα-
σχήσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

corr. A (Turr. Mr.): μετάβασις. — μάρτυρας ci. R. (ita semper Antiphon): μαρτυρίας.

23. μετεξέβημεν ABBk.: μετέβημεν. — ἐκβὰς ἐκ AB Bk.: ἐκβὰς. — ἐξέβην ἐκ NMr.: ἐξέβην.

24. οὐ δήπου γε NMr.: γε οὐ δήπου. — Μιτυλήνη N. — ἄλλοθι NABk. (ci. Steph.): ἄλοθι B, ἄλλοθεν v.

- 25 Τὰ μὲν γενόμενα ταῦτ' ἐστίν· ἐκ δὲ τούτων ἤδη σκοπεῖτε τὰ εἰκότα. πρῶτον μὲν γὰρ πρὶν ἀνάγεσθαι με εἰς τὴν Αἴνον, ὅτε ἦν ἀφανῆς ὁ ἀνὴρ, οὐδεὶς ἠτιάσατό με ἀνθρώπων, ἤδη πεπυσμένων τούτων τὴν ἀγγελίαν· οὐ γὰρ ἂν ποτε ῥόμην πλέων. ἀλλ' εἰς μὲν τὸ παραχοῆμα κρεῖσσον ἦν τὸ ἀληθές καὶ τὸ γεγενημένον τῆς τούτων αἰτιάσεως, καὶ ἅμα ἐγὼ ἔτι ἐπεδήμουν· ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ τε ῥόμην πλέων καὶ οὗτοι ἐξ ἐπιβουλῆς συνέθεσαν ταῦτα καὶ ἐμηχα-
- 26 νήσαντο κατ' ἐμοῦ, τότε ἠτιάσαντο. Λέγουσι δὲ ὡς ἐν μὲν τῇ γῆ ἀπέθανεν ὁ ἀνὴρ, καὶ γὰρ λίθον αὐτῷ ἐνέβαλον εἰς τὴν κεφαλὴν, ὃς οὐκ ἐξέβην τὸ παράπαν ἐκ τοῦ πλοίου. καὶ τοῦτο μὲν ἀκριβῶς οὗτοι ἴσασι· ὅπως δ' ἠφανίσθη ὁ ἀνὴρ, οὐδενὶ λόγῳ εἰκότι δύνανται ἀποφαίνεσθαι. δῆλον γὰρ ὅτι ἐγγύς που τοῦ λιμένος εἰκὸς ἦν τοῦτο γίνεσθαι, τοῦτο μὲν μεθύοντος τοῦ ἀνδρός, τοῦτο δὲ νύκτωρ ἐκβάντος ἐκ τοῦ πλοίου· οὔτε γὰρ αὐτοῦ κρατεῖν ἴσως ἂν ἐδύνατο, οὔτε τῷ ἀπάγοντι νύκτωρ μακρὰν ὁδὸν
- 27 ἢ πρόφασις ἂν εἰκότως ἐγίγνετο· ζητουμένου δὲ τοῦ ἀνδρός δύο ἡμέρας καὶ ἐν τῷ λιμένι καὶ ἄποθεν τοῦ λιμένος, οὔτε ὀπτῆρ οὐδεὶς ἐφάνη οὔτε αἷμα οὔτε ἄλλο σημεῖον οὐδέν. κατ' ἐγὼ συγχωρῶ τῷ τούτων λόγῳ, παρεχόμενος μὲν τοὺς μάρτυρας ὡς οὐκ ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου· εἰ δὲ καὶ ὡς μάλιστα ἐξέβην ἐκ τοῦ πλοίου, οὐδενὶ τρόπῳ εἰκὸς ἦν ἀφανισθέντα

26. ἐνέβαλον αὐτῷ AB (Bk. Dob. Turr.). — τοῦτο γίνεσθαι] αὐτὸ γ. N.

27. καὶ ἐν NMr.: ἐν. — ἄποθεν N: ἄποθεν. — ὀπτῆρ] resp. Poll. 2, 57. — οὔτε αἷμα οὔτε N: οὐδ' αἷμα οὐτ'. — μὲν post παρεχ. add. NABk. — νν. εἰ δὲ — πλοίου om.

λαθεῖν τὸν ἄνθρωπον, εἶπερ γε μὴ πάνυ πόρρω ἀπῆλ-
 -θεν ἀπὸ τῆς θαλάσσης. Ἄλλ' ὡς κατεποντώθη λέ- 28
 γουσιν. ἐν τίνι πλοίῳ; δῆλον γὰρ ὅτι ἐξ αὐτοῦ τοῦ
 λιμένος ἦν τὸ πλοῖον. πῶς ἂν οὖν οὐκ ἐξευρέθη;
 καὶ μὴν εἰκός γε ἦν καὶ σημεῖόν τι γενέσθαι ἐν τῷ
 πλοίῳ ἀνδρὸς τεθνεῶτος (ἐντιθεμένου) καὶ ἐκβαλλο-
 μένου νύκτωρ. νῦν δὲ ἐν μὲν ᾧ ἔπιπε πλοίῳ καὶ ἐξ
 οὗ ἐξέβαινε, ἐν τούτῳ φασὶν εὑρεῖν σημεῖα, ἐν ᾧ
 αὐτοὶ μὴ ὁμολογοῦσιν ἀποθανεῖν τὸν ἄνδρα· ἐν ᾧ
 δὲ κατεποντώθη, οὐχ εὔρον οὔτ' αὐτὸ τὸ πλοῖον
 οὔτε σημεῖον οὐδέν. τούτων δ' ὑμῖν τοὺς μάρτυρας
 παρασχέσομαι.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἐπειδὴ δὲ ἐγὼ μὲν φροῦδος ἦν πλέων εἰς τὴν 29
 Αἴνον, τὶ δὲ πλοῖον ἤκεν εἰς τὴν Μιτυλήνην ἐν ᾧ
 ἐγὼ καὶ ὁ Ἡρώδης | ἐπλέομεν, πρῶτον μὲν εἰσβάντες 133
 εἰς τὸ πλοῖον ἠρξάντων, καὶ ἐπειδὴ τὸ αἷμα εὔρον,
 ἐνταῦθα ἔφασαν τεθνάναι τὸν ἄνδρα· ἐπειδὴ δὲ αὐ-
 τοῖς τοῦτο οὐκ ἐνεχώρει, ἀλλ' ἐφαίνετο τῶν προβά-
 των ὄν αἷμα, ἀποτραπόμενοι τούτου τοῦ λόγου συλλα-
 βόντες ἐβασάνιζον τοὺς ἀνθρώπους. καὶ ὄν μὲν τότε 30

ZM et v. ante Bk. — εἶπερ γε N Sp.: εἶπερ.

28. ἐντιθεμένου addidi coll. § 45; an delendum καὶ?
 — ἐν μὲν ᾧ N A Mr. (μὲν ᾧ pr. A): ἐν ᾧ μὲν. — ὁμολογῶ-
 σιν N, pr. A, BZM. — αὐτοὶ ὁμολ. μὴ Fr. — παρασχέσομαι
 Bk. coll. § 24: παραστήσομαι.

29. φροῦδος] cf. Harp.: φρ. Ἄντ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώ-
 δου φόνου ἀντὶ τοῦ ἐκποδῶν. — μὲν φροῦδος N Mr.: φροῦ-
 δος μὲν AB (Bk. Dobs. Turr.), φροῦδος cett. — ὁ Ἡρώδης
 N Mr.: Ἡρώδης. — τὸ αἷμα codd. Mr.: τι αἷμα. — τῶν προ-
 βάτων] προβάτων ci. R.

30. καὶ ante καταψευσ. abesse mal. R. Bait.

παραχρημα ἐβασάνισαν, οὗτος μὲν οὐδὲν εἶπε περὶ ἐμοῦ φλαῦρον· ὃν δ' ἡμέραις ὕστερον πολλαῖς ἐβασάνισαν, ἔχοντες παρὰ σφίσιν αὐτοῖς τὸν πρόσθεν χρόνον, οὗτος ἦν ὁ πεισθεὶς ὑπὸ τούτων καὶ καταψεύσάμενος ἐμοῦ. παρέξομαι δὲ τούτων τοὺς μάφ-
 τυρας.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

- 31 Ὡς μὲν ὕστερον τοσοῦτω χρόνω ὁ ἀνὴρ ἐβασανίσθη, μεμαρτύρηται ὑμῖν προσέχετε δὲ τὸν νοῦν αὐτῇ τῇ βασάνω, οἷα γεγένηται. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος ᾧ ἴσως οὗτοι τοῦτο μὲν ἐλευθερίαν ὑπέσχοντο, τοῦτο δ' ἐπὶ τούτοις ἦν παύσασθαι κακούμενον αὐτόν, ἴσως ὑπ' ἀμφοῖν πεισθεὶς καταψεύσατό μου, τὴν μὲν ἐλευθερίαν ἐλπίσας οἴσεσθαι, τῆς δὲ βασάνου
- 32 εἰς τὸ παραχρημα βουλόμενος ἀπηλλάχθαι. οἶμαι δ' ὑμᾶς ἐπίστασθαι τοῦτο, ὅτι ἐφ' οἷς ἂν τὸ πλεῖστον μέρος τῆς βασάνου, πρὸς τούτων εἰσὶν οἱ βασανιζόμενοι λέγειν ὅ τι ἂν ἐκείνοις μέλλωσι χαριεῖσθαι· ἐν τούτῳ γὰρ αὐτοῖς ἐστὶν ἡ ὠφέλεια, ἄλλως τε κἂν μὴ παρόντες τυγχάνωσιν ὧν ἂν καταψεύδωνται. εἰ γὰρ ἐγὼ μὲν ἐκέλευον αὐτόν στρεβλοῦν ὡς οὐ τάληθῆ λέγοντα, ἴσως ἂν ἐν αὐτῷ τούτῳ ἀπετρέπετο μηδὲν κατ' ἐμοῦ καταψεύδεσθαι, νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ (μετὰ) τῶν σφί-

31. τοσοῦτω ci. R. Hi.: τούτω τῶ. — ὑπ'] ἐπ' pr. A.

32. ἢ post βασ. add. Dobr. — ὅτι ἂν] ὅτ' ἂν ABZM. ὅταν N. — ἐν τούτῳ S.: ἐν τούτοις. — καταψεύδονται] κατάψωνται pr. A. — ἐγὼ μὲν N et pr. A (Turr. Mr): ἐγὼ. — post ἐπιτιμηταὶ (h. e. κολασταὶ, cf. quae deinceps narrantur) μετὰ addidi („prout ipsis conveniebat“). — σφίσι N.

σιν αὐτοῖς συμφερόντων. ἕως μὲν οὖν μετὰ χρηστῆς 33
 τῆς ἐλπίδος ἐγίνωσκε μου καταψευσάμενος, τούτῳ
 δυσχυρίζετο τῷ λόγῳ· ἐπειδὴ δὲ ἐγίνωσκειν ἀποθα-
 νούμενος, ἐνταῦθ' ἤδη τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο, καὶ ἔλε-
 γεν ὅτι πεισθείη ὑπὸ τούτων ἐμοῦ καταψεύδεσθαι.
 διαπειραθέντα δ' αὐτὸν τὰ ψευδῆ λέγειν, ὕστερον 34
 δὲ τάληθῆ λέγοντα, οὐδέτερα ὠφέλησεν, ἀλλ' ἀπέ-
 κτειναν ἄγοντες τὸν ἄνδρα, τὸν μηνυτήν, ᾧ πιστεύον-
 τες ἐμὲ διώκουσι, τοῦναντίον ποιήσαντες ἢ οἱ ἄλλοι
 ἄνθρωποι. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι τοῖς μηνυταῖς τοῖς μὲν
 ἐλευθέροις χρήματα διδῶσι, τοὺς δὲ δούλους ἐλευ-
 θεροῦσιν· οὗτοι δὲ θάνατον τῷ μηνυτῇ τὴν δωρεὰν
 ἀπέδωσαν, ἀπαγορευόντων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν μὴ
 ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα πρὶν [ἄν] ἐγὼ ἔλθοιμι. δῆλον 35
 οὖν ὅτι οὐ τοῦ σώματος αὐτοῦ χρεία ἦν αὐτοῖς, ἀλλὰ
 τῶν λόγων· ζῶν μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς αὐτῆς βα-
 σάνου ἰὼν ὑπ' ἐμοῦ κατήγορος ἂν ἐγίνετο τῆς τού-
 των ἐπιβουλής, τεθνεῶς δὲ τὸν μὲν ἔλεγχον τῆς ἀλη-
 θείας ἀπεστέρει δι' αὐτοῦ τοῦ σώματος ἀπολλυμένου,
 τοῖς δὲ λ' οἰς τοῖς ἐψευσμένοις ὑπ' ἐκείνου ὡς ἀλη-
 θέσιν οὖσιν ἐγὼ ἀπόλλυμαι. τούτων δὲ μάρτυράς
 μοι κάλει.

(ΜΑΡΤΥΡΕΣ).

33. τῆς post χρηστῆς om. N Mr. (etiam R. abesse mal.,
 τινὸς W.). — καταψευσάμενος N: num καταψευσμένος? —
 ἐνταῦθ' pr. A. — πειθείη N. — καταψεύδεσθαι N.

34. ὠφέλησεν ci. R. (Turr.): ὠφέλισαν. — ἄγοντες om.
 ZM et pr. A. — ἀπαγορευόντων A. — πρὶν ἄν] ἄν del. Lin-
 der. K., πρὶν ἢ W.

35. αὐτῆς] αὐτοῦ BZM. — ἀπολλυμένου οὐ N, δι' del.
 S.; malim τὸν μὲν δι' αὐτοῦ ἔλ. τ. ἄλ. ἀπ. αὐτοῦ τ. σώμ.
 ἀπ. — titulum ΜΑΡΤΥΡΕΣ auct. R. add. Turr. Mr.

- 36 Ἐχρῆν μὲν γὰρ αὐτούς, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἐνθάδε παρέχοντας τὸν μηνυτὴν αὐτὸν ἀπελέγχειν ἐμέ, καὶ αὐτῷ τούτῳ χρῆσθαι ἀγωνίσματι, ἐμφανῆ παρέχοντας τὸν ἄνδρα καὶ κελεύοντας βασανίζειν, ἀλλὰ μὴ ἀποκτείνειν. φέρε γὰρ δὴ ποτέρῳ νῦν χρήσονται τῶν λόγων; πότερα ᾧ πρῶτον εἶπεν ἢ ᾧ ὕστερον; καὶ πότερ' ἀληθῆ ἐστίν, ὅτ' ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον
- 37 ἢ ὅτ' οὐκ ἔφη; εἰ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ εἰκότος ἐξετασθῆναι δεῖ τὸ πρᾶγμα, οἱ ὕστεροι λόγοι ἀληθέστεροι φαίνονται. ἐψεύδετο μὲν γὰρ ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἐπειδὴ δὲ τῷ ψεύδεσθαι ἀπώλλυτο, ἠγγήσατο τ' ἀληθῆ κατειπὼν διὰ τούτου σωθῆναι ἄν. τῆς μὲν οὖν ἀληθείας οὐκ ἦν αὐτῷ τιμωρὸς οὐδεὶς· οὐ γὰρ παρῶν ἐγὼ ἐτύγγανον, ᾧπερ σύμμαχος ἦν ἢ ἀλήθεια τῶν ὑστέρων λόγων· τοὺς δὲ προτέρους λόγους τοὺς κατεψευσμένους ἦσαν οἱ ἀφανιοῦντες ὥστε μηδέποτε
- 38 εἰς τὸ ἀληθὲς καταστῆναι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι καθ' ὧν ἂν μηνύη τις, αὐτοὶ κλέπτουσι τοὺς μηνύοντας κατ' ἀφανίζουσιν· αὐτοὶ δὲ οὗτοι οἱ ἀπάγοντες καὶ
- 134 | ξητοῦντες τὸ πρᾶγμα τὸν κατ' ἐμοῦ μηνυτὴν ἰφάνισαν. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τὸν ἄνδρα ἠφάνισα ἢ μὴ ἠθελον ἐκδοῦναι τούτοις ἢ ἄλλον τινὰ ἔφευγον ἔλεγχον, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις εἰς τὰ πρᾶγματα ἐχρῶντο καὶ ἦν ταῦτα αὐτοῖς μέγιστα τεκμήρια κατ'

36. ἐχρῆν μὲν] μὲν om. N. — τῶν λόγων] τῷ λ. pr. A. — πότερα] πρότερα pr. A.

37. τῷ ψεύδ.] τὸ ψ. N et pr. A. — διὰ τούτου] δια τοῦτο N et pr. A (Mr.). — ἦσαν οἱ ἀφαν. κτέ.] S. ci.: ὥστε μηδ. εἰς τὸ ἀλ. καταστ. ἦσαν οἱ ἀφ. (scil. αὐτόν).

38. ἂν μηνύη N Mr.: μηνύη ἄν. — αὐτοὶ κλέπτουσι] οὗτοι κλ. S. — ἐκκλέπτουσι Hi. — αὐτοῖς ἂν τούτοις Sp.: αὐτοὶ δὴ τούτοις. cf. § 84; 1, 11; 6, 27. 28. ἂν particulam deesse

έμου· νῦν δέ, ὅποτε αὐτοὶ οὗτοι προκαλουμένων τῶν φίλων τῶν ἐμῶν ταῦτ' ἔφυγον, ἐμοὶ δήπου κατὰ τούτων εἶναι χρὴ ταῦτα τεκμήρια, ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον ἢν ἠτιῶντο.

Ἔτι δὲ καὶ τάδε λέγουσιν, ὡς ὠμολόγει ὁ ἄν- 39
 θρωπος βασανιζόμενος συναποκτεῖναι τὸν ἄνδρα. ἐγὼ δέ φημι ταῦτα μὲν οὐ λέγειν αὐτόν, ὅτι δὲ ἐξαγάγοι ἐμὲ καὶ τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ ὅτι ἤδη τε-
 θνεῶτα αὐτόν ὑπ' ἐμοῦ συνανελῶν καὶ ἐνθεις εἰς τὸ πλοῖον καταποντώσειε. καίτοι σκέψασθε ὅτι πρῶ- 40
 τον μὲν, πρὶν ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀναβῆναι, ὁ ἀνὴρ μέχρι τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης τῇ ἀληθείᾳ ἐχρῆτο καὶ ἀπέλυέ με τῆς αἰτίας· ἐπειδὴ δὲ ἐπὶ τὸν τροχὸν ἀνέ-
 βη, τῇ ἀνάγκῃ χρώμενος ἤδη κατεψεύδετό μου, βου-
 λόμενος ἀπηλλάχθαι τῆς βασάνου· ἐπειδὴ δὲ ἐπαύ- 41
 σατο βασανιζόμενος, οὐκέτι ἔφη με τούτων εἰργάσθαι οὐδέν, ἀλλὰ τὸ τελευταῖον ἀπώμωξεν ἐμέ τε καὶ αὐτόν ὡς ἀδίκως ἀπολλυμένους, οὐ χάριτι τῇ ἐμῇ —
 πῶς γάρ; ὅς γε κατεψεύσατο —, ἀλλ' ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀληθοῦς καὶ βεβαιῶν τοὺς πρώτους λόγους ὡς ἀληθεῖς εἰρημένους. ἔπειτα δὲ ὁ ἕτερος ἄνθρωπος, 42
 ὁ ἐν τῷ αὐτῷ πλοίῳ πλέων καὶ παρῶν διὰ τέλους

etiam S. iudicavit. — ταῦτα τεκμ. Bk. Dobr.: ταῦτα τὰ τεκμ. — ἠτιῶντο Dobr. coll. 6, 27 (Turr.): ᾤοντο.

39. ἐξαγάγοι Bait. Turr.: ἐξάγοι AB, ἐξάγει NZM. — συνανελῶν καὶ add. Mr. e N, qui praebet συνελῶν (sicut § 42) καὶ. etiam A habet . . . ενθεις.

40. ὅτι πρῶτον μὲν om. A pr., quod non improbat S.

41. ἀδίκως] ἀδίκους N.

42. ὁ ἐν τῷ NMr.: om. ὁ v. — ὡς ἀληθέσιν οὔσι] ὡς ἀλ. εἰρημένοις (sicut exstat 41 extr.) NMr. — μ' ἔφη NMr.: με ἔφη ABk., ἔφη με cett. — συνελεῖν N (sicut § 39). — οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη NMr.: ἔφη οὐκ ἐκβῆναί με.

καὶ συνῶν μοι, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος τοῖς
 μὲν πρώτοις καὶ τοῖς ὕστερον λόγοις τοῖς τοῦ ἀνθρώ-
 που συνεφέρετο ὡς ἀληθείαι οὖσι, διὰ τέλους γάρ
 με ἀπέλυε, τοῖς δ' ἐπὶ τοῦ τροχοῦ λεγομένοις, οὓς
 ἐκεῖνος ἀνάγκη μᾶλλον ἢ ἀληθεία ἔλεγε, τούτοις δὲ
 διεφέρετο. ὁ μὲν γὰρ ἐκβάντα μ' ἔφη ἐκ τοῦ πλοίου
 ἀποκτείνει τὸν ἄνδρα, καὶ αὐτὸς ἤδη τεθνεῶτα συν-
 ανελεῖν μοι· ὁ δὲ τὸ παράπαν οὐδ' ἐκβῆναί μ' ἔφη
 43 ἐκ τοῦ πλοίου. Καίτοι τὸ εἰκὸς σύμμαχόν μοι ἔστιν.
 οὐ γὰρ δῆπου οὕτω κακοδαίμων (ἦν) ἐγώ, ὥστε τὸ
 μὲν ἀποκτείνει τὸν ἄνδρα προύνοησάμην μόνος, ἵνα
 μοι μηδεὶς συνειδείῃ, ἐν ᾧ μοι ὁ πᾶς κίνδυνος ἦν,
 ἥδη δὲ πεπραγμένου μοι τοῦ ἔργου μάρτυρας καὶ
 44 συμβούλους ἐποιούμην. καὶ ἀπέθανε μὲν ὁ ἀνὴρ
 οὕτως ἐγγὺς τῆς θαλάσσης καὶ τῶν πλοίων, ὥς ὁ
 τούτων λόγος ἐστίν· ὑπὸ δὲ ἐνὸς ἀνδρὸς ἀποθνήσκων
 οὔτε ἀνέκραγεν οὔτ' αἰσθησιν οὐδεμίαν ἐποίησεν
 οὔτε τοῖς ἐν τῇ γῆ οὔτε τοῖς ἐν τῷ πλοίῳ; καὶ μὴν
 πολλῶ πλέον γεγωνεῖν ἔστι νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν,
 ἐπ' ἀκτῆς ἢ κατὰ πόλιν· καὶ μὴν ἔτι ἐργηγορότων
 45 φασὶν ἐκβῆναί τὸν ἄνδρα ἐκ τοῦ πλοίου. ἔπειτα ἐν
 τῇ γῆ μὲν ἀποθανόντος, ἐντιθεμένου δὲ εἰς τὸ πλοῖον,
 οὔτε ἐν τῇ γῆ σημεῖον οὐδὲ αἶμα ἐφάνη οὔτε ἐν τῷ
 πλοίῳ, νύκτωρ μὲν ἀναιρεθέντος, νύκτωρ δ' ἐντι-
 θεμένου εἰς τὸ πλοῖον. ἢ δοκεῖ ἂν ἰμῖν ἀνθρωπος

44. ὁ ἀνὴρ NMr.: ἀνηρ (ἀνήρ W.). — οὕτως omnes.
 — ἀνδρὸς om. Bk. Turr. — νύ· καὶ μὴν πολλῶ — κατὰ πό-
 λιν transposuit ante ἢ δοκεῖ ἂν ἰμῖν § 45 Mr. — πλέον
 γεγωνεῖν Cobet. Mnem. IV, 153: πλέον γε ἀγνοεῖν (πλ. γε
 ἀκούειν Br., ἡσόν γε ἀγνοεῖν ipse aliquando proposui).

45. σημεῖον (οὐδὲν) Cob. Hi., qui deinceps delet οὐδὲ

δύνασθαι ἐν τοιοῦτῳ πράγματι ὦν τά τε ἐν τῇ γῆ
 ὄντα ἀναξύσαι καὶ τὰ ἐν τῷ πλοίῳ ἀποσπογγίσαι, ἃ
 οὐδὲ μεθ' ἡμέραν (ἄν) τις οἴός τε ἐγένετο, ἐνδον
 ὦν αὐτοῦ καὶ μὴ πεφοβημένος, τὸ παράπαν ἀφανίσαι;
 ταῦτα, ὧ ἄνδρες, πῶς εἰκότα ἐστίν; "Ὁ δὲ καὶ μά- 46
 λιστα δεῖ ἐνθυμεῖσθαι, — καὶ μὴ μοι ἄχθεσθε, ἂν
 ὑμᾶς πολλάκις ταῦτ' ἀντιδιδάξω. μέγας γὰρ ὁ κίνδυνός
 ἐστίν, καθ' ὃ τι δ' ἂν ὑμεῖς ὀρθῶς γινώτε, κατὰ
 τοῦτο σώσομαι, καθ' ὃ τι δ' ἂν ψευσθῆτε τάληθοῦς,
 κατὰ τοῦτο ἀπόλλυμαι. μὴ οὖν ἐξέλθαι τοῦτο ὑμῶν
 μηδεὶς, ὅτι τὸν μηνυτὴν ἀπέκτειναν, καὶ διετείναντο
 αὐτὸν μὴ εἰσελθεῖν εἰς ὑμᾶς, μηδ' ἐμοὶ ἐγγενέσθαι
 παρόντι ἄξιαι τὸν ἄνδρα καὶ βασανίσαι αὐτόν. καί- 47
 τοι πρὸς τούτων ἦν τοῦτο. νῦν δὲ πριάμενοι τὸν
 ἄνδρα, ἰδίᾳ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἀπέκτειναν τὸν μηνυ-
 τήν, οὔτε τῆς πόλεως ψηφισαμένης, οὔτε αὐτόχειρα
 ὄντα τοῦ | ἀνδρός. ὃν ἐχρῆν δεδεμένον αὐτοὺς φυ- 135
 λάσσειν, ἢ τοῖς φίλοις τοῖς ἐμοῖς ἐξεγγυῆσαι, ἢ τοῖς
 ἄρχουσι τοῖς ὑμετέροις παραδοῦναι, καὶ ψῆφον περὶ
 αὐτοῦ γενέσθαι. νῦν δὲ αὐτοὶ καταγνόντες τὸν θά-
 νατον τοῦ ἀνδρός ἀπεκτείνετε· ὃ οὐδὲ πόλει ἐξεστίν,
 ἄνευ Ἀθηναίων οὐδένα θανάτῳ ζημιῶσαι. καὶ τῶν

αἷμα. — ἀνασπογγίσαι NMr. — ἂν post ἡμέραν add. Bait.;
 ἐγένετ' ἂν Dobr.

46. μάλιστα ἐνθυμεῖσθε N; δεῖ om. etiam pr. A. —
 ταῦτα N: ταῦτα cett. cod. et Ald. — ἐξελεῖται N et pr.
 A; ἐξέλητε M Ald. — διετείναντο] cf. Harp.: διετείνοντο.
 ἰδίως Ἀ. τοῦτ' ἔταξεν ἐν τῷ περὶ τοῦ Ἡρώδου φόνου,
 ἀντὶ τοῦ διὰ συντόνου σπουδῆς ἀπρηνήσαντο. Igitur Harp.
 quoque, ut vidit Bk., διετείναντο legit: quamquam impf.
 exstat etiam ap. Suid. Zonar. Cram. Anecd. II p. 492, 33.
 — ἄξιαι] ἐξαιτεῖν Baiter.

μὲν ἄλλων λόγων τῶν ἐκείνου τουτουσί κριτὰς ἤξιώ-
 σατε γενέσθαι, τῶν δὲ ἔργων αὐτοὶ δικασταὶ ἐγέννε-
 48 σθε. καίτοι οὐδὲ οἱ τοὺς δεσπότας ἀποκτείναντες,
 εἰάν ἐπ' αὐτοφώρῳ ληφθῶσιν, οὐδ' οὗτοι ἀποθνή-
 σκουσιν ὑπ' αὐτῶν τῶν προσηκόντων, ἀλλὰ παρα-
 διδόασιν αὐτοὺς τῇ ἀρχῇ κατὰ νόμους ὑμετέρους
 πατρίους. εἶπερ γὰρ καὶ μαρτυρεῖν ἔξεστι δούλῳ
 κατὰ τοῦ ἐλευθέρου τὸν φόνον, καὶ τῷ δεσπότη, ἂν
 δοκῇ, ἐπεξελθεῖν ὑπὲρ τοῦ δούλου, καὶ ἡ ψῆφος
 ἴσον δύναται τῷ δοῦλον ἀποκτείναντι καὶ τῷ ἐλεύ-
 θερον, εἰκός τοι καὶ ψῆφον γενέσθαι περὶ αὐτοῦ ἦν,
 καὶ μὴ ἄκριτον ἀποθανεῖν αὐτὸν ὑφ' ὑμῶν. ὥστε
 πολλῷ ἂν δικαιότερον ὑμεῖς ἐκρίνεσθε ἢ ἐγὼ νῦν
 φεύγω ὑφ' ὑμῶν ἀδίκως.

49 Σκοπεῖτε δὲ ὧ ἄνδρες καὶ ἐκ τοῖν λόγοιν τοῖν
 ἀνδροῖν ἑκατέροιν τοῖν βασανισθέντοιν τὸ δίκαιον
 καὶ τὸ εἰκός. ὁ μὲν γὰρ δοῦλος δύο λόγῳ ἔλεγε-
 τοτὲ μὲν ἔφη με εἰργάσθαι τὸ ἔργον, τοτὲ δὲ οὐκ
 ἔφη· ὁ δὲ ἐλεύθερος οὐδέπω νῦν εἴρηκε περὶ ἐμοῦ
 φλαῦρον οὐδέν, τῇ αὐτῇ βασάνῳ βασανιζόμενος·
 50 τοῦτο μὲν γὰρ οὐκ ἦν αὐτῷ ἐλευθερίαν προτείναντας
 ὥσπερ τὸν ἕτερον πείσαι· τοῦτο δὲ μετὰ τοῦ ἀλη-
 θοῦς ἐβούλετο κινδυνεύων πάσχειν ὅ τι δέοι, ἐπεὶ

47. ἄλλων abesse mal. Dobr. Bait. — ἐγέννεσθε scripsi·
 γίνεσθαι Z Turr., γίνεσθε cett.

48. ἀποθνήσκουσιν NMr.: θνήσκουσιν. — τῷ ἐλεύθερον
 ci. R., recep. Bk.: τὸν ἐλευθέρου. — δικαιότ. ὑμεῖς NMr.:
 ὑμεῖς δικαιότερον. — κρίνεσθε codd.; κρίνισθε v. —
 φεύγω add. NA Bk.

49. σκοπεῖτε δὲ] σκ. δὴ NAB. — ἑκατέρου? — δύο]
 δύο AAld. (Turr.), δύν B, σύν ZM. cf. 3 β 12; 6, 31.

50. προτείναντας NA et ci. R., προτείναντον B, προ-
 τείναντι v. ante Bk. — ὅτι δέοι NAB Bk. in Add. Turr.

τό γε συμφέρον καὶ οὗτος ἠπίστατο, ὅτι τότε παύ-
 σοιτο στρεβλούμενος, ὁπότε εἰποι τὰ τούτοις δοκοῦν-
 τα. ποτέρῳ οὖν εἰκός ἐστι πιστεῦσαι, τῷ διὰ τέλους
 τὸν αὐτὸν ἀεὶ λόγον λέγοντι, ἢ τῷ τοτὲ μὲν φάσκοντι
 τοτὲ δ' οὐ; ἀλλὰ καὶ ἄνευ βασιάνου τοιαύτης οἱ τοὺς
 αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λόγους λέγοντες πιστό-
 τεροὶ εἰσι τῶν διαφερομένων σφίσιν αὐτοῖς. ἔπειτα 51
 δὲ καὶ ἐκ τῶν λόγων τῶν τοῦ ἀνθρώπου μερὶς ἑκα-
 τέρῳ ἴση ἐστὶ, τούτοις μὲν τὸ φάσκειν, ἐμοὶ δὲ τὸ
 μὴ φάσκειν, ἕκ τε ἀμφοῖν τοῖν ἀνδροῖν τοῖν βασα-
 νισθέντοι· ὁ μὲν γὰρ ἔφησεν, ὁ δὲ διὰ τέλους ἔξαφ-
 νος ἦν. καὶ μὲν δὴ τὰ ἐξ ἴσου γενόμενα τοῦ φεύ-
 γοντός ἐστι μᾶλλον ἢ τοῦ διώκοντος, εἴπερ γε καὶ
 τῶν ψήφων ὁ ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γιγνόμενος τὸν φεύ-
 γοντα μᾶλλον ὠφελεῖ ἢ τὸν διώκοντα.

Ἡ μὲν βάσανος ὡς ἄνδρες τοιαύτη γεγένηται, ἢ 52
 οὗτοι πιστεύοντες εὖ εἰδέναι φασὶν ὑπ' ἐμοῦ ἀποθα-
 νόντα τὸν ἄνδρα. καίτοι τὸ παράπαν ἔγωγ' ἂν εἴ
 τι συνήδειν ἐμαντῷ καὶ εἴ τι ἐμοὶ τοιοῦτον εἰργα-
 στο, ἠφάνισ' ἂν τῷ ἀνθρώπῳ, ὅτε ἐπ' ἐμοὶ ἦν τοῦ-
 το μὲν εἰς τὴν Αἴνον ἀπάγειν ἅμα ἐμοί, τοῦτο δὲ
 εἰς τὴν ἠπειρον διαβιβᾶσαι, καὶ μὴ ὑπολείπεσθαι
 μηνυτὰς κατ' ἐμαντοῦ τοὺς συνειδότας. φασὶ δὲ 53

Mr.: ἔτι δ. Z, εἴ τι δ. v. — παύσοιτο Cob.: παύσαιτο. —
 ἀεὶ λόγον NMr.: λόγον ἀεὶ v. (ἀεὶ om. Z et pr. A, quod
 prob. S.).

51. τοῦ ἑτέρου ἀνθρ. Hi., qui del. vv. ἕκ τε ἀμφ. —
 ἔξαφνος ἦν. — ἑκατέρωσι W. — ἴση ἐστὶ ἴσον ἐπὶ ut vide-
 tur pr. A, ἴσον εἰ N. num igitur μέρος olim fuit? — τούτοις
 μὲν τὸ τοῦτον μὲν τοι N, τοῦτο μὲντοι pr. A. — (πρὸς) τοῦ
 φεύγοντος Hi. — γιγνόμενος N: γενόμενος.

52. γεγένηται N: ἐγένετο. — εἴ τι ἐμοί] εἴ τ' ἐμοὶ N
 et pr. A. — ἀπάγων N et pr. A.

γραμματείδιον εὔρειν ἐν τῷ πλοίῳ, ὃ ἐπεμπον ἐγὼ
 Λυκίῳ, ὡς ἀποκτείναιμι τὸν ἄνδρα. καίτοι τί ἔδει
 με γραμματείδιον πέμπειν, αὐτοῦ συνειδότης τοῦ τὸ
 γραμματείδιον φέροντος; ὥστε τοῦτο μὲν σαφέστε-
 ρον αὐτὸς ἐμελλεν εἶρειν ὁ εἰργασμένος, τοῦτο δὲ
 οὐδὲν ἔδει κρύπτειν αὐτόν· ἃ γὰρ μὴ οἶόν τε εἰδέναι
 τὸν φέροντα, ταῦτ' ἂν τις μάλιστα συγγράφας πέμ-
 54 ψειεν. ἔπειτα δὲ ὅ τι μὲν μακρὸν εἴη πρᾶγμα, τοῦτο
 μὲν ἂν τις ἀναγκασθεῖη γράψαι τῷ μὴ διαμνημο-
 νεύειν τὸν ἀπαγγέλλοντα ὑπὸ πλήθους· τοῦτο δὲ
 βραχὺ ἦν ἀπαγγεῖλαι, ὅτι τέθνηκεν ὁ ἀνὴρ. ἔπειτα
 ἐνθυμείσθε ὅτι διάφορον ἦν τὸ γραμματείδιον τῷ
 βασανισθέντι, διάφορος δ' ὁ ἄνθρωπος τῷ γραμμα-
 τειδίῳ· ὁ μὲν γὰρ βασανιζόμενος αὐτὸς ἐφη ἀποκτεί-
 ναι, τὸ δὲ γραμματείδιον ἀνοιχθὲν ἐμὲ τὸν ἀποκτεί-
 55 ναντα ἐμήνυε. καίτοι ποτέρῳ χρῆ πιστεῦσαι; τὸ μὲν
 γὰρ πρῶτον οὐχ εὔρον ἐν τῷ πλοίῳ ζητοῦντες τὸ
 γραμματείδιον, ὕστερον δέ. τότε μὲν γὰρ οὐπω οὐ-
 τως ἐμεμηγάνητο αὐτοῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ ἄνθρωπος ὁ
 πρότερος βασανισθεὶς οὐδὲν ἔλεγε κατ' ἐμοῦ, τότε

53. γραμματείδιον ubique Bk.: γραμματίδιον. — post φέροντος codd. omnes inserunt: τίνος γε δὴ ἔνεκα — ἐμοὶ κάκεινῳ (§ 57 init.), quae verba suo loco omissa sunt. Transposuit Aldus. — αὐτὸς ci. R. (Turr.): αὐτοῖς. — εἶρειν] εὔρειν N. — κρύπτειν αὐτόν editt.: κρ. αὐτά codd. — μὴ post ἃ γὰρ ex NA add. Bk. — συγγράφας πέμψ.] συγγράψειεν ZM et v. ante Bk.

54. μὲν post τοῦτο (τούτον N, τοῦ A pr.) add. NMr. — τῷ μὴ] τοῦ μὴ N (quod prob. Fr.), τὸ μὴ A corr. — διάφορον mal. R. Bk. (Turr.): διαφέρων. — γραμματείδιον ci. Mr.: γραμματίῳ (γραμματεῖῳ Bk.). — γραμματίδιον NZM Mr.: γραμματίων cett. (γραμματεῖον Bk.).

55. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον] haec parum integra videntur. — οὐτω N. — πρότερος NMr. (sicut ὕστερος § 56): πρότερον.

εισβάλλουσιν εἰς τὸ πλοῖον τὸ γραμματείδιον, ἵνα ταύτην ἔχοιεν ἐμοὶ τὴν | αἰτίαν ἐπιφέρειν· ἐπειδὴ δὲ 5 ἀνεγνώσθη τὸ γραμματείδιον καὶ ὁ ὕστερος βασανιζόμενος οὐ συνεφέρετο τῷ γραμματείδῳ, οὐκέτι οἶόν τ' ἦν ἀφανίσαι τὰ ἀναγνωσθέντα. εἰ γὰρ ἠγήσαντο τὸν ἄνδρα πείσειν ἀπὸ πρώτης καταψεύδεσθαι μου, οὐκ ἂν ποτ' ἐμηχανήσαντο τὰ ἐν τῷ γραμματείδῳ. Καὶ μοι μάρτυρας τούτων κάλει.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Τίνος γε δὴ ἔνεκα τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα; οὐδὲ 57 γὰρ ἔχθρα οὐδεμία ἦν ἐμοὶ κάκεινῳ. λέγειν δὲ τολμῶσιν ὡς ἐγὼ χάριτι τὸν ἄνδρα ἀπέκτεινα. καὶ τίς πώποτε χαριζόμενος ἑτέρῳ τοῦτο εἰργάσατο; οἶμαι μὲν γὰρ οὐδένα, ἀλλὰ δεῖ μεγάλην τὴν ἔχθραν ὑπάρχειν τῷ τοῦτο μέλλοντι ποιήσειν, καὶ τὴν πρόνοιαν ἐκ πολλῶν φανερὰν εἶναι ἐπιβουλεομένην. ἐμοὶ δὲ κάκεινῳ οὐκ ἦν ἔχθρα οὐδεμία. Εἶεν, ἀλλὰ δεισας 58 περὶ ἑμαυτοῦ μὴ αὐτὸς παρ' ἐκείνου τοῦτο πάθοιμι; καὶ γὰρ ἂν τῶν τοιούτων ἔνεκά τις ἀναγκασθεῖη τοῦτο ἐργάσασθαι. ἀλλὰ οὐδὲν μοι τοιοῦτον ὑπῆρκετο εἰς αὐτόν. Ἀλλὰ χρήματα ἔμελλον λήψεσθαι ἰποκτείνας αὐτόν; ἀλλ' οὐκ ἦν αὐτῷ. ἀλλὰ σοὶ 59

56. ἀνεγνώσθη NA Bk.: ἀνεσώθη. — συνεπέφεροτο τὸ γραμματείδιον BZM; συνεπιφέροτο τῷ γρ. Ald. (συνεφέρ. iam R.). — οὐκέτι N: οὐκέτ' A, οὐκέθ' v.

57. οὐδὲ Ald.: οὔτε. — κάκεινῳ NMr.: καὶ ἐκείνῳ. cf. autem de hoc enuntiato (τίνος — κάκεινῳ) quae ad § 53 adnotavi. — ἀπέκτεινα W.: ἔκτεινα. — φανερὰν εἶναι NMr.: εἶναι φαν.

58. vñ. ἀλλὰ χρήματα — οὐκ ἦν αὐτῷ in codd. post ἔχθρα οὐδεμία (§ 57 extr.) inferuntur: transp. Dobr. Bait. Mr.

μᾶλλον ἐγὼ τὴν πρόφασιν ταύτην ἔχοιμ' ἂν εἰκότως μετὰ τῆς ἀληθείας ἀναθεῖναι, ὅτι χρημάτων ἕνεκα ζητεῖς ἐμὲ ἀποκτείνειν, μᾶλλον ἢ σὺ ἐμοὶ ἐκείνον· καὶ πολὺ ἂν δικαιότερον ἀλοίης σὺ τοῦ φόνου ἐμὲ ἀποκτείναντος ὑπὸ τῶν ἐμοὶ προσηκόντων, ἢ ἐγὼ ὑπὸ σοῦ καὶ τῶν ἐκείνου ἀναγκαίων. ἐγὼ μὲν γάρ σοι φανερὰν τὴν πρόνοιαν εἰς ἐμὲ ἀποδείκνυμι, σὺ δὲ με ἐν ἀφανεῖ λόγῳ ζητεῖς ἀπολέσαι.

- 60 Ταῦτα μὲν ὑμῖν λέγω, ὡς αὐτῷ μοι πρόφασιν οὐδεμίαν ἔχει ἀποκτείνειν τὸν ἄνδρα· δεῖ δὲ με καὶ ὑπὲρ Λυκίου ἀπολογήσασθαι, ὡς ἔοικεν, ἀλλ' οὐχ ὑπὲρ αὐτοῦ μόνου, ὡς οὐδ' ἐκείνον εἰκότως αἰτιῶνται. λέγω τοίνυν ὑμῖν ὅτι ταῦτα ὑπῆρχεν αὐτῷ εἰς ἐκείνον ἅπερ ἐμοί· οὔτε γὰρ χρήματα ἦν αὐτῷ ὀπόθεν ἂν ἔλαβεν ἀποκτείναντος ἐκείνον, οὔτε κίνδυνος αὐτῷ ὑπῆρχεν οὐδεὶς ὄντινα διέφευγεν ἀποθανόντος
- 61 ἐκείνου. τεκμήριον δὲ μέγιστον ὡς οὐκ ἐβούλετο αὐτὸν ἀπολέσαι· ἐξὸν γὰρ αὐτῷ ἐν ἀγῶνι καὶ κινδύνῳ μεγάλῳ καταστήσαντι μετὰ τῶν νόμων τῶν ὑμετέρων ἀπολέσαι ἐκείνον, εἴπερ προωφείλετο αὐτῷ κακόν, καὶ τό τε ἴδιον τὸ αὐτοῦ διαπράξασθαι καὶ τῇ πόλει τῇ ὑμετέρῃ χάριν καταθέσθαι, εἰ ἐπέδειξεν ἀδικοῦντα ἐκείνον, οὐκ ἠξίωσεν, ἀλλ' οὐδ' ἦλθεν

59. σὺ ἐμοὶ] σὺν ἐμ. N, pr. A, ZM. — ἀλοίης NA; ἀλλοίης B, ἀλλοιεύς ZM, ἀλώης v. ante Bk. — σὺ τοῦ φόνου Ald. et v. ante Bk.: τοῦ φόνου codd. Bk., σὺ φόνου Mr.

60. ἔχει (ἀναθεῖναι) Bait.; εἶχε (τὸ) ἀποκτ. K. — δεῖ δὲ με] δὲ om. N.

61. προωφείλέ τι Dobr. — ἦλθεν ἐπὶ τοῦτον Mr. e N. — post αὐτῷ deesse videtur παρέξουμαι δὲ τούτων τοὺς μάρτυρας vel simile quid. idem accidit 6, 15 (cf. etiam 5, 83).

ἐπὶ τοῦτο· καίτοι καλλίων γε ἦν ὁ κίνδυνος αὐτῷ.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Ἄλλὰ γὰρ ἐνταῦθα μὲν ἀφῆκεν αὐτόν· οὐ 62
 γὰρ ἔδει κινδυνεύειν αὐτόν περὶ τε αὐτοῦ καὶ περὶ
 ἑμοῦ· ἐνταῦθα δ' ἐπεβούλευεν, ἐν ᾧ γνωσθεὶς ἂν
 ἀπεστέρει μὲν ἐμὲ τῆς πατρίδος, ἀπεστέρει δὲ αὐ-
 τὸν ἱερῶν καὶ ὁσίων καὶ τῶν ἄλλων ἄπερ μέγιστα
 καὶ περὶ πλείστου ἐστὶν ἀνθρώποις. Ἐπειτα δ' εἰ
 καὶ ὡς μάλιστα ἐβούλετο αὐτόν ὁ Λυκῖνος τεθνάναι
 — εἶμι γὰρ καὶ ἐπὶ τὸν τῶν κατηγορῶν λόγον —, οὐ
 αὐτὸς οὐκ ἠξίου αὐτόχειρ γενέσθαι, τοῦτο τὸ ἔργον
 ἐγὼ ποτ' ἂν ἐπέισθην ἀντ' ἐκείνου ποιῆσαι; πότῃρα 63
 ὡς ἐγὼ μὲν ἦν τῷ σώματι ἐπιτήδειος διακινδυνεύειν,
 ἐκεῖνος δὲ χρήμασι τὸν ἑμὸν κίνδυνον ἐκπρίασθαι;
 οὐ δῆτα· τῷ μὲν γὰρ οὐκ ἦν χρήματα, ἑμοὶ δὲ ἦν·
 ἀλλ' αὐτὸ τούναντίον ἐκεῖνος τοῦτο θᾶσσον ἂν ὑπ'
 ἑμοῦ ἐπέισθη κατὰ γε τὸ εἰκὸς ἢ ἐγὼ ὑπὸ τούτου,
 ἐπεὶ ἐκεῖνός γ' ἑαυτὸν οὐδ' ὑπερήμερον γενόμενον
 ἐπὶ μνῶν δυνατὸς ἦν λύσασθαι, ἀλλ' οἱ φίλοι αὐ-
 τὸν ἐλύσαντο. καὶ μὲν δὴ καὶ τῆς χρείας τῆς ἐμῆς
 καὶ τῆς Λυκίνου τοῦτο ὑμῖν μέγιστον τεκμηρίον ἐστίν,
 ὅτι οὐσφόδρα ἐχρώμην ἐγὼ Λυκίνῳ φίλῳ, ὡς πάντα
 ποιῆσαι ἂν τὰ ἐκείνῳ δοκοῦντα· οὐ γὰρ δὴ που ἐπὶ
 μὲν μνάς οὐκ ἀπέτισα ὑπὲρ αὐτοῦ δεδεμένου καὶ

62. οὐ γὰρ] οὐδὲ N, οὐπερ οὐκ Ald. et v. ante Bk. —
 περὶ ἑμοῦ] περὶ add. N Mr.

63. αὐτὸ τούναντίον S.: αὐτὸ τοῦτο ἐν. N et pr. A,
 αὐτὸ τὸ ἐν. v. — vv. τῷ μὲν γὰρ — ἑμοὶ δὲ ἦν cum R.
 post ὑπὸ τούτου transposita mal. Bait. — τεκμηρίον ἐστίν]
 num τ. ἔσται? — ἐπέτισα N. — ὑπὲρ αὐτοῦ Meier. Mr.:
 περὶ αὐτοῦ.

λυμαινομένου, κίνδυνον δὲ τοσοῦτον ἀράμενος ἀνδρα ἀπέκτεινα δι' ἐκείνον.

- 64 Ὡς μὲν οὖν οὐκ αὐτὸς αἰτιὸς εἰμι τοῦ πράγμα-
τος οὐδὲ ἐκείνος, ἀποδέδεικται καθ' ὅσον ἐγὼ δύνα-
137 μαι | μάλιστα. τούτῳ δὲ χρῶνται πλείστῳ λόγῳ οἱ
κατήγοροι, ὅτι ἀφανῆς ἐστὶν ὁ ἀνήρ, καὶ ὑμεῖς ἴσως
περὶ τούτου αὐτοῦ ποθεῖτε ἀκοῦσαι. εἰ μὲν οὖν
τοῦτο εἰκάζειν με δεῖ, ἐξ ἴσου τοῦτό ἐστι καὶ ὑμῖν
καὶ ἐμοί· οὔτε γὰρ ὑμεῖς αἰτιοὶ τοῦ ἔργου ἐστὲ οὔτε
ἐγώ· εἰ δὲ δεῖ τοῖς ἀληθέσι χρῆσθαι, τῶν εἰργασμέ-
νων τινὰ ἐρωτῶντων· ἐκείνου γὰρ (ἄν) ἄριστα πύ-
65 θοῖντο. ἐμοὶ μὲν γὰρ τῷ μὴ εἰργασμένῳ τοσοῦτον
το μακρότατον τῆς ἀποκρίσεως ἐστὶν, ὅτι οὐκ εἰρ-
γασμαὶ τῷ δὲ ποιήσαντι ῥαδία ἐστὶν ἢ ἀπόδειξις,
καὶ μὴ ἀποδείξαντι εὖ εἰκάσαι. οἱ μὲν γὰρ πανουρ-
γοῦντες ἅμα τε πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν εὐρί-
σκουσι τοῦ ἀδικήματος· τῷ δὲ μὴ εἰργασμένῳ χαλε-
πὸν περὶ τῶν ἀφανῶν εἰκάζειν. οἶμαι δ' ἂν καὶ
ὑμῶν ἕκαστον εἰ τίς τινα ἔροῖτο ὅ τι μὴ τύχοι εἰ-
δώς, τοσοῦτον ἂν εἰπεῖν, ὅτι οὐκ οἶδεν· εἰ δέ τις
περαιτέρῳ κελεύει λέγειν, ἐν πολλῇ ἂν ἔχεσθαι ὑμᾶς
66 ἀπορίᾳ δοκῶ. μὴ τοίνυν ἐμοὶ νείμητε τὸ ἄπορον
τούτου, ἐν ᾧ μὴδ' ἂν αὐτοὶ εὐπορεῖτε· μὴδὲ ἂν εὖ

64. περὶ τούτου αὐτοῦ] π. τ. αὐτοὶ R. — με δεῖ N Mr.: δεῖ με. — ἄν ante ἄριστα add. Dobr. (Turr.); ἄριστ' ἂν Hi.

65. μακρότατον (ci. R.) NMr.: μακρότερον. — τῷ δὲ μὴ εἰργασμ.] τ. δ. μ. ἐργασαμένῳ N. — εἰ τίς τινα] num εἰ τίς τι? — εἶπεν pr. A. — εἰ δ' ἔτι περ. Dobr.; εἰ δέ τι καὶ περ. ci. R. — κελεύει R. Bk. Turr. Mr.: κελεύει. — ἔχεσθαι ὑμᾶς N Mr.: ὑμ. ἔχ. AB Bk. Dobs. Turr.; ὑμ. ἔσεσθαι ceteri.

66. εὐπορεῖτε B Bk.; εὐποροῖτε A; εὐπορῆτε v. — ἀξιοῦται pr. A. — ἂν μὴ ἔξεύρω codd.; μὴ uncis incl. R., om. Turr.

εικάζω, ἐν τούτῳ μοι ἀξιοῦτε τὴν ἀπόφευξιν εἶναι, ἀλλ' ἐξαρκεῖτω μοι ἑμαυτὸν ἀναίτιον ἀποδείξει τοῦ πρᾶγματος. ἐν τούτῳ οὖν ἀναίτιός εἰμι, οὐκ ἐὰν ἐξεύρω ὅτῳ τρόπῳ ἀφανῆς ἐστὶν ἢ ἀπόλωλεν ἀνὴρ, ἀλλ' εἰ μὴ προσήκει μοι μηδὲν ὥστ' ἀποκτεῖναι αὐτόν. Ἦδη δ' ἔγωγε καὶ πρότερον ἀκοῇ ἐπίσταμαι 67 γερον'ς, τοῦτο μὲν τοὺς ἀποθανόντας τοῦτο δὲ τοὺς ἀποκτείναντας οὐχ εὐρεθέντας· οὐκουν ἂν καλῶς ἔχοι, εἰ τούτων δέοι τὰς αἰτίας ὑποσχεῖν τοὺς συγγενομένους. πολλοὶ δὲ γ' ἤδη σχόντες ἐτέρων πραγμάτων αἰτίας, πρὶν τὸ σαφὲς αὐτῶν γνωσθῆναι, προαπώλοντο. ἀντίκα Ἐφιάλτην τὸν ὑμέτερον πο- 68 λίτην οὐδέπω νῦν εὗρηται οἱ ἀποκτείναντες· εἰ οὖν τις ἠξίου τοὺς συνόντας ἐκείνῳ εικάζειν οἵτινες ἦσαν οἱ ἀποκτείναντες Ἐφιάλτην, εἰ δὲ μὴ, ἐνόχους εἶναι τῷ φόνῳ, οὐκ ἂν καλῶς εἶχε τοῖς συνοῦσιν. ἔπειτα οἱ γε Ἐφιάλτην ἀποκτείναντες οὐκ ἐξήτησαν τὸν νεκρὸν ἀφανίσαι, οὐδ' ἐν τούτῳ κινδυνεύειν μηνῦσαι τὸ πρᾶγμα, ὥσπερ οἶδε φασὶν ἐμὲ τῆς μὲν ἐπιβουλῆς οὐδένα κοινωνὸν ποιήσασθαι τοῦ θανάτου, τῆς δ' ἀναιρέσεως. τοῦτο δ' ἐντὸς οὐ πολλοῦ χρό- 69 νου παῖς ἐξήτησεν οὐδὲ δῶδεκα ἔτη γεγωνῶς τὸν δεσπότην ἀποκτεῖναι· καὶ εἰ μὴ φοβηθεῖς, ὡς ἀνεβόησεν, ἐγκαταλιπὼν τὴν μάχαιραν ἐν τῇ σφαγῇ ᾗχετο φεύγων ἀλλ' ἐτόλμησε μείναι, ἀπώλοντ' ἂν οἱ ἔνδον ὄντες ἅπαντες· οὐδεὶς γὰρ ἂν ᾗετο τὸν παῖδα τολμησαί ποτε τοῦτο· νῦν δὲ συλληφθεὶς αὐτὸς ὕστε-

— ἢ ἀπόλωλεν unciis incl. Mr. — ἀνὴρ Turr.: ἀνὴρ. — προσήκει N.

69. ἐν post τὴν μάχαιραν add. N Mr. — ὄντες post ἔνδον add. N Mr. — τολμησαί ποτε τοῦτο N Mr.: ποτε τ. τολμ.

ρον κατεῖπεν αὐτοῦ. τοῦτο δὲ περὶ χρημάτων αἰτίαν ποτὲ σχόντες οὐκ οὔσαν, ὡσπερ ἐγὼ νῦν, οἱ Ἑλληνοταμίαι οἱ ὑμέτεροι, ἐκείνοι μὲν ἅπαντες ἀπέθανον ὀργῇ μᾶλλον ἢ γνώμῃ, πλήν ἐνός, τὸ δὲ πρᾶγμα 70 ὕστερον καταφανὲς ἐγένετο. τοῦ δ' ἐνός τούτου — Σωσίαν ὄνομά φασιν αὐτῷ εἶναι — κατέγνωστο μὲν ἤδη θάνατος, ἐτεθνήκει δὲ οὐπω· καὶ ἐν τούτῳ ἐδηλώθη τῷ τρόπῳ ἀπωλώλει τὰ χρήματα, καὶ ὁ ἀνὴρ ἀπελύθη ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ ὑμετέρου παραδεδομένος ἤδη τοῖς ἑνδεκα, οἱ δ' ἄλλοι ἐτέθνασαν οὐδὲν 71 αἰτίοι ὄντες. ταῦθ' ὑμῶν αὐτῶν ἐγὼ οἶμαι μεμνησθαι τοὺς πρεσβυτέρους, τοὺς δὲ νεωτέρους πυνθάνεσθαι ὡσπερ ἐμέ. οὕτως ἀγαθόν ἐστι μετὰ τοῦ χρόνου βασανίζειν τὰ πράγματα. καὶ τοῦτ' ἴσως ἂν φανερόν γένοιτ' ἂν ὕστερον, (ὑπὸ τοῦ) καὶ ὅτῳ τρόπῳ τέθνηκεν ὁ ἄνθρωπος. μὴ οὖν ὕστερον τοῦτο γινῶτε, ἀναίτιόν με ὄντα ἀπολέσαντες, ἀλλὰ πρότερόν γ' εὔ 72 βουλευσασθε καὶ μὴ μετ' ὀργῆς καὶ διαβολῆς, ὡς τούτων οὐκ ἂν γένοιτο ἕτεροι πονηρότεροι σύμβουλοι. οὐ γὰρ ἔστιν ὅ τι ἂν ὀργιζόμενος ἄνθρωπος εὔγνοιή· αὐτὸ γὰρ ᾧ βουλεύεται, τὴν γνώμην διαφθείρει τοῦ ἀνθρώπου. μέγα τοι ἡμέρα παρ' ἡμέραν

— αὐτοῦ corr. A Bk. (αὐτοῦ pr. AN): ἑαυτοῦ. — ἀπέθανον] ἀποθανόντες NA, pr.

70. ἀπελύθη K.: ἀπήχθη (ἀνήχθη Dobr., ἀπηλλάχθη Bait.).

71. πυνθάνεσθαι N. — ἂν post ἴσως om N (del. Sp., ἴσως ἄρα S). — ὑπὸ τοῦ add. S. καὶ ante ὅτῳ om. N et v. ante Bk. — μήτε οὖν N|A B.

72. νγ. οὐ γὰρ ἔστιν — τοῦ ἀνθρώπου affert Stob. flor. 20, 44. — ὅ τι ἂν ὀργ. ἀνθρ. εὔγνοιή Stob.: ὅτι ὀργ. ἀνθρ. ἂν γνολή (odd. — ᾧ βουλ.) ὁ βουλ. Stob. et ci. Steph. (ᾧ βουλεύεται pr. A, οὐ βούλεται ZM). — τοι NMr.: τι A (Bk.

γιγνομένη γνώμην, ὧ ἄνδρες, ἐξ ὀργῆς μεταστῆσαι καὶ τὴν ἀλήθειαν εὐρεῖν τῶν γεγενημένων. | *Εὖ δὲ ἴστε* 73 ὅτι ἐλεηθῆναι ὑφ' ὑμῶν ἄξιός εἰμι μᾶλλον ἢ δίκην 138 δοῦναι· δίκην μὲν γὰρ εἰκός ἐστι διδόναι τοὺς ἀδικοῦντας, ἐλεῖσθαι δὲ τοὺς ἀδίκως κινδυνεύοντας. κρείσσον δὲ χρὴ γίνεσθαι ἀεὶ τὸ ὑμέτερον δυνάμενον ἐμὲ δικαίως σῶζειν, ἢ τὸ τῶν ἐχθρῶν βουλομένου ἀδίκως με ἀπολλύναι. ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν ἔστι καὶ τὰ δεινὰ ταῦτα ποιῆσαι ἃ οὗτοι κελεύουσιν· ἐν δὲ τῷ παραχοῆμα οὐκ ἔστιν ἀρχὴν ὀρθῶς βουλευέσθαι.

Δεῖ δὲ με καὶ ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἀπολογήσασθαι. 74 καίτοι γε πολλῷ μᾶλλον εἰκός ἦν ἐκείνῳ ὑπὲρ ἐμοῦ ἀπολογήσασθαι πατέρα ὄντα· ὁ μὲν γὰρ πολλῷ πρεσβύτερός ἐστι τῶν ἐμῶν πραγμάτων, ἐγὼ δὲ πολλῷ νεώτερος τῶν ἐκείνῳ πεπραγμένων. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτου ἀγωνιζομένου κατεμαρτύρουν ἃ μὴ σαφῶς ἤδειν ἀκοῆ δὲ ἠπιστάμην, δεινὰ ἂν ἔφη πάσχειν ὑπ' ἐμοῦ· νῦν δὲ ἀναγκάζων ἐμὲ ἀπολογεῖ- 75 σθαι ὧν ἐγὼ πολλῷ νεώτερός εἰμι καὶ λόγῳ οἶδα, ταῦτα οὐ δεινὰ ἠρεῖται εἰργάσθαι. ὅμως μέντοι καθ' ὅσον ἐγὼ οἶδα, οὐ προδώσω τὸν πατέρα κακῶς ἀκούοντα ἐν ὑμῖν ἀδίκως. καίτοι τάχ' ἂν σφαλείην, ἃ ἐκεῖνος ὀρθῶς ἔργῳ ἔπραξε, ταῦτ' ἐγὼ λόγῳ μὴ ὀρθῶς εἰπών· ὅμως δ' οὖν κινδυνεύεται. Πρὶν 76

Dobs. Turr.), τε v. — ἡμέρα et γιγνομένη ci. Steph. R. (Bk.): ἡμέραν — γιγνομένην. — ἄνδρες] ἀνδρὸς N. num igitur γνώμην ἀνδρὸς? — μεταστήσειν codd., em. Steph. (Bk.).

73. δὲ χρῆ] δὴ χρῆ N. — γίνεσθαι ἀεὶ NMr.: ἀεὶ γίνεσθαι. — post παραχοῆμα deesse aliquid videtur (ἐξεργάσασθαι? cf. § 92). — ἀρχὴ ἢ codd.; ἀρχὴν Ald.

75. καὶ κινδυνεύεται N et pr. A.

μὲν γὰρ τὴν ἀπόστασιν τῶν Μιτυληναίων γενέσθαι,
 ἔργῳ τὴν εὐνοίαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς· ἐπειδὴ δὲ
 ἢ πόλις ὅλη κακῶς ἐβουλεύσατο [ἀποστᾶσα] καὶ
 ἡμαρτε τῆς ὑμετέρας γνώμης, μετὰ τῆς πόλεως ὅλης
 ἠναγκάσθη συνεξαμαρτεῖν. τὴν μὲν οὖν γνώμην ἔτι
 καὶ ἐν ἐκείνοις ὁμοίος ἦν εἰς ὑμᾶς, τὴν δὲ εὐνοίαν
 οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν ἀντὴν εἰς ὑμᾶς παρέχειν.
 οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν αὐτῷ·
 ἱκανὰ γὰρ ἦν τὰ ἐνέχυρα ἃ εἶχετο αὐτοῦ, οἳ τε πατ-
 ρες καὶ τὰ χρήματα· τοῦτο δ' αὖ μένοντι πρὸς τὴν
 77 πόλιν αὐτῷ ἀδυνάτως εἶχεν ἰσχυρίζεσθαι. ἐπεὶ δ'
 ὑμεῖς τοὺς αἰτίους τούτων ἐκολάσατε, ἐν οἷς οὐκ
 ἐφαίνετο ὦν ὁ ἐμὸς πατήρ, τοῖς δ' ἄλλοις Μιτυλη-
 ναίοις ἄδειαν ἐδώκατε οἰκεῖν τὴν σφετέραν αὐτῶν,
 οὐκ ἔστιν ὅ τι ὕστερον αὐτῷ ἡμάρτηται, [τῷ ἐμῷ
 πατρί,] οὐδ' ὅ τι οὐ πεποιήται τῶν δεόντων, οὐδ'
 ἤς τινος λειτουργίας ἢ πόλις ἐνδεὴς γεγένηται, οὔτε
 ἢ ὑμετέρα οὔτε ἢ Μιτυληναίων, ἀλλὰ καὶ χορηγίας
 78 χορηγεῖ καὶ τέλη κατατίθησιν. εἰ δ' ἐν Αἰνῷ χωρο-
 φιλεῖ, τοῦτο οὐκ ἀποστερῶν γε τῶν εἰς τὴν πόλιν
 ἑαυτὸν οὐδενὸς οὐδ' ἐτέρας πόλεως πολίτης γεγενη-
 μένος, ὥσπερ ἐτέρους ὀρῶ τοὺς μὲν εἰς τὴν ἡπειρου
 λόντας καὶ οἰκοῦντας ἐν τοῖς πολεμίοις τοῖς ὑμετέ-
 ροις, (τοὺς δὲ) καὶ δίκας ἀπὸ ξυμβόλων ὑμῖν δικαζο-

76. ἀποστᾶσα del. Hi. et deinceps τῆς ὑμετέρας γνώμης,
 pro quo τῆς ἀσφαλεστέρας sive τῆς ἀμείνονος γν. rescribi
 vult Dobr. — τὴν δὲ εὐνοίαν] haec parum integra puto:
 an τὴν δὲ ἐν τῶν ἔργων εὐνοίαν? — παρέχεσθαι Hi.

77. τῷ ἐμῷ πατρί del. Dobr.; cf. § 21. (αὐτῶν pro αὐτῷ
 ci. R.) — ἐχορηγεῖ libri. — κατατίθησιν N: κατετίθει.

78. χωροφιλεῖ] cf. Poll. 9, 13: χωροφιλεῖν παρὰ Ἀντι-
 φῶντι. — τοῦτο οὐκ κτέ.] ποιεῖ desid. R., ἀλλὰ add. W.
 Num ἀλλὰ τούτων? — ἑαυτὸν bis A pr. — τοὺς δὲ inseri

μένους, οὐδὲ φεύγων τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον, τοὺς δ' οἴους ὑμεῖς μισῶν συκοφάντας. ἃ μὲν οὖν μετὰ 79 τῆς πόλεως ὄλης ἀνάγκη μᾶλλον ἢ γνώμη ἔπραξε, τούτων οὐ δίκαιός ἐστιν ὁ ἐμὸς πατὴρ ἰδίᾳ δίκην διδόναι. ἅπανσι γὰρ Μιτυληναίοις ἀείμνηστος ἢ τότε ἁμαρτία γεγένηται· ἠλλάξαντο μὲν γὰρ πολλῆς εὐδαιμονίας πολλὴν κακοδαιμονίαν, ἐπεῖδον δὲ τὴν ἑαυτῶν πατρίδα ἀνάστατον γενομένην. ἃ δὲ ἰδίᾳ οὗτοι διαβάλλουσι τὸν ἐμὸν πατέρα, μὴ πείθεσθε· χρημάτων γὰρ ἔνεκα ἢ πᾶσα παρασκευὴ γεγένηται ἐπ' ἐμοὶ κἀκείνῳ. πολλὰ δὲ ἐστὶ τὰ συμβαλλόμενα τοῖς βουλομένοις τῶν ἀλλοτρίων ἐφίεσθαι. γέρων μὲν ἐκεῖνος ὥστ' ἐμοὶ βοηθεῖν, νεώτερος δ' ἐγὼ πολλῶ ἢ ὥστε δύνασθαι ἐμαντῶ τιμωρεῖν ἱκανῶς. ἀλλ' ὑμεῖς βοηθήσατέ μοι, καὶ μὴ διδάσκετε τοὺς 80 συκοφάντας μείζον ὑμῶν αὐτῶν δύνασθαι. ἔὰν μὲν γὰρ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς ἃ βούλονται πράσσωσι, δεδειγμένον ἔσται τούτους μὲν πείθειν, τὸ δ' ὑμέτερον πλῆθος φεύγειν· ἔὰν δὲ εἰσιόντες εἰς ὑμᾶς πονηροὶ μὲν αὐτοὶ δοκῶσιν εἶναι, πλέον δ' αὐτοῖς μηδὲν γένηται, ὑμετέρα ἢ τιμὴ καὶ ἢ δύναμις ἔσται, ὥσπερ καὶ τὸ δίκαιον ἔχει. ὑμεῖς οὖν ἐμοὶ τε βοηθεῖτε καὶ τῶ δικαίῳ.

Ὅσα | μὲν οὖν ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων τεκμηρίων 81 καὶ μαρτυριῶν οἶά τε ἦν ἀποδειχθῆναι, ἀκηκόατε· 139 χρῆ δὲ καὶ τοῖς ἀπὸ τῶν θεῶν σημείοις γενομένοις εἰς τὰ τοιαῦτα οὐχ ἥμισυ τεκμηραμένους ψηφίζεσθαι.

vult R. — ἡμέτερον pr. A.

79. ἐπ' ἐμοὶ] ὑπ' ἐμοὶ N. — γέρων μὲν γὰρ mal. Mr.

81. τοῖς τῶν ἀπὸ τῶν θεῶν A pr. —

καὶ γὰρ τὰ τῆς πόλεως κοινὰ τούτοις μάλιστα πιστεύοντες ἀσφαλῶς διαπράσσεσθε, τοῦτο μὲν τὰ εἰς τοὺς κινδύνους ἦγοντα, τοῦτο δὲ [εἰς] τὰ ἔξω τῶν
 82 κινδύνων. χρῆ δὲ καὶ εἰς τὰ ἴδια ταῦτα μέγιστα καὶ πιστότατα ἡγεῖσθαι. οἶμαι γὰρ ὑμᾶς ἐπίστασθαι ὅτι πολλοὶ ἤδη ἄνθρωποι μὴ καθαροὶ χεῖρας ἢ ἄλλο τι μίασμα ἔχοντες συνεισβάντες εἰς τὸ πλοῖον συναπέλεσαν μετὰ τῆς αὐτῶν ψυχῆς τοὺς ὁσίως διακειμένους τὰ πρὸς τοὺς θεοὺς· τοῦτο δὲ ἤδη ἐτέρους ἀπολομένους μὲν οὐ, κινδυνεύσαντας δὲ τοὺς ἐσχάτους κινδύνους διὰ τοὺς τοιούτους ἀνθρώπους· τοῦτο δὲ ἱεροῖς παραστάντες πολλοὶ δὴ καταφανεῖς ἐγένοντο οὐχ ὅσοι ὄντες καὶ διακωλύοντες τὰ ἱερὰ
 83 μὴ γίνεσθαι τὰ νομιζόμενα. ἐμοὶ τοίνυν ἐν πᾶσι τούτοις τὰ ἐναντία ἐγένετο. τοῦτο μὲν γὰρ ὅσοις συνέπλευσα, καλλίστοις ἐχρήσαντο πλοῖς· τοῦτο δὲ ὅπου ἱεροῖς παρέστην, οὐκ ἔστιν ὅπου οὐχὶ κάλλιστα τὰ ἱερὰ ἐγένετο. ἂ ἐγὼ ἀξιῶ μεγάλα μοι τεκμήρια εἶναι τῆς αἰτίας, ὅτι οὐκ ἀληθῆ μου οὔτοι κατηγοροῦσι τούτων μάρτυρες.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

84 Ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅτι εἰ μὲν ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες, ὧς τι

εἰς ante τὰ ἔξω seclus. Bk. Mr.

82. [τὸ] πλοῖον Dobr. — ἀπολουμένους pr. A. — τοῦτο δὲ ἱεροῖς] τοῦδε ἱεροῖς N. — καὶ ante διακωλ. del. S. — τὰ νομιζόμενα del. Hi. sed loquitur or. de eis tantum sacris, quae more fiunt; in aliis siquid infausti accideret, id potius concludendum erat, rem ob quam litabatur dis non placere.

83. ὅσοις] ὁσίοις A pr. — (καὶ μοι ἀνάβητε) τούτων μάρτ. Steph.

ἀνόσιον γεγένηται ἐμοῦ παρόντος ἐν πλοίῳ ἢ ἐν
 ἱεροῖς, αὐτοῖς γε τούτοις ἰσχυροτάτοις ἂν ἐχρῶντο,
 καὶ πίστιν τῆς αἰτίας ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαι-
 νον, τὰ σημεῖα τὰ ἀπὸ τῶν θεῶν· νῦν δὲ τῶν τε
 σημείων ἐναντίων τοῖς τούτων λόγοις γεγεννημένων,
 τῶν τε μαρτύρων ἃ μὲν ἐγὼ λέγω μαρτυρούντων
 ἀληθῆ εἶναι, ἃ δ' οὗτοι κατηγοροῦσι ψευδῆ, τοῖς
 μὲν μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς κελεύουσι, τοῖς δὲ
 λόγοις οὓς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς χρῆναι
 φάσι. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς
 λόγους ἐλέγχουσιν, οὗτοι δὲ τοῖς λόγοις τὰ ἔργα
 ζητοῦσιν ἄπιστα καθιστάναι.

Ὅσα μὲν οὖν ἐκ τῶν κατηγορηθέντων μέμνημαι, 85
 ᾧ ἄνδρες, ἀπολελόγημαι· οἶμαι δὲ καὶ (πρὸς) ὑμῶν
 (εἶναι) ἀποψηφίσασθαι. ταῦτά γὰρ ἐμέ τε σώζει,
 καὶ ὑμῖν νόμιμα καὶ εὖορκα γίνεται. κατὰ γὰρ
 τοὺς νόμους ὠμόσατε δικάσειν· ἐγὼ δὲ καθ' οὓς μὲν
 ἀπήχθην, οὐκ ἔνοχός εἰμι τοῖς νόμοις, ὧν δ' ἔχω
 τὴν αἰτίαν, ἄγών μοι νόμιμος ὑπολείπεται. εἰ δὲ
 δύο ἐξ ἐνὸς ἀγῶνος γεγένησθον, οὐκ ἐγὼ αἷτιος,
 ἀλλ' οἱ κατήγοροι. καίτοι οὐ δὴ που οἱ μὲν ἐχθιστοὶ
 οἱ ἐμοὶ δύο ἀγῶνας περὶ ἐμοῦ πεποιθήκασιν, ὑμεῖς
 δὲ οἱ τῶν δικαίων ἴσοι κριταὶ προκαταγνωσέσθε μου
 ἐν τῷδε τῷ ἀγῶνι τὸν φόνον. μὴ ὑμεῖς γε, ᾧ ἄν- 86
 δρες· ἀλλὰ δότε τι καὶ τῷ χρόνῳ, μεθ' οὗ ὀρθότατα

84. ἀνόσιον] ἀπάσιον Dobr. — γεγεννημένων W.: γιγνο-
 μένων. — ἐμοὶ μαρτυροῦσιν Ald. num τοῖς μὲν μαρτυροῦσιν τοῖς
 ἐμοὶ μαρτυροῦσιν? cf. 6, 28. — τὰ ἔργα ζητοῦσιν NMr.: ζη-
 τοῦσι τὰ ἔργα.

85. καὶ ante ὑμῶν om. N. πρὸς ὑμῶν εἶναι K. (δέομαι
 pro οἶμαι Dobr.). — κριταὶ] κριτοὶ A. — μου] με N. —
 ἀγῶνι ci. Mr.: λόγῳ omnes, quod defendit Fr.

εὐρίσκουσιν οἱ τὴν ἀκρίβειαν ζητοῦντες τῶν πραγ-
 μάτων. ἡξιῶν μὲν γὰρ ἔγωγε περὶ τῶν τοιούτων,
 ὧ ἄνδρες, εἶναι τὴν δίκην κατὰ τοὺς νόμους, κατὰ
 μέντοι (τούτους) τὸ δίκαιον ὡς πλειστάκις ἐλέγγε-
 σθαι. τοσοῦτῳ γὰρ ἄμεινον ἂν ἐγιννώσκετο· οἱ γὰρ
 πολλοὶ ἀγῶνες τῇ μὲν ἀληθείᾳ σύμμαχοί εἰσι, τῇ δὲ
 87 διαβολῇ πολεμιώτατοι. φόνου γὰρ δίκη καὶ μὴ ὀρ-
 θῶς γνωσθεῖσα ἰσχυρότερον τοῦ δικαίου καὶ τοῦ
 ἀληθοῦς ἐστίν· ἀνάγκη γάρ, ἐὰν ὑμεῖς μου κατα-
 ψηφίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδ' ἔνοχον τῷ ἔργῳ
 χρῆσθαι τῇ δίκῃ καὶ τῷ νόμῳ· καὶ οὐδεὶς ἂν τολ-
 μήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην παραβαί-
 νειν πιστεύσας αὐτῷ ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστιν, οὔτε ξυν-
 ειδῶς αὐτῷ τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ μὴ οὐ χρῆ-
 σθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς (τε) δίκης νικᾶσθαι
 παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀληθοῦς, [ἄλλως τε]
 88 καὶ ἐὰν μὴ ἦ ὁ τιμωρήσων. αὐτῶν δὲ τούτων εἵνεκα
 οἷ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσθαὶ καὶ τὰ τόμια καὶ αἱ
 προρησεις, καὶ τᾶλλα ὅποσα γίνεταί τῶν δικῶν
 ἔνεκα τοῦ φόνου, πολὺν διαφέροντά ἐστίν ἢ [καὶ] ἐπὶ
 τοῖς ἄλλοις, ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ
 κίνδυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι·

86. τῶν ante τοιούτων om. pr. A. — τούτους add. S.;
 possis etiam κατὰ μέντοι τούτους δίκαιον ὡς πλ. ἔλ. (scil.
 τὰ τοιαῦτα), vel κατὰ μ. τούτ. καὶ τὸ δίκαιον (h. e. καὶ
 κατὰ τὸ δίκ.). — ἄμεινον ἂν NMr.: ἂν ἄμεινον.

87. καὶ ante μὴ ὀρθῶς om. Ald. (cf. 6, 3); del. etiam
 Fr. — ἰσχυροτέρα Ald. (cf. 6, 3). — τε ante δίκης addidi coll.
 6, 5, quo loco duce (cf. etiam 6, 4) etiam ἄλλως τε cum Sp.
 delendum erat.

88. εἵνεκα NMr.: ἔνεκα sicut 6, 6. — τᾶλλα ὅσα N si-
 cut exstat 6, 6; τᾶλλ' ὅποσα cett. — καὶ post ἦ del. Mr.
 Turr. coll. 6, 6. — ὀρθῶς γιννώσκεσθαι om. BZM.

| ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶ τῷ ἀδικη- 140
θέντι, φονέα δὲ τὸν μὴ αἰτιον ψηφισθῆναι ἀμαρτία
καὶ ἀσέβειά ἐστίν εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ εἰς τοὺς
νόμους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρ- 89
θῶς αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς
γνωῖναι. ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίας οὐκ ἔχει τέλος,
ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς ἐν
αὐτῇ τῇ δίκῃ μὴ ὀρθῶς γνωῖτε, τοῦτο οὐκ ἔστιν ὅποι
ἂν τις ἀνενεγκῶν τὴν ἀμαρτίαν ἀπολύσαιτο. πῶς 90
ἂν οὖν ὀρθῶς δικάσατε περὶ αὐτῶν; εἰ τούτους τε
ἐάσετε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσαμένους κατη-
γορηῆσαι, καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπολογή-
σασθαι. πῶς δὲ ἐάσετε; ἐὰν νυνὶ ἀποψηφίσθησθε
μου. διαφεύγω γὰρ οὐδ' οὕτω τὰς ὑμετέρας γνώμας,
ἀλλ' ὑμεῖς ἔσσεσθε οἱ κάκει περὶ ἐμοῦ διαψηφισόμενοι.
καὶ ἀποψηφισαμένοις μὲν ὑμῖν ἐμοῦ νῦν ἔξεστι τό-
τε χρῆσθαι ὅ τι ἂν δὴ βούλησθε, ἀπολέσασιν δὲ οὐδὲ
βουλευσασθαι ἔτι περὶ ἐμοῦ ἐγχωρεῖ. καὶ μὴν εἰ 91
δέοι ἀμαρτεῖν τι, τὸ ἀδίκως ἀπολύσαι ὀσιώτερον ἂν
εἴη τοῦ μὴ δικαίως ἀπολέσαι· τὸ μὲν γὰρ ἀμάρτημα

89. αἰτίας] cf. Poll. 3, 138: Ἄ. δὲ καὶ αἰτίας εἶρηκεν.

90. δικάσατε Bk.: δικάσητε. — κάκει Ald.: κακοὶ codd. — ἀποψηφισαμ. Ald. (ed. omnes): ψηφισαμ. ABZM, φει-
σαμένοις N, quod ft. praestat, praesertim cum praecedat δια-
ψηφίς. — ὅ τι ἂν δὴ βούλησθε scripsi: ὅτι ἂ (ἂ om. BZ
Bk.) δὴ βούλεσθε (ἔτι. ἂ δὲ βούλεσθε ψηφισαμένοις οὐδὲ
κτέ. Ald.). — βούλεσθαι NA. — ἀπολέσασιν δὲ Dobr. (Mr.
Turr.): ἀπολογησασθαι.

91. νν. εἰ δέοι — ἀσέβημα affert Stob. flor. 46, 19. —
ἀμαρτεῖν τι, τὸ ci. Mr.: τι ἄμ. τὸ Stob., ἄμ. ἐπὶ τῷ NBk.,
ἄμ. ἐπὶ τῷ cett. cod. (add. δικάζειν Ald.). — ἂν εἴη τοῦ
Dobr. Scheib. (Mr.): ἂν ἢ τὸ codd. (ἂν ἢ τοῦ ν.), τοῦ Stob.
(ἂν ἢ τὸ S. Turr.; ἀμαρτ., ἐπὶ τῷ ἄδ. ἀπ. ὅς. ἂν ἢ τῷ
Emp.). — μὴ δικαίως] ἀδίκως Stob. — ἄμ. μόνον NMr.:

μόνον ἐστί, τὸ δὲ ἕτερον καὶ ἀσέβημα. ἐν ᾧ χρῆ
πολλὴν πρόνοιαν ἔχειν, μέλλοντας ἀνήκεστον ἔργον
ἐργάζεσθαι. ἐν μὲν γὰρ ἀκεστῷ πράγματι καὶ ὄργῃ
χρησαμένους καὶ διαβολῇ πειδομένους ἔλασσον ἐστὶν
ἐξαμαρτεῖν· μεταγνοὺς γὰρ ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλευῆσαιτο·
ἐν δὲ τοῖς ἀνηκέστοις πλέον βλάβος τὸ μετανοεῖν
καὶ γνῶναι ἐξημαρτηκότας. ἤδη δὲ τισιν ὑμῶν καὶ
μετεμέλησεν ἀπολωλεκόσι. καίτοι οὐπω (ἀπολελυκό-
σιν) ὑμῖν οὐδ' ἐξαπατηθεῖσι μετεμέλησεν, εἰ καὶ πάνν
92 τοι χρῆ τούς γε ἐξαπατῶντας ἀπολωλέναι. ἔπειτα δὲ
τὰ μὲν ἀκούσια τῶν ἀμαρτημάτων ἔχει συγγνώμην,
τὰ δὲ ἐκούσια οὐκ ἔχει. τὸ μὲν γὰρ ἀκούσιον ἀμάρ-
τημα ᾧ ἄνδρες τῆς τύχης ἐστί, τὸ δὲ ἐκούσιον τῆς
γνώμης. ἐκούσιον δὲ πῶς ἂν εἴη μᾶλλον ἢ εἰ τις,
ὧν βουλήν ποιοῖτο, ταῦτα παραχρημα ἐξεργάζοιτο;
καὶ μὴν τὴν ἴσῃν γε δύναμιν ἔχει, ὅστις τε ἂν τῇ
93 χειρὶ ἀποκτείνῃ ἀδίκως καὶ ὅστις τῇ ψήφῳ. εὖ δ'
ἴστε ὅτι οὐκ ἂν ποτ' ἦλθον εἰς τὴν πόλιν, εἴ τι ξυν-
ῆδειν ἔμαντῷ τοιοῦτον· νῦν δὲ πιστεύων τῷ δικαίῳ,
οὐ πλέονος οὐδὲν ἐστὶν ἄξιον ἀνδρὶ συναγωνίζεσθαι,
μηδὲν αὐτῷ συνειδῶτι ἀνόσιον εἰργασμένῳ μηδ' εἰς

μόνον ἀμαρτ. γ., om. *μόνον* ZM Stob. — τὸ δὲ ἕτερον καὶ] τὸ δὲ ἀδίκως ἀποκτείνει Stob. — ἀνήκεστον cum Stephano R.: ἀνηκέστερον. — ἀκεστῷ cum Steph. R.: ἐκάστῳ. — ἔλαττον ἐστὶν Fr. — ἔτι ἂν ὀρθῶς βουλ.] (ἂν τις τὸ γεγρονός) ἐπανορθώσαιτο speciose Cob. — ἀπολελυκόσι N. — ἀπολελυκόσιν h. l. inserit W. — ὑμῖν οὐδ' scripsi: ὑμῖν τοῖς. Dobr. vel ὑμῖν, vel τοῖς, vel ὑμῶν τοῖς. — τοι codd., quod prob. Fr.: τι v. — ἀπολωλέναι NMr.: ἀπωλωλέναι A, ἀπολωλεκένοι v. (κ. οὐπω τοῖς ε. μ., εἰ καὶ μὴ πάνν τι χρῆ, τούς γε ἐξ. ἀπολελυκένοι S.; ὑμῶν τοῖς — om. μὴ — ἀπολελυκόσι K.).

92. τὸ μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — post γνώμης add. ἐστί N. — ἐξεργάζοιτο NMr.: ἐργάζοιτο.

93. ἐστί ἄξιον N. — εἰργασμένον ABZM. — μηδ' Fr.:

τοὺς θεοὺς ἡσεβηκότι· ἐν γὰρ τῷ τοιούτῳ ἤδη καὶ τὸ σῶμα ἀπειρηκὸς ἢ ψυχὴ συνεξέσωσεν, ἐθέλουσα τάλαιπωρεῖν διὰ τὸ μὴ ξυνειδέναι ἑαυτῇ· τῷ δὲ ξυνειδότι τοῦτο αὐτὸ πρῶτον πολέμιόν ἐστιν· ἔτι γὰρ καὶ τοῦ σώματος ἰσχύοντος ἢ ψυχὴ προαπολείπει, ἡγουμένη [τὴν] τιμωρίαν οἱ ἦκειν ταύτην τῶν ἀσεβημάτων· ἐγὼ δ' ἑμαυτῷ τοιοῦτον οὐδὲν ξυνειδὼς ἦκω εἰς ὑμᾶς. τὸ δὲ τοὺς κατηγοροὺς διαβάλλειν 94 οὐδὲν ἐστὶ θαναμαστόν. τούτων γὰρ ἔργον τοῦτο, ὑμῶν δὲ τὸ μὴ πείθεσθαι τὰ μὴ δίκαια. τοῦτο μὲν γὰρ ἐμοὶ πειθομένοις ὑμῖν μεταμελῆσαι ἔστιν, καὶ τούτου φάρμακον τὸ αὐθις κολάσαι, τοῦ δὲ τούτοις πειθομένους ἐξεργάσασθαι ἃ οὗτοι βούλονται οὐκ ἔστιν ἴσσις. οὐδὲ χρόνος πολὺς ὁ διαφέρων, ἐν ᾧ ταῦτα νομίμως πράξεθ' ἢ νῦν ὑμᾶς παρανόμως πείθουσιν οἱ κατήγοροι ψηφίσασθαι. οὗτοι τῶν ἐπιγομένων ἐστὶ τὰ πράγματα, ἀλλὰ τῶν εὖ βουλευομένων. νῦν μὲν οὖν γνωριστὰ γίγνεσθε τῆς δίκης, τότε δὲ δικαστὰ τῶν μαρτύρων· νῦν μὲν δοξασταί, τότε δὲ κριταὶ τῶν ἀληθῶν. Ῥᾶστον δὲ τοὶ ἐστὶν 95 ἀνδρὸς περὶ θανάτου φεύγοντος τὰ ψευδῆ καταμαρτυρῆσαι. ἐὰν γὰρ τὸ παραχρηῖμα μόνον πείσωσιν

μήτ'. — συνεξέσωσεν N. — τὴν del. S. K.; Mr. aut τὴν deleri aut pro ταύτην rescribi τὴν debere iudicat. — ἀσεβημάτων Bk. et sic N: ἀσεβημάτων ABZM, ἡσεβημάτων γ.

94. τὸ δὲ Ald.: τῷ codd. — ἔργον AB. — πειθομένοις ἡμῖν A. — πράξεσθ' NB, πράσσεσθ' ZM, πράσσεσθ' Ald. — ἢ νῦν] ἢν νῦν N. — τῶν μαρτ. post δοξασταὶ transp. S. (E. cr. p. 118); γν. γ. τῶν μαρτ., τότε δὲ δικαστὰ τῆς δίκης ci. Mr.; τῆς δίκης del. Emp.; add. τῶν εἰκότων post δοξ. K.

95. Ῥᾶστον δὲ τοὶ Dobrei est coniectura (Turr. Mr.): om. N, ἀραιὸς τῶν δὲ τοὶ cett.

ὥστε ἀποκτείναι, ἅμα τῷ σώματι καὶ ἡ τιμωρία ἀπόλωλεν. οὔτε γὰρ οἱ φίλοι ἔτι θελήσουσιν ὑπὲρ ἀπολωλότητος τιμωρεῖν· ἐὰν δὲ καὶ βουλευθῶσιν, τί
 96 ἔσται πλέον τῷ γε ἀποθανόντι; νῦν μὲν οὖν ἀποψηφίσασθέ μου· ἐν δὲ τῇ τοῦ φόνου δίκη οὔτοί τε τὸν νομιζόμενον ὄρκον διομοσάμενοι ἐμοῦ κατηγορήσουσι, καὶ ὑμεῖς περὶ ἐμοῦ κατὰ τοὺς κειμένους νόμους διαγνώσεσθε, καὶ ἐμοὶ οὐδεὶς λόγος ἔσται
 141 ἔτι, ἐὰν τι | πάσχω, ὡς παρανόμως ἀπωλόμην. ταῦτά τοι δέομαι ὑμῶν, οὔτε τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς παρεῖς οὔτε ἐμαυτὸν ἀποστερωῶν τὸ δίκαιον· ἐν δὲ τῷ ὑμέτερω ὄρκῳ καὶ ἡ ἐμὴ σωτηρία ἔνεστι. παιδόμενοι δὲ τούτων ὄτω βούλεσθε, ἀποψηφίσασθέ μου.

6.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΟΡΕΥΤΟΥ.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Πόσοι μὲν εἰσιν Ἀθήνησι χορηγοί, καὶ τίνος προβάλλονται χάριν, καὶ πόσους τρέφειν ἀναγκάζονται παῖδας, ἐκ τῶν Δημοσθένους ἀκριβῶς ἔγνωμεν λόγων. τὸ μέντοι νῦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀντιφῶντος τοῦ φήτορος χορηγὸς τις εἶναι λαχὼν τῆς αὐτοῦ φυλῆς Ἐρεχθίδος, καὶ προσέτι Κεκροπίδος, τοὺς χορεύειν μέλλοντας ἐπὶ τῆς οἰκίας ἔτρεφε παῖδας. τούτων εἰς εὐφωνίας χάριν ἔπιε φάρμακον, καὶ πιαὴν τέθνηκεν. ὁ οὖν πατήρ τοῦ τεθνεῶτος παιδὸς κατηγορεῖ τοῦ χορηγοῦ ὡς αὐτοῦ πε-

96. ἐὰν δὲ τῇ — κατηγορήσωσι N. — ἔσται AB Bk.: ἔστι N, om. v. — ἐὰν τι Bk.: ἐὰν τε codd., ἐὰν γε v. — παρανόμως R.: παράνομος. — ἀπωλόμην NA Bk.: ἀπολώμην ZM, ἀπόλωμαι cett. — ὄτω] ὀποτέρω?

VI. [Υπόθ.] τὸ μέντοι νῦν] ὁ μέντοι νῦν AM, ὁ μὲν τοίνυν cett. — χορηγοῦ utrobique et ὁ χορηγὸς Spanh.: libri

ποιηκός τὸν φόνον. ἀπολογεῖται δὲ ὁ χορηγὸς ἀρνούμενος τὸν φόνον. Ἡ στάσις στοχασμός. ἀδήλου (γὰρ) τοῦ ἐγκλήματος ὄντος, σημεῖον φανερόν ὁ κατηγορὸς λαμβάνει τὸ ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ χορηγοῦ γυμνάζεσθαι τοὺς παῖδας· ὅπερ ἐστὶν ἀνεύθυνον μὲν, πιθανὸν δ' εἰς ὑποψίαν.

Ἦδιστον μὲν, ὧ ἄνδρες δικασταί, ἀνθρώπων ὄντι μὴ γενέσθαι μηδένα κίνδυνον περὶ τοῦ σώματος, καὶ εὐχόμενος ἂν τις ταῦτα εὖξαιτο· εἰ δ' ἄρα τις καὶ ἀναγκάζοιτο κινδυνεύειν, τοῦτο γοῦν ὑπάρχειν, ὅπερ μέγιστον ἐγὼ νομίζω ἐν πράγματι τοιούτῳ, αὐτὸν ἑαυτῷ συνειδέναι μηδὲν ἐξημαρτηκότι, ἀλλ' εἴ τις καὶ συμφορὰ γίγνοιτο, ἄνευ κακότητος καὶ αἰσχύνης γίγνεσθαι, καὶ τύχῃ μᾶλλον ἢ ἀδικίᾳ. καὶ τοὺς 2 μὲν νόμους οἱ κεῖνται περὶ τῶν τοιούτων πάντες ἂν ἐπαινέσειαν κάλλιστα νόμων κεῖσθαι καὶ ὀσιώτατα. ὑπάρχει μὲν γὰρ αὐτοῖς ἀρχαιοτάτοις εἶναι ἐν τῇ γῆ ταύτῃ, ἔπειτα τοὺς αὐτοὺς αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν, ὅπερ μέγιστον σημεῖον νόμων καλῶς κειμένων· ὁ χρόνος γὰρ καὶ ἡ ἐμπειρία τὰ μὴ καλῶς ἔχοντα διδάσκει τοὺς ἀνθρώπους. ὣστ' οὐ δεῖ ὑμᾶς ἐκ τῶν λόγων τοῦ κατηγοροῦντος τοὺς νόμους μαθεῖν εἰ καλῶς ἔχουσιν ἢ μή, ἀλλ' ἐκ τῶν νόμων τοὺς τούτων λόγους, εἰ ὀρθῶς ὑμᾶς καὶ νομίμως διδάσκουσιν ἢ οὔ. Ὁ μὲν οὖν ἀγῶν ἐμοὶ μέγιστος τῷ κινδυνεύοντι 3 καὶ διωκομένῳ ἡγοῦμαι μέντοι γε καὶ ὑμῖν τοῖς δι-

χορευτοῦ et ὁ χορευτῆς, vitio etiam prooemiographi inscitiam superante. — νν. ἀπολογεῖται — τὸν φόνον om. N.

1. ὧ om. N. — δ' ἄρα Ald.: δ' om. codd. — ὅπερ NMr.: ὁ (ἢ Z).

2. ἐπαινέσειαν N (R. Bk. Mr.): ἐπαινέσειεν cett. (ἐπαινέσαιεν Turr.). cf. § 51. — νόμων ἀπάντων 5, 14. — ἀεὶ MAld., ut est 5, 14. — δεῖ ὑμᾶς NMr. (sicut est 5, 14): ὑμ. post κατηγοροῦντος v.

κασταῖς περὶ πολλοῦ εἶναι τὰς φονικὰς δίκας ὀρθῶς
 διαγιγνώσκειν, μάλιστα μὲν τῶν θεῶν ἔνεκα καὶ τοῦ
 εὐσεβοῦς, ἔπειτα δὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. ἔστι μὲν γὰρ
 περὶ τοῦ τοιοῦτου [αὐτοῦ] μία δίκη· αὕτη δὲ μὴ
 ὀρθῶς καταγνωσθεῖσα ἰσχυροτέρα ἔστι τοῦ δικαίου
 4 καὶ τοῦ ἀληθοῦς. ἀνάγκη γάρ, ἔαν ὑμεῖς καταψη-
 φίσησθε, καὶ μὴ ὄντα φονέα μηδὲ ἔνοχον τῷ ἔργῳ
 χρῆσασθαι τῇ δίκῃ, καὶ νόμῳ εἰργεσθαι πόλεως ἱερῶν
 θυσιῶν ἀγώνων, ἅπερ μέγιστα καὶ παλαιότατα τοῖς
 ἀνθρώποις. τοσαύτην γὰρ ἀνάγκην ὁ νόμος ἔχει,
 ὥστε καὶ ἂν τις κτείνῃ τινὰ ὧν αὐτὸς κρατεῖ καὶ μὴ
 ἔστιν ὁ τιμωρήσων, τὸ νομιζόμενον καὶ τὸ θεῖον
 δεδιῶς ἀγνεύει τε ἑαυτὸν καὶ ἀφέξεται ὧν εἴρηται
 5 ἐν τῷ νόμῳ, ἐλπίζων οὕτως ἂν ἄριστα πράξειν. ἔστι
 μὲν γὰρ τὰ πλείω τοῖς ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐν ταῖς
 ἐλπίσιν· ἀσεβῶν δὲ καὶ παραβαίνων τὰ εἰς τοὺς θεοὺς
 καὶ αὐτῆς ἂν τῆς ἐλπίδος, ὅπερ μέγιστόν ἐστιν ἀν-
 θρώποις ἀγαθόν, αὐτὸς αὐτὸν ἀποστεροίη. καὶ οὐ-
 δεις ἂν τολμήσειεν οὔτε τὴν δίκην τὴν δεδικασμένην
 παραβαίνειν πιστεύσας ὅτι οὐκ ἔνοχός ἐστι τῷ ἔργῳ,
 οὔτ' αὖ συνειδῶς αὐτὸς αὐτῷ ἔργον εἰργασμένος
 τοιοῦτον μὴ οὐ χρῆσθαι τῷ νόμῳ· ἀνάγκη δὲ τῆς τε

3. τοῦ τοιοῦτου NA Dobs. Turr. Mr.: τοιοῦτου. — αὐ-
 τοῦ del. Mr. (τοῦ αὐτοῦ Sch.).

4. νόμῳ NAB Bk.: τῷ νόμῳ v. (Turr.), ut est or. 5, 87.
 — ἱερῶν ἀγώνων θυσιῶν NA; ἀγώνων ἱερῶν θυσ. B; θυσ.
 ἱερ. αγ. Ald. pro θυσιῶν mal. ὀσίων Dobr. — παλαιότ.]
 τιμωτάτα ci. Valck. cf. autem 5, 62. — ἀγνεύσει ci. R. —
 ἑαυτὸν] αὐτὸν N. — „vel del. ἂν vel l. πράξει.“ Dobr.

5. μέγιστόν ἐστι (sic!) NMr.: ἔστι μέγιστον. — post
 μέγ. ἀνθρ. add. τοῦ βίου BZM et v. ante Bk. — τολμ. οὔτ'
 ἂν N. — δεδικασμένην cum Steph. Bk. coll. 5, 87: δεδο-
 κιασμένην. —

δίκης νικᾶσθαι παρὰ τὸ ἀληθές, αὐτοῦ τε τοῦ ἀλη-
 θοῦς, κἄν μὴ ὁ τιμωρήσων ἦ. αὐτῶν δὲ τούτων 6
 ἕνεκα οἱ τε νόμοι καὶ αἱ διωμοσίαι καὶ τὰ τόμια καὶ
 αἱ προρορήσεις, καὶ τᾶλλα ὅσα γίννεται τῶν δικῶν
 τοῦ φόνου ἕνεκα, πολὺ διαφέροντά ἐστιν ἢ ἐπὶ τοῖς
 ἄλλοις, | ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ πράγματα, περὶ ὧν οἱ κίν- 142
 δυνοι, περὶ πλείστου ἐστὶν ὀρθῶς γιννώσκεσθαι.
 ὀρθῶς μὲν γὰρ γνωσθέντα τιμωρία ἐστὶν ὑπὲρ τοῦ
 ἀδικηθέντος, φονεά δὲ τὸν μὴ αἴτιον ψηφισθῆναι
 ἁμαρτία καὶ ἀσέβεια εἰς τε τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς νό-
 μους. καὶ οὐκ ἴσον ἐστὶ τὸν τε διώκοντα μὴ ὀρθῶς
 αἰτιάσασθαι καὶ ὑμᾶς τοὺς δικαστὰς μὴ ὀρθῶς γνῶ-
 ναι. ἢ μὲν γὰρ τούτου αἰτίαισι οὐκ ἔχει νῦν τέλος,
 ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκῃ· ὅ τι δ' ἂν ὑμεῖς μὴ
 ὀρθῶς γνῶτε, τοῦτο οὐκ ἐστὶν ὅποι ἂν ἀνενεγκῶν
 τις τὴν αἰτίαν ἀπολύσαιτο.

Ἐγὼ δέ, ὧ ἄνδρες, οὐ τὴν αὐτὴν γνώμην ἔχω 7
 περὶ τῆς ἀπολογίας ἣν περ οἱ κατήγοροι περὶ τῆς
 κατηγορίας. οὗτοι (μὲν) γὰρ τὴν μὲν δίκωξιν εὐσεβείας
 ἕνεκά φασι ποιεῖσθαι καὶ τοῦ δικαίου, τὴν δὲ κατη-
 γορίαν ἅπασαν πεποίηται διαβολῆς ἕνεκα καὶ ἀπά-
 τῆς, ὅπερ ἀδικώτατόν ἐστι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ
 οὐκ ἐλέγξαντες, εἴ τι ἀδικῶ, δικαίως με βούλονται

νικᾶσθαι] δικᾶσθαι N.

6. διωμοσίαι] δημόσιαι N. — αὐτὰ τὰ Ald.: αὐτὰ ταῦτα
 codd. — ὀρθῶς μὲν γὰρ] γὰρ om. N. — τὸν τε διώκοντα
 R. Bk. et habet N: τὸν γε διώκ. cett. — αἰτιάσασθαι Bk.
 coll. 5, 89: αἰτιάσθαι Ald., qui add. νν. αἰτ. — ὀρθῶς, in
 codd. omissa. — νῦν unciis incl. R. coll. 5, 89. — ἂν ἀνε-
 νεγκῶν R. coll. 5, 89: ἂν ἐνεγκῶν (ἀνενεγκῶν NBk.). —
 αἰτίαν] ἁμαρτίαν or. 5.

7. εἴ τι Bk. coll. 9. 10: εἴ γ'. — διαβαλόντες Bait.:
 διαβαλλόντες Z, διαβάλλοντες v.

τιμωρεῖσθαι, ἀλλὰ διαβαλόντες, καὶ εἰ μηδὲν ἀδικῶ,
 8 ζημιῶσαι καὶ ἐξελάσαι ἐκ τῆς γῆς ταύτης. ἐγὼ δὲ
 ἀξιώ πρῶτον μὲν περὶ αὐτοῦ τοῦ πράγματος ἀπο-
 κρίνεσθαι, καὶ διηγήσασθαι ἐν ὑμῖν τὰ γενόμενα
 πάντα· ἔπειτα περὶ τῶν ἄλλων ὧν οὗτοι κατηγοροῦ-
 σιν, ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις, βουλήσομαι ἀπολογήσα-
 σθαι. ἡγοῦμαι γάρ μοι τιμὴν καὶ ὠφέλειαν αὐτὰ οἴ-
 9 αἰσχύνην· ἐπεὶ τοί γε καὶ δεινόν, ὧ ἄνδρες· ἵνα μὲν
 ἐξῆν αὐτοῖς, εἴ τι ἡδίκουν ἐγὼ τὴν πόλιν ἢ ἐν χορηγίᾳ
 ἢ ἐν ἄλλοις τισίν, ἀποφήνασι καὶ ἐξελέγξασιν ἄνδρα
 τε ἐχθρὸν τιμωρήσασθαι καὶ τὴν πόλιν ὠφελῆσαι,
 ἐνταῦθα μὲν οὐδεὶς πώποτε οἴος τε ἐγένετο αὐτῶν
 οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα ἐξελέγξαι ἀδικοῦντα τόνδε
 τὸν ἄνδρα τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον· ἐν δὲ τούτῳ τῷ
 ἀγῶνι, φόνου διώκοντες καὶ τοῦ νόμου οὕτως ἔχου-
 10 τος, εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα κατηγορεῖν, μηχανῶνται ἐπ’
 ἐμοὶ λόγους ψευδεῖς συντιθέντες καὶ διαβάλλοντες
 τὰ εἰς τὴν πόλιν. καὶ τῇ μὲν πόλει, εἶπερ ἀδικεῖται,
 κατηγορίαν ἀντὶ τιμωρίας ἀπονέμουσιν, αὐτοὶ δὲ
 ὧν τὴν πόλιν φασὶν ἀδικεῖσθαι, τούτων ἰδίᾳ ἀξιοῦσι
 10 δίκην λαμβάνειν. καίτοι αὐταὶ αἱ κατηγορίαι οὔτε
 χάριτος ἄξια οὔτε πίστεως. οὔτε γὰρ δὴ οὐ ἢ πόλις

8. ἀποκρίνεσθαι (h. e. ἀπολογεῖσθαι cf. 14. 18) ci. R.: κρίνεσθαι. — ἡδομένοις ἢ Ald. Bk. cf. 5, 32. — μοι om.pr. A.

9. δεινῶν pr. A. — ἐξῆ ABZM. — ἡδίκουν ἐγὼ NMr.: ἐγὼ ἡδίκουν. — τιμωρήσεσθαι codd.: em. Ald. — οἴος τε ἐγένετο] εὐρέθη ZM. num igitur: εὐρέθη αὐτῶν οὐδ’ οἴος τε ἐγένετο? — ἐξελέγξαι NMr.: ἐλέγξαι. — (πᾶν) μηχαν. Dobr. — ἐπ’ ἐμὲ omnes; sed cf. § 36. 48. — εἶπερ] εἰ μὲν omnes. — ὧν] ὧ codd. (ἐν ὧ R.). — τούτου ἰδίᾳ ABL(Bk.), τούτου ἰδῆ N, τουτουῖ δὴ MZ; τουτουῖ δὴ v. — 10. ἀξίον] num ἀξίαν? —

ἐλάμβανεν ἂν δίκην εἴ τι ἠδίκητο, ἐνταῦθα τὴν κατηγορίαν ποιεῖται, ὥστε χάριτος ἄξιον εἶναι τῇ πόλει· οὔτε ὅστις [οὐκ] ἄλλα κατηγορεῖ ἢ ἂ διώκει ἐν πράγματι τοιούτῳ, πιστεῦσαι δῆπου αὐτῷ ἀξιώτερόν ἐστιν ἢ ἀπιστῆσαι. ἐγὼ δὲ σχεδὸν ἐπίσταμαι τὴν ὑμετέραν γνώμην, ὅτι οὔτ' ἂν καταψηφίσαισθε οὔτ' ἂν ἀποψηφίσαισθε ἑτέρου τινὸς ἕνεκα μᾶλλον ἢ αὐτοῦ τοῦ πράγματος· ταῦτα γὰρ καὶ ὅσια καὶ δίκαια. ἄρξομαι δὲ ἐντεῦθεν.

Ἐπειδὴ χορηγὸς κατεστάθην εἰς Θαργήλια καὶ 11
ἐλαχον Παντακλέα διδάσκαλον καὶ Κεκροπίδα φυλὴν
πρὸς τῇ ἔμαντοῦ, [τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι,] ἐχορήγουν
ὡς ἄριστα ἐδυνάμην καὶ δικαιοτάτα. καὶ πρῶτον μὲν
διδασκαλεῖον ἢ ἣν ἐπιτηδειότατον τῆς ἐμῆς οἰκίας
κατεσκεύασα, ἐν ᾧπερ καὶ Διονυσίοις ὅτε ἐχορήγουν
ἐδίδασκον· ἔπειτα τὸν χορὸν συνέλεξα ὡς ἐδυνάμην
ἄριστα, οὔτε ζημιώσας οὐδένα οὔτε ἐνέχυρα βία φέ-
ρων οὔτ' ἀπεχθανόμενος οὐδενί, ἀλλ' ὥσπερ ἂν ἠδι-
στα καὶ ἐπιτηδειότατα ἀμφοτέροις ἐγίγνετο, ἐγὼ μὲν
ἐκέλευον καὶ ἡτούμην, οἱ δ' ἐκόντες καὶ βουλόμενοι
ἔπεμπον. ἐπεὶ δὲ ἦκον οἱ παῖδες, πρῶτον μὲν μοι 12

οὐκ del. R. Bk. Mr., οὐν Dobs. Turr. — ὅτι οὔτ' Turr.: ὅτι οὐκ. — καταψηφίσαισθε et ἀποψηφίσαισθε Bk.: καταψηφίσησθε (—εσθε N et pr. A) et ἀποψηφίσησθε. — ἑτέρου τινὸς] ἑτέρου pr. A, om. pr. M. — ὅσια καὶ δίκαια NMr.: δίκ. καὶ ὅσια.

11. ἐλαχον] ἔλεγχον N. — Παντ.] cf. Harpocr. s. v. διδάσκαλος: A. ἐν τῷ περὶ τοῦ χορευτοῦ „ἐλαχόν“ φησι „Παντακλέα διδάσκαλον.“ — post ἔμαντοῦ in A XII litterae erasae, et deinde πρὸς τῇ ἐμ. repetitum punctis notatum est. — τουτέστι τῇ Ἐρεχθίδι] scholium hoc esse (cf. § 13) iam R. suspicatus est. — διδασκάλιον N. — ἢ ἣν Bk.: ἣν codd., ἢ Ald. — ἡτούμην ci. Bk. (Turr.): ἡγούμην.

ἀσχολία ἦν παρεῖναι καὶ ἐπιμελεῖσθαι· ἐτύγγανε γάρ
 μοι πράγματα ὄντα πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον, ἃ
 ἐγὼ περὶ πολλοῦ ἐποιούμην, ἐπειδὴ περ εἰσήγγειλα,
 ὀρθῶς καὶ δικαίως ἀποδείξει τῇ βουλῇ καὶ τοῖς ἄλ-
 λοις Ἀθηναίοις. ἐγὼ μὲν οὖν τούτοις προσεῖχον τὸν
 νοῦν, κατέστησα δὲ ἐπιμελεῖσθαι, εἴ τι δέοι τῷ χορῶ,
 Φανόστρατον, δημότην μὲν τουτωνὶ τῶν διωκόντων,
 κηδεστὴν δ' ἑμαυτοῦ, ᾧ ἐγὼ δέδωκα τὴν θυγατέρα,
 13 καὶ ἠέλιον αὐτὸν (ὥς) ἄριστα ἐπιμελεῖσθαι· ἔτι δὲ
 πρὸς τούτῳ δύο ἄνδρας, τὸν μὲν Ἐρεχθίδος Ἀμυνίαν,
 143 ὃν αὐτοὶ οἱ φυλῆται ἐψηφίσαντο | συλλέγειν καὶ ἐπι-
 μελεῖσθαι τῆς φυλῆς ἐκάστοτε, δοκοῦντα χρηστὸν
 εἶναι, τὸν δ' ἕτερον τῆς Κεκροπίδος, ὅσπερ ἐκάστοτε
 εἰώθε ταύτην τὴν φυλὴν συλλέγειν· ἔτι δὲ τέταρτον
 Φίλιππον, ᾧ προσετέτακτο ἀνεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν
 εἴ τι φράζοι ὁ διδάσκαλος ἢ ἄλλος τις τούτων, ὅπως
 (ὥς) ἄριστα χορηγοῦντο οἱ παῖδες καὶ μηδενὸς ἐνδεεῖς
 εἶεν διὰ τὴν ἐμὴν ἀσχολίαν. καθειστήκει μὲν (οὖν)
 14 ἡ χορηγία οὕτω. καὶ τούτων εἴ τι ψεύδομαι προφά-
 σεως ἕνεκα, ἔξεστι τῷ κατηγορῶ ἐξελέγξαντι ἐν τῷ
 ὑστέρω λόγῳ ὅ τι ἂν βούληται εἰπεῖν· ἐπεὶ τοι οὕτως
 ἔχει, ᾧ ἄνδρες· πολλοὶ τῶν περιεστώτων τούτων τὰ
 μὲν πράγματα ταῦτα πάντα ἀκριβῶς ἐπίστανται, καὶ
 τοῦ ὀρκωτοῦ ἀκούουσι, καὶ ἐμοὶ προσέχουσι τὸν νοῦν·
 ἅττα ἐγὼ ἀποκρίνομαι, οἷς ἐγὼ βουλοίμην ἂν δοκεῖν

13. Ἀμυνιανόν NA, Ἀμυανόν B. — εἰώθεν NA. num
 igitur εἰώθεν ἐκάστοτε? ceterum nomen huius viri post
 Κεκρ. intercidisse iure S. suspic. — οὖν addi iubet R.

14. ἕνεκα in marg. habet pr. A. — ἐξελέγξαι v. (ἐλέγ-
 ξαι ZM). contra εἰπεῖν del. Dobr. (εἰπῶν? S.). malim au-
 tem μ' εἰπεῖν. — βουλοίμην Dobr.: ἐβουλόμην.

αὐτός τε εὖορκος εἶναι καὶ ὑμᾶς τάληθῆ λέγων πείσαι ἀποψηφίσασθαι μου. πρῶτον μὲν οὖν ἀποδείξω ὑμῖν 15 ὅτι οὔτε ἐκέλευσα πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα καὶ οὐδὲ παρῆν ὅτ' ἔπιεν. καὶ οὐ τούτου ἕνεκα ταῦτα (οὔτω) σφόδρα λέγω, ὡς ἔμαυ- τὸν ἔξω αἰτίας καταστήσω, ἕτερον δέ τινα εἰς αἰτίαν ἀγάγω· οὐ δῆτα ἔγωγε, πλήν γε τῆς τύχης, ἥπερ οἶμαι καὶ ἄλλοις πολλοῖς ἀνθρώπων αἰτία ἐστὶν ἀποθανεῖν· ἦν οὔτ' ἂν ἐγὼ οὔτ' ἄλλος οὐδεὶς οἷός τ' ἂν εἴη ἀποτρέψαι μὴ οὐ γενέσθαι ἦντινα δεῖ ἐκάστω.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μεμαρτύρηται μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, περὶ τοῦ 16 πράγματος ἃ ἐγὼ ὑμῖν ὑπεσχόμην· ἐξ αὐτῶν δὲ τούτων χρῆ σκοπεῖν ἃ τε οὗτοι διωμόσαντο καὶ ἃ ἐγὼ, πότεροι ἀληθέστερα καὶ εὖορκότερα. διωμόσαντο δὲ οὗτοι μὲν ἀποκτεῖναί με Διόδοτον βουλευόμενα τὸν θάνατον, ἐγὼ δὲ μὴ ἀποκτεῖναι, μήτε χειρὶ ἐργασάμενος μήτε βουλευόμενος. αἰτιῶνται δὲ οὗτοι μὲν ἐκ 17 τούτων ὡς οὗτος ἐκέλευσε πιεῖν τὸν παῖδα τὸ φάρμακον ἢ ἠνάγκασεν ἢ ἔδωκεν· ἐγὼ δ' ἐξ αὐτῶν τούτων ὧν αἰτιῶνται οὗτοι ἀποφανῶ ὅτι οὐκ ἐνοχός

15. πιεῖν τὸν παῖδα N (cf. § 17): τὸν παῖδα πιεῖν. — καὶ οὐδὲ R. S. (Ep. cr.): οὔτε ZM Bk., καὶ οὔτε ABN et v. ante Bk. — ἔπιεν mal. W. — οὔτω σφόδρα ci. R. — ἀγαγεῖν A pr.; ἀγαγὼν M. — ἢ οὐ δῆτα N. — ἀποτρέψαι Dobr.: ἀποστρέψαι. — post ἐκάστω intercidisse videtur καὶ μοι ἀνάβητε τούτων μάρτυρες; cf. ad 5, 61.

16. διωμόσαντο δὲ] δ. μὲν ZM, δ. γὰρ Ald. — ἐργασάμενος Dobr. (ἐργασάμενον Valck.) coll. Andoc. 1, 94: ἀράμενος codd. Bk., ἀράμενον. nisi, quod idem Dobr. ci., χειρὰ ἀράμενος fuit. — βουλευόμενος NA Bk.: βουλευόμενος.

17. ἐκέλευσε Bait.: κελύσειε. — ἀποφανῶ N. num ἀπο-

- είμι. οὔτε γὰρ ἐκέλευσα οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα·
καὶ ἔτι προστίθημι αὐτοῖς ὅτι οὐδὲ παρεγενομένην πίνουσι. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἐκέλευσεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἐκέλευσα. καὶ εἰ φασιν ἀδικεῖν εἰ τις ἠνάγκασεν, ἐγὼ οὐκ ἀδικῶ· οὐ γὰρ ἠνάγκασα. καὶ εἰ τὸν δόντα τὸ φάρμακόν φασιν αἴτιον εἶναι,
- 18 ἐγὼ οὐκ αἴτιος· οὐ γὰρ ἔδωκα. αἰτιάσασθαι μὲν οὖν καὶ καταψεύσασθαι ἕξεστι τῷ βουλομένῳ· αὐτὸς γὰρ ἕκαστος τούτου κρατεῖ· γενέσθαι μέντοι τὰ μὴ γενομένα καὶ ἀδικεῖν τὸν μὴ ἀδικοῦντα οὐκ ἐν τοῖς τούτων λόγοις ἡγοῦμαι εἶναι, ἀλλ' ἐν τῷ δικαίῳ καὶ ἐν τῷ ἀληθεῖ. ὁπόσα μὲν γὰρ λάθρα πράττεται καὶ ἐπὶ θανάτῳ βουλευθέντα, ὧν μὴ εἰσι μάρτυρες, ἀνάγκη περὶ τῶν τοιούτων ἕξ αὐτῶν τῶν λόγων τῶν τε τοῦ κατηγοροῦ καὶ τοῦ ἀποκρινομένου τὴν διάγνωσιν ποιεῖσθαι καὶ θηρεῦειν καὶ ἐπὶ σμικρὸν ὑπονοεῖν τὰ λεγόμενα, καὶ εἰκάζοντας μᾶλλον ἢ σάφα εἰδότας
- 19 ψηφίζεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων· ὅπου δὲ πρῶτον μὲν αὐτοὶ οἱ κατήγοροι ὁμολογοῦσι μὴ ἐκ προνοίας μηδ' ἐκ παρασκευῆς γενέσθαι τὸν θάνατον τῷ παιδί, ἔπειτα τὰ πραχθέντα φανερωῶς ἅπαντα πραχθῆναι καὶ ἐναντίον μαρτύρων πολλῶν, καὶ ἀνδρῶν καὶ παιδῶν, καὶ ἐλευθέρων καὶ δούλων, ἕξ ὧν περ καὶ εἰ τίς τι ἠδίκηκε, φανερώτατος ἂν εἴη, καὶ εἰ τις μὴ ἀδικοῦντα αἰτιῶτο, μάλιστα' ἂν ἐξελέγχοιτο.

φαίρω? — οὔτ' ἠνάγκασα οὔτ' ἔδωκα Dobr. (Turr. Mr.): οὔτ' ἔδωκα οὔτ' ἠνάγκασα. — ἔτι] ἐπὶ NABM. cf. 3 β 10. — ὅτι οὐδὲ] ὅτι οὐ. cf. 15; Dem. 19, 45, quem locum comp. W. — νν. ἐκέλευσεν — εἰ τις ex solo A add. Bk.

18. ἐν τῷ ἀληθεῖ] ἐν om. N. — λάθρα scr.: λάθρα.

19. τίς τι NA Bk.: τίς τοι ZM, τις v. — τ' ἂν εἴη N. num igitur γ' ἂν εἴη? — μάλιστα' ἂν S. Turr.: μάλιστα.

Ἄξιον δ' ἐνθυμηθῆναι, ὃ ἄνδρες, ἀμφοτέρω καὶ 20
 τῆς γνώμης τῶν ἀντιδίκων καὶ οἷω τρόπῳ ἔρχονται
 ἐπὶ τὰ πράγματα. Ἐξ ἀρχῆς γὰρ οὐδὲν ὁμοίως οὕτοί
 τε πρὸς ἐμὲ πράττουσι καὶ ἐγὼ πρὸς τούτους. ἔλεξε 21
 μὲν γὰρ Φιλοκράτης οὕτοσι ἀναβὰς εἰς τὴν ἡλιακὴν
 τὴν τῶν θεσμοθετῶν, τῇ ἡμέρᾳ ἣ ὁ παῖς ἔξεφέρετο,
 ὅτι ἀδελφὸν αὐτοῦ ἀποκτείναιμι ἐγὼ ἐν τῷ χορῷ,
 φάρμακον ἀναγκάσας πιεῖν. ἐπειδὴ δὲ οὗτος ταῦτα
 ἔλεγεν, ἀναβὰς ἐγὼ εἰς τὸ δικαστήριον τοῖς αὐτοῖς
 δικασταῖς ἔλεξα ὅτι τὸ μὲν ὅλον οὐ δίκαιως αὐτὸν
 προκαθισταίη Φιλοκράτης κατηγορῶν καὶ διαβάλλων
 εἰς τὸ δικαστήριον, μελλόντων ἔσεσθαι μοι ἀγώνων
 πρὸς Ἀριστίωνα καὶ Φιλῖνον αὖριον καὶ τῇ ἔνῃ, ὧν-
 περ ἔνεκα τοὺς λόγους τούτους | λέγοι· ἃ μέντοι αἰ- 22
 τιῶτο καὶ διαβάλλοι, ῥαδίως ἔξελεγχθῆσοιτο ψευδό- 144
 μενος. εἶεν γὰρ οἱ συνειδότες πολλοί, καὶ ἐλεύθεροι
 καὶ δοῦλοι, καὶ νεώτεροι καὶ πρεσβύτεροι, σύμπαντες
 πλείους ἢ πεντήκοντα, οἳ τοὺς τε λόγους τοὺς λε-
 χθέντας περὶ τῆς πόσεως τοῦ φαρμάκου καὶ τὰ πρα-
 χθέντα καὶ τὰ γενόμενα πάντα ἠπίσταντο. καὶ εἰπόν 23
 τε ταῦτα ἐν τῷ δικαστηρίῳ, καὶ προῦκαλούμην αὐ-

21. ἡλιακὴν] ἡλιαίαν Taylor. — τὸ μὲν ὅλον κτέ.] τὸν
 μὲν νόμον οὐ δίκαιον οὐ (οὐ om. pr. A) προκαθῆσθαι εἰ
 (sed προκαθισταίη N) Φιλ. κτέ. codd. Coniecturas virorum
 doctorum, qui omnes adhuc τὸν μὲν νόμον retinuerunt (nisi
 quod Emp. τῶν μ. νόμων οὐ δίκαιος προκαθῆσθαι εἶη, pro-
 posuit) enumerare longum est. S. nunc: τὸν μ. ν. οὐ δί-
 καιον εἰ προφασίζεται Φ. — ἔσεσθαι] ἔσεσθε N. — πρὸς]
 πρὸ N. — αὖριον καὶ τῇ ἔνῃ ex conl. R. Turr.: αὖριον
 τῇ ἔνῃ (ἔνῃ) v., αὖριον καὶ ἔνῃ Mr. — λέγοι NMr.: λέγει.

22. εἶεν NMr.: εἰσι. — οἱ σύμπαντες e conl. R. rec.
 Mr. — τὰ γενόμενα ci. R.: τὰ λεγόμενα. — ἐπίσταντο vel
 ἐπίστανται mal. Mr.

τὸν εὐθύς τότε, καὶ αὐθις τῇ ὑστεραία ἐν τοῖς αὐτοῖς
δικασταῖς, καὶ ἵεναι ἐκέλευον λαβόντα μάρτυρας ὀπό-
σους βούλοιο ἐπὶ τοὺς παραγενομένους, λέγων αὐτῷ
ὄνόματι ἕκαστου, (καὶ) τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,
τοὺς μὲν ἐλευθέρους ὡς χρὴ τοὺς ἐλευθέρους, οἱ
σφῶν (τ' αὐτῶν) ἔνεκα καὶ τοῦ δικαίου ἔφραζον ἂν
τάληθῆ καὶ τὰ γενόμενα, τοὺς δὲ δούλους, εἰ μὲν
αὐτῷ ἐρωτῶντι τάληθῆ δοκοῖεν λέγειν, εἰ δὲ μή,
ἔτοιμος εἶην διδόναι βασανίζειν τοὺς τε ἑμαντοῦ
πάντας, καὶ εἰ τινὰς τῶν ἀλλοτριῶν κελεύοι, ὁμολό-
γουν πείσας τὸν δεσπότην παραδώσειν αὐτῷ βασανί-
24 νίζειν τρόπον ὁποῖον βούλοιο. καὶ ταῦτα ἑμοῦ προ-
καλουμένου καὶ λέγοντος ἐν τῷ δικαστηρίῳ, οὗ καὶ
αὐτοὶ οἱ δικασταὶ καὶ ἕτεροι ἰδιῶται πολλοὶ μάρ-
τυρες παρῆσαν, οὔτε τότε παραχρῆμα οὔτε ὕστερον
ἐν παντὶ τῷ χρόνῳ οὐδεπώποτε ἠθέλησαν ἐλθεῖν ἐπὶ
τοῦτο τὸ δίκαιον, εὖ εἰδότες ὅτι οὐκ ἂν τοῦτοις κατ'
ἑμοῦ ἔλεγχος ἐρίγνυτο οὗτος, ἀλλ' ἑμοὶ κατὰ τούτων
25 ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. ἐπίστασθε
δέ, ὡς ἄνδρες, ὅτι αἱ ἀνάγκαι αὐταὶ ἰσχυρόταται καὶ
μέγισταί εἰσι τῶν ἐν ἀνθρώποις, καὶ ἔλεγχοι ἐκ τού-
των σαφέστατοι καὶ πιστότατοι περὶ τοῦ δικαίου,
ὅπου εἶεν μὲν ἐλεύθεροι πολλοὶ οἱ συνειδότες, εἶεν

23. αὐτῷ ὀνόματι codd. et defend. Turr. coll. § 40: αὐ-
τῶν ὀνομαστὶ cum R. Bk., αὐτῷ ὀνομαστὶ Mr. — καὶ ante
τούτους addi mal. S. — τ' αὐτῶν add. S., αὐτῶν R. —
διδόναι post ἔφραζον ἂν add. NABZM (δηλονότι W.). —
ἔτοιμος εἶην Taylor. Bk.: ἔτοιμος εἶεν A pr., ἔτοιμοι εἶεν
ABZM, ἔτοιμός εἰμι NMr., ἔτοιμοι σταίεν Ald., ἔτοιμος εἶ-
ναι Dobr. — νν. τοὺς τε ἑμ. — βασανίζειν add. NABk. —
κελεύει NA (Bk. in Add., Mr.).

25. μὲν ἐλεύθεροι NMr.: ἐλεύθ. μὲν. —

δὲ δούλοι, καὶ ἐξείη μὲν τοὺς ἐλευθέρους ὄρκους καὶ
πίστεσιν ἀναγκάζειν, ἃ τοῖς ἐλευθέροις μέγιστα καὶ
περὶ πλείστου ἐστίν, ἐξείη δὲ τοὺς δούλους ἐτέραις
ἀνάγκαις, ὑφ' ὧν καὶ ἦν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι
κατειπόντες, ὁμῶς ἀναγκάζονται τἀληθῆ λέγειν· ἡ
γὰρ παροῦσα ἀνάγκη ἐκάστῳ ἰσχυροτέρα ἐστὶ τῆς
μελλούσης ἔσεσθαι. εἰς πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα 26
προὐκαλεσάμην τούτους, καὶ ἐξ ὧν γε χρὴ ἀνθρω-
πον ὄντα τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια πνυθάνεσθαι, ἐξῆν
αὐτοῖς [πνυθάνεσθαι], καὶ πρόφασις οὐδεμία ὑπελεί-
πετο. καὶ ἐγὼ μὲν ὁ τὴν αἰτίαν ἔχων καὶ ἀδικῶν,
ὡς οὗτοι φασιν, ἔτοιμος ἦν αὐτοῖς κατ' ἑμαυτοῦ
παρέχειν ἔλεγχον τὸν δικαιοτάτον· οἱ δ' αἰτιώμενοι
καὶ φάσκοντες ἀδικεῖσθαι αὐτοὶ ἦσαν οἱ οὐκ ἐθέλον-
τες ἐλέγχειν εἰ τι ἠδικοῦντο. καὶ εἰ μὲν ἐγὼ τούτων 27
προκαλουμένων μὴ ἠθέλησα τοὺς παραγενομένους
ἀποφῆναι, ἢ θεράποντας ἐξαιτοῦσι μὴ ἠθέλον ἐκδι-
δόναι, ἢ ἄλλην τινὰ πρόκλησιν ἐφευγον, αὐτὰ ἂν
ταῦτα μέγιστα τεκμήρια κατ' ἐμοῦ ἐποιοῦντο ὅτι
ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία· ἐπεὶ δ' ἐμοῦ προκαλουμένου
οὗτοι ἦσαν οἱ φεύγοντες τὸν ἔλεγχον, ἐμοὶ δήπου
δίκαιον κατὰ τούτων τὸ αὐτὸ τοῦτο τεκμήριον γενέ-
σθαι ὅτι οὐκ ἀληθῆς ἦν ἡ αἰτία ἢν αἰτιῶνται κατ'

ἐξείη μὲν N: ἐξείημεν cett. cod. — ἐξείη δὲ N: ἐξείημεν
δὲ cett. cod.

26. πάντα τοίνυν ἐγὼ ταῦτα] πᾶν τ. ἐ. τ. AN, πᾶν τ.
ἐ. πάντα ZM, πᾶν τοίνυν ἐγὼ v. — γε] σε AB, om. ZM. —
αὐτοῖς πνυθάνεσθαι] pro πνυθ. καὶ πρό A pr. aliud quid
habebat.

27. ἀποφῆνασθαι pr. A. — ἢ θεράποντας Bk.: θερά-
ποντας A, θεράποντας cett. cod., θεράπ. ἢ v. — ἐφευγεν
N. — ἡ αἰτία] om. ἡ AB.

- 28 ἐμοῦ. ἐπίσταμαι δὲ καὶ τάδε, ὧ ἄνδρες, ὅτι εἰ μὲν
τούτοις ἐμοῦ κατεμαρτύρουν οἱ μάρτυρες οἱ παρα-
γενόμενοι, αὐτοῖς ἂν τούτοις ἰσχυροτάτοις ἐχρῶντο
καὶ πίστιν ταύτην σαφεστάτην ἀπέφαινον, τοὺς μάρ-
τυρας τοὺς καταμαρτυροῦντας· τῶν αὐτῶν δὲ τού-
των μαρτυροῦντων, ἃ μὲν ἐγὼ λέγω, ἀληθῆ εἶναι, ἃ
δὲ οὗτοι λέγουσιν, οὐκ ἀληθῆ, τοῖς μὲν μάρτυσι τοῖς
(ἐμοὶ) μαρτυροῦσιν ἀπιστεῖν ὑμᾶς διδάσκουσι, τοῖς
δὲ λόγοις οἷς αὐτοὶ λέγουσι πιστεύειν ὑμᾶς φασί
χρῆναι, οὓς ἐγὼ εἰ ἔλεγον ἄνευ μαρτύρων, ψευδεῖς
29 ἂν κατηγοροῦν εἶναι. καίτοι δεινὸν εἰ οἱ αὐτοὶ μάρ-
τυρες τούτοις μὲν ἂν μαρτυροῦντες πιστοὶ ἦσαν, ἐμοὶ
δὲ μαρτυροῦντες ἄπιστοι ἔσονται. καὶ εἰ μὲν πάννυ
μὴ παραγενόμενους μὴ παρειχόμενυ, ἐτέρους δὲ τινας,
εἰκότως ἂν οἱ τούτων λόγοι πιστότεροι ἦσαν τῶν
ἐμῶν μαρτύρων· ὅπου δὲ μάρτυράς τε ὁμολογοῦσι
παραγενέσθαι, καὶ ἐγὼ τοὺς παραγενόμενους παρέ-
χομαι, (καὶ) εὐθύς ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας καὶ αὐ-
τὸς ἐγὼ καὶ οἱ μάρτυρες ἅπαντες φανεροὶ ἐσμὲν λέ-
γοντες ἅπερ νυνὶ πρὸς ὑμᾶς, πόθεν χρῆ, ὧ ἄνδρες,
145 ἢ ἀληθῆ πιστὰ ἢ τὰ | μὴ ἀληθῆ ἄπιστα ποιεῖν ἄλ-
30 λοθεν ἢ ἐκ τῶν τοιούτων; ὅπου μὲν γὰρ λόγῳ τις
διδάσκει περὶ τῶν πραχθέντων, μάρτυρας δὲ μὴ
παρέχοιτο, μαρτύρων ἂν τις τοὺς λόγους τούτους

28. μαρτυροῦντων N et pr. A (Bk.): καταμαρτυροῦντων.
— ἐμοὶ auctore R. add. Bk.

29. μάρτυρες τούτ. μὲν NMr.: μὲν μάρτ. τούτοις. —
μὴ παρειχόμενυ] μὴ παρεσχόμενυ, N, μὴ παρενχόμενυ A, μὴ
παρεχόμενυ M Ald. — (καὶ) εὐθύς ex conii. R. Turr. —
ἅπαντες NMr.: πάντες.

30. διδάσκει A corr., B, Ald. — num τοὺς τούτου λόγους? —

ἐνδεεῖς φαίη εἶναι· ὅπου δὲ μάρτυρας μὲν παρέχοιτο, τεκμήρια δὲ αὐτοῖς μαρτυροῦσιν ὅμοια μὴ ἀποφαίνονται, ταῦτα ἂν τις ἔχοι εἰπεῖν, εἰ βούλοιο. ἐγὼ ³¹ τοίνυν τοὺς τε λόγους ὑμῖν εἰκότας ἀποφαίνω, καὶ τοῖς λόγοις τοὺς μάρτυρας ὁμολογοῦντας καὶ τοῖς μάρτυσι τὰ ἔργα, καὶ τεκμήρια ἐξ αὐτῶν τῶν ἔργων, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις δύο τῷ μεγίστῳ καὶ ἰσχυροτάτῳ, τούτους μὲν αὐτούς τε ὑπὸ σφῶν αὐτῶν ἐξελεγχόμενους καὶ ὑπ' ἐμοῦ, ἐμὲ δὲ ὑπὸ τε τούτων καὶ ὑπὸ ἔμαντοῦ ἀπολυόμενον· ὅπου γὰρ ἐμοῦ ἐθέλοντος ³² ἐλέγχεσθαι περὶ ὧν ἠτιῶντο οὗτοι μὴ ἤθελον ἐλέγχειν (εἰ τι) ἠδικοῦντο, ἐμὲ μὲν δήπου ἀπέλουν, αὐτοὶ δὲ κατὰ σφῶν αὐτῶν μάρτυρες ἐγένοντο ὅτι οὐδὲν δίκαιον οὐδ' ἀληθὲς ἠτιῶντο. καίτοι εἰ πρὸς τοῖς ἔμαντοῦ μάρτυσι τοὺς ἀντιδίκους αὐτούς μάρτυρας παρέχομαι, ποῦ ἔτι ἐλθόντα δεῖ ἢ πόθεν ἀποδειξάντα τῆς αἰτίας ἀπολελύσθαι;

Ἐγοῦμαι μὲν οὖν καὶ ἐκ τῶν εἰρημένων καὶ ³³ ἀποδεδειγμένων, ὧ ἄνδρες, δικαίως ἂν μου ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς, καὶ ἐπίστασθαι ἅπαντας ὅτι οὐδὲν μοι προσήκει τῆς αἰτίας ταύτης. ἵνα δ' ἔτι καὶ ἄμεινον μάθητε, τούτου ἔνεκα πλείω λέξω, καὶ ἀποδείξω ὑμῖν τοὺς κατηγοροὺς τούτους ἐπιφοροτάτους ὄντας καὶ ἀσεβεστάτους ἀνθρώπων, καὶ ἀξίους οὐ μόνον ὑπ' ἐμοῦ μισεῖσθαι ἀλλὰ καὶ ὑφ' ὑμῶν καὶ

μὲν παρέχοιτο et ἀποφαίνονται ABZM. — αὐτοῖς R.: αὐτοῖς.

31. δύο A Turr., cf. 5, 49.

32. ἐμοῦ ἐθέλ. ἐλέγχ. NMr.: ἐθ. ἐλ. ἐμοῦ. — νν. οὗτοι μὴ — ἠτιῶντο om. N. — εἰ τι ἠδικοῦντο] ἠδίκουν καλ. (ἀδικοῦντα S.; cf. § 26).

33. καὶ τῶν ἄλλ. πολ. πάντων scripsi: πάντων καὶ τ. ἄλλ. πολιτῶν.

- τῶν ἄλλων πολιτῶν πάντων τῆς δίκης ἕνεκα ταυ-
 34 τησί. Οὗτοι γὰρ τῇ μὲν πρώτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἀπέθανεν
 ὁ παῖς, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἢ προέκειτο, οὐδ' αὐτοὶ
 ἠξίουσαν αἰτιᾶσθαι ἐμὲ οὐδ' ἀδικεῖν ἐν τῷ πράγματι
 τούτῳ οὐδέν, ἀλλὰ συνῆσαν ἐμοὶ καὶ διελέγοντο·
 τῇ δὲ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἢ ἐξεφέρετο ὁ παῖς, ταύτῃ δὴ
 πεπεισμένοι ἦσαν ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν ἐμῶν, καὶ
 παρεσκευάζοντο αἰτιᾶσθαι καὶ προαγορεύειν εἰρ-
 γεσθαι τῶν νομίμων. τίνες οὖν ἦσαν οἱ πείσαντες
 αὐτούς; καὶ τίνος ἕνεκα καὶ πρόθυμοι ἐγένοντο
 πείσαι [αὐτούς]; δεῖ γὰρ με καὶ ταῦτα ὑμᾶς διδάξαι.
 35 κατηγορήσειν ἔμελλον Ἀριστίωνος καὶ Φιλίνου καὶ
 Ἀμπελίνου καὶ τοῦ ὑπογραμματέως τῶν θεσμοθετῶν,
 μεθ' οὐπερ συνέκλεπτον, περὶ ὧν εἰσήγγειλα εἰς τὴν
 βουλήν. καὶ αὐτοῖς ἐκ μὲν τῶν πεπραγμένων οὐδε-
 μία ἦν ἐλπίς ἀποφεύξασθαι — τοιαῦτα γὰρ ἦν τὰ ἡδι-
 κημένα —· πείσαντες δὲ τούτους ἀπογράφασθαι καὶ
 προαγορεύειν ἐμοὶ εἰργεσθαι τῶν νομίμων, ἠγγήσαντο
 36 πραγμάτων ἀπάντων. ὁ γὰρ νόμος οὕτως ἔχει, ἐπει-
 δάν τις ἀπογραφῇ φόνου δίκην, εἰργεσθαι τῶν νο-
 μίμων· καὶ οὐτ' ἂν ἐγὼ οἴός τ' ἦν ἐπεξελεθεῖν εἰργό-
 μενος τῶν νομίμων, ἐκεῖνοί τε ἐμοῦ τοῦ εἰσαγγει-
 λαντος καὶ ἐπισταμένου τὰ πράγματα μὴ ἐπεξιόντος
 ῥαδίως ἔμελλον ἀποφεύξασθαι καὶ δίκην οὐ δώσειν
 ὑμῖν ὧν ἠδίκησαν. καὶ τοῦτο οὐκ ἐπ' ἐμοὶ πρώτον

34. ὑστέρᾳ N. — ταύτῃ] ταυτί ABZM. — post πεπεισμ.
 ἦσαν v. τίνες additur, quod del. Dobr. (Turr. Mr.). — καὶ
 ante πρόθυμ. deleri mal. R.

35. αὐτοῖς ante ἐλπίς iterat A pr. — γὰρ Bait.: ἄρ'. —
 καὶ προαγορ. εἰργ. τῶν νομ.] haec Dobreo suspecta sunt.

ἐμηχανήσαντο Φιλίνος καὶ οἱ ἕτεροι, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ
 Λυσιδρατῶ πρότερον, ὡς αὐτοὶ ὑμεῖς ἤκούσατε.
 καὶ οὗτοι τότε μὲν πρόθυμοι ἦσαν ἀπογράφεσθαι 37
 με εὐθύς τῇ ὑστεραία ἢ ὁ παῖς ἐθάπτετο, πρὶν τὴν
 οἰκίαν καθᾶραι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, αὐτὴν
 ταύτην φυλάξαντες τὴν ἡμέραν ἐν ἣ ἔμελλεν ὁ πρῶ-
 τος ἐκείνων κριθῆσεσθαι, ὅπως μὴδὲ καθ' ἐνὸς αὐ-
 τῶν οἴος τε γενοίμην ἐπεξελεθεῖν μὴδ' ἐνδειξαι τῶ
 δικαστηρίῳ τὰ δίκηματα· ἐπειδὴ δὲ αὐτοῖς ὁ βασι- 38
 λεὺς τοὺς τε νόμους ἀνέγνω, καὶ (τὸν) χρόνον ἀπέ-
 δειξεν ὅτι οὐκ ἐγχωροίη ἀπογράψασθαι καὶ τὰς κλή-
 σεις καλεῖσθαι ὅσας ἔδει, καὶ ἐγὼ τοὺς ταῦτα μηχα-
 νωμένους εἰσάγων εἰς τὸ δικαστήριον εἶλον ἅπαντας,
 καὶ ἐτιμήθη αὐτοῖς ὧν ὑμεῖς ἐπίστασθε, καὶ οὗτοι
 ὧν ἕνεκα ἐλάμβανον χρήματα οὐδὲν αὐτοῖς οἰοί τε
 ἦσαν ὠφελῆσαι, τότε δὴ προσιόντες | αὐτῶ τ' ἐμοὶ 146
 καὶ τοῖς φίλοις ἐδέοντο διαλλαγῆναι, καὶ δίκην ἔτοι-
 μοι ἦσαν διδόναι τῶν ἡμαρτημένων. καὶ ἐγὼ πει- 39
 σθεῖς ὑπὸ τῶν φίλων διηλλάγην τούτοις ἐν τῇ πόλει
 ἐναντίον μαρτύρων, οἵπερ διήλλαττον ἡμᾶς πρὸς
 τῶ νεῶ τῆς Ἀθηναῶν· καὶ μετὰ τοῦτο συνῆσαν μοι
 καὶ διελέγοντο ἐν τοῖς ἱεροῖς, ἐν τῇ ἀγορᾷ, ἐν

37. τότε μὲν πρόθυμοι NMr.: μὲν πρόθ. τότε. — ὑστε-
 ραία ἢ ἡ Bait. cf. Turr. ad Lys. 19, 22. — καθῆραι S. —
 ἐνδειξαι] ἐπιδείξαι?

38. χρόνος A (Turr.), χρόνον M Ald. cf. 45. (τὸν)
 χρόνον ci. Mr. — ἀπέδειξεν ὅτι Dobr. Mr.: ἀπέδειξε τί
 NAM (Turr.), ἀπέδειξεν τί BZ (Bk.). — αὐτοῖς οἰοί τε
 κτέ.] αὐτούς rescribere in promptu est.

39. ἐν τῇ πόλει] ἐν Διπολείοις Scheibe coll. Harp.:
 Διπόλια· ἐορτὴ τις ἦν Ἀθήνησι τὰ Διπόλια· Ἀ. ἐν τῶ
 περὶ τοῦ χορευτοῦ. Tempus sane Diipoliorum convenit, sed
 nisi erravit Harp. (exstat Δ. or. 2 δ 8), de extrema potius

τῇ ἐμῇ οἰκίᾳ, ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἐτέρῳτι παν-
 40 ταχοῦ. τὸ τελευταῖον, ὃ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες, Φιλο-
 κράτης αὐτὸς οὕτως ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἐναντίον
 τῆς βουλῆς, ἐστὼς μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τοῦ βήματος, ἀπτό-
 μενος ἐμοῦ διελέγετο, ὀνόματι οὗτος ἐμὲ προσα-
 γορεύων, καὶ ἐγὼ τοῦτον, ὥστε δεινὸν δόξαι εἶναι
 τῇ βουλῇ, ἐπειδὴ ἐπύθτετο προειρημένον μοι εἰργε-
 σθαι τῶν νομίμων ὑπὸ τούτων, οὓς ἐώρα μοι τῇ
 41 προτεραία συνόντας καὶ διαλεγομένους. σκέψασθε
 δὲ καὶ μοι μνησθήτε, ὃ ἄνδρες· ταῦτα γὰρ οὐ μόνον
 μάρτυσιν ὑμῖν ἀποδείξω, ἀλλὰ καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν
 ἔργων ἃ τούτοις πέπρακται ῥαδίως γνώσεσθε ὅτι
 ἀληθῆ λέγω. καὶ πρῶτον (μὲν) ἃ τοῦ βασιλέως κα-
 τηγοροῦσι καὶ διὰ τὴν ἐμὴν σπουδὴν οὗ φασιν ἐθέ-
 λειν αὐτὸν ἀπογράφεσθαι τὴν δίκην, τοῦτο δὲ κατ'
 αὐτῶν τούτων ἔσται τεκμήριον ὅτι οὐκ ἀληθῆ λέγου-
 42 σιν. ἔδει μὲν γὰρ τὸν βασιλέα, ἐπειδὴ ἀπεγράφατο,
 τρεῖς προδικασίας ποιῆσαι ἐν τρισὶ μῆσι, τὴν δίκην
 δ' εἰσάγειν τετάρτῳ μηνί, ὥσπερ νυνὶ τῆς δ' ἀρχῆς
 αὐτῷ λοιποὶ δύο μῆνες ἦσαν, Θαραγγηλιῶν καὶ Σκιρο-
 φοριῶν. καὶ οὗτ' εἰσάγειν δῆπου οἴος τ' ἂν ἦν ἐφ'

parte orationis, quam mancam esse satis patet, cogitandum erit. — καὶ ἐν τῇ σφ. ἐαυτῶν N. — ἐτέρῳτι AMAld.

40. οὗτος NMr.: ὁ τοιοῦτος. an οὗτος τε? (οὕτως αὐτός τ' W.) — ἐπειδὴ ... A, εἰργεσθαι sine μοι A pr.; fuit igitur ἐπειδὴ μοι. μοι εἰργεσθαι NMr.: εἰργεσθαί μοι cett. — προ-
 τεραία Turr.: προτέρα. — ante § 41 intercidisse ΜΑΡΤΥΡΕΣ
 susp. S.

41. μὲν post πρῶτον add. Dobr. — ἐθέλειν αὐτὸν NMr.: αὐτὸν ἐθέλειν. — τοῦτο δὲ Bait. — λέγονσι N.

42. εἰ δὴ ἀπεργ. W. — προδικασίας] cf. Poll. 8, 24: προδικασία ὡς Ἀντιφῶν. προδιαδικασίας NA, προδικασίας A pr. (Bk.); διαδικασίας v. — γαροθηλιῶν AB. — Σκιρο-
 φοριῶν NABMr.: Σκιροφοριῶν. — οἴος τ' ἂν ἦν] οἴος

ἑαυτοῦ, οὔτε παραδοῦναι φόνου δίκην ἔξεστιν, οὐδὲ
 παρέδωκεν οὐδεις πώποτε βασιλεὺς ἐν τῇ γῆ ταύτῃ.
 ἦν τινα οὖν μήτε εἰσάγειν μήτε παραδοῦναι ἔξῃν
 αὐτῷ, οὐδ' ἀπογράφεσθαι ἡξίου παρὰ τοὺς ὑμετέ- 43
 ρους νόμους. καὶ ὅτι οὐκ ἀδικεῖ αὐτούς, μέγιστον
 σημεῖον· Φιλοκράτης γὰρ οὕτωσι ἑτέρους (μὲν) τῶν
 ὑπευθύνων ἔσειε καὶ ἐσυκοφάντει, τούτου δὲ τοῦ
 βασιλέως, ὃν φασὶ δεινὰ καὶ σχέτλια εἰργάσθαι, οὐκ
 ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας. καίτοι τί ἂν
 ὑμῖν τούτου μείζον τεκμήριον ἀποδείξαιμι, ὅτι οὐκ 44
 ἠδικεῖτο οὐθ' ὑπ' ἐμοῦ οὐθ' ὑπ' ἐκείνου; ... ἐπειδὴ
 γὰρ οὕτωσι ὁ βασιλεὺς εἰσῆλθεν, ἔξὸν αὐτοῖς ἀπὸ
 τῆς πρώτης ἡμέρας ἀρξαμένοις τοῦ Ἑκατομβαιῶνος
 μηνὸς τριάκονθ' ἡμέρας συνεχῶς τούτων ἢ τινι
 ἐβούλοντο ἀπογράφεσθαι, ἀπεγράφοντο οὐδεμιᾶ· καὶ
 αὐτίς τοῦ Μεταγειτνιαῶνος μηνὸς ἀπὸ τῆς πρώτης
 ἡμέρας ἀρξαμένοις ἔξὸν αὐτοῖς ἀπογράφεσθαι ἢ τινι
 ἐβούλοντο, οὐδ' αὖ ἐνταῦθα ἀπεγράψαντο, ἀλλὰ
 παρείσαν καὶ τούτου τοῦ μηνὸς εἰκοσιν ἡμέρας· ὥστε

τ' ἂν A. ἂν del. Bk. Dobs. Turr. — οὔτε παραδοῦναι Bk.:
 οὐδὲ παρ. — δίκην post φόνου add. NMr. — ὑμετέρους
 NA Dobs. Mr.: ἡμετέρους.

43. ἠδίκει cum R. Bk. Turr. — εἰργάσθαι NA (Bk.):
 εἰργάσασθαι M corr. et Ald., ἐργάσασθαι cett. — τούτου
 μείζον NZM Mr.: μείζ. τούτου.

44. init. intercidisse quaedam videntur, hac sententia:
 „nunc alterum majus etiam considerate.“ — τριάκονθ' ἡμέ-
 ρας] τρ. ἡμέρας ὁ B, τρ. ἡμέραι ὁ NA. — ἀπογρ. ἢ τινι] ἢ
 om. NAB. — αὐ Bk.: αὐτῷ NA, αὐ τῷ Dobs., αὐτό v. —
 num ἐνταῦθα (εὐθύς)? — παρείσαν Dobr. Turr.: παρήσαν.
 — εἰκοσιν et πλέον ἢ πενήκοντα corrupta esse vidit Mr.,
 coll. § 45 πενταγέυσας κτέ. Fort. πέντε (h. e. ε') ἡμέρας
 et πέντε καὶ τριάκοντα rescribenda sint. — εἰκ. ἡμέρας] εἰ-
 κοσιν ἡμέραις N et corr. A; εἰκ. ἡμέραι A pr.

αὶ σύμπασαι ἡμέραι ἐγένοντο αὐτοῖς πλέον ἢ πενή-
 κοντα ἐπὶ τούτου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς ἐξὸν αὐτοῖς
 45 ἀπογράφεσθαι οὐκ ἀπεγράψαντο. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι
 ἅπαντες ὅσοις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως ὁ χρόνος μὴ
 ἐνεχώρει, οὔτοι δ' ἐπιστάμενοι μὲν τοὺς νό-
 μους ἅπαντας, ὀρῶντες δ' ἐμὲ βουλευόντα καὶ εἰσιόντ'
 εἰς τὸ βουλευτήριον — καὶ ἐν αὐτῷ τῷ βουλευτηρίῳ
 Διὸς βουλαίου καὶ Ἀθηναῖς βουλαίας ἱερὸν ἐστὶ, καὶ
 εἰσιόντες οἱ βουλευταὶ προσεύχονται, ὧν καὶ γὰρ εἰς
 ἦν, καὶ ταῦτα πράττων, καὶ εἰς τᾶλλα ἱερὰ πάντα
 εἰσιῶν μετὰ τῆς βουλῆς, καὶ θύων καὶ εὐχόμενος
 ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πρὸς τούτοις πρυτα-
 νεύσας τὴν πρώτην πρυτανείαν ἅπασαν πλὴν δυοῖν
 ἡμέραιν, καὶ ἱεροποιῶν καὶ θύων ὑπὲρ τῆς δημο-
 κρατίας, καὶ ἐπιψηφίζων καὶ λέγων γνώμας περὶ τῶν
 μεγίστων καὶ πλείστου ἀξίων τῇ πόλει φανερός ἦν.
 46 καὶ οὔτοι παρόντες καὶ ἐπιδημοῦντες, ἐξὸν αὐτοῖς
 ἀπογράφεσθαι καὶ εἰργεῖν ἐμὲ τούτων ἀπάντων, οὐκ
 ἤξιουν ἀπογράφεσθαι· καίτοι ἱκανὰ γ' ἦν ὑπομῆσαι
 καὶ ἐνθυμηθῆναι, εἴπερ ἡδικοῦντο, ἀμφοτέρω καὶ
 σφῶν αὐτῶν ἔνεκα καὶ τῆς πόλεως. διὰ τί οὖν οὐκ
 ἀπεγράφοντο; διὰ τί συνῆσαν καὶ διελέγοντο; συνῆ-
 σάν τε γάρ μοι οὐκ ἀξιοῦντες φονεὰ εἶναι, καὶ οὐκ

45. ἐχώρει N; ἐγχώρει Dobr. Lacunam post hoc voc. esse primus vidit R. — εἰσιόντ' εἰς NMr.: εἰσιόντες (εἰσιόντ' ἐς A R. Bk.). — καὶ ταῦτα πράττων S.: ὁ ταῦτα πρ. — ἱερὰ πάντα NMr.: πάντα ἱερὰ. — πρυτανεύων ci. Mr.

46. ἐξὸν] ἐξ ὧν AB. — καίτοι auct. R. Bk.: καί. — ἱκανὰ γ' NA Bk.: ἱκανόν. — οὖν οὐκ ἀπεργ. R. Bk.: ὅπου κατεργ. (ὅπου ἀπεργ. N). — τί συνῆσαν R. Bk. et praebet N; τί συνῆσαν. — αὐτοῦ] γε ZM. num igitur τούτου γε αὐτοῦ?

| ἀπεγράφοντο τούτου αὐτοῦ ἕνεκα, οὐχ ἡγούμενοι⁴⁷ με ἀποκτείνειν τὸν παῖδα οὐδ' ἔνοχον εἶναι τοῦ φό-
νου οὐδὲ προσήκειν μοι τούτου τοῦ πράγματος οὐδέν.
καίτοι πῶς ἂν ἄνθρωποι σχετλιώτεροι ἢ ἀνομώτεροι⁴⁷
γένοιντο, οἳ τινες ἄπερ αὐτοὶ σφᾶς αὐτούς οὐκ ἐπει-
σαν, ταῦθ' ὑμᾶς ἀξιοῦσι πείσαι, καὶ ἂ αὐτοὶ ἔργῳ
ἀπεδίκασαν, ταῦτα ὑμᾶς κελεύουσι καταδικάσαι; καὶ
οἱ μὲν ἄλλοι ἄνθρωποι τοῖς ἔργοις τοὺς λόγους ἐξε-
λέγγουσιν, οὔτοι δὲ τοῖς λόγοις ζητοῦσι τὰ ἔργα
ἄπιστα καταστήσαι. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο μήτε εἶπον⁴⁸
μήτε ἀπέφηνα μήτε μάρτυρας παρεσχόμην, ἀλλὰ
(αὐτὰ) ταῦτα ὑμῖν ἀπέδειξα, τούτους ὅπου μὲν χρή-
ματα λαμβάνοιεν ἐπ' ἐμοί, αἰτιωμένους καὶ προαγο-
ρεύοντας, ὅπου δὲ μὴ εἶη ὁ δῶσων, συνόντας καὶ
διαλεγομένους, ἱκανὰ ἦν καὶ αὐτὰ ταῦτα ἀκούσαντας
ἀποψηφίσασθαι καὶ τούτους νομίζειν ἐπισηκοτάτους
καὶ ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων. οὔτοι γὰρ⁴⁹
ποίαν δίκην οὐ δικάσαιντ' ἂν ἢ ποῖον δικαστήριον
οὐκ ἐξαπατήσειαν ἢ τίνας ὄρκους οὐκ ἂν τολμήσειαν
παραβαίνειν, οἳ τινες καὶ νῦν τριάκοντα μνᾶς ἐπ'
ἐμοὶ λαβόντες παρὰ τῶν ποριστῶν καὶ τῶν πωλητῶν
καὶ τῶν πρακτόρων καὶ τῶν ὑπογραμματέων οἱ τού-
τοις ὑπεγραμμάτεον, ἐξελάσαντές με ἐκ τοῦ βου-
λευτηρίου, ὄρκους τοιούτους διωμόσαντο, ὅτι πρυ-
τανεύων πυθόμενος αὐτούς δεινὰ καὶ σχέτλια ἐργά-

47. ταῦτα NAB: ταῦθ' ZM (Bk.). — καταδικάσειν N
(καταδικάζειν W.). — ἄπιστα R. Bk.: πιστά.

48. καίτοι εἰ] καίτοι οἱ N. — μόνον post ταῦτα add. R.
— τούτους Ald.: τούτοις. — ἱκανὰ ἂν ἦν Dobr. — ante
ἀκούσαντας addi vult ὥστε ὑμᾶς Mr.

49. πωλητῶν R.: πολιτῶν. — διωμόσαντο R.: διομί-

50 ζεσθαι εἰσῆγον εἰς τὴν βουλήν, καὶ ἐδίδαξα ὡς χορῆ
 ζητοῦντας ἐπεξελεθεῖν τῷ πράγματι. καὶ νῦν δίκην
 διδῶσιν ὧν ἡδικήκασιν αὐτοὶ τε καὶ οἱ μεσεγγνησά-
 μνοι, [καὶ] παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρήματα, καὶ τὰ
 πραχθέντα φανερὰ γεγένηται, ὥστ' οὐδ' ἂν οὔτοι
 βούλωνται ἀρνεῖσθαι φαρδίως οἷοί τ' ἔσονται· οὕτως
 51 αὐτοῖς πέπρακται τὰ πράγματα. ποῖον οὖν δικαστή-
 ριον οὐκ ἂν ἔλθοιεν ἐξαπατήσοντες, ἢ τίνας ὄρκους
 οὐκ ἂν τολμήσαιεν παραβαίνειν οὔτοι οἱ ἀνοσιώτα-
 τοι, οὔτινες καὶ ὑμᾶς εἰδότες εὐσεβεστάτους τῶν Ἑλ-
 λήνων δικαστὰς καὶ δικαιωτάτους (ὄντας) καὶ ἐφ'
 ὑμᾶς ἤκουσιν ἐξαπατήσοντες εἰ δύναιντο, ὄρκους
 τοιούτους διομοσάμενοι.

σαντος NAB, διωμόσαντες M, διομόσαντες Z Ald. — ἐδί-
 δαξεν BZM. — πράγματι AB.

50. μεσεγγνησάμενοι NA Bk.: μετεγγνησ. — καὶ post
 μεσ. delendum esse susp. Platner. (Proc. u. Klag. II p. 364).
 — οὔτοι] οὔτος B, οὕτως ZM.

51. τολμήσαιεν NA (Bk. Dobs. Turr. Mr.): τολμήσειεν
 BZM Ald.; τολμήσειαν v. — τοιούτους Mr. coll. 49 (cf. etiam
 5, 15): τοσούτους.

FRAGMENTA.

A. FRAGMENTA ANTIPHONTIS ORATORIS.

I. ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΜΕΤΑΣΤΑΣΕΩΣ.

V. Plutarch. V. Antiph. §§ 11. 20 quaeque ad hunc locum
adnotavi.

1. Στασιώτης· Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστά-
σεως· περὶ τοίνυν ἂν Ἀπόληξις κατηγόρηκεν,
ὡς στασιώτης ἦν (καὶ) ἐγὼ καὶ ὁ πάππος ὁ
ἐμός. ἔοικε νῦν ὁ δῆτωρ ἰδίως ἐπὶ τοῦ δορυφόρου
κεχρησθαι τῷ ὀνόματι· ἐν γοῦν τοῖς ἐξῆς φησιν ὅτι·
οὐκ ἂν τοὺς μὲν τυραννοῦντας ἠδυνήθησαν
οἱ πρόγονοι κολάσαι, τοὺς δὲ δορυφόρους
ἠδυνάτησαν. Harp. cf. Suid. Phot.

2. διαστῆσαι ἀντὶ τοῦ διαταράξαι καὶ οἶον
ἀδύνατον ποιῆσαι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

3. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς μεταστ.· καὶ τοὺς ἐμπο-
δῶν ἐκολάσατε, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἐμπесόντας. Harpocr.
s. v. ἐμποδῶν, cf. Etym. M. p. 336, 35.

4. ἐπεσκήψατο — — λέγεται δὲ ἐνλίτε κατὰ
τὸ σπάνιον καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκαλέσαι φόνου, ὡς Ἄ. ἐν
τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr. cf. Suid. Etym. M. p. 355, 36.

1. κολάσαι Dobr. S.: καλέσαι.

5. Ἡετιωνία· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.
6. τετρακόσιοι· Ἀ. ἐν τῷ π. τ. μεταστ. Harpocr.

II. ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΑΠΟΔΙΣΜΟΥ.

7. Ἐπειδὴ γὰρ ἀπρωκίσθην Ἀθήναζε καὶ ἀπηλλάγην τῆς κληροχίας. B. A. p. 352, 23 (Bachm. Anecd. p. 40, 19).

III. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΓΡΑΦΗΝ ΑΠΟΔΟΓΙΑ.

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20: ὁ πρὸς Δημοσθένην τὸν στρατηγὸν παρανόμων.

8. Ἄλλος δέ ἐστιν Ἀλκιβιάδης οὗ μνημονεύει Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημοσθένους γραφῇ ἀπολογία· — — ἐστι δὲ Φηγούσιος, Ἀλκιβιάδου ξένος. Harpocr. s. v. Ἀλκιβ.; cf. Bekker. Anecd. p. 378, 22.

9. ἀποτειχίσαι τὸ ἀπολαβεῖν τείχει καὶ ἀποκλείσαι τῆς ἐξόδου, ἀποτετειχισμένος δὲ ὁ ἀπειλημένος καὶ ἀποκεκλεισμένος τῷ τείχει· Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ Θουκυδίδης. Harp. cf. Suid., Bekk. Anecd. p. 437, 28.

10. δεκατευτὰς ἀντὶ τοῦ τελώνας τοὺς τὴν δεκάτην ἐκλέγοντας Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. Harp., cf. Suid.

11. κελέοντες· Ἀ. ἐν τῇ πρὸς Δημ. γρ. ἀπολ. ἵνα τοὺς κελέοντας κατέπηξεν. κυρίως μὲν κελέοντές εἰσιν οἱ ἰστόποδες — — μεταφορικῶς

5. ἡετιωνεία A; Ἡετιώνεια Thuc. — 7. ἀπρωκίσθην S.: ἀπώκεις τὴν. — 8. ξένος] ἀνεψιός suo iure ci. S. coll. Xen. Hell. 1, 2, 13. — 9. τὴν om. CF. — δημοσθένην C, δρό-μους F. — γραφ. ἀπολ. om. ABCF. — 10. δημοσθένην γραφῇ om. ἀπολ. ABC ἀπολ. om. etiam J. — 11. ἰστόποδες in altera gl. Phot.: ἰνόποδες (ἰνοπάλιδες, οἰνοπάλιδες) cett.

δὲ νῦν ὁ ῥήτωρ λέγει ἂν τὰ ὀρθὰ ξύλα. Harp. cf. Suid. Phot.

12. σκαφίον· Ἄ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. ὅτι δὲ τὸ σκαφίον εἶδος κουράς, καὶ Ἀριστοφάνης Γήρα. Harp. cf. Phot.

13. συνήγοροι· Ἄντ. ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. καὶ ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

14. Ἄνδρων· Ἄ. ἐν τῷ πρὸς τὴν Δημ. ἀντιγραφῆν. Ἄνδρονά φησιν εἶναι Κρατερός ἐν θ' τῶν ψηφισμάτων τὸν γράψαντα τὸ ψήφισμα τὸ περὶ Ἀντιφῶντος τοῦ ῥήτορος. ἦν δὲ εἷς τῶν υ' ὁ Ἄνδρων. Harp.

IV. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΚΑΤΑ ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΥ.

15. ὅτι οἱ ποιητοὶ παῖδες ἐπανελθεῖν εἰς τὸν πατρῶον οἶκον οὐκ ἤσαν κύριοι, εἰ μὴ παῖδας γνησίους καταλίποιεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ποιησαμένου· Ἄ. ἐπιτροπικῶ κατὰ Καλλιστράτου καὶ Σόλων ἐν κα' Νόμων. Harp.

V. ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΣ ΤΙΜΟΚΡΑΤΕΙ.

16. Σπάρτωλος· Ἄ. ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιτροπικὸς Τιμοκράτει.

VI. ΚΑΤΑ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ.

§ Cf. Plut. Vit. Antiph. § 21 quaeque ad eum locum

12. τὴν Δημ.] διογένοϋς BCG. — 13. ἐν τῇ] ἐν τῷ C, om. BG. — ἀπολ. om. BCG. — 14. τῷ] τῇ C. — ἀντιγραφῆν om. A. Iure igitur S. hic quoque ἐν τῇ πρὸς τὴν Δημ. γρ. ἀπολ. legendum censet. — 15. κατὰ add. S.: nisi Καλλιστράτῳ ut Τιμοκράτει legendum est. — 16. τιμοκράτης A, τιμοκράτῳ B.

de lectione codicum (τοῦ ἰατροῦ στρατηγοῦ) et viro-
rum doctorum dissensione adnotavi.

VII. ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΚΑΛΛΙΟΥ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 18 17. ἀντὶ δὲ τοῦ ἀποδεδόμεθα διεθέμεθα εἶπεν
'Α. ἐν τῷ πρὸς τὴν Καλλίου ἐνδειξιν. Harp. s. v.
διάθεσις.
- 19 18. ἔρμα ἢ ὕφαλος πέτρα· 'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλ-
λίου ἐνδειξιν ἀπολογία. Harp. cf. Suid. Phot.
- 20 19. ἦσμεν ἀντὶ τοῦ ἦδειμεν. 'Α. πρὸς τὴν Καλλ.
ἐνδ. ἀπολογία· ἡμεῖς μὲν οὖν οὔτε ναυτικὸν
ἦσμεν ὁπόσον δέοι. Harp.
- 21 20. μοιροδοκῆσαι ἀντὶ τοῦ μέρους μεταλαβεῖν
'Α. ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδ. ἀπολ. Harp. cf. Suid.
Phot. p. 275, 11. — μοιρολογῆσαι ὡς 'Α. Poll.
4, 176.

VIII. ΚΑΤΑ ΛΑΙΣΠΟΔΙΟΥ.

- 22 21. ἀπιστεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπειθεῖν 'Α. κατὰ Λαι-
σποδίου. Harpocr.
- 23 22. Γαληψός· 'Α. κατὰ Λαισποδίου. Harp.
- 24 23. ἐπίσκοπος· 'Α. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων
φόρου καὶ ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. εἰκόασιν ἐκπέμ-
πεσθαί τινες ὑπὸ Ἀθηναίων εἰς τὰς ὑπηκόους πόλεις
ἐπισκεπτόμενοι τὰ παρ' ἐκάστοις. Harpocr.
- 25 24. Οἰσύμη· 'Α. ἐν τῷ κατὰ Λαισποδίου. Harp.

17. διεθέμεθα] δωόμεθα B, δὴ διώμεθα AJ. — 18. ἔρμα
ἢ Blomfield S.: ἔρμαῖν (ἐρμιάιν) codd. — 19. ἦσμεν Valcke-
naer. S.: ἦσμεν B, ceteri ἦμεν. — ὁπόσον postulat S.;
nisi verbum post δέοι excidit. — 21. λαισπονδίου A, λαι-
σπονδίου cett. — 24. λαισπονδίου C, λαισπονδίου A.

ΙΧ. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΙΝΔΙΩΝ ΦΟΡΟΥ.

X

25. Ἀμφίπολις Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. 26
Harpocr.

26. ἀπειπεῖν ἀντὶ τοῦ ἀποκαμεῖν καὶ ἀδυνα- 27
τῆσαι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου, καὶ ἀντὶ
τοῦ ἀπαρνήσασθαι παρὰ τῷ αὐτῷ. Harpocr.

27. ἄττα (h. l. ἄττα scil.) ἀντὶ μὲν τοῦ ὄσα ἢ 28
ἄτινα Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr. cf.
Suid.

28. δι' ἐνιαυτοῦ ἀντὶ τοῦ δι' ὅλου τοῦ ἐνιαυ- 29
τοῦ Ἀ. περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harpocr.

29. ἐπαγγελία — — λέγεται δὲ — τὸ ἐπαγ- 30
γέλλεσθαι καὶ ἀντὶ τοῦ προστάττειν ἢ αἰτεῖσθαι, ὡς
παρὰ τε Ἀντιφῶντι ἐν τῷ περὶ τοῦ Λινδίων φόρου
καὶ Δημοσθένει ἐν τῷ περὶ πρεσβείας. Harp. cf. Suid.

30. ἐπίσκοπος. V. fr. 23. 31

31. προσφορά ἀντὶ τοῦ πρόσδοτος Ἀ. ἐν τῷ 32
περὶ τοῦ Λινδίων φόρου. Harp. cf. Suid. Phot.

32. συνήγοροι. V. fr. 13. 33

33. τριβωνευόμενοι Ἀ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Λιν- 34
δίων φόρου. ἦτοι ἀντὶ τοῦ τριβὰς ἐμποιοῦντες, ἢ
ἀντὶ τοῦ τεχνάζοντες ἀπὸ τοῦ τριβωνες εἶναι πρα-
γμάτων. Harpocr.

X. ΠΕΡ ΜΥΡΡΟΥ.

XI

34. 35. Ἀντιφῶν τῷ ἄττα κέρχεται ἀντὶ τοῦ 35

25. ληναίων φόρου M, ληναίου φόρου A, ληναιοφόρου
C, ληναιφόρου BF; Λινδίων φ. Valesius. At Λιμναίων
φόρου S., novam orationem (IX) inde efficiens. — 26.
Ante καὶ ἀντὶ S. e collatione Suidae s. v. et Cramer.
Anecd. IV p. 490, 5 aliquid excidisse suspicatur, in hunc
modum ut τῷ αὐτῷ ad Lysiam iam referendum sit. — 27.
λιδίων F. — φόρου A. — 28. λινδῶν ABJN. — 31. προ-
φορά A. — 33. λινδίου C.

36 ἄτινα ἐν τῇ ἀπολογία τοῦ Μύρρον· οὐ γὰρ πω ἐπέ-
πόνθειν ταῦτα, ἄττα νῦν πέπονθα ὑπὸ τού-
του. καὶ αὐθις· Οἱ γὰρ ἄνθρωποι ἄττα ἄν
ὀρῶσι τῇ ὄψει πιστότερα ἡγοῦνται ἢ οἷς εἰς
ἀφανὲς ἤκει ὁ ἔλεγχος τῆς ἀληθείας. Suid. 1, 1
p. 822, 15 Bernh.

XII

XI. ΠΡΟΣ ΝΙΚΟΚΛΕΑ ΠΕΡΙ ΟΡΩΝ.

37 36. ἀργυροκοπεῖον· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα.
ὅπου κόπτεται τὸ νόμισμα· ὃ νῦν σημαντήριόν τινες
καλοῦσι. Harpocr.

38 37. διὰ μέσου τείχους· Ἀ. πρὸς Νικοκλέα.
τριῶν ὄντων τειχῶν ἐν τῇ Ἀττικῇ — —, τοῦ τε
βορείου καὶ τοῦ νοτίου καὶ τοῦ Φαληρικοῦ, διὰ μέ-
σου τῶν παρ' ἐκάτερα ἐλέγετο τὸ νότιον. Harp.

39 38. ὅτι δὲ καὶ Ἐρμῶν στοά τις ἐλέγετο, δεδή-
λωκε καὶ Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. Harp. s. v. Ἐρμαῖ.

40 39. εὐθύωρον τὸ κατ' εὐθείαν Ἀ. ἐν τῷ πρὸς
Νικ. Harp. cf. Suid. Phot.

41 40. Κεραμεικός· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικ. περὶ
ὄρων. ὅτι δύο εἰσὶ Κεραμεικοί, ὡς καὶ ὁ ρήτωρ
φησὶν, ὁ μὲν ἔνδον τῆς πόλεως ὁ δὲ ἕτερος ἔξω — —,
δηλοῖ Καλλικράτης ἢ Μενεκλῆς ἐν τῷ περὶ Ἀθηνῶν.
Harp.

42 41. λέσχει· Ἀ. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. λέσχεις

34. Μύρρον E et Med. — οὐ γὰρ πω Cob. N. L. p. 277:
οὐ γὰρ ἐγώ. — πέπονθα E; ἐπεπόνθη Cob. — ταῦτα] τότε
mal. S. — 35. cf. Poll. 2, 57 ex Antiphonte: τῇ ὄψει, ἡγουν
τοῖς ὀφθαλμοῖς. — ἀφανὲς] ἀσφαλὲς B. — 37. τείχους (τοῦ
τείχους A) codd., quod defendit S.; τείχος Dindorf. et Bergk.
— 38. Ἐρμῶν Sluiter S.: Ἐρμαίων.

ἔλεγον δημοσίους τινὰς τόπους, ἐν οἷς σχολὴν ἄγοντες ἐκαθέζοντο οἱ πολλοί. Harp.

42. παράβυστον. οὕτως ἐκαλεῖτό τι τῶν παρ' 43
'Αθηναίοις δικαστηρίων, ἐν ᾧ ἐδίκαζον οἱ ἰα'· 'Α. ἐν
τῷ πρὸς Νικ. περὶ ὄρων. Harp.

43. πρυτανείας· 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 44
ἔστι δὲ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἣ πρυτανεία ἦτοι λς' ἢ λε',
ἃς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύει. Harpocr.

44. Στεφανηφόρος· 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. 45
Στεφανηφόρου ἡρώου, ὡς ἔοικεν, ἣν ἐν ταῖς 'Αθήναις.
Harp. cf. Suid. Phot.

45. Ἐπέρβολος· 'Α. ἐν τῷ πρὸς Νικοκλέα. ἦν 46
δὲ δημαγωγός. Harp.

XII. ΠΑΡΑΝΟΜΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑ.

XIII

46. Ναυμάχους ὡς περὶ δωρεῶν μὲν εἰ- 47
πεῖν κατάγειν δεῦρο. Suid. 1, 1 p. 1217, 16.

XIII. ΠΡΟΣ ΠΟΛΤΕΥΚΤΟΝ.

XIV

47. ἀνάδεξαι· οἶον ἐγγύησαι. 'Α. πρὸς Πο- 48
λύενκτον. Antiattic. B. A. 82, 29.

XIV. ΚΑΤΑ ΠΡΥΤΑΝΕΩΣ ΕΙ ΓΝΗΣΙΟΣ.

XV

48. ἴσως δὲ καὶ κατὰ τοῦτο φητορικαὶ γραφαὶ 49
τινες καλοῦνται, ὅτι κατὰ διαφόρους νόμους αἱ κατὰ
τῶν φητόρων γραφαὶ εἰσάγονται, ὡς 'Α. ἐν τῷ κατὰ
πρυτάνεως, εἰ γνήσιος, ὑποσημαίνει. Harp. s. v.
φητορικὴ γραφή.

41. οἱ πολλοί Toupius S.: πολλοί. — 45. τῷ] τῇ Α. —
XII. Recte Saupp. hanc orationem discernit ab ea quae fuit
πρὸς Δημοσθένην παρανόμων, quacum confudit Westermannus. — 48. frg. corruptum. S. ci.: ἐκ ναυμαχίας ὡς περὶ
δωρ. συνειπεῖν κατάγει δεῦρο. — XIV. an Πρυτάνεως?

XVI XV. ΠΕΡΙ ΤΟΥΤ ΣΑΜΟΘΡΑΙΚΩΝ ΦΟΡΟΥ.

50 49. Σαμοθράκη — φασί δὲ Σαμίους οἰκίσαντας αὐτὴν τὸ ὄνομα θῆσθαι τοῦτο· καὶ ἔστι παρὰ Ἀντιφῶντι ἐν τῷ Σαμοθρακικῷ λόγῳ οὕτως εἰρημένον· καὶ γὰρ οἱ τὴν ἀρχὴν οἰκίσαντες τὴν νῆσον ἦσαν Σάμιοι, ἐξ ὧν ἡμεῖς ἐγενόμεθα. κατωκίσθησαν δὲ ἀνάγκη, οὐκ ἐπιθυμία τῆς νήσου· ἐξέπεσον γὰρ ὑπὸ τυράννων ἐκ Σάμου καὶ τύχη ἐχρήσαντο ταύτη ** καὶ λείαν λαβόντες ἀπὸ τῆς Θράκης ἀφικνοῦνται εἰς τὴν νῆσον. Suid.

51 50. Ἡ μὲν γὰρ νῆσος, ἣν ἔχομεν, δῆλη μὲν καὶ πόρρωθεν (ὅτι) ἐστὶν ὑψηλὴ καὶ τραχεῖα· καὶ τὰ μὲν χρήσιμα καὶ ἐργάσιμα μικρὰ αὐτῆς ἐστὶ, τὰ δ' ἀργὰ πολλά, μικρᾶς αὐτῆς οὔσης. Demetr. π. ἐρμην. § 53, orationis nomine
52 non addito.

51. Καίτοι οὐκ ἂν τῆς μὲν τῶν ἄλλων πολιτῶν ταλαιπωρίας προϋσκέψαντο, τῆς δὲ σφετέρως αὐτῶν σωτηρίας οὐκ ἐνεθυμήθησαν. Priscian. 18 § 280 (Ἀ. Σαμοθρακικῷ).

49. οἰκίσαντες Boeckh. cum E corr. et B. A. p. 305, 10 (S.): οἰκήσαντες. — Asteriscos post ταύτη posuit S. — καὶ ante λείαν om. AVE Med. — ὑπὸ pro ἀπὸ A. — 50. Frg. hue rettulit Victorius. — μὲν post ἣ add. Capperonierius; hoc enim adicit rhetor: τρισὶ (δυσὶ margo cod. b) γὰρ τοῖς μὲν συνδέσμοις εἰς ὃ δὲ ἀνταποδίδονται. — ἣν ἔχομεν libri m b Victorii: ceteri ἣν ἐχομένην vel ἀνεχομένην. — ὅτι add. S. (ἐστὶν ὅτι Spengel.). — 51. Ἐκλογεῖς dici videntur; cf. fr. 52. — Σαμοθρακικῷ cod. Paris 7496: σιμοσεακικῶν Monac., ὀλιγαρχικῶ relicui. — προϋσκέψαντο Spengel. S.: πουςκέψαντο Paris. et Mon., προεσκέψαντο ceteri. — σφετέρως Paris.: φετέρως Monac., σωτηρίας ceteri. — σωτηρίας Spengel. S.: ατηρίας Paris. et Monac., ἐχρῶς ceteri.

52. ἐκλογεῖς οἱ ἐκλέγοντες καὶ εἰσπράττοντες 53
τὰ ὀφειλόμενα τῷ δημοσίῳ. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τοῦ Σαμ.
φόρου· ἠρέθησαν γὰρ ἐκλογεῖς παρ' ἡμῖν οἷς
πλεῖστα ἐδόκει χρήματα εἶναι. Harpocr.

53. ἀεὶ ἀντὶ τοῦ ἕως παρ' Ἀντιφῶντι Σαμο- 54
θρακικῶ. Harp.

54. ἀποδιδόμενοι Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου 55
ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντες. ἐξῆς δέ φησιν ἀποδιδόμεθα
ἦτοι ἀντὶ τοῦ ἀποδίδομεν ἢ ἀντὶ τοῦ πιπράσκομεν.
Harp. cf. B. A. p. 427, 18.

55. ἀπόταξις τὸ χωρὶς τετάχθαι τοὺς πρότερον 56
ἀλλήλοις συντεταγμένους εἰς τὸ ὑποτελεῖν τὸν ὠρι-
σμένον φόρον· Ἄ. ἐν τῷ π. τ. Σαμ. φόρου. Harp. cf.
Suid.

56. συντελεῖς οἱ συνδαπανῶντες καὶ συνεις- 57
φέροντες· τὸ δὲ πρᾶγμα συντέλεια καλεῖται, ὡς
ἔστιν εὐρεῖν ἐν τῷ Ἀντιφῶντος π. τ. Σαμ. φόρου.
Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφῶντος. Harp.

XVI. ΠΡΟΣ ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΑΩΝ. XVII

Cf. Plut. Vit. Antiph. § 20.

57. Ἀντιφῶντι δὲ τῷ δῆτορι λόγος μὲν γέγρα- 58
πται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ λόγῳ
οὐδεμία μνεῖα τοῦ ὀνόματος γίνεται, ὄρνεις δὲ ποι-
κίλους πολλάκις ἐν αὐτῷ ὀνομάζει, φάσκων τούτους
τρέφειν Δῆμον τὸν Πυριλάμπους, καὶ πολλοὺς παρα-
γίνεσθαι κατὰ πόθον τῆς τῶν ὀρνίθων θείας ἕκ τε

56. συντελεῖς est apud Dem. § 104; ex Antiphonte non-
nisi συντέλεια affertur. — 57. Δῆμον τὸν Πυριλάμπους]
huc referenda Harp. glossa (fr. 61 S.): Πυριλάμπης· Ἄ. ἐν
τῷ περὶ τῶν ταῶν. ὄνομα κύριον. —

πρότερον, εἰ δὲ σῶς ἐστίν, ἄσωστον αὐτῷ τὸν λοιπὸν βίον ἐσεσθαι· καὶ ὅτι τῶν ἀκολουθοῦντων τινὰ κτείνειεν ἐν τῇ Σιβυρτίου παλαιστραῖ ξύλῳ πατάξας. ἀλλὰ τούτοις μὲν οὐκ ἄξιον ἴσως πιστεύειν, ἃ γε λαιδορεῖσθαι τις αὐτῷ δι' ἐχθραν ὁμολογῶν εἶπεν. Plut. Alcib. c. 3.

- 69 67. Ἐπειδὴ ἐδοκιμάσθη ὑπὸ τῶν ἐπιτρόπων, παραλαβὼν παρ' αὐτῶν τὰ σαντοῦ χρήματα, ᾧχου ἀποπλέων εἰς Ἄβυδον, οὔτε χρέος ἴδιον σαντοῦ πραξόμενος οὐδὲν οὔτε προξενίας οὐδεμιᾶς ἔνεκεν, ἀλλὰ τῇ σαντοῦ παρανομίᾳ καὶ ἀκολασίᾳ τῆς γνώμης ὁμοίους ἔργων τρόπους μαθησόμενος παρὰ τῶν ἐν Ἀβύδῳ γυναικῶν, ὅπως ἐν τῷ ἐπιλοιπῷ βίῳ σαντοῦ ἔχοις χρῆσθαι αὐτοῖς. Ath. XII p. 525 B (Ἄ. ἐν τῷ κατ' Ἀλκιβ. λαιδορίας).

XXII

XXI. ΠΡΟΟΙΜΙΑ ΚΑΙ ΕΠΙΛΟΓΟΙ.

- 70 68. Ἐγραψάμην ταίτην πῆν γραφήν ἡδικημένος ὑπὸ τούτου νῆ Δία πολλά, ἔτι δὲ καὶ πλείω ὑμᾶς ἡσθημένος ἡδικημένους καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας. Suid. 1, 2 p. 54, 10 (Ἄ. ἐν προοιμίῳ), cf. B. A. p. 359, 6.
- 71 69. ἀλλ' εἰ τό τε πρᾶγμα μοι κρεῖττον φαίνεται ἅμα τε μαρτυρίας ἀκριβεῖς παρέξομαι. Suid. 1, 1 p. 255 (ἐν Προοιμίῳ).

67. Saupp. fort. ἐν ταῖς κατ' Ἀλκ. λαιδορίας restituendum putat. — 69. τό τε Spengel. S.: τότε. μαρτυρία ἀρετῆς πράξομαι codd.; μαρτυρίαν ἀρετῆς παρέξομαι Bernhardy; μαρτυρίας S., ἀκριβεῖς A. Schaeferus probante S. Sed παρέξομαι cum φαίνεται male convenit; alterutrum mutandum esse puto.

70. Ἀντιφῶν δὲ — τῷ μὲν μοχθηρῷ ἐχρήσατο 72 οὐκ ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰσαγομένου εἰς δικαστήριον ἵνα κατηγορηθῆ, ἀλλ' ἐπὶ πατρὸς δίκην λαχόντος ὑπὲρ ἀπεσφαγμένου παιδὸς τὸν μοχθηρὸν ἔταξεν· καὶ φησιν οὕτως ἐν Προοιμίοις καὶ ἐπιλόγοις· κἀγὼ μὲν ὁ μοχθηρός, ὄντινα ἐχρῆν τεθνηκέναι, ζῶ τοῖς ἐχθροῖς κατὰ γελως. Photius p. 278, 1; Suid. 2, 1 p. 896.

XXII. ΠΗΤΟΡΙΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ ΑΒΓ
ΕΙ ΓΝΗΣΙΑΙ.

XXIII

71. Ἄ. τε ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις τὸ μὲν τὰ 73 παρόντα ἔφη καὶ ὑπάρχοντα καὶ παρακείμενα αἰσθάνεσθαι κατὰ φύσιν εἶναι ἡμῖν· παρὰ φύσιν δὲ τὸ φυλάττειν αὐτῶν ἐκποδῶν γενομένων ἐναργῆ τὸν τύπον. Longin. Sp. Rh. Gr. I p. 318, 9.

72. σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. Ἄ. ἐν τῇ 74 τέχνῃ τὰ μὲν παρωχημένα σημείοις πιστοῦσθαι, τὰ δὲ μέλλοντα τεκμηρίοις. Ammon. π. διαφ. λέξ. p. 127 Valek. cf. Eranius Philo p. 173 Valek, qui nomen scriptoris omisit.

73. ἀστοργία, φιλοστοργία, στοργή· Ἄ. ἐν 75 δευτέρῳ π. τῆς ῥητ. τέχνης. Antiattic. B. A. p. 78, 6.

74. ἀπαρασκευάστον· Ἄ. τρίτῳ ῥητορικῆς 76 τέχνης. Antiatt. B. A. 79, 1. ἀπαρασκευάστον δὲ ἐν ταῖς ῥητορικαῖς τέχναις· δοκοῦσι δ' οὐ γνήσiai. Poll. VI § 143.

70. οὕτως Suid.: οὕτος Phot. — 71. τὸν τύπον Finckh-ius: τὸν πόδον. — 72. μὲν παρωχημένα Eranius S.: παροιχόμενα Ammon. — πιστοῦσθαι Eranius S.: πιστεύεσθαι Ammonius.

- 77 75. ὀλιγοφιλίαν· Ἄ. τρίτῳ. Antiattic. B. A. 110, 33. πολυφιλίαν δὲ καὶ ὀλιγοφιλίαν Ἄντιφῶν. Poll. III § 63.
- 78 76. ὅτι δὲ καὶ αὐτὸς ἕκαστος τῶν περὶ λόγους ἔχόντων ἤξιόν ποιεῖν ὀνόματα καινά, δημοῖ μὲν καὶ Ἄ. Ικανῶς, ὅς γε ὅπως αὐτὰ ποιητέον ἐκδιδάσκει. Galen. ἐξήγ. τῶν Ἰπποκρ. γλωσσῶν 19, p. 66 Kühn.

XXIII. ΔΙΑΡΑΣΗΜΑ.

- 137 77. Περὶ τοῦ μὴ ἐλεεῖν ὑμᾶς ἐμὲ ἐδεήθη, δεισᾶς μὴ ἐγὼ δάκρυσι καὶ ἰκετείαις πειρώμαι ὑμᾶς ἀναπείθειν. Suid. 1, 2 p. 977.
- 139 78. Τοῦτο δὲ τοὺς νόμους εἰδῶς πατέριους καὶ παλαιοὺς ὄντας ὑμῖν. Suid. 2, 2 p. 146.
- 142 79. Τέως μὲν γὰρ ὁ πολὺς χρόνος τοῦ ὀλίγου πιστότερος ἦν. Suid. 2, 2 p. 1073, 16.

B. FRAGMENTA ANTIPHONTIS
SOPHISTAE.

XXVI

XXIV. ΑΛΗΘΕΙΑΣ ΔΟΓΟΙ Β΄.

Cf. de his et de eis quae sequuntur sive orationibus seu potius libellis philosophicis Hermog. π. ἰδεῶν B p. 414 Sp. In libris ἀληθείας, quos cum protagoreo libro, cui inscriptum erat Ἀλήθεια ἢ περὶ τοῦ ὄντος,

76. Ad artem rettulit J. Jonsius. — XXIII. Huc ea tantum fragmenta rettuli, quae certis indicibus oratori Antiphonti vindicarentur; contra in quibus dubitationi locus relinqueretur glossasque omnes ad fragm. ambigua (C) reieci. — 77. μὴ ante ἐλεεῖν add. Bernhardy cum *V. — 79. Duo quae apud Suid. sequuntur exempla: καὶ αὐθις· ἀποκαλύψαντες τὰ ὄπλα τέως ἐσκεπασμένα. καὶ αὐθις· καὶ διέφθειρε τοὺς τέως νενικηκότας, non videntur Antiphontis esse (Saupp.).

apte componit Saupprius, de rerum natura sermonem institutum fuisse ex fragmentis apparet. Atque in primo quidem libro generales quaestiones pertractatae erant, alter in explicandis singulis quae in rerum natura fiunt versabatur.

80. ἀδέητος ὁ μηθενὸς δεόμενος καὶ πάντα 98 ἔχων. Ἄ. ἐν α' Ἀληθείας· διὰ τοῦτο οὐθενὸς δέεται, οὐδὲ προςδέχεται οὐθενός τι, ἀλλ' ἄπειρος καὶ ἀδέητος. Suid. 1, 1 p. 94; cf. Harp. s. v. ἀδέητος; B. A. p. 341, 3; Phot.

81. μέμνημαι δὲ καὶ περὶ τοῦ τῆς γνώμης 99 ὀνόματος εἰπὼν ὡς ἐπὶ τῶν παλαιῶν ἐν ἴσῳ εἶτε τῷ διανοίας εἶτε καὶ ἐννοήσεως ἐλέγετο· — — ὥσπερ καὶ ὁ Ἄντ. ἐν τῷ πρώτῳ τῆς Ἀληθείας· [ἐν τῷ λόγῳ] ταῦτα δὲ γνοῦς εἰς ἓν τι οὐδὲν αὐτῷ οὔτε ἦν ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἦν γνώμη γιγνώσκει ὁ μακρότητα γιγνώσκων. καὶ πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις ἡ γνώμη τοῦ σώματος ἡγεῖται καὶ εἰς ὑγίειαν καὶ νόσον καὶ εἰς τὰ ἄλλα πάντα. Galen. 18, 2 p. 656 Kühn.

82. καὶ γὰρ τὸ ρῆμα διαθέσθαι λέγουσιν ἐπὶ 100 τοῦ διοικῆσαι· Ἄ. Ἀληθείας α'· γυμνωθεῖσα δὲ ἀφορμῆς πολλὰ ἂν καὶ καλὰ κακῶς διαθεῖτο. Harp. p. 57, 18.

80. οὐδὲ Bernhardt: οὔτε. — ἄπειρος] εὔπορος Ruhnken., ἄηρος ci. S. — De Deo haec dicta esse uterque suspicatur. — 81. τῆς Ἄλ. S. cum basil.: περὶ τῆς Ἄλ. — ἐν τῷ λόγῳ deleri iubet S. — Fragmentum male corruptum. ταῦτα δὲ vulg., τοῦ τὰδε S. cum basil. — ἐν τε codd. — οὔτε ἦν S.: priore loco οὐτέων codd., altero οὐτέην. — ὄψει] cf. frg. 35 et 174. — ὄραν basil. — unde S.: ὄρα ὁ ὄρων. — καὶ πᾶσι S.: καὶ πᾶσι. — εἰς ante τὰ add. basil. — 82. δὲ] οὐν B. — καλὰ om. B. — διαθεῖτο J.

- 101 83. ἔμβριος ἄ. Ἀληθείας α΄· καὶ ἡ σηπεδῶν τοῦ ξύλου ἔμβριος γένοιτο, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ ζῆν, τουτέστι ζήσκει καὶ μὴ ξηρανθεῖη μηδ' ἀποθάνοι. Harp. cf. Suid. — δοκεῖ δ' ἡ φύσις καὶ ἡ οὐσία τῶν φύσει ὄντων ἐνίοις εἶναι τὸ πρῶτον ἐνυπάρχον ἐκάστω ἀφρῦθμιστον καθ' ἑαυτό, οἶον κλίνης φύσις τὸ ξύλον, ἀνδριάντος δ' ὁ χαλκός. σημεῖον δέ φησιν Ἀντιφῶν ὅτι εἴ τις κατορύξει κλίνην καὶ λάβοι δύναμιν ἡ σηπεδῶν ὥστ' ἀνεῖναι βλαστόν, οὐκ ἂν γενέσθαι κλίνην ἀλλὰ ξύλον, ὡς τὸ μὲν κατὰ συμβεβηκὸς ὑπάρχον, τὴν κατὰ νόμον διάθεσιν καὶ τὴν τέχνην, τὴν δ' οὐσίαν οὕσαν ἐκείνην ἢ καὶ διαμένει ταῦτα πάσχουσα συνεχῶς. εἰ δὲ καὶ τούτων ἕκαστον πρὸς ἕτερόν τι ταῦτὸ τοῦτο πέπονθεν, οἶον ὁ μὲν χαλκὸς καὶ ὁ χρυσὸς πρὸς ὕδωρ, τὰ δ' ὅσα καὶ ξύλα πρὸς γῆν, ὁμοίως δὲ καὶ τῶν ἄλλων ὀτιοῦν, ἐκεῖνα τὴν φύσιν εἶναι καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῶν. Aristot. φυσ. ἀκρ. 2 p. 193 a 9 Bk.
- 102 84. ἀναποδιζόμενα ἀντὶ τοῦ ἐξεταζόμενα ἢ ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν τὰ αὐτὰ πολλάκις λεγόμενα ἢ πρατόμενα ἄ. Ἀληθείας α΄. Harp. — καὶ ἀναποδιζόμενα δὲ ἄ., τὰ πάλιν ἐξεταζόμενα. Poll. 2 § 196.
- 103 85. ἀνήκει παρ' ἄ. Ἀληθείας α΄ ἀντὶ ἀπλοῦ τοῦ ἡκει, ἢ οἶον ἀνεβιβάσθη καὶ προελήλυθεν. Harpocr. — ἀνήκει ἄ. μὲν ἀντὶ τοῦ καθήκει, Ἀμειψίας δὲ ἀνήκω ἀντὶ τοῦ ἀναβέβηκα καὶ προελήλυθα ἔφη. B. A. p. 403, 5 et Suid.
- 104 86. ἄοπτα ἀντὶ τοῦ ἀόρατα καὶ οὐκ ὀφθέντα

83. ἡ σηπεδῶν] ἡ γῆ σηπ. Harp. A; ἡ ἔμπεδῶν G. — γένοιτο om. C.

ἀλλὰ δόξαντα ὁρᾶσθαι Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. B. A. p. 414, 6 Suid. cf. Pollux 2, 58.

87. ἀπαθῆ ἀντὶ τοῦ τὰ μὴ ὡς ἀληθῶς γεγο- 105 νότα πάθη Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

88. Ἀφροδίτης ἀντὶ τοῦ ἀφροδισίων. οὕτως 106 Ἄ. ἐν Ἀληθείας πρώτῳ. B. A. p. 472, 14.

89. δεήσεις ἀντὶ τοῦ ἐνδείας Ἄ. Ἀληθείας α'. 107 Harp. cf. Suid. et fr. 80.

90. ἐπαλλάξεις ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις 108 Ἄ. Ἀληθείας α'. Harp. cf. Suid.

91. ὀριγνηθῆναι ἀντὶ τοῦ ἐπιθυμῆσαι Ἄ. 109 Ἀληθείας α'. Harpocr.

92. Ὅταν οὖν γένωνται ἐν τῷ ἀέρι ὄμβροι 110 τε καὶ πνεύματα ὑπεναντία ἀλλήλοις, τότε συστρέφεται τὸ ὕδωρ καὶ πυκνοῦται κατὰ πολλά. ὅ τι γὰρ ἂν τῶν ξυμπιπτόντων κρατηθῆ, τοῦτ' ἐπυκνώθη καὶ συνεστράφη ὑπὸ τε τοῦ πνεύματος εἰλούμενον καὶ ὑπὸ τῆς βίας. Galen. XVII, 1 p. 681 Kühn. (παρ' Ἄ. κατὰ τὸ δεύτερον τῆς Ἀληθείας).

93. γρουπάνιον Ἄ. Ἀληθείας β'. καῖον γὰρ 111 τὴν γῆν καὶ συντηκὸν γρουπάνιον ποιεῖ. καὶ Μελάνθιος ἐν β' Ἀτθίδος εἰπὼν σεισμὸν γεγονέναι φησὶ „καὶ ἔγρουπεν ἡ γῆ“. Harpocr. cf. Suid. E. M. p. 242, 11. — ἄγρουπανίζειν· σεῖσθαι τὴν γῆν παλλομένην καὶ ὡς περ φύσοῦσθαι ἀπὸ σεισμοῦ. οὕτως Ἀντιφῶν. E. M. p. 242, 7.

91. ὀριγνηθῆναι Ἄ. — ὅ τι S.: ὅτι. — γὰρ] δ' codd. — κρατηθῆ S.: κρατήση. — 93. καῖον et συντηκων DE, Suid., E. M. Subiectum sententiae τὸ πῦρ fuerit.

- 113 94. διάστασις· Ἀ. Ἀληθ. β'. περὶ τῆς νῦν κρατούσης διαστάσεως, ἀντὶ τοῦ διακοσμῆσεως τῶν ὄλων. Harp. cf. Suid. s. v. διάστασις et s. v. διάθεσις (1, 1 p. 1279), ubi in fine haec adduntur: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κέχρηται αὐτῷ καὶ ἐπὶ τῆς διακοσμῆσεως. V. ad frg. 160.
- 114 95. δίνῳ ἀντὶ τοῦ δινήσει Ἀ. Ἀληθείας β'. Harpocr. p. 53, 3.
- 115 96. φορίνης· Ἀ. Ἀληθείας β'. ὅτι καὶ ἐπ' ἀνθρώπου δέρματος ἐλέγετο ἡ φορίνη, καὶ Ἀριστομένης ἐν Γόησι δῆλον ποιεῖ. Harp. cf. Suid. — ὅτι γὰρ καὶ ἐπ' ἀνθρώπων τάσσουσι τὴν φορίνην, δῆλον ποιεῖ Ἀ. ἐν β' Ἀληθείας. Harp. p. 153, 12 cf. E. M. p. 798, 34.
- 116 97. ἀειεστῶ· Ἀ. τὴν ἀιδιότητα καὶ τὸ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀεὶ ἐστάναι. — — ἡ λέξις παρὰ τῷ Διογε- νιανῷ. ἐν Ἀληθείας δευτέρῳ. Suid. 1, 1 p. 124, 5 cf. 1, 2 p. 22, 13 et Harp. p. 7, 1, qui extrema verba ἡ λέξις κτέ. omittit.
-
- 117 98. κἂν Ἀντιφῶν, ἄλλος ρήτωρ νομιζόμενος εἶναι, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀναιρῶν ἐν τοῖς ἐπιγεγραμμένοις περὶ Ἀληθείας παραπλησίως τῇ Κέλσου ἐπιγραφῇ. Origen. adv. Cels. vol. I p. 518 D. Delarue.
- 118 99. ἄγειν· — — Ἀ. δ' ἐν τῷ περὶ ἀληθείας φησί· τοὺς νόμους μεγάλους ἄγοι, ἀντὶ τοῦ ἡγοῖτο. Harp. p. 2, 13 cf. B. A. 330, 2 Suid.

95. δεινώ — δεινήσει vulg.; δινῶ δινήσω N; δίνῳ — δινήσει Dindorf. — 96. φορίνης] φορίνη CG. — 98. ἀναιρῶν Saupp., erat ἀναίρων. — 99. τοῦς] καὶ τοῦς K. — μεγάλω Suid. — ἄγει B. — ἡγεῖτο F, ἡγείται BCGH.

100. ἄβιος· πλούσιος, ὡς Ἀ. ἐν Ἀληθείᾳ. He-119
sychius 1 p. 17. ἄβιος. τὸν ἄβιον Ἀ. ἐπὶ τοῦ πο-
λὸν βίον κεκτημένου ἔταξεν, ὡς Ὅμηρος ἄξυλον
ὑλὴν λέγει τὴν πολύξυλον. Harpocr. Pollux 6, 196.

101. Ἀντιφῶν δ' ἐν τοῖς περὶ ἀληθείας καὶ
ἀνάπηρα εἴρηκεν. Poll. 2, 61.

102. ἀπαρασκευῶ γνῶμη ἐν τοῖς περὶ ἀλη- 120
θείας Ἀ. εἶπεν. Poll. 6, 143.

103. ἅμα δὲ οὐδὲ λύειν ἅπαντα προσήκει, ἀλλ'
ἢ ὅσα ἐκ τῶν ἀρχῶν τις ἐπιδεικνὺς ψεύδεται, ὅσα
δὲ μή, οὐ· οἶον τὸν τετραγωνισμόν τὸν μὲν διὰ τῶν
τμημάτων γεωμετρικοῦ διαλύσαι, τὸν δ' Ἀντιφῶντος
οὐ γεωμετρικοῦ. Aristot. φυσ. ἀκρ. 1 p. 185 a 17 cf.
Soph. el. p. 172 a 3. — πολλοὶ πολλαχῶς περὶ τοῦ
τετραγωνισμοῦ διέλαβον — — ὁ δ' Ἀντιφῶν διὰ
τῆς διχοτομίας τοῦ ἐγγεγραμμένου εἰς τὸν κύκλον
τετραγώνου τῶν πλευρῶν. Simplic. Waitz praef. ad
Aristot. Org. p. 50.

104. Ἀντιφῶν ἰδίῳ φέγγει λάμπειν τὴν σελήνην· 121
τὸ δὲ ἀποκρυπτόμενον περὶ αὐτὴν ὑπὸ τῆς προσβο-
λῆς τοῦ ἡλίου ἀμαυροῦσθαι, πεφνκότης τοῦ ἰσχυρο-
τέρου πυρὸς τὸ ἀσθενέστερον ἀμαυροῦν· ὃ δὲ συμ-
βαίνειν καὶ περὶ τὰ ἄλλα ἄστρα. Plut. mor. p. 891 D
et Galen. de hist. phil. 19 p. 281 Kühn.

105. Ἀ. δὲ (τὴν θάλασσαν φησιν εἶναι scil.)
ἰδρωῖτα θερμοῦ, ἐξ οὗ τὸ περιληφθὲν ὑγρὸν ἀπεκρί-
θη, τῷ καθεψηθῆναι παραλυκίσαν, ὅπερ ἐπὶ παντός

103. cf. S. ad fr. 101 S. — 104. Recte et hoc frg. et id
quod sequitur libro secundo Veritatis vindicat S. — συμ-
βαίνει τὰ περὶ Galen. — 105. περιλειφθὲν Galen. — παρα-
κλύσασα Galen.; παραλυκίσαντα S. —

ιδρωῶτος συμβαίνειν. Plut. moral. p. 897 A et Galen. de hist. philos. 19, p. 299 Kühn.

XXV

XXV. ΠΕΡΙ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Cf. Philostr. V. Soph. p. 500 Ol.: λόγοι δ' αὐτοῦ δικανικοὶ μὲν πλείους —, σοφιστικοὶ δὲ καὶ ἕτεροι μὲν, σοφιστικώτατος δὲ ὁ ὑπὲρ τῆς ὁμονοίας, ἐν ᾧ γνωμολογίαι τε λαμπραὶ καὶ φιλόσοφοι σεμνὴ τε ἀπαγγελία καὶ ἐπηνθισμένη ποιητικοῖς ὀνόμασι καὶ τὰ ἀποτάδην ἐρμηνευόμενα παραπλήσια τῶν πεδίων τοῖς λείοις. In hoc autem libro, sicut fragmenta docent, de moribus sophista disserebat deque vitae brevitate et aerumnis; rempublicam vero civiumque concordiam nusquam attigit.

84 106. ἀναθέσθαι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀναθέσθαι δὲ ὡς περ πεττὸν τὸν βίον οὐκ ἔστιν, ἀντὶ τοῦ ἄνωθεν βιῶναι μετανοήσαντας ἐπὶ τῷ προτέρῳ βίῳ. Harp. cf. Suid.

85 107. διάθεσις· — — καὶ ἀντὶ τοῦ διοικήσεις ὁ αὐτὸς ἐν τῷ περὶ ὁμονοίας· ἀλλὰ εἰδότες τὴν διάθεσιν ἀκούουσιν. Harpocr. cf. Suid. p. 1279, 16.

86 108. θεαιδέστατον· θεοῦ ἰδέαν ἔχον. εἶπε δὲ Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμον. οὕτως· ἄνθρωπος, ὃς φησι μὲν πάντων θηρίων θεαιδέστατον γενέσθαι. Photius lex. p. 81, 19. Suid. 1, 2 p. 1120, 5. E. M. p. 444, 14. Eustath. ad Hom. II. 3, 36.

συμβαίνειν S.: συμβαίνει. cf. fr. 104. — 106. προνοίας DE et Suid. AB. — πεττὸν τὸν] ἐπὶ τὸν περιττὸν BC. — 107. διοικήσας A, διοικήσεις BJ. — 108. θεαιδέστατος Suid. (praeter BVE), E. M., Eustath. — ἔχων Suid. (praeter B m. sec.), E. M., Eustath., B. A. p. 263, 31. — μὲν om. Phot., E. M., Eust. — θεαιδέστατον S.: θεαιδέστατος Suid. Phot. E. M. Eustath.

109. Πολλοὶ δ' ἔχοντες φίλους οὐ γινώ- 87
σκουσιν, ἀλλ' ἑταίρους ποιοῦνται θῶπας
πλούτου καὶ τύχης κόλακας. Suid. 1, 2 p. 1199, 8.

110. Ἴνα· ὄπου. Ἄ. ἐν τῷ περὶ τῆς ὁμοιότητος· 88
ὀκνεῖν, Ἴνα οὐδὲν ἔργον ὀκνεῖν. Phot. p. 108,
5; Suid. 1, 2 p. 992, 9.

111. ἀθεώρητος ἀντὶ τοῦ ἀθέατος παρ' Ἄν- 89
τιφῶντι ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος. Harp.

112. ἀνδρεία ἢ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία· Ἄ. ἐν τῷ 90
περὶ ὁμοιότητος. Harp. Suid.

113. ἀυλιζόμενοι ἀντὶ τοῦ κοιμώμενοι Ἄ. περὶ 91
ὁμοιότητος. Harp. cf. Suid. B. A. p. 463, 24.

114. βαλβίσιον ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς· Ἄ. περὶ 92
ὁμοιότητος. Harp.

115. εὐημιώτατα· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος. 93
εὐήμιος ὁ πρῶος καὶ μέτριος καὶ μὴ ταραχώδης.
Harpocr.

116. Μακροκέφαλοι· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος. 94
ἔθνος ἐστὶν οὕτω καλούμενον. Harp.

117. Σκιάποδες· Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος. 95
ἔθνος ἐστὶ Λιβυκόν. Harp. Suid. Phot.

118. ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες· λέγοι ἂν τοὺς ὑπὸ 96
Σκύλακος ἐν τῷ Περίπλῳ λεγομένους Τρωγλοδύτας
καὶ τοὺς ὑπὸ Ἡσιόδου ἐν γ' Καταλόγου Κατουδαί-
ους ὀνομαζομένους. Ἄ. ἐν τῷ περὶ ὁμοιότητος. Harp.

119. φηλώματα· Ἄ. ἐν τῷ π. ὁμοιότητος ἔξα- 97

109. θῶπας BE. comma post h. v. del. W. — 110. ὀκνεῖν
prior loco om. Phot. — 112. ἐν τῷ add. Saupp. cum E. —
114. ita S.: βαλβίσιον ἀντὶ τοῦ ταῖς ἀρχαῖς omisso scriptoris
nomine DE Suid. E. M., βαλβίς· Ἄ. περὶ ὁμον. ἢ ἀρχή vul-
go. — 116. μακροκεφάλους BC et Phot. — 119. Ἀντιφῶν] ἀντὶ
τοῦ C, qui om. ἔξαπάτας.

πάτας· φηλοῦν γὰρ τὸ ἑξαπατᾶν. Harp. cf. Suid. Phot. Schol. Arist. Pac. 1165.

XXVI. ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ.

Comparat Saupprius hunc librum cum Protagoreis qui fuerunt *περὶ πολιτείας* et *περὶ τῆς ἐν ἀρχῇ καταστάσεως*.

- 79 120. Ὅτι δὴ τὰ πράγματα τὰ ἑαυτοῦ ἢ τὰ τῶν φίλων κατηγορίστηκεν. Ath. X p. 423 A.
- 80 121. Μήτε φιλοπότην κληθῆναι καὶ δοκεῖν τὰ πράγματα καταμελεῖν ὑπὸ οἴνου ἡσώμενον. Prisc. 18 § 230.
- 81 122. ἀπειθαρχία· Ἀ. Πολιτικῶ. Antiatt. B. A. 78, 20.
- 82 123. εὐσύμβολος ἀντὶ τοῦ θαδίως καὶ εὖ συμβάλλων, τουτέστιν ἀγαθὸς συμβάλλειν· Ἀ. Πολιτικῶ. Harp. Suid. E. M. p. 398, 27.
- 83 124. ἡμιολιασμός· Ἀ. Πολιτικῶ· διπλασιασμοῦ καὶ ἡμιολιασμοῦ ἀντὶ τοῦ τὸ ἡμιόλιον δοῦναι ἐν τοῖς λογισμοῖς. Harp. cf. Suid. Phot. — διπλασιασμοῦ δὲ Ἀ. εἶπεν. Poll. 4, 164.

XXVII. ΑΠΑΡΑΣΗΜΑ.

Cum ex Hermogenis loco iure concludatur, nihil praeterea Antiphontis sophistae exstitisse orationis simile, sequitur ut haec fragmenta aut ad librum de concordia aut ad Politicum referenda sint; nam de libris Ἀληθείας cogitari nequit.

120. ὅτι δὴ τὰ Meineke: ὅτ' ἄν τι codd.; ὅστις τὰ G. Dindorf., ὅτι τὰ ci. Saupp. — *πράγματα*] *χορήματα* mal. Meineke. — 124. *πολιτικῶν* B, *πολικῶν* mg. B, om. D. — *ἡμιολιασμοῦ* Schneiderus Saxo S.: *ἡμιολίστου*. — τὸ ἡμιό-

125. Νόσος δειλοῖσιν ἐορτή· οὐ γὰρ ἐκπο-125
ρεύονται ἐπὶ πράξιιν. Stob. floril. 8, 18.

126. Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι μὲν καὶ φειδό-126
μενοι καὶ ταλαιπωροῦντες καὶ προστιθέντες
ἡδονται, οἷα δὴ τις ἂν εἰκάσειεν ἡδεσθαι·
ἀφαιροῦντες δὲ καὶ χρώμενοι ἀλγοῦσιν, ὡς-
περ ἀπὸ τῶν σαρκῶν ἀφαιρούμενοι. Stobae.
floril. 10, 40.

127. Εἰσὶ τινες οἱ τον παρόντα μὲν βίον127
οὐ ζῶσιν, ἀλλὰ παρασκευάζονται πολλῇ σπου-
δῇ, ὡς ἕτερόν τινα βίον βιωσόμενοι, οὐ τὸν
παρόντα, καὶ ἐν τούτῳ παραλειπόμενος ὁ
χρόνος οἴχεται. Stob. floril. 16, 19. Cf. π. ὄμον.
frg. 106.

128. Ἔστι δέ τις λόγος, ὡς ἄρα ἰδὼν ἀνήρ128
ἄνδρα ἕτερον ἀργύριον ἀναιρούμενον πολὺ
ἐδειτό οἱ δανεῖσαι ἐπὶ τόκῳ, ὁ δ' οὐκ ἠθέλη-
σεν, ἀλλ' ἦν οἷος ἀπιστεῖν τε καὶ μὴ ὠφελεῖν
μηδένα, φέρων δ' ἀπέθετό ποι δὴ· καὶ τις κα-
ταμαθῶν τοῦτο ποιοῦντα ὑφείλετο, ὑστέρω
δὲ χρόνῳ ἐλθὼν οὐχ εὔρισκε τὰ χρήματα ὁ
καταθέμενος. περιαλγῶν οὖν τῇ συμφορᾷ τά
τε ἄλλα καὶ ὅτι οὐκ ἔχρησε τῷ δεομένῳ, ὃ ἂν
αὐτῷ καὶ σῶον ἦν καὶ ἕτερον προσέφερεν,
ἀπαντήσας δὴ τῷ ἀνδρὶ τῷ τότε δανειζομένῳ
ἀπωλοφύρετο τὴν συμφορὰν, ὅτι ἐξήμαρτε

λιον δοῦναι S.: τῶν ἡμιολίων A, τὰ ἡμιόλια δοῦναι Suid.
Phot., ἡμιόλια δοῦναι D, ἡμιολίων vulg.

125. Novem priora frg. libri π. ὀμονοίας fuisse conicio.
— 128. ἀπαντήσας δὲ codd.; del. δὲ S., δὴ ci. Meineke. —
ἀχαριστήσαντι] cf. Harp. Suid. B. A. p. 478, 17: ἀχαριστεῖν

καὶ ὅτι οἱ μεταμέλει οὐ χαρισαμένῳ, ἀλλ' ἀχαριστήσαντι, ὡς πάντως οἱ ἀπολόμενον τὸ ἀργύριον. ὁ δ' αὐτὸν ἐκέλευε μὴ φροντίζειν, ἀλλὰ νομίζειν αὐτῷ εἶναι καὶ μὴ ἀπολωλέναι, καταθέμενον λίθον εἰς τὸ αὐτὸ χωρίον· πάντως γὰρ οὐδ' ὅτε ἦν σοι ἐχρῶ αὐτῷ, ὅθεν μὴδὲ νῦν νόμιζε στέρεσθαι μηδενός. ὅτῳ γὰρ τις μὴ ἐχρήσατο μὴδὲ χρήσεται, ὄντος ἢ μὴ ὄντος αὐτῷ οὐδὲν οὔτε πλεόν οὔτε ἔλασσον βλάπτεται. ὅταν γὰρ ὁ θεὸς μὴ παντελῶς βούληται ἀγαθὰ διδόναι ἀνδρὶ, χρημάτων πλοῦτον παρασχών, τοῦ φρονεῖν δὲ καλῶς πένητα ποιήσας, τὸ ἕτερον ἀφελόμενος ἐκατέρων ἀπεστέρησεν. Stob. floril. 16, 29 cf. 104, 19.

- 129 129. Ὅστις δὲ ἰὼν ἐπὶ τὸν πλησίον κακῶς ποιήσων δειμαίνει, μὴ ἄθελει ποιῆσαι, ἀμαρτῶν τούτων, ἃ μὴ θέλει ἀπενέγκηται, σωφρονέστερος. ἐν ᾧ γὰρ δειμαίνει, μέλλει· ἐν ᾧ δὲ μέλλει, πολλάκις ὁ διὰ μέσου χρόνος ἀπεστρεψε τὸν νοῦν τῶν θελημάτων· καὶ ἐν μὲν τῷ γεγενῆσθαι οὐκ ἔνεστιν, ἐν δὲ τῷ μέλλειν ἐνδέχεται γενέσθαι. ὅστις δὲ δράσειν μὲν οἴεται τοὺς πέλας κακῶς, πείσεσθαι δ' οὐ, οὐ σωφρονεῖ. ἐλπίδες δ' οὐ πανταχοῦ ἀγαθόν· πολλοὺς γὰρ τοιαῦται ἐλπίδες κατέβαλον εἰς ἀνηκέστους συμφοράς, ἃ δ' ἐδόκουν ἀντὶ τοῦ μὴ χαρίζεσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν. — ὡς πάντως] καὶ πάντως codd. — αὐτῷ εἶναι S.: αὐτῷ εἶναι. — ὅταν] τῷ A Voss. Trincav. 104; ὅτῳ S. — βουλεται S. cum 104. — φρονεῖν δὲ καλῶς S.: καλῶς φρονεῖν (φθονεῖν A) 104; φρονεῖν καλῶς vulgo. — num ἐκατέρων? — 129. νοῦν S.: νόον. — οὐκ ἔνεστι μὴ γενέσθαι, ἐν δὲ κτέ ci. S. — πείσεσθαι δὲ οὐ, οὐ Jacobs.

τούς πέλας ποιήσειν, παθόντες ταῦτα ἀνε-
φάνησαν αὐτοί. σωφροσύνην δὲ ἀνδρὸς οὐκ
ἂν ἄλλο ὀρθότερόν τις κρίνειεν, ἢ ὅστις τοῦ
θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς ἐμφράσσει
αὐτὸς ἑαυτὸν κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη
αὐτὸς ἑαυτόν· ὃς δὲ θέλει χαρίσασθαι τῷ
θυμῷ παραχρῆμα, θέλει τὰ κακίῳ ἀντὶ τῶν
ἀμεινόνων. Stob. floril. 20, 66.

130. Ὅστις δὲ τῶν αἰσχυρῶν ἢ τῶν κακῶν¹²⁴
μήτε ἐπεθύμησε μήτε ἤψατο, οὐκ ἔστι σώ-
φρων· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου κρατήσας αὐτὸς ἑαυ-
τὸν κόσμιον παρέχεται. Stob. floril. 5, 53 et S. Ma-
ximus ἀπομνημ. p. 167 ed. turic.

131. Φέρε δὴ προελθέτω ὁ βίος εἰς τὸ πρό-¹³⁰
σθεν καὶ γάμων καὶ γυναικὸς ἐπιθυμησάτω.
αὕτη ἢ ἡμέρα, αὕτη ἢ νύξ καινοῦ δαίμονος
ἄρχει, καινοῦ πότμου· μέγας γὰρ ἀγῶν γάμος
ἀνθρώπων. εἰ γὰρ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενό-
μενα, τί χρὴ τῇ συμφορᾷ χρῆσθαι; χαλεπαὶ
μὲν ἐκπομπαί, τοὺς φίλους ἐχθροὺς ποιοῦσαι,
ἴσα φρονουῦντας ἴσα πνέοντας, ἀξιώσαντα καὶ
ἀξιοθέντα· χαλεπὸν δὲ κεκτηῆσθαι κτήμα τοι-
S.: π. δὲ μὴ, οὐ Gaisford., π. δι' ἂ (δ' οὐ Vindob.) codd. —
τούς πέλας Meineke: τοῖς πέλας. — οὐκ ἂν ἄλλο S.: οὐκ
ἂν ἄλλος. — τῷ θυμῷ, παραχρῆμα S.; sed cf. supra του
θυμοῦ ταῖς παραχρῆμα ἡδοναῖς. Malim autem παραχρῆ-
μα τῷ θυμῷ vel τῷ παραχρῆμα θυμῷ. — 130. ὅπου S.:
ὅπου. cf. fr. 129: κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυ-
τόν. — 131. Ἀντιφάνους Trinc. — προελθέτω S.: προσελ-
θέτω. — καινοῦ δαίμονος ἀρχει καινοῦ πότμου] versus ana-
paesticos agnosc. Gaisford et Nauck (fr. trag. adesp. 456).
— τύχοι] τύχη A. — γενόμενα] γενομένη codd.; ἢ γαμου-
μένη et ἐπιτηδεῖα S.; hoc et ἡ ἀγομένη Meineke. — ποιοῦ-
σαι] ποιῆσαι codd. — ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν nimis auda-

οὔτον, δοκοῦντα ἡδονὰς κτᾶσθαι λύπας ἄγεσθαι. φέρε δὴ, μὴ τὰ καλίγκοτα λέγωμεν, γενέσθω τὰ πάντων ἐπιτηδειότατα. τί γὰρ ἡδίου ἀνθρώπῳ γυναικὸς καταθυμίας; τί δὲ γλυκύτερον, ἄλλως τε καὶ νέφ; ἐν τῷ αὐτῷ δέ γε τούτῳ, ἐνθα τὸ ἡδύ, ἐνεστι πλησίον που καὶ τὸ λυπηρόν· αἱ γὰρ ἡδοναὶ οὐκ ἐπὶ σφῶν αὐτῶν ἐμπορεύονται, ἀλλ' ἀκολουθοῦσιν αὐταῖς λῦπαι καὶ πόνοι. ἐπεὶ καὶ ὀλυμπιονίκαι καὶ πυθιονίκαὶ καὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγῶνες καὶ σοφαὶ καὶ πᾶσαι ἡδοναὶ ἐκ μεγάλων λυπημάτων ἐθέλουσι παραγίγνεσθαι· τιμαὶ γὰρ καὶ ἄθλα, δελέατα ἃ ὁ θεὸς ἔδωκεν ἀνθρώποις, μεγάλων πόνων καὶ ἰδρώτων εἰς ἀνάγκας καθιστᾶσιν. ἐγὼ γὰρ, εἰ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον οἷον ἐγὼ ἔμαντῶ, οὐκ ἂν δυναίμην ζῆν, οὔτως ἔμαντῶ πολλὰ πράγματα παρέχων ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας τοῦ σώματος ὑπὲρ τε τοῦ καθ' ἡμέραν βίου ἐς τὴν ξυλλογὴν ὑπὲρ τε δόξης καὶ σωφροσύνης καὶ

cter S. — ἄγεσθαι] ἄδεσθαι B. — γενέσθω] λεγέσθω codd. cf. supra εἰ τύχοι μὴ ἐπιτήδεια γενόμενα. — νέα A, νέας B; unde νεάζονται ci. Meineke. — νν. ἐνθα τὸ ἡδύ usque ad λῦπαι καὶ πόνοι exstant etiam 6, 7. — ἐνεστι] ἐστι 6. — ἐπὶ σφῶν] ἐκ σφῶν 6. — ἐμπορεύονται 6. — τιμαὶ γὰρ καὶ S.: τ. γὰρ superscripto καὶ A; om. γὰρ B, om. καὶ vulg. — δελέατα, ἃ] ἃ δελέατα ci. Meineke. — καθιστᾶσιν S.: καθιστῶσιν. — post ἐγὼ γὰρ verba εἰ μοι γένοιτο usque ad ἔμαντῶ delent S. Meineke; eidem ante οὔτως addunt μὴ. Sed hanc esse sententiam puto: Ego enim si mihi alterum corpus contigerit, vivere non possim, quippe qui nunc quoque tam multa mihi negotia praebeam e. q. s. Quid igitur, si, quemadmodum dixi, alterum quoque corpus mihi contigerit e. q. s. — οἷον ἐγὼ] οἷον ἔχω W. num οἷον ἔχω τὸ ἔμαντῶ? — ὑγείας utrobique codd. — ἐς τὴν ξυλλογὴν del. S. Mein. —

εὐκλείας καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν. τί οὖν, εἰ μοι γένοιτο σῶμα ἕτερον τοιοῦτον, ὃ γέ μοι οὕτως ἐπιμελὲς εἴη; οὐκοῦν δῆλον, ὅτι γυνὴ ἀνδρὶ, εἴαν ἦ καταθυμία, οὐδὲν ἐλάσσους τὰς φιλότητας παρέχεται καὶ τὰς ὀδύνας ἢ αὐτὸς αὐτῷ ὑπὲρ τε τῆς ὑγείας δισσωῶν σωματίων ὑπὲρ τε τοῦ βίου τῆς συλλογῆς ὑπὲρ τε τῆς σωφροσύνης καὶ τῆς εὐκλείας. φέρε δὲ καὶ παῖδες γενέσθωσαν· φροντίδων ἤδη πάντα πλέα καὶ ἐξοίχεται τὸ νεοτήσιον σκίρτημα ἐκ τῆς γνώμης καὶ τὸ πρόσωπον οὐκέτι τὸ αὐτό. Stob. floril. 68, 37.

132. Εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος (καὶ τῶν) 131
θανμαστῶς ὡς μακαρίων, καὶ οὐδὲν ἔχων περιττὸν οὐδὲ μέγα καὶ σεμνόν, ἀλλὰ πάντα σμικρὰ καὶ ἀσθενῆ καὶ ὀλιγοχρόνια καὶ ἀναμειγμένα λύπαις μεγάλαις. Stob. flor. 98, 56.

133. Τὸ ζῆν ἔοικε φρουρᾷ ἐφημέρῳ, τό τε 132
μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾷ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἦν ἀναβλέψαντας πρὸς τὸ φῶς παρεγγυῶμεν τοῖς ἐπιγιγνομένοις ἑτέροις. Stob. flor. 98, 63.

134. Πρῶτον οἶμαι τῶν ἐν ἀνθρώποις ἐστὶ 133
παίδευσις· ὅταν γάρ τις πράγματος κἄν ὄτου-

καὶ τοῦ εὖ ἀκούειν del. vult Mein. — τί οὖν] τι ἂν AB (τί οὖν ἂν W.). — εἰ μοι] εἰ μὴ AB. — ὀδύνας] ὀδύνας B. — συλλογῆς καὶ ὑπὲρ codd.; delet καὶ S. — καὶ τὸ πρόσωπον S.: om. τὸ codd. — 132. Ἀντιφάνους A. — θανμαστῶς ὡ μακάριε codd.; θανμαστὸν ὡ μακάριε οὐδὲν ἔχων καὶ περιττὸν ci. S.; θανμαστῶς del. Meineke. Possis etiam: πᾶς βίος (καὶ) ὁ θανμαστῶς ὡς μακάριος. — πάντα S.: ταῦτα. — 133. ἦν] ἦ B, ἦ Gaisf. — 134. τῶν ἐν ἀνθρώποις J. Pflugk S.: τῶν ἐν οὐρανοῖς. — Hoc et sequens frg. ad Po-

οὖν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ποιήσεται, εἰκὸς καὶ τὴν τελευτὴν ὀρθῶς γίνεσθαι· καὶ γὰρ τῇ γῆ οἶον ἄν τις τὸ σπέρμα ἐναρόσῃ, τοιαῦτα καὶ τὰ ἔκφορα δεῖ προσδοκᾶν, καὶ ἐν νέφ σώματι ὅταν τις τὴν παίδευσιν γενναίαν ἐναρόσῃ, ξῆ τοῦτο καὶ θάλλει διὰ παντὸς τοῦ βίου καὶ αὐτὸ οὔτε ὄμβρος οὔτε ἀνομβρία ἀφαιρεῖται. Stob. flor. append. flor. 16, 36 (4 p. 37 Gaisf.).

134 135. Ἀναρχίας δ' οὐδὲν κάκιον ἀνθρώποις· τοῦτο γιννώσκοντες οἱ πρόσθεν ἄνθρωποι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἰθίζον τοὺς παῖδας ἄρχεσθαι καὶ τὸ κελευόμενον ποιεῖν, ἵνα μὴ ἐξανδρούμενοι εἰς μεγάλην μεταβολὴν ἰόντες ἐκπλήσσοιντο. Stob. ibid. 37.

135 136. Γηροτροφία γὰρ προσέοικε παιδοτροφία. Clem. Alex. Strom. 6 p. 265, 45 Syllb. Schol. Ar. Nub. 1417.

144 137. Οὕτω δ' οὖν τὸν Ἀντώνιον ἤρπασεν (Cleopatra) ὥστε — — μειρακίου σχολὴν ἄγοντος διατριβαῖς καὶ παιδιαῖς χρώμενον ἀναλίσκειν καὶ καθηδυναθεῖν τὸ πολυτελέστατον, ὡς Ἀντιφῶν εἶπεν, ἀνάλωμα, τὸν χρόνον. Plutarch. Anton. c. 28.

C. FRAGMENTA AMBIGUA.

136 138. Διαλαχεῖν δὲ τὸ διανείμασθαι οἱ φήτορες

liticum refero; ex eodem loco utrumque petitum esse apparet. — 135. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς] ἀπὸ τῆς πρώτης (h. e. ἀπὸ τῆς ατῆς) Meineke. — Fort. autem addendum frg. Exc. Vindob. 44 (Stob. Mein. IV p. 293): Ἀντιφάνης. (Ἀντιφῶν ci. Mein.) Αἱ νέαι φίλια ἀναγκαῖα μὲν, αἱ δὲ παλαιαὶ ἀναγκαιότεραι.

εἰρήκασι. Ἀντιφῶν· ὁπότ' ἄνθρωποι βούλοιντο
χρήματα διαλαγχάνειν. Suid. 1, 1 p. 611, 16.

139. Κακὸς δ' αἰεὶ ἐπ' ἀποῦσι μὲν καὶ μέλ-138
λουσι τοῖς κινδύνοις τῇ γλώττῃ θρασύνεται
καὶ τῷ θέλειν ἐπείγει, τὸ δ' ἔργον ἂν παρῆ,
ὀκνεῖ. Suid. 2, 1 p. 1074, 19.

140. Κλαζομένιον (σχῆμα scil.) ὡς τὸ πορεύομαι¹⁴⁰
σὺν ἀγῶνι ἀντὶ τοῦ εἰς ἀγῶνα. — ὡς τὸ σὺν
πατρίδι ἔβη ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν πατρίδα· οὕτως Ἀν-
τιφῶν. Lesbos π. σχημ. p. 180 Valck.

141. ἀγλωττίαν δὲ Ἀ. εἴρηκεν. Poll. 2, 109.

142. Ἀ. δὲ ἐπὶ τούτου (ἀγνοίας) καὶ ἀγνωμο-¹⁴⁵
σύνην λέγει. Poll. 4, 9. — ἀγνοῶν· Ἀ. δὲ καὶ
ἀγνώμων λέγει. id. 5, 145.

143. ἀδυναμία ἐρεῖς ὡς Δημοσθένης, καὶ ἀδυ-¹⁴⁶
νασία ὡς Ἀντ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. p. 345, 26.

144. ἀδιάστατον τὸ μήπω διεστηκὸς μηδὲ δια-¹⁴⁷
κεκριμένον Ἀ. εἶπεν. Harp. Suid. B. A. 341, 27.

145. ἀθυμοῦσιν ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 2, 230. ¹⁴⁸

146. ἀκαρῆ ἀντὶ τοῦ μικρὸν ἢ οὐδὲν παρ' ¹⁴⁹
Ἀντιφῶντι. Harpocr. Suid. B. A. p. 363, 31.

138. ὁπότ' Bernhardy S.: ὁπόταν. — διαλαχεῖν S. —
cf. fr. 64. — 139. κακὸς AB, κακῶς cett., κακῶν cum Her-
manno S. — αἰεὶ ἐπ' ἂν εἰ codd.; αἰεὶ Gaisford.; οὐν, ἐν
Hermann.; ἂν εἴη ἐπ' Saupp. — θρασύνεσθαι cum Her-
mann. S. — ἐπείγειν codd. S., καὶ ἐπ. Hermann. — ὀκνεῖν
ABE et cum Hermann. S. — 140. ἔβη Salmas. S.: ἔση. —
143. ἀδυναμία habet Antiphon or. 5, 2, ubi ἀδυνασία po-
stulat Saupp. — 144. ad libros π. Ἀληθείας suo iure re-
fert Saupp., coll. fr. 94. — 146. ἀκαρῆ S. cum N et rc. E
(pr. enim ἀκαρ...): ἀκαρεῖ cett., ἀκαρ Suid. et Anecd.

- 150 147. ἀκόλουθα Ἄ. τὰ ἐπόμενα καὶ σύμφωνα.
B. A. p. 367, 31.
- 151 148. καὶ ἄμβλωμα, ὡς Ἄ. Poll. 2, 7.
- 152 149. Ἄ. δὲ ἀντιλογούμενοι. Poll. 2, 120.
- 153 150. ἀπάλαμνον, ἀμήχανον· οὕτως Ἄ. B. A.
p. 418, 6.
- 154 151. Ἄ. δὲ ἀπαρτιλογία, ὡς περὶ καὶ Ἡρόδοτος.
Poll. 2, 120. sed Harp.: ἀπαρτ. Λυσίας ἐν τῷ πρὸς
Ἀρέσανδρον καὶ Ἡρόδοτος ἀντὶ τοῦ ἀπηρτισμένος
καὶ πλήρης ἀριθμός. cf. Suid. s. v. ἀπαρτίαν B. A.
p. 416, 20.
- 155 152. ἀπεγέμετο ἀντὶ τοῦ ἀπέθανεν. οὕτως
Ἄ. καὶ Θουκυδίδης. B. A. 419, 18. Suid. 1, 1 p. 537, 9.
- 156 153. ἀπελύθη, ὡς Ἀντιφῶν. Poll. 8, 68.
154. ἀπόκρισις ἢ ἀπολογία· οὕτω Λυσίας καὶ
Ἀντιφῶν. Suid. 1, 1 p. 609, 13. B. A. 429, 18.
- 145 155. ἀχαριστία, ἀδικία, ἀγνωμοσύνη, καὶ ὡς
Ἄ. ἀποστέρησις. Poll. 5, 141.
- 160 156. ἀφήκοντος· Ἄ. ἀντὶ τοῦ διήκοντος. B.
A. p. 470, 25.
- 161 157. βάσανος· Ἀντιφῶν. λίθος οὕτω καλεῖται,

149. „ad ll. ἀληθείας retulerim“ S. — 153. ἀπελογήθη, cum praecedat ἀπελογήσατο, ci. Saupp., coll. 2, 119 Antiph. 2 γ 1. Sed sequuntur ἀπέφυγεν, ἀπελύσατο τὰς αἰτίας; itaque incerta res. — 154. Glossa ex Harpocr. petita, qui om. καὶ Ἀντιφῶν. — Addit S. fr. 157: ἀποδικεῖν ἀντὶ τοῦ ἀπολογεῖσθαι· οὕτως Ἀντιφῶν (B. A. 427, 9 Suid.; sed ubique Ἀντιφῶν scriptum reperitur); porro 158: ἀπόψηφοι ἐγένοντο τοῦ ἀποκτεῖναι· σημαίνει τὸ οἶον οὐκ ἦνεγκαν ψήφον. τὸ ἀτίμως (Ἀντιφῶν ci. S.) χρῶν πανταχοῦ (Phrynich. B. A. 9, 21), et 159: ἀρρησία παρὰ Ἀντιφῶντι (ita cod. A, sed ceteri Bekkeri Νικοφῶντι) ἢ σιωπή (Poll. 2, 128).

ἢ τὸ χρυσίον παρατριβόμενον δοκιμάζεται. Harp. Suid.

158. Ἄ. δὲ βάψιν χαλκοῦ καὶ σιδήρου. 162 Poll. 7, 169.

159. βιομήχανοι ὡς Ἄ. Poll. 7, 189. 163

160 Ἄ. δὲ τῇ διαθέσει ἐχρήσατο ἐπὶ γνώμης 165 ἢ διανοίας. ὁ αὐτὸς καὶ ἐπὶ τοῦ διαθεῖναι λόγον, τουτέστιν ἐπὶ τοῦ ἐξαγγεῖλαι τι. Suid. 1, 1 p. 1279; Ulpian. ad Dem. 2, 16.

161. καὶ διοπτρεύειν Κριτίας καὶ Ἀντιφῶν, 165^a Ἀντιφῶν δὲ καὶ εἰσοπτοι. Poll. 2, 58.

162. δοκησίσοφος, ὡς Ἄ. εἶπεν. Poll. 4, 9.

163. δυσάνιος Ἀντιφῶν. ὁ ἐπὶ παντὶ ἀνιῶ- 166 μενος, κἂν μικρὸν καὶ εὐκαταφρόνητον ἦ. Harp. Suid.

164. εἰσφρήσειν εἰσάξειν, εἰσδέξασθαι Ἄ. καὶ 167 Δημοσθένους ἐν Φιλιππικῶ. Harp.

165. ἐμβραχεῖ ἀντὶ τοῦ ἀπλῶς καὶ ἐν κεφα- 168 λαίῳ Ἄ. Harpocr. Suid.

166. καὶ ἐν ταῖς σιτοδοσίαις ἐρίγνοντο σίτου 169 ἐπιγραφεῖς, ὡς Ἄ. Poll. 8, 103.

167. Ἄ. δὲ ἐπιθύμημα. Poll. 6, 183. 170

168. ὡς Ἄ. ἐπινόημα. Poll. 2, 228. 171

169. κακόνους ὡς Ἄ. Poll. 6, 169. 173

159. βιομηχανία vulgo ante Bk. — fr. 164 S. (e Poll. 2, 129) post Bekkeri curas iam evanuit. — 160. Sequitur ap. Suid.: ἐν τῷ δευτέρῳ τῆς Ἀληθείας ὁ αὐτὸς κτῆ. (v. fr. 94). S. verba ἐν τῷ δευτέρῳ τ. Ἄ., sicuti exstat ap. Ulp., cum prioribus coniungit, novum inde frg. libro secundo de Veritate vindicans. — 165. ἐμβραχεῖ S., postulante ordine litterarum; erat ἐν βραχεῖ. — fr. 172 S. ex eisdem rationibus atque 164 delendum erat.

- 174 170. τὸ δὲ λιθοκόπος ἀδόκιμον, εἰ καὶ Ἀ. λέγει. Thom. Mag. p. 221, 7 R. — λιθουργοὺς Θουκυδίδης, λιθοκόπους Ἀ. Moeris.
- 175 171. μετ' ἄλλοις ἡμέραι κατὰ Ἀντιφῶντα. Poll. 1, 34.
- 176 172. καὶ ὡς Ἀ. ἡδυλόγος καὶ μετριολόγος. Poll. 2, 123.
- 177 173. παρὰ δὲ Ἀντιφῶντι μόνῳ ὀδμᾶς καὶ εὐοδμίαν εὗροι τις ἄν. Poll. 2, 76.
- 178 174. Ἀ. δὲ καὶ τὸ ὀψόμενον εἶπε. Poll. 2, 57.
- 141 175. Ἀ. δὲ καὶ ἐξεληλάσθαι πανοικεσία ἔφη. Poll. 2, 163.
- 179 176. ὁ τῶν ναυτῶν ἄρχων, ὁ ἐπὶ τοῖς οἰαξιν ἐστῶς, καὶ κατ' Ἀντιφῶντα ὁ ποδοχῶν, ἢ μᾶλλον κατ' ἐμὲ ὁ ποδηγῶν. Poll. 1, 98.
- 180 177. καὶ πολιτοκοπεῖν παρ' Ἀντιφῶντι. Poll. 9, 26.
- 182 178. καὶ συμμετρίας Ἀ. — καὶ δυσμέτρητον Ἀ. Poll. 4, 167.
- 183 179. ἡ μὲν γὰρ Ἀντιφῶντος ταλάντωσις τὸ βάρος δηλοῖ. Poll. 9, 53.

172. ἡδυλόγος — μετριολόγος cod. Jungermannii. — 173. ὀδμ. et εὐοδμ. restit. L. Dindorf., erat ὀσμᾶς et εὐοσμίαν. — 174. ὀψόμενον Bk., ὀψόμενος S. Quae apud Pollucem adduntur: τῇ ὀψει, ὀπτῆρ, ἄοπτα, ea reperiuntur frg. 35; or. 5, 27, fr. 86. — 175. ἐξεληλάσθαι S.: ἐξαλάσθαι Bk. — fr. 181 Saupp. (προδικασίας) exstat or. 6, 42. — fr. 186: τρίτῳ καὶ τετάρτῳ ἔτει· ἀντὶ τοῦ πρὸ τριῶν καὶ τετάρων ἐτῶν· οὕτως Ἀντιφῶν (Phot. 605, 23) ap. Suidam Antiphani tribuitur, idemque nomen corrector antiquus Photio restituit. Sane si ipsa verba scriptoris afferri statuendum esset, Antiphonti, non Antiphani poëtae frg. vindicari deberet.

180. *τελεσθῆναι τὸ ἀναλωθῆναι· οὕτως* 'Α. 184
Phot. p. 574, 13. B. A. 114, 28. Suid. 2, 2 p. 1061; 2.

181. *τίμιον ἀντὶ τοῦ ἐντιμον· οὕτως* 'Α. Phot. 185
590, 11.

182. *καὶ ὡς* 'Α. *φιλοχρηματεῖν*. Poll. 3, 113. 143

183. *χρημάτων· — κείται δὲ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ* 187
πράγματος ἢ προσώπου ἢ λόγου, ὡς 'Αντιφῶν. Suid.
2, 2 p. 1669, 3.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Κόσμος πόλει μὲν εὐανδρία, σώματι δὲ κάλλος, 1
ψυχῇ δὲ σοφία, πράγματι δὲ ἀρετή, λόγῳ δὲ ἀλή-
θεια· τὰ δ' ἐναντία τούτων ἀκοσμία. ἄνδρα δὲ καὶ 679
Bk.

182. *φιλοχρ.* Bk., *μὴ φιλοχρ.* S.

Sauppium exemplum in hoc quoque secutus sum, quod ea fragmenta in ordinem non recepi, quae vel ad artem medicam spectarent (Poll. 2, 41. 215. 223. 224) vel ad agriculturam (*Α. περὶ γεωργικῶν*, Ath. XIV p. 650 E) vel denique ad librum *περὶ κρίσεως ὀνείρων*; haec enim cum oratore nullam communionem habent neque inter eius opera antiquitus exstabant. Nisi quod id sane pro certo affirmari nequit, fragmenta illa apud Pollucem in libris de Veritate nullum locum habuisse; nempe sicut Plato in Timaeo, ita Antiphon quoque corporis humani partes in tali libro describere potuit. Quod autem Sauppium Ruhnkenium secutus e peculiari libro qui inscriptus erat: *σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπων*, haec fragmenta petita dicit, ea res dubitationi maxime obnoxia est. Leguntur Ruhnkenio teste in Pollucis codice Antwerpiensi II, 224 post verba *Ἀντιφῶν δὲ αὐτὸν καὶ ἀρρενικῶς καὶ οὐδετέρως καλεῖ*, addita haec: *ἐν ταῦθα σύνοψις τῶν κατ' ἀνθρώπων*, h. e. *ἐνταῦθα σύν. κτέ.* Quae cum prope finem descriptionis quam corporis humani exhibet Pollux adscripta sint, vereor ne ad hanc potius referre debeamus.

ΓΟΡΓΙΟΥ ΕΛΕΝΗΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Codd. Bekkeri A B C E H J K M N R V W X Y, quibus accedunt Paris. 2955 (a) et Mosquensis (b).

γυναῖκα καὶ λόγον καὶ ἔργον καὶ πόλιν καὶ πρᾶγμα
 680 χρῆ τὸ μὲν | ἄξιον ἐπαίνου ἐπαίνῳ τιμᾶν, τῷ δὲ
 ἀναξίῳ μῶμον ἐπιθεῖναι· ἴση γὰρ ἁμαρτία καὶ ἁμα-
 ρτία μέμφεσθαι τε τὰ ἐπαινετὰ καὶ ἐπαινεῖν τὰ μω-
 - 2 μητά. τοῦ δ' αὐτοῦ ἀνδρὸς λέξει τε τὸ δέον ὀρθῶς
 καὶ ἐλέγξει (ἐλέγξει) τοὺς μεμφομένους Ἐλέ-
 νην, γυναῖκα περὶ ἧς ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος γέγο-
 νεν ἢ τε τῶν ποιητῶν (ἢ τε τῶν) ἀκουσάντων
 πίστις, ἢ τε τοῦ ὀνόματος φήμη τῶν συμφορῶν
 μνήμη γέγονεν. ἐγὼ δὲ βούλομαι λογισμὸν τινα τῷ
 λόγῳ δοῦς τὴν μὲν κακῶς ἀκούουσαν παῦσαι τῆς
 αἰτίας, τοὺς δὲ μεμφομένους ψευδομένους ἐπιδειξᾶς
 καὶ δεῖξας τάληθές παῦσαι τῆς ἁμαρτίας.

3 Ὅτι μὲν οὖν φύσει καὶ γένει τὰ πρῶτα τῶν
 πρώτων ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν ἢ γυνὴ περὶ ἧς
 ὄδε ὁ λόγος, οὐκ ἄδηλον οὐδ' ὀλίγοις. δῆλον γὰρ
 ὡς μητρὸς μὲν Αἴδας, πατρὸς δὲ τοῦ μὲν γενομένου
 θεοῦ, τοῦ δὲ λεγομένου θνητοῦ, Τυνδάρεω καὶ

1. ἐπαίνου ἐπαίνῳ AB Bk.: ἐπαίνων. — ἐπιτιθέναι
 CEJKMNXb et v. ante Bk. — μέμφεσθαι] μωμᾶσθαι W.

2. lacunam post ἐλέγξει vidit Dobr., qui addit τὸ ψεῦδος
 (τὸ ἄδικον ὁσίως add. W.). Post ἀνδρὸς in M lacuna est duo-
 rum vel trium vocabulorum. — ὁμόφωνος καὶ ὁμόψηφος AB:
 ὁμόψηφος καὶ ὁμόφωνος, sed pro ὁμόψηφος ὁμόψηφος EJKMb
 (N et X corr.) Ald.; ὁμοφ. καὶ ὁμόψηφος Bk. — γέγονεν post
 ὁμόψ. om. EJNW Ald. (S.). — ἀκουσάντων] ἀπάντων S.
 sine lacuna. — φήμη ὃ τῶν κτέ. AB; φ. γέγονεν ἢ τε τῶν
 S., omittens γέγονεν in fine sententiae. — ἀκούουσαν] ἀκού-
 σασαν JRVYa. — ἐπιδειξᾶς καὶ δεῖξας scripsi: ἐπιδείξει καὶ
 δείξει. — παῦσαι] ἢ π. ABCEHKNRVXYa Bk. S.; καὶ παῦ-
 σαι cett.

3. τε post ἀνδρῶν add. H. — οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις
 δῆλον [γὰρ] ὡς vel οὐκ ἄδ. οὐδ' ὀλίγοις δῆλον. δῆλον γὰρ
 ὡς ci. R. — τοῦ δὲ λεγομ.] λεγομ. δὲ AB S. num autem
 τοῦ μὲν λεγομ. θνητοῦ, τοῦ δὲ γενομένου θεοῦ? pro τοῦ
 δὲ λεγ. habent τοῦ δὲ γεν. RY. —

Διός, ὦν ὁ μὲν διὰ τὸ φάναι ἔδοξεν, ὁ δὲ διὰ τὸ εἶναι ἠλέγχθη, καὶ ἦν ὁ μὲν ἀνδρῶν κράτιστος, ὁ δὲ πάντων τύραννος. ἐκ τοιούτων δὲ γενομένη ἔσχε 4 τὸ ἰσόθεον κάλλος, ὃ λαβοῦσα [καὶ] οὐ λαθοῦσα ἔσχε, πλείστας δὲ πλείστοις ἐπιθυμίας ἔρωτος ἐνειργάσατο, ἐνὶ δὲ σώματι πολλὰ σώματα συνήγαγεν ἀνδρῶν ἐπὶ μεγάλοις μεγάλα φρονούντων, ὦν οἱ μὲν πλούτου μεγέθη, οἱ δὲ εὐγενείας παλαιᾶς εὐδοξίαν, οἱ δὲ ἀλκῆς οἰκείας εὐέξαν, οἱ δὲ σοφίας ἐπικτητήτου δύναμιν ἔσχον, καὶ ἦκον ἅπαντες ὑπ' ἔρωτος τε φιλονίκου φιλοτιμίας τε ἀνικητήτου. ὅστις μὲν 5 οὖν καὶ δι' ὃ τι καὶ ὅπως ἀπέπλησε τὸν ἔρωτα τὴν Ἑλένην λαβῶν, οὐ λέξω· τὸ γὰρ τοῖς εἰδόσιν ἂ ἴσασι λέγειν πίστιν μὲν ἔχει, τέρψιν δὲ οὐ φέρει. τὸν χρόνον δὲ τῷ λόγῳ τὸν τότε (τῷ) νῦν ὑπερβᾶς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ μέλλοντος λόγου προφήσομαι, καὶ προθήσομαι τὰς αἰτίας δι' ἃς εἰκὸς ἦν γενέσθαι τὸν τῆς Ἑλένης εἰς τὴν Τροίαν στόλον.

Ἡ γὰρ τύχης βουλήμασι καὶ θεῶν βουλευμάσι 6 καὶ ἀνάγκης ψηφίσμασιν | ἐπραξεν ἂ ἐπραξεν, ἢ 681 βία ἀρπασθεῖσα, ἢ λόγοις πεισθεῖσα, ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα. Εἰ μὲν οὖν διὰ τὸ πρῶτον, οὐκ ἄξιός αἰτιασθαι ὁ αἰτιώμενος· θεοῦ γὰρ προθυμίαν ἀνθρωπίνην προ-

φάναι ἔδοξεν et εἶναι ἠλ. ci. S.: εἶναι ἔδ. et φάναι (φῶναι J Ald.; φανῆναι HV) ἠλ. (ἠλέχθη N corr.).

4. καὶ post λαβοῦσα del. S. — μεγάλα] μέγα AB Bk. S. — οἰκείας] ἰδίας AB. — φιλονίκου Bait.: φιλονείκου.

5. ἂ ἴσασι] καὶ ἴσ. AB. — λόγον] χρόνον K. — προσθήσομαι C. — γεγενέσθαι Y.

6. βουλήμασι ABK S.: βουλήματι. — βουλευμάσι AB S.: καλεύματα. — ψηφίσμασιν AB S.: ψηφίσματι. — ἢ ἔρωτι ἀλοῦσα add. mg. Y Bk. — οὐκ ἄξιός C Bk.: ἄξιός. —

μηθεία ἀδύνατον κωλύειν. πέφυκε γὰρ οὐ τὸ κρείσσον ὑπὸ τοῦ ἥσσονος κωλύεσθαι, ἀλλὰ τὸ ἥσσον ὑπὸ τοῦ κρείσσονος ἄρχεσθαι τε καὶ ἄγεσθαι, καὶ τὸ μὲν κρείσσον ἡγεῖσθαι, τὸ δὲ ἥσσον ἔπεσθαι. θεὸς δ' ἀνθρώπου κρείσσον καὶ βία καὶ σοφία καὶ τοῖς ἄλλοις. εἰ οὖν τῇ τύχῃ καὶ τῷ θεῷ τὴν αἰτίαν ἀναθετέον, τὴν Ἑλένην τῆς δυσκλείας ἀπολυτέον.

7 Εἰ δὲ βία ἠρπάσθη καὶ ἀνόμως ἐβιάσθη καὶ ἀδίκως ὑβρίσθη, δῆλον ὅτι ὁ (μὲν) ἀρπάσας ὡς ὑβρίσας ἠδίκησεν, ἡ δὲ ἀρπασθεῖσα ὡς ὑβρισθεῖσα ἐδυστύχησεν. ἄξιός οὖν ὁ μὲν ἐπιχειρήσας βάρβαρος βάρβαρον ἐπιχειρήμα καὶ λόγῳ καὶ νόμῳ καὶ ἔργῳ λόγῳ μὲν αἰτίας, νόμῳ δ' ἀτιμίας, ἔργῳ δὲ ζημίας τυχεῖν· ἡ δὲ βιασθεῖσα καὶ τῆς πατρίδος στερηθεῖσα καὶ τῶν φίλων ὀρφανισθεῖσα πῶς οὐκ ἂν εἰκότως ἐλεηθεῖη μᾶλλον ἢ κακολογηθεῖη; ὁ μὲν γὰρ ἔδρασε δεινά, ἡ δὲ ἔπαθεν· δίκαιον οὖν τὴν μὲν οἰκτεῖραι, τὸν δὲ μισῆσαι.

8 Εἰ δὲ λόγος ἦν ὁ πείσας καὶ τὴν ψυχὴν ἀπατήσας, οὐδὲ πρὸς τοῦτο χαλεπὸν ἀπολογησασθαι καὶ τὴν αἰτίαν ἀπολύσασθαι ὧδε. λόγος δυνάστης μέγας ἐστίν, ὃς σμικροτάτῳ τῷ σώματι καὶ ἀφανεστάτῳ

τὸ ἥσσον] τὸ ἴσον B, τὸ ἴσον A. — ἄρχεσθαι τε HW: ἄρχεσθαι. — τὸ δὲ ἥσσον] τὸ δὲ ἴσον AB. — θεοὶ et κρείσσονες RYa (illud etiam CEHKb). — εἰ οὖν ci. R. Dobr. (S.): ἡ οὖν. — τὴν Ἑλ. Dobr. S.: ἡ τὴν Ἑλ. (καὶ τ. E. R.). — τῷ θεῷ] τῇ θεῷ EHKMNRVW. — 7. ὡς ὑβρισθεῖσα ABHRWY: καὶ ὑβρισθεῖσα. quare et ὡς ὑβρίσας scripsi pro καὶ ὑβρ. cf. § 12. — ἐδυστύχησεν] ἠδίκηται Ya. — λόγῳ καὶ νόμῳ AB S.: νόμῳ καὶ λόγῳ. — λόγῳ μὲν αἰτίας νόμῳ δ' ἀτιμ. AB S.: νόμῳ μὲν ἀτιμ. λόγῳ δ' αἰτίας. — ἡ δὲ ἔπαθεν (ἐλεεινά) ci. W. — οἰκτεῖρειν ABΕHKMNX b.

8. λόγος ἦν ὁ Ald.: om. ἦν codd. Bk. cf. § 15. — σμικροτάτῳ ABCHX: μικροτάτῳ. — τῷ σώματι HW: σώματι. —

θειότατα ἔργα ἀποτελεῖ· δύναται γὰρ καὶ φόβον
 παῦσαι καὶ λύπην ἀφελεῖν καὶ χαρὰν ἐνεργάσασθαι
 καὶ ἔλεον ἐπανξῆσαι. ταῦτα δὲ ὡς οὕτως ἔχει δεῖξω· 9
 δεῖ δὲ καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι τοῖς ἀκούουσιν. τὴν
 ποιήσιν ἄπασαν καὶ νομίζω καὶ ὀνομάζω λόγον ἔχοντα
 μέτρον· ἧς τοὺς ἀκούοντας εἰσῆλθε καὶ φρίκη περι-
 φοβος καὶ ἔλεος πολύδακρυς καὶ πόθος φιλοπενθήης,
 ἐπ' ἄλλοτριῶν τε πραγμάτων καὶ σωμάτων εὐπρα-
 γίαις καὶ δυσπραγίαις ἰδιῶν τι πάθημα διὰ τῶν λόγων
 ἔπαθεν ἡ ψυχὴ. φέρε δὴ πρὸς ἄλλον ἀπ' ἄλλου μετα-
 στῶ | λόγον. αἱ γὰρ ἔνθεοι διὰ λόγων ἐπῳδαὶ ἐπα- 10
 γωγοὶ ἡδονῆς, ἀπαγωγὸι λύπης γίνονται· συγγιγνο- 682
 μένη γὰρ τῇ δόξῃ τῆς ψυχῆς ἡ δύναμις τῆς ἐπῳδῆς
 ἔθειλε καὶ ἐπεισε καὶ μετέστησεν αὐτὴν γοητεία.
 γοητείας δὲ καὶ μαγείας δισσαὶ τέχναι εὗρονται, αἱ
 εἰσι ψυχῆς ἀμαρτήματα καὶ δόξης ἀπατήματα. ὅσοι 11
 δὲ ὅσους περὶ ὅσων καὶ ἐπεισαν καὶ πείσουσι δὲ
 ψευδῆ λόγον πλάσαντες! εἰ μὲν γὰρ πάντες περὶ
 πάντων εἶχον τῶν (τε) παροιχομένων μνήμην τῶν τε
 παρόντων (ἐννοίαν) τῶν τε μελλόντων πρόνοιαν, οὐκ
 ἂν ὁμοίως ὁμοῖος ᾧν ὁ λόγος ἡπάτα· νῦν δὲ οὔτε

ἐργάσασθαι C. — num ἔλεον (κινῆσαι καὶ θάρσος) ἐπαν-
 ξῆσαι? τὸ θαρσαλέον ἐπανξ. ci. W.

9. καὶ δεῖξαι καὶ δόξαι] καὶ δόξῃ (καὶ δόξω C, om. δ.
 Ya) δεῖξαι. — ἧς τοὺς] ἢ ὡς ABKRVW. — καὶ φρίκη]
 καὶ om. RY. — πόθος add. AB: ζῆλος CYa, φίλος EHJK
 MNb. — φιλοπαθῆς Ra, ξηλοπαθῆς Y. — εὐτυχίας καὶ
 δυσπραγίαις AB Bk.; εὐτυχίας καὶ δυσπραγίας v.

10. ἐπῳδαὶ AB Bk.: ἡδοναί. — μὲν et δὲ post ἐπαγω-
 γοὶ et ἀπαγωγὸι cum codd. om. Bk. — αὐτὴν add. AB Bk.
 — γοητεία num delendum? nam ab ἐπῳδαῖς hic γοητεία et
 μαγεία discernuntur.

11. πείσουσι scripsi: πείθουσι. — ἐννοίαν add. Reisk.
 — ὁμοῖος ᾧν] ὁμοῖος ἦν AB S. (δεινὸς ἦν ci. S.). — ἡπάτα·

μνησθῆναι τὸ παροιχόμενον οὔτε σκέψασθαι τὸ παρον
οὔτε μαντεύσασθαι τὸ μέλλον εὐπόρως ἔχει, ὥστε
περὶ τῶν πλείστων οἱ πλείστοι τὴν δόξαν σύμβουλον
τῇ ψυχῇ παρέχονται. ἡ δὲ δόξα σφαλερὰ καὶ ἀβε-
βαιος οὔσα σφαλεραῖς καὶ ἀβεβαίοις τύχαις περι-
12 βάλλει τοὺς αὐτῇ χρωμένους. τίς οὖν αἰτία κωλύει
καὶ τὴν Ἑλένην ὁμοίως ἄνουν (γε καὶ) νέαν οὔσαν
λόγον ἐλθόντα ὥσπερ ἐβιαστήριον βία ἀρκάσαι; τὸ
γὰρ τῆς παιθοῦς εἶδος ἔσχε μὲν τοῦνομα ἐναντίον
τῇ ἀνάγκῃ, τὴν δὲ δύναμιν τὴν αὐτὴν ἔχει. λό-
γος γὰρ ψυχὴν ὁ πείσας, ἦν ἔπεισεν, ἠνάγκασε καὶ
πείδεσθαι τοῖς λεγομένοις καὶ συναινέσαι τοῖς ποι-
ομένοις. ὁ μὲν οὖν πείσας ὡς ἀναγκάσας ἀδικεῖ,
ἡ δὲ πεισθεῖσα ὡς ἀναγκασθεῖσα τῷ λόγῳ μάτην
13 ἀκούει κακῶς. ὅτι δ' ἡ παιθὼ προσιούσα τῷ λόγῳ
τὴν ψυχὴν ἐτυπώσατο ὅπως ἐβούλετο, χρὴ μα-

νῦν δὲ scripsi: ἡ τὰ ν. γε MN, εἶτα ν. γε post versum di-
midium vacuum C, ἡ τὰ ν. γε ν. (ἐπεὶ τὰ νῦν γε S.). —
τύχαις scripsi: ἀτυχίαις.

12. Libri: τίς οὖν αἰτία κωλύει καὶ (om. καὶ H) τὴν
Ἑ. ὕμνος ἦλθεν (Ἑλ. λόγον ἐλθόντα C) ὁμοίως ἄνουν νέαν
(ita C: ceteri plerique alterum ν post ou om.) ὥσπερ ἐβια-
στήριον (βιαστ. M, βατ. HW) βία ἠρκάσθη (ἀρκάσαι C,
παρῆλθε E). Ἦμνος dittographiam vocabuli ὁμοίως puto,
indicantem ὁμοίως primitus statim post Ἑλ. subsecutum esse.
— Deinde libri: τὸ γὰρ τῆς παιθοῦς ἔξειν (ἐξῆν AB, ἔσχεν
C) ὁ δὲ (δὲ om. C) νοῦς. καίτοι εἰ (ἡ EHRYa, ἡ VW)
ἀνάγκη (μὲν add. RYa) ὄνειδος (ὁ εἰδῶς AB) ἔξει μὲν οὖν
(οὗ CE; post hoc voc. C habet lacunam litterarum VIII)
τὴν δὲ δύναμιν κτέ. Haec antiquitus ita scripta fuisse
ὄνειδος ἔξει μὲν οὖν
puto: τὸ γὰρ τῆς παιθοῦς ἔξειν ὁ δὲ νοῦς καίτοι εἰ ἀνάγ-
κη, τὴν δὲ κτέ. — γὰρ ψυχὴν AB: γὰρ τὴν ψυχὴν.
— ἦν Y Bk.: ἦν. — ἀναγκ. τῷ λόγῳ] τῷ add. AB Bk.

13. καὶ τὴν ψυχὴν ν.; καὶ om. C. —

θεῖν πρώτον μὲν τοὺς τῶν μετεωρολόγων λόγους, οὔτινες δόξαν ἀντι δόξης τὴν μὲν ἀφελόμενοι τὴν δ' ἐνεργασάμενοι τὰ ἄπιστα καὶ ἄδηλα φαίνεσθαι τοῖς τῆς δόξης ὄμμασιν ἐποίησαν· δευτέρον δὲ τοὺς ἀναγκαίους διὰ λόγων ἀγῶνας, ἐν οἷς εἷς λόγος πολὺν ὄχλον ἔτρεψε καὶ ἐπεισε τέχνη γραφεῖς, οὐκ ἀληθείᾳ λεχθεῖς· τρίτον δὲ φιλοσόφων λόγων ἀμίλλας, ἐν αἷς | δείκνυται καὶ γνώμης τάχος ὡς εὐμετά- 683
βολον ποιεῖ τὴν τῆς δόξης πίστιν. τὸν αὐτὸν δὲ 14
λόγον ἔχει ἢ τε τοῦ λόγου δύναμις πρὸς τὴν τῆς ψυχῆς τάξιν ἢ τε τῶν φαρμάκων τάξις πρὸς τὴν τῶν σωμάτων φύσιν. ὥσπερ γὰρ τῶν φαρμάκων ἄλλους ἄλλα χυμοὺς ἐκ τοῦ σώματος ἐξάγει, καὶ τὰ μὲν νόσου τὰ δὲ βίου καύει, οὕτω καὶ τῶν λόγων οἱ μὲν ἐλύπησαν, οἱ δὲ ἔτεψαν, οἱ δὲ ἐφόβησαν, οἱ δὲ εἰς θάρος κατέστησαν τοὺς ἀκούοντας, οἱ δὲ κειδοῖ τιμι μακῆ τὴν ψυχὴν ἐφαρμάκευσαν καὶ ἐξεγοήτευσαν.

Καὶ ὅτι μὲν, εἰ λόγῳ ἐπεισθῆ, οὐκ ἠδίκησεν 15
ἀλλ' ἠτύχησεν, εἴρηται· τὴν δὲ τετάρτην αἰτίαν τῶ
τετάρτῳ λόγῳ διέξειμι. εἰ γὰρ ἔρως ἦν ὁ ταῦτα
πάντα πράξας, οὐ χαλεπῶς διαφεύξεται τὴν τῆς λε-
γομένης γεγυμέναι ἀμαρτίας αἰτίαν. ἂ γὰρ ὀρῶμεν,

ἐργασάμενοι CW. — ἄπιστα καὶ ἄδηλα AS.: ἄδηλα καὶ ἄπιστα. — ἀναγκαίους codd. Bk.: ἀγοραίους. — ἔτρεψε Ald.: ἔτεψε codd. Bk. — post γραφεῖς ἀλλ' add. C. — τρίτον δὲ] δὲ add. C. Ante vel post καὶ γν. τάχος quaedam intercidisse puto (καὶ γλώσσης?). — ὡς om. HW. — ποιεῖ S: ποιούν.

14. τοῦ λόγου] τοῦ νόμου CKMNRVX b. — τάξις] στάξις ci. W. — ἄλλους ἄλλα χυμοὺς C Bk.: ἄλλους ἀλλαχοῦ cett. cod. — ἐκ ante τοῦ σωμ. om. C. — ἐκ ante τῶν λόγων add. AB. — ἔτεψαν AB; eidem ἐξεφαρμάκ. καὶ ἐγοήτευσαν.

15. πάντα add. AB. — γεγυμέναι om. HW. — ἂ γὰρ

- ἔχει φύσιν οὐχ ἦν ἡμεῖς θέλομεν ἀλλ' ἦν ἕκαστον
 ἔτυχε· διὰ δὲ τῆς ὄψεως ἢ ψυχῇ κὰν τοῖς τρόποις
 16 τυποῦται. αὐτίκα γὰρ ὅταν πολέμια σώματα πολέ-
 μιον ἐπὶ πολεμίοις ὀπλισθῆ ἰκόσμον χαλκοῦ καὶ σι-
 δήρου, τὸν μὲν ἀλεξητήριον τὰ δὲ προβλήματα, ἐπεὶ
 ἐθεάσατο ἢ ὄψις, ἐταράχθη καὶ ἐτάραξε τὴν ψυχὴν,
 ὥστε πολλάκις τοῦ κινδύνου μέλλοντος (οὐδέ πω)
 ὄντος φεύγουσιν ἐκπλαγέντες ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ ἀλή-
 θεια τοῦ λόγου διὰ τὸν φόβον ἐξφωκίσθη τὸν ἀπὸ
 τῆς ὄψεως, ἥτις ἐλθοῦσα ἐποίησεν ἀμελῆσαι καὶ τοῦ
 καλοῦ τοῦ διὰ τὸν νόμον κρινομένου καὶ τοῦ ἀγα-
 17 θοῦ τοῦ διὰ τὴν νίκην γιγνομένου. ἤδη δὲ τινες
 ἰδόντες φοβερὰ καὶ τοῦ παρόντος ἐν τῷ παρόντι
 χρόνῳ φρονήματος ἐξέστησαν· οὕτως ἀπέσβεσε καὶ
 ἐξήλασεν ὁ φόβος τὸ νόημα. πολλοὶ δὲ καὶ ματαίοις
 πόνοις καὶ δειναῖς νόσοις καὶ δυσιάτοις μανίαις περι-
 ἔπεσον· οὕτως εἰκόνας τῶν ὀρωμένων πραγμάτων ἢ

ABHRVW Bk.: καὶ γὰρ. — ἔχει φύσιν add. AB Bk. — ἕκα-
 στον Bk.: ἕκαστος. — ἢ ψυχῇ] ἢ om. CEKMNVXab. —
 κὰν τοῖς] καινοῖς Ald.

16. ἐπὶ πολεμίοις πολέμ.] πολέμιος ἐπὶ πολέμιον CBk.,
 καὶ πολέμιον ἐπὶ πολεμίοις (pro πολεμίοις πόλεμον Kb, πο-
 λὲ E, πόλεμι MN) cett. cod. — ὀπλίση CHKMNVWXB
 Bk., ὀπλίσει ABRA, ὀπώσει E, ὀπλίσης JY Ald. — τοῦ μὲν
 — τοῦ δὲ (sed τὰ δὲ a) codd.; τὸν μὲν — τὸν δὲ προβλη-
 ματικόν ci. R. — εἰ θεάσασαιτο C; εἰ θεάσεται v. — S. ita
 hunc locum constituit: — ὅταν πολέμια σώμ. καὶ πολέμιον
 ἐπὶ πολεμία ὀπλίσει κόσμον χ. κ. σ., τοῦ μὲν ἀλ. τοῦ δὲ
 πρ., θεάσεται ἢ ὄψις. — κινδύνου (ἀκινδύνου R Ya Bk.)
 τοῦ μέλλοντος ὄντος codd.; κινδ. μέλλ. οὐδέπω ὄντος Ald.
 — ἰσχυρῶς· ἢ γὰρ scripsi: ἰσχυρὰ (ἰσχυρῶς Ald.) γὰρ ἢ.
 num autem ἀισχυρῶς? — λόγου E: νόμον. — ἐξφωκίσθη ci.
 Reisk. (S.): εἰσφωκίσθη. — ἀμελῆσαι ci. Bk. (S.): ἀσμενί-
 σαι. (ἀμνημονῆσαι ci. R.). — ἴλην scripsi: δίκην.

17. χρόνῳ om. CEJKbMNWX Ald. — ματαίοις πόνοις
 καὶ δειναῖς νόσοις AB Bk.: ματαίαις νόσοις καὶ δεινοῖς

ὄψις ἐνέγραψεν ἐν τῷ φρονήματι. καὶ τὰ μὲν δει-
 ματοῦντα | πολλὰ μὲν παραλείπεται, ὅμοια δ' ἐστὶ 684
 τὰ παραλειπόμενα οἷάπερ τὰ λεγόμενα. ἀλλὰ μὴν οἱ 18
 γραφεῖς ὅταν ἐκ πολλῶν χρωμάτων καὶ σχημάτων
 ἐν σῶμα καὶ σχῆμα τελείως ἀπεργάσωνται, τέρπουσι
 τὴν ὄψιν. ἡ δὲ τῶν ἀνδριάντων ποιήσεις καὶ ἡ τῶν
 ἀγαλμάτων ἐργασία ὄσῃν ἡδονὴν παρέσχετο τοῖς
 ὄμμασιν! οὕτω τὰ μὲν λυπεῖν τὰ δὲ ποθεῖν (ποιεῖν)
 πέφυνκε τὴν ὄψιν. πολλὰ δὲ πολλοῖς πολλῶν ἔρωτα
 καὶ πόθον ἐνεργάζεται πραγμαμάτων καὶ σωμάτων. εἰ 19
 οὖν τῷ τοῦ Ἀλεξάνδρου σώματι τὸ τῆς Ἑλένης ὄμ-
 μα ἡσθὲν προθυμίαν καὶ ἀμιλλαν ἔρωτος τῇ ψυχῇ
 παρέδωκε, τί θαυμαστόν; ὅς εἰ μὲν θεὸς θεῶν (ἔχει)
 θεῖαν δύναμιν, πῶς ἂν τὸ ἡσσον εἴη τοῦτον ἀπώ-
 σασθαι καὶ ἀμύνασθαι δυνατόν; εἰ δ' ἐστὶν ἀνθρώ-
 πινον νόσημα καὶ ψυχῆς ἀγνόημα, οὐχ ὡς ἀμάρτημα
 μεμπτέον ἀλλ' ὡς ἀτύχημα νομιστέον· ἦλθε γὰρ ὡς
 ἦλθε τύχης ἀγρεύμασιν, οὐ γνώμης βουλευμάσι, καὶ
 ἔρωτος ἀνάγκαις, οὐ τέχνης παρασκευαῖς.

πόνοις. — ἀνέγραψεν a Ald. — τὰ ante λεγόμενα cum CV
 add. Bk.

18. σχημάτων scripsi: σωμάτων. — σχῆμα] χρῶμα H. —
 ὄσῃν ἡδονὴν scripsi: ὄσον ἡδεῖαν v. (ὄσον ἡδεῖαν οψιν Ra,
 ὀπόσῃν τινὰ τέρψιν H). post ὄμμασιν add. ὄψιν Ald. —
 ποιεῖν addidī; pro πέφυνκε τὴν ὄψιν S. ci. πεποίηκε. — τὴν
 ὄψιν] τὴν add. ABHW Bk. — ἐργάζεται Y; ἐργάζονται AB.
 — καὶ σωμάτων add. AB Bk.

19. ὄμμα] σῶμα ABERYa. — κατὰ θεῶν RYa; post δύνα-
 μιν add. κρατεῖ rc. Y et Ald.; ἔχει add. S. (θεὸς ὡν θεῖαν ἔχων
 δύναμιν κρατεῖ ci. R.). — ὁ ἡσσον C: ὁ ἡσσων, et δυνα-
 τόν CE: δυνατός. cf. § 6. — τοῦτον] τούτων KMNX, τού-
 τον E, om. C. — νομιστέον suspectum: num συγγνωστόον?
 οἰκτιστόον ci. W.; R. ci.: ἄξιον ἔλεου νομιστέον. — τύχης
 ci. Reisk. (S.): ψυχῆς.

- 20 Πῶς οὖν χρὴ δίκαιον ἠγγέσασθαι τὸν τῆς Ἑλένης μῶμον, ἥτις εἴτ' ἐρασθεῖσα εἴτε λόγῳ πεισθεῖσα εἴτε βίᾳ ἀρπασθεῖσα εἴτε ὑπὸ θείας ἀνάγκης ἀναγκασθεῖσα ἐπραξεν ἢ ἐπραξε, πάντως διαφεύγει τὴν αἰτίαν;
- 21 Ἀφείλον τῷ λόγῳ δύσκειαν γυναικός, ἐνέμεινα τῷ νόμῳ ὃν ἐθέμην ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου, ἐπειράθην καταλύσαι μῶμον ἀδικίαν καὶ δόξης ἀμαθίαν, ἐβουλήθην γράψαι τὸν λόγον Ἑλένης μὲν ἐγκώμιον, ἐμὸν δὲ παίγιον.

ΓΟΡΓΙΟΥ

ΤΗΡ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑ.

- 1 Ἡ μὲν κατηγορία καὶ ἡ ἀπολογία (καὶ ὅλη ἡ) κρίσις οὐ περὶ θανάτου γίνεται· θάνατον μὲν γὰρ ἡ φύσις φανερῶς τῇ ψήφῳ πάντων καταψηφίσαστο τῶν θνητῶν, ἥπερ ἡμέρα ἐγένετο· περὶ δὲ τῆς ἀτιμίας καὶ πῆς τιμῆς ὁ κίνδυνός ἐστι, (καὶ) πότερά με χρὴ δικαίως ἀποθανεῖν ἢ μετ' ὄνειδῶν μεγίστων καὶ τῆς αἰσχίστης
- 2 αἰτίας βιαίως ἀποθανεῖν. δισσῶν δὲ τούτων ὄντων τοῦ μὲν ὅλου ὑμεῖς κρατεῖτε, τοῦ δ' ἐγώ, τῆς μὲν
- 685 δίκης ἐγώ, τῆς δὲ | βίας ὑμεῖς. ἀποκτεῖναι μὲν γὰρ

20. ἐπραξεν ἢ add. AB Bk. — πάντων C.

21. νόμῳ] μῶμῳ AB, λόγῳ νόμῳ H, λόγῳ νόμων W. — ὃν] ὃν ἐν AB. — ἐν ἀρχῇ AB Bk.: ἐπ' ἀρχῇ.

ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ] Codd. Bekkeri ABLZ.

1. γίνεται Ald. Bk.: γίνεσθαι codd. S., qui pro κρίσις ci. εἰκεν vel simile quid. — ἢ περ ἡμέρα] „scil. ἕκαστα.“ R.

2. ὅλου del. auctore R. Bk. Malim autem τοῦ μὲν ὑμεῖς ὅλου. — μὲν post ἀποκτ. cum pr. A om. Bk. Sed quae

με δυνήσεσθε βουλόμενοι φραδίως· κρατεῖτε γὰρ καὶ
τούτων, ὧν οὐδὲν ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. *Εἰ μὲν* 3
οὖν ὁ κατήγορος Ὀδυσσεὺς ἢ σαφῶς ἐπιστάμενος
προδιδόντα με τὴν Ἑλλάδα τοῖς βαρβάροις ἢ δοξά-
ζων γε οὕτω ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν
δι' εὐνοίαν τῆς Ἑλλάδος, ἄριστος ἂν ἦν [ὁ] ἀνὴρ·
πῶς γὰρ (οὐ), ὅς γε σώζει πατρίδα, τοκέας, τὴν πᾶ-
σαν Ἑλλάδα, ἔτι δὲ πρὸς τούτοις τὸν ἀδικοῦντα τι-
μωρούμενος; εἰ δὲ φθόνῳ ἢ κακοτεχνίᾳ ἢ πανουργίᾳ
συνέδηκε ταύτην τὴν αἰτίαν, ὥσπερ δι' ἐκεῖνα κρά-
τιστος ἂν ἦν ἀνὴρ, οὕτω διὰ ταῦτα κάκιστος ἀνὴρ.
Περὶ τούτων δὲ ἐγὼ πόθεν ἄρξωμαι; τί δὲ πρῶτον 4
εἶπω; ποῖ δὲ τῆς ἀπολογίας τράπωμαι; αἰτία γὰρ
ἀνεπίδεικτος ἐκπληξιν ἐμφανῆ ἐμποιεῖ, διὰ δὲ τὴν
ἐκπληξιν ἀπορεῖν ἀνάγκη τῷ λόγῳ, ἂν μὴ τι παρ'
αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς παρουσίας ἀνάγκης μάθω,
διδασκάλων ἐπικινδυνωτέρων ἢ ποριμωτέρων τυχῶν.
Ἵτι μὲν οὖν οὐ σαφῶς (εἰδῶς) ὁ κατήγορος κατη- 5
γορεῖ μου, σαφῶς οἶδα· σύννοϊδα γὰρ ἐμαντῷ σαφῶς
οὐδὲν τοιοῦτον πεποιηκώς· οὐδέ πῃ ἔστιν ὅπως ἂν
εἰδείη τις τὸ μὴ γενόμενον. *εἰ δὲ οἰόμενος οὕτω*

sequuntur male mutilata esse videntur; scripserim: κρατεῖτε
γὰρ [καὶ] τούτων (καὶ del. vult etiam R.)· τοῦ δὲ (δικαίως
ἀποκτεῖναι οὐχ ὑμεῖς ἀλλ') ἐγὼ τυγχάνω κρατῶν. — με
add. AB Bk. — ἐγὼ οὐδὲν Z.

3. δοξάζων γε auct. Steph. R.: δοξάζοντά με. — οὐ
add. auct. Steph. R. num autem ὃ γε σώζων coll. τιμωρού-
μενος? — πανουργία AB Bk. (cf. 18. 19): κακουργία. —
ἦν ὁ ἀνὴρ Z.

4. περὶ τούτων. ἐγὼ δὲ codd. (π. τούτων δ' ἐγὼ λέγων
ci. R., π. τ. δὲ ἐγωγε S.).

5. εἰδῶς auct. R. add. S. — οὐδὲ οὐχ ὅπως ἂν εἰδείη
τις ἢ τὸ κτέ. codd.; ἔστιν del. οὐχ et ἢ add. R.; οὐδέ που

ταῦτα ἔχειν ἐποιεῖτο τὴν κατηγορίαν, οὐκ ἀληθῆ λέγειν διὰ δισσωῶν ὑμῖν ἐπιδείξω τρόπων. οὔτε γὰρ βουληθεὶς ἐδυνάμην ἂν οὔτε δυνάμενος ἐβουλήθην ἔργοις ἐπιχειρεῖν τοιούτοις.

- 6 Ἐπὶ τοῦτον δὲ τὸν λόγον εἶμι πρῶτον, ὡς ἀδύνατός εἶμι τοῦτο πράττειν. ἔδει γάρ τινα πρῶτον ἀρχὴν γενέσθαι τῆς προδοσίας, ἡ δὲ ἀρχὴ λόγος ἂν εἴη· πρὸ γὰρ τῶν μελλόντων ἔργων ἀνάγκη λόγους γίνεσθαι πρότερον. λόγοι δὲ πῶς ἂν γένοιτο μὴ συνουσίας τινὸς γενομένης; συνουσία δὲ τίνα τρόπον γένοιτ' ἂν μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ πέμψαντος μήτε (του) παρ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον ἐλθόντος; οὐδὲ γὰρ ἀγγελία διὰ γραμμάτων ἀφίεται ἄνευ τοῦ φέροντος.
- 7 Ἀλλὰ δὴ τοῦτο τῷ λόγῳ δυνατόν γενέσθω. καὶ δὴ τοίνυν σύνειμι καὶ σύνεστι κάκεινος ἐμοὶ κάκεινω ἐγώ. τίνα τρόπον; τίμη τίς ὦν; Ἑλλην βαρβάρῳ. πῶς ἀκούων καὶ λέγων; πότερα μόνος μόνῳ; ἀλλ' ἀγνοήσομεν τοὺς ἀλλήλων λόγους. ἀλλὰ μεθ' ἐρμηνέως; τρίτος ἄρα μάρτυς γίνεται τῶν κρύπτε-
- 8 σθαι δεομένων. Ἀλλὰ δὴ καὶ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενον. ἔδει δὲ μετὰ τούτους (τοὺς λόγους) πίστιν δοῦναι καὶ δεξασθαι. τίς οὖν ἂν ἦν ἡ πίστις; πότερον ὄρκος; τίς οὖν ἐμοὶ τῷ προδότῃ πιστεύειν

ἔστιν del. ἢ S. — ἐβουλήθην codd. Bk. (om. LZ): ἡβουλήθην. — ἔργοις add. A.

6. του post μήτε addidi („subaudi τινὸς“ R.). S. hic quaedam intercidiisse putat: μὴτ' ἐκείνου πρὸς ἐμὲ (ἐλθόντος μὴτ' ἐμοῦ πρὸς ἐκείνον, μὴτ' ἀγγελον ἐκείνου πρὸς ἐμὲ) πέμψ. κτέ. — γὰρ ἀγγελία ci. R.: παραγγελία.

7. γενέσθω Bk.: γενέσθαι. — ἀγνοήσομεν AL.

8. δὲ μετὰ τούτους] δὲ μετὰ ταῦτα vel δέ με τούτῳ ci. R., δ' ἐμὲ τούτων S. —

ἔμελλεν; ἀλλ' ὁμηροί τινες; οἶον ἐγὼ τὸν ἀδελφὸν
 ἔδωκ' ἄν (οὐ γὰρ εἶχον ἄλλον), ὁ δὲ βάρβαρος τῶν
 υἱέων τινά· πιστότατα | γὰρ ἄν ἦν οὕτως ἐμοί τε 686
 παρ' ἐκείνου ἐκείνῳ τε παρ' ἐμοῦ. ταῦτα δὲ γιγνό-
 μενα πᾶσιν ὑμῖν ἄν ἦν φανερά. Φήσει τις ὡς χρή- 9
 μασι τὴν πίστιν ἐπιποιούμεθα, ἐκείνος μὲν διδούς, ἐγὼ
 δὲ λαμβάνων. πότερον οὖν ὀλίγοις; ἀλλ' οὐκ εἰκὸς
 ἀντι μεγάλων ὑπουργημάτων ὀλίγα χρήματα λαμβά-
 νειν. ἀλλὰ πολλά; τίς οὖν (ἄν) ἴη ἡ κομιδή; πόσοι
 δ' ἄν ἐκόμισαν; (εἰς) ἢ πολλοί; πολλῶν γὰρ κομι-
 ζόντων πολλοὶ ἄν ἦσαν οἱ μάρτυρες τῆς ἐπιβουλήs,
 ἐνὸς δὲ κομίζοντος οὐκ ἄν πολὺ τι τὸ φερόμενον ἦν.
 πότερα δὲ ἐκόμισαν ἡμέρας ἢ νυκτός; (νυκτός;) ἀλλὰ 10
 πολλὰ καὶ πυκναὶ φυλακαί, δι' ὧν οὐκ ἔστι λαθεῖν.
 ἀλλὰ ἡμέρας; ἀλλά γε τὸ φῶς πολεμεῖ τοῖς τοιούτοις.
 εἶεν. ἐγὼ δ' ἐξελθὼν ἐδεξάμην, ἢ ἐκείνος ὁ φέρων
 εἰςῆλθεν; ἀμφοτέρω γὰρ ἄπορα. λαβὼν δὲ δὴ πῶs
 ἄν ἐκρυψα καὶ τοὺς ἐνδον καὶ τοὺς ἔξω; ποῦ δ'
 ἄν ἔθηκα; πῶs δ' ἄν ἐφύλαξα; χρώμενος δ' ἄν φα-
 νερός ἐγενόμην· μὴ χρώμενος δὲ τί ἄν ὠφελούμην
 ἀπ' αὐτῶν; Καὶ δὴ τοίνυν γενέσθω καὶ τὰ μὴ γε 11
 νόμενα. συνήλθομεν, εἶπομεν, ἠκούσαμεν, χρήματα
 παρ' αὐτοῦ ἔλαβον, ἔλαθον λαβῶν, ἐκρυψα. ἔδει
 δήπου πράττειν ὧν ἔνεκα ταῦτα ἐγένετο. τοῦτο τοί-
 νυν ἔτι τῶν εἰρημένων ἀπορώτερον. πότερα μὲν

ἄν post πιστότατα γὰρ add. A Bk. — παρ' ἐκείνῳ ABLZ.

9. πόσοι δ' ἄν ἐκόμισαν scripsi: πῶs δ' ἄν ἐκόμισεν.
 — εἰs auctore Steph. add. S. — ἄν post πολλοὶ add. AB Bk.

10. νυκτός alterum auct. R. add. Bk.; post ἀλλὰ ins.
 W. (om. interpolatione) coll. § 18. — 11. παρ' αὐτοῦ S.:
 παρ' αὐτῶν. — ἔλαβον auct. R. S.: ἐλάβομεν. — πότερον
 μὲν scripsi: πράττομεν codd., πράττων μὲν v.

- γὰρ αὐτὸς ἔπραττον ἢ μεθ' ἑτέρων. ἀλλ' οὐχ ἐνὸς
 ἢ πρῶξις. ἀλλὰ μεθ' ἑτέρων; τίνων; δηλονότι τῶν
 συνόντων. πότερον ἐλευθέρων ἢ δούλων; ἐλευθέροις
 μὲν γὰρ ὑμῖν σύνειμι. τίς οὖν ὑμῶν ξύνουδε; λε-
 γέτω. δούλοις δὲ πῶς οὐκ ἄπιστον; ἐκόντες (τε) γὰρ
 ἐπ' ἐλευθερίᾳ χειμαζόμενοι τε δι' ἀνάγκην κατηγο-
 12 ροῦσιν. ἢ δὲ πρῶξις πῶς (ἄν) ἐγένετο; δηλονότι τοὺς
 πολεμίους εἰσαγαγεῖν ἔδει κρείττονας ὑμῶν· ὅπερ
 ἀδύνατον. πῶς (δ') ἄν οὖν εἰσῆγαγον; πότερα διὰ
 πυλῶν; ἀλλ' οὐκ ἐμὸν ταύτας οὔτε κλείειν οὔτε ἀνοί-
 γειν, ἀλλ' ἡγεμόνες (εἰσί) κύριοι τούτων. ἀλλ' ὑπὲρ
 τειχέων (διὰ) κλίμακος; οὐκοῦν ἅπαντα γὰρ
 πλήρη φυλάκων. ἀλλὰ διελθὼν τοῦ τείχους; ἅπασιν
 ἄρα φανερὰ γένοιτ' ἄν. ὑπαίθριος γὰρ ὁ βίος· στρα-
 τόπεδον γὰρ ἐστὶν ἐν ὄπλοις, ἐν ᾧ (πάντες) πάντας
 ὀρῶσι καὶ πάντες ὑπὸ πάντων ὀρῶνται. πάντως
 ἄρα καὶ πάντῃ ταῦτα πράττειν ἀδύνατον ἦν μοι.
- 13 Σκέψασθε τοίνυν καὶ τόδε. τίνος ἕνεκα προσ-
 ἤκέ (μοι) βουλευθῆναι ταῦτα πράττειν, εἰ καὶ μάλιστα
 πάντων ἐδυνάμην; οὐδεὶς γὰρ βούλεται προῖκα τοὺς
 μεγίστους κινδύνους κινδυνεύειν οὐδὲ τὴν μεγίστην

αὐτὸς] οὗτος ALZ. — ἔπραττον auct. Steph. R.: ἔπραττεν.
 — συνόντων R. S.: νῦν ὄντων. — ἄπιστον] ἠπίστον mal.
 R., sed cf. § 8. — τε post ἐκόντες addi iubet R.

12. ἐμὸν auct. R. Bk.: ἐμολ. — ταύτας auctore Steph.
 R.: ταῦτα. — ἀλλ' οἱ ἡγεμόνες auct. Steph. R. Bk. S., sed
 cf. II. IX, 80 sqq. — διὰ auct. R. add. Bk. — ft. οὐκοῦν
 καὶ τοῦτ' ἄπορον. Bk. pro οὐκοῦν (ita libri) ci. οὐ μὲν
 οὖν, quod rec. S.; ἀλλ' οὐχ οἷόν τε λαθεῖν ci. W. — γένοιτ']
 num ἐγένετ' ? — ἐν ante ὄπλοις om. ABLZ. — ἐν ᾧ scripsi:
 ἐν οἷς. — πάντες auct. R. add. S. — πάντας scripsi: πάντα.
 — ταῦτα ci. R.: πάντα.

13. τοίνυν ci. R.: κοινῇ. — καὶ ante μάλιστα add. Ald.,
 om. cum codd. Bk. —

κακότητα εἶναι | κάκιστος, ἀλλ' ἔνεκά του. (τίνος) 687
οὖν; καὶ αὐθις πρὸς τὸδ' ἐπάνειμι. πότερον (τοῦ)
τυραννεῖν; ὑμῶν ἢ τῶν βαρβάρων; ἀλλ' ὑμῶν ἀδύ-
νατον τοσοῦτων καὶ τοιούτων, οἷς ὑπάρχει ἅπαντα
(τὰ) μέγιστα, προγόνων ἀρεταί, χρημάτων πλήθος,
ἀριστεία, ἀκμὴ φρονημάτων, βασιλεία πόλεων. ἀλλὰ 14
τῶν (βαρβάρων); ὁ δὲ παραδώσω τῖς; ἐγὼ δὲ ποία
δυνάμει παραλήψομαι Ἕλληνας βαρβάρους, εἰς ἃν πολ-
λούς; πείσας ἢ βιασάμενος; οὔτε γὰρ ἐκεῖνοι πεισθῆ-
ναι βούλονται ἄν, οὔτ' ἐγὼ βιάσασθαι δυναίμην.
ἀλλ' ἴσως ἐκόντες ἐκόντι παραδώσουσι, μισθὸν τῆς
προδοσίας ἀντιδιδόντες; ἀλλὰ γε ταῦτα πολλῆς μω-
ρίας καὶ πιστεῦσαι καὶ δέξασθαι· τίς γὰρ ἂν ἐλοιτο
δουλείαν ἀντ' ἐλευθερίας, ἀντὶ τοῦ κρατίστου τὸ
κάκιστον; Εἶποι τις ἂν ὅτι πλούτου καὶ χρημάτων 15
ἐρασθεὶς ἐπεχείρησα τούτοις. ἀλλὰ χρήματα μέτρια
μὲν κέκτημαι, πολλῶν δὲ οὐδὲν δέομαι. πολλῶν γὰρ
δέονται χρημάτων οἱ πολλὰ δαπανῶντες, οὐχ οἱ
κρείττους τῶν τῆς φύσεως ἡδονῶν, ἀλλ' οἱ δου-
λεύοντες ταῖς ἡδοναῖς καὶ ζητοῦντες ἀπὸ πλούτου
καὶ μεγαλοπρεπείας τὰς τιμὰς κτᾶσθαι. τούτων δὲ
ἐμοὶ πρόεστιν οὐδέν. ὡς δ' ἀληθῆ λέγω, μάρτυρα
ἀλλ' ἔνεκά του. τίνος ἂν οὖν; ci. R.; ἀλλ' ἔνεκα τοῦ; S.
Codd. ἀλλ' ἔνεκα τούτων. — τοῦ ante τυραννεῖν auct. R.
add. S. — ἀλλ' ante ἀδύνατον iterant AB. — τὰ ante μέ-
γιστα addidi coll. § 20. — ἀκμὴ scripsi: ἀκμή. ante ἀρι-
στεία genetivum desiderat W.

14. βαρβάρων add. Steph. — παραδώσουσι (ἑαυτούς)
ci. R. — μωρίας AB Bk.: τιμωρίας. nisi cum Stephano ἐστὶ
μωρίας scribendum est. — ἐλευθερίας] βασιλείας AB. Fort.
igitur βασιλείαν pro δουλείαν olim fuit.

15. εἶποι S.: εἶπη. — ἂν cum AB add. Bk. — μέτρια
μὲν scripsi: μὲν μέτρια. — οὐδὲν δέομαι S.: οὐθὲν δ. —
πρόεστιν οὐδέν S. cum Z: πρόεστιν οὐθὲν.

πιστὸν παρέξομαι τὸν παροιχόμενον βίον· τῷ δὲ
 μάρτυρι μάρτυρες ὑμεῖς ἦτε· σύνεστε γὰρ μοι, διὸ
 16 σύνιστε ταῦτα. Καὶ μὴν οὐδ' ἂν τιμῆς ἕνεκα τοιού-
 τοις ἔργοις ἀνὴρ ἐπιχειρήσειε καὶ μέσῳ φρόνιμος.
 ἀπ' ἀρετῆς γὰρ ἄλλ' οὐκ ἀπὸ κακότητος αἱ τιμαί·
 προδότη δὲ τῆς Ἑλλάδος ἀνδρὶ πῶς ἂν γένοιτο τιμῆ;
 πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ τιμῆς ἐτύγγανον ἐνδεῆς ὢν·
 ἐτιμώμην γὰρ ἐπὶ τοῖς ἐντιμοτάτοις ὑπὸ τῶν ἐντιμο-
 17 τάτων, ἵφ' ὑμῶν ἐπὶ σοφίᾳ. Καὶ μὴν οὐδ' ἀσφα-
 λείας οὐνεκά τις ἂν ταῦτα πράξει. πᾶσι γὰρ ὁ γε
 προδότης πολέμιος, τῷ νόμῳ, τῇ δίκῃ, τοῖς θεοῖς,
 τῷ πλήθει τῶν ἀνθρώπων. τὸν μὲν γε νόμον παρα-
 βαίνει, τὴν δὲ δίκην καταλύει, τὸ δὲ θεῖον ἀτιμάζει,
 τὸ δὲ πλήθος διαφθείρει. τῷ δὲ τοιοῦτῳ βίῳ περὶ
 18 κινδύνων τῶν μεγίστων οὐδὲν ἔχει ἀσφάλειαν. Ἀλλὰ
 δὴ φίλους ὠφελεῖν βουλόμενος ἢ πολεμίους βλάπτειν;
 καὶ γὰρ τούτων ἕνεκά τις ἂν ἀδικήσειεν. ἐμοὶ δὲ
 πᾶν τούναντιον ἐγίνετο· τοὺς μὲν φίλους κακῶς
 ἐποίουν, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφέλουν. ἀγαθῶν μὲν
 οὐκ κτήσιν οὐδεμίαν εἶχεν ἢ πράξεις· κακῶς δὲ πα-
 19 θεῖν οὐδὲ εἰς ἐπιθυμῶν πανουργεῖ. Τὸ δὲ λοιπὸν
 ἐστίν, εἴ τινα φόβον ἢ πόνον ἢ κίνδυνον φεύγων
 ἔπραξα· ταῦτα δὲ οὐδεὶς ἂν εἰπεῖν ἔχοι τί μοι προς-

16. γένοιτο τιμαί Z. — ἀπετύγγανον Ald. — ἐπὶ τοῖς
 praeaeunte Steph. ci. R. (Bk.): ἐν τοῖς AB, om. v.

17. οὐδ' ἀσφαλείας scripsi: οὐκ ἀσφαλές, ὢν (quibus ser-
 vatis S. pro οὐνεκα scr. οὐν ἕνεκα). — δὲ post δίκην add. A
 Bk. (R.). — τὸ δὲ πλήθος διαφθ., τὸ δὲ θεῖον ἀτιμ. v. —
 οὐδὲν R. ci.: οὐδ'. idem etiam κίνδυνος περὶ τῶν μεγίστων
 οὐδ' ci.; S. scripsit πέρι (h. e. περίεστι) κινδύνων τ. μ.
 οὐδ'.

18. κτήσιν ci. R.: ἔκτισιν.

19. num φόβον (φοβούμενος)? — οὐδεὶς S.: οὐθεὶς. — ἔχει

ήκει. δισσῶν γὰρ τούτων ἔνεκα πάντες πάντα
 πράττουσιν, ἢ κέρδος τι μετιόντες ἢ ζημίαν φεύγον-
 τες· ὅσα δὲ τούτων ἔξω πανουργεῖται (ὅσα δὲ)
 κακῶς ἔμαντὸν ἐποίουν ταῦτα πράττων, οὐκ ἄδηλον·
 προδιδούς γὰρ τὴν Ἑλλάδα προὔδιδουν | ἔμαντόν, ⁶⁸⁸
 τοκέας, φίλους, ἀξίωμα προγόνων, ἱερὰ πατρῶα,
 τάφους, πατρίδα τὴν μεγίστην τῆς Ἑλλάδος. ἃ δὲ
 πᾶσι περὶ παντός ἐστι, ταῦτα ἂν τοῖς ἀδικηθεῖσιν
 ἐνεχειρίσῃ. Σκέψασθε δὲ καὶ τόδε. πῶς οὐκ ἂν ἀβί- 20
 ωτος ἦν ὁ βίος μοι πράξαντι ταῦτα; ποῖ γὰρ τραπέ-
 σθαί μ' ἐχρῆν; πότερον εἰς τὴν Ἑλλάδα; δίκην δώ-
 σοντα τοῖς ἠδίκημένοις; τίς δ' ἂν ἀπέιχετό μου τῶν
 κακῶς πεπονθότων; ἀλλὰ μένειν ἐν τοῖς βαρβάροις;
 παραμελήσαντα πάντων τῶν μεγίστων, ἐστερημένον
 τῆς καλλίστης τιμῆς, ἐν αἰσχίστῃ δυσκλείᾳ διάγοντα,
 τοὺς ἐν τῷ παροικομένῳ βίῳ πόρους ἐπ' ἀρετῇ πε-
 πονημένους ἀπορρίψαντα; καὶ ταῦτα δι' ἔμαντόν,
 ὄπερ αἰσχιστον ἀνδρὶ, δυστυχεῖν δι' αὐτόν. οὐ μὴν 21
 οὐδὲ παρὰ τοῖς βαρβάροις πιστῶς ἂν διεκείμην· πῶς
 γὰρ, οἵτινες ἀπιστότατον ἔργον συνηπίσταντό μοι
 πεποιηκότι, τοὺς φίλους τοῖς ἐχθροῖς παραδεδωκότι;
 βίος δὲ οὐ βιωτὸς πίστεως ἐστερημένῳ. χρήματα
 μὲν γὰρ ἀποβαλὼν (ἦ) τυραννίδος ἐκπεσῶν ἢ τὴν

BLZ. ceterum R. ci.: ἔπρ. ταῦτα· τούτων δὲ οὐδεὶς κτέ. —
 προσήκει ci. W.: προσήκειν. — πανουργεῖται ὡς δὲ κακῶς
 Ald.; om. ὡς δὲ libri. S. haec fere excidisse putat: *μανίας*.
ἐστίν. ὅσα δὲ, et similiter R. — γὰρ ante *πράττων* add. ABLZ,
 om. Ald. Bk. — προδιδούς auct. R. S.: προὔδιδουν. — προ-
 γόνων in proclivi est post *τάφους* transponere, sed cf. § 13.

20. τίς δ' ἂν] num τίς γὰρ ἂν? — παραμελήσαντα et
 ἐστερημένον auct. R. S. παραμελήσαντι et ἐστερημένῳ.

21. ἠπίσταντο BLZ. — προδεδωκότι mal. S. — ἀποβα-
 λὼν ἦ, ἐκπεσῶν, φυγῶν auct. R. S.: ἀποβαλόντα, ἐκπε-

πατρίδα φυγὼν ἀναλάβοι τις ἄν· ὁ δὲ πίστιν ἀποβαλὼν οὐκ ἂν ἐτι κτήσαιοτο. ὅτι μὲν οὖν οὗτ' ἂν (ἐδυνάμην οὗτ' ἂν) ἐβουλόμην προδοῦναι τὴν Ἑλλάδα, διὰ τῶν προειρημένων δέδεικται.

- 22 Βούλομαι δὲ μετὰ ταῦτα πρὸς τὸν κατηγοροῦν διαλεχθῆναι. τίμη ποτὲ πιστεύσας τοιοῦτος ἂν τοι οὐτοῦ κατηγορεῖς; ἄξιον γὰρ καταμαθεῖν, οἷος ἂν οἶφ' λουδορεῖ, ὡς ἀνάξιος ἀναξίω. πότερα γάρ μου κατηγορεῖς εἰδὼς ἀκριβῶς ἢ δοξάζων; εἰ μὲν γὰρ εἰδὼς, οἶσθα ἰδὼν ἢ μετέχων ἢ του πυθόμενος. εἰ μὲν οὖν ἰδὼν, φράσον τούτοις τὸν τόπον, τὸν χρόνον, πότε, ποῦ, πῶς εἶδες· εἰ δὲ μετέχων, ἔνοχος εἶ ταῖς ἀνταῖς αἰτίαις· εἰ δὲ του μετέχοντος ἀκούσας, ὅστις ἐστίν, αὐτὸς ἐλθέτω, φανήτω, μαρτυρησάτω. πιστότερον γὰρ οὕτως ἔσται τὸ κατηγορήμα μαρτυρηθέν· ἐπεὶ νῦν γε οὐδέτερος ἡμῶν παρέχεται μάρτυρα.
- 23 φήσεις ἴσως ἴσον εἶναι τοὺς τε τῶν γενομένων, ὡς σὺ φῆς, (σὲ) μὴ παρέχεσθαι μάρτυρας, τῶν τε μὴ γενομένων ἐμέ. τὸ δὲ οὐκ ἴσον ἐστί· τὰ μὲν γὰρ ἀγένητα πῶς ἂν εἴη δυνατὰ μαρτυρηθῆναι; περὶ δὲ τῶν γενομένων οὐ μόνον οὐκ ἀδύνατον, ἀλλὰ καὶ φάδιον, οὐδὲ μόνον φάδιον, ἀλλὰ σοὶ μὲν οὐκ ἦν οἶον μόνου

σόντα, φυγόντα. — ἀναλάβη ABLZ. — οὗτ' ἂν] οὐδ' ἂν Ald. Bk. — ἐδυνάμην οὗτ' addi iubet S.

22. οἷος ἂν οἶδας γε ἴσως ἀνάξιος ἀναξίω codd.; οἷος οἶφ' ἀνειδίσας, ὡς ἀναξ. ἀγ. Jacobs; οἷος οἶφ' ἐγκαλεῖς, ὡς ἀν. ἀν. ci. S. — εἰ μὲν οὖν ἰδὼν AB Bk.: εἰ μὲν οὖν εἰδὼς. — εἰ δὲ του μετέχ. scripsi: εἰ δὲ τοῦ μετέχ.

23. ἴσον ci. R.: σόν. — τοὺς τε scripsi: τοὺς γε (σὲ μὲν τοὺς γε ci. R.). — τῶν τε scripsi: τῶν δὲ. — ἂν εἴη δυνατὰ Ald. Bk.: ἀδύνατα. ft. autem πῶς οὐκ ἀδύνατα scribendum sit. — ἀλλὰ σοὶ μὲν κτέ.] R. ci.: ἀλλὰ (καὶ δίκαιον καὶ πανυ ἀναγκαῖον). σοὶ μὲν οὖν ἦν οὐ μόνον κτέ. — μόνον

μάρτυρας ἀλλὰ καὶ ψευδομάρτυρας εὐρεῖν, ἐμοὶ δὲ οὐδέτερον εὐρεῖν τούτων δυνατόν. Ὅτι μὲν οὖν οὐκ οἶσθα ἃ κατηγορεῖς, φανερόν· τὸ δὲ λοιπὸν μὴ εἰδότα σε δοξάζειν. εἶτα, ὡς πάντων ἀνθρώπων τολμηρότατε, δόξῃ πιστεύσας, ἀπιστοτάτῳ πράγματι, τὴν ἀλήθειαν οὐκ εἰδώς, τολμᾶς ἄνδρα περὶ θανάτου διώκειν; ὧς τί τοιοῦτον ἔργον εἰργασμένῳ σύννοισθα; ἀλλὰ μὴν τό γε δοξάσαι κοινὸν ἅπασι περὶ πάντων, καὶ οὐδὲν ἐν τούτῳ σὺ | τῶν ἄλλων σοφώτερος. ἀλλ' οὔτε τοῖς δοξάζουσι δεῖ πιστεύειν ἀλλὰ τοῖς εἰδόσιν, οὔτε τὴν δόξαν τῆς ἀληθείας πιστοτέραν νομίζειν ἀλλὰ τὰναντία τὴν ἀλήθειαν τῆς δόξης.

Κατηγορήσας δέ μου διὰ τῶν εἰρημένων λόγων δύο τὰ ἐναντιώτατα, σοφίαν καὶ μανίαν, ὥπερ οὐχ οἶδόν τε τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον ἔχειν. ὅπου μὲν γὰρ με φῆς εἶναι τεχνήεντά τε καὶ δεινὸν καὶ πόριμον, σοφίαν μου κατηγορεῖς, ὅπου δὲ λέγεις ὡς προὔδιδον τὴν Ἑλλάδα, μανίαν· μανία γὰρ ἐστὶν ἔργοις ἐπιχειρεῖν ἀδυνάτοις, ἀσυμφόροις, αἰσχροῖς, ἀφ' ὧν τις τοὺς μὲν φίλους βλάπτει, τοὺς δ' ἐχθροὺς ὠφελήσει, τὸν δὲ αὐτοῦ βίον ἐπονείδιστον καὶ σφαλερὸν καταστήσει. καίτοι πῶς χρὴ ἀνδρὶ τοιοῦτῳ πιστεύειν, ὅστις τὸν αὐτὸν λόγον λέγων πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἄνδρας περὶ τῶν αὐτῶν τὰ ἐναντιώτατα λέγει; Βουλοί-

μάρτ. Ald. S.: μόνῳ μαρτ. — δυνατόν auct. R. S.: ἀδύνατον.

24. τὸ δὲ λοιπὸν AB: τὸ δὲ λοιπὸν. — μὴ εἰδότα Ald. Bk.: εἰδότα (οὐκ εἰδότα S.). — ἀλλὰ μὴν τό γε δοξ. κτέ.] eadem sententiae conformatio est ap. Demosth. 18, 192. — οὔτε τὴν Ald. Bk.: οὐδὲ τὴν.

25. ὥπερ Ald. (ci. R.) Bk.: ὥπερ Z, ὅπερ L pr. et AB, ὡςπερ Ald. — ἀφ' ὧν τις τοὺς Ald.: om. τις v.

μην δ' ἂν παρὰ σοῦ κενθίσθαι, πότερον τοὺς σοφοὺς ἄνδρας νομίζεις ἀνοήτους ἢ φρονίμους. εἰ μὲν γὰρ ἀνοήτους, καινὸς ὁ λόγος, ἀλλ' οὐκ ἀληθής· εἰ δὲ φρονίμους, οὐ δῆπου προσήκει τοὺς γε φρονοῦντας ἐξαμαρτάνειν τὰς μεγίστας ἁμαρτίας καὶ μᾶλλον αἰρεῖσθαι κακὰ πρότερον τῶν ἀγαθῶν. εἰ μὲν οὖν εἰμι σοφός, οὐχ ἤμαρτον· εἰ δ' ἤμαρτον, οὐ σοφός εἰμι. ὥστε δι' ἀμφοτέρω ἀν εἴης ψευδής.

27 Ἀντικατηγορῆσαι δέ σου πολλὰ καὶ μεγάλα καὶ παλαιὰ καὶ νέα προσόντα δυνάμειος οὐ βούλομαι· βούλομαι γὰρ οὐ τοῖς σοῖς κακοῖς ἀλλὰ τοῖς ἐμοῖς ἀγαθοῖς ἀποφεύγειν τὴν αἰτίαν ταύτην. πρὸς μὲν οὖν σὲ ταῦτα.

28 Πρὸς δ' ὑμᾶς ὃ ἄνδρες κριταὶ περὶ ἑμαυτοῦ βούλομαι εἰπεῖν (λόγον) ἐπίφθουον μὲν ἀληθῆ δέ, (μὴ) κατηγορημένου μὲν οὐκ ἀνεκτόν, κατηγορουμένην δὲ προσήκοντα. νῦν γὰρ ἐν ὑμῖν εὐθύνας καὶ λόγον ὑπέχω τοῦ παροικομένου βίου. δεόμεναι οὖν ὑμῶν, ἂν ὑμᾶς ὑπομνήσω τῶν ἐμοί τι πεπραγμένων καλῶν, μηδένα φθουῆσαι τοῖς λεγομένοις, ἀλλ' ἀναγκαῖον ἠγήσασθαι κατηγορημένον δεινὰ καὶ ψευδῆ καὶ τι τῶν ἀληθῶν ἀγαθῶν εἰπεῖν ἐν εἰδόσιν ὑμῖν·

29 ὅπερ ἥδιστόν μοι. πρῶτον μὲν οὖν καὶ δεύτερον καὶ

26. καινὸς S.: κενός. Quamquam vulgata defendi potest. — τοὺς γε Ald. Bk.: τοὺς τε. — εἴης ψευδής] εἴη φ. A.

27. προσόντα scripsi: πρόσσοντος. — βούλομαι alterum om. ABLZ.

28. ἑμαυτοῦ scripsi: ἐμοῦ. — ἀληθῆ et ἀνεκτόν scripsi: ἀληθές et ἀνεκτά. — μὴ κατηγορημένου scripsi: κατηγορημένου Ald. Bk., κατηγορημένην codd. — κατηγορουμένην δὲ ser. cum ALZ: κατηγορουμένου δὲ οὐ. — δεινὰ anct. Steph. R.: δειν. — ὅπερ ἥδιστόν R.: ὑπερῆδιστόν.

29. καὶ ante μέγιστον add. AB Bk. (oi. R.). —

μέριστου, διὰ παντός ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος ἀναμάρτητος
ὁ παροικόμενος βίος ἐστὶ μοι, καθαρὸς πάσης αἰτίας·
οὐδὲς γὰρ ἄν οὐδεμίαν αἰτίαν κακότητος ἀληθῆ
πρὸς ὑμᾶς περὶ ἐμοῦ εἰπεῖν ἔχοι. καὶ γὰρ οὐδ' αὐτὸς
ὁ κατήγορος οὐδεμίαν ἀπόδειξιν εἰρηκεν ἂν εἰρηκεν·
οὔτε λοιδορίαν οὐκ ἔχουσαν ἔλεγχον ὁ λόγος ἀντὶ
δύναται. φῆσαιμι δ' ἄν, καὶ φήσας οὐκ ἂν φευσαί- 30
μην οὐδ' ἂν ἐλεγχθείην, εὐ μόνον ἀναμάρτητος ἀλλὰ
καὶ μέγας εὐσεβέτης ὑμῶν καὶ τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν
ἀπάκτων ἀνθρώπων, οὐ μόνον τῶν νῦν οὕτων ἀλλὰ
(καὶ) ταῦν μελλόντων, εἶναι. τίς γὰρ ἄλλος ἐποίησε
τὸν ἀνθρώπινον βίον πόριμον ἐξ ἀπόρου καὶ κεκο-
σμημένου ἐξ ἀκόσμου, τάξεις τε πολεμίας εὐρών, μέ-
ριστου εἰς πλεονεκτήματα, νόμους τε γραπτούς, | 690
φύλακας τοῦ δικαίου, γράμματά τε μνήμης ὄργανον,
μέτρα τε καὶ σταθμά, συναλλαγῶν εὐπόρους διαλλα-
γὰς, κριθιῶν τε χρημάτων φύλακα, περσούς τε,
κραισίστους καὶ ταχίστους ἀγγέλους, περσούς τε, σχο-
λῆς ἄλυτον διατριβήν; τίς οὖν ἔνεκα ταυτ' ὑμᾶς 31
ὑπέμνησα; δηλῶν (μὲν) ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν
προσέχω, σημαίει δὲ ποιούμενος ὅτι τῶν κίχαρῶν καὶ
τῶν κειῶν ἔργων ἀπέχομαι· τὸ γὰρ ἐκείνοις τὸν
νοῦν προσέχοντα τοῖς τοιούτοις προσέχεον ἀδύνατον.

πάσης] ἀπάσης Z. — αἰτίαν] ἐπιίδα Z.

30. οὐ μόνον τῶν auct. R. S.: οὐκὸν τῶν. — καὶ post
ἀλλὰ addidi auct. R. — ἄλλος S.: ἄν. — πολεμικὰς Ald.,
sicut est Aleid. Odys. 22. — πλεονέκτημα Z, et ci. R. —
φύλακας τοῦ auct. R. Bk.: φύλακὰς τε τοῦ. — διαλλακτὰς
ci. R. et Valckenauer Ceterum versuum iambicorum in his
vestigia facile agnoscas.

31. δηλῶν ὅτι τοῖς τοιούτοις τὸν νοῦν προσέχω ci. R.:
δῆλον οὐ τ. τ. ν. προσέχω. — τὸ γὰρ codd. Bk.: τὸν
γὰρ Ald.

ἀξιῶ δέ, εἰ μηδὲν αὐτὸς ὑμᾶς ἀδικῶ, μηδὲ αὐτὸς ὑφ'
 32 ὑμῶν ἀδικηθῆναι. καὶ γὰρ οὐδὲ τῶν ἄλλων ἐπιτηδευ-
 μάτων εἵνεκα ἀξιός εἰμι κακῶς πάσχειν, οὔθ' ὑπὸ νεω-
 τέρων οὔθ' ὑπὸ πρεσβυτέρων. τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέ-
 ροις ἄλυπός εἰμι, τοῖς δὲ νεωτέροις οὐκ ἀνωφελής· τοῖς
 εὐτυχοῦσιν οὐ φθονερός, τῶν δυστυχοῦντων οἰκτιρ-
 μων· οὔτε πενίας ὑπεροφῶν, οὔτε πλοῦτον ἀρετῆς ἀλλ'
 ἀρετὴν πλοῦτου προτιμῶν· οὔτε ἐν βουλαῖς ἄχρηστος
 οὔτε ἐν μάχαις ἀργός, ποιῶν τὸ τασσόμενον, πειθό-
 μενος τοῖς ἄρχουσιν. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἐμὸν ἐμαντὸν
 ἐπαινεῖν· ὁ δὲ παρῶν καιρὸς ἠνάγκασε, καὶ ταῦτα
 κατηγορημένον, πάντως ἀπολογῆσασθαι.

33 Λοιπὸς δὲ περὶ ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐστὶ μοι λόγος,
 ὃν εἰπὼν παύσομαι τῆς ἀπολογίας. οἶκτος μὲν οὖν
 καὶ λιταὶ καὶ φίλων παραίτησις ἐν ὄχλῳ μὲν οὔσης
 τῆς κρίσεως χρήσιμα· παρὰ δ' ὑμῖν τοῖς πρώτοις
 οὔσι τῶν Ἑλλήνων καὶ δοκοῦσιν, οὐ φίλων βοηθείαις
 οὐδὲ λιταῖς οὐδὲ οἰκτοῖς δεῖ πείθειν ὑμᾶς, ἀλλὰ τῷ
 σαφεστάτῳ δικαίῳ, διδάξαντα τάληθές, οὐκ ἀπα-
 34 τήσαντά με δεῖ διαφυγεῖν τὴν αἰτίαν ταύτην. ὑμᾶς
 δὲ χρὴ μὴ τοῖς λόγοις μᾶλλον ἢ τοῖς ἔργοις προσέχειν
 τὸν νοῦν, μηδὲ τὰς αἰτίας τῶν ἐλέγχων προκρίνειν,
 μηδὲ τὸν ὀλίγον χρόνον τοῦ πολλοῦ σοφώτερον
 ἠγεῖσθαι κριτὴν, μηδὲ τὴν διαβολὴν τῆς πείρας πι-

32. εἵνεκα scripsi coll. Antiph. 3 β 10: οὐδὲ τῶν ἐπιτη-
 δευμάτων εἵνεκα δίκαιοι τοιούτων κακῶν ἀξιουσθαί ἔσμεν·
 οὔνεκα. — οὔτε πενίας et οὔτε πλοῦτον ci. R.: οὐδὲ π. et
 οὐδὲ πλ. — ἀργός auct. R. S.: ἀργῶς. — προστασσόμενον
 auct. R. Bk. — καὶ πειθόμενος S. — καὶ (εἰς) ταῦτα κατηγ.
 ci. R.

33. λοιπὸν AZ. — λιταὶ] τι ABL. — χρήσιμα· παρὰ δ'
 ὑμῖν Ald. Bk.: χρήμασι παρὰ δύναμιν.

στοτέραν νομίξιν. ἅπαντα (μὲν) γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς ἀνδράσι μεγάλης εὐλαβείας ἀμαρτάνειν, τὰ δὲ ἀνήκεστα τῶν ἀκεστῶν ἔτι μᾶλλον· ταῦτα γὰρ προνοήσασιν μὲν ἀδύνατα, μετανοήσασιν δὲ ἀνίατα. τῶν δὲ τοιούτων ἐστίν, ὅταν ἄνδρες ἄνδρα περὶ θανάτου κρίνωσιν· ὅπερ ἐστὶ νῦν παρ' ὑμῖν. εἰ μὲν οὖν ἦν 35 διὰ τῶν λόγων τὴν ἀλήθειαν τῶν ἔργων καθαρὰν γενέσθαι τοῖς ἀκούουσι φανεράν, εὐπορος ἂν ἦν ἡ κρίσις ἤδη ἀπὸ τῶν εἰρημένων· ἐπειδὴ δὲ οὐχ οὕτως ἔχει, τὸ μὲν σῶμα τοῦμόν φυλάξατε, τὸν δὲ πλείω χρόνον ἐπιμείνατε, μετὰ δὲ τῆς ἀληθείας τὴν κρίσιν ποιήσατε. ὑμῖν μὲν γὰρ μέγας ὁ κίνδυνος ἀδίκους φανείσι δόξαν τὴν μὲν καταβαλεῖν, τὴν δὲ κτήσασθαι. τοῖς δὲ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν αἰρετώτερος θάνατος δόξης αἰσχροῦ· ὁ μὲν γὰρ τοῦ βίου τέλος, ἡ δὲ τῷ βίῳ νόσος. εἰ δὲ ἀδίκως ἀποκτείνητέ με, 36 πολλοῖς γενήσεται φανερόν· ἐγὼ τε γὰρ (οὐκ) ἀγνώσ, ὑμῖν τε παρὰ πᾶσιν Ἑλλησι γνώριμος ἡ κακότης καὶ φανερά. καὶ τὴν αἰτίαν [φανεράν] ἅπασαν ὑμεῖς ἔξετε τῆς ἀδικίας, οὐχ ὁ κατηγορός· ἐν ὑμῖν γὰρ τὸ

34. μὲν post ἅπαντα addi iub. R. — μεγάλους A. — ἀκεστῶν auct. Steph. R.: ἀνηκέστων. — ἀδύνατα S.: δυνατά (φυλάξασθαι δυνατά ci. R.). — cf. autem Antiph. 5, 91.

35. His quoque similia profert Mytilenaeus ap. Antiph. 5, 86, neque vero Palamedis conditioni apta esse videntur. — γε post καθαρὰν add. ABLZ. καθαρῶς S. — ἦν ἡ] εἴη v.; ἡ ante κρίσις auct. R. add. Bk. — ἤδη ἀπὸ A Bk.: ἡ διὰ. — ἐπεὶ Z. — ὁ μὲν Ald. Bk.: τὸ μὲν codd.

36. οὐκ ἀγνώσ cum Steph. R. S.: ἀγνός. — παρὰ om. ABLZ S., qui pro ὑμῖν ci. ἐκείνου (h. e. Ulyssis). — cum his conferas quae Plataeenses dicunt ap. Thucyd. 3, 57: οὐ γὰρ ἀφανῆ κρίνετε τὴν δίκην τῆνδε, ἐπαινούμενοι δὲ περὶ οὐδ' ἡμῶν μεμπτῶν. — ἅπασιν auct. Steph. R. S. (ἐν

τέλος ἐστὶ τῆς δίκης. ἀμαρτία δ' οὐκ ἂν γένοιτο μείζων ταύτης. οὐ γὰρ μόνον εἰς ἐμὲ καὶ τοκέας τοὺς ἐμούς ἀμαρτήσεσθε δικάσαντες ἀδίκως, ἀλλ' ὑμῖν αὐτοῖς δεινὸν ἄθεον ἄδικον ἄνομον ἔργον συνεπιστήσεσθε πεποιηκότες, ἀπεικτονότες ἄνδρα σύμμαχον, χρήσιμον ὑμῖν, εὐεργέτην τῆς Ἑλλάδος, Ἑλληγνες Ἑλληνα, φανερὰν οὐδεμίαν ἀδικίαν οὐδὲ πιστὴν αἰτίαν ἀποδείξαντες.

- 37 *Ἐιρηται τὰ παρ' ἐμοῦ, καὶ παύομαι. τὸ γὰρ ὑπομνήσαι τὰ διὰ μακρῶν εἰρημένα συντόμως πρὸς μὲν φαύλους δικαστὰς ἔχει λόγον· τοὺς δὲ πρῶτους τῶν κρώτων Ἑλληνας Ἑλλήνων οὐκ ἄξιον οὐδ' ἀξιώσαι μήτε προσέχειν τὸν νοῦν μήτε μεμνησθαι τὰ λεχθέντα.*

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΑΙΑΣ.

- 663 *Ἐβουλόμην ἂν τοὺς αὐτοὺς ἡμῖν δικάζειν οἵπερ*
 1 *καὶ ἐν τοῖς πράγμασι παρήσαν· οἶδα γὰρ ὅτι ἐμὲ μὲν*
 664 *ἔδει σιωπᾶν, τούτῳ δ' οὐδὲν ἂν ἦν πλέον | λέγοντι·*
νῦν δὲ οἱ μὲν παραγενόμενοι αὐτοῖς τοῖς ἔργοις ἄπει-
σιν, ὑμεῖς δὲ οἱ οὐδὲν εἰδότες δικάζετε. καίτοι ποία

ἄπασιν mal. R.); ego φανερὰν potius secludendum duxi. — ἐστὶ ci. R.: ἔχει. S. ex eiusdem conii. ἡ δίκη pro τῆς δίκης scripsit. Similiter autem Antipho 5, 89 et 6, 6: ἡ μὲν γὰρ τούτων αἰτίασις οὐκ ἔχει τέλος, ἀλλ' ἐν ὑμῖν ἐστὶ καὶ τῇ δίκη. — ἀπεικτονότες AL.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΗΣ. Codd. Bekkeri CJMNX; quibus accedit b.

Inscr. ΑΙΑΣ CJMN Bk.: ΛΟΓΟΣ ΑΙΑΝΤΟΣ (Αίας ἢ Αϊαντος λόγος Diog. La. 6, 15).

1. αὐτοῖς τοῖς auct. Bk. S.: τοῖς αὐτοῖς. (τοῖς ἔ. αὐτοῖς ci. R.).

τις ἂν δίκη δικαστῶν μὴ εἰδότεων γένοιτο, καὶ ταῦτα
 διὰ λόγων, τὸ δὲ κρᾶγμα ἐρίγνυτο ἔργῳ. Τὸ μὲν οὖν 2
 σῶμα τοῦ Ἀχιλλέως ἐκομίσα ἐγὼ φέρων, τὰ δὲ ὄπλα
 ὄθε, ἐπιστάμενος ὅτι οὐ τῶν ὄπλων μᾶλλον ἐπεθύ-
 μουν οἱ Τρῶες ἀλλὰ τοῦ νεκροῦ κρατῆσαι. τοῦ μὲν
 γὰρ εἰ ἐκράτησαν, ἤμισαντό τε ἂν τὸ σῶμα καὶ τὰ
 λύτρα τοῦ Ἑκτορος ἐκομίσαντο· τὰ δὲ ὄπλα τάδε οὐκ
 ἂν ἀνέθεσαν τοῖς θεοῖς ἀλλ' ἐπέκρυψαν, δεδιότες 3
 τόνδε τὸν ἀγαθὸν ἄνδρα, ὃς καὶ πρότερον ἱεροσυ-
 λήσας αὐτῶν τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ νίκτωρ ὥσπερ τι
 καλὸν ἐργασάμενος ἐπεδελίοντο τοῖς Ἀχαιοῖς. κἀγὼ
 μὲν ἀξιῶ λαβεῖν ἴν' ἀποδῶ τὰ ὄπλα τοῖς φίλοις, οὗ-
 τος δὲ ἴν' ἀποδῶται, ἐπεὶ χρῆσθαι γε αὐτοῖς οὐκ
 ἂν τολμήσειε· δειλὸς γὰρ οὐδεὶς ἂν ἐπισήμοις ὄπλοις
 χρήσαιτο, εἰδὼς ὅτι τὴν δειλίαν αὐτοῦ ἐκφαίνει τὰ
 ὄπλα.

Σχεδὸν μὲν οὖν ἐστὶν ἅπαντα ὅμοια. οἷ τε γὰρ 4
 διαθέντες τὸν ἀγῶνα βασιλεῖς ἐκόντες εἶναι περὶ
 ἀρετῆς κρίνειν ἐπέτρεψαν ἄλλοις, οἷ τε οὐδὲν εἰδότες
 δικάσειν ὑπαισχνεῖσθε περὶ ὧν οὐκ ἴστε. ἐγὼ δὲ ἐπί-
 σταμαι τοῦτο, ὅτι οὐδεὶς ἂν βασιλεὺς ἱκανὸς ὧν περὶ
 ἀρετῆς κρίνειν ἐπιτρέψειεν ἄλλοις μᾶλλον ἢπερ ἀγα-
 θὸς ἰατρὸς διαγνῶναι νοσήματα ἄλλῃ παρείη.

Καὶ εἰ μὲν ἦν μοι πρὸς ἄνδρα ὁμοιοτρόπον, 5
 οὐδ' ἂν ἠτᾶσθαι μοι διέφερε· νῦν δ' οὐκ ἐστὶν ὁ

2. ἀλλὰ S.: ἀλλ' ἦ. — ἀνέθεσαν codd. Bk.: ἀνέθηκαν.

3. αὐτῶν codd. Bk.: αὐτῆς (αὐτοῖς ci. R. Winckelm.). —
 ἂν ante ἐπισήμοις om. C.

4. ὅμοια sanum mihi non videtur. — βασιλεῖς ἐκόντες
 εἶναι Ald. Bk.: οὐκ ὄντες εἶναι βασιλεῖς codd. (ἐκόντες εἶ-
 ναι om. βασ. S.; οὐκ ὄντες ἱκανοὶ βασ. ci. R.).

5. ἦν μοι] addi vult Steph. ὁ ἀγῶν, Winckelm. δια-

διαφέρει πλέον ἔμου καὶ τοῦδε. ὁ μὲν γὰρ οὐκ ἔστιν
 ὅ τι ἂν δράσειε φανερωῶς, ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἂν λάθρα
 τολμήσαιμι πράξει. καὶ γὰρ μὲν οὐκ ἂν ἀνασχοίμην
 κακῶς ἀκούων, οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχων, ὁ δὲ καὶ
 6 κρεμιάμενος, εἴ γε κερδαίνειν τι μέλλοι· ὅστις γε μα-
 στιγοῦν παρεῖχε τοῖς δούλοις καὶ τύπτειν ξύλοις τὰ
 νῶτα καὶ πυγμαῖς τὸ πρόσωπον, ἄπειτα περιβαλό-
 μενος ῥάκη, τῆς νυκτὸς εἰς τὸ τεῖχος εἰσδύς τῶν
 πολεμίων, ἱεροσυλήσας ἀπῆλθεν. καὶ ταῦτα ὁμολο-
 γήσει ποιεῖν, ἴσως δὲ καὶ πείσει λέγων ὡς καλῶς πέ-
 πρακται. ἔπειτα τῶν Ἀχιλλέως ὀπλων ὅδε ὁ μαστι-
 γίας καὶ ἱερόσυλος ἀξιοῖ κρατῆσαι;

7 Ἐγὼ μὲν οὖν ὑμῖν λέγω τοῖς οὐδὲν εἰδόσι κρι-
 ταῖς καὶ δικασταῖς, μὴ εἰς τοὺς λόγους σκοπεῖν περὶ
 ἀρετῆς κρίνοντας, ἀλλ' εἰς τὰ ἔργα μᾶλλον. καὶ γὰρ
 ὁ πόλεμος οὐ λόγῳ κρίνεται ἀλλ' ἔργῳ· οὐδ' ἀντι-
 λέγειν ἔξεστι πρὸς τοὺς πολεμίους, ἀλλ' ἢ μαχομέ-
 νους (δεῖ) κρατεῖν ἢ δουλεύειν σιωπῇ. πρὸς ταῦτα
 ἀθροεῖτε, καὶ σκοπεῖτε ὡς, εἰ μὴ δικάσετε καλῶς,
 γνώσεσθε ὅτι οὐδεμίαν ἔχει λόγος πρὸς ἔργον ἰσχύν,
 8 οὐδ' ἔστιν ὑμᾶς ὅ τι λέγων ἀνὴρ ὠφελήσει, εἴσεσθε
 δὲ ἀκριβῶς ὅτι δι' ἀπορίαν ἔργων πολλοὶ καὶ μακροὶ
 665 λόγοι | λέγονται. ἀλλ' ἢ λέγετε ὅτι οὐ ξυνίετε τὰ
 λεγόμενα, καὶ ἀνίστασθε, ἢ δικάζετε ὀρθῶς. καὶ
 ταῦτα μὴ κρύβδην φέρετε, ἀλλὰ φανερωῶς, ἵνα γνώτε

φορὰ; S. conf. Isocr. 4, 12. — ὁ μὲν γὰρ] ὁ μὲν C. — εἴ γε] εἰ CJXb.

7. δικάσητε Ald. — γνώσεσθε C Bk. (ci. R.): γνώσετε JMN, γνωσθήσεσθε v. — ἀνὴρ scripsi: ἀνὴρ.

8. ὅτι οὐ κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ δοξασταὶ CJXb Bk.: ὅτι κριταὶ τ. λ. ἀλλὰ μὴ δοξασταὶ, quod fort. etiam praestat.

ὅτι καὶ αὐτοῖς τοῖς δικάζουσι δοτέα δίκη ἐστίν, ἂν μὴ δικάσωσιν ὀρθῶς. κἄπειτ' ἴσως γνώσεσθε ὅτι οὐ κριταὶ τῶν λεγομένων ἀλλὰ δοξασταὶ κἀθησθε. ἐγὼ δὲ διαγιγνώσκω μὲν ὑμῖν περὶ ἐμοῦ καὶ τῶν 9 ἐμῶν ἐπιτρέπω, διαδοξάζειν δὲ ἅπασιν ἀπαγορεύω, καὶ ταῦτα περὶ ἀνδρὸς ὃς οὐχ ἑκὼν ἀλλ' ἄκων ἀφίπται εἰς Τροίαν, καὶ περὶ ἐμοῦ ὃς πρῶτος αἰεὶ καὶ μόνος καὶ ἄνευ τείχους τέταγμαί.

ΑΝΤΙΣΘΕΝΟΥΣ ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Οὐ πρὸς σέ μοι μόνον ὁ λόγος, δι' ὃν ἀνέστην, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἄλλους ἅπαντας· πλείω γὰρ ἀγαθὰ πεποιήκα τὸ στρατόπεδον ἐγὼ ἢ ὑμεῖς ἅπαντες. καὶ ταῦτα καὶ ζῶντος ἂν ἔλεγον Ἀχιλλέως, καὶ νῦν τεθνεῶτος λέγω πρὸς ὑμᾶς. ὑμεῖς μὲν γὰρ οὐδεμίαν ἄλλην μάχην μεμάχησθε, ἣν οὐχὶ καὶ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· ἐμοὶ δὲ τῶν ἰδίων κινδύνων οὐδεὶς ὑμῶν οὐδὲν ξύνοιδε. καίτοι ἐν μὲν ταῖς κοιναῖς μάχαις, οὐδὲ εἰ 2 καλῶς ἀγωνίζοισθε, πλεόν ἐγίγνετο οὐδέν· ἐν δὲ τοῖς ἐμοῖς κινδύνοις, οὓς ἐγὼ μόνος ἐκινδύνευον, εἰ μὲν κατορθώσαιμι, ἅπαντα ἡμῖν ἐπετελεῖτο ὧν ἕνεκα δεῦρο ἀφίγμεθα, εἰ δ' ἐσφάλην, ἐμοῦ ἂν ἐνὸς

ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Inscr. ΛΟΓΟΣ ΟΔΥΣΣΕΩΣ X Ald.; Ὀδυσσεὺς ἢ ὑπὲρ Ὀδυσσεῶς Diog. La. l. c.

1. καὶ post ταῦτα om. JMNb. — μὲν post ὑμεῖς om. C. — οὐδὲ] οὐδὲ C.

2. οὐδὲ εἰ auct. R. Bk.: οὔτε εἰ. — ἡμῖν auct. R. S.: ὑμῖν. — δεῦρο post ἕνεκα add. CX Bk. — δ' ἐσφάλην Spengel: δὲ σφαλεῖην. — τὴν τε Ἑλένην] τε om. C.

ἀνδρὸς ἐστέρησθε. οὐ γὰρ ἵνα μαχοίμεθα τοῖς Τρωσὶ
 δεῦρ' ἀφίγμεθα, ἀλλ' ἵνα τήν τε Ἑλένην ἀπολάβοι-
 3 μὲν καὶ τὴν Τροίαν ἔλοιμεν. ταῦτα δ' ἐν τοῖς ἐμοῖς
 κινδύνοις ἐνῆν ἅπαντα. ὅπου γὰρ ἦν κερημένον
 ἀνάλωτον εἶναι τὴν Τροίαν, εἰ μὴ πρότερον τὸ ἄγαλ-
 μα τῆς θεοῦ λάβοιμεν τὸ κλαπὲν παρ' ἡμῶν, τίς
 ἐστίν ὁ κομίσας δεῦρο τὸ ἄγαλμα ἄλλος ἢ ἐγὼ; ὃν
 σύ γε ἱεροσυλίας κρίνεις. σὺ γὰρ οὐδὲν οἶσθα, ὅστις
 τὸν ἄνδρα τὸν ἀνασώσαντα τὸ ἄγαλμα τῆς θεοῦ, ἀλλ'
 οὐ τὸν ὑφελόμενον παρ' ἡμῶν Ἀλέξανδρον, ἀποκα-
 4 λεῖς ἱερόσυλον. καὶ τὴν Τροίαν μὲν ἀλῶναι ἅπαντες
 εὐχεσθε, ἐμὲ δὲ τὸν ἐξευρόντα ὅπως ἐστὶ τοῦτο
 ἀποκαλεῖς ἱερόσυλον; καίτοι εἶπερ καλὸν γε ἦν ἐλεῖν
 τὸ Ἴλιον, καλὸν καὶ τὸ εὐρεῖν τὸ τούτου αἴτιον. καὶ
 οἱ μὲν ἄλλοι χάριν ἔχουσι, σὺ δὲ καὶ ὄνειδίζεις ἐμοί·
 5 ὑπὸ γὰρ ἀμαθίας ὧν εὐ πέπονθας οὐδὲν οἶσθα. κά-
 γω μὲν οὐκ ὄνειδίζω σοὶ τὴν ἀμαθίαν· ἄκων γὰρ
 αὐτὸ καὶ σὺ καὶ (οἱ) ἄλλοι πέπονθασιν ἅπαντες· ἀλλ'
 ὅτι διὰ τὰ ὄνειδη τὰ ἐμὰ σωζόμενος οὐχ οἶός τε εἰ
 πείθεσθαι, ἀλλὰ καὶ προσαπειλεῖς ὡς κακὸν δράσων
 666 τι τούσδε, ἐὰν | ἐμοὶ τὰ ὄπλα ψηφίσωνται. ἐγὼ δ'
 οἶδα ὡς καὶ πολλάκις γε ἀπειλήσεις καὶ πολλά, πρὶν
 καὶ σμικρὸν τι ἐργάσασθαι· ἀλλ' εἶπερ ἐκ τῶν εἰκό-

3. εἰ μὴ] εἰ μὲν JMNb. — σύ γὰρ auct. R. S.: σύ γε. — οἶσθας MNXb.

4. num εἶπερ καλὸν ἐλεῖν τὸ Ἴλιον, καλὸν γε ἦν κτέ.? — εὐ om. C.

5. οἱ auct. Bk. add. S. — πέπονθατε J (Bk.); πέπον-
 θεται M, πέπονθα Nb. — ἀλλ' ὅτι] num ὅστις del. ἀλλ'?
 — δράσων τι auct. Steph. R.: δράσαντι. — ἐγὼ δ' οἶδα ὡς
 cum C add. Bk. (om. S.). — γε om. C (Bk.); δὲ S. —

των τι χρῆ τεκμαίρεσθαι, ὑπὸ τῆς κακῆς ὀργῆς οἴομαι σε κακόν τι σάντων ἐργάσεσθαι.

- 6 Καὶ ἐμοὶ μὲν, ὅτι τοὺς πολεμίους κακῶς ἐποίησα, δειλίαν ὀνειδίξεις· σὺ δὲ ὅτι φανερώς ἐμόχθεις καὶ μάτην ἠλίδιος ἦσθα, [ὅτι] μετὰ πάντων τοῦτο δράσας οἶμι βελτίων εἶναι. ἔπειτα περὶ ἀρετῆς πρὸς ἐμὲ λέγεις· ὅς πρῶτον μὲν οὐκ οἶσθα οὐδ' ὅπως ἔδει μάχεσθαι, ἀλλ' ὥσπερ ὅς ἄγριος ὀργῇ φερόμενος τάχ' ἂν ποτε ἀποκτενεῖς σαυτὸν κακῶς περιπεσῶν τῷ (ἐξίφει), καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν οὐδ' ὑφ' αὐτοῦ χρῆ οὐδ' ὑφ' ἑτέρου οὐδ' ὑπὸ τῶν πολε-
- 7 μίων κακόν οὐδ' ὀτιοῦν πάσχειν. σὺ δὲ ὥσπερ οἱ παῖδες χαίρεις ὅτι σε φασὶν οἶθε ἀνδρεῖον εἶναι· ἐγὼ δὲ δειλότατόν γε ἀπάντων σε καὶ δεδιότα τὸν θάνατον μάλιστα· ὅστις γε πρῶτον ὄπλα ἔχεις ἔρρηκτα καὶ ἄτρωτα, δι' ἅπερ σε φασὶν οὐ τρωτὸν εἶναι. καίτοι τί ἂν δράσαις, εἴ τις σοὶ τῶν πολεμίων τοιαῦτα ὄπλα ἔχων προσέλθοι; ἢ που καλόν τι καὶ θάυμαστόν ἂν εἴη, εἰ μηδέτερος ὑμῶν μηδὲν δράσαι δύναίτο. ἔπειτα οἶμι τι διαφέρειν τοιαῦτα ὄπλα ἔχειν ἢ ἐντὸς τείχους καθῆσθαι; καὶ σοὶ μόνῳ δὴ τείχος

ἐργάσεσθαι Ald.: ἐργάσασθαι hic quoque codd. (Bk. S.).

6. ὅτι φανερώς] εἴ τι φ. ci. R. — ὅτι ante μετὰ del. S. — τοῦτο δράσας JMNXb S.: τοῦτ' ἔδρασας C Bk. et auct. Steph. R.; ἔδρασας et deinde οἶμι τούτῳ β. εἶναι Ald. — πρὸς μὲ C. — κακῶς codd.: κακῶ Ald. Bk. — περιπεσῶν τῷ JXb Ald. Bk.; περιπεσόντα C, περιπεσόντων M, περιπεσῶν N. — καὶ ante οὐκ add. C (οὐδ' S.). — ὑφ' αὐτοῦ Steph. R.: ὑπ' αὐτοῦ (Bk. S.). — οὐδ' ὑπὸ τῶν?

7. τε post ἀπάντων cum C om. Bk. ἐγὼ δὲ γε δειλότατόν τε ἀπάντων σε ci. R. — οὐ τρωτὸν] ἄτρωτον C, πρῶτον JMNb. — δράσαις] δράσης CJMNXb. — ἔχειν auct. R. S.: ἔχων. —

οὐκ ἔστιν, ὡς σὺ φής· μόνος μὲν οὖν σὺ γε ἑπτα-
 8 βόειον περιέροχη τείχος προβαλλόμενος ἑαυτοῦ· ἐγὼ
 δὲ ἄοπλος οὐ πρὸς τὰ τείχη τῶν πολεμίων ἀλλ' εἰς
 αὐτὰ εἰσέρχομαι τὰ τείχη, καὶ τῶν πολεμίων τοὺς
 προφύλακας ἐργηγορότας αὐτοῖς ὄπλοις αἰρῶ, καὶ
 εἰμὶ στρατηγὸς καὶ φύλαξ καὶ σοῦ καὶ τῶν ἄλλων
 ἀπάντων, καὶ οἶδα τὰ τ' ἐνθάδε καὶ τὰ ἐν τοῖς πο-
 λεμίοις, οὐχὶ πέμπων κατασκεψόμενον ἄλλον, ἀλλ'
 αὐτὸς (ἰών)· ὥσπερ (δὲ) οἱ κυβερνῆται τὴν νύκτα
 καὶ τὴν ἡμέραν σκοποῦσιν ὅπως σώσουσι τοὺς ναύ-
 9 τας σώζω. οὐδ' ἔστιν ὄντινα κίνδυνον ἔφυγον αἰ-
 σχρὸν ἠγησάμενος, ἐν ᾧ μέλλοιμι τοὺς πολεμίους
 κακὸν τι δράσειν· οὐδ' εἰ μὲν ὄψεσθαι μέ τινες ἔμελ-
 λον, γλιχόμενος ἂν τοῦ δοκεῖν ἐτόλμων· ἀλλ' εἴτε
 δοῦλος εἴτε πτωχὸς καὶ μαστιγίας ὧν μέλλοιμι τοὺς
 πολεμίους κακὸν τι δράσειν, ἐπεχείρουν ἂν, καὶ εἰ
 μηδεὶς ὀρώη. οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν
 αἰεὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ φιλεῖ τι. οὐδὲ ὄπλα
 ἐστὶ μοι τεταγμένα, ἐν οἷς προκαλοῦμαι τοὺς πολε-
 667 μίους μάχεσθαι, ἀλλ' ὄντινα ἐθέλει τις | τρόπον, καὶ
 10 πρὸς ἓνα καὶ πρὸς πολλοὺς ἔτοιμός εἰμ' αἰεὶ. οὐδ'

περιέρχει MNb.

8. προσέρχομαι ante ἀλλ' εἰς addi vol. R. — ὄπλοις C
 Bk.: ὄπλοισιν. — πέμπω JMNxb. — τοὺς ναύτας] τὰς
 ναῦς C.

9. γλιχόμενος ἂν] γλ. αἰεὶ C. — si deletur πτωχὸς, et
 versus existat et offensio tollatur, quam praebent πτωχὸς
 et μαστιγ, iuncta et v. δοῦλος opposita. sequuntur certe
 versus: οὐ γὰρ δοκεῖν ὁ πόλεμος ἀλλὰ δρᾶν αἰεὶ | καὶ ἡμέρα
 καὶ νυκτὶ — — φιλεῖ. — ὧν] δοκῶν ci. R. — πόλεμος]
 πολέμιος C. — προκαλ. τοὺς πολεμίους auct. R. S.: πρ. τοῖς
 πολεμίοις. — ἐθέλοι Ald.

ἤνικα κάμνω μαχόμενος, ὥσπερ σύ, τὰ ὄπλα ἐτέροις παραδίδωμι, ἀλλ' ὁπότεν ἀναπαύονται οἱ πολέμιοι, τότε αὐτοῖς τῆς νυκτὸς ἐπιτίθεμαι, ἔχων τοιαῦτα ὄπλα ἃ ἐκείνους βλάψει μάλιστα. καὶ οὐδὲ νύξ ποτε με ἀφείλετο, ὥσπερ σὲ πολλάκις μαχόμενον ἄσμενον πέπανκεν· ἀλλ' ἤνικα ἂν φέγγῃς σύ, τηνικαῦτα ἐγὼ σῶζω σέ, καὶ τοὺς πολεμίους αἰεὶ κακόν τι ποιῶ, ἔχων τὰ δουλοπρεπῆ ταῦτα ὄπλα καὶ τὰ φάκη καὶ τὰς μάστιγας, δι' ἃς σὺ ἀσφαλῶς καθεύδεις.

Σὺ δ' ὅτι φέρων ἐκόμισας τὸν νεκρόν, ἀνδρείος 11 οἶει εἶναι; ὃν εἰ μὴ ἠδύνω φέρειν, δύο ἄνδρες ἂν ἐφερέτην. κἄπειτα κάκεινοι περὶ ἀρετῆς ἴσως ἂν ἡμῖν ἠμφισβήτουν. κάμοι μὲν ὁ αὐτὸς ἂν πρὸς αὐτοὺς ἦν λόγος· σὺ δὲ τί ἂν ἔλεγες ἀμφισβητῶν πρὸς αὐτούς; ἢ δυοῖν μὲν οὐκ ἂν φροντίσαις, ἐνὸς δ' ἂν αἰσχύνοιο ὁμολογῶν δειλότερος εἶναι; οὐκ οἶσθ' ὅτι 12 οὐ τοῦ νεκροῦ τοῖς Τρωσὶν ἀλλὰ τῶν ὄπλων ἔμελεν ὅπως λάβοιεν; τὸν μὲν γὰρ ἀποδώσειν ἔμελλον, τὰ δὲ ὄπλα ἀναθήσειν εἰς τὰ ἱερὰ τοῖς θεοῖς. τοὺς γὰρ νεκροὺς οὐ τοῖς οὐκ ἀναιρουμένοις αἰσχρόν, ἀλλὰ τοῖς μὴ ἀποδιδούσι θάπτειν. σὺ μὲν οὖν τὰ ἔτοιμα ἐκόμισας· ἐγὼ δὲ τὰ ὄνειδιζόμενα ἀφειλόμην ἐκείνους.

Φθόρον δὲ καὶ ἀμαθίαν νοσεῖς, κακῶ ἐναντιωτάτω αὐτοῖς· καὶ ὁ μὲν σε ἐπιθυμεῖν ποιεῖ τῶν κα- 13 λῶν, ἣ δὲ ἀποτρέπει. ἀνθρώπινον μὲν οὖν τι πέ-

10. βλάπτει C. — καὶ οὐδὲ S.: καὶ οὔτε.

11. ἴσως scripsi: πῶς. — τί ἂν] malim τί κἄν. — num ὁμολογεῖν?

12. malim καὶ οὐκ οἶσθ' cf. §§ 6. 13, sine interrogationis signo.

13. κακῶ ἐναντιωτάτω C Bk. (ci. R.): κακῶν ἐναντιώ-

πονδας· διότι γὰρ ἰσχυρὸς εἶ, οἶει καὶ ἀνδραῖος εἶναι,
καὶ οὐκ οἶσθα ὅτι σοφία περὶ πόλεμον καὶ ἀνδρεία
οὐ ταῦτόν ἐστιν ἰσχυῖσαι, ἀμαθία δὲ κακῶν μέγιστον
14 τοῖς ἔχουσιν. οἶμαι δὲ, ἅν ποτὲ τις ἄρα σοφὸς ποιη-
τῆς περὶ ἀρετῆς γένηται, ἐμὰ μὲν ποιήσῃ πολύτλαντα
καὶ πολύμητιν καὶ πολυμήχανον καὶ πολίπορθον
καὶ μόνον τὴν Τροίαν ἐλόντα, σὲ δέ, ὡς ἐγὼμαι, τὴν
φύσιν ἀπαιμάζων τοῖς τε καθέσθιν ὄνοις καὶ βουαῖ
ταῖς φορβάσειν, ἄλλοις παρέχουσι δεσμύειν καὶ ξε-
γνύμαι αὐτούς.

[ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ] ΟΔΥΣΣΕΥΣ

ΚΑΤΑ ΠΑΛΑΜΗΔΟΥΣ ΠΡΟΔΡΟΜΙΑΣ.

667 Πολλάκις ἤδη ἐνεθυμήθημι καὶ ἐθαύμασα, ὦ
ἄνδρες Ἕλληνας, τὰς γυνάμας τῶν λεχόντων, τί ποτε
668 ἄρα βουλόμενοι ῥαδίως δεῦρο παριόντες | συμβου-
λεύουσιν ὑμῖν, ἀφ' ὧν ὠφέλεια μὲν οὐδεμία ἐστὶ
τατα. — διότι γὰρ ἰσχυρὸς CX, διότι ἰσχ. εἶ οοτ. N, ὅτι
γὰρ ἰσχυρὸς JMb, διότι γὰρ ἰ. εἶ Bk.: διὰ γὰρ τὸ εἶναι
ἰσχυρὸς. — οἶει] εἶη JMb. — καὶ ante οὐκ add. C Bk. (οὐκ
οἶσθα δὲ J).

14. πολύτλαντα Bk.: πολύτλαν τε. — τε post τοῖς om.
C. V. II. XI, 558, — ταῖς] τοῖς JMN, καὶ C. V. II. XIII,
702. — παρέχουσι auct. Reisk, et Tour. S.: ὑπάρχουσι. —
αὐτούς auct. R. S.: αὐτούς.

ΑΛΚΙΔΑΜ. ΟΔΥΣΣΕΥΣ. Cod. Bk. ABCJMNΞΖ, qui-
bus accedit b.

Inscr. ΟΔΥΣΣΕΥΣ AB Bk.: ὄδυσσεως JMNb; λόγος
'Οδυσσεως v.

1. λεγόντων] λεγομένων AB. — παριόντες] πάριτε AB.
— ὠφέλεια μὲν] μὲν ὠφ. ὑμῖν AB. —

τῷ κοινῷ, λοιδορίαὶ δὲ πλείσται γίνονται ἐν ἀλλή-
 λοις, εἰκῆ τε λόγους ἀναλίσκουσιν ἀκαίρους περὶ ἃν
 ἂν τύχῃσι. λέγουσι δὲ τῆν αὐτῶν δόξαν ἕκαστος 2
 βουλέμενός τι λαβεῖν· οἱ δὲ καὶ μισθὸν πραττόμενοι
 συναγορεύουσι παρ' ὀποτέρων ἂν κομίζωσι πλεῖον
 λήψεσθαι. καὶ εἰ μὲν τις ἐν τῷ στρατοπέδῳ πλημμυ-
 λαῖ ἢ βλάπτει τὸ κοινὸν χρήματα ἑαυτῷ ποριζόμενος,
 τούτων μὲν (ὀρώμεν) μηδένα τὸν φροντίζοντα εἶναι·
 εἰ δέ τις ἡμῶν αἰχμάλωτον ἀγαθὸν ἐκ τῶν πολεμίων,
 ἢ μέρας (λαχῶν) εἴληφε πλεον ἑτέρου ἑτέρου, τούτων
 ἕνεκα μεγάλας διαφορὰς ἐν ἡμῖν αὐτοῖς ἔχομεν διὰ
 τὰς τούτων σπουδὰς. ἐγὼ δὲ ἠγοῦμαι τὸν ἄνδρα 3
 τὸν ἀγαθὸν καὶ δίκαιον μήτε ἔχθρας ἰδίας φροντί-
 ζειν, μήτε ἰδίαν φιλειταιρίαν, φιλοτιμίᾳ χρησάμενον
 ἕνεκα ἀνδρὸς ἐνός, [χρήματα] περὶ πλείονος (ἂν)
 ποιήσασθαι, καὶ μὴ ὅτι ἂν μέλλῃ τῷ πλήθει συνοί-
 σειν οὐ μὲν δὴ ἀλλὰ παραλιπὼν τοὺς ἀρ-
 χαίους πόρους τε καὶ λόγους, περιέρομαι Παλαμῆδη
 τόνδε ἐν ὑμῖν εἰς κρίσειν δικαίως καταστῆσαι. ἔστι 4
 δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς ἂν εἰδῆτε, προδοσίᾳ· ἐφ' ἣ δεκα-
 πλάσιαι τῶν ἄλλων ζημίαι εἰσὶν ἐπικείμεναι. καίτοι,
 ὡς ὑμεῖς ἴστε πάντες, ἐμοὶ καὶ τούτῳ οὐδαμῶς πώ-

ἐν ante ἀλλήλοις del. S. — τε λόγους AB S.: λόγους τε.

2. πλείον AB Bk.: πλείω. — ὀρώμεν auct. R. add. S. —
 ἡμῶν] ὑμῶν AB. — ἢ ante γέρας del. Scheibe; ipse λαχῶν
 potius addidi. — ἕνεκα ABJ Bk.: ἕνεκεν.

3. ἰδίαν φιλειταιρίαν φιλοτιμίᾳ AB: ἰδία φιλειταιρία
 (ἰδίας φιλειταιρίας, φιλοτιμίᾳ S., ἰδία φιλειταιρία ἢ φιλο-
 τιμίᾳ Scheibe). — ἢ χρήματα S. — lacunam esse post συν-
 οίσειν e sequentibus perspicitur. — δικαίως εἰς κρίσειν
 QZ Bk.

4. προδοσίας AB. — δεκαπλάσιαι ζημίαι τῶν ἄλλων
 εἰσὶν ἐπικείμεναι AB: v. singularem habet. —

ποτ' ἔχθρα οὐδ' ἔρις ἐνεγένετο περὶ οὐδενὸς χρήματος, καὶ μὴν οὐδ' ἐν παλαιστρα οὐδ' ἐν συμποσίῳ, ἔνθα φιλεῖ ἔριδας πλείστας καὶ λοιδορίας γίνεσθαι. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐστὶ φιλοσοφός τε καὶ δεινός, οὗ μέλλω κατηγορεῖν, ὥστε εἰκότως (ἂν) τὸν νοῦν προσέχειν ὑμᾶς καὶ μὴ ἀμελεῖσθαι περὶ τῶν νυνὶ λεγομένων.

- 5 Σχεδὸν μὲν γὰρ ἴστε καὶ αὐτοὶ ἐν οἴῳ κινδύνῳ ἐγενόμεθα, ὅτε ἡμῶν οἱ μὲν εἰς τὰς ναῦς καταπεφευγότες ἦσαν, οἱ δὲ εἰς τὰς τάφρους, ἐνέπιπτόν τε εἰς τὰς σκηναὺς οἱ πολέμιοι, πᾶσά τε ἀπορία ἦν ποῖ ποτε προβήσοιτο ἢ τοῦ μέλλοντος κακοῦ τελευτή. ἔχει δὲ ὧδε ὑμῖν. ἐτυγχάνομεν πλησίον τῶν πυλῶν ἐν τῷ αὐτῷ συντασσόμενοι ἐγὼ τε καὶ Διομήδης, πλησίον
- 6 δ' ἦν Παλαμήδης καὶ Πολυποίτης. συνιόντων δὲ ἡμῶν ὁμοσε τοῖς ἀνδράσιν, ἐκδραμῶν τοξότης ἐκ τῶν πολεμίων ἐστοχάσατο τούτου, ἁμαρτῶν δὲ αὐτοῦ βάλλει ἐγγὺς ἐμοῦ· οὗτός τε λόγῃν ἀφήσιν ἐπ' αὐτόν, καὶ ἐκεῖνος ἀνελόμενος ᾤχετο εἰς τὸ στρατόπεδον. ἐγὼ δὲ ἀνελὼν τὸν οἰστὸν δίδωμι Εὐρυβάτη δοῦναι Τεύκρῳ, ἵνα χρῶτο. ἀνοχῆς δὲ γενομένης ἀπὸ τῆς μάχης ὀλίγον χρόνον, δείκνυσί μοι τὸν οἰστὸν ὑπὸ τοῖς | πτεροῖς γράμματα ἔχοντα. ἐκπλαγείς δὲ ἐγὼ τῷ πράγματι, προσκαλεσάμενος Σθένε-
669
7 λὸν τε καὶ Διομήδην ἐδείκνυον αὐτοῖς τὰ ἐνόντα.

ἐνεγένετο AB S.: ἐγένετο. — χρήματος AB: πράγματος.

5. μὲν post σχεδὸν om. A pr., B, Ald. — ἡμῶν] ὑμῶν AB. — τε εἰς scripsi: εἰς τε. — ποῖ AB Bk.: ποῦ. — ποτε] τότε AB. — ἔχει δὲ ὧδε AB Bk.: ὡς δ' (εἶχε δὲ ὧδε ὑμῖν, καὶ ἐτυγχάν. S.). — πλησίον δ'] πλ. τ' AB.

6. συνιόντων] νῦν. λόντων AB. — αὐτοῦ] τούτου AB. — οἰστὸν M Bk.: οἰστόν. — οἰστον MZ Bk.: οἰστόν.

7. προσκαλέσας AB. — διομήδη CZ. —

ἡ δὲ γραφή ἐδήλου τάδε· „Ἀλέξανδρος Παλαμῆδει. ὅσα συνέθου Τηλέφῳ, πάντα σοι ἔσται, ὃ τε πατὴρ Κασάνδραν γυναικα δίδωσί σοι, καθάπερ ἐπέστειλας· ἀλλὰ τὰ ἀπὸ σοῦ πραττέσθω διὰ τάχους.“ ἐνεγέ-
γραπτο μὲν ταῦτα· καί μοι προσελθόντες μαρτυρή-
σατε οἱ λαβόντες τὸ τόξευμα.

ΜΑΡΤΤΡΕΣ.

Ἐπέδειξα δὲ ἂν καὶ αὐτὸ τὸ τόξευμα ὑμῖν, ὡς 8
ἀληθὲς ἦν· νῦν δὲ ἐν τῷ θορούβῳ ἔλαθεν αὐτὸ Τεῦ-
κρος ἀποτοξεύσας. δεῖ δέ με καὶ τὰ λοιπὰ διελθεῖν
ὡς ἔχει, μηδ' εἰκῆ οὕτως ἄνδρα σύμμαχον περὶ θά-
νάτου κρίνειν, αἰσχίστην αἰτίαν προστιθέντα, καὶ
ταῦτα πρότερον ἐν ὑμῖν εὐδοκιμηκότα. Ἡμεῖς μὲν 9
γὰρ πρὶν ἐμβαλεῖν δεῦρο πολὺν χρόνον ἐν ταῦτῳ
ἐγενόμεθα, καὶ οὐδεὶς ἡμῶν εἶδεν ἔχοντα τοῦτον
σημεῖον ἐν τῇ ἀσπίδι· ἐπειδὴ δὲ κατεπλεύσαμεν δεῦρο,
τρίαιναν ἐπεγράψατο. τίνος ἔνεκα; ἵνα δῆλος εἴη
τῷ ἐπιγράμματι, ὃ τε ἀντιτεταγμένος τοῦτον τοξεύοι
διὰ τὸ σύνθημα, οὗτός τε εἰς ἐκείνον ἐσακοντίζοι.

κασάνδραν CMNZb Bk. S. — καθάπερ AB Bk.: ὡσπερ. —
ΜΑΡΤΤΡΕΣ add. C Bk.

8. δὲ post ἐπέδειξα add. AB S. — ἀποτοξεύσας AB Bk.:
ἀπολέσας. — δεῖ auct. R. S.: ἔδει. — μηδ' εἰκῆ οὕτως Bk.:
μηδ' εἰκὸς οὕτως AB, μὴ ἀδίκως cett. cod. (με νομίσητε
post κρίνειν add. C), μὴ δόξωμεν ἀδίκως Ald. — προστι-
θέντα ABCMb Bk.: προστεθέντα Z, προστιθέντες N, προ-
τιθέντα v. — ὑμῖν] ἡμῖν AB.

9. καὶ ante πρὶν add. CBk. (om. S.). — πρὶν] πλὴν
JMNXXz, eidem mox ὑμῶν pro ἡμῶν. — εἶδεν] οἶδε C.
— ἔχοντα τοῦτον AB Bk.: τοῦτον ἔχοντα. — ὃ, τε C, ὅτε
AB, ὅταν v. (ὅτε ὃ τε mal. S.). — ἐσακοντίζοι ABMZb Bk.:
ἔξακ. JN, ἀκοντίζοι C, εἰσακοντ. v.

- 10 *Τεκμαίρεσθαι δὲ δεῖ ἐκ τούτων εἰκότως καὶ τὴν ἄφεςιν τῆς λόγῃς. φημὶ γὰρ καὶ ἐν ἐκείνῃ γράμματα εἶναι, πηνίκα τε καὶ πότε προδώσει· πιστὰ γὰρ ἦν οὕτω παρ' ἀλλήλων τὰ πεμπόμενα, οὗτός τε ἐκείνοις ἐκείνοι τε τούτῳ πέμποντες διὰ τοιούτου εἶδους*
- 11 *καὶ μὴ δι' ἀγγέλων. Ἔτι δὲ καὶ τόδε σκεψώμεθα. ψήφισμα ἡμῖν ἐγένετο, ὃς ἂν βέλος τι λάβῃ ἐκ τῶν πολεμίων, ἀποφέρειν πρὸς τοὺς ἡγεμόνας, διὰ τὸ σπανίοις αὐτοῖς χρῆσθαι ἡμᾶς· καὶ οἱ μὲν ἄλλοι πειθαρχοῦσι τοῖς ἐψηφισμένοις, οὗτος δὲ βέλη ἀνελόμενος πέντε [τοξεύειν], φανερός ἐστιν οὐδὲ ἐν πρὸς ὑμᾶς ἐνηνοχῶς, ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι*
- 12 *δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι. Ἄρα γε ἐνθυμείσθε, ὧ ἄνδρες Ἕλληνες, ὅτι ταῦτα τοῦ σοφιστοῦ τῆς διανοίας καὶ τοῦ φρονήματος αὐτοῦ, ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν ἐφ' οἷς ἥκιστα ἐχρῆν αὐτὸν ταῦτα πράττειν;*
- 670 *Τοῦ | τε τὰ πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα γενέσθαι καὶ τὴν στρατείαν ἅπασαν ἐπιδείξω αἰτιον γεγονότα*

10. δὲ post τεκμ. add. ABC Bk. — ἐκ τούτων εἰκότως καὶ scripsi: καὶ ἐκ τούτων εἰκότως. Quamquam etiam εἰκότως displicet. — πηνίκα τε] πηνίκα AB; πηνικάδε Ald. — πότε] πῶς ci. R. — προδώσει C Bk. — οὗτος] αὐτός AB. — ἐκείνοι τε AB S.: καὶ ἐκείνοι.

11. σπανίοις Bk.: σπανίως. — χρῆσθαι AB Bk.: χρῆσασθαι. — τοῖς ἐψηφισμένοις om. pr. A. — οὗτος scripsi: αὐτός. — τοξεύειν del. S. — οὐδὲν AB. — δοκῆ A.

12. ὅτι add. AB Bk., εἰ C. — σοφοῦ Ald. — ὃς τυγχάνει φιλοσοφῶν AB Bk.: τυγχάνει φιλοσοφῶν JNXZ; τυγχάνειν φιλοσόφων M Ald.; τοῦ φιλοσόφου τυγχάνει ἀξία ὄντα C. — τοῦ τε τὰ Ald. Bk.: τὰ τε codd., τὰ τε γὰρ S. — πράγματα τὰ νῦν παρεστηκότα Ald.: πρ. τὰ παρ. BJ Bk., πρ. τὰ περὶ παρεστηκότα A (h. e. περιεστηκότα, quod ci. R.), πρ. παρεστ. MNXZ, παρεστ. πρ. C. — γενέσθαι ante ἐπιδείξω ponit C, om. cett. cod. (om. S., qui ci. πράγμ. ταῦτα παρεστηκέναι). — στρατείαν Z Bk.: στρατιάν. — ἅπασαν

ἡμῖν τὸν τε πατέρα αὐτοῦ καὶ τοῦτον αὐτόν. ἀνάγκη δὲ καὶ διὰ μακροτέρων λόγων φηθῆναι τὰ γενόμενα.

Τούτῳ πατὴρ ἐστὶ πένης, ὄνομα Ναύπλιος, τέ- 13
 χνην ἔχων ἀλιεῖαν. οὗτος πλείστους τῶν Ἑλλήνων
 ἠφάνικε, χρήματά τε πολλὰ ἐκ τῶν νεῶν ὑφῆρηται,
 κακὰ τε πλείστα τοὺς ναυτίλους εἰργασται, πανουρ-
 γίας τε οὐδεμιᾶς λείπεται· γνώσεσθε δὲ προλόγους
 τοῦ λόγου, τὰς ἀληθείας ἀκούσαντες τῶν γενομένων.
 Ἄλεω γὰρ τῷ Τεγέας βασιλεῖ ἀφικομένῳ εἰς Δελφοὺς 14
 ἐχρήσθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ ὅτι αὐτῷ ἔκγονος ἐκ τῆς θυ-
 γατρὸς εἰ γένοιτο, ὑπὸ τούτου δεῖν τοὺς υἱοὺς αὐ-
 τοῦ ἀπολέσθαι. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἄλεως διὰ τά-
 χους ἀφικνεῖται οἴκαδε, καὶ καθίστησι τὴν θυγατέρα
 Ἰέρειαν τῆς Ἀθηνᾶς, εἰπών, εἴ ποτε ἀνδρὶ συγγενή-
 σεται, θανατώσειν αὐτήν. τύχης δὲ γενομένης ἀφι- 15
 κνεῖται Ἡρακλῆς στρατευόμενος ἐπ' Ἀργεῖαν εἰς Ἥλιον,
 καὶ αὐτὸν ξενίζει ὁ Ἄλεως ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς.
 ἰδὼν δὲ ὁ Ἡρακλῆς τὴν παῖδα ἐν τῷ νεῷ ὑπὸ μέθης
 συνεγένετο. ἐπεὶ δὲ κύουσιν αὐτήν ὁ πατὴρ ἤσθε-
 το Ἄλεως, μεταπέμπεται τὸν τούτου πατέρα, πυθό-
 μενος πορθμέα τε εἶναι αὐτὸν καὶ δεινόν. ἀφικο-
 μένου δὲ τοῦ Ναυπλίου δίδωσιν αὐτῷ τὴν παῖδα

Ald.: πᾶσαν. — ἡμῖν ABC. — καὶ post δὲ add. AB.

13. Ναύπλιος] ναυτίλος A. — ἀλιεῖαν AB Bk.: ἀλιεῖαν.
 — οὗτος] αὐτός AB. — ὑφῆρηται AB Bk.: ὑφῆρηκε. —
 τὰς ἀλ. ἀκ. τῶν γενομ. AB Bk.: ἀκούσαντες μετὰ ἀληθείας
 τῶν τότε γενομένων.

14. ἀλέω et ἀλέος A et hic et infra. „Pausaniae est
 Ἄλεος, Apollodoro Ἄλεος.“ Bk. — θανατώσει B.

15. στρατευόμενος om. AB. — ἀργεῖαν C. — νεῷ] ἱερῷ
 AB. — κνῶσαν C. — ὁ πατὴρ ἤσθετο AB S.: ἤσθ. ὁ πα-
 τήρ. — τε εἶναι αὐτὸν AB S.: τε (τὸν C) αὐτὸν εἶναι. —
 ναυτίλου AB.

- 16 καταποντίσαι. ὁ δὲ παραλαβὼν ἤγευ αὐτήν, καὶ ὡς γίνονται ἐν τῷ Παρθενίῳ ὄρει, τίκει Τήλεφον. ἀμελήσας δὲ ὧν ὁ Ἄλεως αὐτῷ ἐπέστειλεν, ἄγων αὐτήν ἀπέδοτο καὶ τὸ παιδίον ἐς Μυσίαν Τεύθραντι τῷ βασιλεῖ. ὁ δὲ Τεύθρας ἄπαις ὧν τὴν μὲν Ἀὔγην γυναικα ποιεῖται, τὸν δὲ παῖδα αὐτῆς ἐπονομάσας Τήλεφον τίθεται υἱὸν ἑαυτοῦ, δίδωσί τε Πριάμῳ
- 17 αὐτὸν εἰς τὸ Ἴλιον παιδεῦσαι. (τοῦ) χρόνου δὲ προϋόντος Ἀλέξανδρος ἐπεθύμησεν εἰς τὴν Ἑλλάδ' ἀφικέσθαι, τό τε ἱερὸν τὸ ἐν Δελφοῖς θεωρῆσαι βουλόμενος, ἅμα δὲ καὶ τὸ κάλλος τῆς Ἑλένης ἀκούων δηλονότι, καὶ τὴν τοῦ Τηλέφου γένεσιν ἀκηκόως,
- 671 ὁπόθεν τε εἴη καὶ τίνα τρόπον | καὶ ὑπὸ τίνος ἐπράθη. ὥστε Ἀλέξανδρος οὕτω τὴν ἀποδημίαν ἐποιεῖτο διὰ προφάσεις τοιαύτας εἰς τὴν Ἑλλάδα. ἐν δὲ τῷ καιρῷ τούτῳ οἱ Μόλου παῖδες ἀφικνοῦνται ἐκ Κρήτης, δεόμενοι Μενελάου αὐτούς τε διαλλάξαι καὶ διελεῖν τὴν κτῆσιν αὐτοῖς, ὅτι εἴη ὁ πατὴρ τετελευτηκῶς αὐτοὶ τε στασιάζοιεν περὶ τῶν πατρῶων χρημάτων.
- 18 εἶεν· τί οὖν γίνυται; πλεῖν αὐτῷ ἔδοξε, καὶ ἐπιστείλας τῇ γυναικὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἐπιμελεῖσθαι τῶν ξένων, ἵνα μηδενὸς ἔσονται ἐνδεεῖς, ἕως ἂν αὐτὸς ἔλθῃ ἐκ Κρήτης, ὁ μὲν ὄχρητο· Ἀλέξανδρος δὲ

16. ὡς] ὅτε AB. — ὁ ante Ἄλεως add. AB. — ἀπέστειλεν ABZ. — αὐτήν (τ') W. — ἐς ABCMNb Bk.: εἰς JX Ald. — ἄπαις ὧν .auct. R. Bk.: ἀπιδῶν. — Πριάμῳ αὐτὸν S.: προιάμῳ αὐτῷ AB, αὐτὸν Πριάμῳ v. — εἰς τὸ Ἴλιον ci. R.: εἰς τὸ (εἰς τι AB, εἰς τὸν JMNb) ὀλίγον.

17. ἐν Δελφοῖς ἱερὸν Ald. — γένεσιν AB: γέννησιν. — προφάσεις τοιαύτας ci. R.: προφάσεως τοιαύτης. — τε post αὐτούς add. AB S.

18. ἀδελφοῖς (αὐτῆς)? — ἔλθοι JMNXX — καὶ ante ὁ

αὐτοῦ τὴν γυναῖκα ἐξαπατήσας, ἐκ τῶν οἰκῶν λαβῶν
 ὅσα πλείστα ἐδύνατο, ἀποπλέων ᾤχετο, οὐκ αἰδε-
 σθεῖς οὔτε Δία ξένιον οὔτε θεῶν οὐδένα, ἄνομα καὶ
 βάρβαρα ἔργα διαπραξάμενος, ἄπιστα πᾶσι καὶ τοῖς
 ἐπιγιγνομένοις ἀκοῦσαι. ἀφικομένον δὲ αὐτοῦ πάλιν 19
 εἰς Ἀσίαν, ἄγοντος τὰ χρήματα καὶ τὴν γυναῖκα,
 ἔστιν ὅπου ἀντελάβου τινὸς ἢ βοῆ ἑσήμηνας τοῖς
 περιοίκους ἢ βοήθειαν συνέλεξας; οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν,
 ἀλλὰ περιεΐδες Ἕλληνας ὑπὸ βαρβάρων ὑβρισθέντας.
 ἐπεὶ δ' ἐπύθοντο οἱ Ἕλληνες τὴν ἀρπαγὴν καὶ Με- 20
 νέλεως ἤσθετο, ἤγειρε τὴν στρατιὰν καὶ διέπεμπεν
 ἡμῶν ἄλλον ἄλλοσε εἰς τὰς πόλεις αἰτήσοντας στρα-
 τόν. καὶ δὴ καὶ τοῦτον ἐπεμψεν εἰς Χίον πρὸς Οἰ-
 νοπίωνα καὶ εἰς Κύπρον πρὸς Κινύραν. ὁ δὲ Κινύ-
 ραν τε ἔπεισε μὴ συστρατεύειν ἡμῖν, δῶρά τε πολλὰ
 παρ' αὐτοῦ λαβῶν ἀποπλέων ᾤχετο· καὶ Ἀγαμέμνονι 21
 μὲν ἀποδίδωσι χαλκοῦν θῶρακα, ὅστις οὐδενὸς ἄξιος
 ἦν, τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς εἶχε χρήματα. ἀπήγγελλε δὲ

μὲν add. AB. — ἐκ τῶν οἰκῶν λαβῶν AB: καὶ λαβῶν ἐκ τῶν
 οἰκῶν. — ὅσα AB Bk.: ἄ. — οὔτε θεῶν] οὐ θεῶν] ABCMNb.
 — οὐδένα ZS.: οὐθένα.

19. Huius criminationis absurditates ne huic quidem
 scriptori imputare possum. Conicio igitur prima verba: ἀφι-
 κομένον — γυναῖκα, ante ἐπεὶ δ' (scr. ἐπειδὴ) § 20 trans-
 ponenda esse, hic autem addendum τούτων δὲ γιγνομένων
 vel simile quid. — βοῆ] βοήν AB. — οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν
 om. AB.

20. στρατόν] στρατιάς AB. — καὶ δὴ καὶ C Bk.: καὶ
 δὴ v. (S.). — ἐπεμψεν] ἐπεμπεν ABZ. — οἰνοπίωνα CJMNX.
 — κινύραν et κινύρας § 21 AB. — Oenopionis mentio in
 sequentibus aegre desideratur: ft. interciderit post ἤκουσαν
 § 21. — πολλά add. AB Bk.

21. τὰ δὲ ἄλλα αὐτὸς AB S.: αὐτὸς δὲ τὰ ἄλλα. —
 ἀπήγγελλε ci. R.: ἀπηγγέλλετο AB Ald.; ἐπηγγέλλετο cett.
 cod. —

ὅτι ἑκατὸν ναῦς ἀποπέμψει ὁ Κινύρας· ὁρᾶτε δὲ καὶ αὐτοὶ οὐδεμίαν παρ' αὐτοῦ ἦκουσαν. ὥστε καὶ διὰ ταῦτα δικαίως ἂν μοι δοκεῖ θανάτῳ ζημιωθῆναι, εἰ ἄρα γε κολάσασθαι ἄξιόν ἐστι τὸν σοφιστήν, ὃς ἐπὶ τοῖς φίλοις τὰ αἰσχιστα μηχανώμενος πέφανται.

- 22 Ἄξιον δὲ καταμαθεῖν ἅ καὶ φιλοσοφεῖν ἐπικεχέ-
ρηκεν ἕξαπατῶν τοὺς νέους καὶ παραπειθῶν, φάσκων
τάξεις ἐξευρημέναι πολεμικὰς, γράμματα, ἀριθμούς,
μέτρα, σταδμούς, πεττούς, κύβους, μουσικὴν, νόμι-
σμα, πυρσούς. καὶ οὐδὲ αἰσχύνεται ὅταν αὐτίκα
672 ἐλέγχῃται φανερῶς ἐν ὑμῖν ψευδόμενος. | Νέστωρ
23 γὰρ ὄδε, πρεσβύτατος (ᾧν) ἡμῶν ἀπάντων, καὶ αὐ-
τὸς ἐν τοῖς Πειρίθου γάμοις μετὰ Λαπιθῶν ἐμαχέ-
σατο Κενταύροις ἐν φάλαγγι καὶ τάξει· Μενεσθεὺς
δὲ πρῶτος λέγεται κοσμηῆσαι τάξεις καὶ λόχους καὶ
φάλαγγας συστήσαι, ἠνίκα Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος
ἐπ' Ἀθηναίους ἐστράτευσε Θρᾶκας ἄγων· ὥστ' οὐ
Παλαμήδους τὸ ἐξεύρημά ἐστιν, ἀλλ' ἄλλων πρότερον.
24 γράμματα μὲν δὴ πρῶτος Ὀρφεὺς ἐξήνεγκε, παρὰ
Μουσῶν μαθῶν, ὡς καὶ ἐπὶ τῷ μνήματι αὐτοῦ δη-
λοῖ τὰ ἐπιγράμματα·

Μουσάων πρόπολον τῆδ' Ὀρφέα Θρῆκες ἔθηκαν,
ὃν κτάνεν ὑψιμέδων Ζεὺς πολόεντι βέλει,

ἀποπέμψαι AB. — καὶ ante αὐτοὶ add. AB Bk. — δοκεῖ R.: δοκῆ ABC, δοκοίη v. cf. § 11. — εἰ ἄρα γε κολ. ἄξιόν ἐστι AB S.: ἄξιον γὰρ κολάσαι.

22. καὶ post δὲ add. AB. — τάξεις ἐξευρηκ. AB Bk.: ἐξευρηκ.-τάξεις. — πυρσοί οὐδὲ (om. καὶ) AB.

23. ὄδε AB S.: ὁ. — πρεσβύτερος AB S. — ὑμῶν AB. — φάλακι AB.

24. τὰ ἐπιγρ. AB S.: v. τὰ ante ἐπὶ ponitur. — Θράκες AB. — ζεύς που A. — βέλει] βαλῶν C, κεραινωῖ cett. cod. et

Οδύρου φίλον υἱόν, ὃς Ἡρακλῆ ἐξειδίδαξεν,
εὐρῶν ἀνθρώποις γράμματα καὶ σοφίην.

μουσικὴν δὲ Λίνος ὁ Καλλιόπης, ὃν Ἡρακλῆς φο- 25
νεύει. ἀριθμούς γε μὴν Μουσαῖος ὁ τῶν Εὐμολπι-
δῶν, Ἀθηναῖος, ὡς καὶ τὰ ποιήματα αὐτοῦ δηλοῖ.

ὄρφιον ἑξαμερὲς τετόρων καὶ εἴκοσι μέτρων. —
ὡς δεκάτην γενεὴν ἑκατὸν βιοτενέμεν ἄνδρας.

νομίσματα δὲ οὐ Φοίνικες ἐξεῦρον, λογιώτατοι 26
καὶ δεινότατοι ὄντες τῶν βαρβάρων; ἐξ ὀλοσφύ-
ρου γὰρ ἴσον μερισμὸν διείλοντο, καὶ πρῶτοι χα-
ρακτῆρα ἔβαλον εἰς τὸν σταθμόν, (δηλοῦντες) τὸ
πλέον καὶ τὸ ἔλαττον. παρ' ὧν οὗτος ἐλθὼν σο-
φίζεται τὸν αὐτὸν ὄρθμὸν. ὥστε αὐτοῦ ταῦτα πάντα
προσβύτερα φαίνεται, ὧν οὗτος προσποιεῖται εὐρε-
τῆς εἶναι. μέτρα δὲ καὶ σταθμὰ ἐξεῦρε, καπήλοις 27
καὶ ἀγοραίοις ἀνθρώποις ἀπάτας καὶ ἐπιτορκίας, πετ-
τούς γε μὴν, τοῖς ἀργοῖς τῶν ἀνδρῶν ἔριδας καὶ
λοιδορίας. καὶ κύβους αὖ μέγιστον κακὸν κατέδειξε,
τοῖς μὲν ἠττηθεῖσι λύπας καὶ ζημίας, τοῖς δὲ νενικη-

γε. C. — ὄδουρον AB. — Ἡρακλῆ Z cum Burneiano 96 (Bk.):

Ἡρακλῆα A, Ἡρακλῆ B, Ἡρακλῆν v. — ἐξειδίδαξεν N Ald.

25. Λίνος S.: λίνος AB, τρύνος Z, Τέννος v. — duos
qui afferuntur versus coniungendos non esse vidit S. — ὡς
δεκάτην] ἐς δ. Z, ὥστε δ. ABMNXb, ὥτε δ. J. — βιοτενέ-
μεν scripsi Sauppium secutus, qui βιοτενέειν: βιοῦν codd. —
ἀνέρας C.

26. οὐ] οἶ AB. — λογιώτατοι J. Fr. Fischer et Lobeck
(S.): λογικώτατοι. — καὶ πρῶτοι AB S: πρῶτοί τε C Bk.;
πρῶτοι v. — χαρακτῆρας CZ, χαρακτῆρες JMNXb. — παρ'
ἧν] ὁ παρῶν δ AB. — ἐλθὼν] ἐλῶν S. — τὸν αὐτὸν
ὄρθμὸν] τὸν ὄρθμὸν AB S.; τῶν αὐτῶν δὲ καὶ ὁ ὄρθμὸς
C Bk.; τὸν αὐτοῦ ὄρθμὸν Z. — ταῦτα add. AB Bk.

27. κατέδειξε AB Bk.: ἐδίδαξε. — νενικηόσι AB Bk.:

κόσι καταγέλωτα καὶ ὄνειδος· τα γὰρ ἀπὸ τῶν κύβων προσγιγνώμενα ἀνόνητα γίνεται, τὰ δὲ πλεῖ-
 28 στα καταναλίσκεται παραχρῆμα. πυρσούς αὖ ἐσο-
 φίσατο, ἀλλ' ἐπὶ τῷ ἡμετέρῳ κακῷ, ᾧ (γε) διε-
 νοεῖτο ποιεῖν, χρήσιμον δὲ τοῖς πολεμίοις. ἀρετὴ δέ
 678 ἔστιν ἀνδρὸς τοῖς ἡγεμόσι προσέχειν καὶ τὸ | προσ-
 ταττόμενον ποιεῖν καὶ τῷ πλήθει ἀρέσκειν παντί,
 αὐτόν τε παρέχειν ἄνδρα πανταχοῦ ἀγαθόν, τοὺς τε
 φίλους εὖ ποιοῦντα καὶ τοὺς ἐχθροὺς κακῶς. ὧν
 τὰναντία πάντων οὗτος ἐπίσταται, τοὺς μὲν ἐχθροὺς
 ὠφελεῖν, τοὺς δὲ φίλους κακῶς ποιεῖν.

29 Ἄξιῷ δ' ὑμᾶς ἔγωγε κοινῇ σκεψαμένους βουλευ-
 σασθαι περὶ αὐτοῦ καὶ μὴ ἀφείναι αὐτὸν ὑποχείριον
 λαβόντας. εἰ δὲ κατελεήσαντες αὐτὸν διὰ τὴν δει-
 νότητα τῶν λόγων ἀφήσετε, θαυμαστὴ παρανομία
 γενήσεται ἐν τῷ στρατεύματι· εἰδὼς γὰρ αὐτῶν ἕκα-
 στος ὅτι καὶ Παλαμήδης περιφανῶς τοσαῦτα ἡμαρ-
 τηκῶς οὐδεμίαν δίκην ἔδωκε, καὶ αὐτοὶ πειράσσονται
 ἀδικεῖν. ὥστε εἰν νοῦν ἐχητε, ψηφιεῖσθε τὰ βέλ-
 τισθ' ὑμῖν αὐτοῖς, καὶ τῶν λοιπῶν ἕνεκα παράδειγμα
 ποιήσεσθε τοῦτον τιμωρησάμενοι.

νικῶσι. — ἀπὸ τῶν κύβων γινόμενα AB S. — ἀνόνητα
 AB Bk.

28. αὖ] οὖν Cb. — ἀλλ' om. AB. ἐπὶ τῷ ἡμετ. AB S.:
 ἐφ' ὑμετέρῳ C, ἐφημέρῳ J, ἐφ' ἡμετέρῳ v. — ᾧ om. C.
 — χρήσιμον AB: χρήσιμα. — πάντων οὗτος[πάντα οὐ-
 τως Z.

29. καὶ ante Παλ. om. AB. — ἕνεκα] οὖνεκα ABJ S.;
 οὖνεκεν v. — ποιήσασθε AB.

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΟΤΕ ΓΡΑΠΤΟΤΕ ΛΟΓΟΤΕ ΓΡΑΦΟΝΤΩΝ
 Η ΠΕΡΙ ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Ἐπειδή τινες τῶν καλουμένων σοφιστῶν ιστορίας μὲν καὶ παιδείας ἡμελήμασι καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν ὁμοίως τοῖς ἰδιώταις ἀπείρως ἔχουσι, γράφειν δὲ μεμελετηκότες λόγους καὶ διὰ βιβλίων δεικνύντες τὴν αὐτῶν σοφίαν σεμνύνονται καὶ μέγα φρονουσί καὶ πολλοστὸν μέρος τῆς ῥητορικῆς κεκτημένοι δυνάμει τῆς ὅλης τέχνης ἀμφισβητοῦσι, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν ἐπιχειρήσω κατηγορίαν ποιήσασθαι τῶν γραπτῶν λόγων, οὐχ ὡς ἄλλοτρίαν ἐμαυτοῦ τὴν 2 δύναμιν αὐτῶν ἡγούμενος, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑτέροις μείζον φρονῶν καὶ τὸ γράφειν ἐν παρέργῳ μελετᾶν οἰόμενος χρῆναι, καὶ τοὺς ἐπ' αὐτὸ τοῦτο τὸν βίον καταναλίσκοντας ἀπολελειφθαι πολὺ καὶ ῥητορικῆς καὶ φιλοσοφίας ὑπειληφώς, καὶ πολὺ δικαιότερον ἂν ποιητὰς ἢ σοφιστὰς προσαγορεύεσθαι νομίζων.

Πρῶτον μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἂν τις καταφρονήσειε 3 τοῦ γράφειν, ἐξ ὧν ἐστὶν εὐεπίδητον καὶ ῥᾶδιον καὶ τῇ τυχούσῃ φύσει πρόχειρον. εἰπεῖν μὲν γὰρ ἐκ τοῦ παραχρῆμα περὶ τοῦ παρατυχόντος ἐπιεικῶς, καὶ τα-

ΑΛΚΙΔΑΜΑΝΤΟΣ Π. ΣΟΦΙΣΤΩΝ.

Codd. Bk. CKMTX (ab initio et in extrema parte etiam N), quibus accedit b. Inscr. ΤΟΤΕ om. C.

1. διὰ βιβλίων R.: διὰ βεβαίων KMNb Ald., δι' ἀβεβαίων CX.

2. μελετᾶν J. Strangius S.: τοῦ μελετᾶν. cf. §§ 1. 35.

3. παραχρῆμα] παραντίκα (sicut 8. 9. 18. 24. 28) CMXb; sed cf. § 33. — post hoc vocab. καὶ addit C, non male.

- χειά χρήσασθαι τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομάτων εὐπορία, καὶ τῷ καιρῷ τῶν πραγμάτων καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀνθρώπων εὐστόχως ἀκολουθῆσαι καὶ τὸν προσήκοντα λόγον εἰπεῖν οὔτε φύσεως ἀπά-
- 4 σης οὔτε παιδείας τῆς τυχούσης ἐστίν· ἐν πολλῷ δὲ χρόνῳ γράφαι καὶ κατὰ σχολὴν ἐπανορθῶσαι, καὶ παραθέμενον τὰ τῶν προγεγονότων σοφιστῶν συγγράμματα πολλαχόθεν εἰς ταῦτόν ἐνθυμήματα συνα-
- 674 γείρειν καὶ μιμήσασθαι τὰς | τῶν εὖ λεγομένων ἐπιτυχίας, καὶ τὰ μὲν ἐκ τῆς τῶν ἰδιωτῶν συμβουλίας ἐπανορθώσασθαι, τὰ δ' αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ πολλάκις ἐπισκεψάμενον ἀνακαθᾶραι καὶ μεταγράψαι καὶ τοῖς
- 5 ἀπαιδευτοῖς ῥάδιον πέφυκεν. ἔστι δ' ἅπαντα τὰ μὲν ἀγαθὰ καὶ καλὰ σπάνια καὶ χαλεπὰ καὶ διὰ πόνων εἰωθότα γίνεσθαι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα ῥαδίαν ἔχει (τὴν) κτῆσιν· ὥστ' ἐπειδὴ τὸ γράφειν τοῦ λέγειν ἐτοιμότερον ἡμῖν ἐστίν, εἰκότως ἂν αὐτοῦ καὶ τὴν κτῆσιν ἐλάττονος ἀξίαν νομίζοιμεν.
- 6 Ἐπειτα τοῖς μὲν λέγειν δεινοῖς οὐδεὶς ἂν φρονῶν ἀπιστήσειεν ὡς οὐ μικρὸν τὴν τῆς ψυχῆς ἕξις μεταρροθμίσαντες ἐπιεικῶς λογογραφήσουσι, τοῖς δὲ γράφειν ἡσκημένοις οὐδεὶς ἂν πιστεύσειεν ὡς ἀπὸ τῆς αὐτῆς δυνάμεως καὶ λέγειν οἰοίτ' ἔβονται. τοὺς μὲν γὰρ τὰ χαλεπὰ τῶν ἔργων ἐπιτελοῦντας εἰκόσ, ὅταν ἐπὶ τὰ ῥάω- τὴν γνώμην μεταστήσωσιν, εὐπόρως μεταχειρίσασθαι τὴν τῶν πραγμάτων ἀπεργα-

4. γράψαι S.: γράψαι ἂν. — ταῦτόν S. (praeunte R.): τὰ αὐτῶν.

5. σπάνια δὲ καὶ K Mb.

6. ἀπὸ τῆς αὐτῆς auct. R. S.: ἐπὶ τῆς αὐτῆς.

σιαν· τοῖς δὲ τὰ ῥάδια γεγυμνασμένοις ἀντίτυπος
καὶ προσάντης ἢ τῶν χαλεπωτέρων ἐπιμέλεια καθί-
σταται. γνολή δ' ἂν τις ἐκ τῶνδε τῶν παραδειγμα-
των. ὁ μὲν γὰρ ἄραι μέγα φορτίον δυνάμενος ἐπὶ 7
τὰ κουφότερα μετελθὼν ῥαδίως μεταχειρίζαιτ' ἂν·
ὁ δὲ πρὸς τὰ κοῦφα τῇ δυνάμει διικνούμενος οὐδὲν
ἂν τῶν βαρυτέρων οἴος τ' εἶη φέρειν. καὶ πάλιν ὁ
μὲν ποδώκης δρομεὺς ῥαδίως παρέπεσθαι τοῖς βρα-
δυτέροις δύναιτ' ἂν· ὁ δὲ βραδὺς οὐκ ἂν οἴος τ'
εἶη τοῖς θάττοσιν ὁμοδρομεῖν. ἔτι δὲ πρὸς τούτοις
ὁ μὲν τὰ πόρρω δυνάμενος ἐπισκόπως ἀκοντίζειν ἢ
τοξεύειν καὶ τῶν ἐγγὺς τεύξεται ῥαδίως· ὁ δὲ τὰ
πλησίον βάλλειν ἐπιστάμενος οὔπω δῆλον εἰ καὶ τῶν
πόρρω δυνήσεται τυγχάνειν. τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον 8
καὶ περὶ τοὺς λόγους ὁ μὲν ἐκ τοῦ παραντίκα καλῶς
αὐτοῖς χρώμενος οὐκ ἄδηλον ὅτι μετὰ χρόνου καὶ
σχολῆς ἐν τῷ γράφειν διαφέρων ἔσται λογοποιός·
ὁ δ' ἐπὶ τοῦ γράφειν τὰς διατριβὰς ποιούμενος οὐκ
ἀφανὲς ὅτι μεταβὰς ἐπὶ τοὺς ἀντοσχεδιαστικούς λό-
γους ἀπορίας καὶ πλάνου καὶ ταραχῆς ἔξει πλήρη
τὴν γνώμην.

Ἐγοῦμαι δὲ καὶ τῷ βίῳ τῶν ἀνθρώπων τὸ μὲν 9
λέγειν ἀεὶ τε καὶ διὰ παντὸς χρήσιμον εἶναι, τοῦ δὲ
γράφειν ὀλιγάκις εὐκαιρον τὴν δύναμιν αὐτῷ καθί-
στασθαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὅτι λέγειν μὲν ἐκ τοῦ
παραντίκα καὶ δημηγοροῦσι καὶ δικαζομένοις καὶ
τὰς ἰδίας ὁμιλίας ποιοῦσιν ἀναγκαῖόν ἐστι, καὶ πολ-

7. οἴος τ' εἶη (s. οἴος τε εἶη) utrobique S.: οἴος τε ἦ.

9. αὐτῷ auct. R. Bk.: αὐτοῦ. — αὐτοῦ τὴν δύναμιν C (Bk.).

- λάκις ἀπροσδοκῆτως καιροὶ πραγμάτων παραπίπτου-
 σιν, ἐν οἷς οἱ μὲν σιωπῶντες εὐκαταφρόνητοι δόξου-
 σιν εἶναι, τοὺς δὲ λέγοντας ὡς ἰσόθεον τὴν γνώμην
 10 ἔχοντας ὑπὸ τῶν ἄλλων τιμωμένους ὀρωμεν. ὅταν
 γὰρ νουθετῆσαι δέη τοὺς ἀμαρτάνοντας ἢ παραμυ-
 675 θήσασθαι | τοὺς δυστυχοῦντας ἢ πραῦναι τοὺς
 παρωξυμμένους ἢ τὰς ἐξαίφνης ἐπενεχθείσας αἰτίας
 ἀπολύσασθαι, τηρικαῦθ' ἢ τοῦ λέγειν δύναμις τῇ
 χρεῖα τῶν ἀνθρώπων ἐπικουρεῖν οἶα τ' ἐστίν· ἢ δὲ
 γραφὴ σχολῆς δεῖται καὶ μακροτέρους ποιεῖται τοὺς
 χρόνους τῶν καιρῶν· οἱ μὲν γὰρ ταχεῖαν τὴν ἐπι-
 κουρίαν ἐπὶ τῶν ἀγῶνων ἀπαιτοῦσιν, ἢ δὲ κατὰ
 σχολὴν καὶ βραδέως ἐπιτελεῖ τοὺς λόγους. ὥστε τίς
 ἂν φρουῶν ταύτην τὴν δύναμιν ζηλώσειεν, ἢ τῶν
 11 καιρῶν τοσοῦτον ἀπολείπεται; πῶς δ' οὐ καταγέ-
 λαστον, εἰ τοῦ κήρυκος παρακαλοῦντος „τίς ἀγο-
 ρεύειν βούλεται τῶν πολιτῶν;“ ἢ τοῦ ὕδατος ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις ἤδη ῥέοντος, ἐπὶ τὸ γραμματεῖον ὁ ρή-
 τωρ πορεύοιτο συνθήσων καὶ μαθησόμενος λόγον;
 ὡς ἀληθῶς γὰρ εἰ μὲν ἡμεν τύραννοι τῶν πό-
 λεων, ἐφ' ἡμῖν ἂν ἦν καὶ δικαστήρια συλλέγειν καὶ
 περὶ τῶν κοινῶν βουλευέσθαι πραγμάτων, ὥσθ'
 ὁπότε γράψαιμεν τοὺς λόγους, τηρικαῦτα τοὺς ἄλ-
 λους πολίτας ἐπὶ τὴν ἀκρόασιν παρακαλεῖν· ἐπεὶ
 δ' ἕτεροι τούτων κυριεύουσιν, ἄφ' οὐκ εὔηθες
 ἡμᾶς ἄλλην τιὰ ποιεῖσθαι μελέτην λόγων ἐναντίας

10. δέη C Bk.: δεῖ. — παρωξυμμένους scripsi: απολλυ-
 μένους KMTXb; ἀπολυμέλους Ald.; ὀργιζομένους C Bk.,
 ἐπιτεθυμένους ci. S. — ἀπολείπεται Bk.: ὑπολείπεται.

11. πῶς δ'] δ' add. CX Bk. — ὥσθ' scripsi: ὥστε. —
 κυριεύουσιν scripsi (propter hiatus): κύριοι εἰσιν. — μελέτην

ἔχουσιν ἀκριβῶς; καὶ γὰρ οἱ τοῖς ὀνόμασιν ἐξεργασ- 12
 μένοι καὶ μᾶλλον ποιήμασιν ἢ λόγοις εἰκότες, καὶ
 τὸ μὲν αὐτόματον καὶ πλέων ἀληθείας [ὄμοιον] ἀπο-
 βεβληκότες, μετὰ παρασκευῆς δὲ πεπλάσθαι καὶ συγκεῖ-
 σθαι δοκοῦντες ἀπιστίας καὶ φθόνου τὰς τῶν ἀκούον-
 των γνώμας ἐμπιπλάσι. τεκμήριον δὲ μέγιστον· οἱ 13
 γὰρ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες φεύ-
 γουσι τὰς ἀκριβείας καὶ μιμοῦνται τὰς τῶν αὐτο-
 σχεδιαζόντων ἐρμηνείας, καὶ τότε κάλλιστα γράφειν
 δοκοῦσιν, ὅταν ἤκιστα γεγραμμένοις ὁμολοῦσιν πορί-
 σονται λόγους. ὁπότε δὲ καὶ τοῖς λογογράφοις τοῦτο
 πέρας τῆς ἐπιεικειᾶς ἐστίν, ὅταν τοὺς αὐτοσχεδιά-
 ζοντας μιμήσωνται, πῶς οὐ χρῆ καὶ τῆς παιδείας
 ἐκεῖνο μάλιστα τιμᾶν, ἀφ' οὗ πρὸς τοῦτο τὸ γένος
 τῶν λόγων εὐπόρως ἔξομεν;

Οἶμαι δὲ καὶ διὰ τοῦτ' ἄξιον εἶναι τοὺς γρα- 14
 πτοὺς λόγους ἀποδοκιμάζειν, ὅτι τὸν βίον τῶν μετα-
 χειριζομένων ἀνώμαλον καθιστᾶσι. περὶ πάντων μὲν
 γὰρ τῶν πραγμάτων γεγραμμένους ἐπίστασθαι λό-
 γους ἐν τι τῶν ἀδυνάτων πέφυκεν· ἀνάγκη δ' ἐστίν,
 ὅταν τις τὰ μὲν αὐτοσχεδιάξῃ τὰ δὲ τυποῖ, τὸν λόγον
 ἀνόμοιον ὄντα ψόγον τῶ λέγοντι παρασκευάζειν, καὶ
 τὰ μὲν ὑποκρίσει καὶ φρασηδία παραπλήσια δοκεῖν

ποιεῖσθαι λόγων C Bk.; ποιεῖσθαι τῶν λ. μ. K. — ἔχουσιν
 CKMTXb.

12. καὶ γὰρ scripsi: εἰ γὰρ. — πλέων ἀληθείας scripsi:
 πλέων ἀληθείαις. — ἐμπιπλάσι scripsi: ἐμπιπλώσι CKMTXb;
 ἐμπιπλώσι v.

13. κάλλιστα Bk.: μάλιστα. — ἐκεῖνο ci. R.: ἐκείνην. —
 ἀφ' οὗ] ἀφ' ἧς C Bk. S.

14. τὸν βίον] num τὸν λόγον s. τὴν ἐρμηνείαν? cf.
 § 24 sq. — τὸν λόγον R. C Bk.: τῶν λόγων. — ἀνόμοιον]
 num ἀνώμαλον? — δοκεῖν R. X Bk.: δοκεῖ.

εἶναι, τὰ δὲ ταπεινὰ καὶ φαῦλα φαίνεσθαι παρὰ τὴν ἐκείνων ἀκριβείαν. |

15
676

Δεινὸν δ' ἐστὶ τὸν ἀντιποιοῦμενον φιλοσοφίας τῆς τοῦ λέγειν καὶ παιδεύσειν ἑτέρους ὑπισχνούμενον, ἂν μὲν ἔχη γραμματεῖον ἢ βιβλίον, δεικνύναι δύνασθαι τὴν αὐτοῦ σοφίαν, ἂν δὲ τούτων ἄμοιρος γένηται, μηδὲν τῶν ἀπαιδευτῶν βελτίω καθεστάναι, καὶ χρόνου μὲν δοθέντος δύνασθαι λόγον ἐξενεγκεῖν, εὐθέως δὲ περὶ τοῦ προτεθέντος ἀφωνότερον εἶναι τῶν ἰδιωτῶν, καὶ λόγων μὲν τέχνας ἐπαγγέλλεσθαι, τοῦ δὲ λέγειν μηδὲ μικρὰν δύναμιν ἔχοντ' ἐν ἑαυτῷ φαίνεσθαι. καὶ γὰρ ἡ μελέτη τοῦ γράφειν ἀπορίαν

16

τοῦ λέγειν πλείστην παραδίδωσιν. ὅταν γὰρ τις ἐθίσθῃ κατὰ μικρὸν ἐξεργάζεσθαι τοὺς λόγους καὶ μετ' ἀκριβείας καὶ ῥυθμοῦ τὰ ῥήματα συντιθέναι καὶ βραδείᾳ τῇ τῆς διανοίας κινήσει χρώμενος ἐπιτελεῖν τὴν ἐρμηνείαν, ἀναγκαῖόν ἐστι τοῦτον, ὅταν εἰς τοὺς αὐτοσχεδιαστοὺς ἔλθῃ λόγους, ἐναντία πράττοντα ταῖς συνηθείαις ἀπορίας καὶ θορύβου πλήρη τὴν γνώμην ἔχειν, καὶ πρὸς ἅπαντα μὲν δυσχεραίνειν, μηδὲν δὲ διαφέρειν τῶν ἰσχοφῶνων, οὐδέποτε δ' εὐλύτῳ τῇ τῆς ψυχῆς ἀγγινοῖα χρώμενον ὑγρῶς

17

καὶ φιλανθρωπῶς μεταχειρίζεσθαι τοὺς λόγους· ἀλλ' ὥσπερ οἱ διὰ μακρῶν χρόνων ἐκ δεσμῶν λυθέντες οὐ δύνανται τοῖς ἄλλοις ὁμοίαν ποιήσασθαι τὴν

15. τῆς τοῦ λέγειν Ald. Bk.: ἐν τῷ λέγειν C, ἀντιλέγειν v. Sed et Aldinae lectio coniecturae deberi videtur; itaque malim καὶ λέγειν παιδεύσειν. — τὸν] τὸ T.

16. ἰσχοφῶνων mal. Bk.: ἰσχροφῶνων. — „φιλανθρωπῶς] h. e. φιλιανῶς. Fort. ἰλαρῶς.“ S. At hiatus hoc modo existet.

ὁδοιπορίαν, ἀλλ' εἰς ἐκεῖνα τὰ σχήματα καὶ τοὺς
 ἑνθμοὺς ἀποφέρονται μεθ' ὧν καὶ δεδεμένοις αὐ-
 τοῖς ἀναγκαῖον ἦν πορεύεσθαι, τὸν αὐτὸν τρόπον ἢ
 γραφῇ βραδείας τὰς διαβάσεις τῇ γνώμῃ παρασκευά-
 ζουσα καὶ τοῦ λέγειν ἐν τοῖς ἐναντίοις ἔθεσι ποιου-
 μένη τὴν ἄσκησιν ἄπορον καὶ δεσμῶτιν τὴν ψυχὴν
 καθίστησι καὶ τῆς ἐν τοῖς αὐτοσχεδιαστοῖς εὐροίας
 ἀπάσης ἐπίπροσθεν γίνεται.

Νομίζω δὲ καὶ τὴν μάθησιν τῶν γραπτῶν λό- 18
 γων χαλεπὴν καὶ τὴν μνήμην ἐπίπονον καὶ τὴν λή-
 θην αἰσχροὺς ἐν τοῖς ἀγῶσι γίνεσθαι. πάντες γὰρ
 ἂν ὁμολογήσειαν τὰ μικρὰ τῶν μεγάλων καὶ τὰ πολλὰ
 τῶν ὀλίγων χαλεπώτερον εἶναι μαθεῖν καὶ μνημο-
 νεῦσαι. περὶ μὲν οὖν τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἐπὶ τῶν
 ἐνθυμημάτων δεῖ μόνον τὴν γνώμην ἔχειν, τοῖς δ'
 ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα δηλοῦν· ἐν δὲ τοῖς γρα-
 πτοῖς λόγοις καὶ τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομά-
 των καὶ συλλαβῶν ἀναγκαῖόν ἐστι ποιεῖσθαι τὴν
 μνήμην καὶ τὴν μάθησιν ἀκριβῆ. ἐνθυμήματα μὲν 19
 οὖν ὀλίγα καὶ μεγάλα τοῖς λόγοις ἔνεστιν, ὀνόματα
 δὲ καὶ ῥήματα πολλὰ καὶ ταπεινὰ καὶ μικρὸν ἀλλή-
 λων διαφέροντα, καὶ τῶν μὲν ἐνθυμημάτων ἅπαξ
 ἕκαστον δηλοῦται, τοῖς δ' ὀνόμασι πολλάκις τοῖς
 αὐτοῖς ἀναγκαζόμεθα χρῆσθαι· διὸ τῶν μὲν εὐπορος

17. τῆς ἐν om. C.

18. τῶν ἐνθυμημάτων καὶ τῶν ὀνομ. ci. S.: τῶν ὀνομ.
 καὶ τῶν ἐνθυμημάτων. nisi potius, ut Dobr. voluit, verba
 καὶ τῶν ἐνθυμ. delenda sunt. — ἀκριβῆ] hiatus in hac ora-
 tione minime tolerandus.

19. δυσανάληπτος cum Ald. Bk.: δυσαν. ἢ μνήμη cum
 codd. S.

ἡ μνήμη, τοῖς δὲ δυσανάληπτος καὶ δυσφύλακτος ἢ
 20 μάθησις καθέστηκεν. ἔτι τοίνυν αἰ λῆθαι περὶ μὲν
 677 τοὺς αὐτοσχεδιασμοὺς ἄδηλον | τὴν αἰσχύνην ἔχου-
 σιν. εὐλύτου γὰρ τῆς ἐρμηνείας οὔσης καὶ τῶν
 ὀνομάτων οὐκ ἀκριβῶς συνεξεσμένων, ἂν ἄρα καὶ
 διαφύγη τι τῶν ἐνθυμημάτων, οὐ χαλεπὸν ὑπερβῆ-
 ναι τῷ ῥήτορι καὶ τῶν ἐφεξῆς ἐνθυμημάτων ἀψά-
 μενον μηδεμιᾶ τὸν λόγον αἰσχύνῃ περιβαλεῖν· ἀλλὰ
 καὶ τῶν διαφυγόντων, ἂν ὕστερον ἀναμνησθῆ, ῥά-
 21 διον ποιήσασθαι τὴν δῆλωσιν. τοῖς δὲ γεγραμμένα
 λέγουσιν, ἂν κατὰ μικρὸν ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἐκλίπωσί
 τι καὶ παραλλάξωσιν, ἀπορίαν ἀνάγκη καὶ πλάνου
 καὶ ζήτησιν ἐγγενέσθαι, καὶ μακροὺς μὲν χρόνους
 ἐπίσχειν, πολλάκις δὲ τῇ σιωπῇ διαλαμβάνειν τὸν
 λόγον, ἀσχήμονα δὲ καὶ καταγέλαστον καὶ δυσπε-
 κούρητον καθεστάναι τὴν ἀπορίαν.

22 Ἐγοῦμαι δὲ καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν ἀκροατῶν
 ἄμεινον χρῆσθαι τοὺς αὐτοσχεδιάζοντας τῶν τὰ γε-
 γραμμένα λεγόντων. οἱ μὲν γὰρ πολὺ πρὸ τῶν ἀγώ-
 νων τὰ συγγράμματα διαπονήσαντες ἐνλίτε τῶν και-
 ρῶν ἀμαρτάνουσιν· ἢ γὰρ μακρότερα τῆς ἐπιθυμίας
 λέγοντες ἀπεχθάνονται τοῖς ἀκούουσιν, ἢ βουλομένων
 ἔτι τῶν ἀνθρώπων ἀκροᾶσθαι προαπολείπουσι τοὺς
 23 λόγους. χαλεπὸν γάρ, ἴσως δ' ἀδύνατόν ἐστιν ἀν-
 θρωπίνην πρόνοιαν ἐφικέσθαι τοῦ μέλλοντος, ὥστε
 προἰδεῖν ἀκριβῶς τίνα τρόπον αἰ γνῶμαι τῶν ἀκου-
 όντων πρὸς τὰ μήκη τῶν λεγομένων ἔξουσιν. ἐν δὲ
 τοῖς αὐτοσχεδιασμοῖς ἐπὶ τῷ λέγοντι γίγνεται ταμι-

20. λῆθαι] ἀλήθειαι KMTXb.

21. τι post ἐκλίπωσι om. C. — ἐγγίνεσθαι auct. Bk. S.

εύεσθαι τοὺς λόγους πρὸς τὰς δυνάμεις αὐτῶν ἀπο-
βλέποντι, καὶ τὰ (τε) μήκη συντέμνειν καὶ τὰ συντό-
μως ἐσκεμμένα διὰ μακροτέρων δηλοῦν.

Χωρὶς τοίνυν τούτων οὐδὲ τοὶς παρ' αὐτῶν τῶν 24
ἀγώνων ἐνθυμήμασι διδομένοις ὁμοίως ὀρῶμεν ἑκα-
τέρους χρῆσθαι δυναμένους. τοὶς μὲν γὰρ ἄγραφα
λέγουσιν, ἂν τι παρὰ τῶν ἀντιδίκων ἐνθύμημα λά-
βωσιν ἢ διὰ τὴν συντομίαν τῆς διανοίας αὐτοὶ παρὰ
σφῶν αὐτῶν διανοηθῶσιν, εὐπορόν ἐστιν ἐν τάξει
θεῖναι· τοὶς γὰρ ὀνόμασιν ἐκ τοῦ παραντίκα περὶ
πάντων δηλοῦντες, οὐδ' ὅταν πλείω τῶν ἐσκεμμένων
λέγωσιν, οὐδαμῆ τὸν λόγον ἀνώμαλον καὶ ταραχώδη
καθιστᾶσι· τοὶς δὲ μετὰ τῶν γραπτῶν λόγων ἀγωνι- 25
ζομένοις, ἂν ἄρα τι χωρὶς τῆς παρασκευῆς ἐνθύμημα
δοθῆ, χαλεπὸν ἐναρμόσαι καὶ χρῆσθαι κατὰ τρόπον·
αἱ γὰρ ἀκριβεῖαι τῆς τῶν ὀνομάτων ἐξεργασίας οὐ
παραδέχονται τοὺς αὐτοματισμούς, ἀλλ' ἀναγκαῖον
ἢ μηδὲν χρῆσθαι τοὶς ἀπὸ τῆς τύχης ἐνθυμήμασι
δοθεῖσιν ἢ χρώμενον διαλύειν καὶ συνερείπειν τὴν
τῶν ὀνομάτων οἰκοδομίαν, καὶ τὰ μὲν ἀκριβῶς τὰ
δ' εἰκῆ λέγοντα ταραχώδη καὶ διάφωνον καθιστάναι
τὴν ἐρμηνείαν. καίτοι τίς ἂν εὖ φρονῶν ἀποδέξαιτο 26
τὴν τοιαύτην μελέτην, ἥτις καὶ τῶν αὐτομάτων ἀγα-
θῶν ἐπίπροσθεν τῇ χρήσει καθέστηκε καὶ χεῖρω τῆς

23. τὰς δυνάμεις αὐτῶν scripsi: τὰς δυν. τῶν λόγων
v., τὰς δυν. τῶν γνωμῶν C Bk. S.; τ. δ. τῶν καιρῶν ci.
S. Fort. autem gravior etiam corruptela subsit: τὰς ἐπι-
θυμίας τῶν ἀνθρώπων s. ἀκροατῶν?

24. αὐτοὶ scripsi: αὐτῶν. — πάντων W: ἀπάντων. —
οὐδαμῆ Bk. cum C: οὐδαμᾶ T, οὐδαμῶ Mb, οὐδαμοῦ v.

25. καὶ χρῆσθαι C Bk.: καὶ κεχρησθαι. — οἰκοδομίαν
scripsi: οἰκονομίαν. — διάφωνον auct. R. S.: ἄφωνον.

678 | τύχης ἐνίοτε τοῖς ἀγωνιζομένοις τὴν ἐπικουρίαν
 παραδίδωσι, καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐπὶ τὸ βέλτιον
 ἄγειν τὸν τῶν ἀνθρώπων βίον εἰδισμένων αὐτῇ καὶ
 τοῖς ἀτομάτοις εὐπορήμασιν ἐμποδῶν ἔστιν.

27 Ἐγοῦμαι δ' οὐδὲ λόγους δίκαιον εἶναι καλεῖσθαι
 τοὺς γεγραμμένους, ἀλλ' ὥσπερ εἰδῶλα καὶ σχήματα
 καὶ μιμήματα λόγων, καὶ τὴν αὐτὴν κατ' αὐτῶν εἰ-
 κότως ἂν δόξαν ἔχοιμεν, ἦνπερ καὶ κατὰ τῶν χαλ-
 κῶν ἀνδριάντων καὶ λιθίνων ἀγαλμάτων καὶ γεγραμ-
 μένων ζώων. ὥσπερ γὰρ ταῦτα μιμήματα τῶν ἀλη-
 θινῶν σωμάτων ἔστι, καὶ τέρψιν μὲν ἐπὶ τῆς θεω-
 ρίας ἔχει, χρῆσιν δ' οὐδεμίαν τῷ τῶν ἀνθρώπων
 28 βίῳ παραδίδωσι, τὸν αὐτὸν τρόπον ὁ γεγραμμένος
 λόγος, ἐνὶ σχήματι καὶ τάξει κεχρημένος, ἐκ βιβλίου
 (μὲν) θεωρούμενος ἔχει τινὰς ἐκπλήξεις, ἐπὶ δὲ τῶν
 καιρῶν ἀκίνητος ὢν οὐδεμίαν ὠφέλειαν τοῖς κεκτη-
 μένοις παραδίδωσιν· ἀλλ' ὥσπερ ἀνδριάντων καλῶν
 ἀληθινὰ σώματα πολὺ χείρους τὰς εὐπρεπείας ἔχοντα
 πολλαπλασίους ἐπὶ τῶν ἔργων τὰς ὠφελείας παρα-
 δίδωσιν, οὕτω καὶ λόγος ὁ μὲν ἀπ' αὐτῆς τῆς δια-
 νοίας ἐν τῷ παραντίκα λεγόμενος ἐμψυχός ἔστι καὶ
 ζῆ καὶ τοῖς πράγμασιν ἔπεται καὶ τοῖς ἀληθέσιν ἀφω-
 μοίωται σώμασιν, ὁ δὲ γεγραμμένος εἰκόνι λόγου

26. αὐτῇ S.: αὐτῆ.

27. ἔχοιμι Bk. cum C. — καὶ post ἦνπερ om. Bk. cum C.

28. μιᾶ τάξει ci. R. — κεχρημένος codd. Bk.: γεγραμ-
 μένος. — μὲν post βιβλίου addendum ci. S. — displicet
 παραδίδωσι quater intra has tres paragraphos in membrorum
 fine repetitum. — εὐπρεπείας scripsi: εὐπορίας. — ἀπ' αὐ-
 τῆς τῆς διανοίας ci. R.: ἐπ' αὐτῆς τ. δ. (pro διανοίας S.
 requirit ἀνάγκης vel simile quid, ego malle ἀγωνίας). —

τὴν φύσιν ὁμοίαν ἔχων ἀπάσης ἐνεργείας ἄμοιρος καθέστηκεν.

Ἴσως ἂν οὖν εἴποι τις ὡς ἄλογόν ἐστι κατηγορεῖν 29
 μὲν τῆς γραφικῆς δυνάμεως, αὐτὸν δὲ διὰ ταύτης
 φαίνεσθαι τὰς ἐπιδείξεις ποιούμενον, καὶ προδια-
 βάλλειν τὴν πραγματείαν ταύτην δι' ἧς εὐδοκιμεῖν
 παρασκευάζεται παρὰ τοῖς Ἑλλησιν, ἔτι δὲ περὶ φι-
 λοσοφίαν διατριβόντα τοὺς αὐτοσχεδιαστικούς λόγους
 ἐπαινεῖν καὶ προουργιαίτερον ἡγεῖσθαι τὴν τύχην τῆς
 προνοίας καὶ φρονιμωτέρους τοὺς εἰκῆ λέγοντας τῶν
 μετὰ παρασκευῆς γραφόντων. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν 30
 οὐ παντελῶς ἀποδοκιμάζων τὴν γραφικὴν δύναμιν
 ἀλλὰ χεῖρω τῆς αὐτοσχεδιαστικῆς ἡγούμενος εἶναι,
 καὶ τοῦ δύνασθαι λέγειν πλείστην ἐπιμέλειαν οἴομενος
 χρῆναι ποιεῖσθαι, τούτους εἴρηκα τοὺς λόγους· ἔπειτα
 προσχωρῶμαι τῷ γράφειν οὐκ ἐπὶ τούτῳ μέγιστον
 φρονῶν, ἀλλ' ἵν' ἐπιδείξω τοῖς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δυνά-
 μει σεμνυνομένοις ὅτι μικρὰ πονήσαντες ἡμεῖς ἀπο-
 κρύψαι καὶ καταλῦσαι τοὺς λόγους αὐτῶν οἰοί τ'
 ἐσόμεθα. πρὸς δὲ τούτοις καὶ τῶν ἐπιδείξεων ἕνεκα 31
 τῶν εἰς τοὺς ὄχλους ἐκφερομένων ἄπτομαι τοῦ γρά-
 φειν. τοῖς μὲν γὰρ πολλάκις ἡμῖν ἐντυγχάνουσιν ἐξ
 ἐκείνου τοῦ τρόπου παρακελεύομαι πείραν ἡμῶν | 679
 λαμβάνειν, ὅταν ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ προτεθέντος ἐν-

ἐνεργείας R. S.: εὐεργεσίας.

29. αὐτὸν auct. Bk. S.: ἐαυτὸν. — ἐπιδείξεις Bk.: ἀποδείξεις. — προδιαβάλλειν C Bk.: προσδιαβάλλειν.

30. καταλῦσαι] κατακλύσαι ci. R.

31. ἐπιδείξεως C; voluitne τῶν ἐπιδείξεως εἵνεκα εἰς τ. ὁ. ἐκφερ. ? — εἵνεκα CX. — ὄχλους] λόγους C. — ἐκφερομένους KMTb. — nonne παρακελευόμεθα? —

σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.
 84. *σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι* Alc. 1, 9.
Σθένελος Capanei f. Alc. 1, 7.
Σιβυρτίου παλαίστρα fr. 66.
Σκιάποδες gens in fabulis fr. 117.
Σκισσοφοριῶν 6, 42.
σοφιστής Palam. ab accusatore dicitur Alc. 1, 12. 21. *οἱ καλούμενοι σοφισταί* Alc. 2, 1.
Σπάρταλος fr. 16.
σπονδαί libationes 1, 18 sq.
σταθμούς s. *σταθμά* Palam. invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
στασιώτης tyrannidis fautor fr. 1.
Στεφανηφόρου ἡρώων Ath. fr. 44.
στρεβλοῦν de quaestione de servis 5, 32. 50.
συνήγοροι fr. 13. 32.
συντέλεια civitatum sociarum in tributo pendendo (opp. *ἀπόταξις*) fr. 56.
σφάγια in caedis iudicio 5, 12.
Σωσίας (ἑλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικᾶς (πολεμίας) invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22; Menestheus Alc. 1, 23.
ταῶς fr. XVI cf. 57.
τέλη κατατιθέναι 5, 77.
τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10; β 11.
τετρακόσιοι Athenis fr. 6.
Τεύθρας Mysiaerex Alc. 1, 16.
Τεῦκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.
τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1, 7. 16 sq.
τίμησίν μοι ἐποίησαν h. e. *ἀγῶνα τιμητόν* 5, 10. *ἐτιμήθη* sc. *ὑπὸ τῶν δικαστῶν* 6, 38.
Τιμοκράτης fr. V.
τιμαροί cognati ad quos ultio caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ 2; 4 α 4.
τις ἀγορεύειν βούλεται praeconium in contione Alc. 2, 11.
τόμια in caedis iudicio 5, 88; 6, 6.
τριηραρχεῖν 2 β 12.
Τροία et *Τρῶες* G. 1, 5; Antisth. pass.
τροχός eculeus 5, 40. 42.
τροχισθῆναι 1, 20.
Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδαρ in iudicio Alc. 2, 11.
ὔπερβολος (δημαγωγός) fr. 45.
ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.
ὑπερφῶν 1, 14.
ὑπέυθυνοι 6, 43.
ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in fabulis fr. 118.
ὑπογραμματεὺς τῶν δεσμοθετῶν 6, 35. poristarum etc. ibd. 49. — *ὑπογραμματεύειν* 6, 49.
ὑπόκρισις Alc. 2, 14.
ὑστερος λόγος in caedis iudicio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Meneesthus invenit Alc. 1, 23.
Φανόστρατος gener eius qui or. 6 verba facit: 6, 12.

φαρμακείας γραφή 1 argum.

Φιλῖνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21.

35 sq.; fr. XVIII.

Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.

Φιλοκράτης accusator in or.
6: 21. 40. 43.

Φιλόνεως 1, 14 pass.

φιλόσοφοι λόγοι altercationes

dialecticae G.1, 13. φιλόσοφος

et φιλοσοφεῖν de Palamede

Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu

Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.

φίλητρα 1, 9.

Φοίνικες monetam invenerunt

Alc. 1, 26.

φυλέται tribules 6, 13.

X.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
26.

χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
λεῦσαι (de caede) 6, 16.

Χίος Alc. 1, 20.

χορευτής or. 6 inscr.

χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
8; 5, 77; 6, 9 pass.

χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
νομένος reo prodest 5, 51.

APOLLODORI
BIBLIOTHECA

EX RECOGNITIONE

IMMANUELIS BEKKERI

LIPSIAE
SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI
MDCCCLIV

CCD
12-7-93

PRAEFATIO

Apollodorus quia codices nec multos nec bonos habet, magnum dat coniecturae campum. velut p. 3 v. 3 Κόττον Heynius posuit: legebatur Κοῖον v. 13. νεώτατον Aegius: γενεώτατον vel γενναιότατον δὲ H: τε 25. μὲν ἐν Faber: μὲν 4 4. τοῦτον*: τοῦτον μὲν 10. ἔδωκε*: δέδωκε 24. καθιστάσι*: καθίστασαν 27. Ἄδου*: ἄδη 5 14. Ἀελλὼ καί*: Ἀελλὼ 15. Φορκίδες H: φορκιάδες vel φορκυάδες 22. Νεόμηρις] Νημερτής Gales 23. Δηάνειρα] Ἰάνειρα H Πολυνόη Hesiodo Πολυνόμη Νησαίη Commelinus: ἰσαίη 24. Εὐμόλπη Hesiodo Εὐπόμπη Ἴόνη] Ἡιόνη H 27. Ἄργην H: ἄργην vel ἄρνιν 6 9. ἀναγαγεῖν H: ἀγαγεῖν 7 7. Μήτιδι H: Θέτιδι vel Θέμιδι 25. Θύμβρεως: Ἰβρεως plerique 8 10. γινομένης Aegius: γενομένης 11. ταῦτὸ Commelinus: αὐτὸ 18. ἔγημε μὲν*: μὲν ἔγημε 23. παῖδα ἕνα] Κηδάλωνα Lennepius 31. δισκεύειν] ὀιστεύειν Jacobs 9 18. Μεγανείρα alii 27. Μετανείρας: Πραξιθέας 29. αἰρόμενος] φερόμενος Hercherus 10 17. Παλλήνη H: Πελλήνη οὐρανὸν H: οὐρανοῦς 28. ὃ H: αὐτὸς 30. Παλλήνης: σελήνης 11 5. Εὐρυτον] Ροῖτον Bentleius 14. Γρατίωνα] Ἐλατίωνα? an Αἰγαίωνα? 20. Κιλικία Palmerius: Σικελία. similiter 12 13 26. ἐκ — 27. δρακόντων] haec nescio an post 28. ἐχιδνῶν aptius ponantur 12 4. ἐφέροντο] ὄχοντο?

7. κατέπηξεν Commelinus: κατέπησεν 16. φύλακα addidit Faber 14 5. Ὀρηλίδος] Ὀρειάδος H 26. ἐγέννησεν

E.

- ἐγγυάς ἀποτίνειν 2 β 12.
 ἐγγυητάς τρεῖς καθιστάναι
 (quominus in vincla reus
 coniciatur) 5, 17.
 εἰργεῖν ὃν ὁ νόμος εἰργεῖ τὸν
 ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἰργεσθαι τῶν προσηκόντων
 de homicida 3 γ 11. εἰργ.
 τῶν νομίμων de caedis reo
 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)
 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu
 6, 42. εἰσάγειν de accusatore
 49.
 εἰσφοραὶ 2 β 12. γ 8.
 Ἐκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογεῖς in socia civitate
 fr. 52.
 Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.
 Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
 Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἑλληνες 5, 13; 6, 51;
 G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἔλος nomen actori or. V falso
 tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem
 causa quae et ἀπαγωγή
 dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 ἔνδεκα 5, 70.
 ἐνέχυρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα
 Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 α
 2. δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
 νῶν γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονέα
 εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius
 βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
 βουλή caedis intentio 2 β
 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλῆς (καὶ

- προβουλῆς) dolo malo 1, 3;
 2 α 5 (5, 25).
 ἐπίγραμμα carmen sepulcrale
 Alc. 1, 24, scuti insigne
 ibd. 9.
 ἐπιγραφεῖς σίτου fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i.
 qu. οἱ ἔνδεκα 5, 17.
 ἐπισκήπτεσθαι caedis actio-
 nem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in
 sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπιψηφίσειν 6, 45.
 ἑπταβόειον τεῖχος de Aiakis
 scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπρωδαί G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα-
 νίσειν τινὶ ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὄφλειν τὴν δίκην 5, 13.
 ἔρμηνεύς G. 2, 7.
 Ἐρωῶν στοὰ Athens fr. 38.
 εὐδυναί 6, 43.
 Εὐμολπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν
 Εὐμολπιδῶν ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
 1, 6.
 Ἐφιάλτης Periclis socius;
 eius mors 5, 68.

Z.

- Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεὺ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιοῦν pecunia mulctare 6,
 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

- Ἡετιωνεία fr. 5.
 ἠλιακὴ ἢ τῶν θεσμοθετῶν
 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἦπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 78.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum
 gerit Alc. 1, 15. Telephi
 pater ibd. Orphei discipu-
 lus ibd. 24. Linum inter-
 ficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἦρωες 1, 27.

Θ.

- Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθετεῖται 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 Θῆτες fr. 61.
 Θραῖνες 5, 20. Ath. duce
 Eumolpo bellum inferunt
 Alc. 1, 23. Orphea sepe-
 liunt (Θρηῖνες) ibd. 24. —
 Θράκη fr. 49.

I.

- ιδιωῶται opp. δικασταί 6, 24.
 opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4.
 15.
 ἱερὰ τὰ νομιζόμενα stata
 sacrificia 5, 82.
 ἱεροποιεῖν 6, 45.
 ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπὴ
 dicitur 2 α 6); Ἄntisth. 1,
 3. 6; 2, 3 sq.
 Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
 Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

- καθάραι τὴν οἰκίαν post
 elatum mortuum 6, 37.
 κακούργοι i. qu. λωποδύται,
 κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
 5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
 1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
 γημα ibd.; 5, 10.
 Καλλίας fr. VII.
 Καλλιόπη Lini mater Alc.
 1, 25.
 Καλλίστρατος fr. IV.
 Κασάνδρα Alc. 1, 7.
 Κεχροπὶς (φυλή) 6, 11. 13.
 Κένταυροι cum Lapithis
 pugnant Alc. 1, 23.
 Κεραμεικός fr. 40.
 κῆρυξ in contione Alc. 2, 11.
 κηρύσσειν κακούργημα s.
 κακούργους 2 γ 2; δ 6, de
 qua re κήρυγμα ibd. — ἀπο-
 κηρύττειν et κήρυγμα (pue-
 rum quo quid factum sit
 ignoratur) fr. 66.
 Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
 κλέπται 5, 9.
 κληρονομία fr. 7.
 Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
 quae maritum interemit 1, 17.
 Κρήτη Alc. 1, 17 sq.
 κύβους Palamedes invenit
 Alc. 1, 22. 27.
 Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

- Λαισποδίας fr. VIII.
 Λακεδαίμων fr. 57.
 Λαπίθαι cum Centauris pu-
 gnant Alc. 1, 23.
 λειτουργία 5, 77.
 λέσσαι fr. 41.
 Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
 λιβανωτὸν ἐπιτιθέναι 1, 18.

Λίνδιοι fr. IX.

Λίνος Calliopes f. musices inventor Alc. 1, 25.

λογογράφοι i. qu. οἱ εἰς τὰ δικαστήρια τοὺς λόγους γράφοντες Alc. 2, 13. *λογογραφεῖν* opp. *αὐτοσχεδιάζειν* ibd. 6.

λογοποιός orationum artificiosarum scriptor Alc. 2, 8. *λόγους* Menestheus invenit Alc. 1, 23.

Λυκίος Ath. 5, 53. 60. 62 sq. *Λυσίας* πρὸς *Μικίνην* 2 a argum.

Λυσίστρατος 6, 36.

λωποδύται 5, 9.

M.

μαγεία G. 1, 10.

Μακροκέφαλοι gens in fabulis fr. 116.

Μενέλαος (—*λεως*) Alc. 1, 17. 20.

Μενεσθεύς rem militarem excoluit Alc. 1, 23.

μεσεγγυησάμενοι παρ' οἷς ἐτέθη τὰ χρέματα 6, 50.

Μεταγειτνιών 6, 44.

μετεωρολόγοι G. 1, 13.

μέτρα (καὶ *σταδμά*) Palamedes invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27. — *μέτρον* in carminibus G. 1, 9.

Μηθυσμαλία sc. *χώρα* 5, 21. *μήτε δικαίως μήτε ἀδίκως* (h. e. nullo modo, cf. Lys. fr. 152) *ἀποκτείνειν* lex 3 β 9 (δ 7); 4 β 3; δ 8.

Μιτυλήνη et *Μιτυληναῖοι* or. 5 passim.

Μόλος Merionae pater; eius filii Menelaum adeunt Alc. 1, 17.

Μοῦσαι Alc. 1, 24.

Μουσαῖος ὁ τῶν *Εὐμολπιδῶν* numerorum inventor Alc. 1, 25. citatur ibd.

μουσικήν Palamedes invenit Alc. 1, 22; Linus ibd. 25.

Μύρρος fr. X.

Μυσία Alc. 1, 16.

N.

Νάξος 1, 16.

Ναύπλιος Palamedis pater Alc. 1, 13. 15.

Νέστωρ Alc. 1, 23.

Νικοκλῆς fr. XI.

νόμισμα Palamedes invenit Alc. 1, 22; Phoenices ibd. 26.

νόμοι γραπτοί a Palam. inventi G. 2, 30.

νουμηνία fr. 57.

O.

Ὀδυσσεύς G. 2, 3; Antisth. 2; Alc. 1.

Ὀϊαγρος Orphei p. Alc. 1, 24.

Ὀϊνοπίων Chii rex Alc. 1, 20.

Ὀϊσύμη fr. 24.

ὀλυμπιονίκαι victoriae Olymp. fr. 131.

ὄμηροί G. 2, 8.

ὀνόματα opp. *ἐνθυμήματα* Alc. 2, 3 pass. ὄν. καὶ *θήματα* ibd. 19.

ὀρκωτής in iudicio 6, 14.

ὄροι fr. XI.

Ὀρφεύς Alc. 1, 24.

Π.

παιδαγωγοί 3 γ 7.

παιδοτρέβης 3 γ 6. δ 4.

παλαιστρα Alc. 1, 4. ἡ *Σιβηρτίου* fr. 66.

Παλαμήδης G. 2; Alc. 1.
 παλλακή 1, 14. 17. 19.
 Παντακλῆς chorodidascalus
 6, 11.
 παράβυστον (δικαστήριον τῶν
 ἰα') fr. 42.
 παραδοῦναι φόνον δίκην de
 magistratu qui successori
 tradit 6, 42.
 παρὰ νόμων fr. III. XII.
 Παρθένιον ὄρος Alc. 1, 16.
 Πειραιεύς 1, 16 sq.
 Πειρίθου γάμοι Alc. 1, 23.
 Περικλῆς fr. 66.
 πεττούς Palamedes invenit
 G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.
 πλῆθος τὸ ὑμέτερον i. qu.
 iudicia populi s. heliastarum
 5, 8. 78. 80.
 ποιητῆς λόγων i. qu. λογοποιός
 (qu. v.) Alc. 2, 34.
 ποιητοὶ παῖδες fr. 15.
 ποιή ultio divina 2 α 3.
 δ 11.
 πόλις i. q. ἀρόπολις 6, 39.
 Πολύενκτος fr. XIII.
 Πολυποίτης Alc. 1, 5.
 πορισταί 6, 49.
 πορνείον 1, 14.
 Ποσειδῶν Eumolpi p. Alc.
 1, 23.
 πράκτορες 6, 49.
 Πρίαμος Alc. 1, 16.
 προαγορεύειν εἰργεσθαι τῶν
 νομίμων 6, 34 sq. 48; 5, 10;
 cf. πρόρρησις.
 ἐκ προβουλῆς i. q. ἐκ προ-
 νοίας 1, 3. 5.
 προδιδόναι τὴν πόλιν 5, 10.
 προδοσία Alc. 1.
 προδικασίαι τρεῖς in caedis
 actionibus 6, 42.
 προκαλεῖσθαι et πρόκλησις 1,
 6; 6, 23 sq. 27 sq.
 προκείσθαι de mortuo 6, 34.

πρόνοια caedis intentio 5, 57.
 59. ἐκ προνοίας de caede
 dolo malo facta 1, 22. 25. 27;
 6, 19.
 προξενία fr. 67.
 προρρήσεις in caedis actioni-
 bus 5, 88; 6, 6; cf. προα-
 γορεύειν.
 προσκαλεῖσθαι in ius vocare
 5, 13.
 προστρόπαιος ὁ ἀποθανὼν
 ἔσται (cf. ἐνθύμιος) 2 γ 10;
 4 δ 10. προστρόπαιος (sc.
 δαίμων) τοῦ ἀποθανόντος
 4 α 4. β 8. τὸ προστρόπαιον
 (cf. ἐνθύμιον) 3 δ 9.
 πρυτανεύειν prytanis munere
 fungi 6, 45. 49. πρυτανεία
 (ἢ πρώτη) ibd. 45; fr. 43.
 Πρύτανις (an πρώτην;) fr.
 XIV.
 πτερά in sagitta Alc. 1, 6.
 πνθιονίκαί victoriae Pyth.
 fr. 131.
 πυρσούς Palam. invenit G. 2,
 30; Alc. 1, 22. 28.
 πωληταί 6, 49.

P.

δαψωδία Alc. 2, 14.
 δήματα opp. ὀνόματα Alc.
 2, 19.
 δήτωρ Alc. 2, 11. 33. opp.
 ποιητῆς λόγων 34. — γραφαί
 κατὰ τῶν δητόρων fr. 48.
 — δητορικὴ (δύναμις) Alc.
 2, 1 sq.
 ἐνθύμιος in oratione Alc. 2, 16
 (cf. 17).

Σ.

Σαμοθρᾶνες fr. XV.
 Σάμος et Σάμιοι fr. 49.

σημεῖα ἀπὸ τῶν θεῶν 5, 81.

84. σημ. ἐν τῇ ἀσπίδι Alc. 1, 9.

Σθένελος Capanei f. Alc. 1, 7.

Σιβυρτίου παλαίστρα fr. 66.

Σκιάποδες gens in fabulis fr. 117.

Σκυροφοριῶν 6, 42.

σοφιστής Palam. ab accusatore dicitur Alc. 1, 12. 21. οἱ καλούμενοι σοφισταί Alc. 2, 1.

Σπάρταλος fr. 16.

σπονδαί libationes 1, 18 sq.

σταθμούς s. σταθμά Palam. invenit G. 2, 30; Alc. 1, 22. 27.

στασιώτης tyrannidis fautor fr. 1.

Στεφανηφόρου ἠρώων Ath. fr. 44.

στρεβλοῦν de quaestione de servis 5, 32. 50.

συνήγοροι fr. 13. 32.

συντέλεια civitatum sociarum in tributo pendendo (opp. ἀπόταξις) fr. 56.

σφάγια in caedis iudicio 5, 12.

Σωσίας (ἐλληνοταμίας) 5, 70.

T.

τάξεις πολεμικάς (πολεμίας) invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22; Menestheus Alc. 1, 23.

ταῶς fr. XVI cf. 57.

τέλη κατατιθέναι 5, 77.

τεμένη (τῶν θεῶν) 2 α 10; β 11.

τετρακόσιοι Athenis fr. 6.

Τεύθρας Mysiaerex Alc. 1, 16.

Τεῦκρος Aiacis fr. Alc. 1, 6. 8.

τέχνας λόγων ἐπαγγέλλεσθαι Alc. 2, 15.

Τήλεφος Herculis f. Alc. 1, 7. 16 sq.

τιμησίη μοι ἐποίησαν h. e. ἀγῶνα τιμητόν 5, 10. ἐτιμήθη sc. ὑπὸ τῶν δικαστῶν 6, 88.

Τιμοκράτης fr. V.

τιμωροί cognati ad quos ultio caedis pertinet 1, 2. 4; 2 δ 2; 4 α 4.

τις ἀγορεύειν βούλεται praeconium in contione Alc. 2, 11.

τόμια in caedis iudicio 5, 88; 6, 6.

τριηραρχεῖν 2 β 12.

Τροία et Τρώες G. 1, 5; Antisth. pass.

τροχός eculeus 5, 40. 42.

τροχισθῆναι 1, 20.

Τυνδάρεως Helenae p. G. 1, 3.

Υ.

ὔδαρ in iudicio Alc. 2, 11.

ὔπερβολος (δημαγωγός) fr. 45.

ὑπερήμερος ἐγένετο 5, 63.

ὑπερῶν 1, 14.

ὑπεύθυνοι 6, 43.

ὑπὸ γῆν οἰκοῦντες gens in fabulis fr. 118.

ὑπογραμματεὺς τῶν δεσμοθετῶν 6, 35. poristarum etc. ibd. 49. — ὑπογραμματεῦν 6, 49.

ὑπόκρισις Alc. 2, 14.

ὑστερος λόγος in caedis iudicio orr. 2. 3. 4. 6, 14.

Φ.

φάλαγγας Meneesthus invenit Alc. 1, 23.

Φανόστρατος gener eius qui or. 6 verba facit: 6, 12.

φαρμακείας γραφή 1 argum.
 Φιλῖνος cf. Ἀριστίων 6, 12. 21.
 35 sq.; fr. XVIII.
 Φίλιππος 6, 13. alius fr. XIX.
 Φιλοκράτης accusator in or.
 6: 21. 40. 43.
 Φιλόνεως 1, 14 pass.
 φιλόσοφοι λόγοι altercationes
 dialecticae G.1, 13. φιλόσοφος
 et φιλοσοφείν de Palamede
 Alc. 1, 4. 22. φιλοσοφία sensu
 Isocratis Alc. 2, 2. 15. 29.
 φίλτρα 1, 9.
 Φοίνικες monetam invenerunt
 Alc. 1, 26.
 φυλέται tribules 6, 13.

X.

χαρακτήρ in moneta Alc. 1,
 26.
 χειρὶ ἐργάσασθαι opp. βου-
 λεῦσαι (de caede) 6, 16.
 Χίος Alc. 1, 20.
 χορευτής or. 6 inscr.
 χορηγός, χορηγεῖν 2 β 12. γ
 8; 5, 77; 6, 9 pass.
 χορὸν συλλέγειν 6, 11.

Ψ.

ψήφων ἀριθμὸς ἐξ ἴσου γε-
 νόμενος reo prodest 5, 51.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

P. 124 sqq. Fragmenta Antiphontis Sophistae.

Monui in praefatione, sero in manus meas pervenisse Sauppilii dissertationem de Antiphonte sophista, cuius ex copiis haec nunc apponenda videntur.

Fr. 81 p. 125. Priorem locum J. Bernays (Mus. rhen. 9 p. 256) ita restituere conatus est: ἐνί τε λόγῳ, ταυταδι νοῦς εἴσεται, ἔν τε οὐδέν αὐτῶ· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα μακρότητα οὔτε ἄν γνώμη γινώσκει οὐ μακρότητα γινώσκων. Sauppilius autem haec nunc proponit: ὡςπερ καί ὁ Ἀ. ἐν τῶ περὶ τῆς Ἀληθείας πρώτῳ λόγῳ· ταῦτα δὲ γνώσει, ἔν τε οὐδέν τὸ αὐτό· οὔτε οὖν ὄψει ὄρα ὁ ὄρων (ὄψει ὄρων cod. paris. 1849 teste Hasio) μακρότητα οὔτε οὖν γνώμη γινώσκει ὁ γινώσκων, hoc sensu: haec vero (res singulas) tu cognosces, neque quidquam in eis unum idemque, ut neque qui cernit (res singulas) oculis cernere possit longitudinem neque cognitione eam cognoscere qui cognoscit (res singulas). Ad sententiam cum Bern. comp. Diogen. La. 6, 53.

Fr. 94 p. 128 ad initium alterius libri refert S.

Fr. 103 p. 129. De Antiphontis quadratura Simplicii iste quem adscripsi locus nihil recte docet; audiendus potius est Themistius (4 p. 327 b 36, ad φυσ. ἀρκ. 1, 2), qui haec exhibet: Ἀντιφῶντα —, ὃς ἐγγράφων τριγωνον ἰσόπλευρον εἰς τὸν κύκλον καὶ ἐφ' ἐκάστης (S.: l. ἐκάστου) τῶν πλευρῶν ἕτερον ἰσοσκελὲς συνιστᾷς πρὸς τῇ περιφερείᾳ τοῦ κύκλου, καὶ τοῦτο ἐφεξῆς ποιῶν ᾧτό ποτε ἐφαρμόσειν τοῦ τελευταίου τριγώνου τὴν πλευρὰν εὐθείαν οὖσαν τῇ περιφερείᾳ. Add. Simpl. ad eundem locum (p. 327 a 36).

ante fr. 104 (ibd.) addendum est frg. 103 a e Stob. ecl. phys. 1. 25, 1: *Ἄντ. (τὸν ἥλιον ἀπεφήνατο ὑπάρχειν) πῦρ ἐπινεμόμενον μὲν τὸν περὶ τὴν γῆν ὑγρὸν ἀέρα, ἀνατολὰς δὲ καὶ δύσεις ποιούμενον τῷ τὸν μὲν ἐπικαιόμενον αἰεὶ προλείπειν τοῦ δ' ὑπονοτιζομένου πάλιν ἀντέχεσθαι.*

Fr. 104 de luna exstat etiam ap. Stob. ecl. phys. 1. 26, 1 et ap. Io. Lydum de mensibus 3, 8. — *ἰδιοφεγγῆ* Stob. S.; *ἰδίῳ μὲν φέγγει* Lyd. — *πυρός* post *ἰσχυροτέρου* cum Stob. del. S.; *φωτὸς* Lyd. — Coniungendum autem cum hoc loco, quod teste Stob. l. d. defectiones lunae fieri dixerant *Ἀλκμαίων Ἡράκλειτος Ἀντιφῶν κατὰ τὴν τοῦ σκαφοειδοῦς στροφήν καὶ τὰς περικλίσεις.*

post fr. 105 add. frg. 105 a ap. Stob. ecl. 1. 8, 40: *Ἀντιφάνης (Ἀντιφῶν Meineke prob. S.) νόημα ἢ μέτρον τὸν χρόνον, οὐχ ὑπόστασιν.*

Fr. 124 p. 132. Harpocratonis locum nunc ita rest. S.: — — *ἀντὶ τοῦ τὸ (διπλάσιον καὶ τὸ) ἡμιόλιον δοῦναι (fort. θεῖναι) ἐν τοῖς λογισμοῖς.*

Fr. 125—133, quae ego libro *περὶ ὁμοιοίας* adscripsi, S. et ipsa ad *Politicum* refert.

Fr. 129 p. 135, 3 ita nunc scribi vult S.: *ἢ ὅστις τοῦ θυμοῦ τὰς παραχρῆμα ἡδονὰς ἐμφράσσων [αὐτὸς ἑαυτὸν] κρατεῖν τε καὶ νικᾶν ἡδυνήθη αὐτὸς ἑαυτόν, quas mutationes necessarias non puto.*

Fr. 131 p. 135, 21 *ἴσα φρονεῖν ἴσα βαίνειν* antea S. rescripserat: nunc *ἴσα φρονοῦντας ἴσα βαίνοντας* sententiae satis convenire ducit. — paullo post pro eo quod est *φέρε δὴ* restit. *φέρε δὲ.*

Fr. 132 p. 137 *εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος θαυμαστῶς ὡς ᾧ μακάριε* nunc S.

Fr. 133 ibd. verba *τό τε μῆκος τοῦ βίου ἡμέρα μιᾶ* del. vult S.

Denique ap. Polluc. II, 224 (p. 143 adn.) quae in cod. Antwerpensi adscripta protulit Ruhnkenius, ita prob. S. emendavit Meinekius: *ἐν τῷ θ' συνόψεως τῶν κατ' ἄνθρωπον.*

INDEX

NOMINUM ET RERUM MEMORABILIVM.

A.

- Ἄβυδος* fr. 67 (Abydenae mulieres).
ἄγαλμα de Palladio Antisth. 1, 3. 2, 3; *ἀγάλματα* signa marmorea Gorg. 1, 18; Alc. 2, 27.
Ἀγαμέμνων Alc. 1, 21.
Ἀθηναῖ 6, 39; Alc. 1, 14. 15.
Ἀθηναῖ Βουλαία 6, 45.
Ἀθηναῖοι 5, 47; 6, 12; Alc. 1, 23. 25.
Ἄϊας Antisth. or. 1.
Ἄϊνος 5, 20. 22. 25. 52. 78.
Ἄϊεως Tegeae rex Alc. 1, 14 sqq.
ἀλιτήριοι sc. *δαίμονες* 4 α 3. 4. β, 8. γ, 7. δ 10.
Ἀλκιβιάδης Cliniae f. fr. XX.
Ἀλκιβιάδης Phegusius fr. 8.
Ἀμπελίνος ab eo qui or. 6 verba facit accusatus 6, 35.
Ἀμυνίας trib. Erechth. 6, 13.
Ἀμφίπολις fr. 25.
ἀνδραποδισμός fr. II.
ἀνδριάντες signa aenea Gorg. 1, 18. Alc. 2, 27 sq. cf. *ἀγάλματα*.
Ἀνδρων psephismatis in Antiphontem auctor fr. 14.
ἀντομνύναι 1, 8.
ἀπαγωγή dicitur causa quae or. 5 agitur 5, 9, et *ἀπάγειν* de eadem 38. 85; cf. *ἐνδεικνύναι*.
ἀπογράφεσθαι (φόνου δίκην) 6, 35 sqq. passim.
Ἀπόληξις Antiphontis accusator fr. 1.
ἀπολογησαμένω τὴν προτέραν ἐξείναι ἐξελθεῖν 5, 13 cf. 4 δ 1; 2 δ 1.
ἀπόταξις fr. 55; cf. *συντέλεια*.
ἀργυροκοπεῖον fr. 36.
ἄριθμός a Palamede inventus G. 2, 30; Alc. 1, 22. 25.
Ἄριστιαν cf. *Ἀμπελίνος* 6, 12. 21. 35.
Ἀρίφρων Alcibiadis tutor fr. 66.
ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 4 β 1 cf. 2. 3. 6 pass.
Ἄσια Alc. 1, 19.
ἀστέγαστον πλοῖον opp. *ἐστεγασμένον* 5, 22.
ἄστν urbs Ath. 1, 14.
ἀτιμοῦσθαι de fals. testium punitio 2 δ 7.
Ἀυγέας Elidis rex Alc. 1, 15.
Ἀῦγη Alei f. Alc. 1, 16.

αὐθέντης qui se ipse interfecit 3 γ 4. 11. δ 4. 9. 10; i. qu. φονεύς 5, 11.
 αὐτοσχεδιάζειν, αὐτοσχεδιαστός (αὐτοσχεδιαστικός) λόγος, αὐτοσχεδιασμός opp. γράφειν etc. Alc. 2. pass.
 αὐτόχειρ qui manu caedem perpetrat 5, 62.
 Ἀφροδίτη venus fr. 88.
 Ἀχαιοί Antisth. 1, 3.
 Ἀχιλλεύς Antisth. 1, 2. 6; 2, 1.

B.

βάρβαροι G. 1, 7; 2, 7. 14 pass. Alc. 1, 26.
 βάσανος et βασανίζειν 1, 6 sqq.; 2 β 7. γ 4. δ 7 sq.; 5, 29 pass.; 6, 23. βασανιστής qui quaestioni praest 1, 10 sq.; 5, 32.
 βάσανος lapis fr. 157.
 βασιλεύς rex sacrorum 6, 38 pass.
 βήμα 6, 40.
 βιβλίον Alc. 2, 1. 15. 28.
 βουλεύσαι (τὸν θάνατον) opp. χειρὶ ἐργάσασθαι 6, 16; i. qu. ἐκ προνοίας ἀποκτείνειν 6, 18; 1, 26 (4 α 7).
 βουλευταί senatores 6, 45. — β. τοῦ θανάτου i. qu. ἐπιβουλεύσας (quod v.) 4 γ 4. δ 5.
 βουλευτήριον 6, 40. 45. 49.
 βουλὴ senatus Quadringentorum 6, 12. 35. 40. 45.

Γ.

Γαληφός fr. 22.
 γνώμας λέγειν 6, 45.
 γοητεία G. 1, 10.

γράμματα invenit Palamedes G. 2, 30; Alc. 1, 22. 24.
 γραμματείδιον i. qu. γραμματεῖον 5, 53—56.
 γραμματεῖον tabulae 1, 10; Alc. 2, 11. 15.
 γράφειν, γραφικὴ δύναμις, γραπτοὶ λόγοι opp. αὐτοσχεδιάζειν etc. Alc. 2 pass. — γράφεσθαι ἐρῶν κλοπῆς 2 α 6, de qua causa γραφή ibd. 7 passim; de aliis accusationibus 2 α 5; fr. 48; de libello in caedis actione 1, 2.
 γραφεῖς pictores G. 1, 18.
 γυμνάσιον 3 α 1 passim.

Δ.

δεκατεταί fr. 10.
 Δελφοί Alc. 1, 14. 17.
 δημοκόινος 1, 20.
 Δημοκράτης Alcibiadis amator fr. 66.
 Δῆμος ὁ Πυριλάμπος fr. 57.
 Δημοσθένης Alcisth. f. fr. III.
 Δημοσθένης orator 6 argum.
 δια μέσον τεῖχος fr. 37.
 διδάσκειν de choro 6, 11.
 διδάσκαλος i. qu. χοροδιδάσκαλος ibd. et 13. διδασκαλεῖον 11.
 Διπύλεια 2 δ 8 (et cf. adn. 6, 39).
 δίκαι ἀπὸ ξυμβόλων 5, 78.
 Διόδοτος Philocreatis frater 6, 16.
 Διομήδης Alc. 1, 5. 7.
 διομόσασθαι (in caedis actione) 1, 28; 5, 11 pass.; 6, 16. 49. 51. διωμοσία 5, 88; 6, 6.
 Διονύσια 6, 11.
 δοκιμάζεσθαι de adolescente fr. 67.
 δορυφόροι tyrannorum satellites fr. 1.

E.

ἐγγύας ἀποκτείνειν 2 β 12.
 ἐγγυητὰς τρεῖς καθιστάναί
 (quominus in vincla reus
 coniciatur) 5, 17.
 εἶργειν ἂν ὁ νόμος εἶργει τὸν
 ἀποκτείναντα 3 α 2. γ 11.
 εἶργεσθαι τῶν προσηκόντων
 de homicida 3 γ 11. εἶργ.
 τῶν νομίμων de caedis reo
 6, 35 sq. cf. 4.
 εἰσαγγέλλειν (εἰς τὴν βουλήν)
 6, 12. 35 sq.
 εἰσάγειν δίκην de magistratu
 6, 42. εἰσάγειν de accusatore
 49.
 εἰσφοραὶ 2 β 12. γ 8.
 Ἐκατομβαιῶν 6, 44.
 ἐκλογεῖς in socia civitate
 fr. 52.
 Ἐκτορος λύτρα Antisth. 1, 2.
 ἐκφέρεσθαι de mortuo 6, 34.
 Ἐλένη G. 1; Antisth. 2, 2;
 Alc. 1, 17.
 Ἑλλάς et Ἕλληνες 5, 13; 6, 51;
 G. 2 pass.; Alc. 1 pass.; 2, 29.
 Ἑλληνοταμίαι 5, 69.
 Ἔλος nomen actori or. V falso
 tributum 5 argum.
 ἐνδεδειγμένος 5, 9 de eadem
 causa quae et ἀπαγωγή
 dicitur. — ἐνδειξις fr. VII.
 Ἐνδεκα 5, 70.
 ἐπέγγρα 6, 11; metaph. 5, 76.
 ἐνθυμήματα opp. ὀνόματα
 Alc. 2, 3. 4. pass.
 ἐνθύμιον, τό (piaculum) 3 α
 2. δ 9. ἐνθύμιος ὁ ἀποθα-
 νῶν γενήσεται 2 γ 10.
 τὸν ἐπιβουλεύσαντα φονεά
 εἶναι lex 4 β 5 (δ 4), rectius
 βουλεύσαντα (qu. v.). — ἐπι-
 βουλή caedis intentio 2 β
 8; 5, 68; ἐξ ἐπιβουλήs (καί

προβουλήs) dolo malo 1, 3;
 2 α 5 (5, 25).
 ἐπιγράμμα carmen sepulcrale
 Alc. 1, 24, scuti insigne
 ibd. 9.
 ἐπιγραφεῖς αἶτον fr. 166.
 ἐπιδείξεις sophistarum Alc.
 2, 29. 31.
 ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων i.
 qu. οἱ ἔνδεκα 5, 17.
 ἐπισκήπτεσθαι caedis actio-
 nem intendere fr. 4.
 ἐπίσκοποι Atheniensium in
 sociis civitatibus fr. 23. 30.
 ἐπισηφίζειν 6, 45.
 ἐπταβόειον τεῖχος de Aiakis
 scuto Antisth. 2, 7.
 ἐπρωδαὶ G. 1, 10.
 ἔρανον συλλέγειν 2 β 9. ἔρα-
 νίζειν τινὶ ibd. 12.
 Ἐρασίστρατος fr. XVI.
 Ἐρεχθίδης tribus 6, [11]. 13.
 ἐρήμην ὀφλεῖν τὴν δίκην 5, 13.
 ἐρημηνεύς G. 2, 7.
 Ἐρωῶν στοά Athenis fr. 38.
 εὐθῆνα 6, 43.
 Εὐμόλπος ὁ Ποσειδῶνος Alc.
 1, 23. — Μουσαῖος ὁ τῶν
 Εὐμόλπιδων ibd. 25.
 Εὐρυβάτης Ulixis praeco Alc.
 1, 6.
 Ἐφιάλτης Periclis socius;
 eius mors 5, 68.

Z.

Ζεὺς Helenae pater G. 1, 3.
 Orphea interficit Alc. 1, 24.
 ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ πάντες 6, 40.
 Ζεὺς Βουλαῖος 6, 45.
 Ζεὺς Κτήσιος 1, 16. 18.
 Ζεὺς Ξένιος Alc. 1, 18.
 ζημιῶν pecunia mulctare 6,
 11.
 ζῶα γεγραμμένα Alc. 2, 27.

H.

- Ἡετιωνεία fr. 5.
 ἠλιακὴ ἢ τῶν θεσμοθετῶν
 6, 21.
 Ἥλις Alc. 1, 15.
 ἠπειρος i. qu. Ἀσία 5, 52. 78.
 Ἡρακλῆς cum Augea bellum
 gerit Alc. 1, 15. Telephi
 pater ibd. Orphei discipu-
 lus ibd. 24. Linum inter-
 ficit ibd. 25.
 Ἡρώδης or. 5.
 ἠρωες 1, 27.

Θ.

- Θαργήλια 6, 11.
 Θαργηλιῶν 6, 42.
 θεοὶ οἱ κάτω 1, 31.
 θεσμοθεταί 6, 21.
 Θετταλία fr. 57.
 Θῆτες fr. 61.
 Θράκες 5, 20. Ath. duce
 Eumolpo bellum inferunt
 Alc. 1, 23. Orphea sepe-
 liunt (Θρηῆες) ibd. 24. —
 Θράκη fr. 49.

I.

- ιδιώται opp. δικασταί 6, 24.
 opp. σοφισταί Alc. 2, 1. 4.
 15.
 ἱερὰ τὰ νομιζόμενα stata
 sacrificia 5, 82.
 ἱεροποιεῖν 6, 45.
 ἱεροσυλεῖν 5, 10 (ἱερῶν κλοπὴ
 dicitur 2 α 6); Antisth. 1,
 3. 6; 2, 3 sq.
 Ἴλιον Antisth. 2, 4; Alc. 1, 16.
 Ἴπποκράτης medicus fr. VI.

K.

- καθάραι τὴν οἰκίαν post
 elatum mortuum 6, 37.
 κακούργοι i. qu. λωποδύται,
 κλέπται κτέ. 2 α 4; δ 5 sq.;
 5, 9 sq. 16. κακουργία 2 γ
 1. κακουργεῖν ibd. 2. κακούρ-
 γημα ibd.; 5, 10.
 Καλλίας fr. VII.
 Καλλιόπη Lini mater Alc.
 1, 25.
 Καλλίστρατος fr. IV.
 Κασάνδρα Alc. 1, 7.
 Κεχροπίς (φυλή) 6, 11. 13.
 Κένταυροι cum Lapithis
 pugnant Alc. 1, 23.
 Κεραμεικός fr. 40.
 κήρυξ in contione Alc. 2, 11.
 κηρύσσειν κακούργημα s.
 κακούργους 2 γ 2; δ 6, de
 qua re κήρυγμα ibd. — ἀπο-
 κηρύττειν et κήρυγμα (pue-
 rum quo quid factum sit
 ignoratur) fr. 66.
 Κινύρας Cypri rex Alc. 1, 20 sq.
 κλέπται 5, 9.
 κληρονομία fr. 7.
 Κλυταιμνήστρα dicitur mulier
 quae maritum interemit 1, 17.
 Κρήτη Alc. 1, 17 sq.
 κύβους Palamedes invenit
 Alc. 1, 22. 27.
 Κύπρος Alc. 1, 20.

Λ.

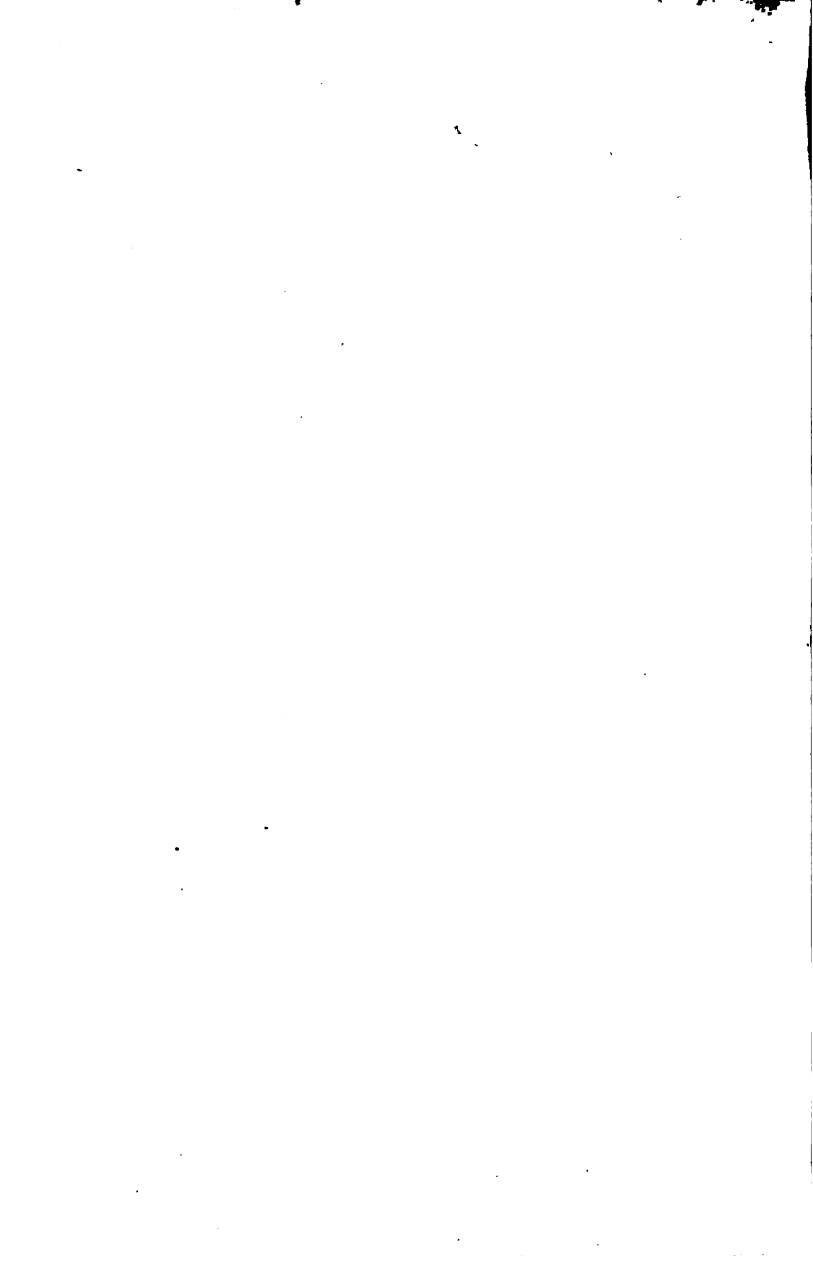
- Λαισποδίας fr. VIII.
 Λακεδαίμων fr. 57.
 Λακίθαι cum Centauris pu-
 gnant Alc. 1, 23.
 λειτουργία 5, 77.
 λέσσαι fr. 41.
 Λήδα Helenae mater G. 1, 3.
 λιβανωτὸν ἐπιτιθέσθαι 1, 18.

- τασκευάζειν H: κατασκευάζει 65 32. νύκτα] νῆσον Aegius
 66 7. τῶν H: τῶν ἀστῶν 24. Ξ H: ἔξης 25. τὴν H: τῆς
 67 8. στρατιὰν H 13. χαλκῇ H: χαλκοῦν 14. Ἀερό-
 πη Pausanias 68 28. μισθοῦ H: μισθὸν δὲ 69 23. Ὀρμέ-
 νιον Wesselingius: Ὀρχομενὸν 70 2. ἀκρωτηριῶ H: ἐπ' ἀκρω-
 τηριῶ 4. κήρυκα H: Κήρυκα 11. κατηκόντισεν H: κατη-
 κόντισεν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας 30. Κέρκης Müllerus 71 1. Λαο-
 μένης H: λανομένης Ἐντελίδης Μενιππίδος Keilius: Ἐντελίδης
 Μενιππίδης 3. Εὐρυ ... Κατύλος*: Εὐρυκάτυλος Ἰπ-
 πόθοος Faber, Ἰππότης H Ὀλυνθος Gales 4. Ἴξαλος? *
 6. Ἴφιδος H: Ἴφιδος Ἄντιφος H: Ἄντιδος Ἄντιόπη
 H: Ἀντιώπης 9. Ἐρατοῦς Aegius: Ἐρατος Ἀσωπίδος H:
 Ἀσωπίδης Ἡιώνης H 11. Οἰστρόβλης: Οἰστρέβλης
 12. Ἐλαχείας H: ἔλευχείας 72 7. ἐνιαυτὸν — γενομένοις φθο-
 ρὰ H: ἐνιαυτοῦ — γενομένης φθορᾶς 14. θεράποντα Faber:
 θεραπεύοντα αὐτοῦς H: αὐτὸν 27. Κλεοδαίου H: κλεο-
 λάου 73 22. καὶ post Ἥλιον, δὲ post ἐνιαυτοῦ om H 32. Ἐκα-
 στον H: ἕκαστος 74 8. Ἄργος H: Ἄργος ἐπὶ τὸν ἴδιον
 17. Τιτᾶνας] τινὰς Faber, Τιτανίους H 22. αὐτὸς Faber
 75 2. Φοινίκην H: τὴν Εὐρώπην 4. ἔρασθεις, ταῦρος H:
 ἔρασθεις πίπτει διὰ τῆς θαλάσσης Ρόδου ἀποπλέων ταῦρος ὃς
 17. κατώκησαν*: κατώκισαν ἐν Φοινίκη*: Φοινίκην
 χώραν κειμένην? * 21. πόλιν] νῆσον Hercherus 76 15. ὄ-
 τι Müllerus: εἴ τι 20. ἐπῆρξεν*: ὑπῆρξεν 26. βαλῶν] λα-
 βῶν Aegius 77 20. νεοδάρτους H: νεοδάρτας 21. κρή-
 νης*: Κρήτης 31. Κρησί*: ἤρωσι 78 3. κἀκείνων*: κἀ-
 κείνων 79 23. Ἄρεος ἴδιον*: αἰδίων 25. βασιλεία Sevinius
 26. δὲ add H 80 3. κρύφα H: Ἥρας κρύφα 14. κε-
 ραννωθῆναι H 81 26. Βαιὸς πόδας αἰνετός? * 28. Ἀ-
 κταίων ἔθανεν Aegius: ἀκταῖον κτεῖναι vel κτεῖνε 30. Ὀμαρ-
 γός*: ὦν Ἄργός 31. Ἐλαψαν Ruhnkenius: ἔδαψαν 82 1.
 πλήθος H: πλήθος αὐτῶ 2. ἐνεποίησε H: ἐποίησε 83 10.

- μετὰ] κατὰ Siebelis 14. Δωτίδος] Χρύσης Aegius 27 Ἐλευ-
 θεραῖς Aegius: ἔλευθέρω 84 1. τὴν τῶν*: τῶν 9. ἄρμα-
 τοδρομεῖν*: ἄρματοδρομεῖν 17. δύο] δ' Valckenarius
 85 13. παρὰ H: περι 18. ἐλέγετο H: ἔλεγε 31. αἰνίγμα
 H: αἰνίγματα 86 4. λύσασι, συνιόντες — ἐξήτουν H
 6. ἐπὰν] ἐπεὶ H 7. πολλῶν Gales: πολλάκις 19. Εὐρυ-
 γανείας τῆς Ἰπέρφαντος Aegius: εὐρυγενείας τῆς τεύθραντος
 87 24. ταύτη H: ταύτης αὐτῶ μάχης*: αὐτῆς 29. ἄν-
 δρα Commelinus: Ἄδραστον 88 1. συναθροίσας] στρατὸν
 συναθροίσας H 5. δὲ addidi 12. νήπιον Commelinus:
 ἦτις νήπιον 24. ἄλματι Valckenarius: ἄρματι 89 24. κρά-
 νειον Aegius: κυάνεον 31. ἀνέκριναν H: ἀνέκρινον δέ-
 κα — τὴν μὲν μίαν — τὰς δὲ ἑννέα Barthius: δεκαεννέα — τὰς
 μὲν ἑννέα — τὰς δὲ δέκα 90 31. τὰς δὲ δέκ'] ἑννέα δ' H
 3. μαντευομένοις H: μαντευόμενος 9. τροπή H: τρόπαιον
 25. ἐξερρόφησεν*: ἐξερρόφησεν αὐτόν 91 10. αὐτὴ — ζῶ-
 σα ἐνεκρύφθη H: αὐτὴν — ζῶσαν ἐνεκρύψατο 17. ἐμβα-
 λοῦσα H: βαλοῦσα 92 18. Θεβῶν H: Θεβαίων 21. μὲν
 H: μὲν μᾶλλον 30. παλινδικίαν λαμβάνειν*: πάλιν διαλαμ-
 βάνειν 93 8. ἑαυτῶ H: ἑαυτοῦ 94 22. Ὄρον] Ὀρεστέα
 Salmasius, Οἰνωτρὸν H 23. Ἀγκύρα] Ἀγήνορα? an Ἀρνω-
 ρὸν? * 95 17. παρθένος H: παρθένον 96 2. Ἀύγη μὲν*:
 αὐτὴ μὲν 9. ἔγημε*: ἔφθειρε 31. προἰεῖσα H 97 1. αὐ-
 τοῦ Hercherus: αὐτῶ 2. ἀπολομένων*: ἀπολλυμένων
 6. μεσημβριοῦντας*: μὴ θηρεύοντας 18. δὲ post Σίσυφος ad-
 didi 28. σπαργάνοις H: πρώτοις 99 14. ὅς] ὄν H, καὶ
 Emperius 22. τῶ — πρὸς*: τὸ — φυνὲν πρὸς 25. ὡς H: ὡς
 δὲ 26. ἐν Ἐριφύλῃ S. Empiricus: Ἐριφύλην 29. Μελησα-
 γόρας H: Μνησαγόρας 100 10. Δορκεύς Pausanias: Δορκυ-
 κλεύς 22. δὲ addidit H 32. δάσειν? * 101 6. ἐπιστρα-
 τεύσαντες H: εἰς Ἀθήνας ἐπιστρατεύσαντες 102 2. δὲ addidi
 103 21. τῆς Emperius: τοῦ 104 3 διηρημένον H: διηρητη-

- μένον 14. μετὰ*: κατὰ 15. τὸν Δία ξίψαι Gales: διαρρι-
 ψαι 16. τοῦτο H 21. Λευκίππην Meziriacus: Λευκίππου
 106 25. αὐτὸ*: αὐτοῦ 106 3. Δηιοπίτης H: Δηϊόπιτης
 107 3. Ἀκταίου] Ἄκτορος Gales 5. φύκην H: φύκην
 108 18. ἃ addidit Emperius 109 30. μεληδὸν Coraes: μέλη
 110 4. ...] εἰς Σκυῖρον παρὰ Λυκομήδει H 17. παῖδα: πα-
 ῖσαν παῖδα 111 9. παῖδα H: παῖδας 20. Φαρνάκην Munke-
 rus: Θανακην τὴν Μεγροσάρου τοῦ Ἰσθμίων βασιλέως ἐγέννησε
 Κινύραν. οὗτος Hercherus: τὴν Μεγροσάρου, Κινύραν τὸν Συ-
 ρίαν βασιλέα ἐγέννησε. Κινύρας οὗτος 112 18. Μύνητος*:
 Μήνητος 114 13. καὶ addidit H παρατίθησι Faber: προ-
 τίθησι 14. διὰ ταχέων Westermannus: διαταχέως 21. τὴν
 μὲν*: τὴν 24. παῖδας μὲν Hercherus: παῖδας 115 2. ἀφίει
 H: ἐφίει 12. παίζουσαν nescio quis 22. κολάζουσιν?*
 28. Ἐνδιος: ἔνδον 116 14. τὴν σφαγὴν*: σφαγὴν 18. Κέ-
 κροπα H: Κέκροπος 21. Πυλλίαν Faber: Πελλίαν 117 4. πο-
 δάουνα φ. Aegius 17. Αἰγυῖς Piersonus: ὁ Ζεὺς 19. Ἀθή-
 νας Meursius: Θήβας 20. ἀγγελθέντος Wytttenbachius: ἐπιελ-
 θόντος 21. αὐτῷ τοῦ H: αὐτοῦ 30. ...] λόγιον ἦν ὅτι?*
 32. Μίνως δὲ Faber: μόνον 118 7. post Αἰγληίδα Gales
 omisit Ἡνθηρίδα Λουσιαν Meursius: Λουταίαν 10. τού-
 του*: τοῦτο 12. αἰρεῖται*: αἰρεῖται 19. ὦν, omisso 20. οὗ-
 τος,*? 27. συνήργησε Commelinus: συνήργασε.

ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΥ
ΑΘΗΝΑΙΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Οὐρανὸς πρῶτος τοῦ παντός ἐδυνάστευσε κόσμον,
 γῆμας δὲ Γῆν ἐτέκνωσε πρῶτους τοὺς ἑκατόγχειρας
 προσαγορευθέντας, Βριάρεων Γύην Κόττον, οἳ μεγέθει
 τε ἀνυπέβλητοι καὶ δυνάμει καθειστήμεσαν, χείρας μὲν
 5 ἀνὰ ἑκατὸν κεφαλὰς δὲ ἀνὰ πενήκοντα ἔχοντες. μετὰ 2
 τούτους δὲ αὐτῷ τεκνοὶ Γῆς Κύκλωπας, Ἄργην Στερό-
 πην Βρόντην, ὧν ἕκαστος εἶχεν ἓνα ὀφθαλμὸν ἐπὶ τοῦ
 μετώπου. ἀλλὰ τούτους μὲν Οὐρανὸς δῆσας εἰς Τάρ-
 τaron ἔρριψε (τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἄδου,
 10 τοσοῦτον ἀπὸ γῆς ἔχων διάστημα ὅσον ἀπ' οὐρανοῦ γῆ),
 τεκνοὶ δὲ αὐτῆς ἐκ Γῆς παῖδας μὲν τοὺς Τιτᾶνας προσ- 3
 αγορευθέντας, Ὠκεανὸν Κοῖον Ὑπερίωνα Κρόνον Ἴαπε-
 τὸν καὶ νεώτατον ἀπάντων Κρόνον, θυγατέρας δὲ τὰς
 κληθείσας Τιτανίδας, Τηθύν Ῥέαν Θέμιν Μνημοσύνην
 15 Φοίβην Διώνην Θείαν.

ἀνανακτοῦσα δὲ Γῆ ἐπὶ τῇ ἀπωλείᾳ τῶν εἰς Τάρτα- 4
 ρον ῥιφθέντων παίδων πείθει τοὺς Τιτᾶνας ἐπιθέσθαι
 τῷ πατρί, καὶ δέδωσιν ἄδαμαντίνην ἄρπην Κρόνῳ. οἳ
 δὲ Ὠκεανοῦ χωρὶς ἐπιτίθενται, καὶ Κρόνος ἀποτέμνων
 20 τὰ αἰδοῖα τοῦ πατρὸς εἰς τὴν θάλασσαν ἀφίησιν. ἐκ δὲ
 τῶν σταλαγμῶν τοῦ ῥέοντος αἵματος ἐρινύες ἐγένοντο,
 Ἀληκτὴ Τισιφόνη Μέγαιρα. τῆς δὲ ἀρχῆς ἐκβαλόντες
 τοὺς τε καταταρταρωθέντας ἀνήγαγον ἀδελφοὺς καὶ
 τὴν ἀρχὴν Κρόνῳ παρέδοσαν.

25 ὃ δὲ τούτους μὲν ἐν τῷ Ταρτάρῳ πάλιν δῆσας 5
 καθείρξε, τὴν δὲ ἀδελφὴν Ῥέαν γῆμας, ἐπειδὴ Γῆ τε
 καὶ Οὐρανὸς ἐθεσπιώδουν αὐτῷ λέγοντες ὑπὸ παιδὸς
 ἰδίου τὴν ἀρχὴν ἀφαιρεθήσεσθαι, κατέπινε τὰ γεννώ-
 μενα. καὶ πρῶτην μὲν γεννηθεῖσαν Ἔστίαν κατέπιεν,

εἶτα Δῆμητραν καὶ Ἥραν, μεθ' ἧς Πλούτωνα καὶ Πο-
 6 σειδῶνα. ὀργισθεῖσα δὲ ἐπὶ τούτοις Ἑρέα παραγίνεται
 μὲν εἰς Κρήτην, ὀπηνίκα τὸν Δία ἐγκυμονοῦσα ἐτύγγανε,
 γεννᾷ δὲ ἐν ἄνθρω τῆς Δίκτης Δία, καὶ τοῦτον δίδωσι
 τρέφεσθαι Κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμ-
 7 φαις, Ἀδραστεία τε καὶ Ἴδη. αὐταὶ μὲν οὖν τὸν παῖδα
 ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείας γάλακτι, οἱ δὲ Κούρητες
 ἔνοπλοι ἐν τῷ ἄνθρω τὸ βρέφος φυλάσσοντες τοῖς δόρασι
 τὰς ἀσπίδας συνέκρουον, ἵνα μὴ τῆς τοῦ παιδὸς φωνῆς
 ὁ Κρόνος ἀκούσῃ. Ἑρέα δὲ λίθον σπαργανώσασα ἔδωκε
 10 Κρόνῳ καταπιεῖν ὡς τὸν γεγεννημένον παῖδα.

2 ἐπειδὴ δὲ Ζεὺς ἐγενήθη τέλειος, λαμβάνει Μῆτιν
 τὴν Ὠκεανοῦ συνεργόν, ἣ δίδωσι Κρόνῳ καταπιεῖν φάρ-
 μακον, ὑφ' οὗ ἐκεῖνος ἀναγκασθεὶς πρῶτον μὲν ἔξεμει
 τὸν λίθον, ἔπειτα τοὺς παῖδας οὓς κατέπιε· μεθ' ὧν 15
 Ζεὺς τὸν πρὸς Κρόνον καὶ Τιτᾶνας ἐξήνεγκε πόλεμον.
 2 μαχομένων δὲ αὐτῶν ἐνιαυτοὺς δέκα, ἣ Γῆ τῷ Διὶ
 ἔχρησε τὴν νίκην, τοὺς καταταρταρωθέντας ἀνέχη συμ-
 μάχους· ὃ δὲ τὴν φρουροῦσαν αὐτῶν τὰ δεσμὰ Κάμπην
 3 ἀποκτείνας ἔλυσε. καὶ Κύκλωπες τότε Διὶ μὲν διδόασιν 20
 βροντὴν καὶ ἀστραπὴν καὶ κεραυνόν, Πλούτωνι δὲ κυ-
 4 νέην, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν· οἱ δὲ τούτοις ὀπλισθέν-
 τες κρατοῦσιν Τιτάνων, καὶ καθείρξαντες αὐτοὺς ἐν τῷ
 Ταρτάρῳ τοὺς ἑκατόγχειρας καθιστᾷσι φύλακας. αὐτοὶ
 δὲ διακληροῦνται περὶ τῆς ἀρχῆς, καὶ λαγχάνει Ζεὺς 25
 μὲν τὴν ἐν οὐρανῷ δυναστείαν, Ποσειδῶν δὲ τὴν ἐν
 θαλάσῃ, Πλούτων δὲ τὴν ἐν Ἅδου.

2 ἐγένοντο δὲ Τιτάνων ἔκγονοι Ὠκεανοῦ μὲν καὶ Τη-
 θύος Ὠκεανίδες [τρισχίλια], Ἀσία Στυξ Ἥλέκτρα Δω-
 ρίς Εὐρυνόμη Ἀμφιτρίτη Μῆτις, Κόλον δὲ καὶ Φοίβης 30
 Ἀστερία καὶ Λητώ, Ὑπερίωνος δὲ καὶ Θείας Ἥως Ἥλιος
 Σελήνη, Κριοῦ δὲ καὶ Εὐρυβίας τῆς Πόντου Ἀστρατος

Πάλλας Πέρσης, Ἰαπετοῦ δὲ καὶ Ἀσίας τῆς Ὠκεανοῦ³
 Ἄτλας, ὃς ἔχει τοῖς ὤμοις τὸν οὐρανόν, καὶ Προμηθεὺς
 καὶ Ἐπιμηθεὺς καὶ Μεινοίτιος, ὃν κεραυνώσας ἐν τῇ
 τιτανομαχίᾳ Ζεὺς κατεταρτάρωσεν. ἐγένετο δὲ καὶ Κρό-⁴
 5 νου καὶ Φιλύρας Χείρων διφυῆς Κένταυρος, Ἡοῦς δὲ
 καὶ Ἀστράλου ἄνεμοι καὶ ἄστρα, Πέρσου δὲ καὶ Ἀστε-
 ρίας Ἐκάτη, Πάλλαντος δὲ καὶ Στυγὸς τῆς Ὠκεανοῦ
 Νίκη Κράτος Ζῆλος Βία. τὸ δὲ τῆς Στυγὸς ὕδωρ ἐκ⁵
 πέτρας ἐν Ἄδου ῥέου Ζεὺς ἐποίησεν ὄρκον, ταύτην αὐτῇ
 10 τιμὴν διδοὺς ἀνθ' ὧν αὐτῷ κατὰ Τιτάνων μετὰ τῶν
 παίδων συνεμάχησε.

Πόντου δὲ καὶ Γῆς Φόρκος Θαύμας Νηρεὺς Εὐρυ-⁶
 βία Κητώ. Θαύμαντος μὲν οὖν καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ὠκε-
 νου Ἴρις καὶ ἄρπυιαι, Ἀελλῶ καὶ Ὀκυπέτη, Φόρκου δὲ
 15 καὶ Κητοῦς Φορκίδες (καὶ) Γοργόνες, περὶ ὧν ἐροῦμεν
 ὅταν τὰ κατὰ Περσέα λέξωμεν, Νηρέως δὲ καὶ Δωρίδος⁷
 τῆς Ὠκεανοῦ Νηρηίδες, ὧν τὰ ὀνόματα Κυμοδόη Σπειῶ
 Γλαυκονόμη Ναυσιδόη Ἀλή, Ἐρατῶ Σαῶ Ἀμφιτρότη
 Εὐνίκη Θέτις, Εὐλιμένη Ἀγανὴ Εὐδώρη Δωτῶ Φέ-
 20 ρουσα, Γαλάτεια Ἀκταίη Ποντομέδουσα Ἴπποδόη Λυ-
 σιάνασσα, Κυμῶ Ἠιόνη Ἀλιμήδη Πληξάουρη Εὐκράτη,
 Πρωτῶ Καλυψῶ Πανόπη Κραντῶ Νεόμηρις, Ἴππονόη
 Δηιάνειρα Πολυνόη Ἀντωνόη Μελλίτη, Διώνη Νησαίη
 Δηρῶ Εὐαγόρη Ψαμάθη, Εὐμόλπη Ἴόνη Δυναμένη
 25 Κητῶ Λιμνώρεια.

Ζεὺς δὲ γαμῆ μὲν Ἦραν, καὶ τεκνοὶ Ἦβην Εἰλεί-³
 θυϊαν Ἄρην, μίγνυται δὲ πολλαῖς θνηταῖς τε καὶ ἀθα-
 νάτοις γυναιξίν. ἐκ μὲν οὖν Θέμιδος τῆς Οὐρανοῦ γενναῖ
 θυγατέρας ὦρας, Εἰρήνην Εὐνομίαν Δίκην, μοίρας,
 30 Κλωθῶ Λάχεσιν Ἄτροπον, ἐκ Διώνης δὲ Ἀφροδίτην,
 ἐξ Εὐφροσύνης δὲ τῆς Ὠκεανοῦ χάριτας, Ἀγλαίην Εὐ-²
 φροσύνην Θάλειαν, ἐκ δὲ Στυγὸς Περσεφόνην, ἐκ δὲ

Μνημοσύνης μούσας, πρώτην μὲν Καλλιόπην, εἶτα Κλειῶ Μελπομένην Εὐτέρπην Ἐρατὴν Τερψιχόρην Οὐρανίαν Θάλειαν Πολυμνίαν.

- 2 Καλλιόπης μὲν οὖν καὶ Οἰάγρον, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀπόλλωνος, Λίνος, ὃν Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ Ὀρφεὺς 5 ὁ ἀσκήσας κιθαρωδίαν, ὃς ἄδων ἐκίνει λίθους τε καὶ δένδρα. ἀποθανούσης δὲ Εὐρουδίκης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, δηχθείσης ὑπὸ ὄφρα, κατήλθεν εἰς Ἄδου θέλων ἀναγαγεῖν αὐτήν, καὶ Πλούτωνα ἐπεισεν ἀναπέμψαι. ὁ δὲ ὑπέσχετο τοῦτο ποιήσειν, ἂν μὴ πορευόμενος Ὀρφεὺς 10 ἐπιστραφῆ πρὶν εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ παραγενέσθαι· ὁ δὲ ἀπιστῶν ἐπιστραφεὶς ἐθεάσατο τὴν γυναῖκα, ἣ δὲ 3 πάλιν ὑπέστρεψεν. εὗρε δὲ Ὀρφεὺς καὶ τὰ Διονύσου μυστήρια, καὶ τέθραπται περὶ τὴν Πιερίαν διασπασθεὶς 3 ὑπὸ τῶν μαινάδων. Κλειῶ δὲ Πιέρου τοῦ Μάγνητος 15 ἠράσθη κατὰ μῆνιν Ἀφροδίτης (ἠνείδισε γὰρ αὐτῇ τὸν τοῦ Ἀδωνίδος ἔρωτα), συνελθοῦσα δὲ ἐγέννησεν ἕξ αὐτοῦ παῖδα Ἰάκινθον, οὗ Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος καὶ Ἀργιόπης νύμφης ἔσχεν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν 2 ἀρρένων. ἀλλ' Ἰάκινθον μὲν ὕστερον Ἀπόλλων ἐρώ- 20 μενον ὄντα δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε, Θάμυρις δὲ κάλλει διευεγκῶν καὶ κιθαρωδία περὶ μουσικῆς ἤρισε μούσαις, συνθέμενος, ἂν μὲν κρείττων εὐρεθῆ, πλησιάσσειν πάσαις, ἔαν δὲ ἠττηθῆ, στερηθήσεται οὐ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. καθυπέρετραί δὲ αἱ μοῦσαι γενόμεναι καὶ 25 τῶν ὀμμάτων αὐτὸν καὶ τῆς κιθαρωδίας ἐστέρησαν. 4 Εὐτέρπης δὲ καὶ ποταμοῦ Στρυμόνος Ῥῆσος, ὃν ἐν Τροίᾳ Διομήδης ἀπέκτεινεν· ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσιν ὅτι Καλλιόπης ὑπῆρχεν. Θαλείας δὲ καὶ Ἀπόλλωνος ἐγένοντο Κορύβαντες, Μελπομένης δὲ καὶ Ἀχελῷου Σειρήνες, περὶ 30 ὧν ἐν τοῖς περὶ Ὀδυσσέως ἐροῦμεν.
- 5 Ἦρα δὲ χωρὶς εὐνής ἐγέννησεν Ἥφαιστον· ὡς δὲ

Ὅμηρος λέγει, καὶ τοῦτον ἐκ Διὸς ἐγέννησε. φέρεται δὲ αὐτὸν ἐξ οὐρανοῦ Ζεὺς Ἥρα δεθείσῃ βοηθοῦντα· ταύτην γὰρ ἐξεκρέμασε Ζεὺς ἐξ Ὀλύμπου χειμῶνα ἐπιπέψασαν Ἥρακλει, ὅτε Τροίαν ἐλὼν ἐπλεε· πεσόντα δὲ 5 Ἥφαιστον ἐν Ἀθήνῃσιν καὶ πηρωθέντα τὰς βάσεις διέσωσε Θέτις.

μίννυται δὲ Ζεὺς Μήτηρι, μεταβαλλούσῃ εἰς πολλὰς 6 ἰδέας ὑπὲρ τοῦ μὴ συνελθεῖν, καὶ αὐτὴν γενομένην ἔγκυον καταπίνει φθάσας, ἐπειπερ ἔλεγε γεννήσειν καὶ 10 ὅσα μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενέσθαι κόρην, ὅς οὐρανοῦ δυνάστης γενήσεται. τοῦτο φοβηθεὶς κατέπιεν αὐτήν. ὡς δὲ ὁ τῆς γενέσεως ἐνέστη χρόνος, πλήξαντος αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν πελέκει Προμηθεὺς ἢ καθάπερ ἄλλοι λέγουσιν Ἥφαιστον, ἐκ κορυφῆς, ἐπὶ ποταμοῦ Τρί- 15 τῶνος, Ἀθηναῶν σὺν ὄπλοις ἀνέθορον.

τῶν δὲ Κόλου θυγατέρων Ἀστερία μὲν ὁμοιωθεῖσα 4 ὄρνυμι ἑαυτὴν εἰς θάλασσαν ἔριψε, φεύγουσα τὴν πρὸς Δία συνουσίαν· καὶ πόλις ἀπ' ἐκείνης Ἀστερία πρῶτον κληθεῖσα, ὕστερον δὲ Δήλος. Αἰτῶ δὲ συνελ- 2 20 δοῦσα Διὶ κατὰ τὴν γῆν ἄπασαν ὑφ' Ἥρας ἠλαύνετο, μέχρις εἰς Δήλον ἐλθοῦσα γενναῖα πρῶτην Ἀρτεμιν, ὑφ' ἧς μαιωθεῖσα ὕστερον Ἀπόλλωνα ἐγέννησεν.

Ἀρτεμις μὲν οὖν τὰ περὶ θήραν ἀσκήσασα παρθένος 3 ἔμεινε, Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ 25 τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Θύμβρεως ἤκεν εἰς Δελφούς, χρησμοφδοῦσης τότε Θέμιδος· ὡς δὲ ὁ φρουρῶν τὸ μαντεῖον Πύθων ὄφις ἐκώλυεν αὐτὸν παρελθεῖν ἐπὶ τὸ χάσμα, τοῦτον ἀνελὼν τὸ μαντεῖον παραλαμβάνει. κτε- 4 νει δὲ μετ' οὐ πολὺ καὶ Τιτυόν, ὅς ἦν Διὸς υἱὸς καὶ τῆς 30 Ὀρχομενοῦ θυγατρὸς Ἐλάφης, ἦν Ζεὺς, ἐπειδὴ συνῆλθε, δείσας Ἥραν ὑπὸ γῆν ἔκρυψε, καὶ τὸν κνοφορηθέντα παῖδα Τιτυὸν ὑπερμεγέθη εἰς φῶς ἀνήγαγε.

- 5 οὗτος ἐρχόμενος εἰς Πυθῶ Ἀητῶ θεωρήσας, πόθῳ κατα-
 σχεθεῖς ἐπισπᾶται· ἢ δὲ τοὺς παῖδας ἐπικαλεῖται, καὶ
 κατατοξεύουσιν αὐτόν. κολάζεται δὲ καὶ μετὰ θάνατον·
 γῦπες γὰρ αὐτοῦ τὴν καρδίαν ἐν Ἄδου ἐσθίουσιν.
- 2 ἀπέκτεινε δὲ Ἀπόλλων καὶ τὸν Ὀλύμπου παῖδα 5
 Μαρσύαν. οὗτος γὰρ εὐρῶν ἀγλούς οὖς ἔρριπεν Ἀθηναῖ
 διὰ τὸ τὴν ὄψιν αὐτῆς ποιεῖν ἄμορφον, ἦλθεν εἰς ἔριν
 2 περὶ μουσικῆς Ἀπόλλωνι. συνθραμμένων δὲ αὐτῶν ἵνα
 ὁ νικῆσας ὁ βούλεται διαδῆ τὸν ἡττημένον, τῆς κρίσεως
 γινομένης τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων, 10
 καὶ ταῦτὸ ποιεῖν ἐκέλευσε τὸν Μαρσύαν· τοῦ δὲ ἀδυ-
 νατοῦντος εὐρεθεῖς κρείσσων ὁ Ἀπόλλων, κρεμάσας
 τὸν Μαρσύαν ἐκ τινος ὑπερτενοῦς πίτυος, ἐκταμῶν τὸ
 δέγμα οὕτως διέφθειρεν.
- 3 Ὀρίωνα δὲ Ἄρτεμις ἀπέκτεινεν ἐν Δήλῳ. τοῦτον 15
 γηγενῆ λέγουσιν ὑπερμεγέθη τὸ σῶμα· Φερεκύδης δὲ
 αὐτὸν Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυάλης λέγει. ἐδωρήσατο δὲ
 2 αὐτῷ Ποσειδῶν διαβαίνειν τὴν θάλασσαν. οὗτος ἔγρημε
 μὲν Σίδην, ἣν ἔρριπεν εἰς Ἄδου περὶ μορφῆς ἐρίσασαν
 Ἥρα· αὐτῆς δὲ ἐλθὼν εἰς Χίον Μερόπην τὴν Οἰνοπίω- 20
 νος ἐμνηστεύσατο. μεθύσας δὲ Οἰνοπίων αὐτὸν κοιμώ-
 3 μενον ἐτύφλωσε καὶ παρὰ τοῖς αἰγιαλοῖς ἔρριπεν. ὁ δὲ
 ἐπὶ τὸ χαλκεῖον ἐλθὼν καὶ ἀρπάσας παῖδα ἕνα, ἐπὶ τῶν
 ὤμων ἐπιθήμενος ἐκέλευσε ποδηγεῖν πρὸς τὰς ἀνατολάς.
 ἐκεῖ δὲ παραγενόμενος ἀνέβλεψεν ἐκκαεῖς ὑπὸ τῆς ἡλια- 25
 κῆς ἀκτίνος, καὶ διὰ ταχέων ἐπὶ τὸν Οἰνοπίωνα ἔσπευ-
 4 δεν. ἀλλὰ τῷ μὲν Ποσειδῶν ἠφαιστότενυκτον ὑπὸ γῆν
 κατεσκεύασεν οἶκον, Ὀρίωνος δὲ Ἥως ἐρασθεῖσα ἤφ-
 πασε καὶ ἐκόμισεν εἰς Δήλον· ἐπολεῖ γὰρ αὐτὴν Ἄφρο-
 5 δίτη συνεχῶς ἐραῦν, ὅτι Ἄρει συννευνάσθη. ὁ δὲ Ὀρίων, 30
 ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, ἀνηρέθη δισκεύειν Ἄρτεμιν προ-
 καλούμενος, ὡς δὲ τινες, βιαζόμενος Ὀρίων μίαν τῶν ἐξ

Ἵπερβορέων παραγενομένων παρθένων ὑπ' Ἀρτέμιδος
 ἐτοξεύθη.

Ποσειδῶν δὲ Ἀμφιπρίτην τὴν Ὠκεανοῦ γαμεί, καὶ δ
 αὐτῷ γίνεται Τρίτων καὶ Ῥόδη, ἣν Ἥλιος ἐγημε.

5 Πλούτων δὲ Περσεφόνης ἐρασθεῖς, Διὸς συνερ-5
 γοῦντος ἤρπασεν αὐτὴν κρύφα. Δήμητρα δὲ μετὰ λαμ-
 πάδων νυκτός τε καὶ ἡμέρας κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν ζη-
 τοῦσα περιήρει· μαθοῦσα δὲ παρ' Ἑρμιονέων ὅτι Πλού-
 των αὐτὴν ἤρπασεν, ὀργιζομένη θεοῖς ἀπέλιπεν οὐρα-
 10 νόν, εἰκασθεῖσα δὲ γυναικὶ ἤκεν εἰς Ἐλευσίνα. καὶ 2
 πρῶτον μὲν ἐπὶ τὴν ἀπ' ἐκείνης κληθεῖσαν Ἀγέλαστον
 ἐκάθισε πέτραν παρὰ τὸ Καλλίχορον φρέαρ καλούμενον,
 ἔπειτα πρὸς Κελεὸν ἐλθοῦσα τὸν βασιλεύοντα τότε 3
 Ἐλευσινίων, ἕνδον οὐσῶν γυναικῶν, καὶ λεγουσῶν
 15 τούτων παρ' αὐτὰς καθέζεσθαι, γραιὸν τις Ἰάμβη σκώ-
 ψασα τὴν θεὸν ἐποίησε μειδιᾶσαι. διὰ τοῦτο ἐν τοῖς
 θεσμοφορίοις τὰς γυναικὰς σκώπτειν λέγουσιν.

ὄντος δὲ τῆ τοῦ Κελεοῦ γυναικὶ Μετανείρα παιδίον, 4
 τοῦτο ἔτρεφεν ἢ Δημήτηρ παραλαβοῦσα· βουλομένη δὲ
 20 αὐτὸ ἀθάνατον ποιῆσαι, τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει
 τὸ βρέφος καὶ περιήρει τὰς θνητὰς σάρκας αὐτοῦ. καθ'
 ἡμέραν δὲ παραδόξως αὐξανομένου τοῦ Δημοφῶντος
 (τοῦτο γὰρ ἦν ὄνομα τῷ παιδί) ἐπετήρησεν ἢ Πραξιθέα,
 καὶ καταλαβοῦσα εἰς πῦρ ἐγκεκρυμμένον ἀνεβόησε· διό-
 25 περ τὸ μὲν βρέφος ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀνηλώθη, ἢ θεὰ δὲ
 αὐτὴν ἐξέφηνε. Τριπτολέμῳ δὲ τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν 2
 Μετανείρας παίδων δίφρον κατασκευάσασα πτηνῶν
 δρακόντων καὶ πυρὸν ἔδωκεν, ᾧ τὴν ὅλην οἰκουμένην
 δι' οὐρανοῦ αἰρόμενος κατέσπειρε. Πανύασις δὲ Τρι-
 30 πτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει· φησὶ γὰρ Δήμητραν πρὸς
 αὐτὸν ἐλθεῖν. Φερεκύδης δὲ φησὶν αὐτὸν υἱὸν Οὐρα-
 νοῦ καὶ Γῆς.

- 3 Διὸς δὲ Πλούτωνι τὴν Κόρην ἀναπέμψαι κελεύσαντος, ὁ Πλούτων, ἵνα μὴ πολὺν χρόνον παρὰ τῆ μητρὶ καταμείνῃ, φοιᾶς ἔδωκεν αὐτῇ φαγεῖν κόκκον. ἡ δὲ οὐ προϊδομένη τὸ συμβησόμενον κατηνάλωσεν αὐτόν. καταμαρτυρήσαντος δὲ αὐτῆς Ἀσκαλάφου τοῦ Ἀχέρον-5 τος καὶ Γοργύρας, τούτῳ μὲν Δημήτηρ ἐν Ἄδου βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, Περσεφόνη δὲ καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν τὸ μὲν τρίτον μετὰ Πλούτωνος ἠναγκάσθη μένειν, τὸ δὲ λοιπὸν παρὰ τοῖς θεοῖς.
- 6 περὶ μὲν οὖν Δήμητρος ταῦτα λέγεται· Γῆ δὲ περὶ 10 Τιτάνων ἀγανακτοῦσα γεννᾷ Γίγαντας ἐξ Οὐρανοῦ, μεγέθει μὲν σωμαίων ἀνυπερβλήτους, δυνάμει δὲ ἀκαταγώνιστους, οἱ φοβεροὶ μὲν ταῖς ὄψεσι κατεφάνοντο, καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γεινίων, εἶχον δὲ τὰς βάσεις φολίδας δρακόντων. ἐγέ-15 νοντο δέ, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἐν Φλέγραις, ὡς δὲ ἄλλοι, ἐν Παλλήνῃ. ἠκόντιζον δὲ εἰς οὐρανὸν πέτρας καὶ ὄρνυς ἡμμένας. διέφερε δὲ πάντων Πορφυρίων τε 3 καὶ Ἀλκονοεύς, ὃς δὴ καὶ ἀθάνατος ἦν ἐν ἧπερ ἐγεννήθη γῆ μαχόμενος. οὗτος δὲ καὶ τὰς Ἥλλου βόας ἐξ 4 Ἐρυθείας ἤλασε. τοῖς δὲ θεοῖς λόγιον ἦν ὑπὸ θεῶν μὲν μηδένα τῶν Γιγάντων ἀπολέσθαι δύνασθαι, συμμαχοῦν-5 τος δὲ θνητοῦ τινὸς τελευτήσῃν. αἰσθομένη δὲ Γῆ τοῦτο ἐξήτει φάρμακον, ἵνα μὴδ' ὑπὸ θνητοῦ θνηθῶσιν ἀπολέσθαι. Ζεὺς δὲ ἀπειπῶν φαίνειν Ἅοι τε καὶ 25 Σελήνῃ καὶ Ἥλῳ τὸ μὲν φάρμακον αὐτὸς ἔταμε φθάσας, Ἡρακλῆα δὲ σύμμαχον δι' Ἀθηνᾶς ἐπεκαλέσατο. κάκεινος πρῶτον μὲν ἐτόξευσεν Ἀλκονοέα· ὃ δὲ ἐπὶ τῆς γῆς μᾶλλον ἀνεθάλλετο· Ἀθηνᾶς δὲ ὑποθεμένης ἔξω τῆς Παλλήνης εἵλκυσεν αὐτόν. κάκεινος μὲν οὕτως ἐτε-30 2 λεύτα, Πορφυρίων δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ μάχην ἐφώφησε καὶ Ἡρᾶ. Ζεὺς δὲ αὐτῷ πόθον Ἡρας ἐνέβαλεν, ἥτις

καὶ καταρρηγνύντος αὐτοῦ τοὺς πέπλους καὶ βιάζεσθαι
 θέλοντος βοηθοὺς ἐπεκαλεῖτο· καὶ Διὸς κεραυνώσαν-
 τος αὐτὸν Ἡρακλῆς τοξεύσας ἀπέκτεινε. τῶν δὲ λοιπῶν 2
 Ἀπόλλων μὲν Ἐφιάλτου τὸν ἀριστερὸν ἐτόξευσεν ὀφθαλ-
 μόν, Ἡρακλῆς δὲ τὸν δεξιόν· Εὐρύτου δὲ θυρσῶ Διό-
 νυσος ἔκτεινε, Κλυτίου δέ, φασίν, Ἐκάτη, μᾶλλον δὲ
 Ἡφαιστος βαλὼν μύδροις. Ἀθηναῖα δὲ Ἐγκελάδῳ φεύ- 3
 γοντι Σικελίαν ἐπέριψε τὴν νῆσον, Πάλλαντος δὲ τὴν
 δορὰν ἐκτεμοῦσα ταύτη κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέ-
 10 σκεπε σῶμα. Πολυβώτης δὲ διὰ τῆς θαλάσσης διωχθεὶς 4
 ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος ἤκεν εἰς Κῶ· Ποσειδῶν δὲ τῆς
 νήσου μέρος ἀπορρήξας ἐπέριψεν αὐτῷ, τὸ λεγόμενον
 Νίσυρον. Ἐρμῆς δὲ τὴν Ἄιδος κυνέην ἔχων κατὰ τὴν 5
 μάχην Ἰππόλυτου ἀπέκτεινεν, Ἄρτεμις δὲ Γρατίωνα,
 15 μοῖραι δὲ Ἄγριον καὶ Θόωνα χαλκίοις ῥοπάλοις μαχομέ-
 νους. τοὺς δὲ ἄλλους κεραυνοῖς Ζεὺς βαλὼν διέφθειρε.
 πάντας δὲ Ἡρακλῆς ἀπολλυμένους ἐτόξευσεν.

ὡς δὲ ἐκράτησαν οἱ θεοὶ τῶν Γιγάντων, Γῆ μᾶλλον 3
 χολωθεῖσα μίγνυται Ταρτάρῳ, καὶ γενναῖ Τυφῶνα ἐν
 20 Κιλικίᾳ, μεμιγμένην ἔχοντα φύσιν ἀνδρὸς καὶ θηρίου.
 οὗτος [μὲν] καὶ μεγέθει καὶ δυνάμει πάντων διήνεγκεν 2
 ὄσους ἐγέννησε Γῆ, ἣν δὲ αὐτῷ τὰ μὲν ἄκρι μηρῶν ἄπλε-
 τον μέγεθος ἀνδρόμορφον, ὥστε ὑπερέχειν μὲν πάντων
 τῶν ὄρων, ἣ δὲ κεφαλὴ πολλάκις τῶν ἄστρον ἔψαυε·
 25 χεῖρας δὲ εἶχε τὴν μὲν ἐπὶ τὴν ἐσπέραν ἐκτεινομένην 3
 τὴν δὲ ἐπὶ τὰς ἀνατολάς· ἐκ τούτων δὲ ἐξείχον ἑκατὸν
 κεφαλαὶ δρακόντων. τὰ δὲ ἀπὸ μηρῶν σπείρας εἶχεν 4
 ὑπερμεγέθεις ἐχιδνῶν, ὧν ὅλκοι πρὸς αὐτὴν ἐκτεινόμε-
 νοι κορυφὴν συριγμὸν πολὺν ἐξέλεσαν. πᾶν δὲ αὐτοῦ τὸ
 30 σῶμα κατεπτέρωτο, ἀνχημηραὶ δὲ ἐκ κεφαλῆς καὶ γε-
 νείων τρίχες ἐξηνεμοῦντο, πῦρ δὲ ἐδέσκετο τοῖς ἄμμασι.
 τοιοῦτος ὦν ὁ Τυφῶν καὶ τηλικούτος ἡμμένας βάλλων 5

πέτρας ἐπ' αὐτὸν τὸν οὐρανὸν μετὰ συριγμῶν ὁμοῦ καὶ
 βοῆς ἐφέρετο· πολλή δὲ ἐκ τοῦ στόματος πυρὸς ἐξέ-
 6 βρασσε ζάλη. θεοὶ δὲ ὡς εἶδον αὐτὸν ἐπ' οὐρανὸν ὀρ-
 μώμενον, εἰς Αἴγυπτον φυγάδες ἐφέροντο, καὶ διωκό-
 7 μενοι τὰς ἰδέας μετέβαλον εἰς ζῷα. Ζεὺς δὲ πόρρω μὲν 5
 ὄντα Τυφῶνα ἔβαλλε κερανοῖς, πλησίον δὲ γενόμενον
 ἄδαμαντίνῃ κατέπτηξεν ἄρπη, καὶ φεύγοντα ἄχρι τοῦ
 Κασίου ὄρους συνεδίωξε· τοῦτο δὲ ὑπέρκειται Συρίας.
 κείθι δὲ αὐτὸν κατατετρομένον ἰδὼν εἰς χεῖρας συνέ-
 8 βαλε. Τυφῶν δὲ ταῖς σπείραις περιπλεχθεὶς κατέσχευεν 10
 αὐτόν, καὶ τὴν ἄρπην περιελόμενος τὰ τε τῶν χειρῶν
 καὶ τῶν ποδῶν διέτεμε νεῦρα, ἀράμενος δὲ ἐπὶ τῶν
 ὤμων διεκόμισεν αὐτὸν διὰ τῆς θαλάσσης εἰς Κιλικίαν
 9 καὶ παρελθὼν εἰς τὸ Κωρύκιον ἄντρον κατέθετο. ὁμοίως
 δὲ καὶ τὰ νεῦρα κρύψας ἄρκτου δορᾷ κείθι ἀπέθετο, 15
 καὶ <φύλακα> κατέστησε Δελφύνην δράκαιναν· ἡμίθρη
 δὲ ἦν αὕτη ἡ κόρη. Ἑρμῆς δὲ καὶ Αἰγίπαν ἐκκλέψαν-
 10 τες τὰ νεῦρα ἤρμωσαν τῷ Διὶ λαθόντες. Ζεὺς δὲ τὴν
 ἰδίαν ἀνακομισάμενος ἰσχὺν ἐξαίφνης ἐξ οὐρανοῦ, ἐπὶ
 πτηνῶν ὀχούμενος ἵππων ἄρματι, βάλλων κερανοῖς 20
 ἐπ' ὄρος ἐδίωξε Τυφῶνα τὸ λεγόμενον Νῦσαν, ὅπου
 μοῖραι αὐτὸν διωχθέντα ἠπάτησαν· πεισθεὶς γὰρ ὅτι
 ῥωσθήσεται μᾶλλον, ἐγέυσατο τῶν ἐφημέρων καρπῶν.
 11 διόπερ ἐπιδιωκόμενος αὐτίς ἦκεν εἰς Θράκην, καὶ μα-
 χόμενος περὶ τὸν Αἴμον ὅλα ἔβαλλεν ὄρη. τούτων δὲ 25
 ἐπ' αὐτὸν ὑπὸ τοῦ κερανοῦ πάλιν ὠθομένων πολὺ
 ἐπὶ τοῦ ὄρους ἐξέκλυσεν αἷμα· καὶ φασὶν ἐκ τούτου τὸ
 12 ὄρος κληθῆναι Αἴμον. φεύγειν δὲ ὀρμηθέντος αὐτοῦ
 διὰ τῆς Σικελικῆς θαλάσσης, Ζεὺς ἐπέρριψεν Αἴτην
 ὄρος ἐν Σικελίᾳ· τοῦτο δὲ ὑπερμέγεθές ἐστιν, ἐξ οὗ 30
 μέχρι δευροῦ φασὶν ἀπὸ τῶν βληθέντων κεραυνῶν γίνε-
 σθαι πυρὸς ἀναφυσήματα.

ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων μέχρι τοῦ δευρο ἡμῖν λε- 7
 λέχθω· Προμηθεὺς δὲ ἐξ ὕδατος καὶ γῆς ἀνθρώπους
 πλάσας ἔδωκεν αὐτοῖς καὶ πῦρ, λάθρα Διός, ἐν νάρθηκι
 κρύψας. ὡς δὲ ἦσθετο Ζεὺς, ἐπέταξεν Ἡφαίστῳ τῷ
 5 Κανκάσῳ ὄρει τὸ σῶμα αὐτοῦ προσηλωθῆσαι· τοῦτο δὲ
 Σκυθικὸν ὄρος ἐστίν. ἐν δὲ τούτῳ προσηλωθεὶς Προ- 2
 μηθεὺς πολλῶν ἐτῶν ἀριθμὸν ἐδέδετο· καθ' ἑκάστην δὲ
 ἡμέραν ἀετὸς ἐπιπτάμενος αὐτῷ τοὺς λοβοὺς ἐνέμετο
 τῶν ἡπάτων ἀύξανομένων διὰ νυκτός.

10 καὶ Προμηθεὺς μὲν πυρὸς κλαπέντος δίκην ἔτινε 3
 ταύτην, μέχρις Ἡρακλῆς αὐτὸν ὕστερον ἔλυσεν, ὡς ἐν
 τοῖς καθ' Ἡρακλέα δηλώσομεν· Προμηθέως δὲ παῖς 2
 Δευκαλίων ἐγένετο. οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν
 Φθίαν τόπων γαμεί Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Παν-
 15 δώρας, ἣν ἐπλασαν θεοὶ πρῶτην γυναικα. ἐπεὶ δὲ ἀφα- 2
 νίσαι Ζεὺς τὸ χαλκοῦν ἤθελε γένος, ὑποθεμένου Προ-
 μηθέως Δευκαλίων τεκτηνόμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπι-
 τήδεια ἐνθήμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας εἰσέβη. Ζεὺς 5
 δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας τὰ πλεῖστα μέρη τῆς
 20 Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀν-
 θρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἱ συνεφοίτων εἰς τὰ πλησίον
 ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη,
 καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχέθη πάν-
 τα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φε- 4
 25 ρόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας τὰς ἴσας τῷ Παρ-
 νασσῷ προσίσχει, ἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων
 ἐκβὰς θύει Διὶ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς 5
 αὐτὸν ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅτι βούλεται· ὃ δὲ αἰρεῖται
 ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος ὑπὲρ κε-
 30 φαλῆς αἶρων ἔβαλε λίθους, καὶ οὓς μὲν ἔβαλε Δευκα-
 λίων, ἄνδρες ἐγένοντο, οὓς δὲ Πύρρα, γυναικες. ὅθεν καὶ
 λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λάας ὁ λίθος.

- 6 γίνονται δὲ ἐκ Πύρρας Δευκαλίωνι παῖδες Ἕλληνας μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς γεγενῆσθαι λέγουσι, δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς, θυγάτηρ δὲ Πρωτογένεια, ἐξ ἧς καὶ Διὸς Ἀέθλιος.
- 3 Ἕλληνας δὲ καὶ νύμφης Ὀρσηίδος Δῶρος Φοῦθος Αἰ-5
λος. αὐτὸς μὲν οὖν ἀφ' αὐτοῦ τοὺς καλουμένους Γραι-
κοὺς προσηγόρευσε Ἕλληνας, τοῖς δὲ παισὶν ἐμέρισε
2 τὴν χώραν· καὶ Φοῦθος μὲν λαβὼν τὴν Πελοπόννησον
ἐκ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθίδεως Ἀχαιοὺν ἐγέννησε καὶ Ἴωνα,
ἀφ' ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται, Δῶρος δὲ τὴν 10
πέραν χώραν Πελοποννήσου λαβὼν τοὺς κατοίκους ἀφ'
3 ἑαυτοῦ Δωριεῖς ἐκάλεσεν, Αἰολὸς δὲ βασιλεύων τῶν
περὶ τὴν Θεσσαλίαν τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας Αἰολεῖς
προσηγόρευσε, καὶ γῆμας Ἐναρέτην τὴν Δηιμάχου παῖ-
δας μὲν ἐγέννησεν ἐπτά, Κρηθεά Σίσυφον Ἀθάμαντα 15
Σαλμωνέα Δηϊόνα Μάγνητα Περιήρην, θυγατέρας δὲ
πέντε, Κανάκην Ἀλκύνονην Πεισιδίκην Καλύκην Πε-
ριμήδην.
- 4 Περιμήδης μὲν οὖν καὶ Ἀχελώϊου Ἴπποδάμας καὶ
Ὀρέστης, Πεισιδίκης δὲ καὶ Μυρμιδόνος Ἄντιφος καὶ 20
4 Ἄκτωρ. Ἀλκύνονην δὲ Κῆνξ ἔγημεν Ἐωσφόρου παῖς,
οὔτοι δὲ δι' ὑπερηφάνειαν ἀπώλοντο· ὁ μὲν γὰρ τὴν
γυναῖκα ἔλεγεν Ἥραν, ἣ δὲ τὸν ἄνδρα Δία, Ζεὺς δὲ
αὐτοὺς ἀπωρνήσασκε, καὶ τὴν μὲν Ἀλκύνονα ἐποίησε τὸν δὲ
κῆνκα. 25
- 2 Κανάκη δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος Ὀπλέα καὶ
Νιρέα καὶ Ἐπωπέα καὶ Ἀλωέα καὶ Τρίοπα. Ἀλωεὺς
μὲν οὖν ἔγημεν Ἰφιμέδειαν τὴν Τρίοπος, ἣτις Ποσει-
δῶνος ἠγάσθη, καὶ συνεχῶς φοιτῶσα ἐπὶ τὴν θάλασσαν,
χερσὶν ἀρνομένη τὰ κύματα τοῖς κόλποις ἐνεφόρει. συν- 30
ελθὼν δὲ αὐτῇ Ποσειδῶν δύο ἐγέννησε παῖδας, Ὄτον
3 καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωάδας λεγομένους. οὔτοι κατ'

ἐνιαυτὸν ἠὔξανον πλάτος μὲν πηχυαῖον μῆκος δὲ ὄρ-
 γυιαῖον· ἐννέα δὲ ἐτῶν γενόμενοι, καὶ τὸ μὲν πλάτος
 πηχῶν ἔχοντες ἐννέα τὸ δὲ μέγεθος ὄργυιῶν ἐννέα,
 πρὸς θεοὺς μάχεσθαι διενοοῦντο, καὶ τὴν μὲν Ὅσσαν
 5 ἐπὶ τὸν Ὀλυμπον ἔθεσαν, ἐπὶ δὲ τὴν Ὅσσαν θέντες τὸ
 Πήλιον διὰ τῶν ὄρῶν τούτων ἠπέιλον εἰς οὐρανὸν
 ἀναβῆσεσθαι, καὶ τὴν μὲν θάλασσαν χῶσαντες τοῖς ὄρεσι
 ποιήσειν ἔλεγρον ἤπειρον, τὴν δὲ γῆν θάλασσαν. ἐμῶντο 4
 δὲ Ἐφιάλτης μὲν Ἦραν Ἔτος δὲ Ἄρτεμιν. ἔδησαν δὲ
 10 καὶ Ἄρην. τοῦτον μὲν οὖν Ἐριμῆς ἐξέκλεψεν, ἀνείλε δὲ
 τοὺς Ἀλωάδας ἐν Νάξῳ Ἄρτεμις δι' ἀπάτης· ἀλλάξασα
 γὰρ τὴν ιδέαμ εἰς ἔλαφον διὰ μέσου αὐτῶν ἐπήδησεν,
 οἳ δὲ βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον ἐφ' ἑαυτοὺς
 ἠκόντισαν.

15 Καλύκῃς δὲ καὶ Ἀεθλοῦ πατρὸς Ἐνδυμίων γίνεται, 5
 ὅστις ἐκ Θεσσαλίας Αἰολέας ἀγαγὼν Ἥλιν ᾤκισε. λέ-
 γουσι δὲ αὐτὸν τινες ἐκ Διὸς γενέσθαι. τούτου κάλλι
 διενεγκόντος ἠράσθη Σελήνη, Ζεὺς δὲ αὐτῷ δίδωσιν ὃ
 βούλεται ἐλέσθαι· ὃ δὲ αἰρεῖται κοιμᾶσθαι διὰ παντὸς
 20 ἀθάνατος καὶ ἀγήρωσ μένων.

Ἐνδυμίωνος δὲ καὶ νηίδος νύμφης ἢ ὡς τινες Ἰφια-6
 τᾶσσης, Αἰτωλός, ὃς ἀποκτείνας Ἄπιν τὸν Φορωνέως
 καὶ φυγῶν εἰς τὴν Κουρήτιδα χώραν, κτείνας τοὺς ὑπο-
 δεξαμένους Φθίας καὶ Απόλλωνος υἱούς, Δῶρον καὶ
 25 Λαοδόκον καὶ Πολυποίτην, ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν χώραν Αἰ-
 τωλίαν ἐκάλεσεν.

Αἰτωλοῦ δὲ καὶ Προνόης τῆς Φόρβου Πλευρῶν καὶ 7
 Καλυδῶν ἐγένοντο, ἀφ' ὧν αἱ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλεις ὠνο-
 μάσθησαν. Πλευρῶν μὲν οὖν γήμας Ξανθίππην τὴν
 30 Δῶρον παῖδα μὲν ἐγέννησεν Ἀγήνορα, θυγατέρα δὲ
 Στερόπην καὶ Στρατονίκην καὶ Λαοφόντην· Καλυδῶ- 2
 νος δὲ καὶ Αἰολίας τῆς Ἀμυθᾶνος Ἐπικάστη καὶ Πρω-

τογένεια, ἐξ ἧς καὶ Ἄρεος Ὄξυλος. Ἀγήνωρ δὲ ὁ Πλευρωῶνος γήμας Ἐπικάστην τὴν Καλυδῶνος ἐγέννησε Πορθάουα καὶ Δημοσίκην, ἧς καὶ Ἄρεος Εὐήνος Μῶλος Πύλος Θεστίος.

- 8 Εὐήνος μὲν οὖν ἐγέννησε Μάρπησσαν, ἣν Ἀπόλλωνος μνηστευομένου Ἴδας ὁ Ἀφαρέως ἤρπασε, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἄρμα ὑπόπτερον. διώκων δὲ Εὐήνος ἐφ' ἄρματος ἐπὶ τὸν Λυκόρμαν ἦλθε ποταμόν, καταλαβεῖν δὲ οὐ δυνάμενος τοὺς μὲν ἵππους ἀπέσφαξεν, ἐαυτὸν δὲ εἰς τὸν ποταμὸν ἔβαλε· καὶ καλεῖται Εὐήνος ὁ 10
9 ποταμὸς παρ' ἐκείνου. Ἴδας δὲ εἰς Μεσσήνην παραγίνεται, καὶ αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων περιτυχῶν ἀφαιρεῖται τὴν κόρην. μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν τῆς παιδὸς γάμων, Ζεὺς διαλύσας ἐπέτρεψεν αὐτῇ τῇ παρθένῳ ἐλέσθαι ὅποτέρῳ βούλεται συνοικεῖν· ἣ δὲ δεῖσασα, ὡς ἂν 15
μὴ γηρωῶσαν αὐτὴν Ἀπόλλων καταλίπη, τὸν Ἴδαν εἴλετο ἄνδρα.

- 10 Θεσίῳ δὲ ἐξ Εὐρυθέμιδος τῆς Κλεοβοίας ἐγένοντο θυγατέρες μὲν Ἀλθαία Λήδα Ὑπερμνήστρα, ἄρρενες δὲ Ἴφικλος Εὐίππος Πλήξιππος Εὐρύπυλος. 20

- 2 Πορθάουος δὲ καὶ Εὐρύτης τῆς Ἴπποδάμαντος ἐγένοντο παῖδες μὲν Οἰνεὺς Ἄγριος Ἀλκάθοος Μέλας Λευκωπεύς, θυγάτηρ δὲ Στερόπη, ἐξ ἧς καὶ Ἀχελῷου Σειρήμας γενέσθαι λέγουσιν.

- 8 Οἰνεὺς δὲ βασιλεύων Καλυδῶνος παρὰ Διονύσου 25
φντὸν ἀμπέλου πρῶτος ἔλαβε. γήμας δὲ Ἀλθαίαν τὴν Θεστίου γεννᾷ Τοξέα, ὃν αὐτὸς ἐκτείνειν ὑπερπηδήσαντα τὴν τάφρον, καὶ παρὰ τοῦτον Θυρέα καὶ Κλύμενον, καὶ θυγατέρα Γόργην, ἣν Ἀνδραίμων ἐγημε, καὶ Δηιάνειραν, ἣν Ἀλθαίαν λέγουσιν ἐκ Διονύσου γεν- 30
νῆσαι. αὕτη δὲ ἠνιόχει καὶ τὰ κατὰ πόλεμον ἤσκει, καὶ περὶ τῶν γάμων αὐτῆς Ἡρακλῆς πρὸς Ἀχελῷον ἐκά-

λαισειν. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέα-
 2 γρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τούτου δὲ ὄντος
 ἡμερῶν ἐπὶ παραγενομένης τὰς μοίρας φασὶν εἶπειν
 τότε τελευτήσῃν Μελέαγρον, ὅταν ὁ καιόμενος ἐπὶ τῆς
 5 ἐσχάρας δαλὸς κατακαῆ. τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν
 ἀνέλλετο Ἀλθαία καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Μελέαγρος
 δὲ ἀνὴρ ἄτρωτος καὶ γενναῖος γενόμενος τόνδε τὸν τρό-
 πον ἐτελεύτησεν. ἐτησίῳ καρπῶν ἐν τῇ χώρᾳ γενομέ-
 νων τὰς ἀπαρχὰς Οἰνεὺς θεοῖς πᾶσι θύων μόνης Ἀρτέ-
 10 μιδος ἐξελάθετο. μηνίσασα δὲ ἡ θεὸς κάπρον ἐφῆκεν
 ἕξοχον μεγέθει τε καὶ ῥώμῃ, ὃς τὴν τε γῆν ἄσπορον ἐτί-
 θει καὶ τὰ βοσκήματα καὶ τοὺς ἐντυγγάνοντας διεφθει-
 ρεν. ἐπὶ τοῦτον τὸν κάπρον τοὺς ἀρίστους ἐκ τῆς Ἐλ-
 3 λάδος πάντα συνεκάλεσε, καὶ τῷ κτείναντι τὸν θῆρα
 15 τὴν δορὰν δώσειν ἀριστεῖον ἐπηγγείλατο. οἱ δὲ συνελ-
 θόντες ἐπὶ τὴν τοῦ κάπρου θῆραν ἦσαν οἶδε, Μελέαγρος
 Οἰνέως, Δρύας Ἄρεος, ἐκ Καλυδῶνος οὔτοι, Ἴδας καὶ
 Λυγκεύς Ἀφαρέως ἐκ Μεσσήνης, Κάστωρ καὶ Πολυ-
 δεύκης Διὸς καὶ Λήδας ἐκ Λακεδαίμονος, Θησεὺς Αἰ-
 20 γέως ἐξ Ἀθηναίων, Ἀδμητος Φέρητος ἐκ Φερῶν, Ἀγκαῖος
 καὶ Κηφεὺς Λυκούργου ἐξ Ἀρκαδίας, Ἰάσων Αἰσῶνος
 ἐξ Ἰωλκοῦ, Ἴφικλῆς Ἀμφιτρούωνος ἐκ Θηβῶν, Πειρί-
 θους Ἰξίονος ἐκ Λαρίσης, Πηλεὺς Αἰακοῦ ἐκ Φθίας,
 Τελαμῶν Αἰακοῦ ἐκ Σαλαμῖνος, Εὐρυτίων Ἄκτορος ἐκ
 25 Φθίας, Ἀταλάντη Σχοινέως ἐξ Ἀρκαδίας, Ἀμφιάραος
 Ὀικλέους ἐξ Ἄργους. μετὰ τούτων καὶ οἱ Θεστίου παῖ-
 δες. συνελθόντας δὲ αὐτοὺς Οἰνεὺς ἐπὶ ἑννέα ἡμέρας
 ἐξένισε· τῇ δεκάτῃ δὲ Κηφέως καὶ Ἀγκαίου καὶ τινῶν
 ἄλλων ἀπαξιούντων μετὰ γυναικὸς ἐπὶ τὴν θῆραν ἐξί-
 30 ναι, Μελέαγρος ἔχων γυναῖκα Κλεοπάτραν τὴν Ἴδα καὶ
 Μαργήσσης θυγατέρα, βουλόμενος δὲ καὶ ἐξ Ἀταλάν-
 τῆς τεκνοποιήσασθαι, συνηνάγκασεν αὐτοὺς ἐπὶ τὴν θῆ-

- 6 ραν μετὰ ταύτης ἐξιέναι. περιστάντων δὲ αὐτῶν τὸν
 κάπρον, Ἰλνὸς μὲν καὶ Ἀγκαῖος ὑπὸ τοῦ θηρῶς διεφθά-
 ρησαν, Εὐρυτίωνα δὲ Πηλεὺς ἄκων κατηκόντισε. τὸν
 δὲ κάπρον πρώτη μὲν Ἀταλάντη εἰς τὰ νῶτα ἐτόξευσε,
 δεύτερος δὲ Ἀμφιάραος εἰς τὸν ὄφθαλμόν· Μελέαγρος 5
 δὲ αὐτὸν εἰς τὸν κενεῶνα πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ λαβὼν
 7 τὸ δέρας ἔδωκεν Ἀταλάντῃ. οἱ δὲ Θεστίου παῖδες ἀδο-
 ξοῦντες εἰ παρόντων ἀνδρῶν γυνὴ τὰ ἀριστεῖα λήφεται,
 τὸ δέρας αὐτῇ ἀφείλοντο, κατὰ γένος αὐτοῖς προσήκειν
 3 λέγοντες, εἰ Μελέαγρος λαμβάνειν μὴ προαιροῖτο. ὄρ-
 γισθεῖς δὲ Μελέαγρος τοὺς μὲν Θεστίου παῖδας ἀπέ-
 κτεινε, τὸ δὲ δέρας ἔδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ
 λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν
 ἦψε, καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανεν.
- 2 οἱ δὲ φασιν οὐχ οὕτω Μελέαγρον τελευτῆσαι, ἀμ- 15
 φισβητούντων δὲ τῆς θήρας φασὶ τῶν Θεστίου παίδων
 ὡς Ἰφίκλου πρώτου βαλόντος, Κούρησι καὶ Καλυδω-
 νίοις πόλεμον ἐνστήναι, ἐξελθόντος δὲ Μελεάγρου καὶ
 τινος τῶν Θεστίου παίδων φονεύσαντος Ἀλθαίαν ἀρά-
 σασθαι κατ' αὐτοῦ· τὸν δὲ ὀργιζόμενον οἶκοι μένειν. 20
- 3 ἤδη δὲ τῶν πολεμίων τοῖς τείχεσι προσπελαζόντων, καὶ
 τῶν πολιτῶν ἀξιούντων μεθ' ἱκετηρίας βοηθεῖν, μόλις
 πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς ἐξελθεῖν, καὶ τοὺς λοιποὺς
 κτείναντα τῶν Θεστίου παίδων ἀποθανεῖν μαχόμενον.
- 4 μετὰ δὲ τὸν Μελεάγρου θάνατον Ἀλθαία καὶ Κλεοπά- 25
 τρα ἑαυτὰς ἀνήρητησαν, αἱ δὲ θρηνοῦσαι τὸν νεκρὸν γυ-
 ναῖκες ἀπαρνεώθησαν.
- 4 Ἀλθαίας δὲ ἀποθανούσης ἐγγημεν Οἰνεὺς Περίβοιαν
 τὴν Ἰππονόου. ταύτην δὲ ὁ μὲν γράφας τὴν Θηβαῖδα
 πολεμηθείσης Ὠλένου λέγει λαβεῖν Οἰνεά γέρας, Ἡσίο- 30
 δος δὲ ἐξ Ὠλένου τῆς Ἀχαιῆς, ἐφθαρμένην ὑπὸ Ἰππο-
 στρατοῦ τοῦ Ἀμαρυγκέως, Ἰππόνου τὸν πατέρα πέμψαι

πρὸς Οἰνέα πόρρω τῆς Ἑλλάδος ὄντα, ἐντειλάμενον ἀποκτεῖναι. εἰσὶ δὲ τινες οἱ λέγοντες Ἰππόνοον ἐπι- 5 γνόντα τὴν ἰδίαν θυγατέρα ἐφθαρμένην ὑπὸ Οἰνέως, ἔγκνον αὐτὴν πρὸς τοῦτον ἀποπέμψαι. ἐγεννήθη δὲ ἐκ 5 ταύτης Οἰνεὶ Τυδεύς. Πείσανδρος δὲ αὐτὸν ἐκ Γόργης γενέσθαι λέγει· τῆς γὰρ θυγατρὸς Οἰνέα κατὰ τὴν βού- λησιν Διὸς ἔρασθηναί.

Τυδεὺς δὲ ἀνὴρ γενόμενος γενναῖος ἐφυγαδέυθη, 2 κτείνας, ὡς μὲν τινες λέγουσιν, ἀδελφὸν Οἰνέως Ἀλκά- 10 θοον, ὡς δὲ ὁ τὴν Ἀλκμαιωνίδα γεγραφώς, τοὺς Μέλανος παῖδας ἐπιβουλεύοντας Οἰνεῖ, Φηνέα Εὐρύαλον Ἐπέρλαον Ἀντίλοχον Εὐμήδην Στέρνοπα Ξάνθιππον Σθενέλαον, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶν, Ὡλελίαν ἀδελφὸν ἰδιον. Ἀγρίου δὲ δίκας ἐπάγοντος αὐτῷ φυγῶν εἰς 3 15 Ἄργος ἦκε πρὸς Ἄδραστον, καὶ τὴν τούτου γήμας θυγατέραν Δηϊπύλην ἐγέννησε Διομήδην.

Τυδεὺς μὲν οὖν ἐπὶ Θήβας μετ' Ἀδράστου στρα- τευσάμενος ὑπὸ Μελανίππου τρωθεὶς ἀπέθανεν· οἱ δὲ 6 Ἀγρίου παῖδες, Θερσίτης Ὀγχηστὸς Πρόθοος Κελεύ- 20 τωρ Λυκαπεὺς Μελάνιππος, ἀφελόμενοι τὴν Οἰνέως βασιλείαν τῷ πατρὶ ἔδοσαν, καὶ προσέτι ζῶντα τὸν Οἰνέα καθείρξαντες ἠκίζοντο. ὕστερον δὲ Διομήδης ἐξ 2 Ἄργους παραγενόμενος μετ' Ἀλκμαίανος κρύφα τοὺς μὲν Ἀγρίου παῖδας, χωρὶς Ὀγχηστοῦ καὶ Θερσιτου, 25 πάντας ἀπέκτεινεν (οὗτοι γὰρ φθάσαντες εἰς Πελοπόννησον ἐφυγον), τὴν δὲ βασιλείαν, ἐπειδὴ γηραιὸς ἦν ὁ Οἰνέος, Ἀνδραίμοι τῷ τὴν θυγατέρα τοῦ Οἰνέως γήμαντι ἔδωκε, τὸν δὲ Οἰνέα εἰς Πελοπόννησον ἦγεν. οἱ 3 δὲ διαφνυγόντες Ἀγρίου παῖδες ἐνεδρεύσαντες περὶ τὴν 30 Τηλέφου ἐστίαν τῆς Ἀρκαδίας τὸν πρεσβύτην ἀπέκτειναν. Διομήδης δὲ τὸν νεκρὸν εἰς Ἄργος κομίσας ἔθαψεν ἔνθα νῦν πόλις ἀπ' ἐκείνου Οἰνόη καλεῖται, καὶ γήμας

Αιγιάλειαν τὴν Ἀδράστου, ἣ ὡς ἐνιοὶ φασὶ τὴν Αἰγιά-
λέως, ἐπὶ τε Θήβας καὶ Τροίαν ἐστράτευσε.

- 9 τῶν δὲ Αἰόλου παίδων Ἀθάμας, δυναστεύων Βοιω-
τίας, ἐκ Νεφέλης τεκνοὶ παῖδα μὲν Φοῖξον θυγατέρα δὲ
Ἑλλην. αὐτῆς δὲ Ἰνώ γαμεῖ, ἐξ ἧς αὐτῷ Λέαρχος καὶ 5-
2 Μελικέρτης ἐγένοντο. ἐπιβουλεύουσα δὲ Ἰνώ τοῖς Νε-
φέλης τέκνοις ἐπεισε τὰς γυναῖκας τὸν πυρὸν φρῦγειν.
λαμβάνουσαι δὲ κρύφα τῶν ἀνδρῶν τοῦτο ἔπρασσον.
γῆ δὲ πεφρυγμένους πυρὸς δεχομένη καρπὸς ἐτησίους
3 οὐκ ἀνεδίδου· διὸ πέμπων ὁ Ἀθάμας εἰς Δελφούς ἀπ-
10 αλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς ἀφορίας. Ἰνώ δὲ τοὺς πεμ-
φθέντας ἀνέπεισε λέγειν ὡς εἴη κεχρησμένον παύσασθαι
4 τὴν ἀκαρπίαν, εἰάν σφαγῆ Διὶ ὁ Φοῖξος. τοῦτο ἀκούσας
Ἀθάμας, συναναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τὴν γῆν κατοι-
κούντων, τῷ βωμῷ παρέστησε Φοῖξον. Νεφέλη δὲ μετὰ 15
τῆς θυγατρὸς αὐτὸν ἀνήρπασε, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ λα-
βοῦσα χρυσόμαλλον κριὸν ἔδωκεν, ἐφ' οὗ φερόμενοι δι'
5 οὐρανοῦ γῆν ὑπερέβησαν καὶ θάλασσαν. ὡς δὲ ἐγένοντο
κατὰ τὴν μεταξὺ κειμένην θάλασσαν Σιγελόν καὶ Χερ-
ρουήσου, ὤλισθεν εἰς τὸν βυθὸν ἡ Ἑλλη, κακεὶ θανού- 20
σης αὐτῆς ἀπ' ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη τὸ πέλαγος.
6 Φοῖξος δὲ ἦλθεν εἰς Κόλχους, ὧν Αἰήτης ἐβασίλευε παῖς
Ἥλιου καὶ Περσηίδος, ἀδελφὸς δὲ Κίρκης καὶ Πασιφάης,
ἣν Μίνως ἔγημεν. οὗτος αὐτὸν ὑποδέχεται, καὶ μίαν
τῶν θυγατέρων Χαλκιόπην δίδωσιν. ὁ δὲ τὸν χρυσό- 25
μαλλον κριὸν Διὶ θύει φυξίῳ, τὸ δὲ τούτου δέρας Αἰήτη
δίδωσιν· ἐκεῖνος δὲ αὐτὸ περὶ δρυῶν ἐν Ἄρεος ἄλσει
7 καθήλωσεν. ἐγένοντο δὲ ἐκ Χαλκιόπης Φοῖξω παῖδες
Ἄργος Μέλας Φρόντις Κυτίσωρος.
- 2 Ἀθάμας δὲ ὕστερον διὰ μῆνιν Ἦρας καὶ τῶν ἐξ 30
Ἰνοῦς ἐστερηθῆ παίδων· αὐτὸς μὲν γὰρ μανίαις ἐτόξευσε
Λέαρχον, Ἰνώ δὲ Μελικέρτην μεθ' ἑαυτῆς εἰς πέλαγος

ἔρριψεν. ἐκπεσὼν δὲ τῆς Βοιωτίας ἐπνυθάνετο τοῦ θεοῦ²
 ποῦ κατοικήσῃ· χρησθέντος δὲ αὐτῷ κατοικεῖν ἐν ὧπερ
 ἀντόπῳ ὑπὸ ζώων ἀγρίων ξενισθῆ, πολλὴν χώραν διελ-
 θῶν ἐνέτυχε λύκοις προβάτων μοῖρας νεμομένοις· οἱ δὲ
 5 θεωρήσαντες αὐτόν, ἃ διηροῦντο ἀπολιπόντες ἔφυγον.
 Ἀθάμας δὲ κτίσας τὴν χώραν Ἀθαμαντίαν ἀφ' ἑαυτοῦ³
 προσηγόρευσε, καὶ γήμας Θεμιστῶ τὴν Ὑψέως ἐγέννησε
 Λεύκωνα Ἐφύθριον Σχοινέα Πτώων.

Σίσυφος δὲ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν τὴν νῦν λεγομέ- 3
 10 νην Κόρινθον γαμεῖ Μερόπην τὴν Ἄτλαντος. ἐξ αὐτῶν
 παῖς γίνεται Γλαῦκος, ὃ παῖς Βελλεροφόντης ἐξ Εὐρυ-
 μέδης ἐγεννήθη, ὃς ἔκτεινε τὴν πυρίπνου Χίμαιραν.
 κολάζεται δὲ Σίσυφος ἐν Ἄδου πέτρῳ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ²
 κεφαλῇ κυλίῳν, καὶ τοῦτον ὑπερβάλλειν θέλων· οὗτος
 15 δὲ ὠθούμενος ὑπ' αὐτοῦ ὠθεῖται πάλιν εἰς τοῦπίσω.
 τίνει δὲ ταύτην τὴν δίκην διὰ τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα
 Αἰγίναν· ἀρπάσαντα γὰρ αὐτὴν κρύφα Δία Ἀσωπῷ
 μνηῦσαι ζητοῦντι λέγεται.

Δηϊῶν δὲ βασιλεύων τῆς Φωκίδος Διομήδην τὴν⁴
 20 Φούθου γαμεῖ, καὶ αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Ἀστερό-
 πεια, παῖδες δὲ Αἰνετὸς Ἄκτωρ Φύλακος Κέφαλος, ὃς
 γαμεῖ Πρόκριν τὴν Ἐρεχθίδεως. αὐτῆς δὲ ἡ Ἥως αὐτόν
 ἀρπάζει ἐρασθεῖσα.

Περιήρης δὲ Μεσσήνην κατασχὼν Γοργοφόνην τὴν⁵
 25 Περσέως ἐγημεν, ἐξ ἧς Ἀφαρεὺς αὐτῷ καὶ Λεύκιππος
 καὶ Τυνδάρεως ἔτι τε Ἰκάριος παῖδες ἐγένοντο. πολλοὶ
 δὲ τὸν Περιήρην λέγουσιν οὐκ Αἰόλου παῖδα ἀλλὰ Κυ-
 νόρτα τοῦ Ἀμύκλα· διόπερ τὰ περὶ τῶν Περιήρου ἐκ-
 γόνων ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ γένει δηλώσομεν.

30 Μάγνης δὲ Αἰόλου γαμεῖ Νύμφην νηίδα, καὶ γίνον- 6
 ται αὐτῷ παῖδες Πολυδέκτης καὶ Δίκτης· οὗτοι Σέρι-
 φον ὤκισαν.

- 7 Σαλμωνεύς δὲ τὸ μὲν πρῶτον περὶ Θεσσαλίαν κατ-
 ὤκει, παραγενόμενος δὲ αὐθις εἰς Ἴλιον ἐκεῖ πόλιν ἐκτι-
 σεν. ὑβριστῆς δὲ ὢν καὶ τῷ Διὶ ἐξισοῦσθαι θέλων διὰ
 τὴν ἀσέβειαν ἐκολάσθη· ἔλεγε γὰρ ἑαυτὸν εἶναι Δία,
 καὶ τὰς ἐκείνου θυσίας ἀφελόμενος ἑαυτῷ προσέτασσε 5
 θύειν, καὶ βύρσας μὲν ἐξηραμμένας ἐξ ἄρματος μετὰ
 λεβήτων χαλκῶν σύρων ἔλεγε βροντᾶν, βάλλων δὲ εἰς
 οὐρανὸν αἰθομένας λαμπάδας ἔλεγεν ἀστράπτειν. Ζεὺς
 δὲ αὐτὸν κεραυνώσας τὴν κισθθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ πόλιν
 καὶ τοὺς οἰκήτορας ἠφάνισε πάντας. 10
- 8 Τυρῶ δὲ ἡ Σαλμωνέως θυγάτηρ καὶ Ἀλκιδίκης
 παρὰ Κρηθεῖ τῷ Σαλμωνέως ἀδελφῷ τρεφομένη ἔρωτα
 ἴσχει Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ, καὶ συνεχῶς ἐπὶ τὰ τοῦτου
 φεῖδρα φοιτῶσα τούτοις ἐπωδύρετο. Ποσειδῶν δὲ εἰ-
 κασθεὶς Ἐνιπέι συγκατεκλίθη αὐτῇ· ἡ δὲ γεννήσασα 15
 2 κρύφα διδύμους παῖδας ἐκτίθησιν. ἐκκειμένων δὲ τῶν
 βρεφῶν, παριόντων ἵπποφορβῶν ἵππος μία προσαψα-
 μένη τῇ χηλῇ θατέρου τῶν βρεφῶν πέλιόν τι τοῦ προ-
 σώπου μέρος ἐποίησεν. ὁ δὲ ἵπποφορβὸς ἀμφοτέρους
 τοὺς παῖδας ἀνελόμενος ἔθρεψε, καὶ τὸν μὲν πελιω- 20
 3 θέντα Πελίαν ἐκάλεσε, τὸν δὲ ἕτερον Νηλέα. τελειω-
 θέντες δὲ ἀνεγνώρισαν τὴν μητέρα, καὶ τὴν μητριαν
 ἀπέκτειναν Σιδηρῶ· κακονύμενην γὰρ γνόντες ὑπ' αὐ-
 τῆς τὴν μητέρα ὠρμησαν ἐπ' αὐτήν, ἡ δὲ φθάσασα εἰς
 τὸ τῆς Ἥρας τέμενος κατέφυγε, Πελίας δὲ ἐπ' αὐτῶν 25
 τῶν βωμῶν αὐτήν κατέσφαξε, καὶ καθόλου διετέλει τὴν
 9 Ἥραν ἀτιμάζων. ἐστασίασαν δὲ ὕστερον πρὸς ἀλλήλους,
 καὶ Νηλεὺς μὲν ἐκπεσὼν ἤκεν εἰς Μεσσήνην, καὶ Πύ-
 λον κτίζει, καὶ γαμεῖ Χλωρίδα τὴν Ἀμφίονος, ἐξ ἧς
 αὐτῷ γίνεται θυγάτηρ μὲν Πηρῶ, ἄρρενες δὲ Ταῦρος 30
 Ἀστέριος Πυλάων Δηίμαχος Εὐρύβιος Ἐπίδαος Ῥάδιος
 Εὐρυμένης Εὐαγόρας Ἀλάστωρ Νέστωρ Περικλύμενος,

- ᾧ δὴ Ποσειδῶν δίδωσι μεταβάλλειν τὰς μορφάς, καὶ 2
 μαχόμενος ὅτε Ἡρακλῆς ἐξεπόρθει Πύλον, γινόμενος
 ὅτε μὲν λέων ὅτε δὲ ὄφις ὅτε δὲ μέλισσα, ὑφ' Ἡρακλέους
 μετὰ τῶν ἄλλων Νηλέως παίδων ἀπέθανεν. ἐσώθη δὲ 3
 5 Νέστωρ μόνος, ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο· ὃς γή-
 μας Ἀναξιβίαν τὴν Κρατιέως θυγατέρας μὲν Πεισιδίκην
 καὶ Πολυκάστην ἐγέννησε, παῖδας δὲ Περσέα Σπράτιχον
 Ἄρητον Ἐχέφρονα Πεισίστρατον Ἀντίλοχον Θρασυ-
 μήδην.
- 10 Πελλίας δὲ περὶ Θεσσαλίαν κἀφάει, καὶ γήμας 10
 Ἀναξιβίαν τὴν Βιάντος, ὡς δὲ ἔνιοι λέγουσι Φυλομάχην
 τὴν Ἀμφίονος, ἐγέννησε παῖδα μὲν Ἄκαστον, θυγατέ-
 ρας δὲ Πεισιδίκην Πελόπειαν Ἴπποθόην Ἀλκηστιν.
- Κρηθεὺς δὲ κτίσας Ἰωλκὸν γαμει Τυρῶ τὴν Σαλ- 11
 15 μωνέως, ἐξ ἧς αὐτῷ γίνονται παῖδες Αἰσῶν Ἀμυθᾶων
 Φέρης. Ἀμυθᾶων μὲν οὖν οἰκῶν Πύλον Εἰδομένην γα- 2
 μει τὴν Φέρητος, καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ Βίας καὶ
 Μελάμπους, ὃς ἐπὶ τῶν χωρίων διατελῶν, οὔσης πρὸ
 τῆς οἰκήσεως αὐτοῦ δρυὸς ἐν ἧ φωλεὸς ὄφεων ὑπῆρχεν,
 20 ἀποκτεινάντων τῶν θεραπεόντων τοὺς ὄφεις τὰ μὲν ἐρ-
 πετὰ ξύλα συμφορήσας ἔκαυσε, τοὺς δὲ τῶν ὄφεων νεοσ-
 σοὺς ἔθρεψεν. οἱ δὲ γενόμενοι τέλειοι περιστάντες αὐτῷ 3
 κοιμωμένῳ τῶν ὄμων ἐξ ἑκατέρου τὰς ἀκοὰς ταῖς γλώσ-
 σαις ἐξεκᾶθαιρον. ὃ δὲ ἀναστὰς καὶ γενόμενος περι-
 25 δεῆς τῶν ὑπερπετομένων ὀρνέων τὰς φωνὰς συνίει, καὶ
 παρ' ἐκείνων μανθάνων προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ
 μέλλοντα. προσέλαβε δὲ καὶ τὴν διὰ τῶν ἱερῶν μαντι-
 κήν, περὶ δὲ τὸν Ἀλφειὸν συντυχῶν Ἀπόλλωνι τὸ λοι-
 πὸν ἄριστος ἦν μάντις. Βίας δὲ ὁ Ἀμυθᾶονος ἐμνη- 12
 30 στεύετο Πηρῶ τὴν Νηλέως· ὃ δὲ πολλῶν αὐτῷ μνη-
 στενομένων τὴν θυγατέρα δῶσειν ἔφη τῷ τὰς Ἰφίκλου
 βόας κομίσαντι αὐτῷ. αὐταὶ δὲ ἦσαν ἐν Φυλάκῃ, καὶ

κύνων ἐφύλασσε αὐτὰς οὐ οὔτε ἄνθρωπος οὔτε θηρίον
 2 πέλαις ἔλθειν ἠδύνατο. ταύτας ἀδυνατῶν Βίας τὰς βόας
 κλέψαι παρεκάλει τὸν ἀδελφὸν συλλαβέσθαι. Μελάμ-
 3 πους δὲ ὑπέσχετο, καὶ προεῖπεν ὅτι φωραθῆσεται κλέ-
 πτων καὶ δεθεῖς ἐνιαυτὸν οὕτω τὰς βόας λήψεται. μετὰ 5
 δὲ τὴν ὑπόσχεσιν εἰς Φυλάκην ἀπήει, καὶ καθάπερ προ-
 εῖπε, φωραθεῖς ἐπὶ τῇ κλοπῇ δέσμιος ἐν οἰκῆματι ἐφυ-
 4 λάττετο. λειπομένον δὲ τοῦ ἐνιαυτοῦ βραχέος χρόνου,
 τῶν κατὰ τὸ κρυφαῖον τῆς στέγης σκολήκων ἀκούει,
 τοῦ μὲν ἐρωτῶντος πόσον ἤδη μέρος τοῦ δοκοῦ διαβέ- 10
 βρωται, τῶν δὲ ἀποκρινομένων λοιπὸν ἐλάχιστον εἶναι.
 καὶ ταχέως ἐκέλευσεν αὐτὸν εἰς ἕτερον οἰκήμα μεταγα-
 5 γεῖν, γενομένου δὲ τούτου μετ' οὐ πολὺ συνέπεσε τὸ
 οἰκήμα. θαυμάσας δὲ Φύλακος, καὶ μαθὼν ὅτι ἔστι μάν- 15
 τις ἄριστος, λύσας παρεκάλει εἰπεῖν ὅπως αὐτοῦ τῷ
 παιδὶ Ἰφίκλῳ παῖδες γεννῶνται. ὃ δὲ ὑπέσχετο ἐφ' ᾧ
 τὰς βόας λήψεται. καὶ καταδύσας ταύρους δύο καὶ με- 20
 6 λείσας, τοὺς οἰωνοὺς προσεκαλέσατο· παραγενομένου
 δὲ αἰγυπιοῦ, παρὰ τούτου μανθάνει δὴ ὅτι Φύλακός
 ποτε κριοὺς τέμνων ἐπὶ τῶν ἀγρῶν παρὰ τῷ Ἰφίκλῳ 20
 τὴν μάχαιραν ἠμαγμένην ἔτι κατέθετο, δειδαντος δὲ τοῦ
 παιδὸς καὶ φυγόντος αὐθις κατὰ τῆς ἱερᾶς δρυὸς αὐτὴν
 ἐπηξε, καὶ ταύτην ἀμφιτροχῶσας ἐκάλυψεν ὁ φλοιός.
 7 ἔλεγεν οὖν, εὐρεθείσης τῆς μαχαίρας εἰ ξύων τὸν ἴον ἐπὶ
 ἡμέρας δέκα Ἰφίκλῳ δῶ πειν, παῖδα γεννήσειν. ταῦτα 25
 μαθὼν παρ' αἰγυπιοῦ Μελάμπους τὴν μὲν μάχαιραν
 εὔρε, τῷ δὲ Ἰφίκλῳ τὸν ἴον ξύσας ἐπὶ ἡμέρας δέκα
 8 ἔδωκε πειν, καὶ παῖς αὐτῷ Ποδάρκης ἐγένετο. τὰς δὲ
 βόας εἰς Πύλον ἤλασε, καὶ τῷ ἀδελφῷ τὴν Νηλέως θυ-
 γατέρα λαβὼν ἔδωκε. καὶ μέχρι μὲν τινος ἐν Μεσσήνῃ 30
 κατώκει, ὡς δὲ τὰς ἐν Ἄργει γυναῖκας ἐξέμηγε Διόνυ-

σος, ἐπὶ μέρει τῆς βασιλείας ἰασάμενος αὐτὰς ἐκεῖ μετὰ Βίαντος κατώκησε.

Βίαντος δὲ καὶ Πηροῦς Ταλαός, οὗ καὶ Λυσιμάχης 13[·]
 τῆς Ἐβαντος τοῦ Μελάμποδος Ἀδραστος Παρθενοπαῖος
 5 Πρῶναξ Μηκιστεὺς Ἀριστόμαχος Ἐριφύλη, ἣν Ἀμφιά-
 ραος γαμεῖ. Παρθενοπαίου δὲ Πρόμαχος ἐγένετο, ὃς ²
 μετὰ τῶν ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας ἐστρατεύθη, Μηκιστέως
 δὲ Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Πρῶνακτος δὲ ἐγέν-
 νετο Λυκοῦργος, Ἀδράστου δὲ καὶ Ἀμφιδέας τῆς Πρῶ-
 10 νακτος θυγατέρες μὲν Ἀργεῖα Δηϊπύλη Αἰγιάλεια, καί-
 δες δὲ Αἰγιαλεὺς καὶ Κυνίππος.

Φέρης δὲ ὁ Κρηθέως Φεράς ἐν Θεσσαλίᾳ κτίσας 14
 ἐγέννησεν Ἀδμήτῳ καὶ Λυκοῦργον. Λυκοῦργος μὲν οὖν
 περὶ Νεμέαν κατώκησε, γήμας δὲ Εὐρυδίκην, ὡς δὲ
 15 ἐνιοὶ φασιν Ἀμφιδέαν, ἐγέννησεν Ὀφέλτην κληθέντα
 Ἀρχέμορον. Ἀδμήτου δὲ βασιλεύοντος τῶν Φεράων, ἐδή- 15-
 τευσεν Ἀπόλλων αὐτῷ μνηστευομένῳ τὴν Πελλίου θυ-
 γατέρα Ἀλκηστιν. ἐκείνῳ δὲ δῶσειν ἐπαγγειλαμένον
 Πελλίου τὴν θυγατέρα τῷ καταξεύξαντι ἄρμα λεόντων
 20 καὶ κάπρων, Ἀπόλλων ξεύξας ἔδωκεν· ὃ δὲ κομίσας
 πρὸς Πελίαν Ἀλκηστιν λαμβάνει. θύων δὲ ἐν τοῖς γά- ²
 μοις ἐξελάθετο Ἀρτέμιδι θῦσαι· διὰ τοῦτο τὸν θάλαμον
 ἀνοίξας εὗρε δρακόντων σπείραις πεπληρωμένον. Ἀπόλ-
 λων δὲ εἰπὼν ἐξιλιάσκεσθαι τὴν θεόν, ἤτήσατο παρὰ
 25 μοιρῶν ἵνα, ὅταν Ἀδμητος μέλλῃ τελευτᾶν, ἀπολυθῆ
 τοῦ θανάτου, ἂν ἐκουσίως τις ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃ
 ἔληται. ὡς δὲ ἦλθεν ἡ τοῦ θνήσκῃν ἡμέρα, μήτε τοῦ ³
 πατρὸς μήτε τῆς μητρὸς ὑπὲρ αὐτοῦ θνήσκῃν θελόντων
 Ἀλκηστις ὑπεραπέθανε. καὶ αὐτὴν πάλιν ἀνέπεμψεν ἡ
 30 Κόρη, ὡς δὲ ἐνιοὶ λέγουσιν, Ἡρακλῆς [ἀνεκόμισε] μα-
 χεσάμενος Ἄδην.

Αἰδωνος δὲ τοῦ Κρηθέως καὶ Πολυμήδης τῆς Αὐτο- 16

λύκον Ἰάσων. οὗτος ᾤκει ἐν Ἴωλκῷ, τῆς δὲ Ἴωλκοῦ Πε-
 λίας ἐβασίλευσε μετὰ Κρηθέα, ᾧ χρωμένῳ περὶ τῆς βα-
 σιλείας ἐθέσπισεν ὁ θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξα-
 2 σθαι. τὸ μὲν οὖν πρῶτον ἠγγύει τὸν χρησμόν, αὐτίς δὲ
 ὕστερον αὐτὸν ἔγνω. τελῶν γὰρ ἐπὶ τῇ θαλάσῃ Πη- 5
 σειδῶνι θυσίαν ἄλλους τε πολλοὺς ἐπὶ ταύτῃ καὶ τὸν
 3 Ἰάσονα μετεπέμψατο. ὃ δὲ πόθῳ γεωργίας ἐν τοῖς χω-
 ρίοις διατελῶν ἔσπευσεν ἐπὶ τὴν θυσίαν, διαβαίνων δὲ
 ποταμὸν Ἀναυρον ἐξῆλθε μονοσάνδαλος, τὸ ἕτερον ἀπο-
 4 λέσας ἐν τῷ ρεῖθρῳ πέδιλον. θεασάμενος δὲ Πελλίας 10
 αὐτὸν καὶ τὸν χρησμόν συμβαλὼν ἠρώτα προσελθὼν, τί
 ἂν ἐποίησεν ἐξουσίαν ἔχων, εἰ λόγιον ἦν αὐτῷ πρὸς
 τινος φονευθῆσθαι τῶν πολιτῶν. ὃ δὲ, εἴτε ἐπελθὼν
 ἄλλως, εἴτε διὰ μῆνιν Ἦρας, ἴν' ἔλθοι κακὸν Μῆδεια
 Πελλία (τὴν γὰρ Ἦραν οὐκ ἐτίμα), “τὸ χρυσόμαλλον δέ- 15
 5 ρας” ἔφη “προσέταττον ἂν φέρειν αὐτῷ.” τοῦτο Πελλίας
 ἀκούσας εὐθύς ἐπὶ τὸ δέρας ἐλθεῖν ἐκέλευσεν αὐτόν.
 τοῦτο ἐν Κόλχοις ἦν ἐν Ἄρεος ἄλσει κρεμάμενον ἐκ
 δρυός, ἐφρουρεῖτο δὲ ὑπὸ δράκοντος ἀύπνου.
 6 ἐπὶ τοῦτο πεμπόμενος Ἰάσων Ἄργον παρεκάλεσε 20
 τὸν Φρίξου, κάκεινος Ἀθηναῖς ὑποθεμένης πεντηκόν-
 τορον ναῦν κατεσκεύασε τὴν προσαγορευθεῖσαν ἀπὸ τοῦ
 κατασκευάσαντος Ἀργῷ· κατὰ δὲ τὴν πρῶραν ἐνήρμο-
 7 σεν Ἀθηναῖ φωνῆεν φηγοῦ τῆς Δωδωνίδος ξύλον. ὥς δὲ
 ἡ ναῦς κατεσκευάσθη, [καὶ] χρωμένῳ ὁ θεὸς αὐτῷ πλεῖν 25
 ἐπέτρεψε συναθροίσαντι τοὺς ἀρίστους τῆς Ἑλλάδος.
 οἱ δὲ συναθροισθέντες εἰσὶν οἷδε, Τίφυς Ἀγνίου, ὃς
 ἐκυβέρνα τὴν ναῦν, Ὀρφεὺς Οἰάγρου, Ζήτης καὶ Κά-
 λαῖς Βορέου, Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης Διός, Τελαμών
 8 καὶ Πηλεὺς Αἰακοῦ, Ἡρακλῆς Διός, Θησεὺς Αἰγέως, 30
 Ἴδας καὶ Λυγκεὺς Ἀφαρέως, Ἀμφιάραος Οἰκλέους,
 Καινεὺς Κορώνου, Παλαίμων Ἡφαίστου ἢ Αἰτωλοῦ,

Κηφεὺς Ἀλεοῦ, Λαέρτης Ἀρκείσιου, Αὐτόλυκος Ἐρ-
 μοῦ, Ἀταλάντη Σχοινέως, Μενότιος Ἄκτορος, Ἄκτωρ
 Ἰππάσου, Ἄδμητος Φέρητος, Ἄκαστος Πελλίου, Εὐρυ-
 τος Ἐρμοῦ, Μελέαγρος Οἰνέως, Ἀγκαῖος Λυκούργου,
 5 Εὐφρημος Ποσειδῶνος, Ποίας Θαυμάκου, Βούτης Τε-
 λέοντος, Φᾶνος καὶ Στάφυλος Διονύσου, Ἐργίνος Πο-
 σειδῶνος, Περικλύμενος Νηλέως, Ἀγέας Ἥλιου, Ἴφι-
 κλος Θεστίου, Ἄργος Φριξοῦ, Εὐρύαλος Μημιστέως,
 Πηνέλεως Ἰππάλμου, Ἀήτιος Ἀλέκτορος, Ἴφιτος Ναυ-
 10 βόλου, Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἀστέριος Κο-
 μήτου, Πολύφημος Ἐλάτου.

ο἗τοι ναυαρχοῦντος Ἰάσονος ἀναχθέντες προσ- 17
 ἰσχοῦσι Λήμνῳ. ἔτυχε δὲ ἡ Λήμνος ἀνδρῶν τότε οὕσα
 ἔρημος, βασιλευομένη δὲ ὑπὸ Ἐπιπύλης τῆς Θόαντος δι'
 15 αἰτίαν τήνδε. αἱ Λήμνιαι τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἐτίμων
 ἢ δὲ αὐταῖς ἐμβάλλει δυσσομίαν, καὶ διὰ τοῦτο οἱ γή-
 μαντες αὐτὰς ἐκ τῆς πλησίον Θράκης λαβόντες αἰχμαλω-
 τίδας συνεννάζοντο αὐταῖς. ἀτιμαζόμεναι δὲ αἱ Λήμνιαι 2
 τοὺς τε πατέρας καὶ τοὺς ἄνδρας φονεύουσι· μόνη δὲ
 20 ἔσωσεν Ἐπιπύλη τὸν ἑαυτῆς πατέρα κρύψασα Θόαντα.
 προσσχόντες οὖν τότε γυναικοκρατουμένη τῇ Λήμνῳ
 μίσγονται ταῖς γυναιξίν. Ἐπιπύλη δὲ Ἰάσονι συνεν-
 νάζεται, καὶ γεννᾷ παῖδας Εὐνήον καὶ Νεβροφόνον.

ἀπὸ Λήμνου δὲ προσίσχοῦσι Δολίοσιν, ὧν ἔβασίλευε 18
 25 Κύζικος. οὗτος αὐτοὺς ὑπεδέξατο φιλοφρόνως. νυκτὸς
 ἀναχθέντες ἐντεῦθεν καὶ περιπεσόντες ἀντιπνοίαις, πάλ-
 λιν τοῖς Δολίοσι προσίσχοῦσιν. οἱ δὲ νομίζοντες Πε-
 λασγικὸν εἶναι στρατόν (ἔτυχον γὰρ ὑπὸ Πελασγῶν
 συνεχῶς πολεμούμενοι) μάχην τῆς νυκτὸς συνάπτουσιν
 30 ἀγνοοῦντες πρὸς ἀγνοοῦντας. κτείναντες δὲ πολλοὺς οἱ 2
 Ἄργοναῦται, μεθ' ὧν καὶ Κύζικον, μεθ' ἡμέραν, ὡς
 ἔγνωσαν, ἀποδυράμενοι τὰς τε κόμας ἐκείραντο καὶ τὸν

Κύζικον πολυτελῶς ἔθαψαν. καὶ μετὰ τὴν ταφὴν πλεῦ-
σαντες Μυσία προσίσχουσιν.

- 19 ἔνταῦθα δὲ Ἡρακλέα καὶ Πολύφημον κατέλιπον.
Ἦλας γὰρ ὁ Θειοδάμαντος παῖς, Ἡρακλέους δὲ ἐρώμε-
νος, ἀποσταλεὶς ὑδρεύσασθαι διὰ κάλλος ὑπὸ νυμφῶν 5
2 ἠρπάγη. Πολύφημος δὲ ἀκούσας αὐτοῦ βοήσαντος, σπα-
σάμενος τὸ ξίφος ἐδίωξεν, ὑπὸ ληστῶν ἄγεσθαι νομί-
ζων. καὶ δημοὶ συντυχόντι Ἡρακλεῖ. ζητούντων δὲ ἀμ-
φοτέρων τὸν Ἦλαν ἢ ναῦς ἀνήχθη, καὶ Πολύφημος μὲν
ἐν Μυσία κτίσας πόλιν Κίου ἐβασίλευσεν, Ἡρακλῆς δὲ 10
3 ὑπέστρεψεν εἰς Ἄργος. Ἡρόδωρος δὲ αὐτὸν οὐδὲ τὴν
ἀρχὴν φησὶ πλεῦσαι τότε, ἀλλὰ παρ' Ὀμφάλῃ δουλεύειν.
Φερεκύδης δὲ αὐτὸν ἐν Ἀφεταιῖς τῆς Θεσσαλίας ἀπο-
λειφθῆναι λέγει, τῆς Ἀργοῦς φθεγγαμένης μὴ δύνασθαι
4 φέρειν τούτου τὸ βάρος. Δημάρατος δὲ αὐτὸν εἰς Κόλ- 15
χους πεπλευκότα παρέδωκε· Διονύσιος μὲν γὰρ αὐτὸν
καὶ ἠγεμόνα φησὶ τῶν Ἀργοναυτῶν γενέσθαι.
- 20 ἀπὸ δὲ Μυσίας ἀπῆλθον εἰς τὴν Βεβρῦκων γῆν, ἧς
ἐβασίλευεν Ἄμυκος Ποσειδῶνος παῖς καὶ Βιδυνίδος.
γένναϊος δὲ ὧν οὗτος τοὺς προσίσχοντας ξένους ἠνάγκαζε 20
πυκτεύειν καὶ τοῦτον τὸν τρόπον ἀνήρει. παραγενόμε-
νος οὖν καὶ τότε ἐπὶ τὴν Ἀργῶ τὸν ἄριστον αὐτῶν εἰς
2 πυγμὴν προυκαλεῖτο. Πολυδεύκης δὲ ὑποσχόμενος
πυκτεύσειν πρὸς αὐτόν, πλήξας κατὰ τὸν ἀνχένα ἀπέ-
κτεινε. τῶν δὲ Βεβρῦκων ὀρμησάντων πρὸς αὐτόν, ἀρ- 25
πάσαντες οἱ ἀριστεῖς τὰ ὄπλα πολλοὺς φεύγοντας φο-
νεύουσιν αὐτῶν.
- 21 ἔντεῦθεν ἀναχθέντες καταναυῶσιν εἰς τὴν Θράκης
Σαλμυδησσόν, ἔνθα ὤκει Φινεὺς μάντις τὰς ὄψεις πε-
πηρωμένος. τοῦτον οἱ μὲν τὸν Ἀγήνορος εἶναι λέγου- 30
2 σιν, οἱ δὲ Ποσειδῶνος υἱόν· καὶ πηρωθῆναι φασιν αὐ-
τὸν οἱ μὲν ὑπὸ θεῶν, ὅτι προύλεγε τοῖς ἀνθρώποις τὰ

- μέλλοντα, οἱ δὲ ὑπὸ Βορέου καὶ τῶν Ἀργοναυτῶν, ὅτι
 πεισθεις μητροιᾶ τοὺς ἰδίους ἐτύφλωσε παῖδας, τινὲς δὲ
 ὑπὸ Ποσειδῶνος, ὅτι τοῖς Φοῖβου παισὶ τὸν ἐκ Κόλχων
 εἰς τὴν Ἑλλάδα πλοῦν ἐμήνυσεν. ἐπεμψαν δὲ αὐτῷ καὶ 3
 5 τὰς ἄρπυιᾶς οἱ θεοί· πτερωταὶ δὲ ἦσαν αὐταί, καὶ ἐπειδὴ
 τῷ Φινεῖ παρετίθετο τράπεζα, ἐξ οὐρανοῦ καθιπτάμεναι
 τὰ μὲν πλείονα ἀνήρπαζον, ὀλίγα δὲ ὅσα ὁσμῆς ἀνάπλεα
 κατέλειπον, ὥστε μὴ δύνασθαι προσενέγκασθαι. βου- 4
 λομένοις δὲ τοῖς Ἀργοναύταις τὰ περὶ τοῦ πλοῦ μαθεῖν
 10 ὑποθήσεσθαι τὸν πλοῦν ἔφη, τῶν ἄρπυιῶν αὐτὸν ἐὰν
 ἀπαλλάξωσιν. οἱ δὲ παρέθεσαν αὐτῷ τράπεζαν ἐδεσμά-
 των, ἄρπυιαι δὲ ἐξαίφνης σὺν βοῇ καταπτᾶσαι τὴν τρο-
 φὴν ἤρπαζον. θεασάμενοι δὲ οἱ Βορέου παῖδες Ζήτης 5
 καὶ Κάλαις, ὄντες πτερωτοί, σπασάμενοι τὰ ξίφη δι'
 15 ἀέρος ἐδίωκον. ἦν δὲ ταῖς ἄρπυιᾶις χρεῶν τεθνάναι ὑπὸ
 τῶν Βορέου παίδων, τοῖς δὲ Βορέου παισὶ τότε τελευτή-
 σειν ὅταν διώκοντες μὴ καταλάβωσι. διωκομένων δὲ 6
 τῶν ἄρπυιῶν ἢ μὲν κατὰ Πελοπόννησον εἰς τὸν Τίγρην
 ποταμὸν ἐπίπτει, ὃς νῦν ἀπ' ἐκείνης Ἄρπυς καλεῖται·
 20 ταύτην δὲ οἱ μὲν Νικοδόην οἱ δὲ Ἀελλόπουν καλοῦσιν.
 Ἡ δὲ ἑτέρα καλουμένη Ὠκνπέτη, ὡς δὲ ἔνιοι Ὠκνθόη 7
 (Ἡσίοδος δὲ λέγει αὐτὴν Ὠκνπόδη), αὕτη κατὰ τὴν
 Προποντίδα φεύγουσα μέχρις Ἐχινάδων ἤλθε νήσων, αἱ
 νῦν ἀπ' ἐκείνης Στροφάδες καλοῦνται· ἐστράφη γὰρ ὡς
 25 ἤλθεν ἐπὶ ταύτας, καὶ γενομένη κατὰ τὴν ἦονα ὑπὸ κα-
 μάτου πίπτει σὺν τῷ διώκοντι. Ἀπολλώνιος δὲ ἐν τοῖς 8
 Ἀργοναύταις ἕως Στροφάδων νήσων φησὶν αὐτὰς διω-
 χθῆναι καὶ μηδὲν παθεῖν, δούσας ὄρκον τὸν Φινεᾶ μη-
 κέτι ἀδικῆσαι.
- 30 ἀπαλλαγείς δὲ τῶν ἄρπυιῶν Φινεὺς ἐμήνυσεν τὸν 22
 πλοῦν τοῖς Ἀργοναύταις, καὶ περὶ τῶν συμπληγάδων
 ὑπέθετο πετρῶν τῶν κατὰ θάλασσαν. ἦσαν δὲ ὑπερμε- 2

γέθεισ αὐται, συγκρουόμεναι δὲ ἀλλήλαις ὑπὸ τῆς τῶν πνευμάτων βίας τὸν διὰ θαλάσσης πόρον ἀπέκλειον. ἐφέρετο δὲ πολλὴ μὲν ὑπὲρ αὐτῶν ὀμίχλη πολὺς δὲ πάταγος, ἣν δὲ ἀδύνατον καὶ τοῖς πετεινοῖς δι' αὐτῶν ἐλθεῖν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ἀφείναι πελειάδα διὰ τῶν πετρωῶν, καὶ ταύτην εἰ μὲν ἴδωσι σωθείσαν, διαπλεῖν καταφρονοῦντας, εἰ μὲν ἀπολομένην, μὴ πλεῖν βιάσθαι. ταῦτα ἀνήγοντο ἀκούσαντες, καὶ ὡς πλησίον ἦσαν τῶν πετρῶν, ἀφιαῖσιν ἐκ τῆς πρώτης πελειάδα· τῆς δὲ ἵπταμένης τὰ ἄκρα τῆς οὐράς ἢ σύμπτωσις τῶν πετρῶν ἀπεδέρισεν. ἀναχωρούσας οὖν ἐπιτηρήσαντες τὰς πέτρας μετ' εἰρεσίας ἐντόνου, συλλαβομένης Ἡρας, διῆλθον, τὰ ἄκρα τῶν ἀφλάστων τῆς νηὸς περικοπέισης. αἱ μὲν οὖν συμπληγάδες ἔκτοτε ἔστησαν· χρεῶν γὰρ ἦν αὐταῖς νηὸς περαιωθείσης στήναι παντελῶς· οἱ δὲ Ἄργοναῦται πρὸς Μαριανδυνοὺς παρεγένοντο, κἀκεῖ φιλοφρόνως ὁ βασιλεὺς ὑπεδέξατο Λύκος. ἐνθα θνήσκει μὲν Ἴδμων ὁ μάντις πλήξαυτος αὐτὸν κάπρον, θνήσκει δὲ καὶ Τῆφρος, καὶ τὴν ναῦν Ἀγκαῖος ὑπισχνεῖται κυβεραῖν.

2 παραπλεύσαντες δὲ Θερμώδοντα καὶ Καύκασον ἐπὶ Φᾶσιν ποταμὸν ἦλθον· οὗτος τῆς Κολχικῆς ἐστὶ γῆς. καθορμισθείσης δὲ τῆς νηὸς ἦκε πρὸς Αἰήτην Ἰάσων, καὶ τὰ ἐπιταγένητα ὑπὸ Πελλίου λέγων παρεκάλει δοῦναι τὸ δέρας αὐτῷ· ὃ δὲ δάσειν ὑπέσχετο, εἰ μὲν τοὺς χαλκόποδας ταύρους μόνος καταξεύξῃ. ἦσαν δὲ ἄγριοι παρ' αὐτῷ οὔτοι ταῦροι δύο, μεγέθει διαφέροντες, δῶρον Ἡφαίστου, οἳ χαλκοῦς μὲν εἶχον πόδας, πῦρ δὲ ἐκ στομάτων ἐφύσων. τούτους αὐτῷ ζεύξαντι ἐπέτασσε σπείρειν δράκοντος ὀδόντας· εἶχε γὰρ λαβὰν παρ' Ἀθηναῖς τοὺς ἡμίσεισ ὧν Κάδμος ἔσπειρεν ἐν Θήβαις. ἀποροῦντος δὲ τοῦ Ἰάσονος πῶς ἂν δύναιτο τοὺς ταύρους κατα-

ζεύξαι, Μήδεια αὐτοῦ ἔρωτα ἴσχει· ἦν δὲ αὕτη θυγά- 5
 τηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας τῆς Ὠκεανοῦ, φαρμακίς. δεδοί-
 κνῖα δὲ μὴ πρὸς τῶν ταύρων διαφθορῇ, κρύφα τοῦ πα-
 τρός συνεργήσειν αὐτῷ πρὸς τὴν καταξενύξιν τῶν ταύρων
 5 ἐπηγγέλλατο καὶ τὸ δέρας ἐγχειριεῖν, ἐὰν ὁμότης αὐτῆν
 ἔξειν γυναῖκα καὶ εἰς Ἑλλάδα σύμπλον ἀγάγηται. ὁμό- 6
 σαντος δὲ Ἰάσονος φάρμακον δίδωσιν, ᾧ καταξενύξιναι
 μέλλοντα τοὺς ταύρους ἐκέλευσε χρίσαι τὴν τε ἄσπινδα
 καὶ τὸ δόρυ καὶ τὸ σῶμα· τοῦτω γὰρ χρισθέντα ἔφη
 10 πρὸς μίαν ἡμέραν μῆτε ἂν ὑπὸ πυρὸς ἀδικηθήσονται
 μῆτε ὑπὸ σιδήρου. ἐδήλωσε δὲ αὐτῷ σπειρομένων τῶν τ
 ὀδόντων ἐκ γῆς ἄνδρας μέλλειν ἀναδύεσθαι ἐπ' αὐτὸν
 καθωπλισμένους, οὓς ἔλεγεν ἐπειδὴν ἀθρόος θεάσεται,
 βάλλειν εἰς μέσον λίθους ἄποθεν, ὅταν δὲ ὑπὲρ τούτου
 15 μάχωνται πρὸς ἀλλήλους, τότε κτείνειν αὐτούς. Ἰάσων 8
 δὲ τοῦτο ἀκούσας καὶ χρισάμενος τῷ φαρμάκῳ, παραγε-
 νόμενος εἰς τὸ τοῦ νεῶ ἄλσος ἐμάστευε τοὺς ταύρους,
 καὶ σὺν πολλῷ πυρὶ ὀρμήσαντας αὐτούς κατέξενυξε.
 σπείροντος δὲ αὐτοῦ τοὺς ὀδόντας ἀνέτελλον ἐκ τῆς γῆς 9
 20 ἄνδρες ἔνοπλοι· ὃ δὲ ὅπου πλείονας ἑώρα, βάλλων ἀφα-
 νεῖς λίθους, πρὸς αὐτούς μαχομένους πρὸς ἀλλήλους
 προσιῶν ἀνήρει. καὶ κατεξενυγμένων τῶν ταύρων οὐκ 10
 ἐδίδου τὸ δέρας Αἰήτης, ἐβούλετο δὲ τὴν τε Ἀργῶ κα-
 ταφλέξαι καὶ κτείνειν τοὺς ἐμπλέοντας. φθάσασα δὲ Μή-
 25 δεια τὸν Ἰάσονα νυκτὸς ἐπὶ τὸ δέρας ἦγαγε, καὶ τὸν 11
 φυλάσσοντα δράκοντα κατακοιμίσασα τοῖς φαρμάκοις
 μετὰ Ἰάσονος, ἔχουσα τὸ δέρας, ἐπὶ τὴν Ἀργῶ παρεγέ-
 νετο. συνείπετο δὲ αὐτῇ καὶ ὁ ἀδελφὸς Ἄψυρτος. οἱ δὲ
 νυκτὸς μετὰ τούτων ἀνήχθησαν.
 30 Αἰήτης δὲ ἐπιγνοὺς τὰ τῇ Μηδείᾳ τετολημμένα ᾧρ- 24
 μησε τὴν ναῦν διώκειν. ἰδοῦσα δὲ αὐτὸν πλησίον ὄντα
 Μήδεια τὸν ἀδελφὸν φονεύει καὶ μελεῖσασα κατὰ βυθοῦ

- 2 ῥίπτει. συναθροίζων δὲ Αἰήτης τὰ τοῦ παιδὸς μέλη τῆς
διώξεως ὑστέρησε· διόπερ ὑποστρέψας, καὶ τὰ σωθέντα
τοῦ παιδὸς μέλη θάψας, τὸν τόπον προσηγόρευσε Τό-
3 μους. πολλοὺς δὲ τῶν Κόλχων ἐπὶ τὴν ζήτησιν τῆς
Ἀργοῦς ἐξέπεμψεν, ἀπειλήσας, εἰ μὴ Μῆδειαν ἄξουσιν, 5
αὐτοὺς πείσεσθαι τὰ ἐκείνης. οἱ δὲ διαχεθέντες ἄλλος
ἄλλαχοῦ ζήτησιν ἐποιοῦντο.
- 4 τοῖς δὲ Ἀργοναύταις τὸν Ἡριδανὸν ποταμὸν ἤδη
παραπλεύουσι μνησίσας Ζεὺς ὑπὲρ τοῦ φονευθέντος Ἀψύρ-
του χειμῶνα λάβρον ἐπιπέμψας ἐμβάλλει πλάνην. καὶ 10
αὐτῶν τὰς Ἀψυρτίδας νήσους παραπλεόντων ἢ ναῦς
φθέγγεται μὴ λήξειν τὴν ὄργην τοῦ Διός, εἰ μὴ πορευ-
θέντες εἰς τὴν Αὔσονίαν τὸν Ἀψύρτου φόνον καθα-
5 ρῶσιν ὑπὸ Κίρκης. οἱ δὲ παραπλεύσαντες τὰ Λιγύων
καὶ Κελτῶν ἔθνη, καὶ διὰ τοῦ Σαρδονίου πελάγους 15
κομισθέντες, παραμειψάμενοι Τυρρηνίαν ἦλθον εἰς
Αἰαίαν, ἐνθα Κίρκη ἰκέται γενόμενοι καθαίρονται.
- 25 παραπλεόντων δὲ Σειρῆνας αὐτῶν, Ὀρφεὺς τὴν
ἐναντίαν μούσαν μελωδῶν τοὺς Ἀργοναύτας κατέσχε.
μόνος δὲ Βούτης ἐξενήξατο πρὸς αὐτάς, ὃν ἀρπάσασα 20
Ἀφροδίτη ἐν Διλυβαίῳ κατώκισε.
- 2 μετὰ δὲ τὰς Σειρῆνας τὴν ναῦν Χάρυβδις ἐξεδέχετο
καὶ Σκύλλα καὶ πέτραι πλαγκταί, ὑπὲρ ὧν φλόξ πολλή
καὶ καπνὸς ἀναφερόμενος ἐωρᾶτο. ἄλλὰ διὰ τούτων διε-
κόμισε τὴν ναῦν σὺν Νηρηῖσι Θέτις παρακληθεῖσα ὑπὸ 25
Ἴφρας.
- 3 παραμειψάμενοι δὲ Θρινακίαν νῆσον Ἑλλίου βοῦς
ἔχουσιν εἰς τὴν Φαίάκων νῆσον Κέρκυραν ἦκον, ἧς βα-
σιλεὺς ἦν Ἀλκίνοος. τῶν δὲ Κόλχων τὴν ναῦν εὗρειν
μὴ δυναμένων οἱ μὲν τοῖς Κεραυνίοις ὄρεσι παρῶκησαν, 30
οἱ δὲ εἰς τὴν Ἰλλυρίδα κομισθέντες ἔκτισαν Ἀψυρτίδας
4 νήσους· ἐνιοὶ δὲ πρὸς Φαίακας ἐλθόντες τὴν Ἀργῶ

κατέλαβον καὶ τὴν Μήδειαν ἀπήτουν παρ' Ἀλκινόου. ὁ δὲ εἶπεν, εἰ μὲν ἤδη συνελήλυθεν Ἰάσουι, δώσειν αὐτὴν ἐκείνῳ, εἰ δὲ ἔτι παρθένος ἔστί, τῷ πατρὶ ἀποπέμψειν. Ἀρήτη δὲ ἡ Ἀλκινόου γυνὴ φθάσασα Μήδειαν 5 Ἰάσουι συνέξευξεν· ὅθεν οἱ μὲν Κόλχοι μετὰ Φαιάκων κατώκησαν, οἱ δὲ Ἀργοναῦται μετὰ τῆς Μηδείας ἀνήχθησαν.

πλέοντες δὲ νυκτὸς σφοδρῶ περιπίπτουσι χειμῶνι. 26 Ἀπόλλων δὲ στάς ἐπὶ τὰς Μελαντίους δειράς, τοξεύσας 10 τῷ βέλει εἰς τὴν θάλασσαν κατήστραψεν. οἱ δὲ πλησίον ἐθεάσαντο νῆσον, τῷ δὲ παρὰ προσδοκίαν ἀναφανῆναι προσορμισθέντες Ἀνάφην ἐκάλεσαν. ἰδρυσάμενοι δὲ 2 βωμὸν Ἀπόλλωνος αἰγλήτου καὶ θυσιάσαντες ἐπ' εὐχλίαν ἐτράπησαν. δοθεῖσαι δὲ ὑπὸ Ἀρήτης Μηδεία δώ- 15 δεκαθεράπαινοι τοὺς ἀριστεάς ἔσκαπτον μετὰ παιγνίας· ὅθεν ἔτι καὶ νῦν ἐν τῇ θυσίᾳ σύνηθές ἐστι σκώπτειν ταῖς γυναιξίν.

ἐντεῦθεν ἀναχθέντες κωλύονται Κρήτη προσίσχειν 3 ὑπὸ Τάλῳ. τοῦτον οἱ μὲν τοῦ χαλκοῦ γένους εἶναι λέ- 20 γουσιν, οἱ δὲ ὑπὸ Ἡφαίστου Μίνωι δοθῆναι. ὃς ἦν χαλκοῦς ἀνὴρ, οἱ δὲ ταῦρον αὐτὸν λέγουσιν. εἶχε δὲ φλέβα μίαν ἀπὸ ἀνχένος κατατείνουσαν ἄχρι σφυρῶν· κατὰ δὲ τὸ τέρμα τῆς φλεβὸς ἦλος διήρειστο χαλκοῦς. οὗτος ὁ Τάλως τρεῖς ἐκάστης ἡμέρας τὴν νῆσον περιτρο- 4 25 χάζων ἐτήρει· διὸ καὶ τότε τὴν Ἀργῶν προσπλέουσαν θεωρῶν τοῖς λίθοις ἔβαλλεν. ἔξαπατηθεὶς δὲ ὑπὸ Μη- 30 δείας ἀπέθανεν, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσι, διὰ φαρμάκων 5 αὐτῷ μανίαν Μηδείας ἐμβαλούσης, ὡς δέ τινες, ὑποσχομένης ποιήσειν ἀθάνατον αὐτὸν καὶ τὸν ἦλον ἐξελούσης, 30 ἐκρουέντος τοῦ παντὸς ἰχῶρος [ἀποθανεῖν]. τινὲς δὲ αὐτὸν τοξευθέντα ὑπὸ Ποίαντος εἰς τὸ σφυρὸν τελευτήσαι λέγουσι.

- 6 μίαν δὲ ἔνταῦθα νύκτα μείναντες Αἰγίνη προσ-
 ισχουσιν ὑδρεύσασθαι θέλοντες, καὶ γίνεται περὶ τῆς
 ὑδρείας αὐτοῖς ἄμιλλα. ἐκείθεν δὲ διὰ τῆς Εὐβολίας καὶ
 τῆς Λοκίδος πλεύσαντες εἰς Ἴωλκὸν ἦλθον, τὸν πάντα
 πλοῦν ἐν τέσσαρσι μῆσι τελειώσαντες. 5
- 27 Πελλίας δὲ ἀπογνοὺς τὴν ὑποστροφὴν τῶν Ἀργο-
 ναυτῶν τὸν Αἴσονα κτείνειν ἤθελεν· ὃ δὲ αἰτησάμενος
 ἑαυτὸν ἀνελεῖν, θυσίαν ἐπιτελῶν ἀδεῶς τὸ τοῦ ταύρου
 2 αἷμα σπασάμενος ἀπέθανεν. ἡ δὲ Ἰάσονος μήτηρ ἐπαρα-
 σαμένη Πελλία, νήπιον ἀπολιποῦσα παῖδα Πρόμαχον 10
 ἑαυτὴν ἀνήρτησε· Πελλίας δὲ καὶ τὸν καταλειφθέντα
 3 παῖδα ἀπέκτεινεν αὐτῆς. ὁ δὲ Ἰάσων κατελθὼν τὸ μὲν
 δέρας ἔδωκε, περὶ ὧν δὲ ἡδίκηθη μετελθεῖν ἐθέλων
 καιρὸν ἐξεδέχετο. καὶ τότε μὲν εἰς Ἴσθμὸν μετὰ τῶν
 4 ἀριστέων πλεύσας ἀνέθηκε τὴν ναῦν Ποσειδῶνι, αὐτῆς 15
 δὲ Μῆδειαν παρακαλεῖ ζητεῖν ὅπως Πελλίας αὐτῷ δίκας
 ὑποσχῆ. ἡ δὲ εἰς τὰ βασίλεια τοῦ Πελίου παρελθοῦσα
 πείθει τὰς θυγατέρας αὐτοῦ τὸν πατέρα κρεουργῆσαι
 καὶ καθεψῆσαι, διὰ φαρμάκων αὐτὸν ἐπαγγελλομένη
 ποιήσειν νέον· καὶ τοῦ πιστεῦσαι χάριν κριῶν μελεῖσασα 20
 5 καὶ καθεψῆσασα ἐποίησεν ἄρνα. αἱ δὲ πιστεύσασαι τὸν
 πατέρα κρεουργοῦσι καὶ καθέψουσιν. Ἄκαστος δὲ μετὰ
 τῶν τὴν Ἴωλκὸν οἰκούντων τὸν πατέρα θάπτει, τὸν δὲ
 Ἰάσονα μετὰ τῆς Μηδείας τῆς Ἴωλκοῦ ἐκβάλλει.
- 28 οἱ δὲ ἦκον εἰς Κόρινθον, καὶ δέκα μὲν ἔτη διετέ- 25
 λουν εὐτυχοῦντες, αὐτῆς δὲ τοῦ τῆς Κορίνθου βασιλέως
 Κρέοντος τὴν θυγατέρα Γλαύκην Ἰάσονι ἐγγυῶντος,
 2 παραπνευσάμενος Ἰάσων Μῆδειαν ἐγάμει. ἡ δὲ, οὓς τε
 ᾤμοσεν Ἰάσων θεοὺς ἐπικαλεσαμένη καὶ τὴν Ἰάσονος
 ἀχαριστίαν μεμψαμένη πολλάκις, τῇ μὲν γαμουμένῃ 30
 πέπλον μεμαγευμένον φαρμάκῳ ἐπεμψεν, ὃν ἀμφιασα-
 μενη μετὰ τοῦ βοηθοῦντος πατρὸς πυρὶ λάβρω καταφλέ-

γεται, τοὺς δὲ παῖδας οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέριμερον καὶ Φέρητα, ἀπέκτεινε, καὶ λαβοῦσα παρ' Ἡλίου ἄρμα 3 πτηνῶν δρακόντων ἐπὶ τούτου φεύγουσα ἦλθεν εἰς Ἀθήνας. λέγεται δὲ ὅτι φεύγουσα τοὺς παῖδας ἐτι νη- 5 πίους ὄντας κατέλιπεν, ἰκέτας καθίσασα ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἥρας τῆς ἀκραίας, Κορίνθιοι δὲ αὐτοὺς ἀναστήσαν- 7 τες κατετραυμάτισαν.

Μήδεια δὲ ἦκεν εἰς Ἀθήνας, κακεὶ γαμηθεῖσα Δι- 4 γεῖ παῖδα γεννᾷ Μῆδον. ἐπιβουλεύουσα δὲ ὕστερον 10 Θησεῖ, φυγὰς ἐξ Ἀθηναίων μετὰ τοῦ παιδὸς ἐκβάλλεται. ἀλλ' οὗτος μὲν πολλῶν κρατήσας βαρβάρων τὴν ὑφ' ἑαυ- τὸν χώραν ἄπασαν Μηθίαν ἐκάλεσε, καὶ στρατευόμενος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἀπέθανε· Μήδεια δὲ εἰς Κόλχους ἦλθεν 5 ἄγνωστος, καὶ καταλαβοῦσα Αἰήτην ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ 15 Πέρσου τῆς βασιλείας ἐστερημένον, κτείναςα τοῦτον τῷ πατρὶ τὴν βασιλείαν ἀποκατέστησεν.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ τοῦ Δευκαλίωνος διεξεληλύθαμεν γέ- 2 νος, ἐχομένως λέγωμεν τὸ Ἰνάχειον.

Ἔκκεανοῦ καὶ Τηθύος γίνεται παῖς Ἰναχος, ἀφ' οὗ 2 20 ποταμὸς ἐν Ἄργεϊ Ἰναχος καλεῖται. τούτου καὶ Μελίας τῆς Ἔκκεανοῦ Φορωνεύς τε καὶ Αἰγιαλεὺς παῖδες ἐγέν- νοντο. Αἰγιαλέως μὲν οὖν ἄπαιδος ἀποθανόντος ἡ χώρα 3 ἄπασα Αἰγιάλεια ἐκλήθη, Φορωνεύς δὲ ἀπάσης τῆς ὕστε- ρον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων ἐκ 25 Τηλεδίκης νύμφης Ἄπιον καὶ Νιόβην ἐγέννησεν. Ἄπις 4 μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελο- πόννησον Ἄπιαν, ὑπὸ Θελέξιονος καὶ Τελχίνος ἐπιβου- λευθεὶς ἄπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς ἐκλήθη Σά- 30 ραπῖς· Νιόβης δὲ καὶ Διὸς, ἥ πρώτη γυναικὶ Ζεὺς 5 θνητῇ ἐμίγη, παῖς Ἄργος ἐγένετο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός, ἀφ' οὗ κληθῆναι τοὺς τὴν Πελο-

πόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίδοσ δὲ τὸν Πε-
 2 λασγὸν αὐτόχθονά φησιν εἶναι. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου
 πάλιν ἐροῦμεν· Ἄργος δὲ λαβὼν παρὰ Φορωνέως τὴν
 βασιλείαν ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄρ-
 γος, καὶ γῆμας Εὐάδην τὴν Στρυμόνος καὶ Νεαίρας⁵
 ἐτέκνωσεν Ἐκβασον Πείραντα Ἐπίδανρον Κρίασον, ὃς
 καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβεν.

2 Ἐκβάσων δὲ Ἀγήνωρ γίνεται, τούτου δὲ Ἄργος ὁ
 πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν
 παντὶ τῷ σώματι, ὑπερβάλλων δὲ δυνάμει τὸν μὲν τὴν¹⁰
 Ἀρκαδίαν λυμαινόμενον ταῦρον ἀνελὼν τὴν τούτου
 3 δορὰν ἠμφιάσατο, Σάτυρον δὲ τοὺς Ἀρκαδάδας ἀδικοῦντα
 καὶ ἀφαιρούμενον τὰ βοσκήματα ὑποστάς ἀπέκτεινε.
 λέγεται δὲ ὅτι καὶ τὴν Ταρτάρου καὶ Γῆς Ἐχιδναν, ἣ
 τοὺς παριόντας συνήρπαξεν, ἐπιτηρήσας κοιμωμένην¹⁵
 ἀπέκτεινεν. ἐξεδίκησε δὲ καὶ τὸν Ἄπιδος φόνον, τοὺς
 αἰτίους ἀποκτείνας.

3 Ἄργου δὲ καὶ Ἰσμῆνης τῆς Ἀσωποῦ παῖς Ἴασος, οὗ
 φασὶν Ἰὼ γενέσθαι. Κάστωρ δὲ ὁ συγγράφας τὰ χρο-
 νικὰ καὶ πολλοὶ τῶν τραγικῶν Ἰνάχου τὴν Ἰὼ λέγου-²⁰
 σιν· Ἡσίδοσ δὲ καὶ Ἀκουσίλαος Πειρῆνος αὐτὴν φα-
 2 σιν εἶναι. ταύτην ἱερωσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς
 ἐφθειρε. φωραθεὶς δὲ ὑφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμε-
 νος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκὴν, αὐτὴν δὲ ἀπωμόσατο
 μὴ συνελθεῖν· διὸ φησιν Ἡσίδοσ οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν²⁵
 ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοὺς γινομένους ὄρκους ὑπὲρ ἱερω-
 3 τος. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη παρὰ Διὸς τὴν βοῦν φύλακα
 αὐτῆς κατέστησεν Ἄργου τὸν πανόπτην, ὃν Φερεκύδης
 μὲν Ἀρέστωρ λέγει, Ἀσκληπιάδης δὲ Ἰνάχου, Κέρκωψ
 δὲ Ἄργου καὶ Ἰσμῆνης τῆς Ἀσωποῦ θυγατρὸς· Ἀκου-³⁰
 4 σίλαος δὲ γηγενῆ αὐτὸν λέγει. οὗτος ἐκ τῆς ἐλαίας
 ἐδέσμευεν αὐτὴν ἥτις ἐν τῷ Μυκηναίων ὑπῆρχεν ἄλσει.

Διὸς δὲ ἐπιτάξαντος Ἐρμῆ κλέψαι τὴν βοῦν, μνηύσαν-
 τος Ἴερακος, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο, λίθῳ βαλὼν
 ἀπέκτεινε τὸν Ἄργον, ὅθεν ἀργειφόντης ἐκλήθη. Ἦρα ⁵
 δὲ τῆ βοῦ οἴστρον ἐμβύλλει. ἡ δὲ πρῶτον <μὲν> ἦκεν εἰς
 τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἴόνιον κόλπον κληθέντα, ἔπειτα διὰ τῆς
 Ἰλλυρίδος πορευθεῖσα καὶ τὸν Αἴμον ὑπερβαλοῦσα διέβη
 τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον, νῦν δὲ ἀπ'
 ἐκείνης Βόσπορον. ἐπελθοῦσα δὲ εἰς Σκυθίαν καὶ τὴν ⁶
 Κιμμερίδα γῆν, πολλὴν χέρσον πλανηθεῖσα καὶ πολλὴν
¹⁰ διανηξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας, τελευ-
 ταῖον ἦκεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφήν
 ἀπολαβοῦσα γεννᾷ παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἐπαφον
 παῖδα. τοῦτον δὲ Ἦρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ ποιῆσαι ⁷
 οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. καὶ Ζεὺς μὲν αἰσθόμενος κτείνει
 Κούρητας, Ἰὼ δὲ ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτρέπετο. πλα-
 νωμένη δὲ κατὰ τὴν Συρίαν ἅπασαν (ἐκεῖ γὰρ ἐμνηύετο
 <ὄτι> ἡ τοῦ Βυβλίῳ βασιλέως γυνὴ ἐτιθήνηι τὸν υἱόν)
 καὶ τὸν Ἐπαφον εὐροῦσα, εἰς Αἴγυπτον ἔλθοῦσα ἐγα- ⁸
 μήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰγυπτίων. ἰδρύ-
²⁰ σατο δὲ ἄγαλμα Διήμητρος, ἣν ἐκάλεσαν Ἴσιν Αἰγύπτιοι,
 καὶ τὴν Ἰὼ Ἴσιν ὁμοίως προσηγόρευσαν.

Ἐπαφος δὲ βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν τὴν ⁴
 Νείλου θυγατέρα, καὶ ἀπὸ ταύτης κτίζει Μέμφιν πόλιν,
 καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη
²⁵ ἐκλήθη. Λιβύης δὲ καὶ Ποσειδῶνος γίνονται παῖδες δι-
 δυμοὶ Ἀγήνωρ καὶ Βῆλος. Ἀγήνωρ μὲν οὖν εἰς Φοινί-
 κην ἀπαλλαγείς ἐβασίλευσε, κἀκεῖ τῆς μεγάλης εἰζῆς
 ἐγένετο γενεάρχης· ὅθεν ὑπερθησόμεθα περὶ τούτου.
 Βῆλος δὲ ὑπομείνας ἐν Αἰγύπτῳ βασιλεύει μὲν Αἰγύ- ³
³⁰ πτου, γαμεῖ δὲ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα, καὶ
 αὐτῷ γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἰγυπτος καὶ Δαναός,
 ὡς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεὺς καὶ Φινεὺς προσέτι.

4 Δαναὸν μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατώκισεν, Αἴγυπτον
 δὲ ἐν Ἀραβίᾳ, ὃς καὶ καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπό-
 δων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίνονται
 δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν παῖδες πεντή-
 5 κοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῶ πεντήκοντα. στασιασάντων
 δὲ αὐτῶν ὕστερον, Δαναὸς τοὺς Αἰγύπτου παῖδας δε-
 δοικῶς, ὑποθεμένης Ἀθηναῖς αὐτῷ ναῦν κατεσκεύασε
 6 πρῶτος καὶ τὰς θυγατέρας ἐνθήμενος ἔφυγε. προσσχὼν
 δὲ Ρόδῳ τὸ τῆς Λιυδίας Ἀθηναῖς ἄγαλμα ἰδρῦσατο. ἐν-
 τεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ 10
 7 παραδίδωσι Γελάνωρ ὁ τότε βασιλεύων. ἀνύδρου δὲ τῆς
 χώρας ὑπαρχούσης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Πο-
 σειδῶν μηνίων Ἰνάχῳ διότι τὴν χώραν Ἦρας ἐμαρτύ-
 8 ρησεν εἶναι, τὰς θυγατέρας ὑδρευσομένας ἔπεμψε. μίᾳ
 δὲ αὐτῶν Ἀμυμώνῃ ζητοῦσα ὕδωρ ῥίπτει βέλος ἐπὶ ἔλα- 15
 φρον καὶ κοιμωμένου Σατύρου τυγχάνει, κἀκείνος περι-
 αναστὰς ἐπεθύμει συγγενέσθαι. Ποσειδῶνος δὲ ἐπιφα-
 νέντος ὁ Σάτυρος μὲν ἔφυγεν, Ἀμυμώνῃ δὲ τούτῳ
 συννευάζεται, καὶ αὐτῇ Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρῃ πηγὰς
 5 ἐμήνυσε. οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες εἰς Ἄργος 20
 τῆς τε ἐχθρας παύσασθαι παρεκάλουν καὶ τὰς θυγατέ-
 ρας αὐτοῦ γαμεῖν ἤξιουν. Δαναὸς δὲ ἅμα μὲν ἀπιστῶν
 αὐτῶν τοῖς ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ καὶ μνησικακῶν περὶ
 φυγῆς, ὠμολόγει τοὺς γάμους καὶ διεκλήρου τὰς κόρας.
 2 Ὑπερμνήστραν μὲν οὖν τὴν πρεσβυτέραν ἐξεῖλον Ἀυγκεῖ 25
 καὶ Γοργοφόνῃν Πρωτεῖ· οὔτοι γὰρ ἐκ βασιλίδος γυ-
 3 ναικὸς Ἀργυφίης ἐγεγόνεισαν Αἰγύπτῳ. τῶν δὲ λοιπῶν
 ἔλαχον Βούσιρις μὲν καὶ Ἐγκέλαδος καὶ Ἀνός καὶ Δαῖ-
 φρων τὰς Δαναῶ γεννηθείσας ἐξ Εὐρώπης Ἀυτομάτην
 Ἀμυμώνην Ἀγανήν Σκαιήν. αὐταὶ δὲ ἐκ βασιλίδος ἐγέ- 30
 νοντο Δαναῶ, ἐκ δὲ Ἐλεφαντίδος Γοργοφόνῃ καὶ Ὑπερ-
 4 μνήστρα. Ἀυγκεὺς δὲ Καλύκην ἔλαχεν, Ἴστρος δὲ Ἰπ-

ποδάμειαν, Χαλκώδων Ῥοδίαν, Ἀγήνωρ Κλεοπάτραν,
 Χαῖτος Ἀστερίαν, Διοκορυστῆς Ἴπποδάμειαν, Ἄλις
 Γλαύκην, Ἀλκμήνωρ Ἴππομέδουσαν, Ἴππόθοος Γόργην,
 Εὐχίνωρ Ἴφιμέδουσαν, Ἴππόλυτος Ῥόδην. οὗτοι μὲν οἱ
 5 δέκα ἐξ Ἀραβίας γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι ἐξ ἀμαθρουά-
 δων νυμφῶν, αἱ μὲν Ἀτλαντεῖς, αἱ δὲ [ἐκ] Φοίβης.
 Ἀγαπτόλεμος δὲ ἔλαχε Πειρήνην, Κερκέστης δὲ Δώριον, 5
 Εὐρυδάμας Φάρτην, Αἴγιος Μνήστραν, Ἄργιος Εὐπί-
 πην, Ἀρχέλαος Ἀνεξιβίην, Μέναχος Νηλώ, οἱ μὲν ἑπτὰ
 10 ἐκ Φοινίσσης γυναικός, αἱ δὲ παρθένοι Αἰθιοπίδος.
 ἀκκληρωτὶ δὲ ἔλαχον δι' ὁμωνυμίαν τὰς Μέμφιδος οἱ ἐκ 6
 Τυρίας, Κλειτὸς Κλειτήν, Σθένελος Σθενέλην, Χρύ-
 σιππος Χρυσίπην. οἱ δὲ ἐκ Καλιάδνης νύμφης νηίδος 7
 παῖδες δώδεκα ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ Πολυξοῦς νηί-
 15 δος ἦσαν δὲ οἱ μὲν παῖδες Εὐρύλοχος Φάντης Περισθέ-
 νης Ἔρμος Δρύας Ποταμῶν Κισσεὺς Λίξος Ἴμβρος Βρο-
 μίος Πολύκτωρ Χθονίος, αἱ δὲ κόραι Ἀντουόη Θεανῶ
 Ἠλέκτρα Κλεοπάτρα Εὐρυδίκη Γλαυκίππη Ἀνθήλεια
 Κλεοδῶρη Εὐπίπη Εὐρωτὼ Στύγνη καὶ Βρούκη. οἱ δὲ ἐκ 8
 20 Γοργόνων Αἰγύπτῳ γενόμενοι ἐκκληρώσαντο περὶ τῶν ἐκ
 Πιερείας, καὶ λαγχάνει Περίφας μὲν Ἀκταίην, Οἰνεὺς
 Ποδάρκην, Αἴγυπτος Διωξίπην, Μενάλκης δὲ Ἀδύ-
 την, Λάμπος Ὠκυπέτην, Πυλάργην Ἰδμων. ὀκτὼ δὲ οἱ 9
 νεώτατοι, Ἰδας Ἴπποδίκην, Δαΐφρων Ἀδιάντην (αὐταὶ
 25 δὲ ἐκ μητρὸς ἐγένοντο Ἔρσης), Πανδίων Καλλιδίκην,
 Ἄρβηλος Οἴμην, Ὑπέρβιος Κελαινώ, Ἴπποκορυστῆς
 Ὑπερίπτην· οὗτοι ἐξ Ἠφαιστίνης, αἱ δὲ ἐκ Κρινοῦς.
 ὥς δὲ ἐκκληρώσαντο τοὺς γάμους, ἐστιάσας ἐγχειρίδια 10
 δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ κοιμωμένους τοὺς νυμ-
 30 φίλους ἀπέκτειναν πλὴν Ὑπερμνήστρας. αὕτη δὲ Λυγκέα
 διέσωσε παρθένον αὐτὴν φυλάξαντα· διὸ καθείρξας
 αὐτὴν Δαναὸς ἐφρούρει. αἱ δὲ ἄλλαι τῶν Δαναοῦ θυ- 11

γατέρων τὰς μὲν κεφαλὰς τῶν νυμφίων ἐν τῇ Λέρῃ
κατώρουξαν, τὰ δὲ σώματα πρὸ τῆς πόλεως ἐκήδευσαν.
καὶ αὐτὰς ἐκάθησαν Ἀθηναῖα τε καὶ Ἐρμιῆς Διὸς κελεύ-
12 σαντος. Δαναὸς δὲ ὕστερον Ὑπερμνήστραν Λυγκεῖ
συνώκισε, τὰς δὲ λοιπὰς θυγατέρας εἰς γυμνικὸν ἀγῶνα 5
τοῖς νικῶσιν ἔδωκεν.

13 Ἀμυμώνη δὲ ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Ναύπλιον.
οὗτος μακρόβιος γενόμενος, πλέων τὴν θάλασσαν, τοῖς
ἐμπίπτουσιν ἐπὶ θανάτῳ ἔδυσφόρει. συνέβη οὖν καὶ
αὐτὸν τελευτῆσαι ἐκείνῳ τῷ θανάτῳ ὥπερ ἄλλων τε-
14 λευτησάντων ἔδυσφόρει. πρὶν δὲ τελευτῆσαι, ἔφημεν,
ὥς μὲν οἱ τραγικοὶ λέγουσι, Κλυμένην τὴν Κατρέως,
ὥς δὲ ὁ τοὺς νόστους γράψας, Φιλύραν, ὥς δὲ Κέρκωψ,
Ἡσιόνην, καὶ ἐγέννησε Παλαμῆδην Οἰάκα Ναυσιμέ-
δοντα. 15

2 Λυγκεὺς δὲ μετὰ Δαναὸν Ἄργους δυναστεύων ἐξ
Ἑπερμνήστρας τεκνοῖ παῖδα Ἄβαντα. τούτου δὲ καὶ
Ἀγλαΐας τῆς Μαντινέως δίδυμοι παῖδες ἐγένοντο Ἀκρί-
2 σιος καὶ Προΐτος. οὗτοι καὶ κατὰ γαστρὸς μὲν ἔτι ὄντες
ἑστασίαζον πρὸς ἀλλήλους, ὥς δὲ ἀνετράφησαν, περὶ 20
τῆς βασιλείας ἐπολέμουν, καὶ πολεμοῦντες εὗρον Ἀσπί-
δας πρῶτοι. καὶ κρατήσας Ἀκρίσιος Προΐτον Ἄργους
3 ἐξελαύνει. ὁ δὲ ἦκεν εἰς Λυκίαν πρὸς Ἰοβάτην, ὥς δὲ
τινὲς φασι, πρὸς Ἀμφιάνακτα· καὶ γαμῆ τὴν τούτου
θυγατέρα, ὥς μὲν Ὀμηρος, Ἄντειαν, ὥς δὲ οἱ τραγι- 25
κοί, Σθενέβοιαν. κατάγει δὲ αὐτὸν ὁ κηδεστὴς μετὰ
στρατοῦ Λυκίων, καὶ καταλαμβάνει Τίρυνθα, ταύτην
4 αὐτῷ Κυκλώπων τειχισάντων. μερισάμενοι δὲ τὴν Ἀρ-
γείαν ἅπασαν κατῴκουν, καὶ Ἀκρίσιος μὲν Ἄργους βα-
2 σιλεύει, Προΐτος δὲ Τίρυνθος. καὶ γίνεται Ἀκρισίῳ μὲν 30
ἐξ Ἐγρυδίκης τῆς Λακεδαιμόνος Δανάη, Προΐτῳ δὲ ἐκ
2 Σθενεβοίας Λυσίππη καὶ Ἰφιάνασσα. αὐταὶ δὲ ὥς ἔτε-

λειώθησαν, ἐμάνησαν, ὡς μὲν Ἡσίοδος φησιν, ὅτι τὰς
 Διονύσου τελετὰς οὐ κατεδέχοντο, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος
 λέγει, διότι τὸ τῆς Ἥρας ξόανον ἐξηντέλισαν. γενόμε- 3
 ναι δὲ ἐμμανεῖς ἐπλανῶντο ἀνὰ τὴν Ἀργεῖαν ἅπασαν,
 5 αὐτῆς δὲ τὴν Ἀρκαδίαν καὶ τὴν Πελοπόννησον διελθοῦ-
 σαι μετ' ἀκοσμίας ἀπάσης διὰ τῆς ἐρημίας ἐτρόχαζον.
 Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάνος καὶ Εἰδομένης τῆς Ἄβαν- 4
 τος, μάντις ὢν καὶ τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρωῶν
 θεραπείαν πρῶτος εὐρηκώς, ὑπισχνεῖται θεραπεύσειν
 10 τὰς παρθένους, εἰ λάβοι τὸ τρίτον μέρος τῆς δυναστείας.
 οὐκ ἐπιτρέποντος δὲ Προΐτου θεραπεύειν ἐπὶ μισθοῖς 5
 τηλικούτοις, ἐτι μᾶλλον ἐμαίνοντο αἱ παρθένοι καὶ προσ-
 ἐτι μετὰ τούτων αἱ λοιπαὶ γυναῖκες· καὶ γὰρ αὐταὶ τὰς
 οἰκίας ἀπολιποῦσαι τοὺς ἰδίους ἀπώλλουν παῖδας καὶ εἰς
 15 τὴν ἐρημίαν ἐφοίτων. προβαινούσης δὲ ἐπὶ πλείστον 6
 τῆς συμφορᾶς, τοὺς αἰτηθέντας μισθοὺς ὁ Προΐτος ἐδί-
 δου. ὁ δὲ ὑπέσχετο θεραπεύσειν ὅταν ἕτερον τοσοῦτον
 τῆς γῆς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ λάβῃ Βίας. Προΐτος δὲ εὐλα-
 βηθεὶς μὴ βραδυνούσης τῆς θεραπείας αἰτηθεῖη καὶ
 20 πλεῖον, θεραπεύειν συνεχώρησεν ἐπὶ τούτοις. Μελάμ- 7
 πους δὲ παραλαβὼν τοὺς δυνατωτάτους τῶν νεανιῶν
 μετ' ἀλαλαγμοῦ καὶ τινος ἐνθέου χορείας ἐκ τῶν ὄρων
 αὐτὰς εἰς Σικυῶνα συνεδίωξε. κατὰ δὲ τὸν διωγμὸν ἡ 8
 πρεσβυτάτη τῶν θυγατέρων Ἰφινόη μετήλλαξεν· ταῖς
 25 δὲ λοιπαῖς τυχούσαις καθαρωῶν σωφρονῆσαι συνέβη.
 καὶ ταύτας μὲν ἐξέδοτο Προΐτος Μελάμποδι καὶ Βιάντι,
 παῖδα δὲ ὕστερον ἐγέννησε Μεγαπένθη.

Βελλεροφόντης δὲ ὁ Γλαύκου τοῦ Σισύφου, κτείνας 3
 ἀκουσίως ἀδελφὸν Δηλιάδην, ὡς δέτινές φασι Πεισῆνα,
 30 ἄλλοι δὲ Ἀλκιμένην, πρὸς Προΐτον ἐλθὼν καθαιρεται.
 καὶ αὐτοῦ Σθενέβοια ἔρωτα ἴσχει, καὶ προσπέμπει λό-
 γους περὶ συνουσίας. τοῦ δὲ ἀπαρνούμενου, λέγει πρὸς 2

Προΐτον ὄτι Βελλεροφόντης αὐτῇ περὶ φθορᾶς προσε-
 πέμψατο λόγους. Προΐτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς
 αὐτῷ πρὸς Ἰοβάτην κομίζειν, ἐν αἷς ἐνεγέγραπτο Βελ-
 3 λεροφόντην ἀποκτείνειν. Ἰοβάτης δὲ ἐπιγνοὺς ἐπέταξεν
 αὐτῷ Χίμαιραν κτείνειν, νομίζων αὐτὸν ὑπὸ τοῦ θηρίου
 διαφθαρήσεσθαι· ἦν γὰρ οὐ μόνον ἐνὶ ἀλλὰ πολλοῖς
 οὐκ εὐάλωτον, εἶχε δὲ προτομὴν μὲν λέοντος, οὐρανὸν δὲ
 δράκοντος, τρίτην δὲ κεφαλὴν μέσσην αἰγός, δι' ἧς πῦρ
 4 ἀνίει. καὶ τὴν χώραν διέφθειρε, καὶ τὰ βοσκήματα ἐλυ-
 μαίνετο· μία γὰρ φύσις τριῶν θηρίων εἶχε δύναμιν. 10
 λέγεται δὲ καὶ τὴν Χίμαιραν ταύτην τραφῆναι μὲν ὑπὸ
 Ἀμισωδάρου, καθάπερ εἰρηκε καὶ Ὀμηρος, γεννηθῆναι
 δὲ ἐκ Τυφῶνος καὶ Ἐχίδνης, καθὼς Ἡσίοδος ἱστορεῖ.
 2 ἀναβιβάσας οὖν ἑαυτὸν ὁ Βελλεροφόντης ἐπὶ τὸν Πή-
 γασον, ὃν εἶχεν ἵππον ἐκ Μεδούσης πτηνὸν γεγεννημέ- 15
 νον καὶ Ποσειδῶνος, ἀρθεῖς εἰς ὕψος ἀπὸ τούτου κατ-
 2 ετόξευσε τὴν Χίμαιραν. μετὰ δὲ τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπέ-
 ταξεν αὐτῷ Σολύμοις μαχέσασθαι. ὡς δὲ ἐτελεύτησε καὶ
 τοῦτον, Ἀμαζόσιν ἐπέταξεν ἀγωνίζεσθαι αὐτόν. ὡς δὲ
 καὶ ταύτας ἀπέκτεινε, τοὺς γενναϊότητι Λυκίων διαφέ- 20
 ρειν δοκοῦντας ἐπιλέξας ἐπέταξεν ἀποκτείνειν λοχίσαν-
 3 τας. ὡς δὲ καὶ τούτους ἀπέκτεινε πάντας, θαυμάσας
 τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὁ Ἰοβάτης τὰ τε γράμματα ἔδειξε
 καὶ παρ' αὐτῷ μένειν ἠξίωσσε, δούς τὴν θυγατέρα Φυ-
 λονόην, καὶ θνήσκων τὴν βασιλείαν κατέλιπεν αὐτῷ. 25
 4 Ἀκρισίῳ δὲ περὶ παίδων γενέσεως ἀρρένων χρηστη-
 ριαζομένῳ ὁ θεὸς ἔφη γενέσθαι παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς,
 ὃς αὐτὸν ἀποκτείνῃ. δεισας οὖν Ἀκρισίος τοῦτο, ὑπὸ
 γῆν θάλαμον κατασκευάσας χάλκεον τὴν Δανάην ἐφρού-
 2 ρει. ταύτην μὲν, ὡς ἔνιοι λέγουσιν, ἐφθειρε Προΐτος, 30
 ὅθεν αὐτοῖς καὶ ἡ στάσις ἐκινήθη· ὡς δὲ ἔνιοι φασι,
 Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰς

τοὺς Δανάης εἰσρῦεις κόλπους συνῆλθεν. αἰσθόμενος 3
 δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ
 πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ
 παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν ἔρριψεν εἰς θάλασσαν. προσ-
 5 ενεχθείσης δὲ τῆς λάρνακος Σερίφῳ Δίκτυς ἄρας ἀνέ-
 τρεφε τοῦτον. βασιλεύων δὲ τῆς Σερίφου Πολυδέκτης 2
 ἀδελφὸς Δίκτυος, Δανάης ἐρασθεὶς, καὶ ἠνδρωμένου
 Περσέως μὴ δυνάμενος αὐτῇ συνελθεῖν, συνεκάλει τοὺς
 φίλους, μεθ' ὧν καὶ Περσέα, λέγων ἔρανον συνάγειν
 10 ἐπὶ τοὺς Ἴπποδαμείας τῆς Οἰνομάου γάμου. τοῦ δὲ Περ- 2
 σέως εἰπόντος καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ τῆς Γοργόνης οὐκ
 ἀντερεῖν, παρὰ μὲν τῶν λοιπῶν ἤτησεν ἵππους, παρὰ
 δὲ τοῦ Περσέως οὐ λαβὼν τοὺς ἵππους ἐπέταξε τῆς Γορ-
 γόνης κομίζειν τὴν κεφαλὴν. ὃ δὲ Ἑρμοῦ καὶ Ἀθηναῖς 3
 15 προκαθηγουμένων ἐπὶ τὰς Φόρκου γίνεται θυγατέρας,
 Ἐννὼ Πεφρηδῶ [καὶ] Δεινῶ ἦσαν δὲ αὐταὶ Κητοῦς τε
 καὶ Φόρκου, Γοργόνων ἀδελφαί, γραιταὶ ἐκ γενετῆς. ἕνα
 τε ὀφθαλμὸν αἱ τρεῖς καὶ ἕνα ὀδόντα εἶχον, καὶ ταῦτα
 παρὰ μέρος ἤμειβον ἀλλήλαις. ὧν κυριεύσας ὁ Περσεύς, 4
 20 ὡς ἀπήτουν, ἔφη δάσειν ἂν ὑψηγῆσονται τὴν ὀδὸν τὴν
 ἐπὶ τὰς νύμφας φέρουσαν. αὐταὶ δὲ αἱ νύμφαι πτηνὰ
 εἶχον πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν, ἣν φασι εἶναι πῆραν· *)
 εἶχον δὲ καὶ τὴν κυνῆν. ὑψηγησαμένων δὲ τῶν Φορκί- 5
 δων, ἀποδοὺς τὸν τε ὀδόντα καὶ τὸν ὀφθαλμὸν αὐταῖς,
 25 καὶ παραγενόμενος πρὸς τὰς νύμφας, καὶ τυχῶν ὧν
 ἔσπούδαζε, τὴν μὲν κίβισιν περιεβάλετο, τὰ δὲ πέδιλα
 τοῖς σφυροῖς προσήρμοσε, τὴν δὲ κυνῆν τῇ κεφαλῇ ἐπέ-

*) Πίνδαρος δὲ καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἀσπίδι ἐπὶ τοῦ Περσέως

πᾶν δὲ μετάφρενον εἶχε κάρα δεινοῖο πελώρου

Γοργοῦς, ἀμφὶ δὲ μιν κίβισις θῆε.

εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κείσθαι ἐκεῖ ἐσθῆτα καὶ τὴν τροφήν.

- 6 θετο. ταύτην ἔχων αὐτὸς μὲν οὐς ἤθελεν ἔβλεπεν, ὑπὸ
 ἄλλων δὲ οὐχ ἑωράτο. λαβὼν δὲ καὶ παρὰ Ἑρμοῦ ἄδα-
 μαντίνην ἄρπην, πετόμενος εἰς τὸν Ὠκεανὸν ἦκε καὶ
 7 κατέλαβε τὰς Γοργόνας κοιμωμένας. ἦσαν δὲ αὐταὶ
 Σθενὼ Εὐρύαλη Μέδουσα. μόνη δὲ ἦν θνητὴ Μέδουσα· 5
 διὰ τοῦτο ἐπὶ τὴν ταύτης κεφαλὴν Περσεὺς ἐπέμφθη.
 εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειραμένας φο-
 λισι δρακόντων, ὀδόντας δὲ μεγάλους ὡς συῶν, καὶ χεῖ-
 ρας χαλκᾶς, καὶ πτέρυγας χρυσᾶς, δι' ὧν ἐπέτοντο. τοὺς
 8 δὲ ἰδόντας λίθους ἐποίουν. ἐπιστὰς οὖν αὐταῖς ὁ Περ- 10
 σεὺς κοιμωμέναις, κατευθυνούσης τὴν χεῖρα Ἀθηνᾶς,
 ἀπεστραμμένος καὶ βλέπων εἰς ἀσπίδα χαλκῆν, δι' ἧς
 τὴν εἰκόνα τῆς Γοργόνης ἔβλεπεν, ἐκατατόμησεν αὐτήν.
 9 ἀποτμηθεῖσθαι δὲ τῆς κεφαλῆς, ἐκ τῆς Γοργόνης ἐξέθορε
 Πήγασος πτηνὸς ἵππος, καὶ Χρυσάωρ ὁ Γηρῶνος πα- 15
 3 τήρ· τούτους δὲ ἐγέννησεν ἐκ Ποσειδῶνος. ὁ μὲν οὖν
 Περσεὺς ἐνθήμενος εἰς τὴν κίβισιν τὴν κεφαλὴν τῆς
 Μεδούσης ὀπίσω πάλιν ἐχώρει, αἱ δὲ Γοργόνες ἐκ τῆς
 κοίτης ἀναστᾶσαι τὸν Περσεῖα ἐδίωκον, καὶ συνιδεῖν αὐ-
 τὸν οὐκ ἐδύνατο διὰ τὴν κυνῆν· ἀπεκρούπτετο γὰρ ὑπ' 20
 2 αὐτῆς. παραγενόμενος δὲ εἰς Αἰθιοπίαν, ἧς ἔβασίλευε
 Κηφεύς, εὗρε τὴν τούτου θυγατέρα Ἀνδρομέδαν παρα-
 κειμένην βορᾷ θαλασσίῳ κῆτει. Κασσιέπεια γὰρ ἡ Κη-
 φέως γυνὴ Νηρηίδειν ἤρισε περὶ κάλλους, καὶ πασῶν
 εἶναι κρείστων ἠΰχησεν· ὅθεν αἱ Νηρηίδες ἐμήνισαν, 25
 καὶ Ποσειδῶν αὐταῖς συνοργισθεὶς πλήμυράν τε ἐπὶ τὴν
 3 χώραν ἐπεμψε καὶ κῆτος. Ἀμμωνος δὲ χρήσαντος τὴν
 ἀπαλλαγὴν τῆς συμφορᾶς, ἐὰν ἡ Κασσιέπεια θυγάτηρ
 Ἀνδρομέδα προτεθῇ τῷ κῆτει βορά, τοῦτο ἀναγκασθεὶς
 ὁ Κηφεὺς ὑπὸ τῶν Αἰθιοπίων ἐπραξε, καὶ προσέδησε τὴν 30
 4 θυγατέρα πέτρα. ταύτην θεασάμενος ὁ Περσεὺς καὶ
 ἐρασθεὶς ἀναιρήσειν ὑπέσχετο Κηφεῖ τὸ κῆτος, εἰ μέλλει

σωθείσαν αὐτήν αὐτῷ δώσειν γυναίκα. ἐπὶ τούτοις γε-
 νομένων ὄρκων, ὑποστὰς τὸ κῆτος ἔκτεινε καὶ τὴν Ἀν-
 δρομέδαν ἔλυσεν. ἐπιβουλεύοντος δὲ αὐτῷ Φινέως, ὃς 5
 ἦν ἀδελφὸς τοῦ Κηφέως ἐγγυώμενος πρῶτος τὴν Ἀν-
 δρομέδαν, μαθὼν τὴν ἐπιβουλήν, τὴν Γοργόνα δείξας
 μετὰ τῶν συνεπιβουλεύοντων αὐτὸν ἐλίδωσε παρα-
 χρῆμα. παραγενόμενος δὲ εἰς Σέριφον, καὶ καταλαβὼν 6
 προσπεφυγνίαν τοῖς βωμοῖς μετὰ τοῦ Δίκτυος τὴν μη-
 τέρα διὰ τὴν Πολυδέκτου βίαν, εἰσελθὼν εἰς τὰ βασι-
 10 λεια, συγκαλέσαντος τοῦ Πολυδέκτου τοὺς φίλους ἀπε-
 στραμμένος τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνας ἔδειξε· τῶν δὲ
 ἰδόντων, ὅποσον ἕκαστος ἔτυχε σχῆμα ἔχων, ἀπελιθώθη.
 καταστήσας δὲ τῆς Σερίφου Δίκτυν βασιλέα, ἀπέδωκε 7
 τὰ μὲν πέδιλα καὶ τὴν κίβισιν καὶ τὴν κυνὴν Ἐρμῆ, τὴν
 15 δὲ κεφαλὴν τῆς Γοργόνας Ἀθηνᾶ. Ἐρμῆς μὲν οὖν τὰ
 προειρημένα πάλιν ἀπέδωκε ταῖς νύμφαις, Ἀθηνᾶ δὲ ἐν
 μέσῃ τῇ ἀσπίδι τῆς Γοργόνας τὴν κεφαλὴν ἀνέθηκε. λέ- 8
 γεται δὲ ὑπ' ἐνίων ὅτι καὶ δι' Ἀθηνᾶν ἡ Μέδουσα ἐκα-
 ρατομήθη· φασὶ δὲ ὅτι καὶ περὶ κάλλους ἠθέλησεν ἡ
 20 Γοργὼ αὐτῇ συγκριθῆναι.

Περσεὺς δὲ μετὰ Δανάης καὶ Ἀνδρομέδας ἔσπευδεν 4
 εἰς Ἄργος, ἵνα Ἀκρίσιον θεάσῃται. ὃ δὲ δεδοικῶς τὸν
 χρησμόν, ἀπολιπὼν Ἄργος εἰς τὴν Πελασγιῶτιν ἐχώ-
 ρησε γῆν. Τευταμίου δὲ τοῦ Λαρισαίων βασιλέως ἐπὶ 2
 25 κατοικομένῳ τῷ πατρὶ διατιθέντος γυμνικὸν ἀγῶνα,
 παρεγένετο καὶ ὁ Περσεὺς ἀγωνίσασθαι θέλων, ἀγωνι-
 ζόμενος δὲ πένταθλον, τὸν δίσκον ἐπὶ τὸν Ἀκρυσίου
 πόδα βαλὼν παραχρῆμα ἀπέκτεινεν αὐτόν. αἰσθόμενος 3
 δὲ τὸν χρησμόν τετελεσμένον τὸν μὲν Ἀκρίσιον ἔξω τῆς
 30 πόλεως ἔθαψεν, αἰσχυνόμενος δὲ εἰς Ἄργος ἐπανελθεῖν
 ἐπὶ τὸν κλῆρον τοῦ δι' αὐτοῦ τετελευτηκότος, παραγε-
 νόμενος εἰς Τίρυνθα πρὸς τὸν Προίτου παῖδα Μεγαπέν-

- 4 θην ἠλλάξατο, τούτῳ τε τὸ Ἄργος ἐνεχείρισε. καὶ Με-
γαπένθησ μὲν ἐβασίλευσεν Ἀργείων, Περσεὺς δὲ Τί-
5 ρυνθος, προστειχίσας Μίδειαν καὶ Μυκῆνας. ἐγένοντο
δὲ ἐξ Ἀνδρομέδας παῖδες αὐτῶ, πρὶν μὲν ἔλθειν εἰς τὴν
Ἑλλάδα Πέρσης, ὃν παρὰ Κηφεὶ κατέλιπεν (ἀπὸ τούτου⁵
δὲ τοὺς Περσῶν βασιλέας λέγεται γενέσθαι), ἐν Μυκῆ-
ναις δὲ Ἀλκαῖος καὶ Σθενέλος καὶ Ἐλειος Μῆστωρ τε
καὶ Ἡλεκτρώων, καὶ θυγάτηρ Γοργοφόνη, ἣν Περιήρης
ἔγημεν.
- 2 ἐκ μὲν οὖν Ἀλκαίου καὶ Ἀστυδαμείας τῆς Πέλοπος,¹⁰
ὥς δὲ ἐνιοὶ λέγουσι Λαονόμης τῆς Γουνέως, ὥς δὲ ἄλλοι
πάλιν Ἰππονόμης τῆς Μεινοικέως, Ἀμφιτρώων ἐγένετο
καὶ θυγάτηρ Ἀναξῶ, ἐκ δὲ Μῆστορος καὶ Αὐσιδίκης
τῆς Πέλοπος Ἰπποδοθή. ταύτην ἀρκάσας Ποσειδῶν καὶ
κομίσας ἐπὶ τὰς Ἐχινάδας νήσους μίγνεται, καὶ γεννᾷ¹⁵
Τάφιον, ὃς ᾤκισε Τάφον καὶ τοὺς λαοὺς Τηλεβόας ἐκά-
3 λεσεν, ὅτι τηλοῦ τῆς πατρίδος ἔβη. ἐκ Ταφίου δὲ παῖς
Πτερέλαος ἐγένετο· τοῦτον ἀθάνατον ἐποίησε Ποσει-
δῶν, ἐν τῇ κεφαλῇ χρυσῆν ἐνθεῖς τρίχα. Πτερελάῳ δὲ
ἐγένοντο παῖδες Χρομῖος Τύραννος Ἀντίοχος Χερσιδά-²⁰
μας Μῆστωρ Εὐήρης.
- 4 Ἡλεκτρώων δὲ γήμας τὴν Ἀλκαίου θυγατέρα Ἀναξῶ,
ἐγέννησε θυγατέρα μὲν Ἀλκμήνην, παῖδας δὲ Γοργοφό-
νον Φιλονόμον Κελαινέα Ἀμφίμαχον Αὐσίνομον Χει-
ρίμαχον Ἀνάκτορα Ἀρχέλαον, μετὰ δὲ τούτους καὶ νό-²⁵
θον ἐκ Φοργίας γυναικὸς Μιδείας Λικύμνιον.
- 5 Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης τῆς Πέλοπος Ἀλκινόη
καὶ Μέδουσα, ὕστερον δὲ καὶ Εὐφροσύνη ἐγένετο, ὃς
καὶ Μυκηνηῶν ἐβασίλευσεν. ὅτε γὰρ Ἡρακλῆς ἐμελλε
γεννᾶσθαι, Ζεὺς ἐν θεοῖς ἔφη τὸν ἀπὸ Περσείως γεννη-³⁰
θησόμενον τότε βασιλεύσειν Μυκηνηῶν, Ἡρα δὲ διὰ τὸν
ξῆλον Εἰλείθυιαν ἔπεισε τὸν μὲν Ἀλκμήνης τόκον ἐπι-

σχεῖν, Εὐρυσθέα δὲ τὸν Σθενέλου παρεσκεύασε γεννηθῆναι ἑπταμηνιαῖον ὄντα.

Ἡλεκτρώονος δὲ βασιλεύοντος Μυκηναῶν, μετὰ Ταφίου οἱ Πτερελάου παῖδες ἔλθόντες τὴν Μήστορος ἀρχὴν τοῦ μητροπάτορος ἀπήτουν, καὶ μὴ προσέχοντος Ἡλεκτρώονος ἀπήλανον τὰς βόας ἀμυνομένων δὲ τῶν Ἡλεκτρώονος παιδῶν, ἐκ προκλήσεως ἀλλήλους ἀπέκτειναν. ἐσώθη δὲ τῶν Ἡλεκτρώονος παιδῶν Δικύμνιος ἔτι νέος ὑπάρχων, τῶν δὲ Πτερελάου Εὐήρης, ὅς καὶ τὰς 10 ναῦς ἐφύλασσε. τῶν δὲ Ταφίων οἱ διαφυγόντες ἀπέπλευσαν τὰς ἐλαθείσας βόας ἐλόντες, καὶ παρέθεντο τῷ βασιλεὶ τῶν Ἡλείων Πολυξένῳ. Ἀμφιτρώων δὲ παρὰ Πολυξένου λυτρωσάμενος αὐτὰς ἤγαγεν εἰς Μυκήνας. ὁ δὲ Ἡλεκτρώων τὸν τῶν παιδῶν θάνατον βουλόμενος 15 ἐδικήσῃ, παραδοὺς τὴν βασιλείαν Ἀμφιτρώωνι καὶ τὴν θυγατέρα Ἀλκμήνην, ἐξορκίσας ἵνα μέχρι τῆς ἐπανόδου παρθένον αὐτὴν φυλάξῃ, στρατεύειν ἐπὶ Τηλεβόας διενόεῖτο. ἀπολαμβάνοντος δὲ αὐτοῦ τὰς βόας, μιᾶς ἐκδορῆς Ἀμφιτρώων ἐπ' αὐτὴν ἀφῆκεν ὃ μετὰ χειρὸς 20 εἶχε ῥόπαλον, τὸ δὲ ἀποκρουσθὲν ἀπὸ τῶν κεράτων εἰς τὴν Ἡλεκτρώονος κεφαλὴν ἔλθον ἀπέκτεινεν αὐτόν. ὅθεν λαβὼν ταύτην τὴν πρόφασιν Σθένελος παντὸς Ἀργείους ἐξέβαλεν Ἀμφιτρώωνα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῶν Μυκηναῶν καὶ τῆς Τίρυνθος αὐτὸς κατέσχε· τὴν δὲ Μίδειαν, 25 μεταπεμψάμενος τοὺς Πέλοπος παῖδας Ἀτρέα καὶ Θυέστην, παρέθετο τούτοις.

Ἀμφιτρώων δὲ σὺν Ἀλκμήνῃ καὶ Δικυμνίῳ παραγενόμενος ἐπὶ Θήβας ὑπὸ Κρέοντος ἠγνίσθη, καὶ δίδωσι τὴν ἀδελφὴν Περιμῆδην Δικυμνίῳ. λεγούσης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆσεσθαι τῷ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἐδικήσαντι τὸν θάνατον, ὑποσχόμενος ἐπὶ Τηλεβόας στρατεύει Ἀμφιτρώων, καὶ παρεκάλει συλλαβῆσθαι Κρέοντα. ὁ δὲ 7

ἔφη στρατεύσειν, ἐὰν πρότερον ἐκεῖνος τὴν Καδμείαν
 τῆς ἀλώπεκος ἀπαλλάξῃ· ἔφθειρε γὰρ τὴν Καδμείαν
 ἀλώπηξ θηρίον. ὑποστάντος δέ, ὅμως εἰμαρμένον ἦν
 7 αὐτὴν μηδέ τινα καταλαβεῖν. ἀδικουμένης δὲ τῆς χώ-
 ρας, ἕνα τῶν ἀστῶν παῖδα οἱ Θηβαῖοι κατὰ μῆνα προε-5
 τίθεισαν αὐτῇ, πολλοὺς ἀρπαξούσῃ, τοῦτο εἰ μὴ γένοιτο.
 2 ἀπαλλαγείς οὖν Ἀμφιτρώων εἰς Ἀθήνας πρὸς Κέφαλον
 τὸν Δηιονέως, συνέπειθεν, ἐπὶ μέρει τῶν ἀπὸ Τηλε-
 βοῶν λαφύρων, ἄγειν ἐπὶ τὴν θήραν τὸν κύνα ὃν Πρό-
 κρις ἤγαγεν ἐκ Κρήτης παρὰ Μίνωος λαβοῦσα· ἦν δὲ 10
 καὶ τούτῳ πεπρωμένον πᾶν, ὅ τι ἂν διώκῃ, λαμβάνειν.
 διωκομένης οὖν ὑπὸ τοῦ κυνὸς τῆς ἀλώπεκος, Ζεὺς ἀμ-
 3 φοτέρους λίθους ἐποίησεν. Ἀμφιτρώων δὲ ἔχων ἐκ μὲν
 Θορικοῦ τῆς Ἀττικῆς Κέφαλον συμμαχοῦντα, ἐκ δὲ Φω-
 κέων Πανοπέα, ἐκ δὲ Ἐλους τῆς Ἀργείας Ἐλειον τὸν 15
 Περσέως, ἐκ δὲ Θηβῶν Κρέοντα, τὰς τῶν Ταφίων νή-
 4 σους ἐπόρθει. ἄχρι μὲν οὖν ἔξη Πτερελάος, οὐκ ἐδύνατο
 τὴν Τάφον ἐλεῖν· ὡς δὲ ἡ Πτερελάου θυγάτηρ Κομαιθῶ
 ἐρασθεῖσα Ἀμφιτρώωνος τὴν χουσῆν τρίχα τοῦ πατρὸς
 ἐκ τῆς κεφαλῆς ἐξείλετο, Πτερελάου τελευτήσαντος ἔχει-20
 5 ρώσατο τὰς νήσους ἀπάσας. τὴν μὲν οὖν Κομαιθῶ κτεί-
 νας Ἀμφιτρώων καὶ τὴν λείαν ἔχων εἰς Θήβας ἔπλει,
 καὶ τὰς νήσους Ἐλείῳ καὶ Κεφάλῳ δίδωσι. κάκεῖνοι πό-
 λεις αὐτῶν ἐπωνύμους κτισαντες κατώκησαν.
 8 πρὸ τοῦ δὲ Ἀμφιτρώωνα παραγενέσθαι εἰς Θήβας, 25
 Ζεὺς διὰ νυκτὸς ἐλθὼν καὶ τὴν μίαν τριπλασιάσας νύ-
 κτα, ὅμοιος Ἀμφιτρώωνι γενόμενος Ἀλκμήνῃ συνεν-
 2 νάσθη καὶ τὰ γενόμενα περὶ Τηλεβοῶν διηγήσατο. Ἀμ-
 φιτρώων δὲ παραγενόμενος ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονου-
 μένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα, ἐπυνθάνετο τὴν αἰτίαν· 30
 εἰπούσης δὲ ὅτι τῇ προτέρᾳ νυκτὶ παραγενόμενος αὐτῇ
 συγκεκοίμηται, μανθάνει παρὰ Τειρεσίου τὴν γενομένην

τοῦ Διὸς συνουσίαν. Ἀλκμήνη δὲ δύο ἐγέννησε παῖδας, 3
 Διὶ μὲν Ἡρακλέα, μιᾷ νυκτὶ πρῶτον, Ἀμφιτρώωνι
 δὲ Ἴφικλέα. τοῦ δὲ παιδὸς ὄντος ὀκταμηνιαίου δύο δρά-
 κοντας ὑπερμεγέθεις Ἡρα ἐπὶ τὴν εὐνήν ἐπεμψε, δια-
 5 φθαρῆναι τὸ βρέφος θέλουσα. ἐπιβοωμένης δὲ Ἀλκμή-
 νης Ἀμφιτρώωνα, Ἡρακλῆς διαναστὰς ἄγχων ἐκατέραις
 ταῖς χερσὶν αὐτοῦς διέφθειρε. Φερεκύδης δὲ φησὶν 4
 Ἀμφιτρώωνα, βουλόμενον μαθεῖν ὀπότερος ἦν τῶν παί-
 δων ἐκείνου, τοὺς δράκοντας εἰς τὴν εὐνήν ἐμβαλεῖν,
 10 καὶ τοῦ μὲν Ἴφικλέους φυγόντος τοῦ δὲ Ἡρακλέους
 ὑποστάϊντος μαθεῖν ὡς Ἴφικλῆς ἐξ αὐτοῦ γεγέννηται.

ἐδιδάχθη δὲ Ἡρακλῆς ἀρματῆλατεῖν μὲν ὑπὸ Ἀμφι- 9
 τρώωνος, παλαίειν δὲ ὑπὸ Ἀντολύκου, τοξεύειν δὲ ὑπὸ
 Εὐρύτου, ὀπλομαχεῖν δὲ ὑπὸ Κάστορος, κιθαρῳδεῖν δὲ
 15 ὑπὸ Δίνου. οὗτος δὲ ἦν ἀδελφὸς Ὀρφῆως, ἀφικόμενος 2
 δὲ εἰς Θήβας καὶ Θηβαῖος γενόμενος ὑπὸ Ἡρακλέους τῇ
 κιθάρᾳ πληγείς ἀπέθανεν· ἐπιπλήξαντα γὰρ αὐτὸν ὀρ-
 γισθεὶς ἀπέκτεινε. δίκην δὲ ἐπαρόντων τινῶν αὐτῷ φό-
 νου, παρανέγνω νόμον Ῥαδαμάνθυος λέγοντος, ὅς ἂν
 20 ἀμύνηται τὸν χειρῶν ἀδίκων ἄρξαντα, ἀθῶον εἶναι, καὶ
 οὕτως ἀπελύθη. δεισας δὲ Ἀμφιτρώων μὴ πάλιν τι 3
 ποιήσῃ τοιοῦτον, ἐπεμψεν αὐτὸν εἰς τὰ βουφόρβια. κἀ-
 κεί τρεφόμενος μεγέθει τε καὶ δῶμῃ πάντων διήνεγκεν.
 ἦν δὲ καὶ θεωρηθεὶς φανερός ὅτι Διὸς παῖς ἦν· τετρα- 4
 25 πηχυαῖον μὲν γὰρ εἶχε τὸ σῶμα, πυρὸς δὲ ἐξ ὀμμάτων
 ἔλαμπεν αἴγλην. οὐκ ἦστόχει δὲ οὔτε τοξεύων οὔτε ἀκου-
 τίζων.

ἐν δὲ τοῖς βουκολίοις ὑπάρχων ὀκτωκαιδεκαέτης τὸν 5
 Κιθαιρῶνιον ἀνείλε λέοντα. οὗτος ὀρμώμενος ἐκ τοῦ
 30 Κιθαιρῶνος τὰς Ἀμφιτρώωνος ἐφθειρε βόας καὶ τὰς
 Θεσπίου. βασιλεὺς δὲ ἦν οὗτος Θεσπιῶν, πρὸς ὃν ἀφί- 10
 κητο Ἡρακλῆς ἐλεῖν βουλόμενος τὸν λέοντα. ὃ δὲ αὐτὸν

ἔξενισε πεντήκοντα ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τὴν θήραν ἐξιόντι νυκτὸς ἐκάστης μίαν συνεύναζε θυγατέρα (πεντήκοντα δὲ αὐτῷ ἦσαν ἐκ Μεγαμήδης γεγεννημένοι τῆς Ἀρ-
 2 νέου)· ἐσπούδαζε γὰρ πάσας ἐξ Ἡρακλέους τεκνοποιή-
 σασθαι. Ἡρακλῆς δὲ μίαν νομίζων εἶναι τὴν αἰε συνευ- 5
 ναζομένην, συνῆλθε πάσαις. καὶ χειρωσάμενος τὸν
 λέοντα τὴν μὲν δορὰν ἠμφιάσατο, τῷ χάσματι δὲ ἐχρή-
 σατο κόρυθι.

- 11 ἀνακάμπτουσι δὲ αὐτῷ ἀπὸ τῆς θήρας συνήντησαν
 κήρυκες παρὰ Ἐργίνου πεμφθέντες, ἵνα παρὰ Θεβαίων 10
 τὸν δασμὸν λάβωσιν. ἐτέλουν δὲ οἱ Θεβαῖοι τὸν δασμὸν
 2 Ἐργίνῳ δι' αἰτίαν τήνδε. Κλύμενον τὸν Μινυῶν βα-
 σιλέα λίθῳ βαλὼν Μενοικέως ἠνίοχος, ὄνομα Περιήρης,
 ἐν Ὀγχηστῷ, Ποσειδῶνος τεμένει, τιτρώσκει· ὃ δὲ κο-
 μισθεὶς εἰς Ὀρχομενὸν ἠμιθνής ἐπισκῆπτει τελευτῶν 15
 3 Ἐργίνῳ τῷ παιδί ἐδικῆσαι τὸν θάνατον αὐτοῦ. στρα-
 τευσάμενος δὲ Ἐργίνος ἐπὶ Θήβας, κτείνας οὐκ ὀλίγους
 ἐσπέισατο μεθ' ὄρκων, ὅπως πέμπωσιν αὐτῷ Θεβαῖοι
 δασμὸν ἐπὶ εἰκοσιν ἔτη, κατὰ ἔτος ἑκατὸν βόας. ἐπὶ τοῦ-
 του τὸν δασμὸν εἰς Θήβας τοὺς κήρυκας ἀπιόντας συν- 20
 4 τυχῶν Ἡρακλῆς ἐλωβήσατο· ἀποταμῶν γὰρ αὐτῶν τὰ
 ὦτα καὶ τὰς ῥίνας, καὶ διὰ σχοινίων τὰς χεῖρας δήσας
 ἐκ τῶν τραχήλων, ἔφη τοῦτου Ἐργίνῳ καὶ Μινύας
 δασμὸν κομίζειν. ἐφ' οἷς ἀγανακτῶν ἐστράτευσεν ἐπὶ
 5 Θήβας. Ἡρακλῆς δὲ λαβὼν ὄπλα παρ' Ἀθηναῖς καὶ πο- 25
 λεμαρχῶν Ἐργίνον μὲν ἔκτεινε, τοὺς δὲ Μινύας ἐτρέ-
 ψατο καὶ τὸν δασμὸν διπλοῦν ἠνάγκασε Θεβαίους φέ-
 ρειν. συνέβη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἀμφιτρούωνα γενναίως
 6 μαχόμενον τελευτῆσαι. λαμβάνει δὲ Ἡρακλῆς παρὰ
 Κρέοντος ἀριστεῖον τὴν πρεσβυτάτην θυγατέρα Μεγά- 30
 ραν, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖδες ἐγένοντο τρεῖς, Θερίμαχος Κρε-
 οντιάδης Δημόων. τὴν δὲ νεωτέραν θυγατέρα Κρέων

Ἰφίκλω δίδωσιν, ἥδη παῖδα Ἴόλαον ἔχοντι ἐξ Ἀντομε-
 θούσης τῆς Ἀλκάδου. ἔγρημε δὲ καὶ Ἀλκμήνην μετὰ τὸν 7
 Ἀμφιτρώωνος θάνατον Διὸς παῖς Ῥαδάμανθους, κατάρκει
 δὲ ἐν Ὠκαλείᾳ τῆς Βοιωτίας πεφευγώς.

5 προμαθῶν δὲ παρ' Εὐρύτου τὴν τοξικὴν Ἡρακλῆς 8
 ἔλαβε παρὰ Ἐρμοῦ μὲν ξίφος, παρ' Ἀπόλλωνος δὲ τόξα,
 παρὰ δὲ Ἡφαίστου θώρακα χρυσοῦν, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς
 πέπλον· ῥόπαλον μὲν γὰρ αὐτὸς ἔτρεμεν ἐκ Νεμέας.

μετὰ δὲ τὴν πρὸς Μιντιάς αὐτῷ μάχην συνέβη κατὰ 12

10 ζῆλον Ἡρας μανῆναι, καὶ τοὺς τε ἰδίους παῖδας, οὓς ἐκ
 Μεγάρων εἶχεν, εἰς πῦρ ἐμβαλεῖν καὶ τῶν Ἰφίκλου δύο·
 διὸ καταδικάσας ἑαυτοῦ φυγὴν καθαιρεται μὲν ὑπὸ Θε-
 σπίου, παραγενόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς πυνθάνεται τοῦ 2
 θεοῦ ποῦ κατοικήσῃ. ἣ δὲ Πυθία τότε πρῶτον Ἡρακλέα
 15 αὐτὸν προσηγόρευσε· τὸ δὲ πρὸ τοῦ Ἀλκείδης προσηγο-
 ρεῦετο. κατοικεῖν δὲ αὐτὸν εἶπεν ἐν Τίρυνθι, Εὐρουσθεῖ
 λατρεύοντα ἔτη δώδεκα, καὶ τοὺς ἐπιτασσομένους ἄθλους
 δέκα ἐπιτελεῖν, καὶ οὕτως ἔφη, τῶν ἄθλων συντελεσθέν-
 των, ἀθάνατον αὐτὸν ἔσσεσθαι.

20 τοῦτο ἀκούσας ὁ Ἡρακλῆς εἰς Τίρυνθα ἦλθε, καὶ τὸ 5
 προσταττόμενον ὑπὸ Εὐρουσθέως ἐτέλει. πρῶτον μὲν οὖν
 ἐπέταξεν αὐτῷ τοῦ Νεμέου λέοντος τὴν δορὰν κομίζειν·
 τοῦτο δὲ ζῶον ἦν ἄτρωτον, ἐκ Τυφῶνος γεγεννημένον.
 πορευόμενος οὖν ἐπὶ τὸν λέοντα ἦλθεν εἰς Κλεωνάς, καὶ
 25 ξενίζεται παρ' ἀνδρὶ χερνήτῃ Μολόρχῳ. καὶ θύειν 2
 ἱερεῖον θέλοντι εἰς ἡμέραν ἔφη τηρεῖν τριακοστὴν, καὶ
 ἂν μὲν ἀπὸ τῆς θήρας σώως ἐπανέλθῃ, Διὸσωτῆρι θύειν,
 ἂν δὲ ἀποθάνῃ, τότε ὡς ἦραι ἐναγίζειν. εἰς δὲ τὴν Νε-
 μέαν ἀφικόμενος καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας ἐτόξευσε
 30 πρῶτον· ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινόμενος 3
 τὸ ῥόπαλον ἐδίωκε. συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον
 σπήλαιον αὐτοῦ τὴν ἐτέραν ἀπφοκοδόμησεν εἰσοδον, διὰ

- δὲ τῆς ἐτέρας ἐπεισῆλθε τῷ θηρίῳ, καὶ περιθεις τὴν
 χεῖρα τῷ τραχήλῳ κατέσχευ ἄγχων ἕως ἐπνιξε, καὶ θέ-
 4 μενος ἐπὶ τῶν ὤμων ἐκόμιζεν εἰς Μυκῆνας. καταλαβὼν
 δὲ τὸν Μόλορχον ἐν τῇ τελευταίᾳ τῶν ἡμερῶν ὡς νεκρῷ
 μέλλοντα τὸ ἱερεῖον ἐναγλίζειν, σωτήρι θύσας Διὶ ἤγεν 5
 εἰς Μυκῆνας τὸν λέοντα. Εὐρυσθεὺς δὲ καταλαβὼν αὐ-
 τοῦ τὴν ἀνδρείαν ἀπέειπε τὸ λοιπὸν αὐτῷ εἰς τὴν πόλιν
 εἰσιέναι, δεικνύειν δὲ πρὸ τῶν πυλῶν ἐκέλευε τοὺς
 5 ἄθλους. φασὶ δὲ ὅτι δείσας καὶ πίδαον αὐτῷ χαλκοῦν
 εἰσκρυβῆναι ὑπὸ γῆς κατεσκεύασε, καὶ πέμπων κήρυκα 10
 Κοπρέα Πέλοπος τοῦ Ἥλίου ἐπέταττε τοὺς ἄθλους. οὗ-
 τος δὲ Ἴφιτον κτείνας, φυγὼν εἰς Μυκῆνας καὶ τυχὼν
 παρ' Εὐρυσθέως καθαρσίῳν ἐκεῖ κατῴκει.
- 2 δεύτερον δὲ ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Λερναίαν
 ὕδραν κτείνειν· αὕτη δὲ ἐν τῷ τῆς Λέρνης ἔλει ἔκτρα- 15
 φείσα ἐξέβαινευ εἰς τὸ πεδῖον καὶ τὰ τε βοσκήματα καὶ
 τὴν χώραν διέφθειρεν. εἶχε δὲ ἡ ὕδρα ὑπερμέγεθες
 σῶμα, κεφαλὰς ἔχον ἑννέα, τὰς μὲν ὀκτὼ θυητάς, τὴν
 2 δὲ μέσην ἀθάνατον. ἐπιβὰς οὖν ἄρματος, ἡμιοχοῦντος
 Ἰολάου, παρεγένετο εἰς τὴν Λέρνην, καὶ τοὺς μὲν ἱπ- 20
 πους ἔστησε, τὴν δὲ ὕδραν εὐρῶν ἐν τινὶ λόφῳ παρὰ
 τὰς πηγὰς τῆς Ἀμυμώνης, ὅπου ὁ φωλεὸς αὐτῆς ὑπῆρχε,
 3 βαλὼν βέλεσι πεπυρωμένοις ἠνάγκασεν ἐξελθεῖν, ἐκβαί-
 νουσαν δὲ αὐτὴν κρατήσας κατεῖχεν. ἡ δὲ θατέρω τῶν
 ποδῶν ἠνείχετο περιπλακεῖσα. τῷ ῥοπάλῳ δὲ τὰς κεφα- 25
 λὰς κόπτων οὐδὲν ἀνύειν ἐδύνατο· μιᾶς γὰρ κοπτομέ-
 4 νης κεφαλῆς δύο ἀνεφύοντο. ἐπεβοήθει δὲ καρκίνος τῇ
 ὕδρᾳ ὑπερμεγέθης, δάκνων τὸν πόδα. διὸ τοῦτον ἀπο-
 κτείνας ἐπεκαλέσατο καὶ αὐτὸς βοηθὸν τὸν Ἰόλαον, ὃς
 μέρος τι καταπρήσας τῆς ἐγγυὲς ὕλης τοῖς δαλοῖς ἐπι- 30
 καίων τὰς ἀνατολὰς τῶν ἀναφνομένων κεφαλῶν ἐκώ-
 5 λυεν ἀνιέναι. κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον τῶν ἀναφνομέ-

νων κεφαλῶν περιγεγόμενος, τὴν ἀθάνατον ἀποκόψας
κατώρυξε καὶ βαρεῖαν ἐπέθηκε πέτραν, παρὰ τὴν ὁδὸν
τὴν φέρουσαν διὰ Λέρνης εἰς Ἐλαιοῦντα· τὸ δὲ σῶμα
τῆς ὕδρας ἀνασχίσας τῇ χολῇ τοὺς ὀιστοὺς ἐβαψεν. Εὐ-
5 ρυσθεὺς δὲ ἔφη μὴ δεῖν καταριδμῆσαι ἐν τοῖς δέκα τὸν
ἄθλον· οὐ γὰρ μόνος ἀλλὰ καὶ μετὰ Ἰολάου τῆς ὕδρας
περιεγένετο.

τρίτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν Κερυνίτιν ἔλαφον 3
εἰς Μυκήνας ἔμπνου ἐνεγκεῖν. ἦν δὲ ἡ ἔλαφος ἐν Οἰ-
10 νόῃ, χρυσόκερως, Ἀρτέμιδος ἱερά· διὸ καὶ βουλόμενος
αὐτήν Ἡρακλῆς μῆτε ἀνελεῖν μῆτε τρωῶσαι, συνεδίωξεν
ὄλον ἐνιαυτόν. ἐπεὶ δὲ κάμνον τὸ θηρίον τῇ διώξει συν- 2
έφυγεν εἰς ὄρος τὸ λεγόμενον Ἀρτεμίσιον, κάκειθεν ἐπὶ
ποταμὸν Λάδωνα, καὶ τοῦτον διαβαλῆναι μέλλουσαν
15 τοξεύσας συνέλαβε, καὶ θέμενος ἐπὶ τῶν ὤμων διὰ τῆς
Ἀρκαδίας ἠπέιγετο. μετ' Ἀπόλλωνος δὲ Ἀρτεμις συν- 3
τυχοῦσα ἀφηρηεῖτο, καὶ τὸ ἱερόν ζῶον αὐτῆς κτείναντα
κατεμέμφετο. ὃ δὲ ὑποτιμησάμενος τὴν ἀνάγκην, καὶ τὸν
αἴτιον εἰπὼν Εὐρυσθεῖα γεγονέναι, πραῦνας τὴν ὀργὴν
20 τῆς θεοῦ τὸ θηρίον ἐκόμισεν ἔμπνου εἰς Μυκήνας.

τέταρτον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὸν Ἐρμύμανθιον κά- 4
προν ζῶντα κομίζειν· τοῦτο δὲ τὸ θηρίον ἠδίκηει τὴν
Ψωφίδα, ὀρμώμενον ἐξ ὄρους ὃ καλοῦσιν Ἐρμύμανθον.
διερχόμενος οὖν Φολόην ἐπιξενουῖται Κενταύρω Φόλω,
25 Σιληνοῦ καὶ νύμφης μελλίας παιδί. οὗτος Ἡρακλεῖ μὲν 2
ὄπτα παρεῖχε τὰ κρέα, αὐτὸς δὲ ὤμοις ἐχρῆτο. αἰτουῦντος
δὲ οἶνον Ἡρακλέους, ἔφη δεδοικέναι τὸν κοινὸν τῶν
Κενταύρων ἀνοῖξαι πίδακον· θαρρεῖν δὲ παρακελευσά-
μενος Ἡρακλῆς αὐτὸν ἤνοιξε, καὶ μετ' οὐ πολὺ διὰ τῆς 3
30 ὀσμῆς αἰσθόμενοι παρήσαν οἱ Κένταυροι, πέτραις ὀπλι-
σμένοι καὶ ἐλάταις, ἐπὶ τὸ τοῦ Φόλου σπήλαιον. τοὺς
μὲν οὖν πρῶτους τολμήσαντας εἶσω παρελθεῖν Ἄγχιον

καὶ Ἄργιον Ἡρακλῆς ἐτρέψατο βαλὼν δαλοῖς, τοὺς δὲ
 4 λοιποὺς ἐτόξευσε διώκων ἄχρι τῆς Μαλέας. ἐκεῖθεν δὲ
 πρὸς Χείρωνα συνέφυγον, ὃς ἐξελαθεὶς ὑπὸ Δασιπιδῶν
 ὄρους Πηλίου παρὰ Μαλέαν κατώκησε. τούτῳ περιπε-
 5 πτωκότας τοὺς Κενταύρους τοξεύων ἴησι βέλος, τὸ δὲ
 ἐνεχθὲν Ἐλάτου διὰ τοῦ βραχίονος εἰς τὸ γόνυ τὸ Χεί-
 ρωνος ἐμπήγνυται. ἀνιαθεὶς δὲ Ἡρακλῆς προσδραμὼν
 τό τε βέλος ἐξείλκυσε, καὶ δόντος Χείρωνος φάρμακον
 ἐπέθηκεν. ἀνίατον δὲ ἔχων τὸ ἔλκος εἰς τὸ σπῆλαιον
 ἀπαλλάσσεται. κάκει τελευτῆσαι βουλόμενος, καὶ μὴ 10
 θυνάμενος ἐπέλειπερ ἀθάνατος ἦν, ἀντιδούς δὲ Διὶ Προ-
 μηθεῖα τὸν ἀντ' αὐτοῦ γενησόμενον ἀθάνατον, οὕτως
 6 ἀπέθανεν. οἱ λοιποὶ δὲ τῶν Κενταύρων φεύγουσιν ἄλ-
 λος ἀλλαχῆ, καὶ τινὲς μὲν παρεγένοντο εἰς ὄρος Μαλέαν,
 Εὐρυτίαν δὲ εἰς Φολόην, Νέσσος δὲ ἐπὶ ποταμῶν Εὐῆ- 15
 νον. τοὺς δὲ λοιποὺς ὑποδεξάμενος Ποσειδῶν εἰς Ἐλευ-
 7 σίνα ὄρει κατεκάλυψε. ἐπανελθὼν δὲ εἰς Φολόην Ἡρα-
 κλῆς, καὶ Φόλον τελευτῶντα θεασάμενος μετὰ καὶ ἄλ-
 λων πολλῶν, ... ἐλκύσας ἐκ νεκροῦ τὸ βέλος, ἐθαύμαζεν
 εἰ τοὺς τηλικούτους τὸ μικρὸν διέφθειρε· τὸ δὲ τῆς χει- 20
 ρὸς ὀλισθῆσαν ἦλθεν ἐπὶ τὸν πόδα καὶ παραχορῆμα ἀπέ-
 8 κτεινεν αὐτόν. θάψας δὲ Φόλου Ἡρακλῆς ἐπὶ τὴν τοῦ
 κάπρου θήραν παρακίναται, καὶ διώξας αὐτὸν ἐκ τινος
 λόχμης μετὰ κραυγῆς εἰς χιόνα πολλήν, παρειμένον ἐμ-
 βροχίσας τε ἐκόμισεν εἰς Μυκῆνας. 25

5 πέμπτον [μὲν] ἐπέταξεν αὐτῷ ἄθλον τῶν Αὐγέου
 βοσκημάτων ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ μόνον ἐκφορῆσαι τὴν ὄνθον.
 ἦν δὲ Αὐγέας βασιλεὺς Ἥλιδος, ὡς μὲν τινες εἶπον,
 παῖς Ἥλιου, ὡς δὲ τινες, Ποσειδῶνος, ὡς δὲ ἔνιοι, Φόρ-
 2 βαντος, πολλὰς δὲ εἶχε βοσκημάτων ποιμένας. τούτῳ 30
 προσελθὼν Ἡρακλῆς, οὐ δηλώσας τὴν Εὐρυσθέως ἐπι-
 ταγήν, ἔφασκε μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν ὄνθον ἐκφορῆσειν, εἰ δῶσει

τὴν δεκάτην αὐτῷ τῶν βοσκημάτων. Ἀγέας δὲ ἀπιστῶν
 ὑπισχνεῖται. μαρτυρούμενος δὲ Ἡρακλῆς τὸν Ἀγέου 3
 παῖδα Φυλέα, τῆς τε αὐλῆς τὸ θεμέλιον διείλα καὶ τὸν
 Ἀλφειὸν ποταμὸν καὶ τὸν Πηγειὸν σύνεγγυς ῥέοντας
 5 παροχετεύσας ἐπήγαγεν, ἔκρουν δι' ἄλλης ἐξόδου ποιή-
 σας. μαθὼν δὲ Ἀγέας ὅτι κατ' ἐπιταγὴν Εὐρυσθεύς 4
 τοῦτο ἐπιτετέλεσται, τὸν μισθὸν οὐκ ἀπέδιδον, προσέτι
 δὲ ἤρκειτο καὶ μισθὸν ὑποσχέσθαι δώσειν, καὶ κρίνε-
 σθαι περὶ τούτου ἕτοιμος ἔλεγεν εἶναι. καθεξομένων δὲ 5
 10 τῶν δικαστῶν, κληθεὶς ὁ Φυλεὺς ὑπὸ Ἡρακλέους τοῦ
 πατρὸς κατεμαρτύρησεν, εἰπὼν ὁμολογῆσαι μισθὸν δώ-
 σειν αὐτῷ. ὀργισθεὶς δὲ Ἀγέας, πρὶν τὴν ψῆφον ἐνε-
 χθῆναι, τὸν τε Φυλέα καὶ τὸν Ἡρακλέα βαδίζειν ἐξ Ἡλι-
 δος ἐκέλευσε. Φυλεὺς μὲν οὖν εἰς Δουλίχιον ἦλθε κάκει 6
 15 κατῴκει, Ἡρακλῆς δὲ εἰς Ὠλενον πρὸς Δεξαμενὸν ἦκε
 καὶ κατέλαβε τοῦτον μέλλοντα δι' ἀνάγκην μνηστεύειν
 Εὐρυτίῳ Κενταύρῳ Μνησιμάχην τὴν θυγατέρα· ὑπ' 7
 οὗ παρακληθεὶς βοηθεῖν ἐλθόντα ἐπὶ τὴν νύμφην Εὐρυ-
 τίῳνα ἀπέκτεινεν. Εὐρυσθεὺς δὲ οὐδὲ τοῦτον ἐν τοῖς
 20 δέκα προσεδέξατο ἄθλον, λέγων ἐπὶ μισθῷ πεπραχέναι.
 ἕκτον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ τὰς Στυμφαλίδας ὄρι- 6
 θας ἐκδιῶξαι. ἦν δὲ ἐν Στυμφάλῳ πόλει τῆς Ἀρκαδίας
 Στυμφαλὶς λεγομένη λίμνη, πολλῇ συνηροφῆς ὕλη· εἰς
 ταύτην ὄρνεις συνέφυγον ἄπλετοι, τὴν ἀπὸ τῶν λύκων
 25 ὄρουγην δεδοικυῖαι. ἀμμηχανοῦντος οὖν Ἡρακλέους πῶς 2
 ἐκ τῆς ὕλης τὰς ὄρνιδας ἐκβάλῃ, χάλκεα κρόταλα δι-
 δωσιν αὐτῷ Ἀθηναῖα παρὰ Ἡφαίστου λαβοῦσα. ταῦτα
 κρούων ἐπὶ τινος ὄρους τῇ λίμνῃ παρακειμένου τὰς ὄρ-
 νιδας ἐφόβει· αἱ δὲ τὸν δοῦπον οὐχ ὑπομένουσαι μετὰ
 30 θεοὺς ἀνίπταντο, καὶ τοῦτον τὸν τρόπον Ἡρακλῆς ἐτό-
 ξενσεν αὐτάς.

ἑβδομον ἐπέταξεν ἄθλον τὸν Κρητὰ ἀγαγεῖν ταῦρον. 7

τοῦτον Ἀκουσίλαος μὲν εἶναι φησι τὸν διαπορθμεύ-
 σαιτα Εὐρώπην Διί, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ Ποσειδῶνος ἀνα-
 δοθέντα ἐκ θαλάσσης, ὅτε καταθύσειν Ποσειδῶνι Μί-
 2 νως εἶπε τὸ φανὲν ἐκ τῆς θαλάσσης. καὶ φησι θεασά-
 μενον αὐτὸν τοῦ ταύρου τὸ κάλλος τοῦτον μὲν εἰς τὰ 5
 βουκόλια ἀποπέμψαι, θῦσαι δὲ ἄλλον Ποσειδῶνι· ἐφ'
 3 οἷς ὀργισθέντα τὸν θεὸν ἀγριῶσαι τὸν ταῦρον. ἐπὶ τοῦ-
 τον παραγενόμενος εἰς Κρήτην Ἡρακλῆς, ἐπειδὴ λαβεῖν
 ἀξιοῦντι Μίνως εἶπεν αὐτῷ λαμβάνειν διαγωνισαμένῳ,
 καὶ λαβὼν πρὸς Εὐρυσθέα διακομίσεις ἔδειξε, καὶ τὸ 10
 4 λοιπὸν εἶσεν ἄνετον· ὃ δὲ πλανηθεὶς Σπάρτην τε καὶ
 Ἀρκαδίαν ἄπασαν, καὶ διαβάς τὸν Ἴσθμόν, εἰς Μαρα-
 θῶνα τῆς Ἀττικῆς ἀφικόμενος τοὺς ἐγγωρίους διελυ-
 μαίνετο.

8 ὄγδοον ἄθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὰς Διομήδους τοῦ 15
 Θρακὸς ἵππους εἰς Μυκήνας κομίζειν· ἦν δὲ οὗτος
 Ἄρεος καὶ Κυρήνης, βασιλεὺς Βιστόνων ἔθνους Θρα-
 κίου [καὶ] μαχιμωτάτου, εἶχε δὲ ἀνθρωποφάγους ἵππους.
 2 πλεύσας οὖν μετὰ τῶν ἐκουσίως συνεπομένων, βιασά-
 μενος τοὺς ἐπὶ ταῖς φάτναις τῶν ἵππων ὑπάρχοντας 20
 3 ἤγαγεν ἐπὶ τὴν θάλασσαν. τῶν δὲ Βιστόνων σὺν ὄπλοις
 ἐπιβοηθούντων τὰς μὲν ἵππους παρέδωκεν Ἀβδήρω
 φυλάσσειν· οὗτος δὲ ἦν Ἐρμουῦ παῖς, Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦν-
 4 σπασάμεναι· πρὸς δὲ τοὺς Βίστονας διαγωνισάμενος 25
 καὶ Διομήδην ἀποκτείνας τοὺς λοιποὺς ἠνάγκαζε φεύ-
 γειν, καὶ κτίσας πόλιν Ἀβδήρον παρὰ τὸν τάφον τοῦ
 διαφθαρέντος Ἀβδήρου, τὰς ἵππους κομίσας Εὐρυσθεὶ
 ἔδωκε. μεθέντος δὲ αὐτὰς Εὐρυσθέως, εἰς τὸ λεγόμενον
 ὄρος Ὀλυμπον ἔλθοῦσαι πρὸς τῶν θηρίων ἀπώλοντο. 30
 9 ἔνατον ἄθλον Ἡρακλεὶ ἐπέταξε ζωστήρα κομίζειν
 τὸν Ἴπολύτης. αὕτη δὲ ἐβασίλευεν Ἀμαζόνων, αἱ

κατώκουν περὶ τὸν Θερμώδοντα ποταμόν, ἔθνος μέγα τὰ κατὰ πόλεμον· ἦσκουν γὰρ ἀνδρίαν, καὶ εἴ ποτε μιγείσαι γεννήσειαν, τὰ θήλεα ἔτρεφον, καὶ τοὺς μὲν θεξιοὺς μαστοὺς ἐξέθλιβον, ἵνα μὴ κωλύονται ἀκοντί-
5 ζειν, τοὺς δὲ ἀριστεροὺς εἶων, ἵνα τρέφουεν. εἶχε δὲ Ἴπ-
πολύτη τὸν Ἄρεος ζωστήρα, σύμβολον τοῦ πρωτεύειν ἀπασῶν. ἐπὶ τοῦτον τὸν ζωστήρα Ἡρακλῆς ἐπέμπετο, λαβεῖν αὐτὸν ἐπιθυμούσης τῆς Εὐρυσθέως θυγατρὸς Ἀδμήτης. παραλαβὼν οὖν ἐθελοντὰς συμμάχους ἐν μιᾷ
10 νηὶ ἔπλει, καὶ προσίσχει νήσῳ Πάρῳ, ἣν κατώκουν οἱ Μίνωος υἱοὶ Εὐρυμέδων Χρύσης Νηφαλίων Φιλόλαος. ἀποβάπτων τῶν ἐν τῇ νηὶ δύο συνέβη τελευτῆσαι ὑπὸ τῶν Μίνωος υἱῶν· ὑπὲρ ὧν ἀγανακτῶν Ἡρακλῆς τού-
15 κλείσας ἐπολιόρκει, ἕως ἐπιπρεσβευσάμενοι παρεκάλουν ἀντὶ τῶν ἀναιρεθέντων δύο λαβεῖν, οὓς ἂν αὐτὸς θελήσῃ. ὃ δὲ λύσας τὴν πολιορκίαν, καὶ τοὺς < Ἀνδρόγεω 5 τοῦ > Μίνωος υἱοὺς ἀνελόμενος Ἀλκαῖον καὶ Σθένελον, ἦκεν εἰς Μυσίαν πρὸς Λύκον τὸν Δασκύλου, καὶ ξενί-
20 σθεὶς ὑπὸ . . . τοῦ Βεβρύκων βασιλέως συμβαλόντων, βοηθῶν Λύκῳ πολλοὺς ἀπέκτεινε, μεθ' ὧν καὶ τὸν βα-
σιλέα Μύγδονα, ἀδελφὸν Ἀμύκου. καὶ τὴν Βεβρύκων πόλιν ἀποτεμόμενος γῆν ἔδωκε Λύκῳ· ὃ δὲ πᾶσαν ἐκεί-
νην ἐκάλεσεν Ἡράκλειαν.
25 καταπλεύσαντος δὲ εἰς τὸν ἐν Θεμισκύρῳ λιμένα, 7 παραγενομένης ὡς αὐτὸν Ἴππολύτης καὶ τίνος ἦκοι χάριν πυθομένης, καὶ δώσειν τὸν ζωστήρα ὑπισχνουμένης, Ἴρα μιᾷ τῶν Ἀμαζόνων εἰκασθεῖσα τὸ πλῆθος ἐπεφοί-
30 ξένοι.” αἱ δὲ μεθ' ὅπλων ἐπὶ τὴν ναῦν κατέθεον σὺν 8 Ἴπποις. ὡς δὲ εἶδεν αὐτὰς καθωπλισμένας Ἡρακλῆς, νομίσας ἐκ δόλου τοῦτο γενέσθαι, τὴν μὲν Ἴππολύτην

κτείνας τὸν ζωστήρα ἀφαιρείται, πρὸς δὲ τὰς λοιπὰς ἀγωνισάμενος ἀποπλεῖ, καὶ προσίσχει Τροία.

- 9 συνεβεβήκει δὲ τότε κατὰ μῆνιν Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος ἀτυχεῖν τὴν πόλιν. Ἀπόλλων γὰρ καὶ Ποσειδῶν τὴν Λαομέδοντος ὕβριν πειράσαι θέλοντες, εἰκασθέντες ἄνθρώποις ὑπέσχοντο ἐπὶ μισθῷ τειχεῖν τὸ Πέργαμον.
- 10 τοῖς δὲ τειχίσασι τὸν μισθὸν οὐκ ἀπεδίδον. διὰ τοῦτο Ἀπόλλων μὲν λοιμὸν ἐπεμψε, Ποσειδῶν δὲ κῆτος ἀναφερόμενον ὑπὸ πλημυρίδος, ὃ τοὺς ἐν τῷ πεδίῳ συνήρπαζεν ἀνθρώπους. χρησμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλλαγὴν ἔσσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῆ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν τῷ κῆτι, ὃ δὲ προὔθηκε
- 12 ταῖς πλησίον τῆς θαλάσσης πέτραις προσαρτήσας. ταύτην ἰδὼν ἐκκειμένην Ἡρακλῆς ὑπέσχετο σώσειν αὐτήν, εἰ τὰς ἵππους παρὰ Λαομέδοντος λήψεται ἄς Ζεὺς ποιῆν τῆς Γανυμήδους ἀρκαγῆς ἔδωκε. δώσειν δὲ Λαομέδοντος εἰπόντος, κτείνας τὸ κῆτος Ἡσιόνην ἔσωσε. μὴ βουλομένου δὲ τὸν μισθὸν ἀποδοῦναι, πολεμήσειν Τροίαν ἀπειλήσας ἀνήχθη.
- 13 καὶ προσίσχει Αἴνω, ἐνθα ξενίζεται ὑπὸ Πόλτνος. 20 ἀποπλέων δὲ ἐπὶ ἥνος τῆς Αἰνίας Σαρπηδόνα, Ποσειδῶνος μὲν υἱὸν ἀδελφὸν δὲ Πόλτμος, ὕβριστὴν ὄντα τοξεύσας ἀπέκτεινε. καὶ παραγενόμενος εἰς Θάσον καὶ χειρωσάμενος τοὺς ἐνοικοῦντας Θρακὰς ἔδωκε τοῖς Ἀνδρόγεω παισὶ κατοικεῖν. ἐκ Θάσου δὲ ὄρμηθεις ἐπὶ Τορῶνην Πολύγονον καὶ Τηλέγονον, τοὺς Πρωτέως τοῦ Ποσειδῶνος υἱούς, παλαίειν προκαλουμένους κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε. κομίσας δὲ τὸν ζωστήρα εἰς Μυκῆνας ἔδωκεν Εὐρυσθεῖ.
- 10 δέκατον δὲ ἐπετάγη ἄθλον τὰς Γηρῶνον βουῖς ἕξ 30 Ἐρυθείας κομίζειν. Ἐρύθεια δὲ ἦν Ὠκεανοῦ πλησίον 2 κειμένη νῆσος, ἣ νῦν Γάδειρα καλεῖται. ταύτην κατῶ-

και Γηρουνίης Χρυσάορος και Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ,
 τριῶν ἔχων ἀνδρῶν συμφυῆς σῶμα, συνηγμένον μὲν εἰς
 ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον δὲ εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόν-
 ων τε και μηρῶν. εἶχε δὲ φοινικᾶς βόας, ὧν ἦν βου- 3
 5 κόλος Εὐρυτίων, φύλαξ δὲ Ὀρθρος ὁ κύων δικέφαλος
 ἐξ Ἐχίδνης και Τυφῶνος γεγεννημένος. πορευόμενος 4
 οὖν ἐπὶ τὰς Γηρουνίου βόας διὰ τῆς Εὐρώπης, ἄγρια
 πολλὰ παρελθὼν Λιβύην ἐπέβαινε, και παρελθὼν Ταρ-
 τησσὸν ἔστησε σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώ-
 10 πης και Λιβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας. φερμαινόμε- 5
 νος δὲ ὑπὸ Ἥλιου κατὰ τὴν πορείαν, τὸ τόξον ἐπὶ τὸν
 θεὸν ἐνέτεινεν· ὃ δὲ τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ θαναμάσας χρύ-
 σεον ἔδωκε δέπας, ἐν ᾧ τὸν Ὠκεανὸν διεπέρασε. και
 παραγενόμενος εἰς Ἐρυθρίαν ἐν ὄρει Ἄβαντι ἀλλέζεται.
 15 αἰσθόμενος δὲ ὁ κύων ἐπ' αὐτὸν ἔσφημα· ὃ δὲ και τοῦτον 6
 τῷ ῥοπάλῳ παῖει, και τὸν βουκόλον Εὐρυτίωνα τῷ κνὴ
 βοηθοῦντα ἀπέκτεινε. Μενόιτης δὲ ἐκεῖ τὰς Ἄθου βόας
 βόσκων, Γηρουνίη τὸ γεγονός ἀπήγγειλεν· ὃ δὲ καταλα- 7
 βῶν Ἡρακλέα παρὰ ποταμὸν Ἀνθεμοῦντα τὰς βόας ἀπά-
 20 γοντα, συστησάμενος μάχην τοξευθεὶς ἀπέθανεν. Ἡρα-
 κλῆς δὲ ἐνθήμενος τὰς βόας εἰς τὸ δέπας και διαπλεύσας
 εἰς Ταρτησσὸν Ἠλίῳ πάλιν ἀπέδωκε τὸ δέπας. διελθὼν 8
 δὲ Ἰβηρίαν εἰς Λιγυστινήν ἦλθεν, ἐν ἧ τὰς βόας ἀφη-
 ροῦντο Ἀλεβίων τε και Δέρκνος οἱ Ποσειδῶνος υἱοί,
 25 οὓς κτείνας διὰ Τυρρηνίας ἦει. ἀπὸ Ῥηγίου δὲ εἰς ἀπορ- 9
 ρήγνυσι ταῦρος, και ταχέως εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπεσὼν
 και διανηξάμενος εἰς Σικελίαν, και τὴν πλησίον χώραν
 διελθὼν τὴν ἀπ' ἐκαίλου κληθεῖσαν Ἰταλίαν (Τυρρηνοὶ
 γὰρ Ἰταλὸν τὸν ταῦρον ἐκάλεσαν), ἦλθεν εἰς πεδίον Ἐρυ-
 30 κος, ὃς ἐβασίλευεν Ἐλύμων. Ἐρυξ δὲ ἦν Ποσειδῶνος
 παῖς, ὃς τὸν ταῦρον ταῖς ἰδίαις συγκατέμιξεν ἀγέλαις.
 παραθέμενος οὖν τὰς βόας Ἡρακλῆς Ἡφαίστῳ ἐπὶ τὴν 10

- αὐτοῦ ζήτησιν ἠπειγετο· εὐρῶν δὲ ἐν ταῖς τοῦ Ἑρκος ἀγέλαις ἀπαιτεῖ, καὶ λέγοντος οὐ δώσειν εἰ μὴ παλαίσας αὐτοῦ περιγένηται, τρεῖς περιγεγόμενος κατὰ τὴν πάλην ἀπέκτεινε, καὶ τὸν ταῦρον λαβὼν μετὰ τῶν ἄλλων ἐπὶ τὸν Ἰόνιον ἤλαυνε πόντον. ὡς δὲ ἦλθεν ἐπὶ τοὺς μυχοὺς 5 τοῦ πόντου, ταῖς βουσίην οἰστρον ἐνέβαλεν ἢ Ἡρα, καὶ σχίζονται κατὰ τὰς τῆς Θράκης ὑπορείας· ὃ δὲ διώξας τὰς μὲν συλλαβῶν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἤγαγεν, αἱ δὲ ἀπολειφθεῖσαι τὸ λοιπὸν ἦσαν ἄγριαι. μόλις δὲ τῶν βοῶν συνελθουσῶν Στρυμόνα μεμψάμενος τὸν ποταμὸν, 10 πάλαι τὸ ρεῖθρον πλωτὸν ὃν ἐμπλήσας πέτραις ἄπλωτον ἐποίησε, καὶ τὰς βόας Εὐρουσθεῖ κομίσας ἔδωκεν. ὃ δὲ αὐτὰς κατέθυσεν Ἡρα.
- 11 τελεσθέντων δὲ τῶν ἄθλων ἐνὶ μηνὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτώ, μὴ προσδεξάμενος Εὐρουσθεὺς τὸν τε τῶν τοῦ 15 Αὐγέου βοσκημάτων καὶ τὸν τῆς ὕδρας, ἐνδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον παρ' Ἑσπερίδων χρύσεια μῆλα κομίζειν. 2 ταῦτα δὲ ἦν, οὐχ ὥς τινες εἶπον ἐν Λιβύῃ, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἄτλαντος ἐν Ἑπεροβορείοις· ἃ Διὶ γήμαντι Ἡρα ἔδωρήσατο. ἐφύλασσε δὲ αὐτὰ δράκων ἀθάνατος, Τυφῶνος 20 καὶ Ἐχίδνης, κεφαλὰς ἔχων ἑκατόν· ἐχρήτη δὲ φωναῖς παντοίαις καὶ ποικίλαις. μετὰ τούτου δὲ Ἑσπερίδες ἐφύλαττον, Αἴγλη Ἐρύθεια Ἑσπερία Ἀρέθουσα. πορευόμενος οὖν ἐπὶ ποταμὸν Ἐχέδωρον ἦκε. Κύνκος δὲ Ἄρεος καὶ Πυρήνης εἰς μονομαχίαν αὐτὸν προυκαλεῖτο. Ἄρεος 25 δὲ τοῦτον ἐδικουῖντος καὶ συνιστάντος μονομαχίαν, βληθεὶς κεραινὸς μέσος ἀμφοτέρων διαλύει τὴν μάχην. βαδίζων δὲ δι' Ἰλλυριῶν, καὶ σπεύδων ἐπὶ ποταμὸν Ἡριδανόν, ἦκε πρὸς νύμφας Διὸς καὶ Θέμιδος. αὐταὶ μνηύουσιν αὐτῷ Νηρέα. συλλαβῶν δὲ αὐτὸν κοιμώμε- 30 νον καὶ παντοίας ἐναλλάσσοντα μορφὰς ἔδησε, καὶ οὐκ ἔλυσε πρὶν ἢ μαθεῖν παρ' αὐτοῦ ποῦ τυγγάνοιεν τὰ

μῆλα καὶ αἱ Ἑσπερίδες. μαθῶν δὲ Λιβύην διεξήει.
ταύτης ἐβασίλευε παῖς Ποσειδῶνος Ἀνταῖος, ὃς τοὺς ξέ- 5
νους ἀναγκάζων παλαλεῖν ἀνήρει. τούτῳ παλαλεῖν ἀνα-
καζόμενος Ἡρακλῆς ἀράμενος ἄμμασι μετέωρον κλάσας
5 ἀπέκτεινε· φαύοντα γὰρ γῆς ἰσχυρότερον συνέβη γίνε-
σθαι, διὸ καὶ γῆς τινὲς ἔφασαν τοῦτον εἶναι παῖδα.

μετὰ Λιβύην δὲ Αἴγυπτον διεξήει. ταύτης ἐβασί- 6
λευε Βούσιρις Ποσειδῶνος παῖς καὶ Λυσιανάσσης τῆς
Ἐπάφου. οὗτος τοὺς ξένους ἔθυεν ἐπὶ βωμῶ Διὸς κατὰ
10 τι λόγιον· ἐννέα γὰρ ἔτη ἀφορία τὴν Αἴγυπτον κατέ-
λαβε, Θράσιος δὲ ἐλθὼν ἐκ Κύπρου, μάντις τὴν ἐπιστή-
μην, ἔφη τὴν ἀφορίαν παύσεσθαι ἐὰν ξένον ἄνδρα τῷ
Διὶ σφάξωσι κατ' ἔτος. Βούσιρις δὲ ἐκείνον πρῶτον 7
σφάξας τὸν μάντιν τοὺς παριόντας ξένους ἔσφαξε. συλ-
15 ληφθεὶς οὖν καὶ Ἡρακλῆς τοῖς βωμοῖς προσεφέρετο, τὰ
δὲ δεσμὰ διαρρήξας τὸν τε Βούσιριν καὶ τὸν ἐκείνου
παῖδα Ἀμφιδάμαντα ἀπέκτεινε.

διεξιῶν δὲ Ἀσίαν Θερμυδραῖς, Δινδίων λιμένι, 8
προσίσχει. καὶ βοηλάτου τινὸς λύσας τὸν ἔτορον τῶν
20 ταύρων ἀπὸ τῆς ἀμάξης εὐωχεῖτο θύσας. ὁ δὲ βοηλάτης
βοηθεῖν ἑαυτῷ μὴ δυνάμενος στὰς ἐπὶ τινος ὄρους κατ-
ηρᾶτο. διὸ καὶ νῦν, ἐπειδὴν θύωσιν Ἡρακλεῖ, μετὰ
καταρῶν τοῦτο πράττουσι.

παριῶν δὲ Ἀραβίαν Ἠμαθίωνα κτείνει παῖδα Τι- 9
25 θωνοῦ. καὶ διὰ τῆς Λιβύης πορευθεὶς ἐπὶ τὴν ἔξω θά-
λασσαν καταπλεῖ, οὗ τὸ δέπας καταλαμβάνει. καὶ πε- 10
ραιωθεὶς ἐπὶ τὴν ἠπειρον τὴν ἀντικρὺ κατετόξευσεν ἐπὶ
τοῦ Κανκάσου τὸν ἐσθλόντα τὸ τοῦ Προμηθέως ἠπαρ-
αίετόν, ὄντα Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος· καὶ τὸν Προμηθέα
30 ἔλυσε, δεσμὸν ἐλόμενος τὸν τῆς ἐλαίας, καὶ παρέσχε τῷ
Διὶ Χείρωνα θνήσκειν ἀθάνατον ἀντ' αὐτοῦ θέλοντα.

ὥς δὲ ἤκεν εἰς Ὑπερβορέους πρὸς Ἀτλαντα, εἰπόν- 11

τος Προμηθέως τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἐπὶ τὰ μῆλα μὴ πο-
 ρεύεσθαι, διαδεξάμενον δὲ Ἄτλαντος τὸν πόλον ἀπο-
 στέλλειν ἐκείνου, πεισθεὶς δὲ διεδέξατο. Ἄτλας δὲ δρε-
 φάμενος παρ' Ἐσπερίδων τρία μῆλα ἤκε πρὸς Ἡρακλέα.
 καὶ μὴ βουλόμενος τὸν πόλον ἔχειν . . . καὶ σπείραν ἐπὶ 5
 12 τῆς κεφαλῆς θέλειν ποιήσασθαι. τοῦτο ἀκούσας Ἄτλας,
 ἐπὶ γῆς καταθεὶς τὰ μῆλα τὸν πόλον διεδέξατο. καὶ οὐ-
 τως ἀνελόμενος αὐτὰ Ἡρακλῆς ἀπηλλάττετο. ἔνιοι δέ
 φασιν οὐ παρὰ Ἄτλαντος αὐτὰ λαβεῖν, ἀλλ' αὐτὸν δρε-
 13 φασθαι τὰ μῆλα, πτείναντα τὸν φρουροῦντα ὄφιν. κο-
 μίσας δὲ τὰ μῆλα Εὐρυσθεὶ ἔδωκεν· ὃ δὲ λαβὼν Ἡρα-
 κλεῖ ἔδωρήσατο. παρ' οὗ λαβοῦσα Ἀθηνᾶ πάλιν αὐτὰ
 ἀπεκόμισεν· ὅσιον γὰρ οὐκ ἦν αὐτὰ τεθῆναι πού.
 12 δωδέκατον ἄθλον ἐπετάγη Κέρβερον ἐξ Ἄδου κομι-
 ζειν. εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλᾶς, τὴν δὲ 15
 οὐρὰν δράκοντος, κατὰ δὲ τοῦ νώτου παντοίων εἶχεν
 2 ὄφρων κεφαλᾶς. μέλλων οὖν ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι ἦλθε
 πρὸς Εὐμόλπον εἰς Ἐλευσίνα, βουλόμενος μνηθῆναι. ἦν
 δὲ οὐκ ἔξὸν ξένοις τότε μνεῖσθαι, διὸ θετὸς Πυλλίου καὶς
 3 γενόμενος ἐμνεῖτο. μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια 20
 ἐπέπερ οὐκ ἦν ἠγνισμένος τὸν Κενταύρων φόνον, ἀγνι-
 σθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμνήθη. καὶ παραγενόμενος
 ἐπὶ Ταίναρον τῆς Λακωνικῆς, οὗ τῆς Ἄδου καταβάσεως
 4 τὸ στόμιον ἔστι, διὰ τούτου κατήει. ὀπηνίκα δὲ εἶδον
 αὐτὸν αἱ ψυχαί, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς 25
 Γοργόνος ἔφυγον. ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ἔξωτος ὡς ζῶ-
 σαν ἔλκει, καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει ὅτι κενὸν εἶδωλον
 5 ἔστι. πλησίον δὲ τῶν Ἄδου πυλῶν γενόμενος Θησέα
 εὔρε καὶ Πειρίθουν τὸν Περσεφόνης μνηστευόμενον
 γάμον καὶ διὰ τοῦτο δεθέντα. θεασάμενοι δὲ Ἡρακλέα 30
 τὰς χεῖρας ὄφregon ὡς ἀναστησόμενοι διὰ τῆς ἐκείνου
 6 βίας. ὃ δὲ Θησέα μὲν λαβόμενος τῆς χειρὸς ἤγειρε, Πει-

ρίθουν δὲ ἀναστῆσαι βουλόμενος τῆς γῆς κινουμένης ἀφῆκεν. ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. βου-
 7 λόμενος δὲ αἶμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν
 Ἄδου βοῶν ἀπέσφαξεν. ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μειοίτης ὁ
 5 Κευθωνύμου προκαλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα, λη-
 φθεις μέσος καὶ τὰς πλευρὰς κατεάξας ὑπὸ Περσεφόνης
 παρητήθη. αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, 8
 ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν χωρὶς ὧν εἶχεν ὄπλων κρα-
 τοῦντα. ὁ δὲ εὐρῶν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέρον-
 10τος, τῷ τε θῶρακι συμπεφραγμένος καὶ τῇ λεοντῇ συσκε-
 πασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας οὐκ ἀνῆκε,
 καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος,
 κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε.
 συλλαβὼν οὖν αὐτὸν ἤκε διὰ Τροιζήνος ποιησάμενος τὴν 9
 15 ἀνάβασιν. Ἀσκάλαφον μὲν οὖν Δημήτηρ ἐποίησεν ὄτον,
 Ἡρακλῆς δὲ Εὐρύσθει δείξας τὸν Κέρβερον πάλιν ἐκό-
 μισεν εἰς Ἄδου.

μετὰ δὲ τοὺς ἄθλους Ἡρακλῆς ἀφικόμενος εἰς Θή- 6
 βας Μεγάρων μὲν ἔδωκεν Ἰολάῳ, αὐτὸς δὲ γῆμαι θέλων
 20 ἐπυνθάνετο Εὐρύτου Οἰχαλίας δυνάστην ἄθλον προτι-
 θέναι τὸν Ἰόλης τῆς θυγατρὸς γάμον τῷ νικήσαντι τοξι-
 κῇ αὐτὸν τε καὶ τοὺς παῖδας αὐτῷ ὑπάρχοντας. ἀφικό- 2
 μενος οὖν εἰς Οἰχαλίαν καὶ τῇ τοξικῇ κρείττων αὐτῶν
 γενόμενος οὐκ ἔτυχε τοῦ γάμου, Ἰφίτου μὲν τοῦ πρεσβυ-
 25 τέρου τῶν παιδῶν λέγοντος διδόναι τῷ Ἡρακλεῖ τὴν
 Ἰόλην, Εὐρύτου δὲ καὶ τῶν λοιπῶν ἀπαγορευόντων καὶ
 δεδοικέναι λεγόντων μὴ τεκνοποιησάμενος τὰ γενησό-
 μενα πάλιν ἀποκτείνῃ. μετ' οὐ πολὺ δὲ κλαπείσων ἔξ 2
 30 ὕφ' Ἡρακλέους γεγενῆσθαι τοῦτο, Ἰφίτος δὲ ἀπιστῶν
 ἀφικνεῖται πρὸς Ἡρακλέα, καὶ συντυχῶν ἤκοντι ἐκ Φε-
 ρῶν αὐτῷ, σεσωκότε τὴν ἀποθανοῦσαν Ἀλκηστιν Ἀδημή-

2 τῶ, παρακαλεῖ συζητῆσαι τὰς βόας. Ἡρακλῆς δὲ ὑπ-
 ισχνεῖται. καὶ ξενίζει μὲν αὐτόν, μανεῖς δὲ αὐτίς ἀπὸ
 τῶν Τιτυνθίων ἔρριψεν αὐτὸν τειχῶν. καθαρθῆναι δὲ
 θέλων τὸν φόνον ἀφικνεῖται πρὸς Νηλέα· Πυλίων ἦν
 3 οὗτος δυνάστης. ἀπωσαμένου δὲ Νηλέως αὐτὸν διὰ τῆν
 πρὸς Εὐρυτον φιλίαν, εἰς Ἀμύκλας παραγενόμενος ὑπὸ
 Δημόφρου τοῦ Ἰππολύτου καθαιρεται. κατασχεθεῖς δὲ
 δεινῇ νόσῳ διὰ τὸν Ἰφίτου φόνον, εἰς Δελφοὺς παρα-
 4 γενόμενος ἀπαλλαγὴν ἐπυνθάνετο τῆς νόσου. μὴ χρη-
 σμωδοῦσης δὲ αὐτῷ τῆς Πυθίας τὸν τε ναὸν συλᾶν
 ἤθελε, καὶ τὸν τρίποδα βαστάσας κατασκευάζειν μαν-
 τεῖον ἰδίου. μαχομένου δὲ αὐτῷ Ἀπόλλωνος, ὁ Ζεὺς
 5 ἴησι μέσον αὐτῶν κεραινόν. καὶ τοῦτον διαλυθέντων
 τὸν τρόπον, λαμβάνει χρησμόν Ἡρακλῆς, ὃς ἔλεγεν
 ἀπαλλαγὴν αὐτῷ τῆς νόσου ἔσεσθαι πρᾶθέντι καὶ τρία
 15 ἔτη λατρεύσαντι καὶ δόντι ποινὴν τοῦ φόνου τὴν τιμὴν
 3 Εὐρύτῳ. τοῦ δὲ χρησμοῦ δοθέντος Ἐρμῆς Ἡρακλέα πι-
 πρᾶσκει· καὶ αὐτὸν ὤνειται Ὀμφάλῃ Ἰαρδάνου, βασι-
 λεύουσα Λυδῶν, ἣ τὴν ἡγεμονίαν τελευτῶν ὁ γήμας
 Τρωῖλος κατέλιπε. τὴν μὲν οὖν τιμὴν κοιμισθεῖσαν Εὐ-
 2 ρυτος οὐ προσεδέξατο, Ἡρακλῆς δὲ Ὀμφάλῃ δουλεύων
 τοὺς μὲν περὶ τὴν Ἐφεσον Κέρκωπας συλλαβῶν ἔδησε,
 Συλέα δὲ ἐν Αὐλίδι τοὺς παριόντας ξένους σκάπτειν
 ἀναγκάζοντα, σὺν ταῖς ῥίξαις τὰς ἀμπέλους σκάψας μετὰ
 3 τῆς θυγατρὸς Ξενοδίκης ἀπέκτεινε. καὶ προσσχὼν νήσῳ
 Δολίχῃ, τὸ Ἰκάρου σῶμα ἰδὼν τοῖς αἰγιαλοῖς προσφε-
 ρόμενον ἔθαψε, καὶ τὴν νῆσον ἀντὶ Δολίχης Ἰκαρίαν ἐκά-
 λεσεν. ἀντὶ τούτου Δαίδαλος ἐν Πίση εἰκόνα παρακλη-
 σίαν κατεσκεύασεν Ἡρακλεῖ· ἦν νυκτὸς ἀγνοήσας Ἡρα-
 4 κλῆς λίθῳ βαλὼν ὡς ἔμπνουν ἐπληξε. καθ' ὃν δὲ χρόνον
 30 ἐλάτρευε παρ' Ὀμφάλῃ, λέγεται τὸν ἐπὶ Κόλχους πλοῦν
 γενέσθαι καὶ τὴν τοῦ Καλυδωνίου κάπρου θήραν, καὶ

Θησέα παραγεγόμενον ἐκ Τροίξῃνος τὸν Ἴσθμὸν καθάραι.

μετὰ δὲ τὴν λατρείαν ἀπαλλαγείς τῆς νόσου ἐπὶ 4
 Ἴλιον ἐπλεῖ πεντηκοντόροις ὀκτωκαίδεκα, συναθροίσας
 5 στρατὸν ἀνδρῶν ἀρίστων ἔκουσίως θελόντων στρατεύε-
 σθαι. καταπλεύσας δὲ εἰς Ἴλιον τὴν μὲν τῶν νεῶν φυ-
 λακὴν Ὀικλεῖ κατέλιπεν, αὐτὸς δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀρι-
 στέων ὥρμα ἐπὶ τὴν πόλιν. παραγεγόμενος δὲ ἐπὶ τὰς 2
 ναῦς σὺν τῷ πλήθει Λαομέδων Ὀικλέα μὲν ἀπέκτεινε
 10 μαχόμενον, ἀπελαθεῖς δὲ ὑπὸ τῶν μετὰ Ἡρακλέους ἐπο-
 λιορκεῖτο. τῆς δὲ πολιορκίας ἐνεστῶσης ῥήξας τὸ τεῖχος
 Τελαμῶν πρῶτος εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν, καὶ μετὰ τοῦ-
 τον Ἡρακλῆς. ὡς δὲ ἐθεάσατο Τελαμῶνα πρῶτον εἰσε- 3
 ληλυθότα, σπασάμενος τὸ ξίφος ἐπ' αὐτὸν ἤει, μηδένα
 15 θέλων ἑαυτοῦ κρείττονα νομίζεσθαι. συνιδὼν τοῦτο Τε-
 λαμῶν πλησίον λίθους κειμένους συνήθροισε, τοῦ δὲ
 ἐρομένου τί πράττοι, βωμὸν εἶπεν Ἡρακλέους κατα-
 σκευάζειν καλλινίκου. ὃ δὲ ἐπαινέσας, ὡς εἶλε τὴν πό- 4
 λιν, κατατοξεύσας Λαομέδοντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ
 20 χωρὶς Ποδάρκου, Τελαμῶνι ἀριστεῖον Ἡσιόννητὴν Λαο-
 μέδοντος θυγατέρα δίδωσι, καὶ ταύτῃ συγχωρεῖ τῶν
 αἰχμαλώτων ὃν ἤθελεν ἄγεσθαι. τῆς δὲ αἰρουμένης τὸν 5
 ἀδελφὸν Ποδάρκην, ἔφη δεῖν πρῶτον αὐτὸν δοῦλον γε-
 νέσθαι, καὶ τότε τί ποτε δοῦσαν ἀντ' αὐτοῦ λαβεῖν αὐ-
 25 τόν. ἢ δὲ πιπρασκομένου τὴν καλύπτραν ἀφελομένη τῆς
 κεφαλῆς ἀντέδωκεν· ὅθεν Ποδάρκης Πρίαμος ἐκλήθη.
 πλέοντος δὲ ἀπὸ Τροίας Ἡρακλέους Ἡρα χαλεπὸς 7
 ἐπεμψε χειμῶνας· ἐφ' οἷς ἀγανακτήσας Ζεὺς ἐκρέμασεν
 αὐτὴν ἐξ Ὀλύμπου. προσέπλει δὲ Ἡρακλῆς τῇ Κῶ· καὶ
 30 νομίσαντες αὐτὸν οἱ Κῶοι ληστρικὸν ἄγειν στόλον, βάλ-
 λοντες λίθοις προσπλεῖν ἐκώλυν. ὃ δὲ βιασάμενος τὴν 2
 νύκτα εἶλε, καὶ τὸν βασιλέα Εὐρύπυλον, Ἀστυπαλαίας

παῖδα καὶ Ποσειδῶνος, ἔκτεινεν. ἐτρώθη δὲ κατὰ τὴν μάχην Ἡρακλῆς ὑπὸ Χαλκῶδοντος, καὶ Διὸς ἔξαρπάζαντος αὐτὸν οὐδὲν ἔπαθε. πορθήσας δὲ Κῶ ἦκε δι' Ἀθηναῖν εἰς Φλέγραν, καὶ μετὰ θεῶν κατεπολέμησε Γιγαντας.

5

2 μετ' οὐ πολὺ δὲ ἐπ' Ἀργεάν ἐστρατεύετο, συναθροίσας Ἀρκαδικὸν στρατὸν καὶ παραλαβὼν ἐθελουτὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀριστέων. Ἀργεάς δὲ τὸν ἀφ' Ἡρακλέους πόλεμον ἀκούων κατέστησεν Ἡλείων στρατηγούς Εὐρυτον καὶ Κτέατον συμφυεῖς, οἱ δυνάμει τοὺς τότε ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον, παῖδες δὲ ἦσαν Μολιόνης καὶ Ἄκτορος, ἐλέγοντο δὲ Ποσειδῶνος· Ἄκτωρ δὲ ἀδελφὸς ἦν Ἀργείου. συνέβη δὲ Ἡρακλεῖ κατὰ τὴν στρατείαν νοσῆσαι· διὰ τοῦτο καὶ σπονδὰς πρὸς τοὺς Μολιουίδας ἐποιήσατο. οἱ δὲ ὕστερον ἐπιγινόντες αὐτὸν νοσοῦντα, 15 ἐπιτίθενται τῷ στρατεύματι καὶ κτείνουσι πολλούς. τότε μὲν οὖν ἀνεχώρησεν Ἡρακλῆς· αὐτίς δὲ τῆς τρίτης ἰσθμιάδος τελουμένης, Ἡλείων τοὺς Μολιουίδας πεμψάντων συνθύτας, ἐν Κλεωναῖς ἐνεδρεύσας τούτους Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε, καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ τὴν Ἥλιον εἴλε τὴν πόλιν. καὶ κτείνας μετὰ τῶν παίδων Ἀργεάν κατήγαγε Φυλέα, καὶ τούτῳ τὴν βασιλείαν ἔδωκεν. ἔθηκε δὲ καὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα, Πέλοπός τε βωμὸν ἰδρύσατο, καὶ θεῶν δώδεκα βωμοὺς ἕξ ἐδείματο.

3 μετὰ δὲ τὴν Ἥλιδος ἄλωσιν ἐστράτευσεν ἐπὶ Πύλον, καὶ τὴν πόλιν ἑλὼν Περικλύμενον κτείνει τὸν ἀλκιμώτατον τῶν Νηλέως παίδων, ὃς μεταβάλλων τὰς μορφὰς ἐμάχετο. τὸν δὲ Νηλέα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ χωρὶς Νέστορος ἀπέκτεινεν· οὗτος δὲ νέος ὦν παρὰ Γερηνίους ἐτρέφετο. κατὰ δὲ τὴν μάχην καὶ Ἄθην ἔτρωσε Πυλίοις βοηθοῦντα.

2 ἑλὼν δὲ τὴν Πύλον ἐστράτευεν ἐπὶ Λακεδαίμονα,

μετελθεῖν τοὺς Ἴπποκόωντος παῖδας θέλων· ὠργίζετο
 μὲν γὰρ αὐτοῖς καὶ διότι Νηλεῖ συνεμάχησαν, μᾶλλον δὲ
 ὠργίσθη ὅτι τὸν Δικυμνίου παῖδα ἀπέκτειναν. θεωμέ- 3
 νου γὰρ αὐτοῦ τὰ Ἴπποκόωντος βασιλεία, ἐκδραμῶν
 5 κύων τῶν Μολοτικῶν ἐπ' αὐτὸν ἐφέρετο· ὃ δὲ βαλὼν
 λίθου ἐπέτυχε τοῦ κυνός, ἐκτροχάσαντες δὲ οἱ Ἴππο-
 κοωντίδαι καὶ τύπτοντες αὐτὸν τοῖς σκυτάλοις ἀπέκτει-
 ναν. τὸν δὲ τούτου θάνατον ἐκδικῶν στρατείαν ἐπὶ Λα- 4
 κεδαιμονίαν συνήθροιζε. καὶ παραγεγόμενος εἰς Ἄρκα-
 10 δίαν ἤξιλου Κηφέα μετὰ τῶν παίδων ὧν εἶχεν εἰκοσι
 συμμαχεῖν. δεδιὼς δὲ Κηφεὺς μὴ καταλιπόντος αὐτοῦ
 Τεγέαν Ἄργεοὶ ἐπιστρατεύσονται, τὴν στρατείαν ἤρ-
 νεῖτο. Ἡρακλῆς δὲ παρ' Ἀθηναῖς λαβὼν ἐν ὑδρίᾳ χαλκῇ 5
 βόστρυχον Γοργόνος Στερόπη τῇ Κηφέως θυγατρὶ δί-
 15 δωσιν, εἰπὼν, ἂν ἐπὶ στρατός, τρεῖς ἀνασχούσης ἐκ
 τῶν τειχῶν τὸν βόστρυχον καὶ μὴ προΐδουσης τροπὴν
 τῶν πολεμίων ἔσεσθαι. τούτου γενομένου Κηφεὺς μετὰ 6
 τῶν παίδων ἐστράτευε. καὶ κατὰ τὴν μάχην αὐτός τε
 καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ τελευτῶσι, καὶ πρὸς τούτοις Ἴφι-
 20 κλος ὁ τοῦ Ἡρακλέους ἀδελφός. Ἡρακλῆς δὲ κτείνας
 τὸν Ἴπποκόωντα καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, χειρωσάμενος
 τὴν πόλιν, Τυνδάρεων καταγαγὼν τὴν βασιλείαν παρ-
 ἔδωκε τούτῳ.

παριῶν δὲ Τεγέαν Ἡρακλῆς τὴν Αὔγην Ἀλεοῦ θυ- 4
 25 γατέρα οὐσαν ἀγνοῶν ἐφθειρεν. ἥ δὲ τεκοῦσα κρύφα
 τὸ βρέφος κατέθετο ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηναῖς. λοιμῶ δὲ
 τῆς χώρας φθειρομένης, Ἀλεὸς εἰσελθὼν καὶ ἐρευνήσας
 εἰς τὸ τέμενος τὰς τῆς θυγατρὸς ὠδύνας εὔρε. τὸ μὲν 2
 οὖν βρέφος εἰς τὸ Παρθένιον ὄρος ἐξέθετο. καὶ τοῦτο
 30 μὲν κατὰ θεῶν τινὰ πρόνοιαν ἐσώθη· θηλὴν μὲν γὰρ
 ἀριτίκος ἔλαφος ὑπέσχευ αὐτῷ, ποιμένες δὲ ἀνελόμενοι
 τὸ βρέφος Τήλεφον ἐκάλεσαν αὐτόν. Αὔγην δὲ ἔδωκε 3

Ναυπλίῳ τῷ Ποσειδῶνος ὑπερόριον ἀπεμπολῆσαι. ὃ δὲ Τεύθραντι τῷ Τευθρανίας ἔδωκεν αὐτὴν δυνάστη, καὶ κείνος γυναῖκα ἐποίησατο.

- 5 Ἡρακλῆς δὲ παραγευόμενος εἰς Καλυδῶνα τὴν Οἰνέως θυγατέρα Δηϊάνειραν ἐμνηστεύσατο, καὶ διαπα-
5 λείσας ὑπὲρ τῶν γάμων αὐτῆς πρὸς Ἀχελῶον εἰκασμέ-
νον ταύρῳ περιέκλασε τὸ ἕτερον τῶν κεράτων. καὶ τὴν
μὲν Δηϊάνειραν γαμεῖ, τὸ δὲ κέρας Ἀχελῶος λαμβάνει,
2 δούς ἀντὶ τούτου τὸ τῆς Ἀμαλθείας. Ἀμαλθεῖα δὲ ἦν
Αἰμονίου θυγάτηρ, ἣ κέρας εἶχε ταύρου. τοῦτο δέ, ὡς 10
Φερεκύδης λέγει, δύναμιν ἔχει τοιαύτην ὥστε βρωτὸν
ἢ ποτόν, ὅπερ εὐξαίτο τις, παρέχειν ἄφθονον.
- 6 στρατεύει δὲ Ἡρακλῆς μετὰ Καλυδωνίων ἐπὶ Θε-
σπρωτούς, καὶ πόλιν ἐλὼν Ἐφυραν, ἧς ἐβασίλευε Φύ-
λας, Ἀστυόχη τῇ τούτου θυγατρὶ συνελθὼν πατῆρ Τλη- 15
πολέμου γίνεται. διατελῶν δὲ παρ' αὐτοῖς, πέμψας πρὸς
Θέσπιον ἑπτὰ μὲν κατέχειν ἔλεγε παῖδας, τρεῖς δὲ εἰς
Θήβας ἀποστέλλειν, τοὺς δὲ λοιποὺς τεσσαράκοντα πέμ-
2 πειν εἰς Σαρδῶ τὴν νῆσον ἐπ' ἀποικίαν. γενομένων δὲ
τούτων εὐωχούμενος παρὰ Οἰνεῖ καὶ κονδύλῳ πλήξας 20
ἀπέκτεινεν Ἀρχιτέλους παῖδα Εὐνομον κατὰ χειρῶν δι-
3 δόντα· συγγενῆς δὲ Οἰνέως οὗτος. ἀλλ' ὁ μὲν πατῆρ
τοῦ παιδός, ἀκουσίως γεγεννημένου τοῦ συμβεβηκότος,
συνεγνωμόνει, Ἡρακλῆς δὲ κατὰ τὸν νόμον τὴν φυγὴν
ὑπομένειν ἤθελε, καὶ δὴ ἔγνω πρὸς Κήνυκα εἰς Τραχίνα 25
4 ἀπιέναι. ἄγων δὲ Δηϊάνειραν ἐπὶ ποταμὸν Εὐῆνον ἤκεν,
ἐν ᾧ καθεζόμενος Νέσσος ὁ Κένταυρος τοὺς παριόντας
διεπόρθμευε μισθοῦ, λέγων παρὰ θεῶν τὴν πορθμείαν
5 εἰληφέναι διὰ δικαιοσύνην. αὐτὸς μὲν οὖν Ἡρακλῆς
τὸν ποταμὸν διήει, Δηϊάνειραν δὲ μισθὸν αἰτήθεις ἐπέ- 30
τρεψε Νέσσῳ διακομίζειν. ὃ δὲ διαπορθμεύων αὐτὴν
ἐπεχειρεῖ βιάζεσθαι. τῆς δὲ ἀνακραγούσης αἰσθόμενος ὁ

Ἡρακλῆς ἐξελθόντα Νέσσον ἐτόξευσεν εἰς τὴν καρδίαν. ὁ δὲ μέλλων τελευτᾶν προσκαλεσάμενος <Δηϊάνειραν> 8 εἶπεν, εἰ θέλοι φίλτρον πρὸς Ἡρακλέα ἔχειν, τὸν τε γόνον ὃν ἀφῆκε κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὸ ὄυν ἐκ τοῦ τραύματος τῆς ἀκίδος αἷμα συμμῖξαι. ἡ δὲ ποιήσασα τοῦτο ἐφύλαττε παρ' ἑαυτῆς.

διεξιὼν δὲ Ἡρακλῆς τὴν Δρυόπων χώραν, ἀπορῶν 7 τροφῆς, ἀπαντήσαντος Θειοδάμαντος βοηλατοῦντος τὸν ἕτερον τῶν ταύρων λύσας εὐωχῆσατο. ὡς δὲ ἦλθεν εἰς 10 Τραχίνα πρὸς Κήνκα, ὑποδεχθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Δρυόπας κατεπολέμησεν.

αὐτίθις δὲ ἐκεῖθεν ὀρμηθεὶς Αἰγυμῖω βασιλεὶ Δωριέων 2 συνεμάχησε· Λαπίθαι γὰρ περὶ γῆς ὄρων ἐπολέμουσαν αὐτῷ Κορώνου στρατηγούντος, ὁ δὲ πολιορκούμενος 15 ἐπεκαλέσατο τὸν Ἡρακλέα βοηθὸν ἐπὶ μέρει τῆς γῆς. βοηθῆσας δὲ Ἡρακλῆς ἀπέκτεινε Κόρωνον μετὰ καὶ ἄλλων, καὶ τὴν γῆν ἅπασαν παρέδωκεν ἑλευθέραν αὐτῷ. ἀπέκτεινε δὲ καὶ Λαογόραν μετὰ τῶν τέκνων, βασιλέα 3 Δρυόπων, ἐν Ἀπόλλωνος τεμένει δαινύμενον, ὑβριστὴν 20 ὄντα καὶ Λαπιθῶν σύμμαχον. παριόντα δὲ Ἴτωνα εἰς 4 μονομαχίαν προσκαλέσατο αὐτὸν Κύνκος Ἄρεος καὶ Πελοπίας· συστὰς δὲ καὶ τοῦτον ἀπέκτεινεν. ὡς δὲ εἰς Ὀρμένιον ἦκεν, Ἀμύντωρ αὐτὸν ὁ βασιλεὺς οὐκ εἶα διέρχεσθαι· κωλυόμενος δὲ παριέναι καὶ τοῦτον ἀπέ- 25 κτεινεν.

ἀφικόμενος δὲ εἰς Τραχίνα στρατείαν ἐπ' Οἰθαλίαν 5 συνήθροισεν, Εὐρυτον τιμωρῆσασθαι θέλων. συμμαχούντων δὲ αὐτῷ Ἀρκαδῶν καὶ Μηλιέων τῶν ἐκ Τραχίνος καὶ Λοκρῶν τῶν Ἐπικνημιδίων, κτείνσας μετὰ τῶν 30 παίδων Εὐρυτον αἰρεῖ τὴν πόλιν. καὶ θάψας τῶν σὺν 6 αὐτῷ στρατευομένων τοὺς ἀποθανόντας, Ἴππασόν τε τὸν Κήνκος καὶ Ἀργεῖον καὶ Μέλανα τοὺς Λικυμνίου πατ-

ξανδρον Ἴφιμέδοντα Εὐρύβιον Μέντορα Περιμήδη
 3 ἀπέκτειναν· αὐτὸν δὲ Εὐρυσθέα φεύγοντα ἐφ' ἄρμα-
 τος καὶ πέτρας ἤδη παριππεύοντα Σκειραυίδας κτείνει
 διώξας Ἴλλος. καὶ τὴν μὲν κεφαλὴν ἀποτεμῶν Ἀλκμήνη
 δίδωσιν· ἢ δὲ κερκίσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξώρυξεν αὐτοῦ. 5
 2 ἀπολομένον δὲ Εὐρυσθέως ἐπὶ Πελοπόννησον ἤλ-
 θον οἱ Ἡρακλεῖδαι, καὶ πάσας εἶλον τὰς πόλεις. ἐνιαυ-
 τὸν δὲ αὐτοῖς ἐν τῇ καθόδῳ γενομένοις φθορὰ πᾶσαν
 Πελοπόννησον κατέσχε, καὶ ταύτην γενέσθαι χρησμὸς
 διὰ τοὺς Ἡρακλείδας ἐδήλου· πρὸ γὰρ τοῦ δέοντος αὐ- 10
 2 τοὺς κατελθεῖν. ὄθεν ἀπολιπόντες Πελοπόννησον ἤλ-
 θον εἰς Μαραθῶνα, κάκει κατώκουν. Τληπόλεμος οὖν
 κτείνας οὐχ ἐκὼν Δικύμιον (τῇ βακτηρίᾳ γὰρ αὐτοῦ
 θεράποντα πλήσσοντος ὑπέδραμε, πρὶν ἐξελθεῖν αὐτοὺς
 ἐκ Πελοποννήσου) φεύγων οὖν μετ' οὐκ ὀλίγων ἦκεν 15
 3 εἰς Ῥόδον, κάκει κατῴκει. Ἴλλος δὲ τὴν μὲν Ἰόλην
 κατὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἐντολὴν ἐγῆμε, τὴν δὲ κάθοδον
 ἐξήτει τοῖς Ἡρακλεΐδαϊς κατεργάσασθαι. διὸ παραγε-
 νόμενος εἰς Δελφοὺς ἐπυνθάνετο πῶς ἂν κατέλθοιεν.
 ὁ δὲ θεὸς ἔφησε περιμείναντας τὸν τρίτον καρπὸν 20
 4 κατέρχεσθαι. νομίσας δὲ Ἴλλος τρίτον καρπὸν λέγε-
 σθαι τὴν τριετίαν, τοσοῦτον περιμείνας χρόνον σὺν
 τῷ στρατῷ κατῆι . . . τοῦ Ἡρακλέους ἐπὶ Πελοπόννη-
 σον, Τισαμενοῦ τοῦ Ὀρέστου βασιλεύοντος Πελοπον-
 νησίων. καὶ γενομένης πάλιν μάχης νικῶσι Πελοπον- 25
 5 νῆσιοι καὶ Ἀριστόμαχος θνήσκει. ἐπεὶ δὲ ἠνδρωθή-
 σαν οἱ Κλεοδαίου παῖδες, ἐχρῶντο περὶ καθόδου. τοῦ
 θεοῦ δὲ εἰπόντος ὅ τι καὶ τὸ πρότερον, Τήμενος ἠτιᾶ-
 6 το λέγων τούτῳ πεισθέντα ἀτυχήσαι. ὁ δὲ θεὸς ἀν-
 εἶπε τῶν ἀτυχημάτων αὐτοὺς αἰτίους εἶναι· τοὺς γὰρ 30
 χρησμὸς οὐ συμβάλλειν· λέγειν γὰρ οὐ γῆς ἀλλὰ γενεᾶς
 καρπὸν τρίτον, καὶ στενυγρὰν τὴν εὐρυγᾶστορα, δεξιὰν

κατὰ τὸν Ἴσθμὸν ἔχοντι τὴν θάλασσαν. ταῦτα Τήμενος τ
ἀκούσας ἠτοίμαζε τὸν στρατόν, καὶ ναῦς ἐπήξατο τῆς Λο-
κρίδος ἔνθα νῦν ἀπ' ἐκείνου ὁ τόπος Ναύπακτος λέγε-
ται. ἐκεῖ δὲ ὄντος τοῦ στρατεύματος Ἀριστόδημος κε-
5 ραννωθεὶς ἀπέθανε, παῖδας καταλιπὼν ἐξ Ἀργείας τῆς
Ἀντεσίωνος διδύμους, Εὐρυσθένη καὶ Προκλέα. συνέβη δ
δὲ καὶ τὸν στρατὸν ἐν Ναυπάκτῳ συμφορᾷ περιπεσεῖν.
ἐφάνη γὰρ αὐτοῖς μάντις χρησμούς λεγῶν καὶ ἐνθεάων,
ὃν ἐνόμισαν μάγον εἶναι ἐπὶ λύμῃ τοῦ στρατοῦ πρὸς Πε-
10 λοποννησίων ἀπεσταλμένον. τοῦτον βαλὼν ἀκοντίῳ Ἰπ-
πότης ὁ Φύλαντος τοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἡρακλέους τυχῶν
ἀπέκτεινε. οὕτω δὲ γενομένου τούτου τὸ μὲν ναυτικὸν
διαφθαρεῖσθαι τῶν νεῶν ἀπώλετο, τὸ δὲ πεζὸν ἠτύχησε
λιμῶ, καὶ διελύθη τὸ στράτευμα. χρωμένον δὲ περὶ τῆς
15 συμφορᾶς Τημένου, καὶ τοῦ θεοῦ διὰ τοῦ μάντεως γενέ-
σθαι ταῦτα λέγοντος, καὶ κελεύοντος φυγαδεῦσαι δέκα
ἔτη τὸν ἀνελόντα καὶ χρῆσασθαι ἡγεμόνι τῷ τριοφθάλ-
μῳ, τὸν μὲν Ἴπποτην ἐφυγάδευσαν, τὸν δὲ τριοφθαλμον
ἐξήτουν. καὶ περιτυγχάνουσιν Ὁξύλω τῷ Ἀνδραίμονος,
20 ἐφ' ἵππου καθημένῳ μονοφθάμῳ (τὸν γὰρ ἕτερον τῶν
ὀφθαλμῶν ἐκκέκοπτο τόξῳ)· ἐπὶ φόνῳ γὰρ οὗτος φυ-
γῶν εἰς Ἥλιον, ἐκεῖθεν εἰς Αἰτωλίαν ἐνιαυτοῦ διελθόν-
τος ἐπανήρχετο. συμβαλόντες οὖν τὸν χρησμόν, τοῦτον
ἡγεμόνα ποιοῦνται. καὶ συμβαλόντες τοῖς πολεμίοις καὶ
25 τῷ πεζῷ καὶ τῷ ναυτικῷ προτεροῦσι στρατῷ, καὶ Τισα-
μενὸν κτείνουσι τὸν Ὀρέστου. θνήσκουσι δὲ συμμα-
χοῦντες αὐτοῖς οἱ Αἰγυμίου παῖδες, Πάμφυλος καὶ Δύμας.
ἐπειδὴ ἐκράτησαν Πελοποννήσου, τρεῖς ἰδρύσαντο
βωμούς πατρῶν Διός, καὶ ἐπὶ τούτων ἔθυσαν, καὶ ἐκλη-
30 ροῦντο τὰς πόλεις. πρώτη μὲν οὖν λῆξις Ἄρχος, δευτέρα
Λακεδαιμῶν, τρίτη δὲ Μεσσήνη. κομισάντων δὲ ὑδρίαν
ὑδατος, ἔδοξε ψῆφον βαλεῖν ἕκαστον. Τήμενος οὖν καὶ 2

οἱ Ἀριστοδήμου παῖδες Προκλῆς καὶ Εὐφροσθένης ἔβα-
 λον λίθους, Κρεσφόντης δὲ βουλόμενος Μεσσήνην λα-
 χεῖν γῆς ἐνέβαλε βῶλον. ταύτης δὲ διαλυθείσης ἔδει
 3 τοὺς δύο κλήρους ἀναφανῆναι. ἔλκυσθείσης δὲ πρώτης
 μὲν τῆς Τημένου, δευτέρας δὲ τῆς τῶν Ἀριστοδήμου 5
 5 παίδων, Μεσσήνην ἔλαβε Κρεσφόντης. ἐπὶ δὲ τοῖς βω-
 μοῖς οἷς ἔθυσαν, εὐρον σημεῖα κείμενα οἱ μὲν λαχόντες
 Ἄργος φρῦνον, οἱ δὲ Λακεδαίμονα λαχόντες δράκοντα,
 2 οἱ δὲ Μεσσήνην ἀλώπεκα. περὶ δὲ τῶν σημείων ἔλεγον
 οἱ μάντις, τοῖς μὲν τὸν φρῦνον καταλαβοῦσιν ἐπὶ τῆς 10
 πόλεως μένειν ἄμεινον (μὴ γὰρ ἔχειν ἀλκὴν πορευόμε-
 νον τὸ θηρίον), τοὺς δὲ δράκοντα καταλαβόντας δεινοὺς
 ἐπιόντας ἔλεγον ἔσεσθαι, τοὺς δὲ τὴν ἀλώπεκα δολίους.
 3 Τήμενος μὲν οὖν παραπεμπόμενος τοὺς παῖδας
 Ἀγέλαον καὶ Εὐρύπυλον καὶ Καλλιάν, τῆς θυγατρὸς προσ- 15
 ανείχεν Ἰρνηθοὶ καὶ τῷ ταύτης ἀνδρὶ Δημόφοντι ὅθεν
 οἱ παῖδες κείδουσι Τιτᾶνας ἐπὶ μισθῷ τὸν πατέρα αὐ-
 4 τῶν φονεῦσαι. γενομένου δὲ τοῦ φόνου τὴν βασιλείαν
 ὁ στρατὸς ἔχειν ἐδικαίωσεν Ἰρνηθοὶ καὶ Δημόφοντι.
 Κρεσφόντης δὲ οὐ πολὺν Μεσσήνης βασιλεύσας χρόνον 20
 5 μετὰ δύο παίδων φονευθεὶς ἀπέθανε. Πολυφόντης δὲ
 ἐβασίλευσεν, αὐτῶν τῶν Ἡρακλειδῶν ὑπάρχων, καὶ τὴν
 τοῦ φονευθέντος γυναῖκα ἄκουσαν Μερόπην ἔλαβεν.
 ἀνηρέθη δὲ καὶ οὗτος. τρίτον γὰρ ἔχουσα παῖδα Μερόπην
 καλούμενον Αἰπυτον ἔδωκε τῷ ἑαυτῆς πατρὶ τρέφειν. 25
 6 οὗτος ἀνδρωθεὶς καὶ κρύφα κατελθὼν ἔκτεινε Πολυ-
 φόντην καὶ τὴν πατρώαν βασιλείαν ἀπέλαβεν.
 3 Ἐπεὶ δὲ τὸ Ἰνάχειον διερχόμενοι γένος τοὺς ἀπὸ
 Βῆλον μέχρι τῶν Ἡρακλειδῶν δεδηλώκαμεν, ἐχομένως
 λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγήνορος. ὡς γὰρ ἡμῖν λέλεκται, 30
 δύο Λιβύη ἐγέννησε παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Βῆλον καὶ
 2 Ἀγήνορα. Βῆλος μὲν οὖν βασιλεύων Αἰγυπτίων τοὺς

προειρημένους ἐγέννησεν, Ἀγήνωρ δὲ παραγενόμενος
 εἰς Φοινίκην γαμεῖ Τηλέφασσαν καὶ τεκνοῖ θυγατέρα
 μὲν Εὐρώπην, παῖδας δὲ Κάδμον καὶ Φοῖνικα καὶ Κί-
 λικα. τινὲς δὲ Εὐρώπην οὐκ Ἀγήνορος ἀλλὰ Φοῖνικος
 5 λέγουσι. ταύτης Ζεὺς ἐρασθεῖς, ταῦρος χειροθήτης γενό- 3
 μενος ἐπιβιβασθεῖσαν διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς
 Κρήτην. ἣ δέ, ἐκεῖ συνευνασθέντος αὐτῆ Διός, ἐγέννησε
 Μίνωα Σαρπηδόνα Ῥαδάμανθυν· καθ' Ὅμηρον δὲ
 Σαρπηδῶν ἐκ Διός καὶ Λαοδαμείας τῆς Βελλεροφόντου.
 10 ἀφανοῦς δὲ Εὐρώπης γενομένης ὁ πατὴρ αὐτῆς Ἀγήνωρ 4
 ἐπὶ ζήτησιν ἐξέπεμψε τοὺς παῖδας, εἰπὼν μὴ πρότερον
 ἀναστρέφειν πρὶν ἂν ἐξεύρωσιν Εὐρώπην. συνεξῆλθε
 δὲ ἐπὶ τὴν ζήτησιν αὐτῆς Τηλέφασσα ἡ μήτηρ καὶ Θάσος
 ὁ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ Φερεκύδης φησὶ Κίλικος. ὡς δὲ 5
 15 πᾶσαν ποιούμενοι ζήτησιν εὐρεῖν ἦσαν Εὐρώπην ἀδύ-
 νατοι, τὴν εἰς οἶκον ἀνακομιδὴν ἀπογνόντες ἄλλος ἄλ-
 λαχοῦ κατώκησαν, Φοῖνιξ μὲν ἐν Φοινίκῃ, Κίλιξ δὲ Φοι-
 νίκης πλησίον, καὶ πᾶσαν τὴν ὑφ' ἑαυτοῦ κειμένην χώ- 6
 ραν ποταμῶ σύνεγγυς Πυράμφ Κιλικίαν ἐκάλεσε· Κάδ-
 20 μος δὲ καὶ Τηλέφασσα ἐν Θράκῃ κατώκησαν. ὁμοίως δὲ
 καὶ Θάσος ἐν Θράκῃ κτίσας πόλιν Θάσον κατώκησεν.
 Εὐρώπην δὲ γήμας Ἀστερίων ὁ Κρητῶν δυνάστης 2
 τοὺς ἐκ ταύτης παῖδας ἔτρεφεν. οἱ δὲ ὡς ἐτελειώθησαν,
 πρὸς ἀλλήλους ἐστασίασαν· ἴσχουσι γὰρ ἔρωτα παιδὸς
 25 ὃς ἐκαλεῖτο Μίλητος, Ἀπόλλωνος δὲ ἦν καὶ Ἀρείας τῆς
 Κλεόχου. τοῦ δὲ παιδὸς πρὸς Σαρπηδόνα μᾶλλον οἰκείως 2
 ἔχοντος πολεμήσας Μίνως ἐπροτέρησεν. οἱ δὲ φεύγουσι,
 καὶ Μίλητος μὲν Καρία προσσχὼν ἐκεῖ πόλιν ἀφ' ἑαυ-
 τοῦ ἔκτισε Μίλητον, Σαρπηδῶν δὲ συμμαχήσας Κίλικι
 30 πρὸς Λυκίους ἔχοντι πόλεμον, ἐπὶ μέρει τῆς χώρας, Λυ-
 κίας ἐβασίλευσε. καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς 3
 ζῆν. ἔνιοι δὲ αὐτὸν ἐρασθῆναι λέγουσιν Ἀτυμνίου τοῦ

Διὸς καὶ Κασσιεπείας, καὶ διὰ τοῦτον στασιάσαι. Ῥα-
δάμανθος δὲ τοῖς νησιώταις νομοθετῶν, αὐτὸς φυγὼν
εἰς Βοιωτίαν Ἀλκμήνην γαμεῖ, καὶ μεταλλάξας ἐν Ἄδου
4 μετὰ Μίνως δικάζει. Μίνως δὲ Κρήτην κατοικῶν ἔγραψε
νόμους, καὶ γήμας Πασιφάην τὴν Ἥλιου καὶ Περσηί- 5
δος, ὡς δὲ Ἀσκληπιάδης φησί, Κρήτην τὴν Ἀστερίου
θυγατέρα, παῖδας μὲν ἐτέκνωσε Κατρεία Δευκαλίωνα
5 Γλαῦκον Ἀνδρόγεων, θυγατέρας δὲ Ἀκάλην Ξενοδίκην
Ἀριάδην Φαίδραν, ἐκ Παρείας δὲ νύμφης Εὐρυμέδοντα
Νηφαλίωνα Χρῦσην Φιλόλαον, ἐκ δὲ Δεξιθέας Εὐ- 10
ξάνθιον.

3 Ἀστερίωνος δὲ ἄπαιδος ἀποθανόντος Μίνως βασι-
λεύειν θέλων Κρήτης ἐκωλύετο. φήσας δὲ παρὰ θεῶν
τὴν βασιλείαν εἰληφέναι, χάριν τοῦ πιστευθῆναι ἔφη,
2 ὅτι ἂν εὖξεται, γενέσθαι. καὶ Ποσειδῶνι θύων ἤΐξατο 15
ταῦρον ἀναφανῆναι ἐκ τῶν βυθῶν, ὑποσχόμενος κατα-
θύσειν τὸν φανέντα. τοῦ δὲ Ποσειδῶνος ταῦρον ἀνέν-
τος αὐτῷ διαπρεπῆ τὴν βασιλείαν παρέλαβε, τὸν δὲ ταῦ-
ρον εἰς τὰ βουκόλια πέμψας ἔθυσεν ἕτερον. θαλασσο-
κρατήσας δὲ πρῶτος πασῶν τῶν νήσων σχεδὸν ἐπῆρξεν. 20
4 ὀργισθεὶς δὲ αὐτῷ Ποσειδῶν ὅτι μὴ κατέθυσεν τὸν ταῦ-
ρον, τοῦτον μὲν ἐξηγρίωσε, Πασιφάην δὲ ἐλθεῖν εἰς
ἐπιθυμίαν αὐτοῦ παρεσκεύασεν. ἣ δὲ ἐρασθεῖσα τοῦ
ταύρου συνεργὸν λαμβάνει Δαίδαλον, ὃς ἦν ἀρχιτέκτων
2 πεφευγῶς ἐξ Ἀθηνῶν ἐπὶ φόνῳ. οὗτος ξυλλίην βοῦν 25
ἐπὶ τροχῶν κατασκευάσας, καὶ ταύτην βαλὼν καὶ κοι-
λάνας ἔσωθεν, ἐκδείρας τε βοῦν τὴν δορὰν περιέγραψε,
καὶ θεὸς ἐν ὧπερ εἰθιστο ὁ ταῦρος λειμῶνι βόσκεισθαι,
3 τὴν Πασιφάην ἐνεβίβασεν. ἐλθὼν δὲ ὁ ταῦρος ὡς ἀλη- 30
θινῆ βοῇ συνῆλθεν. ἣ δὲ Ἀστέριον ἐγέννησε τὸν κλη-
θέντα Μινώταυρον. οὗτος εἶχε ταύρου πρόσωπον, τὰ
δὲ λοιπὰ ἀνδρός· Μίνως δὲ ἐν τῷ λαβυρίνθῳ κατὰ

τινας χρησμούς κατακλείσας αὐτὸν ἐφύλαττεν. ἦν δὲ ὁ 4
λαβύρινθος, ὃν Δαίδαλος κατασκεύασεν, οἰκῆμα καμπαῖς
πολυπλόκοις πλανῶν τὴν ἔξοδον.

τὰ μὲν οὖν περὶ Μινωταύρου καὶ Ἀνδρόγεω καὶ
5 Φαίδρας καὶ Ἀριάδνης ἐν τοῖς περὶ Θησεῶς ὕστερον
ἐροῦμεν· Κατρείως δὲ τοῦ Μίνωος Ἀερόπη καὶ Κλυμένη 2
καὶ Ἀπημοσύνη καὶ Ἀλθαιμένης υἱὸς γίνονται. χρω-
μένω δὲ Κατρεῖ περὶ καταστροφῆς τοῦ βίου ὁ θεὸς ἔφη
ὑπὸ ἐνὸς τῶν παίδων τεθνήξεται. Κατρεὺς μὲν οὖν 2
10 ἀπεκρύβητο τοὺς χρησμούς, Ἀλθαιμένης δὲ ἀκούσας, καὶ
δείσας μὴ φονεὺς γένηται τοῦ πατρὸς, ἄρας ἐκ Κρήτης
μετὰ τῆς ἀδελφῆς Ἀπημοσύνης προσίσχει τινὶ τόπῳ τῆς
Ῥόδου, καὶ κατασχὼν Κρητηνίαν ἀνόμασεν. ἀναβὰς δὲ 3
15 ἐπὶ τὸ Ἀταβύριον καλούμενον ὄρος ἐθεάσατο τὰς πέριξ
νήσους, κατιδὼν δὲ καὶ Κρήτην, καὶ τῶν πατρῶων ὑπο-
μνησθεὶς θεῶν, ἰδρύνετο βωμὸν Ἀταβυρίου Διός. μετ'
οὐ πολὺ δὲ τῆς ἀδελφῆς αὐτόχειρ ἐγένετο. Ἐρμῆς γὰρ 4
αὐτῆς ἐρασθεὶς, ὡς φεύγουσαν αὐτὴν καταλαβεῖν οὐκ
ἠδύνατο (περιῆν γὰρ αὐτοῦ τῷ τάχει τῶν ποδῶν), κατὰ
20 τῆς ὁδοῦ βύρσας ὑπέστρωσε νεοδάρτους, ἐφ' ἃς ὀλισθή-
σασα, ἠνίκα ἀπὸ τῆς κρήνης ἐπανήει, φθίρεται. καὶ τῷ
ἀδελφῷ μηνύει τὸ γεγονός· ὃ δὲ σκῆψιν νομίσας εἶναι
τὸν θεόν, λάξ ἐνθορῶν ἀπέκτεινεν. Ἀερόπην δὲ καὶ 2
Κλυμένην Κατρεὺς Ναυπλίῳ δίδωσιν εἰς ἄλλοδαπὰς
25 ἠπειροὺς ἀπεμπολῆσαι. τούτων Ἀερόπην μὲν ἔγημε
Πλεισθένης, καὶ παῖδας Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον
ἔτεκε, Κλυμένην δὲ γαμεῖ Ναύπλιος, καὶ τέκνων πατὴρ
γίνεται Οἶακος καὶ Παλαμήδους. Κατρεὺς δὲ ὕστερον 2
γῆραι κατεχόμενος ἐπόθει τὴν βασιλείαν Ἀλθαιμένει τῷ
30 παιδί παραδοῦναι, καὶ διὰ τοῦτο ἦλθεν εἰς Ῥόδον. ἀπο-
βὰς δὲ τῆς νεῶς σὺν τοῖς Κρησι κατὰ τινα τῆς νήσου τό-
πον ἔρημον ἠλαίνετο ὑπὸ τῶν βουκόλων, ληστὰς ἐμβε-

3 βληκέναι δοκούντων, καὶ μὴ δυναμένων ἀκοῦσαι λέ-
 γοντος αὐτοῦ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὴν κραυγὴν τῶν κυνῶν.
 ἀλλὰ βαλλόντων κάκείνων, παραγενόμενος Ἀλθαιμένης
 ἀκοντίσας ἀπέκτεινεν ἄγνοῶν Κατρεά. μαθῶν δὲ ὕστε-
 ρον τὸ γεγονός, εὐξάμενος ὑπὸ χάσματος ἐκρύβη. 5

3 Δευκαλίωνι δὲ ἐγένοντο Ἴδομενεὺς τε καὶ Κρήτη
 καὶ νόθος ὁ Μόλος. Γλαῦκος δὲ ἔτι νήπιος ὑπάρχων,
 μυτιαν διώκων εἰς μέλιτος πλῆθον πεσὼν ἀπέθανεν. ἀφα-
 νοῦς δὲ ὄντος αὐτοῦ Μίνως πολλὴν ζήτησιν ποιούμενος
 2 περὶ τῆς εὐρήσεως ἐμαντεύετο. Κούρητες δὲ εἶπον αὐ- 10
 τῷ τριχρώματον ἐν ταῖς ἀγέλαις ἔχειν βουῖν, τὸν δὲ τὴν
 ταύτης θεῖαν ἄριστα εἰκάσαι θνηθέντα καὶ ζῶντα τὸν
 3 παῖδα ἀποδώσειν. συγκληθέντων δὲ τῶν μάντεων Πο-
 λύιδος ὁ Κοιρανοῦ τὴν χροάν τῆς βοῦς εἶκασε βάτου
 καρπῶ, καὶ ζητεῖν τὸν παῖδα ἀναγκασθεὶς διάτινος μαν- 15
 τείας ἀνεῦρε. λέγοντος δὲ Μίνωος ὅτι δεῖ καὶ ζῶντα ἀπο-
 4 λαβεῖν αὐτόν, ἀπεκλείσθη σὺν τῷ νεκρῷ. ἐν ἀμηχανίᾳ
 δὲ πολλῇ τυγχάνων εἶδε δράκοντα ἐπὶ τὸν νεκρὸν ἴοντα
 τοῦτον βαλὼν λίθῳ ἀπέκτεινε, δέσας μὴ κἄν αὐτὸς τε-
 λευτήσῃ, εἴ τι τὸ σῶμα πάθοι. ἔρχεται δὲ ἕτερος δρά- 20
 κων, καὶ θεασάμενος νεκρὸν τὸν πρῶτον ἄπεισιν, εἶτα
 ὑποστρέφει πόαν κομίζων, καὶ ταύτην ἐπιτίθησιν ἐπὶ
 πᾶν τὸ τοῦ ἑτέρου σῶμα· ἐπιτεθείσης δὲ τῆς πόας ἀνέ-
 5 στη. θεασάμενος δὲ Πολύιδος καὶ θαυμάσας, τὴν αὐτὴν
 πόαν προσενεγκὼν τῷ τοῦ Γλαύκου σώματι ἀνέστησεν. 25

2 ἀπολαβὼν δὲ Μίνως τὸν παῖδα οὐδ' οὕτως εἰς Ἄργος
 ἀπιέναι τὸν Πολύιδον εἶα, πρὶν ἢ τὴν μαντείαν διδάξαι
 τὸν Γλαῦκον· ἀναγκασθεὶς δὲ ὁ Πολύιδος διδάσκει. καὶ
 ἐπειδὴ ἀπέπλει, κελεύει τὸν Γλαῦκον εἰς τὸ στόμα ἐμ-
 πτύσαι· καὶ τοῦτο ποιήσας Γλαῦκος τὴν μαντείαν ἐπε- 30
 λάθετο.

τὰ μὲν οὖν περὶ τῶν τῆς Εὐρώπης ἀπογόνων μέχρι

- τοῦδέ μοι λελέχθω· Κάδμος δὲ ἀποθανοῦσαν θάψας 4
 Τηλέφασσαν, ὑπὸ Θρακῶν ξενισθεὶς, ἦλθεν εἰς Δελφοὺς
 περὶ τῆς Εὐρώπης πυνθανόμενος. ὁ δὲ θεὸς εἶπε περὶ
 μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῶ
 5 βοῖ, καὶ πόλιν κτίζειν ἐνθα ἂν αὐτῇ πέσῃ καμουῖσα.
 τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν διὰ Φωκέων ἐπορεύετο, εἶτα 2
 βοῖ συντυχῶν ἐν τοῖς Πελάγοντος βουκολίαις ταύτη κατ-
 ὀπισθεν εἶπετο. ἡ δὲ διεξιούσα Βοιωτῖαν ἐκκλίθη, πόλις
 ἐνθα νῦν εἰσὶ Θῆβαι. βουλόμενος δὲ Ἀθηναῖα καταθῦσαι 3
 10 τὴν βοῦν, πέμπει τινὰ τῶν μεθ' ἑαυτοῦ ληφόμενον ἀπὸ
 τῆς Ἀρείας κρήνης ὕδωρ· φρουρῶν δὲ τὴν κρήνην δρά-
 κων, ὃν ἐξ Ἄρεος εἶπόν τινες γεγρονέαι, τοὺς πλειόνας
 τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. ἀγανακτήσας δὲ Κάδμος 4
 κτείνει τὸν δράκοντα, καὶ τῆς Ἀθηναῖς ὑποθεμένης τοὺς
 15 ὀδόντας αὐτοῦ σπείρει. τούτων δὲ σπαρέντων ἀνέτειλαν
 ἐκ γῆς ἄνδρες ἔνοπλοι, οὓς ἐκάλεσαν Σπαρτούς. οὗτοι δὲ
 ἀπέκτειναν ἀλλήλους, οἱ μὲν (φασιν) εἰς ἔριν ἀκούσιον
 ἐλθόντες, οἱ δὲ ἀλλήλους ἀγνοοῦντες. Φερεκύδης δέ φησιν 5
 ὅτι Κάδμος ἰδὼν ἐκ γῆς ἀναφρομένους ἄνδρας ἐνόησας,
 20 ἐπ' αὐτοὺς ἔβαλε λίθους, οἱ δὲ ὑπ' ἀλλήλων νομίζοντες
 βάλλεσθαι εἰς μάχην κατέστησαν. περιεσώθησαν δὲ
 πέντε, Ἐχίων Οὐδαῖος Χθονίος Ὑπερήνωρ Πέλωρ. Κάδ-
 μος δὲ ἀνθ' ὧν ἐκτεινετ' Ἄρεος ἰδιον, ἐνιαυτὸν ἐδήτευσ-
 σεν Ἄρει. ἦν δὲ ὁ ἐνιαυτὸς τότε ὀκτῶ ἔτη.
 25 μετὰ δὲ τὴν θητείαν Ἀθηναῖα αὐτῷ βασιλείαν κατε-
 σκεύασε, Ζεὺς δὲ ἔδωκεν αὐτῷ γυναῖκα Ἀρμουίαν,
 Ἀφροδίτης καὶ Ἄρεος θυγατέρα. καὶ πάντες θεοὶ κατα-
 λιπόντες τὸν οὐρανόν, ἐν τῇ Καδμεῖα τὸν γάμον εὐωχού-
 μενοι καθύμνησαν. ἔδωκε δὲ αὐτῇ Κάδμος πέπλον καὶ 3
 30 τὸν ἡφαιστότευκτον ὄρμον, ὃν ὑπὸ Ἡφαίστου λέγουσιν
 τινες δοθῆναι Κάδμῳ, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Εὐρώπης· ὃν
 παρὰ Διὸς αὐτὴν λαβεῖν. γίνονται δὲ Κάδμῳ θυγατέρες 4

μὲν Ἀυτονόη Ἰνώ Σεμέλη Ἀγανή, παῖς δὲ Πολύδωρος.
 Ἰνώ μὲν οὖν Ἀθάμας ἔγημεν, Ἀυτονόην δὲ Ἀρισταίος,
 3 Ἀγανὴν Ἐχίων. Σεμέλης δὲ Ζεὺς ἐρασθεὶς κρύφα συν-
 εννάξεται. ἣ δὲ ἑξαπατηθεῖσα ὑπὸ ἼΗρας, κατανεύσαν-
 τος αὐτῇ Διὸς πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιήσῃν, αἰτεῖται τοιοῦ- 5
 τον αὐτὸν ἔλθειν οἶος ἦλθε μνηστευόμενος ἼΗραν.
 2 Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν
 θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἄρματος ἀστραπαῖς ὁμοῦ καὶ βρον-
 ταῖς, καὶ κεραυνὸν ἴησιν. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον
 ἐκλιπούσης, ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἑξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ 10
 3 πυρὸς ἀρπάσας ἐνέρραψε τῷ μηρῷ. ἀποθανούσης δὲ
 Σεμέλης, αἱ λοιπαὶ Κάδμου θυγατέρες διήνεγκαν λό-
 γον, συνεννησθαι θνητῷ τινὶ Σεμέλην καὶ καταψεύσα-
 4 σθαι Διός, καὶ διὰ τοῦτο ἐκεραυνώθη. κατὰ δὲ τὸν χρό-
 νον τὸν καθήκοντα Διόνυσον γεννᾷ Ζεὺς λύσας τὰ ῥάμ- 15
 ματα, καὶ δίδωσιν Ἑρμῇ. ὃ δὲ κομίζει πρὸς Ἰνώ καὶ
 5 Ἀθάμαντα, καὶ πείθει τρέφειν ὡς κόρην. ἀγανακτή-
 σασα δὲ ἼΗρα μανίαν αὐτοῖς ἐνέβαλε, καὶ Ἀθάμας μὲν
 τὸν πρεσβύτερον παιδα Λέαρχον ὡς ἕλαφον θηρεύσας
 ἀπέκτεινεν, Ἰνώ δὲ τὸν Μελικέρτην εἰς πεπυρωμένον 20
 λέβητα ῥίψασα, εἶτα βαστάσασα μετὰ νεκροῦ τοῦ παι-
 6 δος ἦλατο κατὰ βυθῶν. καὶ Λευκοθέα μὲν αὐτὴ καλεῖ-
 ται, Παλαίμων δὲ ὁ παῖς, οὕτως ὀνομασθέντες ὑπὸ τῶν
 πλεόντων· τοῖς χειμαζομένοις γὰρ βοηθοῦσιν. ἐτέθη δὲ
 ἐπὶ Μελικέρτη ἀγῶν τῶν Ἰσθμίων, Σισύφου θέντος. 25
 7 Διόνυσον δὲ Ζεὺς εἰς ἔριφον ἀλλάξας τὸν ἼΗρας θυμὸν
 ἐκλεψε, καὶ λαβὼν αὐτὸν Ἑρμῆς πρὸς νύμφας ἐκόμισεν
 ἐν Νύσῃ τῆς Ἀσίας κατοικοῦσας, ἃς ὕστερον Ζεὺς κατα-
 στερίσας ἀνόμασεν Ὑάδας.
 4 Ἀυτονόης δὲ καὶ Ἀρισταίου παῖς Ἀκταίων ἐγένετο, 30
 ὃς τραφεὶς παρὰ Χείρωνι κνηγρὸς ἐδιδάχθη, καὶ ὕστε-
 ρον κατεβρώθη ἐν τῷ Κιδαιρῶνι ὑπὸ τῶν ἰδίων κυνῶν.

καὶ τοῦτον ἐτελεύτησε τὸν τρόπον, ὡς μὲν οὖν Ἀκουσί- 2
 λαος λέγει, μηνίσαντος τοῦ Διὸς ὅτι ἐμνηστεύσατο Σε-
 μέλην, ὡς δὲ οἱ πλείονες, ὅτι τὴν Ἄρτεμιν λονομένην 3
 εἶδε. καὶ φασὶ τὴν θεὸν παραχρῆμα αὐτοῦ τὴν μορφήν
 5 εἰς ἔλαφον ἀλλάξαι, καὶ τοῖς ἐπομένοις αὐτῷ πεντήκοντα
 κυσὶν ἐμβαλεῖν λύσσαν, ὑφ' ὧν κατὰ ἄγνοιαν ἐβρώθη.
 ἀπολομένου δὲ Ἀκταίου οἱ κύνες ἐπιζητοῦντες τὸν δε- 4
 σπότην κατωρῶντο, καὶ ζήτησιν ποιούμενοι παρεγέ-
 νοντο ἐπὶ τὸ τοῦ Χείρωνος ἄντρον, ὃς εἰδῶλον κατε-
 10 σκεύασεν Ἀκταίονος, ὃ καὶ τὴν λύπην αὐτῶν ἔπαυσε. *)

Διώνυσος δὲ εὐρετῆς ἀμπέλου γενόμενος, Ἦρας μα- 5
 νίαν αὐτῷ ἐμβαλούσης περιπλανᾶται Αἴγυπτόν τε καὶ
 Συρίαν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον Πρωτεύς αὐτὸν ὑποδέχεται
 βασιλεὺς Αἴγυπτίων, αὐτῆς δὲ εἰς Κύβηλα τῆς Φρυγίας 2
 15 ἀφικνεῖται, κακεῖ καθαρθεὶς ὑπὸ Ῥέας καὶ τὰς τελετὰς
 ἐκμαθὼν, καὶ λαβὼν παρ' ἐκείνης τὴν στολήν, ἐπὶ Ἰν-
 δοὺς διὰ τῆς Θοράκης ἠπέλγετο. Αὐκοῦργος δὲ παῖς 3
 Δρύαντος, Ἠδωνῶν βασιλεύων, οἱ Στρυμόνα ποταμὸν
 παροικοῦσι, πρῶτος ὑβρίσας ἐξέβαλεν αὐτόν. καὶ Διό-
 20 νυσος μὲν εἰς θάλασσαν πρὸς Θέτιν τὴν Νηρέως κατέ-
 φυγε, Βάκχαι δὲ ἐγένοντο αἰχμάλωτοι καὶ τὸ συνεπό-

*) τὰ ὀνόματα τῶν Ἀκταίου κυνῶν. ἐξ ὧν οὗτοι . . . 5

δὴ νῦν καλὸν σῶμα περισταδόν, ἥντε θῆρες,
 τοῦδε δάσαντο κύνες κρατεροί. πέλας Ἄρκυα πρώτη.

. . . μετὰ ταύτην ἄλκιμα τέκνα,

Λυγκεὺς καὶ βαιὸς πόδας Αἰνετός, ἠδ' Ἀμάρυνθος.

καὶ οὗς ὀνομαστὶ διήνεγκεν, ὡς καταλέξῃ. 6

καὶ τότε Ἀκταίων ἔθανεν Διὸς αἰνεσίῃσι.

πρῶτοι γὰρ μέλαν αἷμα πῖον σφετέροιο ἄνακτος
 Σπαρτός τ' Ὀμαργός τε Βορῆς τ' ἀψηροκέλευθος.

τοῦ δ' Ἀκταίου πρῶτοι φάγον, αἷμα δ' ἔλαφαν.

τοὺς δὲ μετ' ἄλλοι πάντες ἐπέσσυθεν ἐμμεμαῶτες.

ἀργαλέων ὀδυνῶν ἄκος ἔμμεναι ἀνθρώποισιν.

- 4 μενον Σατύρων πλήθος. αὐτίς δὲ αἱ Βάκχαι ἐλύθησαν
 ἐξαίφνης, Λυκούργῳ δὲ μανίαν ἐνεποίησε Διόνυσος. ὁ
 δὲ μεμηνῶς Δρύαντα τὸν παῖδα, ἀμπέλου νομίζων κλήμα
 κόπτειν, πελέκει πλήξας ἀπέκτεινε, καὶ ἀκρωτηριάσας
 5 αὐτὸν ἐσωφρόνησε. τῆς δὲ γῆς ἀκάρπου μενούσης, ἔχρη-
 σεν ὁ θεὸς καρποφορήσειν αὐτήν, ἂν θανατωθῇ Λυ-
 κοῦργος. Ἡδωνοὶ δὲ ἀκούσαντες εἰς τὸ Παγγαῖον αὐτὸν
 ἀπαγαγόντες ὄρος ἔδησαν, κάκει κατὰ Διονύσου βούλη-
 σιν ὑπὸ ἵππων διαφθαρεῖς ἀπέθανε.
- 2 διελθὼν δὲ Θράκην καὶ τὴν Ἰνδικὴν ἅπασαν, στή-10
 λας ἐκεῖ στήσας ἤκεν εἰς Θήβας, καὶ τὰς γυναῖκας ἠνάγ-
 κασε καταλιπούσας τὰς οἰκίας βακχεύειν ἐν τῷ Κιθαι-
 2 ρῶνι. Πενθεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Ἀγαυῆς Ἐχίονι, παρὰ
 Κάδμου εἰληφῶς τὴν βασιλείαν, διεκώλυε ταῦτα γίνε-
 σθαι, καὶ παραγενόμενος εἰς Κιθαιρῶνα τῶν Βακχῶν15
 κατάσκοπος ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀγαυῆς κατὰ μανίαν ἐμε-
 3 λείσθη· ἐνόμισε γὰρ αὐτὸν θηρίον εἶναι. δείξας δὲ Θη-
 βαλοῖς ὅτι θεὸς ἐστίν, ἤκεν εἰς Ἄργος, κάκει πάλιν οὐ
 τιμώντων αὐτὸν ἐξέμηνε τὰς γυναῖκας. αἱ δὲ ἐν τοῖς
 ὄρεσι τοὺς ἐπιμαστιδίλους ἔχουσαι παῖδας τὰς σάρκας αὐ-20
 3 τῶν ἐσιτοῦντο. βουλόμενος δὲ ἀπὸ τῆς Ἰκαρίας εἰς Νά-
 ξον διακομισθῆναι, Τυρρηνῶν ληστρικὴν ἐμισθώσατο
 τριήρη. οἱ δὲ αὐτὸν ἐνθήμενοι Νάξον μὲν παρέπλεον,
 2 ἠπείγοντο δὲ εἰς Ἀσίαν ἀπεμπολήσοντες. ὁ δὲ τὸν μὲν
 ἱστὸν καὶ τὰς κώπας ἐποίησεν ὄφεις, τὸ δὲ σκάφος ἐπλησε25
 κισσοῦ καὶ βοῆς αὐλῶν· οἱ δὲ ἐμμανεῖς γενόμενοι κατὰ
 3 τῆς θαλάττης ἔφυγον καὶ ἐγένοντο δελφῖνες. ὡς δὲ μα-
 θόντες αὐτὸν θεὸν ἄνθρωποι ἐτίμων, ὁ δὲ ἀναγαγὼν
 ἐξ Ἄδου τὴν μητέρα, καὶ προσαγορεύσας Θυῶνην, μετ'
 αὐτῆς εἰς οὐρανὸν ἀνήλθεν. 30
- 4 ὁ δὲ Κάδμος μετὰ Ἀρμονίας Θήβας ἐκλιπὼν πρὸς
 Ἐργέλεας παραγίνεται. τούτοις δὲ ὑπὸ Ἰλλυριῶν πολε-

μουμένοις ὁ θεὸς ἔχρησεν Ἰλλυριῶν κρατήσῃν, ἂν ἡγεμόνα Κάδμον καὶ Ἀρμονίαν ἔχωσιν. οἱ δὲ πεισθέντες 2 ποιοῦνται κατὰ Ἰλλυριῶν ἡγεμόνας τούτους, καὶ κρατοῦσι. καὶ βασιλεύει Κάδμος Ἰλλυριῶν, καὶ παῖς Ἰλλυριὸς αὐτῷ γίνεται. αὐτίς δὲ μετὰ Ἀρμονίας εἰς δράκοντα μεταβαλὼν εἰς Ἠλύσιον πεδίον ὑπὸ Διὸς ἔξεπέμφθησαν.

Πολύδωρος δὲ Θηβαῶν βασιλεὺς γενόμενος Νυκτιδίδα 5 γαμει, Νυκτέως τοῦ Χθουρίου θυγατέρα, καὶ γεννᾷ Λαβδακον. οὗτος ἀπώλετο μετὰ Πενθέα, ἐκείνῳ φρονῶν παραπλήσια. καταλιπόντος δὲ Λαβδάκου παῖδα ἑνιαυσιαῖον Λαίον, τὴν ἀρχὴν ἀφείλετο Λύκος, ἕως οὗτος ἦν παῖς, ἀδελφὸς ὢν Νυκτέως. ἀμφοτέροι δὲ ἀπὸ Εὐβοίας 3 φυγόντες ἐπεὶ Φλεγύαν ἀπέκτειναν τὸν Ἄρεος καὶ Δωτίδος τῆς Βοιωτίδος, Ἴτριαν κατώκουν, καὶ διὰ τὴν πρὸς Πενθέα οἰκειότητα ἐγεγόνεισαν πολῖται. αἰρεθεῖς οὖν 4 Λύκος πολέμαρχος ὑπὸ Θηβαίων ἐπετίθετο τῇ δυναστείᾳ, καὶ βασιλεύσας ἔτη εἴκοσι, φονευθεὶς ὑπὸ Ζήθου καὶ Ἀμφίονος θνήσκει δι' αἰτίαν τήνδε. Ἀντιόπη θυγάτηρ 5 ἦν Νυκτέως· ταύτῃ Ζεὺς συνῆλθεν. ἡ δὲ ὡς ἔγκυος ἐγένετο, τοῦ πατρὸς ἀπειλοῦντος εἰς Σικυῶνα ἀποδιδράσκει πρὸς Ἐπωπέα καὶ τούτῳ γαμείται. Νυκτεὺς δὲ 6 ἀθυμήσας ἑαυτὸν φονεύει, δοὺς ἐντολὴν Λύκῳ παρὰ Ἐπωπέως καὶ παρὰ Ἀντιόπης λαβεῖν δίκας. ὁ δὲ στρατευσάμενος Σικυῶνα χειροῦται, καὶ τὸν μὲν Ἐπωπέα κτείνει, τὴν δὲ Ἀντιόπην ἡγάγεν αἰχμάλωτον. ἡ δὲ ἀγομένη 7 δύο γεννᾷ παῖδας ἐν Ἐλευθεραῖς τῆς Βοιωτίας, οὓς ἐκκειμένους εὐρῶν βουκόλος ἀνατρέφει, καὶ τὸν μὲν καλεῖ Ζήθου τὸν δὲ Ἀμφίονα. Ζήθος μὲν οὖν ἐπέμελειτο βουφορβίων, Ἀμφίον δὲ κιθαρωδίαν ἤσκει, δόντος αὐτῷ λύραν Ἐρμουῦ. Ἀντιόπην δὲ ἠκίζετο Λύκος 8 καθιέρξας καὶ ἡ τούτου γυνὴ Δίρκη· λαθοῦσα δέ ποτε,

- τῶν δεσμῶν αὐτομάτως λυθέντων, ἤκεν ἐπὶ τὴν τῶν
 9 παιδῶν ἐπαυλιν, δεχθῆναι πρὸς αὐτῶν θέλουσα. οἱ δὲ
 ἀναγνωρισάμενοι τὴν μητέρα, τὸν μὲν Λύκον κτείνουσι,
 τὴν δὲ Δίρκην δῆσαντες ἐκ ταύρου θανοῦσαν ῥίπτουσιν
 10 εἰς κρήνην τὴν ἀπ' ἐκείνης καλουμένην Δίρκην. παρα-5
 λαβόντες δὲ τὴν δυναστείαν τὴν μὲν πόλιν ἐτείχισαν,
 ἐπακολουθησάντων τῇ Ἀμφίονος λύρα τῶν λίθων, Λά-
 ιον δὲ ἐξέβαλον. ὃ δὲ ἐν Πελοποννήσῳ διατελῶν ἐπιξε-
 νοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖδα Χρῦσιππον ἀρματο-
 δρομεῖν διδάσκων ἐρασθεὶς ἀναρπάξει. 10
- 6 γαμει δὲ Ζῆθος μὲν Θῆβην, ἀφ' ἧς ἡ πόλις Θῆβαι,
 Ἀμφίων δὲ Νιόβην τὴν Τάνταλον, ἡ γενναῖα παῖδας μὲν
 ἐπτά, Σίπυλον Εὐπύκνον Ἴσμηνὸν Λαμασίχθονα Ἀγή-
 νορα Φαίδιμον Τάνταλον, θυγατέρας δὲ τὰς Ἰσας, Ἐθο-
 दाΐαν (ἢ ὡς τινες Νέαιραν) Κλεοδόξην Ἀστυόχην Φθίαν 15
 2 Πελοπίαν Ἀστυκράτειαν Ὠγγύλιαν. Ἡσίοδος δὲ δέκα μὲν
 υἱοὺς δέκα δὲ θυγατέρας, Ἡρόδωρος δὲ δύο μὲν ἄρρε-
 νας τρεῖς δὲ θηλείας, Ὅμηρος δὲ ἕξ μὲν υἱοὺς ἕξ δὲ θυ-
 γατέρας φησὶ γενέσθαι. εὐτεκνος δὲ οὖσα Νιόβη τῆς
 3 Λητοῦς εὐτεκνοτέρα εἶπεν ὑπάρχειν. Λητώ δὲ ἀγανα-20
 κτήσασα τὴν τε Ἄρτεμιν καὶ τὸν Ἀπόλλωνα κατ' αὐτῶν
 παρῶξενε, καὶ τὰς μὲν θηλείας ἐπὶ τῆς οἰκίας κατετό-
 ξευσεν Ἄρτεμις, τοὺς δὲ ἄρρενας κοινῇ πάντας ἐν Κι-
 4 θαιρῶνι Ἀπόλλων κνηγετοῦντας ἀπέκτεινεν. ἐσώθη
 δὲ τῶν μὲν ἀρρένων Ἀμφίων, τῶν δὲ θηλειῶν Χλωρίς 25
 ἡ πρεσβυτέρα, ἡ Νηλεὺς συνώκησε. κατὰ δὲ Τελέσιλ-
 λαν ἐσώθησαν Ἀμύκλα καὶ Μελίβοια, ἐτοξεύθη δὲ ὑπ'
 5 αὐτῶν καὶ Ἀμφίων. αὐτὴ δὲ Νιόβη Θήβας ἀπολιποῦσα
 πρὸς τὸν πατέρα Τάνταλον ἤκεν εἰς Σίπυλον, κάκει Διὶ
 εὐξαμένη τὴν μορφήν εἰς λίθον μετέβαλε, καὶ γέεται δά-30
 κρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου.
- 7 μετὰ δὲ τὴν Ἀμφίονος τελευταίην Λαίος τὴν βασι-

λείαν παρέλαβε, καὶ γήμας θυγατέρα Μενοικέως, ἣν
 ἔνιοι μὲν Ἰοκάστην ἔνιοι δὲ Ἐπικάστην λέγουσι, χρή-
 σαντος τοῦ θεοῦ μὴ γεννᾶν (τὸν γεννηθέντα γὰρ πα-
 τροκτόνον ἔσεσθαι) ὃ δὲ οἴνωθεὶς συνῆλθε τῇ γυναικί.
 5 καὶ τὸ γεννηθὲν ἐκθεῖναι δίδωσι νομεῖ, περὺναις δια- 2
 τρήσας τὰ σφυρά. ἀλλ' οὗτος μὲν ἐξέθηκεν εἰς Κιθαι-
 ρῶνα, Πολύβου δὲ βουκόλοι, τοῦ Κορινθίων βασιλέως,
 τὸ βρέφος εὐρόντες πρὸς τὴν αὐτοῦ γυναῖκα Περίβοιαν
 ἤνεγκαν. ἣ δὲ ἀνελοῦσα ὑποβάλλεται, καὶ θεραπεύσασα 3
 10 τὰ σφυρά Οἰδίπουν καλεῖ, τοῦτο θεμένη τὸ ὄνομα διὰ
 τὸ τοὺς πόδας ἀνοιδῆσαι. τελειωθεὶς δὲ ὁ παῖς, καὶ δια-
 φέρων τῶν ἡλίκων ἐν ῥώμῃ, διὰ φθόνον ἀνειδίξετο
 ὑπόβλητος. ὃ δὲ πυνθανόμενος παρὰ τῆς Περιβοίας μα- 4
 θεῖν οὐκ ἐδύνατο· ἀφικόμενος δὲ εἰς Δελφοὺς περὶ τῶν
 15 ἰδίων ἐπυνθάνετο γονέων. ὃ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ εἰς
 τὴν πατρίδα μὴ πορεύεσθαι· τὸν μὲν γὰρ πατέρα φο-
 νεύσειν, τῇ δὲ μητρὶ μιγήσεσθαι. τοῦτο ἀκούσας, καὶ 5
 νομίζων ἐξ ὧν ἐλέγετο γεγεννησθαι, Κόρινθον μὲν ἀπέ-
 λιπεν, ἐφ' ἄρματος δὲ διὰ τῆς Φωκίδος φερόμενος συν-
 20 τυγχάνει κατὰ τινα στενὴν ὁδὸν ἐφ' ἄρματος ὄχουμένῳ
 Λαίῳ καὶ Πολυφόντῃ· κῆρυξ δὲ οὗτος ἦν Λαίου. καὶ 6
 κελεύσαντος ἐκχωρεῖν, καὶ δι' ἀπειθείαν καὶ ἀναβολὴν
 κτείναντος τῶν ἵππων τὸν ἕτερον, ἀγανακτῆσας Οἰδί-
 πους καὶ Πολυφόντην καὶ Λαίον ἀπέκτεινε, καὶ παρε-
 25 γένετο εἰς Θήβας. Λαίον μὲν οὖν θάπτει βασιλεὺς Πλα- 8
 ταιέων Δαμασίστρατος, τὴν δὲ βασιλείαν Κρέων ὁ Με-
 νοικέως παραλαμβάνει. τούτου δὲ βασιλεύοντος οὐ μι-
 κρὰ συμφορὰ κατέσχε Θήβας. ἐπεμψε γὰρ Ἥρα Σφίγγα, 2
 ἣ μητρὸς μὲν Ἐχίδνης ἦν πατρὸς δὲ Τυφῶνος, εἶχε δὲ
 30 πρόσωπον μὲν γυναικός, στήθος δὲ καὶ βᾶσιν καὶ οὐρὰν
 λέοντος καὶ πτέρυγας ὄρνιθος. μαθοῦσα δὲ ἀνιγμα 3
 παρὰ μουσῶν ἐπὶ τὸ Φίκειον ὄρος ἐκαθέζετο, καὶ τοῦτο

προύτεινε *Θηβαίους*. ἦν δὲ τὸ αἰνιγμα, τί ἐστὶν ὃ μίαν
 ἔχον φωνὴν τετράπουν καὶ δίπουν καὶ τρίπουν γίνεται;
 4 χρησιμοῦ δὲ *Θηβαίους* ὑπάρχοντος τηνικαῦτα ἀπαλλαγῆ-
 σεσθαι τῆς *Σφιγγὸς* ἠνίκα ἂν τὸ αἰνιγμα λύσῃσι, καὶ
 συνιόντες εἰς αὐτὸ πολλάκις, ἐξήτει τί τὸ λεγόμενόν 5
 ἐστίν, ἐπὰν δὲ μὴ εὔρισκον, ἀρπάσασα ἓνα κατεβίβρωσκε.
 5 πολλῶν δὲ ἀπολλυμένων, καὶ τὸ τελευταῖον *Αἴμονος* τοῦ
Κρέοντος, κηρύσσει *Κρέων* τῷ τὸ αἰνιγμα λύσονται καὶ
 6 τὴν βασιλείαν καὶ τὴν *Λαίου* δώσειν γυναῖκα. *Οἰδίπους*
 δὲ ἀκούσας ἔλυσεν, εἰπὼν τὸ αἰνιγμα τὸ ὑπὸ τῆς *Σφιγ-* 10
γὸς λεγόμενον ἄνθρωπον εἶναι· γεννᾶσθαι (μὲν) γὰρ
 τετράπουν βρέφος τοῖς τέτταρσιν ὀχοῦμενον κώλοισι, τε-
 λειούμενον δὲ τὸν ἄνθρωπον δίπουν (εἶναι), γηρῶντα
 1 δὲ τρίτην προσλαμβάνειν βάσιν τὸ βάκτρον. ἡ μὲν οὖν
Σφιγξ ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως ἑαυτὴν ἔρριψεν, *Οἰδίπους* δὲ 15
 καὶ τὴν βασιλείαν παρέλαβε καὶ τὴν μητέρα ἐγημεν
 ἀγνοῶν, καὶ παῖδας ἐτέκνωσεν ἐξ αὐτῆς *Πολυνείκη* καὶ
 Ἔτεοκλέα, θυγατέρας δὲ Ἰσμήνην καὶ Ἀντιγόνην. εἰσὶ
 δὲ οἱ γεννηθῆναι τὰ τέκνα φασὶν ἐξ *Εὐρυγανείας* αὐτῷ
 9 τῆς Ἰπέρφαντος. φανέντων δὲ ὕστερον τῶν λανθανόν- 20
 των, Ἰοκάστη μὲν ἐξ ἀγχόνης ἑαυτὴν ἀνήρτησεν, *Οἰδί-*
πους δὲ τὰς ὄψεις τυφλώσας ἐκ *Θηβῶν* ἠλαίνετο, ἀρὰς
 τοῖς παισὶ θέμενος, οἱ τῆς πόλεως αὐτὸν ἐβαλλόμενον
 2 θεωροῦντες οὐκ ἐπήμυναν. παραγενόμενος δὲ σὺν Ἀν-
 τιγόνῃ τῆς Ἀττικῆς εἰς *Κολωνόν*, ἔνθα τὸ τῶν *Εὐμεινί-* 25
δων ἔστι τέμενος, καθίζει ἱκέτης, προσδεχθεὶς ὑπὸ *Θη-*
σέως, καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον ἀπέθανεν.
 6 Ἔτεοκλῆς δὲ καὶ *Πολυνείκης* περὶ τῆς βασιλείας συν-
 τίθενται πρὸς ἀλλήλους, καὶ αὐτοῖς δοκεῖ τὸν ἕτερον
 παρ' ἐνιαυτὸν ἄρχειν. τινὲς μὲν οὖν λέγουσι πρῶτον 30
 ἄρξαντος *Πολυνείκου* παραδοῦναι μετ' ἐνιαυτὸν τὴν
 βασιλείαν Ἔτεοκλεῖ, τινὲς δὲ πρῶτον Ἔτεοκλέους ἄρ-

ξαντος μὴ βούλεσθαι παραδοῦναι τὴν βασιλείαν. φυγα- 2
 δευθεὶς οὖν Πολυνείκης ἐκ Θηβῶν ἦκεν εἰς Ἄργος, τὸν
 τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔχων. ἐβασίλευε δὲ Ἄργους
 Ἄδραστος ὁ Ταλαοῦ· καὶ τοῖς τούτου βασιλείοις νύκτωρ
 5 προσπελάζει, καὶ συνάπτει μάχην Τυδεῖ τῷ Οἰνέως φεύ-
 γοντι Καλυδῶνα. γενομένης δὲ ἐξαίφνης βοῆς ἐπιφανείς 3
 Ἄδραστος διέλυσεν αὐτούς, καὶ μάντεώς τινος ὑπομνη-
 σθεὶς λέγοντος αὐτῷ κάπρω καὶ λέοντι συζευῆσαι τὰς θυ-
 γατέρας, ἀμφοτέρους εἴλετο νυμφίους· εἶχον γὰρ ἐπὶ
 10 τῶν ἀσπίδων ὁ μὲν κάπρου προτομήν ὁ δὲ λέοντος. γα- 4
 μεῖ δὲ Δηϊπύλην μὲν Τυδεὺς Ἀργεῖην δὲ Πολυνείκης,
 καὶ αὐτούς Ἄδραστος ἀμφοτέρους εἰς τὰς πατρίδας ὑπέ-
 σχετο κατάξειν. καὶ πρῶτον ἐπὶ Θήβας ἔσπευδε στρα-
 τεύεσθαι, καὶ τοὺς ἀριστέας συνῆθροίζεν.

15 Ἀμφιάραος δὲ ὁ Οἰκλέους μάντις ᾧν, καὶ προειδὼς 2
 ὅτι δεῖ πάντας τοὺς στρατευσαμένους χωρὶς Ἀδράστου
 τελευτῆσαι, αὐτὸς τε ᾧκει στρατεύεσθαι καὶ τοὺς λοι-
 πούς ἀπέτρεπε. Πολυνείκης δὲ ἀφικόμενος πρὸς Ἴφιον 2
 τὸν Ἀλέκτορος ἠξίου μαθεῖν πῶς ἂν Ἀμφιάραος ἀναγ-
 20 κασθεῖη στρατεύεσθαι· ὁ δὲ εἶπεν εἰ λάβοι τὸν ὄρμον
 Ἐριφύλη. Ἀμφιάραος μὲν οὖν ἀπέειπεν Ἐριφύλη παρὰ 3
 Πολυνείκουσ δῶρα λαμβάνειν, Πολυνείκης δὲ δούσ αὐτῇ
 τὸν ὄρμον ἠξίου τὸν Ἀμφιάραον πείσαι στρατεύειν. ἦν
 γὰρ ἐπὶ ταύτῃ γενομένης γὰρ αὐτῷ μάχης πρὸς Ἄδρα- 4
 25 στον, διαλυσάμενος ᾧμοσε, περὶ ᾧν ἂν Ἄδραστος δια-
 φέρηται, διακρίνειν Ἐριφύλη συγχωρῆσαι. ὅτε οὖν ἐπὶ 5
 Θήβας ἔδει στρατεύειν, Ἀδράστου μὲν παρακαλοῦντος
 Ἀμφιαράου δὲ ἀποτρέποντος, Ἐριφύλη τὸν ὄρμον λα-
 30 βούσα ἔπεισε τὸν ἄνδρα στρατεύειν. Ἀμφιάραος δὲ 6
 ἀνάγκην ἔχων στρατεύεσθαι τοῖς παισὶν ἐντολὰς ἔδωκε
 τελειωθεῖσι τὴν τε μητέρα κτείνειν καὶ ἐπὶ Θήβας στρα-
 τεύειν.

- 3 Ἄδραστος δὲ συναθροίσας σὺν ἡγεμόσιν ἑπτὰ πολε-
 μεῖν ἔσπευδε Θήβας. οἱ δὲ ἡγεμόνες ἦσαν οἷδε, Ἄδρα-
 στος Ταλαοῦ, Ἀμφιάραος Ὀικλέους, Καπανεὺς Ἴππο-
 νόου, Ἴππομέδων Ἀριστομάχου, οἱ δὲ λέγουσι Ταλαοῦ.
 2 οὗτοι μὲν ἐξ Ἄργους, Πολυνείκης δὲ Οἰδίποδος ἐκ Θη-5
 βᾶν, Τυδεὺς Οἰνέως Αἰτωλός, Παρθενοπαῖος Μελα-
 νίωνος Ἀρκᾶς. τινὲς δὲ Τυδέα μὲν καὶ Πολυνείκην οὐ
 καταριθμοῦσι, συγκαταλέγουσι δὲ τοῖς ἑπτὰ Ἐτέοκλον
 Ἴφιους καὶ Μημιστέα.
- 4 παραγενόμενοι δὲ εἰς Νεμέαν, ἧς ἐβασίλευε Λυ-10
 κοῦργος, ἐξήτουν ὕδωρ. καὶ αὐτοῖς ἡγήσατο τῆς ἐπὶ
 κρήνην ὁδοῦ Ἵψιπύλη, νήπιον παῖδα ὄντα Ὀφέλτην
 ἀπολιποῦσα, ὃν ἔτρεφεν Εὐρυδίκης ὄντα καὶ Λυκούρ-
 2 γου. αἰσθόμενοι γὰρ αἱ Αἰθιοπῆες ὕστερον Θόαντα σε-
 σωσμένον ἐκείνου μὲν ἐκτείναν, τὴν δὲ Ἵψιπύλην ἀπεμ-15
 πόλησαν· διὸ πραθεῖσα ἐλάτρευε παρὰ Λυκούργῳ. δει-
 κνυούσης δὲ τὴν κρήνην, ὃ παῖς ἀπολειφθεὶς ὑπὸ δράκον-
 3 τος διαφθείρεται. τὸν μὲν οὖν δράκοντα ἐπιφανέντες οἱ
 μετὰ Ἄδράστου κτείνουσι, τὸν δὲ παῖδα θάπτουσιν.
 Ἀμφιάραος δὲ εἶπεν ἐκείνοις τὸ σημεῖον τὰ μέλλοντα 20
 προμαντεύεσθαι. τὸν δὲ παῖδα Ἀρχέμορον ἐκάλεσαν.
 4 οἱ δὲ ἔθεσαν ἐπ' αὐτῷ τὸν τῶν Νεμέων ἀγῶνα, καὶ ἵπφ
 μὲν ἐνίκησεν Ἄδραστος, σταδίῳ δὲ Ἐτέοκλος, πυγμῇ
 Τυδεὺς, ἄλματι καὶ δίσκῳ Ἀμφιάραος, ἀκοντίῳ Λαόδο-
 κος, πάλῃ Πολυνείκης, τόξῳ Παρθενοπαῖος. 25
- 5 ὡς δὲ ἦλθον εἰς τὸν Κιθαιρῶνα, πέμπουσι Τυδέα
 προφεροῦντα Ἐτεοκλεῖ τὴν βασιλείαν παραχωρεῖν Πολυ-
 νεΐκει, καθὰ συνέθεντο. μὴ προσέχοντος δὲ Ἐτεοκλέους,
 διάπειραν τῶν Θηβαίων Τυδεὺς ποιούμενος, καθ' ἓνα
 2 προκαλούμενος πάντων περιεγέμετο. οἱ δὲ πενήτην 30
 ἄνδρα ὀπλίσαντες ἀπιόντα ἐνήδρευσαν αὐτόν. πάντας

δὲ αὐτοὺς χωρὶς Μαίονος ἀπέκτεινε, κᾶπειτα ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἦλθεν.

Ἄργεῖοι δὲ καθοπλισθέντες προσήεσαν τοῖς τεύχεσι, 6
καὶ πυλῶν ἐπτά οὐσῶν Ἄδραστος μὲν παρὰ τὰς Ὀμο-
5 λωίδας πύλας ἔστη, Καπανεὺς δὲ παρὰ τὰς Ὠγυγίας,
Ἀμφιάραος δὲ παρὰ τὰς Προιτίδας, Ἴππομέδων δὲ παρὰ
τὰς Ὀγκαΐδας, Πολυνείκης δὲ παρὰ τὰς Ὑψίστας, Παρ-
θενοπαῖος δὲ παρὰ τὰς Ἠλέκτρας, Τυδεὺς δὲ παρὰ τὰς
Κρηνίδας. καθώπλισε δὲ καὶ Ἐτεοκλῆς Θηβαίους, καὶ 2
10 καταστήσας ἡγεμόνας ἴσους ἴσους ἔταξε, καὶ πῶς ἂν περι-
γένοιτο τῶν πολεμίων ἐμαντεύετο. ἦν δὲ παρὰ Θη- 7
βατοῖς μάντις Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμ-
φης, ἀπὸ γένους Οὐδαίου τοῦ Σπαρτοῦ, γενόμενος
τυφλὸς τὰς ὁράσεις. οὗ περὶ τῆς πηρώσεως καὶ μαντι-
15 κῆς λέγονται λόγοι διάφοροι. ἄλλοι μὲν γὰρ αὐτὸν ὑπὸ 2
θεῶν φασὶ τυφλωθῆναι, ὅτι τοῖς ἀνθρώποις ἃ κρύπτειν
ἤθελον ἐμήνυε, Φερεκύδης δὲ ὑπὸ Ἀθηνᾶς αὐτὸν τυ-
φλωθῆναι· οὐσαν γὰρ τὴν Χαρικλιῶ προσφιλῆ τῇ Ἀθη-
νᾷ . . . γυμνὴν ἐπὶ πάντα ἰδεῖν, τὴν δὲ ταῖς χερσὶ τοὺς 3
20 ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ καταλαβομένην πηρὸν ποιῆσαι, Χα-
ρικλοῦς δὲ δεομένης ἀποκαταστῆσαι πάλιν τὰς ὁράσεις,
μὴ δυναμένην τοῦτο ποιῆσαι, τὰς ἀκοὰς διακαθάρασαν
πᾶσαν ὀρνίθων φωνὴν ποιῆσαι συνιέναι, καὶ σκῆπτρον
αὐτῷ δωρήσασθαι κράνειον, ὃ φέρων ὁμοίως τοῖς βλέ-
25 πουσιν ἐβάδιζεν. Ἡσίδοτος δὲ φησὶν ὅτι θεασάμενος 4
περὶ Κυλλήνην ὄφεις συνουσιάζοντας, καὶ τούτους τρώ-
σας, ἐγένετο ἐξ ἀνδρὸς γυνή, πάλιν δὲ τοὺς αὐτοὺς ὄφεις
παρατηρήσας συνουσιάζοντας ἐγένετο ἀνὴρ. διόπερ Ἡρα 5
καὶ Ζεὺς ἀμφισβητοῦντες πότερον τὰς γυναῖκας ἢ τοὺς
30 ἀνδρας ἤδεσθαι μᾶλλον ἐν ταῖς συνουσίαις συμβαίνοι,
τοῦτον ἀνέκριναν. ὃ δὲ ἔφη δέκα μοιρῶν περὶ τὰς συν-
ουσίας οὐσῶν τὴν μὲν μίαν ἀνδρας ἤδεσθαι, τὰς δὲ ἐν-

6 νέα γυναίκας. Ὄθεν Ἥρα μὲν αὐτὸν ἐτύφλωσε, Ζεὺς δὲ
 μαντικὴν αὐτῷ ἔδωκεν. *) ἐγένετο δὲ καὶ πολυχρόνιος.
 7 οὗτος οὖν Θηβαίοις μαντευομένοις εἶπε νικῆσειν, εἰάν
 Μειοικεὺς ὁ Κρέοντος ἄρει σφάγιον αὐτὸν ἐπιιδῶ.
 τοῦτο ἀκούσας Μειοικεὺς ὁ Κρέοντος ἑαυτὸν πρὸ τῶν 5
 8 πυλῶν ἔσφαξε. μάχης δὲ γενομένης οἱ Καδμειοὶ μέχρι
 τῶν τειχῶν συνεδιῶχθησαν, καὶ Καπανεὺς ἀρπάσας κλί-
 μακα ἐπὶ τὰ τείχη δι' αὐτῆς ἀνήει, καὶ Ζεὺς αὐτὸν κε-
 θραυνοῖ. τούτου δὲ γενομένου τροπὴ τῶν Ἀργείων γίνε-
 2 ται. ὥς δὲ ἀπώλλυντο πολλοί, δόξαν ἑκατέροις τοῖς 10
 στρατεύμασιν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης περὶ τῆς βασι-
 λείας μονομαχοῦσι, καὶ κτείνουσιν ἀλλήλους. καρτερᾶς
 δὲ πάλιν γενομένης μάχης οἱ Ἄστακου παῖδες ἠρίστευ-
 σαν Ἴσμαρος μὲν γὰρ Ἴππομέδοντα ἀπέκτεινε, Λεάδης
 δὲ Ἐτέοκλον, Ἀμφίδικος δὲ Παρθενοπαῖον. ὥς δὲ Εὐ- 15
 ριπίδης φησί, Παρθενοπαῖον ὁ Ποσειδῶνος παῖς Περι-
 κλύμενος ἀπέκτεινε. Μελάνιππος δὲ ὁ λοιπὸς τῶν παί-
 3 δων Τυδέα τιτρώσκει. ἡμιδνῆτος δὲ αὐτοῦ κειμένου
 παρὰ Διὸς αἰτησαμένη Ἀθηνᾶ φάρμακον ἤνεγκε, δι'
 οὗ ποιεῖν ἔμελλεν ἀθάνατον αὐτόν. Ἀμφιάραος δὲ αἰ- 20
 σθόμενος τοῦτο, μισῶν Τυδέα ὅτι παρὰ τὴν ἐκείνου γνώ-
 μην εἰς Θήβας ἔπεισε τοὺς Ἀργεῖους στρατεύεσθαι, τὴν
 Μελάνιππου κεφαλὴν ἀποτεμὼν ἔδωκεν αὐτῷ· τιτρω-
 σκόμενος δὲ Τυδεὺς ἐκτείνειν αὐτόν. ὃ δὲ διελὼν τὸν
 ἐγκέφαλον ἐξερόφρησεν. ὥς δὲ εἶδεν Ἀθηνᾶ, μυσά- 25
 4 χθεῖσα τὴν εὐεργεσίαν ἐπέσχε τε καὶ ἐφθόνησεν. Ἀμ-
 φιαράῳ δὲ φεύγοντι παρὰ ποταμὸν Ἴσμηνόν, πρὶν ὑπὸ
 Περικλυμένου τὰ νῶτα τρωθῆ, Ζεὺς κεραυνὸν βαλὼν

*) τὸ ὑπὸ Τειρεσίου λεχθὲν πρὸς Δία καὶ Ἥραν.
 οἴην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρεται ἀνήρ,
 τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρεπουσα νόημα.

τὴν γῆν διέστησεν. ὃ δὲ σὺν τῷ ἄρματι καὶ τῷ ἡνιόχῳ Βάτωνι, ὡς δὲ ἐνιοὶ Ἐλατωνῶ, ἐκρύφθη, καὶ Ζεὺς ἀθάνατον αὐτὸν ἐποίησεν. Ἄδραστος δὲ μόνον ἵππος διέσωσεν Ἀρίων· τοῦτον ἐκ Ποσειδῶνος ἐγέννησε Δημήτηρ
5 εἰκασθεῖσα ἐρινύι κατὰ τὴν συνουσίαν.

Κρέων δὲ τὴν Θηβαίων βασιλείαν παραλαβὼν τοὺς 7 τῶν Ἀργείων νεκροὺς ἔρριψεν ἀτάφους, καὶ κηρύξας μηδένα θάπτειν φύλακας κατέστησεν. Ἀντιγόνη δέ, μία τῶν Οἰδίποδος θυγατέρων, κρύφα τὸ Πολυνείκουσ σῶμα 10 κλέψασα ἔθαψε, καὶ φωραθεῖσα ὑπὸ Κρέοντος αὐτῇ τῷ τάφῳ ζῶσα ἐνεκρύφθη. Ἄδραστος δὲ εἰς Ἀθήνας ἀφικόμενος ἐπὶ τὸν ἐλεῖον βωμὸν κατέφυγε, καὶ ἱκετηρίαν θεῖς ἡξίλου θάπτειν τοὺς νεκροὺς. οἱ δὲ Ἀθηναῖοι μετὰ Θησέως στρατεύσαντες αἰρουῦσι Θήβας καὶ τοὺς νεκροὺς 15 τοῖς οἰκείοις διδόασι θάψαι. τῆς δὲ Καπανέως καιομένης πυρᾶς, Εὐάδνη ἢ Καπανέως μὲν γυνὴ θυγάτηρ δὲ Ἴφιος ἑαυτὴν ἐμβαλοῦσα συγκατεκαίετο.

μετὰ δὲ ἔτη δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες, κληθέντες ἐπίγονοι, στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προηροῦντο, τὸν 20 τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι. καὶ μαντευομένοις αὐτοῖς ὁ θεὸς ἐθέσπισε νίκην Ἀλκμαίω- νος ἡγουμένου. ὁ μὲν οὖν Ἀλκμαίων ἡγείσθαι τῆς στρα- 2 τείας οὐ βουλόμενος πρὶν τίσασθαι τὴν μητέρα, ὅμως στρατεύεται· λαβοῦσα γὰρ Ἐριφύλη παρὰ Θερσάνδρου 25 τοῦ Πολυνείκουσ τὸν πέπλον συνέπεισε καὶ τοὺς παῖδας στρατεύεσθαι. οἱ δὲ ἡγεμόνα Ἀλκμαίωνα ἐλόμενοι Θή- 3 βας ἐπολέμουν. ἦσαν δὲ οἱ στρατευόμενοι οἷδε, Ἀλκμαίων καὶ Ἀμφίλοχος Ἀμφιαράου, Αἰγιάλευς Ἀδράστου, Διομήδης Τυδέως, Πρόμαχος Παρθενοπαίου, Σθένελος Κα- 30 πανέως, Θέρσανδρος Πολυνείκουσ, Εὐρύαλος Μημιστέως. οὗτοι πρῶτον μὲν πορθοῦσι τὰς πέριξ κώμας, 3 ἔπειτα τῶν Θηβαίων ἐπελθόντων Λαοδάμαντος τοῦ

Ἐτεοκλέους ἡγουμένου γενναίως μάχονται. καὶ Λαοδά-
 1 μας μὲν Αἰγιαλέα κτείνει, Λαοδάμαντα δὲ Ἀλκμαίων.
 2 καὶ μετὰ τὸν τοῦτου θάνατον Θηβαῖοι συμφεύγουσιν
 εἰς τὰ τεῖχη. Τειρεσίου δὲ εἰπόντος αὐτοῖς πρὸς μὲν
 Ἀργείους κήρυκα περὶ διαλύσεως ἀποστέλλειν, αὐτοὺς 5
 δὲ φεύγειν, πρὸς μὲν τοὺς πολεμίους κήρυκα πέμπου-
 σιν, αὐτοὶ δὲ ἀναβιβάσαντες ἐπὶ τὰς ἀπήνας τέκνα καὶ
 3 γυναικας ἐκ τῆς πόλεως ἔφευγον. νύκτωρ δὲ ἐπὶ τὴν
 λεγομένην Τιλοφουῖσσαν κρήνην παραγενομένων αὐτῶν,
 Τειρεσίας ἀπὸ ταύτης πιὼν αὐτοῦ τὸν βίον κατέστρεψε. 10
 Θηβαῖοι δὲ ἐπὶ πολὺ διελθόντες, πόλιν Ἐστιαίαν κτί-
 4 σαντες κατώκησαν. Ἀργεῖοι δὲ ὕστερον τὸν δρασμὸν
 τῶν Θηβαίων μαθόντες εἰσίασιν εἰς τὴν πόλιν, καὶ συν-
 αθροίζουσι τὴν λείαν, καὶ καθαιροῦσι τὰ τεῖχη. τῆς δὲ
 λείας μέρος εἰς Δελφοὺς πέμπουσιν Ἀπόλλωνι καὶ τὴν 15
 Τειρεσίου θυγατέρα Μαντώ· ἠῦξάντο γὰρ αὐτῷ Θήβας
 ἑλόντες τὸ κάλλιστον τῶν λαφύρων ἀναθήσειν.

5 μετὰ δὲ τὴν Θηβῶν ἄλωσιν αἰσθόμενος Ἀλκμαίων
 καὶ ἐπ' αὐτῷ δῶρα εἰληφύϊαν Ἐριφύλην τὴν μητέρα
 μᾶλλον ἠγανάκτησε, καὶ χρήσαντος Ἀπόλλωνος αὐτῷ 20
 τὴν μητέρα ἀπέκτεινεν. ἔνιοι μὲν λέγουσι σὺν Ἀμφι-
 λόχῳ τῷ ἀδελφῷ κτείνειν τὴν Ἐριφύλην, ἔνιοι δὲ ὅτι μό-
 2 νος. Ἀλκμαίωνα δὲ μετῆλθεν ἐρινὺς τοῦ μητροφύου φό-
 νου, καὶ μεμνηὼς πρῶτον μὲν εἰς Ἀρκαδίαν πρὸς Οἰκλέα
 παραγίνεται, ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ψαφίδα πρὸς Φηγέα. κα- 25
 θαρθεῖς δὲ ὑπ' αὐτοῦ Ἀρσινόην γαμεῖ τὴν τοῦτου θυ-
 γατέρα, καὶ τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἔδωκε ταύτῃ.
 3 γενομένης δὲ ὕστερον τῆς γῆς δι' αὐτὸν ἀφόρον, χρή-
 σαντος αὐτῷ τοῦ θεοῦ πρὸς Ἀχελῶν ἀπιέναι καὶ παρ'
 ἐκεῖνον παλινδικίαν λαμβάνειν, τὸ μὲν πρῶτον πρὸς 30
 Οἰνέα παραγίνεται εἰς Καλυδῶνα καὶ ξενίζεται παρ' αὐ-
 τοῦ, ἔπειτα ἀφικόμενος εἰς Θεσπρωτοὺς τῆς χώρας ἀπε-

λαύνεται. τελευταῖον δὲ ἐπὶ τὰς Ἀχελῳῦν πηγὰς παρα- 4
 γενόμενος καθαίρεται τε ὑπ' αὐτοῦ καὶ τὴν ἐκείνου θυ-
 γατέρα Καλλιρρόην λαμβάνει, καὶ ὄν' Ἀχελῳῶς προσέχωσε
 τόπον κτίσας κατώκησε. Καλλιρρόης δὲ ὕστερον τὸν τε 5
 5 ὄρμον καὶ τὸν πέπλον ἐπιθυμούσης λαβεῖν, καὶ λεγού-
 σης οὐ συνοικήσειν αὐτῷ εἰ μὴ λάβοι ταῦτα, [διὸ] παρα-
 γενόμενος εἰς Ψωφίδα Ἀλκμαίων Φηγεὶ λέγει τεθεσπι-
 σθαι τῆς μανίας ἀπαλλαγὴν ἑαυτῷ, ὅταν τὸν ὄρμον εἰς
 Δελφούς κομίσας ἀναθῆ καὶ τὸν πέπλον. ὃ δὲ πιστεύ-
 10 σας δίδωσι. μηνύσαντος δὲ θεράποντος ὅτι Καλλιρρόη 6
 ταῦτα λαβὼν ἐκόμιζεν, ἐνεδρευθεὶς ὑπὸ τῶν Φηγέως
 παίδων ἐπιτάξαντος τοῦ Φηγέως ἀναιρεῖται. Ἀρσινόην
 δὲ μεμφομένην οἱ τοῦ Φηγέως παῖδες ἐμβιβάσαντες εἰς
 λάρνακα κομίζουσιν εἰς Τεγέαν καὶ διδοῦσιν Ἀγαπήνορι,
 15 καταψευδάμενοι τὸν Ἀλκμαίωνος αὐτῆς φόνον. Καλλιρ- 6
 ρόη δὲ τὴν Ἀλκμαίωνος ἀπώλειαν μαθοῦσα, πλησιάζον-
 τος αὐτῇ τοῦ Διός, αἰτεῖται τοὺς γεγεννημένους παῖδας
 ἐξ Ἀλκμαίωνος αὐτῇ γενέσθαι τελείους, ἵνα τὸν τοῦ πα-
 τρὸς τίσωνται φόνον. γενόμενοι δὲ ἐξαίφνης οἱ παῖδες
 20 τέλειοι ἐπὶ τὴν ἐκδικίαν τοῦ πατρὸς ἐξήεσαν. κατὰ τὸν 2
 αὐτὸν δὲ καιρὸν οἱ τε Φηγέως παῖδες Πρόνοος καὶ Ἀγή-
 νωρ, εἰς Δελφούς κομίζοντες ἀναθῆναι τὸν ὄρμον καὶ
 τὸν πέπλον, καταλύουσι πρὸς Ἀγαπήνορα, καὶ οἱ τοῦ
 Ἀλκμαίωνος παῖδες Ἀμφότερός τε καὶ Ἀκαρνάν· καὶ
 25 ἀνελόντες τοὺς τοῦ πατρὸς φονέας, παραγενόμενοί τε εἰς
 Ψωφίδα καὶ παρελθόντες εἰς τὰ βασίλεια τὸν τε Φηγέα
 καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ κτείνουσι. διωχθέντες δὲ ἄχρι 3
 Τεγέας ἐπιβοηθησάντων Τεγεατῶν καὶ τινῶν Ἀργείων
 ἐσώθησαν, εἰς φυγὴν τῶν Ψωφιδίων τραπέντων. δη- 7
 30 λώσαντες δὲ τῇ μητρὶ ταῦτα, τὸν τε ὄρμον καὶ τὸν πέ-
 πλον ἐλθόντες εἰς Δελφούς ἀνέθεντο κατὰ πρόσταξιν

Ἄχελώου. πορευθέντες δὲ εἰς τὴν Ἑπειρον συναθροίζουσιν οἰκήτορας καὶ κτίζουσιν Ἀκαρνανίαν.

2 Εὐριπίδης δὲ φησιν Ἀλκμαίωνα κατὰ τὸν τῆς μανίας χρόνον ἐκ Μαντουῶς Τειρεσίλου παίδας δύο γεννησάσαι, Ἀμφίλοχον καὶ θυγατέρα Τισιφώνην, κομίσαντα⁵ δὲ εἰς Κόρινθον τὰ βρέφη δοῦναι τρέφειν Κορινθίων βασιλεῖ Κρέοντι, καὶ τὴν μὲν Τισιφώνην διενεγκοῦσαν εὐμορφίᾳ ὑπὸ τῆς Κρέοντος γυναικὸς ἀπεμποληθῆναι, δεδοικίας μὴ Κρέων αὐτὴν γαμετὴν ποιήσεται. τὸν δὲ Ἀλκμαίωνα ἀγοράσαντα ταύτην ἔχειν οὐκ εἰδότα τὴν¹⁰ 4 ἑαυτοῦ θυγατέρα θεράπαιναν, παραγεγόμενον δὲ εἰς Κόρινθον ἐπὶ τὴν τῶν τέκνων ἀπαίτησιν καὶ τὸν υἱὸν κομίσασθαι. καὶ Ἀμφίλοχος κατὰ χρησμούς Ἀπόλλωνος Ἀμφιλοχικὸν Ἄργος ᾤκησεν.

8 Ἐπανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν, ὃν¹⁵ Ἀκουσίλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, Ἡσίδοτος δὲ αὐτόχθονα. τούτου καὶ τῆς Ὠκεανοῦ θυγατρὸς Μελιβοίας, ἣ καθάπερ ἄλλοι λέγουσι νύμφης 2 Κυλλήνης, παῖς Λυκάων ἐγένετο, ὃς βασιλεύων Ἀρκάδων ἐκ πολλῶν γυναικῶν πεντήκοντα παῖδας ἐγέννησε,²⁰ Μαίναλον Θεσπρωτὸν Ἐλικὰ Νύκτιμον Πενκέτιον, Καύκωνα Μηκιστέα Ὀπλέα Μακαρέα Μάκεδνον, Ὅρον Πόλιχον Ἀκόντην Εὐαίμονα Ἀγκύορα, Ἀρχεβάτην Καρ- 3 τέρωνα Αἰγαίωνα Πάλλαντα Κάνηθον, Πρόδοσόν Αἶνον Κορέθοντα Τηλεβόαν Φύσιον, Φάσσον Φθίον Λύκιον²⁵ Ἀλλῶηρον Γενέτορα, Βουκολίωνα Σωκλέα Φινέα Εὐμήτην Ἀρπαλέα, Πορθέα Πλάτωνα Αἶμονα Κύναιθον Λέοντα, Ἀρπάλκον Ἡραιέα Τιτάναν Μαντίνου Κλείτορα, 4 Στύμφαλον Ὀρχομενόν . . . οὗτοι πάντας ἀνθρώπους ὑπερέβαλλον ὑπερηφανείᾳ καὶ ἀσεβείᾳ. Ζεὺς δὲ αὐτῶν³⁰ βουλόμενος τὴν ἀσέβειαν πειράσαι εἰκασθεὶς ἀνδρὶ χερῆτη παραγίνεται. οἱ δὲ αὐτὸν ἐπὶ ξενίᾳ καλέσαντες,

σφάξαντες ἓνα τῶν ἐπιχωρίων παῖδα, τοῖς ἱεροῖς τὰ τοῦ-
του σπλάγγνα συναναμίξαντες παρέθεσαν, συμβουλευ-
σαντος τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Μαινάλου. Ζεὺς δὲ α
τὴν μὲν τράπεζαν ἀνέτρεψεν, ἔνθα νῦν Τραπεζοῦς κα-
15 λείται ὁ τόπος, Λυκάονα δὲ καὶ τοὺς τοῦτου παῖδας ἐκε-
ραύνωσε, χωρὶς τοῦ νεωτάτου Νυκτίμου· ἀνασχοῦσα
γὰρ ἡ Γῆ τὰς χεῖρας καὶ τῆς δεξιᾶς τοῦ Διὸς ἐφραψαμένη
τὴν ὀργὴν κατέπαυσε. Νυκτίμου δὲ τὴν βασιλείαν πα- 2
ραλαβόντος ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμός ἐγένετο.
10 τοῦτον ἔνιοι διὰ τὴν τῶν Λυκάονος παίδων δυσσέβειαν
εἶπον γεγενῆσθαι.

Εὐμηλος δὲ καὶ τινες ἕτεροι λέγουσι Λυκάονι καὶ 2
θυγατέρα Καλλιστῶ γενέσθαι· Ἡσίοδος μὲν γὰρ αὐτὴν
μίαν εἶναι τῶν νυμφῶν λέγει, Ἄσιος δὲ Νυκτέως, Φε-
15 ρεκύδης δὲ Κητέως. αὕτη σύνθηρος Ἀρτέμιδος οὔσα, 3
τὴν αὐτὴν ἐκείνη στολὴν φοροῦσα, ὤμοσεν αὐτῇ μείναι
παρθένος. Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς ἀκούσῃ συννευιάζεται, εἰ-
κασθεὶς, ὡς μὲν ἔνιοι λέγουσιν, Ἀρτέμιδι, ὡς δὲ ἔνιοι,
Ἀπόλλωνι. βουλόμενος δὲ Ἦραν λαθεῖν εἰς ἄρκτον μετ- 4
20 ἐμόρφωσεν αὐτήν. Ἦρα δὲ ἔπεισεν Ἀρτεμιν ὡς ἄγριον
θηρίον κατατοξεῦσαι. εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες ὡς Ἀρτεμὶς
αὐτὴν κατετόξευσεν ὅτι τὴν παρθενίαν οὐκ ἐφύλαξεν.
ἀπολομένης δὲ Καλλιστοῦς Ζεὺς τὸ βρέφος ἀρπύσας 5
ἐν Ἀρκαδίᾳ δίδωσιν ἀνατρέφειν Μαία, προσαγορεύ-
25 σας Ἀρκάδα· τὴν δὲ Καλλιστῶ καταστερίσας ἐκάλεσεν
ἄρκτον.

Ἀρκάδος δὲ καὶ Λεανείρας τῆς Ἀμύκλου ἢ Μεγα- 9
νείρας τῆς Κρόκωνος, ὡς δὲ Εὐμηλος λέγει, νύμφης
Χρυσοπελειίας, ἐγένοντο παῖδες Ἐλατος καὶ Ἀφείδας.
30 οὗτοι τὴν γῆν ἐμερίσαντο, τὸ δὲ πᾶν κράτος εἶχεν Ἐλα-
τος, ὃς ἐκ Διοδίκης τῆς Κινύρου Στύμφαλον καὶ Περφέα
τεκνοῖ, Ἀφείδας δὲ Ἄλεον καὶ Σθενέβοιαν, ἦν γαμεῖ

- 2 Προΐτος. Ἄλεον δὲ καὶ Νεαίρας τῆς Περσέως θυγάτηρ
μὲν Ἀῦγη, υἱοὶ δὲ Κηφεὺς καὶ Λυκούργος. Ἀῦγη μὲν
οὖν ὑφ' Ἡρακλέους φθαρεῖσα κατέκρυψε τὸ βρέφος ἐν
3 τῷ τεμένει τῆς Ἀθηναῶς, ἧς εἶχε τὴν ἱερωσύνην. ἀκάρ-
που δὲ τῆς γῆς μενούσης, καὶ μνηστώντων τῶν χρησμῶν 5
εἶναι τι ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηναῶς δυσσέβημα, φωρα-
θεῖσα ὑπὸ τοῦ πατρὸς παρεδόθη Ναυπλίῳ ἐπὶ θανάτῳ·
παρ' οὗ Τεύθρας ὁ Μυσῶν δυνάστης παραλαβὼν αὐτὴν
4 ἔγημε. τὸ δὲ βρέφος ἐκτεθὲν ἐν ὄρει Παρθενίῳ θηλὴν
ὑποσχούσης ἐλάφου Τήλεφος ἐκλήθη, καὶ τραφεὶς ὑπὸ 10
τῶν Κορύθου βουκόλων καὶ ζητήσας τοὺς γονέας ἤκεν
εἰς Δελφούς, καὶ μαθὼν παρὰ τοῦ θεοῦ, παραγενομέ-
νος εἰς Μυσίαν θετὸς παῖς Τεύθραντος γίνεται, καὶ τε-
λευτῶντος αὐτοῦ διάδοχος τῆς δυναστείας γίνεται.
- 2 Λυκούργου δὲ καὶ Κλεοφίλης ἡ Εὐρυνόμης Ἀγκαῖος 15
καὶ Ἐποχος καὶ Ἀμφιδάμας καὶ Ἰάσος. Ἀμφιδάμαντος
δὲ Μελανίων καὶ θυγάτηρ Ἀντιμάχη, ἣν Εὐρυσθεὺς
2 ἔγημεν. Ἰάσου δὲ καὶ Κλυμένης τῆς Μινύου Ἀταλάντη
ἔγένετο. ταύτης ὁ πατὴρ ἀρρένων παίδων ἐπιθυμῶν
ἐξέθηκεν αὐτὴν, ἄρκτος δὲ φοιτῶσα πολλάκις θηλὴν 20
ἐδίδου, μέχρις οὗ εὐρόντες κυνηγοὶ παρ' ἑαυτοῖς ἀνέ-
3 τρεφον. τελεία δὲ Ἀταλάντη γενομένη παρθένον ἑαυτὴν
ἐφύλαττε, καὶ θηρεύουσα ἐν ἐρημίᾳ καθωπλισμένη διε-
τέλει. βιάζεσθαι δὲ αὐτὴν ἐπιχειροῦντες Κένταυροὶ Ποί-
κος καὶ Ἰλαῖος κατατοξευθέντες ὑπ' αὐτῆς ἀπέθανον. 25
4 παρεγένετο δὲ μετὰ τῶν ἄλλων ἀριστέων καὶ ἐπὶ τὸν Κα-
λυδῶνιον κάπρον, καὶ ἐν τῷ ἐπὶ Πελίᾳ τεθέντι ἀγῶνι
5 ἐπάλαμψε Πηλεΐ καὶ ἐνίκησεν. ἀνευροῦσα δὲ ὕστερον
τοὺς γονέας, ὡς ὁ πατὴρ γαμεῖν αὐτὴν ἐπειθεν, ἀπιούσα
εἰς σταδίατον τόπον καὶ πῆξασα μέσον σκόλοπα τρίπη- 30
χυν, ἐντεῦθεν τῶν μνηστευομένων τοὺς δρόμους προ-
ιοῦσα ἐτρόχαξε καθωπλισμένη· καὶ καταληφθέντι μὲν

αὐτοῦ θάνατος ὠφείλετο, μὴ καταληφθέντι δὲ γάμος. ἤδη δὲ πολλῶν ἀπολομένων Μελανίων αὐτῆς ἐρασθεῖς 6 ἦκεν ἐπὶ τὸν δρόμον, χρύσεια μῆλα κομίζων παρ' Ἀφροδίτης, καὶ διωκόμενος ταῦτα ἔρριπτεν. ἦ δὲ ἀναιρου- 5 μένη τὰ ριπτούμενα τὸν δρόμον ἐνικήθη. ἔγημεν οὖν αὐτὴν Μελανίων. καὶ ποτε λέγεται μεσημβριοῦντας αὐτοὺς εἰσελθεῖν εἰς τὸ τέμενος Διός, κάκει συνουσιάζον- 7 τας εἰς λέοντας ἀλλαγῆναι. Ἡσίδοτος δὲ καὶ τινες ἕτεροι τὴν Ἀταλάντην οὐκ Ἰάσου ἀλλὰ Σχουνέως εἶπον, Εὐρι- 10 πίδης δὲ Μαινάλου, καὶ τὸν γήμαντα αὐτὴν οὐ Μελανίωνα ἀλλ' Ἴππομένην. ἐγέννησε δὲ ἐκ Μελανίωνος Ἀταλάντη ἢ Ἄρεος Παρθενοπαῖον, ὃς ἐπὶ Θήβας ἐστρα- 7 τεύσατο.

Ἄτλαντος δὲ καὶ τῆς Ὠκεανοῦ Πηληϊόνης ἐγένοντο 10 15 θυγατέρες ἐπὶ ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, αἱ Πηληϊάδες προσαγορευθεῖσαι, Ἀλκυνόη Μερόπη Κελαινῶ Ἠλέκτρα Στερόπη Ταυγέτη Μαῖα. τούτων Στερόπην μὲν 2 Οἰνόμαος ἔγημε, Σίσυφος δὲ Μερόπην. δυοὶ δὲ ἐμίχθη Ποσειδῶν, πρώτη μὲν Κελαινοῖ, ἐξ ἧς Λύκος ἐγένετο, 20 ὃν Ποσειδῶν ἐν μακάρων ᾤκισε νήσοις, δευτέρᾳ δὲ Ἀλκυνόη, ἣ θυγατέρα μὲν ἐτέκνωσεν Αἰθουσαν τὴν Ἀπόλλωνι Ἐλευθῆρα τεκοῦσαν, καλλίστην, υἱοὺς δὲ Ἰριάει καὶ Ἰπερήνορα. Ἰριάεως μὲν οὖν καὶ Κλονίης νύμφης 3 Νυκτεὺς καὶ Λύκος, Νυκτέως δὲ καὶ Πολυξοῦς Ἀντιώ- 25 πη, Ἀντιώπης δὲ καὶ Διὸς Ζῆθος καὶ Ἀμφίων. ταῖς δὲ λοιπαῖς Ἀτλαντίσι Ζεὺς συνουσιάζει.

Μαῖα μὲν οὖν ἠ̄ πρεσβυτάτη Διὶ συνελθοῦσα ἐν ἄν- 2 τρω τῆς Κυλλήνης Ἐρμῆν τίκει. οὗτος ἐν σπαργάνοις ἐπὶ τοῦ λίκνου κείμενος, ἐκδὺς εἰς Πιερίαν παραγίνεται, 30 καὶ κλέπτει βόας ἄς ἔνεμεν Ἀπόλλων. ἵνα δὲ μὴ φωρα- 2 θεῖη ὑπὸ τῶν ἰχνῶν, ὑποδήματα τῶις ποσὶ περιέδηκε, καὶ κομίσας εἰς Πύλον τὰς μὲν λοιπὰς εἰς σπήλαιον ἀπέ-

κρυψε, δύο δὲ καταθύσας τὰς μὲν βύρσας πέτραις καθ-
 ήλωσε, τῶν δὲ κρεῶν τὰ μὲν κατηνάλωσεν ἐψήσας τὰ δὲ
 3 κατέκαυσε. καὶ ταχέως εἰς Κυλλήνην ᾤχετο. καὶ εὐρί-
 σκει πρὸ τοῦ ἄντρου νεμομένην χελώνην. ταύτην ἐκκα-
 θάρας, εἰς τὸ κύντος χορδὰς ἐντείνας ἐξ ὧν ἔθυσσε βοῶν, 5
 4 καὶ ἐργασάμενος λύραν, εὔρε καὶ πλῆκτρον. Ἀπόλλων
 δὲ τὰς βόας ζητῶν εἰς Πύλον ἀφικνεῖται, καὶ τοὺς κατοι-
 κοῦντας ἀνέκρινεν. οἱ δὲ ἰδεῖν μὲν παῖδα ἐλαύνοντα
 ἔφασκον, οὐκ ἔχειν δὲ εἰπεῖν ποῖ ποτὲ ἠλάθησαν διὰ τὸ
 5 μὴ εὐρεῖν ἶχνος δύνασθαι. μαθῶν δὲ ἐκ τῆς μαντικῆς 10
 τὸν κεκλοφότα πρὸς Μαῖαν εἰς Κυλλήνην παραγίνεται,
 καὶ τὸν Ἑρμῆν ἠτιάτο. ἧ δὲ ἐπέδειξεν αὐτὸν ἐν τοῖς
 σπαργάνοις. Ἀπόλλων δὲ αὐτὸν πρὸς Δία κομίσας τὰς
 6 βόας ἀπήτει. Διὸς δὲ κελεύοντος ἀποδοῦναι ἤρνεῖτο.
 μὴ πελθῶν δὲ ἄγει τὸν Ἀπόλλωνα εἰς Πύλον καὶ τὰς 15
 βόας ἀποδίδωσιν. ἀκούσας δὲ τῆς λύρας ὁ Ἀπόλλων
 ἀντιδίδωσι τὰς βόας. Ἑρμῆς δὲ ταύτας νέμων σύριγγα
 7 πάλιν πηξάμενος ἐσύριξεν. Ἀπόλλων δὲ καὶ ταύτην
 βουλόμενος λαβεῖν, τὴν χρυσῆν ῥάβδον ἐδίδου ἦν ἐκέ-
 κτητο βουκολῶν. ὃ δὲ καὶ ταύτην λαβεῖν ἀντὶ τῆς σύ- 20
 ριγγος ἤθελε καὶ τὴν μαντικὴν ἐπελθεῖν· καὶ δούς δι-
 δάσκεται τὴν διὰ τῶν ψήφων μαντικὴν. Ζεὺς δὲ αὐτὸν
 κήρυκα ἑαυτοῦ καὶ θεῶν ὑποχθονίων τίθησι.

3 Ταῦργέτη δὲ ἐκ Διὸς Λακεδαίμονα, ἀφ' οὗ καὶ Λα-
 κεδαίμων ἢ χώρα καλεῖται. Λακεδαίμονος δὲ καὶ Σπάρ- 25
 τῆς τῆς Εὐρώτα, ὃς ἦν ἀπὸ Λέλεγος ἀντόχθονος καὶ
 νύμφης νηίδος Κλεοχαρείας, Ἀμύκλας καὶ Εὐρυδίκη,
 2 ἦν ἐγγημεν Ἀκρίσιος. Ἀμύκλα δὲ καὶ Διομήδης τῆς Λα-
 πίθου Κυνόρτης καὶ Ἰάκινθος. τοῦτον εἶναι Ἀπόλλω-
 νος ἐρώμενον λέγουσιν, ὃν δίσκῳ βαλὼν ἄκων ἀπέκτεινε. 30
 3 Κυνόφτου δὲ Περιήρης, ὃς γαμεῖ Γοργοφόνην τὴν Περ-
 σέως, καθάπερ Στησίχορός φησι, καὶ τίκει Τυνδάρεων

Ἰκάριον Ἀφαρέα Λευκίππου. Ἀφαιρέως μὲν οὖν καὶ 4
 Ἀρήνης τῆς Οἰβάλου Λυγκεύς τε καὶ Ἴδας καὶ Πείσος.
 κατὰ πολλοὺς δὲ Ἴδας ἐκ Ποσειδῶνος λέγεται. Λυγκεύς
 δὲ ὄξυδερκία διήνεγκεν, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν θεωρεῖν.
 5 Λευκίππου δὲ θυγατέρες ἐγένοντο Ἰλάειρα καὶ Φοίβη· 5
 ταύτας ἀρπάσαντες ἔγημαν Διόσκουροι. πρὸς δὲ ταύ-
 ταις Ἀρσινόην ἐγέννησε· ταύτη μίγνυται Ἀπόλλων, ἣ
 δὲ Ἀσκληπιὸν γεννᾷ. τινὲς δὲ Ἀσκληπιὸν οὐκ ἐξ Ἀρσι- 6
 νόης τῆς Λευκίππου λέγουσιν, ἀλλ' ἐκ Κορωνίδος τῆς
 10 Φλεγύου ἐν Θεσσαλίᾳ. καὶ φασιν ἐρασθῆναι ταύτης
 Ἀπόλλωνα καὶ εὐθὺς συνελθεῖν· τοῦ δὲ παρὰ τὴν τοῦ
 πατρὸς γνώμην ἐλομένου Ἴσχυϊ τῷ Καινέως ἀδελφῷ
 συνοικεῖ. Ἀπόλλων δὲ τὸν μὲν ἀπαγγέλλαντα κόρακα 7
 καταρᾶται, ὃς τέως λευκὸν ἔοντα ἐποίησε μέλανα, αὐ-
 15 τὴν δὲ ἀπέκτεινε. καιομένης δὲ αὐτῆς ἀρπάσας τὸ βρέ-
 φος ἐκ τῆς πυρᾶς πρὸς Χείρωνα τὸν Κένταυρον ἤνεγκε,
 παρ' ᾧ καὶ τὴν ἰατρικὴν καὶ τὴν κυνηγετικὴν τρεφόμε- 8
 νος ἐδιδάχθη. καὶ γενόμενος χειρουργικὸς καὶ τὴν τέχνην
 ἀσκήσας ἐπὶ πολὺ οὐ μόνον ἐκώλυε τινὰς ἀποθνήσκειν,
 20 ἀλλ' ἀνῆγειρε καὶ τοὺς ἀποθανόντας· παρὰ γὰρ Ἀθη- 9
 νᾶς λαβὼν τὸ ἐκ τῶν φλεβῶν τῆς Γοργόνης ὄυσεν αἷμα,
 τῷ μὲν ἐκ τῶν ἀριστερῶν πρὸς φθορὰν ἀνθρώπων ἐχρή-
 το, τῷ δὲ ἐκ τῶν δεξιῶν πρὸς σωτηρίαν, καὶ διὰ τούτου
 τοὺς τεθνηκότας ἀνῆγειρεν. εὖρον δὲ τινὰς λεγομένους 10
 25 ἀναστῆναι ὑπ' αὐτοῦ, Καπανέα καὶ Λυκοῦργον, ὡς Στη-
 σίχορός φησιν ἐν Ἐριφύλῃ, Ἰππόλυτον, ὡς ὁ τὰ Ναυ-
 πακτικὰ συγγράφας λέγει, Τυνδάρεων, ὡς φησὶ Πανία-
 σις, Ἰμέναιον, ὡς οἱ Ὀρφικοὶ λέγουσι, Γλαῦκον τὸν
 Μίνως, ὡς Μελησαγόρας λέγει. Ζεὺς δὲ φοβηθεὶς μὴ 4
 30 λαβόντες ἄνθρωποι θεραπείαν παρ' αὐτῶν βοηθῶσιν
 ἀλλήλοις, ἐκεραύνωσεν αὐτόν. καὶ διὰ τοῦτο ὀργισθεὶς
 Ἀπόλλων πτείνει Κύκλωπας τοὺς τὸν κεραυνὸν Διὶ

- 2 κατασκευάσαντας. Ζεὺς δὲ ἐμέλλησε φίπτειν αὐτὸν εἰς
 Τάρταρον, δεηθείσης δὲ Ἀητοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν ἐνιαυ-
 τὸν ἀνδρὶ θητεῦσαι. ὃ δὲ παραγενόμενος εἰς Φεράς
 πρὸς Ἄδμητον τὸν Φέρητος τούτῳ λατρεύων ἐποίμαινε,
 καὶ τὰς θηλείας βόας πάσας διδυματόκους ἐποίησεν. 5
- 3 εἰσὶ δὲ οἱ λέγοντες Ἀφαρέα μὲν καὶ Λεύκιππον ἐκ
 Περιήρους γενέσθαι τοῦ Αἰόλου, Κυνόρτου δὲ Περιήρην,
 τοῦ δὲ Οἰβαλον, Οἰβάλου δὲ καὶ νηίδος νύμφης Βατείας
 Τυνδάρεων Ἰπποκόωντα Ἰκαρίωνα.
- 5 Ἰπποκόωντος μὲν οὖν ἐγένοντο παῖδες Δορκεὺς 10
 Σκαῖος Ἐναροφόρος Ἐντείχης Βουκόλος Λύκων Τέβρος
 Ἰππόθοος Εὐρυτος Ἰπποκορυστῆς Ἀλκίνοος Ἄλκων.
 τούτους Ἰπποκόων ἔχων παῖδας Ἰκαρίωνα καὶ Τυνδά-
 2 ρεων ἐξέβαλε Λακεδαίμονος. οἱ δὲ φεύγουσι πρὸς Θε-
 στιον, καὶ συμμαχοῦσιν αὐτῷ πρὸς τοὺς ὁμόρους πόλε- 15
 μον ἔχοντι. καὶ γαμει Τυνδάρεως Θεστίου θυγατέρα Ἀή-
 δαν. αὐτῆς δέ, ὅτε Ἡρακλῆς Ἰπποκόωντα καὶ τοὺς τού-
 του παῖδας ἀπέκτεινε, κατέρχονται, καὶ παραλαμβάνει
 Τυνδάρεως τὴν βασιλείαν.
- 6 Ἰκαρίου μὲν οὖν καὶ Περιβοίας νύμφης νηίδος Θόας 20
 Δαμάσιππος Ἰμεύσιμος Ἀλήτης Περιίλεως, καὶ θυγάτηρ
 Πηνελόπη, ἣν ἔγημεν Ὀδυσσεύς. Τυνδάρεω δὲ καὶ
 Ἀήδας Τιμάνδρα, ἣν ἔχεμος ἔγημε, καὶ Κλυταιμνήστρα,
 ἣν ἔγημεν Ἀγαμέμνων, ἔτι τε Φιλονόη, ἣν Ἄρτεμις
 7 ἄθάνατον ἐποίησε. Διὸς δὲ Ἀήδα συνελθόντος ὁμοιω- 25
 θέντος κύκνῳ, καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα Τυνδάρεω,
 Διὸς μὲν ἐγεννήθη Πολυδεύκης καὶ Ἑλένη, Τυνδάρεω
 2 δὲ Κάστῳ (καὶ Κλυταιμνήστρα). λέγουσι δὲ ἔνιοι Νε-
 μέσεως Ἑλένην εἶναι καὶ Διὸς. ταύτην γὰρ τὴν Διὸς
 φεύγουσαν συνουσίαν εἰς χῆνα τὴν μορφήν μεταβαλεῖν, 30
 3 ὁμοιωθέντα δὲ καὶ Δία τῷ κύκνῳ συνελθεῖν· τὴν δὲ
 ῥῶν ἐκ τῆς συνουσίας ἀποτεκεῖν, τοῦτο δὲ ἐν τοῖς ἄλλε-

σιν εὐρόντα τινὰ ποιμένα Λήδα κομίσαντα δοῦναι, τὴν
 δὲ καταθεμένην εἰς λάρνακα φυλάσσειν, καὶ χρόνον
 καθήκοντι γεννηθεῖσαν Ἑλένην ὡς ἐξ αὐτῆς θυγατέρα
 τρέφειν. γενομένην δὲ αὐτὴν κάλλει διαπρεπῆ Ἐθυσεύς 4
 5 ἄρκάσας εἰς Ἀφίδνας ἐκόμισε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κά-
 στωρ ἐπιστρατεύσαντες ἐν Ἄδου Ἐθυσέως ὄντος αἰρουῶσι
 τὴν πόλιν καὶ τὴν Ἑλένην λαμβάνουσι, καὶ τὴν Ἐθυσέως
 μητέρα Αἰθραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. παρεγένοντο δὲ εἰς 8
 Σπάρτην ἐπὶ τὸν Ἑλένης γάμον οἱ βασιλεύοντες Ἑλλά-
 10 δος. ἦσαν δὲ οἱ μνηστευόμενοι οἷδε, Ὀδυσσεύς Λαέρ-
 του, Διομήδης Τυδέως, Ἀντίλοχος Νέστορος, Ἀγαπή-
 νωρ Ἀγκαίου, Σθένελος Καπανέως, Ἀμφίμαχος Κτεά-
 του, Θάλπιος Εὐρύτου, Μέγης Φυλέως, Ἀμφίλοχος 2
 Ἀμφιαράου, Μενεσθεύς Πετεώ, Σχεδίος (καὶ) Ἐπίστρο-
 15 φος (Ἰφίτου), Πολύξενος Ἀγασθένης, Πηνέλεως (Ἰπ-
 πακλίμου), Λήϊτος (Ἀλέκτορος), Αἴας Οἰλέως, Ἀσκά-
 λαφος καὶ Ἰάλμενος Ἄρεος, Ἐλεφήνωρ Χαλκῶδοντος,
 Εὐμηλος Ἀδμήτου, Πολυποίτης Πειρίδου, Λεοντεύς 3
 20 Κορώνου, Ποδαλείριος καὶ Μαχάων Ἀσκληπιοῦ, Φιλο-
 κτήτης Ποίαντος, Εὐρύπυλος Εὐαίμονος, Πρωτεσίλαος
 Ἰφίκλου, Μενέλαος Ἀτρέως, Αἴας καὶ Τεῦκρος Τελα-
 μῶνος, Πάτροκλος Μενoitίου. τούτων ὄρων τὸ πλῆθος 9
 Τυνδάρεως ἐδεδοίκει μὴ κριθέντος ἐνὸς στασιάσωσιν οἱ
 λοιποὶ. ὑποσχομένου δὲ τοῦ Ὀδυσσεως, ἔαν συλλάβη-
 25 ται πρὸς τὸν Πηνελόπης αὐτῷ γάμον, ὑποθήσεσθαι τρό-
 πον τινὰ δι' οὗ μηδεμία γενήσεται στάσις, ὡς ὑπέσχετο
 αὐτῷ συλλήψεσθαι ὁ Τυνδάρεως, πάντας εἶπεν ἔξορκί- 2
 σαι τοὺς μνηστῆρας βοηθήσειν, ἔαν ὁ προκριθεὶς νυμ-
 φίος ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀδικῆται περὶ τὸν γάμον. ἀκούσας
 30 δὲ τοῦτο Τυνδάρεως τοὺς μνηστῆρας ἔξορκίζει, καὶ Με-
 νέλαον μὲν αὐτὸς αἰρεῖται νυμφίον, Ὀδυσσεὶ δὲ παρὰ
 Ἰκαρίου μνηστεύεται Πηνελόπην.

- 11 Μενέλαος μὲν οὖν ἐξ Ἑλένης Ἐρμιόνην ἐγέννησε καὶ κατὰ τινὰς Νικόστρατον, ἐκ δούλης δὲ Πιερίδος, γένος Αἰτωλίδος, ἣ καθάπερ Ἀκουσίλαός φησι Τηρηίδος, Μεγαπένθη, ἐκ Κνωσσίας δὲ νύμφης κατὰ Εὐμηλον Ξενόδαμον. 5
- 2 τῶν δὲ ἐκ Αἴδας γενομένων παιδῶν Κάστωρ μὲν ἦσκει τὰ κατὰ πόλεμον, Πολυδεύκης δὲ πυγμῆν, καὶ διὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκλήθησαν ἀμφοτέροι Διόσκουροι. βουλόμενοι δὲ γῆμαι τὰς Λευκίππου θυγατέρας ἐκ Μεσσή-
 2 νης ἀρπάσαντες ἔγημαν· καὶ γίνεται μὲν Πολυδεύκους 10 καὶ Φοίβης Μνησίλεως, Κάστωρ δὲ καὶ Ἰλαίρας Ἀνώ-
 3 γων. ἐλάσαντες δὲ ἐκ τῆς Ἀρκαδίας βοῶν λείαν μετὰ τῶν Ἀφαρέως παιδῶν Ἴδα καὶ Λυγκέως, ἐπιτρέπουσιν Ἴδα διελεῖν· ὃ δὲ τεμῶν βοῶν εἰς μέρη τέσσαρα, τοῦ πρώτου καταφαγόντος εἶπε τῆς λείας τὸ ἥμισυ ἔσεσθαι, 15 καὶ τοῦ δευτέρου τὸ λοιπόν. καὶ φθάσας κατηνάλωσε τὸ μέρος τὸ ἴδιον πρώτου Ἴδας, καὶ τὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ
 4 μετ' ἐκείνου τὴν λείαν εἰς Μεσσήνην ἤλασε. στρατεύσαντες δὲ ἐπὶ Μεσσήνην οἱ Διόσκουροι τὴν τε λείαν ἐκείνην καὶ πολλὴν ἄλλην συνελάνουσι. καὶ τὸν Ἴδαν 20 ὑπὸ δρυτὶ ἐλόχων καὶ τὸν Λυγκέα. Λυγκεὺς δὲ ἰδὼν
 5 Κάστορα ἐμήνυσεν Ἴδα, κακείνος αὐτὸν κτείνει. Πολυδεύκης δὲ ἐδίωξεν αὐτούς, καὶ τὸν μὲν Λυγκέα κτείνει τὸ δόρυ προέμενος, τὸν δὲ Ἴδαν διώκων, βληθεὶς ὑπ' ἐκείνου πέτρα κατὰ τῆς κεφαλῆς, πίπτει σκοτωθεὶς. καὶ 25 Ζεὺς Ἴδαν κεραυνοῖ, Πολυδεύκην δὲ εἰς οὐρανὸν ἀνά-
 6 γει. μὴ δεχομένου δὲ Πολυδεύκους τὴν ἀθανασίαν ὄντος νεκροῦ Κάστωρος, Ζεὺς ἀμφοτέροις παρ' ἡμέραν καὶ ἐν θεοῖς εἶναι καὶ ἐν θνητοῖς ἔδωκε. μεταστάντων δὲ εἰς θεοὺς τῶν Διοσκούρων, Τυνδάρεως μεταπεμφάμε- 30 νος Μενέλαον εἰς Σπάρτην τούτῳ τὴν βασιλείαν παρέδωκεν.

Ἡλέκτρας δὲ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ 12
 Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν οὖν ἐρασθεὶς Δῆμητρος
 καὶ θέλων καταισχυῖναι τὴν θεὸν κεραινοῦται, Δάρδα-
 νος δὲ ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ ἀδελφοῦ λυπούμενος, Σαμο-
 5 θράκην ἀπολιπὼν εἰς τὴν ἀντίπερα ἠπειρον ἦλθε. ταύ- 2
 τῆς δὲ ἐβασίλευε Τεῦκρος ποταμοῦ Σκαμάνδρου καὶ νύμ-
 φης Ἰδαίας· ἀφ' οὗ καὶ οἱ τὴν χώραν νεμόμενοι Τεῦ-
 κροὶ προσηγορεύοντο. ὑποδεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 3
 καὶ λαβὼν μέρος τῆς γῆς καὶ τὴν ἐκείνου θυγατέρα Βά-
 10 τειαν, Δάρδανον ἐκτίσσε πόλιν, τελευτήσαντος δὲ Τεῦ-
 κρου τὴν χώραν ἅπασαν Δαρδανίαν ἐκάλεσε. γενομέ- 2
 νων δὲ αὐτῷ παίδων Ἴλου καὶ Ἐριχθονίου, Ἴλος μὲν
 οὖν ἄπαις ἀπέθανεν, Ἐριχθόνιος δὲ διαδεξάμενος τὴν
 βασιλείαν, γήμας Ἀστυόχην τὴν Σιμόεντος, τεκνοῖ
 15 Τρωᾶ. οὗτος παραλαβὼν τὴν βασιλείαν τὴν μὲν χώραν 2
 ἀφ' ἑαυτοῦ Τροίαν ἐκάλεσε, καὶ γήμας Καλλιρρόην τὴν
 Σκαμάνδρου γεννᾷ θυγατέρα μὲν Κλεοπάτραν, παῖδας
 δὲ Ἴλον καὶ Ἀσσάρακον καὶ Γανυμήδην. τοῦτον μὲν 3
 οὖν διὰ κάλλος ἀναρπάσας Ζεὺς δι' αἰετοῦ θεῶν οἴνο-
 20 χόον ἐν οὐρανῷ κατέστησεν· Ἀσσάρακου δὲ καὶ Ἱερο-
 μνήμης τῆς Σιμόεντος Κάπυς, τοῦ δὲ καὶ Θέμιδος τῆς
 Ἴλου Ἀγχίσης, ᾧ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν Ἀφροδίτη
 συνελθοῦσα Αἰνείαν ἐγέννησε καὶ Λύρον, ὃς ἄπαις ἀπέ-
 25 ἔθανεν. Ἴλος δὲ εἰς Φρυγίαν ἀφικόμενος καὶ καταλαβὼν 3
 ὑπὸ τοῦ βασιλέως αὐτόθι τεθειμένον ἀγῶνα νικᾷ πά-
 λην· καὶ λαβὼν ἄθλον πεντήκοντα κούρους καὶ κόρας
 τὰς Ἰσας, δόντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως κατὰ χρησμὸν καὶ
 βοῦν ποικίλην, καὶ φράσαντος ἐν ᾧ περ ἂν αὐτὴ κλιθῆ
 τόφῳ πόλιν κτίσειν, εἶπετο τῇ βοῇ. ἣ δὲ ἀφικομένη ἐπὶ 2
 30 τὸν λεγόμενον τῆς Φρυγίας Ἄτης λόφον κλίνεται· ἔνθα
 πόλιν κτίσας Ἴλος ταύτην μὲν Ἴλιον ἐκάλεσε, τῷ δὲ Διὶ
 σημεῖον εὐξάμενος αὐτῷ τι φανῆναι, μεθ' ἡμέραν τὸ

διπετὲς παλλάδιον πρὸ τῆς σκηνῆς κείμενον ἐθεάσατο.
 3 ἦν δὲ τῷ μεγέθει τρίπηχυ, τοῖς δὲ ποσὶ συμβεβηκός,
 καὶ τῇ μὲν δεξιᾷ δόρυ διηρημένον ἔχον τῇ δὲ ἑτέρα ἡλα-
 4 κάτην καὶ ἄτρακτον. ἱστορία δὲ ἡ περὶ τοῦ παλλαδίου
 τοιγῆδε φέρεται. φασὶ γεννηθεῖσαν τὴν Ἀθηναῦν παρὰ τὸ
 Τρίτωνι τρέφεσθαι, ᾧ θυγάτηρ ἦν Παλλᾶς· ἀμφοτέρως
 δὲ ἀσκούσας τὰ κατὰ πόλεμον εἰς φιλονεικίαν ποτὲ προ-
 5 ελθεῖν, μελλούσης δὲ πλήττειν τῆς Παλλάδος τὸν Δία
 φοβηθέντα τὴν αἰγίδα προτείνει, τὴν δὲ εὐλαβηθεῖσαν
 ἀναβλέψαι, καὶ οὕτως ὑπὸ τῆς Ἀθηναῦς τρωθεῖσαν πε-
 6 σεῖν. Ἀθηναῦν δὲ περίλυπον ἐπ' αὐτῇ γενομένην, ξόαν-
 νον ἐκείνης ὅμοιον κατασκευάσασαν, καὶ περιθεῖναι τοῖς
 στέροισι ἦν ἔδεισεν αἰγίδα, καὶ τιμᾶν ἰδρυσάμενην παρὰ
 7 τῷ Διί. ὕστερον δὲ Ἠλέκτρας μετὰ τὴν φθορὰν τοῦτο
 προσφυγούσης, Δία εἶπαι μετ' αὐτῆς καὶ τὸ παλλάδιον 15
 εἰς τὴν Ἰλιάδα χώραν, Ἴλον δὲ τούτου ναὸν κατασκευά-
 σαντα τιμᾶν.

8 καὶ περὶ μὲν παλλαδίου ταῦτα λέγεται· Ἴλος δὲ γή-
 μας Εὐρυδίκην τὴν Ἀδράστου Λαομέδοντα ἐγέννησεν,
 ὃς γαμεῖ Στυμῶ τὴν Σκαμάνδρου, κατὰ δέ τινας Πλα- 20
 κίαν τὴν Ἀτρέως, κατ' ἐνίους δὲ Λευκίππην, καὶ τεκνοῖ
 παῖδας μὲν Τιθωνὸν Λάμπον Κλυτίον Ἰκετάονα Ποδάρ-
 κην, θυγατέρας δὲ Ἠσιόνην καὶ Κίλλαν καὶ Ἀστυόχην,
 ἐκ δὲ νύμφης Καλύβης Βουκολίωνα.

4 Τιθωνὸν μὲν οὖν Ἥως ἀρπάσασα δι' ἔρωτα εἰς Αἰ- 25
 θιοπίαν κομίζει, κἀκεῖ συνελθοῦσα γεννᾷ παῖδας Ἠμα-
 5 θίωνα καὶ Μέμνονα. μετὰ δὲ τὸ αἰρεθῆναι Ἴλον ὑπὸ
 Ἡρακλέους, ὡς μικρὸν πρόσθεν ἡμῖν λέλεκται, ἐβασί-
 λευσε Ποδάρκης ὁ κληθεὶς Πριάμος· καὶ γαμεῖ πρώτην
 Ἀρίσβην τὴν Μέροπος, ἐξ ἧς αὐτῷ παῖς Αἴσακος γίνε- 30
 ται, ὃς ἐγγυμὲν Ἀστερόπην τὴν Κεβρῆνος θυγατέρα, ἦν
 2 πενθῶν ἀποθανοῦσαν ἀπωρνεώθη. Πριάμος δὲ Ἀρίσβην

ἐκδούς Ἐρτάκῳ δευτέραν ἐγήμεν Ἐκάβην τὴν Δύμαν-
 τος, ἣ ὡς τινὲς φασι Κισσέως, ἣ ὡς ἕτεροι λέγουσι Σαγ-
 γαρίου ποταμοῦ καὶ Μετώπης. γεννᾶται δὲ αὐτῇ πρῶ-
 5 τος μὲν Ἐκτωρ· δευτέρου δὲ γεννᾶσθαι μέλλοντος βρέ-
 τοῦτον δὲ πᾶσαν ἐπινέμεσθαι τὴν πόλιν καὶ καίειν. μα- 3
 θῶν δὲ Πριάμος παρ' Ἐκάβης τὸν ὄνειρον, Αἰσακὸν τὸν
 υἱὸν μετεπέμψατο· ἦν γὰρ ὄνειροκρίτης παρὰ τοῦ μη-
 τροπάτορος Μέροπος διδαχθεὶς. οὗτος εἰπὼν τῆς πατρι-
 10 δος γενέσθαι τὸν παῖδα ἀπώλειαν, ἐκθεῖναι τὸ βρέφος
 ἐκέλευσε. Πριάμος δέ, ὡς ἐγεννήθη τὸ βρέφος, δίδω- 4
 σιν ἐκθεῖναι οἰκέτη κομίσονται εἰς Ἴδην· ὁ δὲ οἰκέτης
 Ἀγέλαος ὠνομάζετο. τὸ δὲ ἐκτεθὲν ὑπὸ τούτου βρέφος
 πένθ' ἡμέρας ὑπὸ ἄρκτου ἐτράφη. ὃ δὲ σωζόμενον εὐ-
 15 ρῶν ἀναιρεῖται, καὶ κομίσας ἐπὶ τῶν χωρίων ὡς ἴδιον
 παῖδα ἔτρεφεν, ὠνομάσας Πάριν. γενόμενος δὲ νεανί- 5
 σκος καὶ πολλῶν διαφέρων κάλλει τε καὶ ῥώμῃ αὐτίς
 Ἀλέξανδρος προσωνομάσθη, ληστὰς ἀμυνόμενος καὶ τοῖς
 ποιμνίοις ἀλεξήσας, ὅπερ ἐστὶ βοηθήσας. καὶ μετ' οὐ
 20 πολὺ τοὺς γονέας ἀνεῦρε.

μετὰ τοῦτον ἐγέννησεν Ἐκάβη θυγατέρας μὲν Κρέου- 6
 σαν Λαοδίκην Πολυξένην Κασσάνδραν, ἣ συνελθεῖν βου-
 λόμενος Ἀπόλλων τὴν μαντικὴν ὑπέσχετο διδάξειν. ἣ
 δὲ μαθοῦσα οὐ συνῆλθεν· ὅθεν Ἀπόλλων ἀφείλετο τῆς
 25 μαντικῆς αὐτὸ τὸ πείθειν. αὐτίς δὲ παῖδας ἐγέννησε 7
 Διήφοβον Ἐλενον Πάμμωνα Πολίτην Ἀντιφὸν Ἰππόνοον
 Πολύδωρον Τρώϊλον· τοῦτον ἕξ Ἀπόλλωνος λέγεται γε-
 γεννηκέναι.

ἐκ δὲ ἄλλων γυναικῶν Πριάμῳ παῖδες μὲν γίνονται 8
 30 Μελάνιππος Γοργυθίων Φιλαίμων Ἰππόθοος Γλαῦκος,
 Ἀγάθων Χερσιδάμας Εὐαγόρας Ἰπποδάμας Μήστωρ,
 Ἄτας Δόρυκλος Λυκάων Δρύοψ Βίας, Χρομίος Ἀστύ-

- 9 γονος Τελέστας Εὐάνδρος Κεβριόνης, Μήλιος Ἀρχέ-
 ρος Λαοδόκος Ἐχέφρων Ἰδομενεύς, Ἵπερίων Ἀσκάνιος
 Δημοκόων Ἀρρητος Δηιοπίτης, Κλονίος Ἐχέμων Ἵπε-
 ροχος Αἰγεωνεύς Λυσίδοος Πολυμέδων, θυγατέρες
 Μέδουσα Μηδεσικαστή Λυσιμάχη Ἀριστοδήμη.
- 6 Ἐκτωρ μὲν οὖν Ἀνδρομάχην τὴν Ἡετίωνος γαμή-
 ῃ Ἀλέξανδρος δὲ Οἰνώνην τὴν Κεβρήνος τοῦ ποταμοῦ θυ-
 γατέρα. αὕτη παρὰ Ῥέας τὴν μαντικὴν μαθοῦσα προὐ-
 λεγεν Ἀλέξανδρον μὴ πλεῖν ἐπὶ Ἑλένην, μὴ πείδουσα
 δὲ εἶπεν, ἐὰν τρωθῆ, παραγενέσθαι πρὸς αὐτήν· μόν-
 2 γὰρ θεραπεῦσαι δύνασθαι. τὸν δὲ Ἑλένην ἐκ Σπάρτης
 ἀρπάσαι, πολεμουμένης δὲ Τροίας τοξενθέντα ὑπὸ Φι-
 λοκτήτου τόξοις Ἡρακλείοις πρὸς Οἰνώνην ἐπανελθεῖν
 3 εἰς Ἴδην. ἥ δὲ μνησικακοῦσα θεραπεῦσαι οὐκ ἔφη. Ἀλέ-
 ξανδρος μὲν οὖν εἰς Τροίαν κομιζόμενος ἐτελεύτα, Οἰ-
 νώνη δὲ μετανοήσασα τὰ πρὸς θεραπεῖαν φάρμακα ἔφερε,
 καὶ καταλαβοῦσα αὐτὸν νεκρὸν ἑαυτὴν ἀνήρτησεν.
- 4 ὁ δὲ Ἀσωπὸς ποταμὸς Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος, ὡς δὲ
 Ἀκουσίλαος λέγει, Πηροῦς καὶ Ποσειδῶνος, ὡς δὲ τινες,
 Διὸς καὶ Εὐρυνόμης. οὗτος Μετώπην γημάμενος (Ἀά-
 1 δωνος δὲ τοῦ ποταμοῦ θυγάτηρ αὕτη) δύο μὲν παῖδας
 ἐγέννησεν, Ἰσμηνὸν καὶ Πελάγοντα, εἴκοσι δὲ θυγατέ-
 5 ρας, ὧν μὲν μίαν Αἰγίαν ἤρπασε Ζεὺς. ταύτην Ἀσω-
 πὸς ζητῶν ἤκεν εἰς Κόρινθον, καὶ μανθάνει παρὰ Σι-
 σύφου τὸν ἠρπακότα εἶναι Δία. Ζεὺς δὲ Ἀσωπὸν μὲν
 κεραυνώσας διώκοντα πάλιν ἐπὶ τὰ οἰκεία ἀπέπεμψε
 6 ῥεῖθρα (διὰ τοῦτο μέχρι καὶ νῦν ἐκ τῶν τούτου ῥεῖθρων
 ἄνθρακες φέρονται), Αἰγίαν δὲ εἰσκομίσας εἰς τὴν τότε
 Οἰνώνην λεγομένην νῆσον, νῦν δὲ Αἰγίαν ἀπ' ἐκείνης
 κληθεῖσαν, μίγνυται, καὶ τεκνοῖ παῖδα ἕξ αὐτῆς Αἰακόν.
 7 τούτῳ Ζεὺς ὄντι μόνῳ ἐν τῇ νήσῳ τοὺς μύρμηκας ἀν-
 θρώπους ἐποίησε. γαμεῖ δὲ Αἰακὸς Ἐυθηίδα τὴν Σκει-

ρωνος, ἐξ ἧς αὐτῶ παῖδες ἐγένοντο Πηλεύς τε καὶ Τελαμῶν. Φερεκύδης δέ φησι Τελαμῶνα φίλον, οὐκ ἀδελφὸν Πηλέως εἶναι, ἀλλ' Ἀκταίου παῖδα καὶ Γλαύκης τῆς Κυχρῆως. μίγνυται δὲ αὐθις Αἰακὸς Ψαμάθῃ τῇ Ἰη-
5 φῆως εἰς φάκην ἠλλαγμένη διὰ τὸ μὴ βούλεσθαι συνελθεῖν, καὶ τεκνοὶ παῖδα Φῶκον.

ἦν δὲ εὐσεβέστατος ἀπάντων Αἰακός. διὸ καὶ τὴν 9
Ἑλλάδα κατεχούσης ἀφορίας διὰ Πέλοπα, ὅτι Στυμφάλῳ
τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀρκαδῶν πολεμῶν, τὴν Ἀρκαδίαν ἐλεῖν
10 μὴ δυνάμενος, προσποιησάμενος φιλίαν ἔκτεινεν αὐτὸν
καὶ διέσπειρε μελείσας, χρησμοὶ θεῶν ἔλεγον ἀπαλλα- 10
γῆσεσθαι τῶν ἐνεστώτων κακῶν τὴν Ἑλλάδα, εἰάν Αἰα-
κὸς ὑπὲρ αὐτῆς εὐχὰς ποιήσῃται. ποιησαμένου δὲ εὐχὰς
Αἰακοῦ τῆς ἀκαρπίας ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάττεται. τιμᾶται
15 δὲ καὶ παρὰ Πλούτῳ τελευτήσας Αἰακός, καὶ τὰς κλεῖς
τοῦ Ἄδου φυλάττει.

διαφέροντος δὲ ἐν τοῖς ἀγῶσι Φῶκου, τοὺς ἀδελφοὺς 11
Πηλέα καὶ Τελαμῶνα ἐπιβουλεῦσαι· καὶ λαχὼν κλήρω
Τελαμῶν συγγυμναζόμενον αὐτὸν βαλὼν δίσκῳ κατὰ-
20 τῆς κεφαλῆς κτείνει, καὶ κομίσας μετὰ Πηλέως κρύπτει
κατὰ τινος ὕλης. φωραθέντος δὲ τοῦ φόνου φυγάδες
ἀπὸ Αἰγίνης ὑπὸ Αἰακοῦ ἐλαύνονται. καὶ Τελαμῶν μὲν 7
εἰς Σαλαμίνα παραγίνεται πρὸς Κυχρῆα τὸν Ποσειδῶνος
καὶ Σαλαμῖνος τῆς Ἀσωποῦ. κτείνας δὲ ὄφιν οὗτος ἀδι-
25 κοῦντα τὴν νῆσον ἧς αὐτὸς ἐβασίλευε, καὶ τελετωῶν
ἄπαις τὴν βασιλείαν παραδίδωσι Τελαμῶνι. ὃ δὲ γαμεῖ 2
Περίβοιαν τὴν Ἀλκάθου τοῦ Πέλοπος· καὶ ποιησαμέ-
νου εὐχὰς Ἡρακλέους ἵνα αὐτῷ παῖς ἄρσῃ γενῆται,
φανέντος δὲ μετὰ τὰς εὐχὰς ἀετοῦ, τὸν γεννηθέντα ἐκά-
30 λεσεν Αἰαντα. καὶ στρατευσάμενος ἐπὶ Τροίαν σὺν 3
Ἡρακλεῖ λαμβάνει γέρας Ἡσιόνην τὴν Λαομέδοντος θυ-
γατέρα, ἐξ ἧς αὐτῷ γίγνεται Τεῦκρος.

- 13 Πηλεὺς δὲ εἰς Φθίαν φυγὼν πρὸς Εὐρυτίωνα τὸν
 ἄκτορος ὑπ' αὐτοῦ καθαίρεται, καὶ λαμβάνει παρ' αὐ-
 τοῦ τὴν θυγατέρα Ἀντιγόνην καὶ τῆς χώρας τὴν τρίτην
 μοῖραν. καὶ γίνεται θυγάτηρ αὐτοῦ Πολυδώρα, ἣν ἔγραψε
 2 Βῶρος ὁ Περιήρους. ἐντεῦθεν δὲ ἐπὶ τὴν θήραν τοῦ
 Καλυδωνίου κάπρου μετ' Εὐρυτίωνος ἐλθῶν, προέμε-
 νος ἐπὶ τὸν σὺν ἀκόντιον Εὐρυτίωνος τυγχάνει καὶ κτεί-
 νει τοῦτον ἄκων. πάλιν μὲν οὖν ἐκ Φθίας φυγὼν εἰς
 Ἴωλκὸν πρὸς Ἄκαστον ἀφικνεῖται καὶ ὑπ' αὐτοῦ καθαι-
 3 ρεται. ἀγωνίζεται δὲ καὶ τὸν ἐπὶ Πελλίᾳ ἀγῶνα, πρὸς
 Ἀταλάντην διαπαλαίσας. καὶ Ἀστυδάμεια Ἀκάστου γυ-
 νή, Πηλέως ἐρασθεῖσα, περὶ συνουσίας προσέπεμψεν
 2 αὐτῷ λόγους. μὴ δυναμένη δὲ πείσαι, πρὸς τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ πέμψασα ἔφη μέλλειν Πηλέα γαμεῖν Στερόπην
 τὴν Ἀκάστου θυγατέρα· καὶ τοῦτο ἐκείνη ἀκούσασα
 15 ἀγρόνην ἀνάπτει. Πηλέως δὲ πρὸς Ἄκαστον καταψεύδε-
 ται, λέγουσα ὑπ' αὐτοῦ περὶ συνουσίας πεπειράσθαι.
 3 ἄ Ἄκαστος ἀκούσας κτεῖναι μὲν ὄν ἐκάθηρεν οὐκ ἤβου-
 λήθη, ἄγει δὲ αὐτὸν ἐπὶ θήραν εἰς τὸ Πήλιον. ἐνθεν
 ἀμίλλης περὶ θήρας γενομένης, Πηλεὺς μὲν οὖν, ὧν
 20 ἐχειροῦτο θηρίων, τὰς γλώσσας τούτων ἐκτέμνων εἰς
 πήραν ἐτίθει, οἱ δὲ μετ' Ἀκάστου ταῦτα χειρούμενοι
 4 κατεγέλων ὡς μηδὲν τεθηρευκός τοῦ Πηλέως. ὃ δὲ
 τὰς γλώσσας παρασχόμενος, ὅσας εἶχεν, ἐκείνοις, το-
 σαῦτα ἔφη τεθηρευκένοι. ἀποκοιμηθέντος αὐτοῦ ἐν τῷ
 Πηλίῳ, ἀπολιπὼν Ἄκαστος καὶ τὴν μάχαιραν ἐν τῇ τῶν
 5 βοῶν κόπρῳ κρύψας ἐπανέρχεται. ὃ δὲ ἔξαναστὰς καίξη-
 τῶν τὴν μάχαιραν, ὑπὸ τῶν Κενταύρων καταληφθεὶς
 ἐμελλεν ἀπόλλυσθαι. σῴζεται δὲ ὑπὸ Χείρωνος. οὗτος
 καὶ τὴν μάχαιραν αὐτοῦ ἐκζητήσας δίδωσι. 30
- 4 γαμεῖ δὲ ὁ Πηλεὺς Πολυδώραν τὴν Περιήρους, ἐξ
 ἧς αὐτῷ γίνεται Μενέσθιος ἐπίκλην, ὁ Σπερχειοῦ τοῦ

ποταμοῦ. αὐτίς δὲ γαμεί Θετιν τὴν Νηρέως, περὶ ἧς 5
 τοῦ γάμου Ζεὺς καὶ Ποσειδῶν ἤρισαν, Θέμιδος δὲ θε-
 σπιωδούσης ἔσεσθαι τὸν ἐκ ταύτης γεννηθέντα κρείτ- 2
 τονα τοῦ πατρὸς ἀπέσχοντο. ἔνιοι δὲ φασι, Διὸς ὄρμων 2
 5τος ἐπὶ τὴν ταύτης συνουσίαν, εἰρηκέναι Προμηθεά τὸν
 ἐκ ταύτης αὐτῷ γεννηθέντα οὐρανοῦ δυναστεύσειν.
 τινὲς δὲ λέγουσι μὴ βουληθῆναι Θετιν Διὶ συνελθεῖν
 , ὑπὸ Ἑρας τραφεῖσαν, Δία δὲ ὀργισθέντα θνητῷ ἐθέ-
 λειν αὐτὴν συνοικῆσαι. Χείρωνος μὲν οὖν ὑποθεμένου 3
 10 Πηλεὶ συλλαβεῖν καὶ κατέχειν αὐτὴν μεταμορφουμένην,
 ἐπιτηρήσας συναρπάξει, γινομένην δὲ ὅτε μὲν πῦρ ὅτε
 δὲ ὕδωρ ὅτε δὲ θηρίον οὐ πρότερον ἀνῆκε πρὶν ἢ τὴν
 ἀρχαίαν μορφήν εἶδεν ἀπολαβοῦσαν. γαμεί δὲ ἐν τῷ 4
 Πηλίῳ, κάκει θεοὶ τὸν γάμον εὐωχούμενοι καθύμνησαν.
 15 καὶ δίδωσι Χείρων Πηλεὶ δόρυ μείλινον, Ποσειδῶν δὲ
 ἵππους Βαλλίον τε καὶ Ξάνθον· ἀθάνατοι δὲ ἦσαν οὗτοι.

ὡς δὲ ἐγέννησε Θετίς ἐκ Πηλέως βρέφος, ἀθάνατον 6
 θέλουσα ποιῆσαι τοῦτο, κρύφα Πηλέως εἰς τὸ πῦρ ἐγκρυ-
 βοῦσα τῆς νυκτὸς ἔφθειρεν ὃ ἦν αὐτῷ θνητὸν πατρῶον,
 20 μεθ' ἡμέραν δὲ ἔχριεν ἀμβροσίᾳ. Πηλεὺς δὲ ἐπιτηρήσας 2
 καὶ ἀσπαίροντα τὸν παῖδα ἰδὼν ἐπὶ τοῦ πυρὸς ἐβόησε·
 καὶ Θετίς κωλυθεῖσα τὴν προαίρεσιν τελειῶσαι, νήπιον
 τὸν παῖδα ἀπολιποῦσα πρὸς Νηρηΐδας ᾤχετο. κομίζει δὲ
 τὸν παῖδα πρὸς Χείρωνα Πηλεὺς. ὃ δὲ λαβὼν αὐτὸν 3
 25 ἔτρεφε σπλάγχνοις λεόντων καὶ σῶν ἀγρίων καὶ ἄρκτων
 μυελοῖς, καὶ ὠνόμασεν Ἀχιλλέα (πρότερον μὲν ἦν ὄνομα
 αὐτῷ Λιγύρων) ὅτι τὰ χεῖλη μαστοῖς οὐ προσήνεγκε.

Πηλεὺς δὲ μετὰ ταῦτα σὺν Ἰάσονι καὶ Διοσκούροις 7
 ἐπόρθησεν Ἴωλκόν, καὶ Ἀστυδάμειαν τὴν Ἀκάστου γυ-
 30 ναῖκα φονεύει, καὶ διελὼν μεληδὸν διήγαγε δι' αὐτῆς
 τὸν στρατὸν εἰς τὴν πόλιν.

ὡς δὲ ἐγένετο ἐνναετῆς Ἀχιλλεύς, Κάλχαντος λέ- 8

- γοντος οὐ δύνασθαι χωρὶς αὐτοῦ Τροίαν αἰρεθῆναι, Θέτις προειδυῖα ὅτι δεῖ στρατευόμενον αὐτὸν ἀπολέσθαι, κρύψασα ἐσθῆτι γυναικεία ὡς παρθένον παρέθετο... ἀκαεὶ τρεφόμενος τῇ Λυκομήδους θυγατρὶ Δηδαμεία μέγνυται, καὶ γίνεται παῖς Πύρρος αὐτῷ ὁ κληθεὶς Νεοπτόλεμος αὐτίς. Ὀδυσσεὺς δὲ μηνυθέντα παρὰ Λυκομήδους ζητῶν Ἀχιλλέα, σάλπιγγι χρησάμενος εὗρε. καὶ τοῦτον τὸν τρόπον εἰς Τροίαν ἤλθε.
- 3 συνείπετο δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ ὁ Ἀμύντορος. οὗτος ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐτυφλώθη καταψευσαμένης φθορὰν Φθίας τῆς τοῦ πατρὸς παλλακίδος. Πηλεὺς δὲ αὐτὸν πρὸς Χείρωνα κομίσας, ὑπ' ἐκείνου θεραπευθέντα τὰς ὄψεις βασιλέα κατέστησε Δολόπων.
- 4 συνείπετο δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενoitίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου ἢ Περιάπιδος τῆς Φέρητος, ἢ καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλης τῆς Πηλέως. οὗτος ἐν Ὀποῦντι διενεχθεὶς ἐν παιδιᾷ περὶ ἀστραγάλων παῖδα Κλυτῶνυμον τὸν Ἀμφιδάμαντος ἀπέκτεινε, καὶ φυγῶν μετὰ τοῦ πατρὸς παρὰ Πηλεῖ κατῴκει, καὶ Ἀχιλλέως ἐρῶμενος γίνεται. . . 20
- 14 Κέκροψ αὐτόχθων, συμφυὲς ἔχων σῶμα ἀνδρὸς καὶ δράκοντος, τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε πρῶτος, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασεν. ἐπὶ τούτου, φασίν, ἔδοξε τοῖς θεοῖς πόλεις καταλαβέσθαι, ἐν αἷς ἔμελλον ἔχειν τιμὰς ἰδίας ἕκαστος. 25
- 2 ἦκεν οὖν πρῶτος Ποσειδῶν ἐπὶ τὴν Ἀττικὴν, καὶ πλήξας τῇ τριαίνῃ κατὰ μέσσην τὴν ἀκρόπολιν ἀνέφηνε θάλασσαν, ἣν νῦν Ἐρεχθίδα καλοῦσι. μετὰ δὲ τοῦτον ἦκεν Ἀθηναῖα, καὶ ποιησαμένη τῆς καταλήψεως Κέκροπα μάρτυρα ἐφύτευσεν ἔλαιαν, ἣ νῦν ἐν τῷ Πανδροσεῖφ 30
- 3 δείκνυται. γενομένης δὲ ἔριδος ἀμφοῖν περὶ τῆς χώρας, Ἀθηναῖν καὶ Ποσειδῶνα διαλύσας Ζεὺς κριτὰς ἔδωκεν

οὐχ ὡς εἰπόν τινες, Κέκροπα καὶ Κραναόν, οὐδὲ Ἐρυσίχθονα, θεοὺς δὲ τοὺς δώδεκα. καὶ τούτων δικαζόντων ἢ ἡ χώρα τῆς Ἀθηναῶν ἐκρίθη, Κέκροπος μαρτυρήσαντος ὅτι πρῶτον τὴν ἐλαίαν ἐφύτευσε. Ἀθηναῖ μὲν οὖν ἀφ' 5 ἑαυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας, Ποσειδῶν δὲ θυμῷ ὀργισθεὶς τὸ Θριάσιον πεδῖον ἐπέκλυσε καὶ τὴν Ἀττικὴν ὕφαλον ἐποίησε.

Κέκροψ δὲ γήμας τὴν Ἀκταίου κόρην Ἀγραυλον 2 παῖδα μὲν ἔσχεν Ἐρυσίχθονα, ὃς ἄτεκνος μετήλλαξε, 10 θυγατέρας δὲ Ἀγραυλον Ἐρσην Πάνδροσον. Ἀγραύλου μὲν οὖν καὶ Ἄρεος Ἀλκίππη γίνεται. ταύτην βιαζόμενος Ἀλιφρόθιος ὁ Ποσειδῶνος καὶ νύμφης Εὐρύτης ὑπὸ Ἄρεος φωραθεὶς κτείνεται. Ποσειδῶν δὲ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ κρίνεται, δικαζόντων τῶν δώδεκα θεῶν, Ἄρει, καὶ 15 ἀπολύεται.

Ἐρσης δὲ καὶ Ἐρμουῦ Κέφαλος, οὗ ἔρασθεῖσα Ἡὼς 3 ἤρασε καὶ μιγεῖσα ἐν Συρίᾳ παῖδα ἐγέννησε Τιθωνόν, οὗ παῖς ἐγένετο Φαέθων, τούτου δὲ Ἀστύνοος, τοῦ δὲ Σάνδακος, ὃς ἐκ Συρίας ἐλθὼν εἰς Κιλικίαν πόλιν ἔκτισε 20 Κελένδεριν, καὶ γήμας Φαρνάκην τὴν Μεγισσάρου τοῦ Ἰσθμίου βασιλέως ἐγέννησε Κινύραν. οὗτος ἐν Κύπρῳ, 2 παραγενόμενος σὺν λαῷ, ἔκτισε Πάφον, γήμας δὲ ἐκεῖ Μεθάρμην, κόρην Πυγμαλίωνος Κυπρίων βασιλέως, Ὁξύπορον ἐγέννησε καὶ Ἄδωνιν, πρὸς δὲ τούτοις θυγα- 25 τέρας Ὀρσεδίκην Λαογόρην καὶ Βραισίαν. αὗται δὲ διὰ μῆνιν Ἀφροδίτης ἀλλοτρίοις ἀνδράσι συνευναζόμεναι τὸν βίον ἐν Αἰγύπτῳ μετήλλαξαν. Ἄδωνις δὲ ἔτι παῖς 4 ὦν Ἀρτέμιδος χόλῳ πληγείς ἐν θήρῃσι ὑπὸ σὺδος ἀπέθανεν. Ἡσίοδος δὲ αὐτὸν Φοίνικος καὶ Ἀλφρεσιβοίας λέ- 30 γει, Πανύασις δὲ φησι Θεϊαντος βασιλέως Ἀσσυρίων, ὃς ἔσχε θυγατέρα Σμύρναν. αὕτη κατὰ μῆνιν Ἀφροδί- 2 της (οὐ γὰρ αὐτὴν ἐτίμα) ἴσχει τοῦ πατρὸς ἔρωτα, καὶ

συνεργὸν λαβοῦσα τὴν τροφὸν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ νύκτας δώδεκα συννευνάσθη. ὃ δὲ ὡς ἦσθητο, σπασάμενος ξίφος ἐδίωκεν αὐτήν· ἢ δὲ περικαταλαμβανομένη θεοῖς ἤρξατο ἀφανῆς γενέσθαι. θεοὶ δὲ κατοικτεῖραντες αὐτήν εἰς δένδρον μετέλλαξαν, ὃ καλοῦσι σμύρναν. δεκα-5
 μηνιαίῳ δὲ ὕστερον χρόνῳ τοῦ δένδρου ραγέντος γεννηθῆναι τὸν λεγόμενον Ἄδωνιν, ὃν Ἀφροδίτη διὰ κάλλος ἔτι νήπιον, κρύφα θεῶν, εἰς λάρνακα κρύψασα Περσε-4
 φόνη παρίστατο. ἐκείνη δὲ ὡς ἐθεάσατο, οὐκ ἀπεδίδου. κρίσεως δὲ ἐπὶ Διὸς γενομένης εἰς μοῖρας διηρέθη ὁ 10
 ἔνιαυτός, καὶ μίαν μὲν παρ' ἑαυτῷ μένειν τὸν Ἄδωνιν, μίαν δὲ παρὰ Περσεφόνη προσέταξε, τὴν δὲ ἑτέραν παρ' 5
 Ἀφροδίτῃ. ὃ δὲ Ἄδωνις ταύτῃ προσέειπε καὶ τὴν ἰδίαν μοῖραν. ὕστερον δὲ θηρεύων Ἄδωνις ὑπὸ σὺς πληγῆς ἀπέθανε.

15

5 Κέκροπος δὲ ἀποθανόντος Κραναὸς ἀντόχθων ὦν, ἐφ' οὗ τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος λέγεται κατακλυσμὸν γενέσθαι, οὗτος γήμας ἐκ Λακεδαίμονος Πεδιάδα τὴν Μύνητος ἐγέννησε Κραναὴν καὶ Κραναίχμην καὶ Ἀτθίδα, ἧς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου τὴν χώραν Κραναὸς Ἀτ-20
 θίδα προσηγόρευσε.

6 Κραναὸν δὲ ἐκβαλὼν Ἀμφικτύων ἐβασίλευσε· τοῦτον ἔνιοι μὲν Δευκαλίωνος ἔνιοι δὲ ἀντόχθονα λέγουσι. βασιλεύσαντα δὲ αὐτὸν ἔτη δώδεκα Ἐριχθόνιος ἐκβάλλει. τοῦτον οἱ μὲν Ἡφαιστου καὶ τῆς Κραναοῦ θυγα-25
 τρὸς Ἀτθίδος εἶναι λέγουσιν, οἱ δὲ Ἡφαιστου καὶ Ἀθη-2
 νᾶς, οὕτως. Ἀθηναῖα παρεγένετο πρὸς Ἡφαιστου, ὅπλα κατασκευάσαι θέλουσα. ὃ δὲ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ Ἀφροδίτης εἰς ἐπιθυμίαν ὤλισθε τῆς Ἀθηναῖας, καὶ διώ-3
 κειν αὐτήν ἤρξατο· ἢ δὲ ἔφευγεν. ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς 30
 ἐγένετο πολλῇ ἀνάγκῃ (ἦν γὰρ χωλός), ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. ἢ δὲ ὡς σῶφρων καὶ παρθένος οὔσα οὐκ ἠνέσχeto.

ὃ δὲ ἀπεσπέρμηθεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεᾶς. ἐκείνη δὲ
 μυσαχθεῖσα ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον εἰς γῆν ἔρριψε.
 φευγούσης δὲ αὐτῆς, καὶ τῆς γονῆς εἰς γῆν πεσοῦσης, ⁴
 Ἐριχθόνιος γίνεται. τοῦτου Ἀθηναῦ κρύφα τῶν ἄλλων
⁵ θεῶν ἔτρεφεν, ἀθάνατον θέλουσα ποιῆσαι· καὶ κατα-
 θεῖσα αὐτὸν εἰς κίστην Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος παρα-
 κατέθετο, ἀπειποῦσα τὴν κίστην ἀνοίγειν. αἱ δὲ ἀδελ- ⁵
 φαι τῆς Πανδρόσου ἀνοίγουσιν ὑπὸ περιεργίας, καὶ
 θεῶνται τῷ βρέφει παρεσπειραμένον δράκοντα· καὶ
¹⁰ ὡς μὲν ἐνιοὶ λέγουσιν, ὑπ' αὐτοῦ διεφθάρησαν τοῦ
 δράκοντος, ὡς δὲ ἐνιοὶ, δι' ὕργην Ἀθηναῖς ἐμμανεῖς γε-
 νόμεναι κατὰ τῆς ἀκροπόλεως αὐτὰς ἔρριψαν. ἐν δὲ τῷ ⁶
 τεμένει τραφεὶς Ἐριχθόνιος ὑπ' αὐτῆς Ἀθηναῖς, ἐκβα-
 λῶν Ἀμφικτύονα ἐβασίλευσεν Ἀθηναίων, καὶ τὸ ἐν ἀκρο-
¹⁵ πόλει ξόανον τῆς Ἀθηναῖς ἰδρύσατο, καὶ τῶν παναθη-
 ναίων τὴν ἑορτὴν συνεστήσατο, καὶ Πραξιθέαν νηίδα
 νύμφην ἐγημεν, ἐξ ἧς καὶ Πανδίων ἐγεννήθη.

Ἐριχθονίου δὲ ἀποθανόντος καὶ ταφέντος ἐν τῷ τε- ⁷
 μένει τῆς Ἀθηναῖς Πανδίων ἐβασίλευσεν, ἐφ' οὗ Δημή-
²⁰ τηρ καὶ Διόνυσος εἰς τὴν Ἀττικὴν ἦλθον. ἀλλὰ Δήμη-
 τρα μὲν Κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσίνα ὑπεδέξατο, Διόνυσον
 δὲ Ἰκάριος, καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ κλῆμα ἀμπέλου.
 καὶ τὰ περὶ τὴν οἰνοποιίαν μανθάνων, καὶ τὰς τοῦ θεοῦ ²
 δωρήσασθαι θέλων χάριτας ἀνθρώποις, ἀφικνεῖται πρὸς
²⁵ τινὰς ποιμένας, οἱ γευσάμενοι τοῦ ποτοῦ καὶ χωρὶς ὕδα-
 τος δι' ἠδονὴν ἀφειδῶς ἐλκύνσαντες, πεφαρμάχθαι νομί-
 ζοντες ἀπέκτειναν αὐτόν. μεθ' ἡμέραν δὲ νοήσαντες ³
 ἔθαψαν αὐτόν. Ἡριγόνη δὲ τῇ θυγατρὶ τὸν πατέρα
 μαστενούση κύων συνήθης ὄνομα Μαῖρα, ἣ τῷ Ἰκαρίῳ
³⁰ συνείπετο, τὸν νεκρὸν ἐμήνυσε· καὶ ἐκείνη κατοδυρομένη
 τὸν πατέρα ἑαυτὴν ἀνήρτησε.

Πανδίων δὲ γήμας Ζευξίπην τῆς μητρὸς τὴν ἀδελ. ⁸

- φὴν θυγατέρας μὲν ἐτέκνωσε Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν, παῖδας δὲ διδύμους Ἐρεχθεΐα καὶ Βούτην. πολέμου δὲ ἔξαναστάντος πρὸς Λάβδακον περὶ γῆς ὄρων ἐπεκαλέσατο βοηθὸν ἐκ Θωράκης Τηρεΐα τὸν Ἄρεος, καὶ τὸν πόλεμον σὺν αὐτῷ κατορθώσας ἔδωκε Τηρεΐ πρὸς γάμον 5
- 2 τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Πρόκνην. ὃ δὲ ἐκ ταύτης γεννήσας παῖδα Ἴτυν, καὶ Φιλομήλας ἐρασθεὶς ἐφθειρε καὶ ταύτην, εἰπὼν τεθνῆναι Πρόκνην, κρύπτων ἐπὶ τῶν χωρίων. αὐτὸς δὲ γήμας Φιλομήλαν συνηνιάζετο, καὶ τὴν
- 3 γλῶσσαν ἐξέτεμεν αὐτῆς. ἢ δὲ ὑφήνασα ἐν πέπλῳ γράμματα καὶ διὰ τούτων ἐμήνυσε Πρόκνη τὰς ἰδίας συμφοράς. ἢ δὲ ἀναζητήσασα τὴν ἀδελφὴν κτείνει τὸν παῖδα Ἴτυν, καὶ καθεψήσασα Τηρεΐ δεῖπνον ἀγνοοῦντι παρα- 4
- 4 τίθησι· καὶ μετὰ τῆς ἀδελφῆς διὰ ταχέων ἐφυγε. Τηρεὺς δὲ αἰσθόμενος, ἀρπάσας πέλεκυν ἐδίωκεν. αἱ δὲ 15 ἐν Δαυλίᾳ τῆς Φωκίδος γινόμεναι περικατάληπτοι θεοὶς εὗχονται ἀπορνεωθῆναι, καὶ Πρόκνη μὲν γίνεταί ἀηδῶν, Φιλομήλα δὲ χελιδῶν. ἀπορνεοῦται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεταί ἔποψ.
- 15 Πανδίωνος δὲ ἀποθανόντος οἱ παῖδες τὰ πατρῷα ἐμερίσαντο, καὶ τὴν μὲν βασιλείαν Ἐρεχθεὺς λαμβάνει, τὴν δὲ ἱερωσύνην τῆς Ἀθηνῶς καὶ τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ 2
- 2 Εριχθονίου Βούτης. γήμας δὲ Ἐρεχθεὺς Πραξιθέαν τὴν Φρασίμου καὶ Διογενείας τῆς Κηφισοῦ, ἔσχε παῖδας μὲν Κέκροπα Πάνδωρον Μητίονα, θυγατέρας δὲ Πρόκριν 3
- 3 Κρέουσαν Χθονίαν Ὀρείδυαν, ἣν ἤρπασε Βορέας. Χθονίαν μὲν οὖν ἔγημε Βούτης, Κρέουσαν δὲ Ξούθος, Πρόκριν δὲ Κέφαλος ὁ Δημόνος. ἢ δὲ λαβοῦσα χρυσοῦν στέφανον Πτελέοντι συνηνιάζεται, καὶ φωραθεῖσα 4
- 4 ὑπὸ Κεφάλου πρὸς Μίνωα φεύγει. ὃ δὲ αὐτῆς ἐρᾷ καὶ 30 πείθει συνελθεῖν. εἰ δὲ γε συνέλθοι γυνὴ Μίνωα, ἀδύνατον ἦν αὐτὴν σωθῆναι· Πασιφάη γάρ, ἐπειδὴ πολ-

λαῖς Μίνως συνηνάζετο γυναιξίν, ἐφαρμάκευσεν αὐτόν, καὶ ὅποτε ἄλλη συνηνάζετο, εἰς τὰ ἄρθρα ἀφίει θηρία, καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἔχουτος οὖν αὐτοῦ κίνα 5
 5 τὴν Κιρκαίαν πιεῖν ὄριζαν πρὸς τὸ μηδὲν βλάψαι, συν-
 εννάζεται. δεῖσασα δὲ αὐθις τὴν Μίνως γυναικα ἤκεν
 εἰς Ἀθήνας, καὶ διαλλαγεῖσα Κεφάλῳ μετὰ τούτου παρα- 6
 γίγνεται ἐπὶ θήραν· ἦν γὰρ θηρευτική. διωκούσης δὲ
 αὐτῆς ἐν τῇ λόχημῃ ἀγνοήσας Κέφαλος ἀκοντίζει, καὶ τυ-
 10 χῶν ἀποκτείνει Πρόκριν. καὶ κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ
 φυγὴν ἀίδιον καταδικάζεται.

᾽Ωρείδθυιαν δὲ περῶσαν ἐπὶ Ἰλισσοῦ ποταμοῦ ἀρπά- 2
 σας Βορέας συνηλθεν· ἣ δὲ γεννᾷ θυγατέρας μὲν Κλεο-
 πάτραν καὶ Χιόνην, υἱοὺς δὲ Ζήτην καὶ Κάλαϊν περῶ-
 15 τούς, οἱ πλείοντες σὺν Ἰάσονι καὶ τὰς ἀρπυίας διώκοντες
 ἀπέθανον, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος λέγει, περὶ Τήνον ὑφ'
 Ἡρακλέους ἀπώλοντο. Κλεοπάτραν δὲ ἐγγημε Φινεύς, ᾧ 3
 γίνονται παῖδες ἐξ αὐτῆς Πλήξιππος καὶ Πανδίωv. ἔχων
 δὲ τούτους ἐκ Κλεοπάτρας παῖδας Ἰδαίαν ἐγάμει τὴν
 20 Δαρδάνου. κακέκινη τῶν προγόνων πρὸς Φινέα φθορὰν
 καταψεύδεται, καὶ πιστεύσας Φινεύς ἀμφοτέρους τυφλοὶ.
 παραπλέοντες δὲ οἱ Ἀργοναῦται σὺν Βορέᾳ κολάζονται
 αὐτόν.

Χιόνη δὲ Ποσειδῶνι μίγνυται. ἣ δὲ κρύφα τοῦ πα- 4
 25 τρὸς Εὐμόλπον τεκοῦσα, ἵνα μὴ γένηται καταφανής, εἰς
 τὸν βυθὸν ὄριπτει τὸ παιδίον. Ποσειδῶν δὲ ἀνελόμενος
 εἰς Αἰθιοπίαν κομίζει καὶ δίδωσι Βενθεσικύμη τρέφειν,
 αὐτοῦ θυγατρὶ καὶ Ἀμφιτρίτης. ὡς δὲ ἐτελειώθη, Ἐνδιος 2
 ὁ Βενθεσικύμης ἀνὴρ τὴν ἑτέραν αὐτῷ τῶν θυγατέρων
 30 δίδωσιν. ὁ δὲ καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς γαμηθείσης ἐπεχει-
 ρησε βιάζεσθαι, καὶ διὰ τοῦτο φυγαδευθεὶς μετὰ Ἰσμάρου
 τοῦ παιδὸς πρὸς Τεγύριον ἦκε, Θρακῶν βασιλέα,

- 3 ὃς αὐτοῦ τῷ παιδί τὴν θυγατέρα συνώκισεν. ἐπιβου-
 λεύων δὲ ὕστερον Τεγυρίῳ καταφανῆς γίνεται, καὶ πρὸς
 Ἐλευσινίους φεύγει, καὶ φιλίαν ποιεῖται πρὸς αὐτούς.
 αὐτίς δὲ Ἰσμάρου τελευτήσαντος μεταπεμφθεὶς ὑπὸ Τε-
 γυρίου παραγίνεται, καὶ τὴν πρὸ τοῦ μάχην διαλυσάμε- 5
 4 νος τὴν βασιλείαν παρέλαβε. καὶ πολέμου ἐνστάντος
 πρὸς Ἀθηναίους τοῖς Ἐλευσινίοις, ἐπικληθεὶς ὑπὸ Ἐλευ-
 σινίων μετὰ πολλῆς συνεμάχει Θρακῶν δυνάμεως. Ἐρε-
 χθεὶ δὲ ὑπὲρ Ἀθηναίων νίκης χρωμένῳ ἔχρησεν ὁ θεὸς
 κατορθώσειν τὸν πόλεμον, ἐὰν μίαν τῶν θυγατέρων 10
 5 σφάξῃ. καὶ σφάξαντος αὐτοῦ τὴν νεωτάτην καὶ αἱ λοι-
 παὶ ἑαυτὰς κατέσφαξαν· ἐπεποίητο γάρ, ὡς ἔφασάν
 τινες, συνωμοσίαν ἀλλήλαις συναπολέσθαι. γενομένης
 δὲ μετὰ τὴν σφαγὴν τῆς μάχης Ἐρεχθεὺς μὲν ἀνείλεν Εὐ-
 5 μολπον, Ποσειδῶνος δὲ καὶ τὸν Ἐρεχθεῖα καὶ τὴν οἰκίαν 15
 αὐτοῦ καταλύσαντος, Κέκροψ ὁ πρεσβύτατος τῶν Ἐρε-
 χθεῶς παίδων ἐβασίλευσεν, ὃς γήμας Μητιάδουσαν τὴν
 2 Εὐπαλάμου παῖδα ἐτέκνωσε Πανδίονα. οὗτος μετὰ Κέ-
 κροπα βασιλεύων ὑπὸ τῶν Μητίλων υἱῶν κατὰ στάσιν
 ἐξεβλήθη, καὶ παραγενόμενος εἰς Μέγαρα πρὸς Πύλαν 20
 3 τὴν ἐκείνου θυγατέρα Πυλίαν γαμεί. αὐτίς καὶ τῆς πό-
 λεως βασιλεὺς ὑπ' αὐτῆς καθίσταται· κτείννας γὰρ Πύ-
 λας τὸν τοῦ πατρὸς ἀδελφὸν Βίαντα τὴν βασιλείαν δι-
 δωσι Πανδίονι, αὐτὸς δὲ εἰς Πελοπόννησον σὺν λαῷ
 παραγενόμενος κτίζει πόλιν Πύλον. 25
- 4 Πανδίονι δὲ ἐν Μεγάροις ὄντι παῖδες ἐγένοντο Αἰ-
 γεὺς Πάλλας Νῆσος Λύκος. ἐνιοὶ δὲ Αἰγέα Σκυρίου εἰ-
 6 ναι λέγουσιν, ὑποβληθῆναι δὲ ὑπὸ Πανδίωνος. μετὰ δὲ
 τὴν Πανδίωνος τελευτὴν οἱ παῖδες αὐτοῦ στρατεύσαντες
 ἐπ' Ἀθήνας ἐξέβαλον τοὺς Μητιονίδας καὶ τὴν ἀρχὴν 30
 τετραχῆ διεΐλον· εἶχε δὲ τὸ πᾶν κράτος Αἰγεὺς. γαμεί
 δὲ πρῶτον μὲν Μήτην τὴν Ὀπλήτος, δευτέραν δὲ Χαλ-

κίοπην τὴν Ῥηξήνορος. ὡς δὲ οὐκ ἐγένετο παῖς αὐτῶ, 2
 δεδοικῶς τοὺς ἀδελφούς εἰς Πυθίαν ἦλθε καὶ περὶ παί-
 δων γονῆς ἐμαντεύετο. ὁ δὲ θεὸς ἔκρησεν αὐτῶ

ἀσκού τὸν προύχοντα πόδα, μέγα φέρτατε λαῶν,

5 μὴ λύσης, πρὶν ἐς ἄκρον Ἀθηναίων ἀφίκηαι.

ἀπορῶν δὲ τὸν χρησμὸν ἀνήει πάλιν εἰς Ἀθήνας. καὶ 7
 Τροϊζῆνα διοδεύων ἐπιξενοῦται Πιτθεῖ τῷ Πέλοπος, ὃς
 τὸν χρησμὸν συνείς, μεθύσας αὐτὸν τῇ θυγατρὶ συγκα-
 τέκλινεν Αἰθρα. τῇ δὲ αὐτῇ νυκτὶ καὶ Ποσειδῶν ἐπλη-

10 σίασεν αὐτῇ. Αἰγέυς δὲ ἐντειλάμενος Αἰθρα, ἐὰν ἄρ- 2
 ρενα γεννήσῃ, τρέφειν καὶ τίνος ἔσται μὴ λέγειν, ἀπέ-
 λιπεν ὑπὸ τινι πέτρα μάχαιραν καὶ πέδιλα, εἰπών, ὅταν
 ὁ παῖς δύνηται τὴν πέτραν ἀποκυλίσας ἀνελέσθαι ταῦ-
 τα, τότε μετ' αὐτῶν αὐτὸν ἀποπέμπειν. αὐτὸς δὲ ἤκεν 3

15 εἰς Ἀθήνας, καὶ τὸν τῶν παναθηναίων ἀγῶνα ἐπετέλει,
 ἐν ᾧ ὁ Μίνως παῖς Ἀνδρόγεως ἐνίκησε πάντας. τοῦ-
 τον Αἰγέυς ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ἐπεμψε ταῦρον, ὑφ'
 οὗ διεφθάρη. ἔνιοι δὲ αὐτὸν λέγουσι πορευόμενον εἰς
 Θήβας ἐπὶ τὸν Λαῖου ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀγωνιστῶν ἐνε-

20 δρευθέντα διὰ φθόρον ἀπολέσθαι. Μίνως δέ, ἀγγελ- 4
 θέντος αὐτῶ τοῦ θανάτου, θύων ἐν Πάρῳ ταῖς χάρισι,
 τὸν μὲν στέφανον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἔρριψε καὶ τὸν αὐ-
 λὸν κατέσχε, καὶ τὴν θυσίαν οὐδὲν ἤττον ἐπετέλεσεν
 ὄθεν ἔτι καὶ δεῦρο χωρὶς αὐλῶν καὶ στεφάνων ἐν Πάρῳ

25 θύουσι ταῖς χάρισι. μετ' οὐ πολὺ δὲ θαλασσοκρατῶν 8
 ἐπολέμησε στόλῳ τὰς Ἀθήνας, καὶ Μέγαρα εἴλε Νίσου
 βασιλεύοντος τοῦ Πανδίουος, καὶ Μεγαρέα τὸν Ἴππο-
 μένους ἐξ Ὀγχηστοῦ Νίσῳ βοηθὸν ἐλθόντα ἀπέκτεινεν.
 ἀπέθανε δὲ καὶ Νίσος διὰ θυγατρὸς προδοσίαν. ἔχοντι 2

30 γὰρ αὐτῶ πορφυρέαν ἐν μέσῃ τῇ κεφαλῇ τρίχα . . . ταύ-
 της ἀφαιρεθείσης τελευτᾷ· ἣ δὲ θυγάτηρ αὐτοῦ Σκύλλα
 ἐρασθεῖσα Μίνως ἐξεῖλε τὴν τρίχα. Μίνως δὲ Μεγά-

ρων κρατήσας καὶ τὴν κόρην τῆς πρύμνης τῶν ποδῶν ἐκδήσας ὑποβρύχιον ἐποίησε.

3 χρόνιζομένου δὲ τοῦ πολέμου, μὴ δυνάμενος ἐλεῖν Ἀθήνας εὐχεται Διὶ πατρὶ Ἀθηναίων λαβεῖν δίκας. γε-
νομένου δὲ τῇ πόλει λιμοῦ τε καὶ λοιμοῦ, τὸ μὲν πρῶτον 5
κατὰ λόγιον Ἀθηναῖοι καλαιὸν τὰς Ἰακίνθου κόρας,
Ἀνθηίδα Αἰγληίδα Λουσίαν Ὀρθαίαν, ἐπὶ τὸν Γερα-
4 στοῦ τοῦ Κύνκλωπος τάφον κατέσφαξαν· τούτων δὲ ὁ
πατὴρ Ἰακίνθος ἐλθὼν ἐκ Λακεδαιμόνος Ἀθήνας κατώ-
κει. ὡς δὲ οὐδὲν ὄφελος ἦν τούτου, ἐχρῶντο περὶ ἀκα-
10 λαγῆς. ὁ δὲ θεὸς ἀνεῖπεν αὐτοῖς Μίνωι διδόναι δίκας
ὡς ἂν αὐτὸς αἰρῆται. πέμψαντες οὖν πρὸς Μίνωα ἐπέ-
5 τρεπον αἰτεῖν δίκας. Μίνωας δὲ ἐκέλευσεν αὐτοῖς κού-
ρους ἐπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας χωρὶς ὀπλῶν πέμπειν τῷ
6 Μινωταύρῳ βορᾶν. ἦν δὲ οὗτος ἐν Λαβυρινθῷ κα- 15
θειργμένος, ἐν ᾧ τὸν εἰσελθόντα ἀδύνατον ἦν ἐξιέναι·
πολυπλόκοις γὰρ καμπαῖς τὴν ἀγνοουμένην ἐξοδὸν ἀπέ-
κλειε. κατεσκευάκει δὲ αὐτὸν Δαίδαλος ὁ Εὐπαλάμου
παῖς τοῦ Μητίονος καὶ Ἀλκίπης. οὗτος ἦν ἀρχιτέκτων
9 ἄριστος καὶ πρῶτος ἀγαλμάτων εὐρετής. οὗτος ἐξ Ἀθη- 20
νῶν ἐφυγεν, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως βαλὼν τὸν τῆς ἀδελ-
φῆς Πέρδικος υἱὸν Τάλῳ, μαθητὴν ὄντα, δείσας μὴ διὰ
τὴν εὐφυΐαν αὐτὸν ὑπερβάλῃ· σιαγὸνα γὰρ ὄφρα εὐ-
2 ρῶν ξύλον λεπτὸν ἐκρισε. φωραθέντος δὲ τοῦ νεκροῦ
κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ, καταδικασθεὶς πρὸς Μίνωα 25
ἐφυγε, κακεὶ Πασιφάης ἐρασθείσης τοῦ Ποσειδῶνος ταύ-
ρου συνήργησε τεχνησάμενος ξυλίην βοῦν, καὶ τὸν Λα-
βύρινον κατεσκευάσεν, εἰς ὃν κατὰ ἔτος Ἀθηναῖοι κού-
ρους ἐπτὰ καὶ κόρας τὰς ἴσας τῷ Μινωταύρῳ βορᾶν
ἐπέμπον.

16 Θησεὺς δὲ γεννηθεὶς ἐξ Αἰθήρας Αἰγεί παῖς, ὡς ἐγε-
νήθη τέλειος, ἀπώσάμενος τὴν πέτραν τὰ πέδιλα καὶ

τὴν μάχαιραν ἀναιρεῖται, καὶ περὶ ἠπείγετο εἰς τὰς
 Ἀθήνας. φρουρουμένης δὲ ὑπὸ ἀνδρῶν κακούργων τῆς
 ὁδοῦ ἡμέρωσε. πρῶτον μὲν οὖν Περιφήτην τὸν Ἡφαί- 2
 στου καὶ Ἀντικλείας, ὃς ἀπὸ τῆς κορύνης ἦν ἐφόρει κο-
 5 ρυνήτης ἐπεκαλεῖτο, ἔκτεινεν ἐν Ἐπιδαύρῳ. πόδας δὲ
 ἀσθενεῖς ἔχων οὗτος ἐφόρει κορύνην σιδηρᾶν, δι' ἧς
 τοὺς παριόντας ἔκτεινε. ταύτην ἀφελόμενος Θησεὺς
 ἐφόρει. δεύτερον δὲ κτείνει Σίνιν τὸν Πολυπήμονος καὶ 2
 Συλέας τῆς Κορίνθου. οὗτος πιτυοκάμπτης ἐπεκαλεῖτο·
 10 οἰκῶν γὰρ τὸν Κορινθίων ἰσθμὸν ἠνάγκαζε τοὺς παρ-
 ιόντας πίτυς κάμπτοντας ἀνέχεσθαι· οἳ δὲ διὰ τὴν ἀσθέ- 2
 νειαν οὐκ ἠδύναντο κάμπτειν, καὶ ὑπὸ τῶν δένδρων
 ἀναρριπτούμενοι πανωλέθρως ἀπώλλυντο. τούτῳ τῷ
 τρόπῳ Θησεὺς Σίνιν ἀπέκτεινεν.

INDEX.

- Abas Lyncei f. 2 2 1
 Abas Melampodis f. 1 9 13
 Abas mons 2 5.10 5
 Abderus Mercurii f. 2 5 8 3
 Abderus urbs 2 5 8 4
 Acale Minois f. 3 1 2 5
 Acarnan Alcmaeonis f. 3 7 6 2
 Acarnania 3 7 7
 Acastus Peliae f. 1 9 10, 9 16 8,
 9 27 5; 3 13 2
 Achaeus Xuthi f. 1 7 3 2
 Achelous 1 3 4, 7 3 4; 2 7 5; 3
 7 5 et 7
 Acheron 1 5 3
 Achilles 3 13 6 3
 Acontes Lycaonis f. 3 8 1 2
 Acraea v. Iuno
 Acrisius 2 2 1; 3 10 3
 Actaea Danai f. 2 1 5 8
 Actaea Nereis 1 2 7
 Actaeon 3 4 4
 Actaeus Agrauli p. 3 14 2
 Actaeus Telamonis p. 3 12 6 7
 Acte 3 14 1
 Actor Deionis f. 1 9 4
 Actor Euryti p. 1 8 2 4; 2 6 2 2
 Actor Hippasi f. 1 9 16 8
 Actor Myrmidonis f. 1 7 3 4
 Acusilaus 2 1 1 5 et 3 1, 2 2 2,
 5 7 1; 3 4 4 2, 8 1 1, 11 1 1,
 15 2 2 et 6 5
 Adiante 2 1 5 9
 Admete 2 5 9 2
 Admetus 1 8 2 4, 9 14, 9 16 8;
 3 10 4 2
 Adonis 1 3 3; 3 14 3 2
 Adrastea nympha 1 1 6
 Adrastus Eurydices p. 3 12 3 7
 Adrastus Talai f. 1 8 5 3, 9 13;
 3 6 1 2
 Adyte 2 1 5 8
 Aeaea 1 8 2 4; 3 12 6 6
 Aeaea ins. 1 9 24 5
 Aectes 1 9 1 6, 9 23 2, 9 28 5
 Aegaeon i. q. Briareus
 Aegaeon Lycaonis f. 3 8 1 2
 Aegeoneus 3 12 5 9
 Aegeus 1 9 28 4; 3 15 5 4
 Aegialea Diomedis uxor 1 8 6 3,
 19 13 2
 Aegialea regio 2 1 1 3
 Aegialeus Adrasti f. 1 9 13 2; 3
 7 2 3
 Aegialeus Inachi f. 2 1 1 2
 Aegimius 2 7 7 2
 Aegina Asopi f. 1 9 3 2; 3 12 6 5
 Aegina ins. 1 9 26 6; 3 12 6 6
 Aegipan 1 6 3 9
 Aegius 2 1 5 5
 Aegle 2 5 11 2
 Aegleis 3 15 8 3
 Aegyptus Aegypti f. 2 1 5 8
 Aegyptus Beli f. 2 1 4 3
 Aegyptus Melampodum terra 2 5 3
 6 et 4 4
 Aello 1 2 6
 Aellopus 1 9 21 6
 Aeneas 3 12 2 3
 Aenetus 1 9 4
 Aenus urbs 2 5 9 13
 Aeolenses 1 7 3 3
 Aeolia Amythaonis f. 1 7 7 2
 Aeolus Hellenis f. 1 7 3
 Aepytus 2 8 5 5

- Aerope 3 2 1
 Aesacus 3 12 5
 Aeschreis 2 7 8 5
 Aesculapius 3 10 3 5
 Aeson 1 8 2 4, 9 11 et 27
 Aethiopes 2 4 3 4
 Aethiopia 2 4 3 2; 3 12 4, 15 4 1
 Aethiopsis Danaï uxor 2 1 5 5
 Aëthlius 1 7 2 6
 Aethra 3 10 7 4, 15 7 2
 Aethusa 3 10 1 2
 Aetna mons 1 6 3 12
 Aetolia 1 7 6
 Aetolus 1 7 6
 Agamemnon 3 2 2; et 10 6
 Agapenor 3 7 5 6, 10 8 1
 Agaptolemus 2 1 5 5
 Agaathenes 3 10 8 2
 Agathon 3 12 5 8
 Agaue Cadmi f. 3 4 2 4
 Agaue Danaï f. 2 1 5 3
 Agaue Nereis 1 2 7
 ἀγέλαστος πύτρα 1 5 2
 Agelaus Herculis f. 2 7 8 9
 Agelaus Priami servus 3 12 5 4
 Agelaus Temeni f. 2 8 4 3
 Agenor Aegypti f. 2 1 5 4
 Agenor Amphionis f. 3 5 6
 Agenor Ecbasi f. 2 1 2 2
 Agenor Neptuni f. 2 1 4 2; 3 1 1
 Agenor Phegei f. 3 7 6 2
 Agenor Pleuronis f. 1 7 7
 Aglaia Abantis uxor 2 2 1
 Aglaia Iovis f. 1 3 1 2
 Aglaia Thespii f. 2 7 8 2
 Aglaurus v. Agraulus
 Agraulus Cecropis uxor 3 14 2
 Agraulus Cecropis f. 3 14 2
 Agrius Centaurus 2 5 4 3
 Agrius gigas 1 6 2 5
 Agrius Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
 5 3
 Ajax Oilei f. 3 10 8 2
 Ajax Telamonis f. 3 10 8 3, 12 7 2
 αἰγλήτης 1 9 26 2
 Alastor 1 9 9
 Alcaeus Miuois nepos 2 5 9 5
 Alcaeus Persei f. 2 4 5
 Alcathous Pelopis f. 3 12 7 2
 Alcathous Porthaonis f. 1 7 10 2,
 8 5 2
 Alcestis 1 9 10 et 15; 2 6 1
 Alcides 2 4 12
 Alcidence 1 9 8
 Alcimenes 2 3 1
 Alcinoe 2 4 5 5
 Alcinous Hippocoontis f. 3 10 5
 Alcinous Phaeax 1 9 25 3
 Alcippe Martis f. 3 14 2
 Alcippe Metionis uxor 3 15 8 6
 Alcis 2 1 5 4
 Alcmaeon 1 8 6 2; 3 7 2 2
 Alcmaeonis 1 8 5 2
 Alcmena 2 4 5 4; 3 1 2 3
 Alcmenor 2 1 5 4
 Alcon 3 10 5
 Alcyone Ceycis uxor 1 7 3 3
 Alcyone Pleias 3 10 1
 Alcyoneus 1 6 3
 Alebion 2 5 10 8
 Alecto 1 1 4
 Alector Iphis p. 3 6 2 2
 Alector Leiti p. 1 9 16 9
 Aletes 3 10 6
 Aleus 2 7 4; 3 9 1
 Alexander Eurysthei f. 2 8 1 2
 Alexander v. Paris
 Alexiars 2 7 7 12
 Aloadae 1 7 4 3
 Aloeus 1 7 4 2
 Alopis 2 7 8 4
 Alphisiboea 3 14 4
 Alpheus fl. 1 9 11 3; 2 5 5 3
 Althaea 1 7 10
 Althaemenes 3 2 1
 Amalthea 1 1 7; 2 7 5
 Amarynceus 1 8 4
 Amarynthus canis 3 4 4 5
 Amazones 2 3 2 2 et 5 9 1
 Amestrius 2 7 8 5
 Amisodarus 2 3 1 4
 Ammon 2 4 3 3
 Amphianax 2 2 1 3
 Amphiarus 1 8 2 4, 9 16 8; 3 6 2

- Amphictyon 1 7 2 6; 3 14 6
 Amphidamas Busiridis f. 2 5 11 6
 Amphidamas Lycurgi f. 3 9 2
 Amphidamas Opuntius 3 13 8 4
 Amphidicus 3 6 8 2
 Amphiloehus Alcmaeonis f. 3 7 7 2
 Amphiloehus Amphiarai f. 3 7 2 3,
 10 8 2
 Amphimachus Cteati f. 3 10 8
 Amphimachus Electryonis f. 2 4 5 4
 Amphion Epopei f. 3 5 5 4
 Amphion Niobes f. 3 5 6 4, 10 2 3
 Amphithea Adrasti uxor 1 9 13 2
 Amphithea Lycurgi uxor 1 9 14
 Amphitrite Nereis 1 2 7
 Amphitrite Oceani f. 1 2 2 et 4 6
 Amphitryo 2 4 5 2
 Amphoterus 3 7 6 2
 Amycla 3 5 6 5
 Amyclae 2 6 2 3
 Amyclas Cynortae p. 1 9 5
 Amyclas Lacedaemonis f. 3 10 3
 Amyclas Leanirae p. 3 9 1
 Amycus 1 9 20; 2 5 9 6
 Amymone Danai f. 2 1 4 8 et 5 3
 Amymone fons 2 5 2 2
 Amyntor 2 7 7 4; 3 13 8 3
 Amythaon 1 9 11
 Anactor 2 4 5 4
 Anaphe ins. 1 9 26
 Anaurus fl. 1 9 16 3
 Anaxibia Biantis f. 1 9 10
 Anaxibia Cratiei f. 1 9 9 3
 Anaxo 2 4 5 2
 Ancaeus 1 8 2 4, 9 16 8 et 23 1;
 3 9 2
 Anchinoe 2 1 4 3
 Anchises 3 12 2 3
 Anchius 2 5 4 3
 Ancyor 3 8 1 2
 Andraemon Oenei gener 1 8 1 et 6 2
 Andraemon Oxyli avus 2 8 3 4
 Androgeus 2 5 9 5; 3 1 2 4, 15
 7 3
 Andromache 3 12 6
 Andromeda 2 4 3 2
 Auxibia 2 1 5 5
 Anicetus 2 7 7 12
 Anogon 3 11 2 2
 Antaeus 2 5 11 5
 Antheis 3 15 8 3
 Anthelia 2 1 5 7
 Anthemus fl. 2 5 10 7
 Anthia 2 7 8 5
 Anthippe 2 7 8 3
 Antia 2 2 13
 Antiades 2 7 8 2
 Anticlia 3 16 1 2
 Antigone Eurytionis f. 3 13 1
 Antigone Oedipi f. 3 5 8 7 et 7 1 1
 Antileon 2 7 8
 Antilochus 1 9 9 3; 3 10 8 1
 Antimache 3 9 2
 Antimachus 2 7 8 6
 Antiochus Herculis f. 2 8 3 2
 Antiochus Melanis f. 1 8 5 2
 Antiochus Pterelai f. 2 4 5 3
 Antiope Nyctei f. 3 5 5 5; 10 1 3
 Antiope Thespii f. 2 7 8 4
 Antiphus Herculis f. 2 7 8 4
 Antiphus Myrmidonis f. 1 7 3 4
 Antiphus Priami f. 3 12 5 6
 Apemosyne 3 2 1 1 et 2
 Aphareus 1 9 5; 3 10 3 3
 Aphetae 1 9 19 3
 Aphidas 3 9 1
 Aphidnae 3 10 7 4
 Apia 2 1 1 4
 Apis Phoronei f. 1 7 6; 2 1 1 3
 Apollo 1 4 1 2, 9 15 et 26; 2 5
 9 9
 Apollonius 1 9 21 8
 Apsyrtides insulae 1 9 24 4 et 25 3
 Apsyrtus 1 9 23 11
 aquila 2 5 11 10
 Arabia 2 1 4 4, 11 9
 Arabia Aegypti coniux 2 1 5 4
 Arbelus 2 1 5 9
 Arcades 2 7 2
 Arcadia 1 8 2 4; 2 2 2 3, 5 3 2
 Arcas 3 8 2 5
 Arcesius 1 9 16 8
 Archebates 3 8 1 2
 Archedicus 2 7 8 5

- Archelaus Danai f. 2 1 5 5
 Archelaus Electryonis f. 2 4 5 4
 Archemachus Herculis f. 2 7 8 2
 Archemachus Priami f. 3 12 5 9
 Archemorus 1 9 14; 3 6 4 3
 Architeles 2 7 6 2
 Ἀρχελα κρήνη 3 4 1 3
 Arene 3 10 3 4
 Areopagus 3 14 2 2, 15 1 6 et 9 2
 Arestor 2 1 3 3
 Arete 1 9 25 4
 Arethusa 2 5 11 2
 Aretus 1 9 9 3
 Argele 2 7 8 4
 Arges 1 1 2
 Argia Adrasti f. 1 9 13 2; 3 6 1 4
 Argia Autesionis f. 2 8 2 7
 Argiope Philammonis uxor 1 3 3
 Argius Aegypti f. 2 1 5 5
 Argius Licymnii f. 2 7 7 6
 Argivae 1 9 12 8; 3 5 2 3
 Argivi 3 6 6 et 8 3; 3 7 11; 3 7
 3 2, 3 7 4
 Argo 1 9 16 6 et 19 3 et 24 4
 Argolis 2 1 4 6 et 5 1; 3 6 1 2 et 4
 Argonautae 1 9 18 2 et 19 4
 Argos 1 9 12 8; 2 2 1 4, 8 4;
 3 3 2
 Argos Amphilochium 3 7 7 4
 Argus Iovis f. 2 1 1 5
 Argus panoptes 2 1 2 2 et 3 3
 Argus Phruxi f. 1 9 1 7 et 16 6
 et 9
 Argyphia 2 1 5 2
 Aria 3 1 2
 Ariadne 3 1 2 4
 Arion equus 3 6 8 5
 Arisbe 3 12 5
 Aristaeus 3 4 2 4
 Aristodeme 3 12 5 9
 Aristodemus 2 8 2 7
 Aristomachus Heraclida 2 8 2 4
 Aristomachus Hippomedontis p. 3
 6 3 2
 Aristomachus Talai f. 1 9 13
 Arneus 2 4 10
 Arrhetus 3 12 5 9
 Arsinoe Leucippi f. 3 10 3 5
 Arsinoe Phegei f. 3 7 5 2
 Artemisius mons 2 5 2
 Ascalaphi saxum 2 5 12 7
 Ascalaphus 1 5 3, 9 16 9; 2 5
 12 9; 3 10 8 2
 Ascanius 3 12 5 9
 Asclepiades 2 1 1 3; 3 1 2 6
 Asia Oceani f. 1 2 2 et 3
 Asius 3 8 2 2
 Asopis 2 7 8 5
 Asopus 3 12 6 4
 Assaracus 3 12 2 2
 Assyrii 3 14 4
 Astacus 3 6 8 2
 Asteria Coei f. 1 2 2
 Asteria Danai f. 2 1 5 4
 Asteria urbs 1 4 1
 Asterion 3 1 2
 Asterius Cometae f. 1 9 16 9
 Asterius Cretes p. 3 1 2 4
 Asterius Nelei f. 1 9 9
 Asterius v. Minotaurus
 Asterope 3 12 5
 Asteropea 1 9 5
 Astra 1 2 4
 Astraeus 1 2 2
 Astyanax Herculis f. 2 7 8
 Astybia 2 7 8 4
 Astycratia 3 5 6
 Astydamia Acasti uxor 3 13 3 1
 et 7 1
 Astydamia Amyntoris f. 2 7 8 10
 Astydamia Pelopis f. 2 4 5 2
 Astygonus 3 12 5 8
 Astynous 3 14 3
 Astyoche Amphionis f. 3 5 6
 Astyoche Laomedontis f. 3 12 3 8
 Astyoche Philantis f. 2 7 6
 Astyoche Simoentis f. 3 12 2
 Astypalaea 2 7 1 2
 Atabyrius mons 3 2 1 3
 Atalanta Iasi f. 3 9 2 2
 Atalanta Schoenei f. 1 8 2 4, 9
 16 8
 Atas 3 12 5 8
 Ates collis 3 12 3 2

- Athamantia 1 9 2 3
 Athamas 1 7 3 3, 9 1
 Athenae 1 8 2 4, 9 28 3; 3 14 1 4
 Athenienses 3 7 2
 Atlantea 2 1 5 4
 Atlas 1 2 3; 2 5 11 2 et 11; 3 10 1
 Atlas mons 2 5 11 2
 Atreus 2 4 6 5; 3 10 8 3, 12 3 8
 Atromus 2 7 8 4
 Atropos 1 3 1
 Athhis 3 14 5
 Attica 3 14 1
 Atymnius 3 1 2 3
 Auge 2 7 4; 3 9 1 2
 Augeas 1 9 16 9; 2 5 5 et 7 2
 Aurora 1 2 2, 4 4, 9 4; 3 12 4,
 14 3 1
 Ausonia 1 9 24 4
 Autesion 2 8 2 7
 Autolycus Anticleae p. 1 9 16 8;
 2 6 2
 Autolycus Polymedes p. 1 9 16
 Automate 2 1 5 3
 Automedusa 2 4 11 6
 Autonoe Cadmi f. 3 4 2 4
 Autonoe Danai f. 2 1 5 7
 Autonoe Nereis 1 2 7
 Autonoe Pirei f. 2 7 8 10

 Bacchae 3 5 1 3
 Bacchus 1 8 1; 2 2 2 2; 3 4 3 2
 Bacchi mysteria 1 3 2 3
 Balius equus 3 13 5 4
 Batia Dardani uxor 3 12 1 3
 Batia Oebali uxor 3 10 4 3
 Baton 3 6 8 4
 Bebryces 1 9 20; 2 5 9
 Bellerophontes 1 9 3; 2 3 1
 Belus Neptuni f. 2 1 4 2
 Benthescyeme 3 15 4
 Bia 1 2 4
 Bias Amythaonis f. 1 9 11 2; 2 2 2 6
 Bias Megarensis 3 15 5 3
 Bias Priami f. 3 12 5 8
 Bistones 2 5 8 1 et 3
 Bithynis 1 9 20
 Boeotia 1 9 1

 Boreadae 1 9 16 7 et 21 5; 3 15 2
 Boreas 3 15 1 2, 2 1 et 2
 Borus 3 13 1
 Bosphorus 2 1 3 5
 Braesia 3 14 3 2
 Briarens 1 1 1
 Bromius 2 1 5 7
 Brontes 1 1 2
 Bryce 2 1 5 7
 Bucolion Laomedontis f. 3 12 3 8
 Bucolion Lycaonis f. 3 8 1 3
 Bucolus Herculis f. 2 7 8 7
 Bucolus Hippocoontis f. 3 10 5 1
 Buleus 2 7 8 6
 Busiris Aegypti f. 2 1 5 3
 Busiris Neptuni f. 2 5 11 6
 Butes Pandionis f. 3 14 8, 15 1
 1 et 3
 Butes Teleontis f. 1 9 16 9 et 25 1
 Byblii 2 1 3 7

 Cadmea 3 4 2 2
 Cadmea vulpes 2 4 6 6
 Cadmus 1 9 23 4; 3 1 1 2, 4 1 1
 Caelus s. Uranus 1 1 1 et 4
 Caeneus 1 9 16 8; 3 10 3 6; 3
 15 2
 Calais 1 9 16 7 et 21 5
 Calchas 3 13 8
 Caliadne 2 1 5 7
 Callias 2 8 5 3
 Callichorus fons 1 5 2
 Callidice 2 1 5 9
 Calliope 1 3 1 2
 Callirrhoe Acheloi f. 3 7 5 4
 Callirrhoe Oceani f. 2 5 10 2
 Callirrhoe Scamandri f. 3 12 2 2
 Callisto 3 8 2 2
 Calybe 3 12 3 8
 Calyce Aeoli f. 1 7 3 3
 Calyce Danai f. 2 1 5 4
 Calydon 1 7 7; 2 7 5
 Calydon urbs 2 7 5
 Calydonius aper 2 6 3 4; 3 9 2 3.
 Calydoniorum cum Curetibus bel-
 lum 1 8 3 2
 Calypso 1 2 7

- Campe 1 2 1 2
 Canace 1 7 3 3
 Canethus 3 8 1 2
 Capaneus 3 6 3, 7 1 3, 10 8 10
 Capyrus 2 7 8 4
 Capys 3 12 2 3
 Caria 3 1 2 2
 Carteron 3 8 1 2
 Casius mons 1 6 3 7
 Cassandra 3 12 5 6
 Cassiopeia 2 4 3 2; 3 1 2 3
 Castor 1 8 2 3, 9 16 7; 3 10 7,
 11 1
 Castor Rhodius 2 1 3
 Catreus 3 1 2 4
 Caucasus 1 7 1, 9 23 2; 2 5 11 10
 Caucan 3 8 1 2
 Cebren fl. 3 12 5 1 et 6 1
 Cebriones 3 12 5 8
 Cecropia 3 14 1
 Cecrops autochthon 3 14 1
 Cecrops Erechthei f. 3 15 1 2 et
 5 1
 Celaeneus 2 4 5 4
 Celaeno Atlantis f. 3 10 1
 Celaeno Danai f. 2 1 5 9
 Celenderis urbs 3 14 3
 Celeus 1 5 2; 3 14 7
 Celeustanor 2 7 8 4
 Celeutor 1 8 6
 Celtæ 1 9 24 5
 Cernaenum promont. 2 7 7 7
 Centauri 2 5 4; 3 13 3 5
 Centimani 1 1 1, 2 1 4
 Cephalus Deionis f. 1 9 4; 2 4 7;
 3 15 1 3
 Cephalus Mercurii f. 3 14 3
 Cepheus Alei f. 1 9 16 8; 2 7 3 4;
 3 9 1 2
 Cepheus Beli f. 2 1 4 3, 4 3 2
 Cepheus Lycurgi f. 1 8 2 4
 Cephisus 3 15 1 2
 Ceraunii montes 1 9 25 3
 Cerberus 2 5 12
 Cercestes 2 1 5 5
 Cercopes 2 6 3 2
 Cercops 2 1 3 3 et 5 14
 Ceres 1 1 5, 1 5 1; 2 1 3 8
 Certhe 2 7 8 2
 Cerynitis cerva 2 5 3
 Ceteus 3 8 2
 Ceto 1 2 6 et 7; 2 4 2 3
 Centhonymus 2 5 12 7
 Ceyx 1 7 4; 2 7 6 2
 Chaetus 2 1 5 4
 Chalciopæ Aetææ f. 1 9 1 6
 Chalciopæ Eurypyli f. 2 7 8 9
 Chalciopæ Rhexenoris f. 3 15 6
 Chalcodon Aegypti f. 2 1 5 4
 Chalcodon Cous 2 7 1 2
 Chalcodon Elephenoris p. 3 10 8 2
 Chariclo 3 6 7
 Charybdis 1 9 25 2
 Chersidamas Priami f. 3 12 5 8
 Chersidamas Pterelai f. 2 4 5 3
 Chersonesus 1 9 1 5
 Chimaera 1 9 3; 2 3 1 3
 Chione 3 15 2
 Chirimachus 2 4 5 4
 Chiron 1 2 4; 2 5 4 4 et 11 10;
 3 4 4 1 et 4, 10 3 7, 13 3 5
 et 4 3 et 5 4 et 6 2
 Chius ins. 1 4 3 2
 Chloris 1 9 9; 3 5 6 4
 Chromius Priami f. 3 12 5 8
 Chromius Pterelai f. 2 4 5 3
 Chrysaor 2 4 2 9, 5 10 2
 Chryseis 2 7 8 3
 Chryses Minois f. 2 5 9 3; 3 2
 1 5
 Chrysippe 2 1 5 6
 Chrysippus Aegypti f. 2 1 5 6
 Chrysippus Pelopis f. 3 5 5 11
 Chrysopelea 3 9 1
 Chthonia 3 15 1 2
 Chthonius Aegypti f. 2 1 5 7
 Chthonius Spartus 3 4 1 5
 Cilicia 1 6 3; 3 14 3
 Cilix 3 1 1 2
 Cilla 3 12 3 8
 Cimmeria 2 1 3 6
 Cinyras Laodices p. 3 9 1
 Cinyras Sandaci f. 3 14 3
 Circaea radix 3 15 1 5

- Circe 1 9 1 6 et 24 4
 Cisseus Aegypti f. 2 1 5 7
 Cisseus Hecubae p. 3 12 5 2
 Cithaeron mons 3 5 2 2 et 63 et 72
 Cithaeroneus leo 2 4 9 3
 Cius urbs 1 9 19 2
 Cleoboea 1 7 10
 Cleocharia 3 10 3
 Cleochus 3 1 2
 Cleodaeus 2 8 2 5
 Cleodora 2 1 5 7
 Cleodoxa 3 5 6
 Cleolaus 2 7 8 4
 Cleonae urbs 2 5 1 et 7 2 4
 Cleopatra Danai f. 2 1 5 4 et 7
 Cleopatra Meleagri uxor 1 8 2 5
 et 3 4
 Cleopatra Phinei uxor 1 8 2 5; 3
 15 2 2 et 3
 Cleopatra Trois f. 3 12 2 2
 Cleophile 3 9 2
 Clio 1 3 1 2
 Clite 2 1 5 6
 Clitor 3 8 1 3
 Clitus 2 1 5 6
 Clonia 3 10 1 3
 Clonius 3 12 5 9
 Clotho 1 3 1
 Clymene Catrei f. 2 1 5 14; 3 2 1
 Clymene Minyae f. 3 9 2 2
 Clymenus Minyarum rex 2 4 11 2
 Clymenus Oenei f. 1 8 1
 Clytaemnestra 3 10 6
 Clytippe 2 7 8 2
 Clytius gigas 1 6 2 2
 Clytius Laomedontis f. 3 12 3 8
 Cnosionymus 3 13 8 4
 Cnosia nympa 3 11 1
 Coeranus 3 3 1 3
 Coeus 1 1 3
 Coi 2 7 1
 Colchi 1 9 1 6 et 16 5 et 24 3 et
 25 3 et 5
 Colchis 1 9 23 2
 Colonus 3 5 9 2
 Comaetho 2 4 7 4
 Cometes 1 9 16 9
 Copreus 2 5 1 5
 Corcyra ins. 1 9 25 3
 Corethron 3 8 1 3
 Corinthii 1 9 28 3
 Corinthus s. Ephyra 1 9 28 2; 3
 12 6 5
 Corinthus Syleae p. 3 16 2 1
 Coronis 3 10 3 6
 Coronus Lapitha 2 7 7 2
 Coronus Perrhaebus 1 9 16 8; 3
 10 8 3
 Corybantes 1 3 4
 Corycium antrum 1 6 3 8
 Corynetes 3 16 1 2
 Corythus 3 8 1 4
 Cos ins. 1 6 2 4; 2 7 1
 Cottus 1 1 1
 Craneae 3 14 5
 Cranaechme 3 14 5
 Cranaus 1 7 3 6; 3 14 1 3, 5
 Cranto 1 2 7
 Cratius 1 9 9 3
 Cratos 1 2 4
 Crenides portae 3 6 6
 Creon Corinthius 1 9 28
 Creon Herculis f. 2 7 8
 Creon Thebanus 2 4 6 6; 3 5 8
 Creontiades 2 4 11 6, 7 7 8
 Cresphontes 2 8 4 2 et 5 4
 Creta Asterii f. 3 1 2 4
 Creta Deucalionis f. 3 3 1
 Creta ins. 1 1 6, 9 26 3
 Cretenia 3 2 1 2
 Cretensis taurus 2 5 7
 Cretheus 1 7 3 3
 Creusa Erechthei f. 1 7 3 2; 3 15 1 2
 Creusa Priami f. 3 12 5 6
 Criasus 2 1 2
 Crino 2 1 5 9
 Crius 1 1 3
 Crocon 3 9 1
 Croesus 2 7 8 9
 Cronos v. Saturnus
 Cteatus 2 7 2
 Ctesippus 2 7 8 8
 Curetes 1 1 6, 8 3 2; 2 1 3 7;
 3 3 1 2

- Curetis regio 1 7 6
 Cyanippus 1 9 13 2
 Cybela mons 3 5 1 2
 Cychrens 3 12 7
 Cyclopes 1 1 2, 2 1 3; 2 2 1 3;
 3 10 4 1
 Cycnus 2 5 11 3, 7 7 4
 Cyllene 3 6 7 4, 8 1 1
 Cyllene 3 10 1 1 et 2 1
 Cymo 1 2 7
 Cymothoe 1 2 7
 Cynaethus 3 8 1 3
 Cynortas 1 9 5; 3 10 3 2 et 4 3
 Cyprus 2 5 11 6; 3 14 3 2
 Cyrene 2 5 8
 Cytisorus 1 9 1 7
 Cyzicus 1 9 18

 Daedalus 2 6 3 3; 3 1 4 1 et 15
 8 6
 Daiphrones duo 2 1 5 3 et 9
 Damasichthon 3 5 6
 Damasippus 3 10 6
 Damasistratus 3 5 8
 Danae 2 2 2
 Danaides 2 1 5
 Danaus 2 1 4 3
 Dardania 3 12 1 3
 Dardanus 3 12 1
 Dardanus urbs 3 12 1 3
 Dascylus 2 5 9 5
 Daulia 3 14 8 4
 Deianira Nereis 1 2 7
 Deianira Oenei f. 1 8 1; 2 7 5
 Deicoon 2 4 11 6, 7 8 8
 Deidamia 3 13 8 2
 Deimachus Enaretus p. 1 7 3 3
 Deimachus Nelei f. 1 9 9
 Deion Aeoli f. 1 7 3 3, 9 4
 Deioptes 3 12 5 9
 Deiphobus Hippolyti f. 2 6 2 3
 Deiphobus Priami f. 3 12 5 7
 Deiphontes 2 8 5 3
 Deipyle 1 8 5 3, 9 13 2; 3 6 1 4
 Deliaes 2 3 1
 Delphicum oraculum 1 4 1 3, 9 1
 3; 2 4 12 2, 6 2 3; 3 4 1, 5 7 4
 Delphyne 1 6 3 9
 Delos ins. 1 4 3
 Demaratus 1 9 19 4
 Democoon 3 12 5 9
 Demonice 1 7 7 2
 Demophon 1 5 1 4
 Dercynus 2 5 10 8
 Dero 1 2 7
 Deucalion Minois f. 3 1 2 4
 Deucalion Promethei f. 1 7 2; 3
 8 2 1, 14 5 1
 Dexamenus 2 5 5 6
 Dexithea 3 1 2 5
 Diana 1 4 1 2, 8 2 2, 9 15 2; 2 5 3
 Dice 1 3 1
 Dicte mons 1 1 6
 Dictys 1 9 6; 2 4 1 3 et 3 6
 Dino 2 4 2 3
 Diocorystes 2 1 5 4
 Diogenia 3 15 1 2
 Diomede Lapithae f. 3 10 3 2
 Diomede Xuthi f. 1 9 4
 Diomedes Thrax 2 5 8
 Diomedes Tydei f. 1 3 4, 1 8 5
 3 et 6 2; 3 7 2 3, 10 8 1
 Dione Caeli f. 1 1 3
 Dione Nereis 1 2 7
 Dionysius 1 9 19 4
 Dioscuri 3 10 3 5, 11 2 4
 Dioxippe 2 1 5 8
 Dirce 3 5 5 8
 Dodonaea fagus 1 9 16 6
 Doliche ins. 2 6 3 3
 Doliones 1 9 18
 Dolopes 3 13 8 3
 Dorceus 3 10 5
 Dorienses 1 7 3 2; 2 7 7 2
 Dorion Danai f. 2 1 5 5
 Doris Oceani f. 1 2 2
 Dorus Apollinis f. 1 7 6
 Dorus Hellenis f. 1 7 3
 Doryclus 3 12 5 8
 Dotis 3 5 5 3
 Doto 1 2 7
 draco Martis f. 1 9 23 11; 3 4 1 3
 draco Typhonis f. 2 5 11 2
 Dryas Aegypti f. 2 1 5 7

- Dryas Lycurgi f. 3 5 1 4
 Dryas Lycurgi p. 3 5 1 3
 Dryas Martis f. 1 8 2 3
 Dryopes 2 7 7 1 et 3
 Dryops 3 12 5 8
 Dulichium 2 5 5 6
 Dymas Aegimii f. 2 8 3 5
 Dymas Hecubae p. 3 12 5 2
 Dynamene 1 2 7
 Dynastes 2 7 8 5

 Ecbasus 2 1 2
 Echedorus fl. 2 5 11 3
 Echemon 3 12 5 9
 Echemus 3 10 6
 Echephron Nestoris f. 1 9 9 3
 Echephron Priami f. 3 12 5 9
 Echidna 2 1 2 3, 3 1 4, 5 10 3 et 11 2
 Echinades ins. 1 9 21 7; 2 4 5 2
 Echion 3 4 1 5 et 2 4
 Edoni 3 5 1 3
 Eetion 3 12 6
 Eione 1 2 7
 Elachia 2 7 8 6
 Elaeus 2 5 2 5
 Elara 1 4 1 4
 Elatonus 3 6 8 4
 Elatus Arcadis f. 3 9 1
 Elatus centaurus 2 5 4 4
 Elatus Polyphemi p. 1 9 16 9
 Electra Atlantis f. 3 10 1
 Electra Danai f. 2 1 5 7
 Electra Oceani f. 1 2 2
 Electrae portae 3 6 6
 Electryon 2 4 5
 Elephantis 2 1 5 3
 Elephenor 3 10 8 2
 Eleusin heros 1 5 2
 Eleusinia sacra 2 5 12 2
 Eleusinii 1 5 1 3; 3 15 4 3
 Eleusis 1 5 1; 2 5 12 2
 Eleuther 3 10 1 2
 Eleutheræ 3 5 5 7
 Elienses 2 7 2 2 et 4
 Elis 1 7 5, 9 7; 2 7 2 4
 Elymi 2 5 10 9
 Elysii campi 3 5 4 2

 Emathion 2 5 11 9; 3 12 4
 Enarete 1 7 3 3
 Enarophorus 3 10 5
 Enceladus Aegypti f. 2 1 5 3
 Enceladus gigas 1 6 2 2
 Enchelienses 3 5 4
 Endeis 3 12 6 7
 Endymion 1 7 5
 Enipeus fl. 1 9 8
 Entelides 2 7 8 3
 Enyo 2 4 2 3
 Eone 2 7 8 5
 Epaphus 2 13 6
 Ephesus 2 6 2
 Ephialtes gigas 1 6 2 2
 Ephialtes Neptuni f. 1 7 4 2
 Ephyra Corinthus 1 9 3
 Ephyra Thesprotorum urbs 2 7 6
 Epicaste Augeae f. 1 7 7 2; 2 7 8 9
 Epicaste Calydonis f. 1 7 7
 Epicaste s. Iocaste 3 5 7 2
 Epidaurus Argi f. 2 1 2
 Epidaurus 3 16 1 2
 Epidauri 1 9 9
 Epigoni 1 9 13 2; 3 7 2
 Epilais 2 7 8 2
 Epimetheus 1 2 3, 1 7 2
 Epirus 3 7 7
 Epistrophus 3 10 8 2
 Epochus 3 9 2
 Epopeus 1 7 4 2; 3 5 5 5
 Erasippus 2 7 8 7
 Erato Musa 1 3 1 2
 Erato Nereis 1 2 7
 Erato Thespii f. 2 7 8 5
 Erechtheum fretum 3 14 1 2
 Erechtheus 3 14 8
 Erginus Clymeni f. 2 4 11
 Erginus Neptuni f. 1 9 16 9
 Erichthonius Dardani f. 3 12 2
 Erichthonius Vulcani f. 3 14 6
 Eridanus fl. 1 9 24 4; 2 5 11 3
 Erigone 3 14 7 3
 Erimanthus aper 2 5 4
 Erimanthus mons 2 5 4
 Erinyes 1 1 4; 3 7 5 3
 Eriphyle 1 9 13; 3 6 2 2 et 7 5 1

- Erysichthon 3 14 1 3 et 2 1
 Erythia Hesperis 2 5 11 2
 Erythia ins. 1 6 3; 2 5 10
 Erythras 2 7 8 4
 Erythrius 1 9 2 3
 Eryx 2 5 10 9
 Eteocles 3 5 8 7
 Eteoclus 3 6 3 2
 Ethodaia 3 5 6
 Euadne Argi uxor 2 1 2
 Euadne Capanei uxor 3 7 1 3
 Euaemon Eurypyli p. 3 10 8 3
 Euaemon Lycaonis f. 3 8 1 2
 Euagoras Nelei f. 1 9 9
 Euagoras Priami f. 3 12 5 8
 Euagore 1 2 7
 Euander 3 12 5 8
 Euboea Thespii f. 2 7 8 4
 Euboea 1 9 26 6; 2 6 2; 3 5 5 3
 Eubote 2 7 8 2
 Euchenor 2 1 5 4
 Eucrate 1 2 7
 Endore 1 2 7
 Euenus 1 7 7 2
 Euenus fl. 1 7 8; 2 5 4 6, 7 6 4
 Eueres Herculis f. 2 7 8 10
 Eueres Pterelai f. 2 4 5 3 et 6 2
 Eueres Tiresiae p. 3 6 7
 Euippae Danaï f. 2 1 5 5 et 7
 Euippus 1 7 10
 Eulimene 1 2 7
 Eumedes 1 8 5 2
 Eumelus Admeti f. 3 10 8 2
 Eumelus poeta 3 8 2 2, 9 1 1, 11
 1 1; 3 10 8 2
 Eumenidum lucus 3 5 9 2
 Eumetes 3 8 1 3
 Eumides 2 7 8
 Eumolpe 1 2 7
 Eumolpus 2 5 12 2; 3 15 4
 Euneus 1 9 17 2
 Eunice 1 2 7
 Eunomia 1 3 1
 Eunomus 2 7 6 2
 Eupalamus 3 15 5 1 et 8 6
 Euphemus 1 9 16 8
 Euphrosyne 1 3 1 2
 Eupinytus 3 5 6
 Euripides 2 1 4 4; 3 6 8 2, 7 7
 2, 9 2 8
 Europa Agenoris f. 3 1 1 2
 Europa Danaï uxor 2 1 5 3
 Euroias 3 10 3
 Euroto 2 1 5 7
 Euryale Gorgo 2 4 2 7
 Euryale Orionis m. 1 4 3 2
 Euryalus Mecistei f. 1 9 13, 9 16
 9; 3 7 2 3
 Euryalus Melanis f. 1 8 5 2
 Eurybia Ponti f. 1 2 2 et 6
 Eurybia Thespii f. 2 7 8 2
 Eurybius Eurysthei f. 2 8 1 2
 Eurybius Nelei f. 1 9 9
 Eurycapyx 2 7 8 2
 Eurydamas 2 1 5 5
 Eurydice Adrasti f. 3 12 3 8
 Eurydice Danaï f. 2 1 5 7
 Eurydice Lacedaemonis f. 2 2 2;
 3 10 3
 Eurydice Lycurgi uxor 1 9 14; 3 6 4
 Eurydice Orphei uxor 1 3 2 2
 Eurygania 3 5 8 8
 Eurylochus 2 1 5 7
 Eurymede 1 9 3
 Eurymedon 2 5 9 3; 3 1 2 5
 Eurymenes 1 9 9
 Eurynome Asopi mater 3 12 6 4
 Eurynome Lycurgi uxor 3 9 2
 Eurynome Oceani f. 1 2 2
 Euryope 2 7 8 6
 Euryppyle 2 7 8 5
 Euryppylus Euaemonis f. 3 10 8 3
 Euryppylus Herculis f. 2 7 8 2
 Euryppylus Neptuni f. 2 7 2
 Euryppylus Temeni f. 2 8 5 3
 Euryppylus Thestii f. 1 7 10
 Eurysthenes 2 8 2 7
 Eurystheus 2 4 5 5; 3 9 2
 Euryte Halirrhothii mater 3 14 2 2
 Euryte Hippodamantis f. 1 7 10 2
 Eurytele Thespii f. 2 7 8 7
 Eurythemis Thestii uxor 1 7 10
 Eurytion s. Eurytus Actoris f.
 Eurytion centaurus 2 5 4 6 et 5 6

- Eurytion Geryonis bubuleus 25 10 3
 Eurytus Actoris f. 1 8 2 4; 2 7 2
 2; 3 13 1
 Eurytus gigas 1 6 2 2
 Eurytus Hippocoontis f. 3 10 5
 Eurytus Ioles p. 2 6 1, 7 7 5
 Eurytus Mercurii f. 1 9 16 8
 Euterpe 1 31 2
 Eutiches 3 10 5
 Euxanthius 3 1 2 5
 Exole 2 7 8 4

 Gadira 2 5 10
 Galatea 1 2 7
 Ganymedes 2 5 9 12; 3 12 2 2
 Gelanor 2 1 4 6
 Genetor 3 8 1 3
 Geraestus Cyclops 3 15 8 3
 Gerenii 1 9 9 3; 2 7 3
 Geryones 2 4 2 9, 5 10
 Gigantes 1 6
 Glauce Creontis f. 1 9 28
 Glauce Cychrei f. 3 12 6 7
 Glauce Danaï f. 2 1 5 4
 Glaucippe 2 1 5 7
 Glaucanome 1 2 7
 Glaucus Minois f. 3 1 2 4, 3 1 1,
 10 3 10
 Glaucus Priami f. 3 12 5 8
 Glaucus Sisyphi f. 1 9 3
 Glenus 2 7 8 8
 Gorge Danaï f. 2 1 5 4
 Gorge Oeuei f. 1 8 1 et 5
 Gorgon 2 4 2 2. eius cincinnus 2
 7 3 5, sanguis 3 10 3 9
 Gorgones 1 2 6; 2 1 5 8, 4 2 3
 Gorgophone Danaï f. 1 9 5; 2 1
 5 2 et 3; 3 10 3 3
 Gorgophone Persei f. 2 4 5
 Gorgophonus 2 4 5 4
 Gorgyra 1 5 3
 Gorgythion 3 12 5 8
 Graeci 1 7 3
 Gratiae 1 3 2 1; 3 15 7 4
 Guneus 2 4 5 2
 Gyes centimanus 1 1 1

 Haemon Creontis f. 3 5 8 5
 Haemon Lycaonis f. 3 8 1 3
 Haemonius 2 7 5 2
 Haemus 1 6 3 11; 2 1 3 5
 Hagnias 1 9 16 7
 Halia 1 2 7
 Halimede 1 2 7
 Halipherus 3 8 1 3
 Halirrhochius 3 14 2 2
 Halocrates 2 7 8 5
 Hamadryades 2 1 5 4
 Harmonia 3 4 2 2
 Harpalens 3 8 1 3
 Harpalycus 3 8 1 3
 Harpyiae 1 2 6, 9 21 3
 Harpys fl. 1 9 21 6
 Hebe 1 3 1; 2 7 7 12
 Hecate 1 2 4, 6 2 2
 Hector 3 12 5 2
 Hecuba 3 12 5 2
 Helena 3 10 7
 Helenus 3 12 5 7
 Heleus 2 4 5 1 et 7 3
 Heliconis 2 7 8 6
 Helix 3 8 1 2
 Helle 1 9 1
 Hellen 1 7 2 6
 Hellespontus 1 9 1 5
 Helos-urbs 2 4 7 3
 Hephaestina 2 1 5 9
 Heraclea 2 5 9 6
 Heraclidae 2 7 8
 Heraeus 3 8 1 3
 Hercules 1 3 5, 6 7, 7 1 2, 9 15
 3, 9 16 7, 9 19; 2 4 8 3
 Hermione 3 11 1
 Hermionenses 1 5 1
 Hermus 2 1 5 7
 Herodorus 1 9 19 3; 3 5 6 2
 Herse Cecropis f. 3 14 2
 Herse Danaï uxor 2 1 5 9
 Hesiodus 1 8 4, 9 21 7; 2 1 1 7
 et 3 1, 2 2 2, 3 1 6, 4 2 7; 3
 5 6 2, 6 7 5, 8 1 1 et 2 2, 9
 1 8, 14 4 2
 Hesione Laomedontis f. 3 12 7 3;
 2 5 9 11, 6 4 4; 3 12 3 8

- Hesione Nauplii uxor 2 1 5 14
 Hesperia 2 5 11 2
 Hesperides 2 5 11
 Hestiaea urbs 3 7 3 4
 Hesychia 2 7 8 6
 Hicetaon 3 12 3 8
 Hierax 2 1 3 4
 Hieromneme 3 12 2 3
 Hilaira 3 10 3 5, 11 2 2
 Hippalmus 1 9 16 9
 Hippasus Actoris p. 1 9 16 8
 Hippasus Ceycis f. 2 7 7 6
 Hippeus 2 7 8
 Hippocoon 2 7 3 2; 3 10 4 3. et
 5 1
 Hippocorystes Aegypti f. 2 1 5 9
 Hippocorystes Hippocoontis f. 3
 10 5
 Hippocrates 2 7 8 7
 Hippodamas Acheloi f. 1 7 3 4
 Hippodamas Priami f. 3 12 5 8
 Hippodamia Oenomai f. 2 4 2
 Hippodamiae duo Danaï f. 2 1 5 4
 Hippodice 2 1 5 9
 Hippodromus 2 7 8 3
 Hippolyte 2 5 9
 Hippolytus Aegypti f. 2 1 5 4
 Hippolytus Deiphobi p. 2 6 2 3
 Hippolytus gigas 1 6 2 5
 Hippolytus Thesei f. 3 10 3 10
 Hippomedon 3 6 3 1
 Hippomedusa 2 1 5 4
 Hippomenes Megarei f. 3 9 2 7
 Hippomenes Megarei p. 3 15 8
 Hipponoe 1 2 7
 Hipponome 2 4 5 2
 Hipponous Capanei et Periboëae p.
 1 8 4; 3 6 3
 Hipponous Priami f. 3 12 5 7
 Hippostratus 1 8 4
 Hippotes 2 8 3 2
 Hippothoe Mestoris f. 2 4 5 2
 Hippothoe Nereis 1 2 7
 Hippothoe Peliae f. 1 9 10
 Hippothous Aegypti f. 2 1 5 4
 Hippothous Hippocoontis f. 3 10 5
 Hippothous Priami f. 3 12 5 8
 Hippozyx 2 7 8 7
 Homerus 1 3 5; 2 2 1 3, 3 1 6;
 3 1 1 5, 5 6 2
 Homolippus 2 7 8 4
 Homoloides portae 3 6 6
 Hoples 3 15 6
 Hopless 1 7 4 2; 3 8. 1 2
 Horae 1 3 1
 Horus 3 8 1 2
 Hyacinthi filiae 3 15 8 3
 Hyacinthus Amyclae f. 3 10 3 2
 Hyacinthus Pieri f. 1 3 3; 3 15
 8 4
 Hyades 3 4 3 7
 hydra 2 5 2
 Hylaeus centaurus 3 9 2 2
 Hylas 1 9 19
 Hyleus 1 8 2 6
 Hyllus 2 7 7 11, 8 1 3 et 2 3
 Hymenaeus 3 10 3 10
 Hyperbius 2 1 5 9
 Hyperborei 1 4 5; 2 5 11 2 et 11
 Hyperenor Neptuni f. 3 10 1 2
 Hyperenor Spartus 3 4 1 5
 Hyperion Caeli f. 1 1 3
 Hyperion Priami f. 3 12 5 9
 Hyperipte 2 1 5 9
 Hyperlaus 1 8 5 2
 Hypermestra Danaï f. 2 1 5 2 et
 3 et 10
 Hypermnestra Thestii f. 1 7 10
 Hyperochus 3 12 5 9
 Hyperphas 3 5 8 8
 Hypseus 1 9 2 3
 Hypsipyle 1 9 17; 3 6 4
 Hypsistae portae 3 6 6
 Hyria 3 5 5 3
 Hyrienses 3 14 3
 Hyrieus 3 10 12
 Hyrnetho 2 8 5 3
 Hyrtacus 3 12 5 2
 Ialmenus 1 9 16 9; 3 10 8 2
 Iambe 1 5 1 3
 Iapetus 1 1 3 et 2 3
 Iardanus Lydus 2 6 3
 Iasion 3 12 1

- Jason 1 8 2 4, 9 16
 Iasus Lycurgi f. 3 9 2
 Iberia 2 5 10 9
 Icaria 2 6 3 3; 3 5 3
 Icarion 3 10 4 3 et 5 1
 Icarus 1 9 5; 3 10 3 3, 14 7 1
 Icarus 2 6 3 3
 Ida mons 3 12 6 2
 Idaea Dardani f. 3 15 2 2
 Idaea nympha 3 12 1 2
 Idas Aegypti f. 2 1 5 9
 Idas Apharei f. 1 7 8, 8 2 3, 9
 16 8; 3 10 3 4, 11 2 3
 Ide nympha 1 1 6
 Idmon Aegypti f. 2 1 5 8
 Idmon Argonauta 1 9 23
 Idomene 1 9 11 2; 2 2 2 4
 Idomeneus Deucalionis f. 3 3 1
 Idomeneus Priami f. 3 12 5 9
 Idyia 1 9 23 5; 2 4 5 5
 Ilissus fl. 3 15 2
 Hithyia 1 3 1
 Ilium 2 6 4; 3 12 3 2
 Illyricum 1 9 25 3; 2 1 3 5, 5
 11 3
 Illyrii 3 5 4
 Illyrius 3 5 4 2
 Ilus Dardani f. 3 12 2
 Ilus Trois f. 3 12 2 2
 Imbrus 2 1 5 7
 Imeusimus 3 10 6
 Inachus 2 1 1 2
 Inachus fl. 2 1 1 2
 Indi 1 9 28 4; 3 5 1 2
 India 3 5 2
 Ino 1 9 1; 3 4 2 4
 insulae beatorum 3 10 1 2
 Io 2 1 3
 Iobates 2 2 1 3
 Iocaste 3 5 7—9
 Iolaus 2 4 11 6, 5 2 2, 6 1
 Iolcus 1 8 2 4, 9 11 et 16
 Iole 2 6 1
 Ion 1 7 3 2
 Ione 1 2 7
 Ionius sinus 2 1 3 5; 2 5 10 10
 Iphianassa Endymionis uxor 1 7 6
 Iphianassa Proeti f. 2 2 2
 Iphicles 1 8 2 4; 2 4 8 3, 7 3 6
 Iphiclus Phylaci f. 1 9 12
 Iphiclus Thestii f. 1 7 10, 9 16 9
 Iphimedia 1 7 4 2
 Iphimedon 2 8 1 2
 Iphimedusa 2 1 5 4
 Iphinoe 2 2 2 8
 Iphis Alectoris f. 3 6 2 2
 Iphis Thespii f. 2 7 8 4
 Iphitus 2 5 1 5
 Iphitus Euryti f. 2 6 1 2
 Iphitus Nauboli f. 1 9 16 9
 Irene 1 3 1
 Iris 1 2 6
 Ischys 3 10 3 6
 Isis 2 1 3 8
 Ismarus Astaci f. 3 6 8 2
 Ismarus Eumolpi f. 3 15 4 2
 Ismene Asopi f. 2 1 3
 Ismene Oedipi f. 3 5 8 8
 Ismenus Amphionis f. 3 5 6
 Ismenus Asopi f. 3 12 6 4
 Ister Aegypti f. 2 1 5 4
 Isthmias 2 6 2 4
 Isthmici Iudi 3 4 3 6
 Isthmus 1 7 2 4, 9 27 3; 2 5 7
 4, 6 3 4; 3 16 2
 Italia 2 5 10 9
 Iton urbs 2 7 7 4
 Itys 3 14 8 2
 Iuno 1 1 5, 3 5, 9 16 4 et 25 2;
 2 2 2 2, 5 9 7 et 10 11; 3 5
 8 1 *ἀργαία* 1 9 28 3
 Iuppiter 1 1 6 . . .
 Ixion 1 8 2 4
 Labdacus 3 5 5, 14 8 1
 Labyrinthus 3 1 4 4, 15 8 6 et
 9 2
 Lacedaemon 1 8 2 4; 2 2 2, 7 3
 2, 8 4; 3 10 3
 Lachesis 1 3 1
 Laconica 3 10 3 et 5; 2 7 3
 Ladon fl. 3 12 6 4; 2 5 2
 Laertes 1 9 16 8
 Laius 3 5 5, 15 7 3

- Lampus 2 1 5 8; 3 12 3 8
 Laodamas 3 7 3
 Laodamia 3 1 1 3
 Laodice Cinyrae f. 3 9 1
 Laodice Priami f. 3 12 5 6
 Laodocus Apollinis f. 1 7 6
 Laodocus Priami f. 3 12 5 9
 Laodocus iaculo victor 3 6 4 4
 Laogoras 2 7 7 3
 Laogore 3 14 3 2
 Laomedon Herculis f. 2 7 8 2
 Laomedon Ili f. 2 5 9 9, 6 4 2;
 3 12 3 8
 Laomenes 2 7 8 3
 Laonome 2 4 5 2
 Laophonte 1 7 7
 Laothoe 2 7 8 4
 Lapitha 3 10 3 2
 Lapithae 2 5 4 4, 7 7 2
 Larisa urbs 1 8 2 4
 Larisaei 2 4 4 2
 Latona 1 2 2, 1 4 2; 3 5 6 3,
 10 4 2
 Leades 3 6 8 2
 Leanira 3 9 1
 Learchus 1 9 1; 3 4 3 5
 Leda 1 7 10; 3 10 5 2
 Leitus Alectoris f. 3 10 8 2
 Leitus Penelei p. 1 9 16 9
 Lelex 3 10 3
 Lemniae 3 6 4 2
 Lemnus ins. 1 3 5, 9 17
 leo Cithaeronius 2 4 9 5, Nemaeus
 2 5 1
 Leon 3 8 1 3
 Leonteus 3 10 8 3
 Lerna 2 1 4 8 et 11
 Lernaea hydra 2 5 2
 Leucippe 3 12 3 8
 Lencippus Herculis f. 2 7 8 7
 Lencippus Perieris f. 1 9 5; 3 10
 3 3
 Leucon 1 9 2 3
 Leucones 2 7 8 5
 Leucopeus 1 7 10 2
 Leucothea 3 4 3 6
 Libye 2 1 4
 Lichas 2 7 7 9
 Licymnius 2 4 5 4 et 6 2, 8 2 2.
 eius f. 2 7 3 2
 Ligyes 1 9 24 5
 Ligyro 3 13 6 3
 Lilybaeum 1 9 25
 Limnorea 1 2 7
 Lindia Minerva 2 1 4 6
 Lindiorum portus 2 5 11 8
 Linus Lycaonis f. 3 8 1 3
 Linus Oeagri f. 1 3 2; 2 4 9
 Lixus 2 1 5 7
 Locri Epicnemidii 2 7 7 5
 Locris 1 9 26 6
 Locrus 2 5 8 3
 Lucifer 1 7 4
 Luna 1 2 2, 1 7 5
 Lusia 3 15 8 3
 Lycaon Pelasgi f. 3 8 1
 Lycaon Priami f. 3 12 5 8
 Lycia 2 2 1 3; 3 1 2 2
 Lycii 2 2 1 3
 Lycius Herculis f. 2 7 8 7
 Lycius Lycaonis f. 3 8 1 3
 Lycomedes 3 13 8 2
 Lycon 3 10 5
 Lycopoeus 1 8 6
 Lycormas fl. 1 7 8
 Lycurgus Alei f. 3 9 1 2
 Lycurgus Dryantis f. 3 5 1 3
 Lycurgus Herculis f. 2 7 8 7
 Lycurgus Pheretis f. 1 9 14; 3
 6 4
 Lycurgus Pronactis f. 1 9 13 2;
 3 10 3 10
 Lycus Aegypti f. 2 1 5 3
 Lycus Dascyli f. 1 9 23; 2 5 9 5
 Lycus Hyriei f. 3 5 5 2
 Lycus Neptuni f. 3 10 1 2
 Lycus Pandionis f. 3 15 5 4
 Lydi 2 6 3
 Lynceus Aegypti f. 2 1 5 2 et 3
 Lynceus Apharei f. 1 8 2 3, 9 16
 8; 3 10 3 4, 11 2 3
 Lynceus Herculis f. 2 7 8 5
 Lynceus canis 3 4 4 5
 Lyrus 3 12 2 3

- Lyse 2 7 8
 Lysianassa Epaphi f. 2 5 11 6
 Lysianassa Nereis 1 2 7
 Lysidice Pelopis f. 2 4 5 2
 Lysidice Thespii f. 2 7 8 3
 Lysimache Abantis f. 1 9 13
 Lysimache Priami f. 3 12 5 9
 Lysinomus 2 4 5 4
 Lysippe Proeti f. 2 2 2
 Lysippe Thespii f. 2 7 8 7
 Lysithous 3 12 5 8

 Macareus 3 8 1 2
 Macednus 3 8 1 2
 Machaon 3 10 8 3
 Maenades 1 3 2 3
 Maenalus Atalantes p. 3 9 2 7
 Maenalus Lycaonis f. 3 8 1 2
 Maeon 3 6 5 2
 Maera 3 14 7 3
 Magnes Aeoli f. 1 7 3 3, 9 6
 Magnes Pieri p. 1 3 3
 Maia Arcadis nutrix 3 8 2 5
 Maia Atlantis f. 3 10 1 et 2
 Malea 2 5 4 3
 Mantineus 2 2 1
 Mantinous 3 8 1 3
 Manto 3 7 4 et 7 2
 Marathon 2 5 7 4
 Marathonius taurus 2 5 7 4; 3 15
 7 3
 Mariandyni 1 9 23
 Marpessa 1 7 8
 Mars 1 3 1; 2 5 11 3
 Marse 2 7 8 7
 Marsyas 1 4 2
 Martius fons 3 4 1 3
 Mecisteus Lycaonis f. 3 8 2
 Mecisteus Talai f. 1 9 13; 3 6
 2 2
 Medea 1 9 23 4
 Medesicaste Priami f. 3 12 5 9
 Media 1 9 28 4
 Medus 1 9 28 4
 Medusa Gorgo 2 3 2, 4 2 7, 5
 12 4
 Medusa Priami f. 3 12 5 9

 Medusa Stheneli f. 2 4 5 5
 Megaera 1 1 4
 Megamede 2 4 10
 Meganira 3 9 1
 Megapenthes Menelai f. 3 11 1
 Megapenthes Proeti f. 2 2 2 8, 4
 4 3
 Megara 2 4 11 6 et 12 1, 6 1; 3
 15 5 2 et 8 1
 Megara urbs 3 15 5 2
 Megareus 3 15 8
 Meges 3 10 8 2
 Megessares 3 14 3
 Melampodes 2 1 4 4
 Melampus 1 9 11 2; 2 2 2 4
 Melanion 3 6 3 2, 9 2 1 et 6
 Melanippus Agrii f. 1 8 6; 3 6 8 3
 Melanippus Priami f. 3 12 5 8
 Melantii scopuli 1 9 26
 Melas Licymuii f. 2 7 7 6
 Melas Phrixi f. 1 9 1 7
 Melas Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
 5 2
 Meleager 1 8 2, 9 16 8; 2 5 12 4
 Melesagoras 3 10 3 12
 Melia nympha 2 5 4
 Melia Oceani f. 2 1 1 2
 Meliboea Amphionis f. 3 5 6 4
 Meliboea Oceani f. 3 8 1
 Melicertes 1 9 1; 3 4 3 5
 Melienses 2 7 7 5
 Meline 2 7 8 2
 Melisseus 1 1 6
 Melite 1 2 7
 Melius 3 12 5 9
 Melpomene 1 3 1 2
 Memnon 3 12 3 4
 Memphis Danaï uxor 2 1 5 6
 Memphis Epaphi uxor 2 1 4
 Memphis urbs 2 1 4
 Menachus 2 1 3 5
 Menalces 2 1 5 8
 Menelaus Atrei f. 3 10 8 3
 Menelaus Plisthenis f. 3 2 2
 Menestheus 3 10 8 2
 Menesthius 3 13 4
 Menippis 2 7 8 3

- Menoecus Creontis p. 3 5 8
 Menoecus Creontis f. 3 6 7 7
 Menoetes bubulcus 2 5 10 6
 Menoetes Ceuthonymi f. 2 5 12 7
 Menoetius Actoris f. 1 9 16 8
 Menoetius Iapeti f. 1 2 3
 Mentor Eurysthei f. 2 8 1 2
 Mentor Herculis f. 2 7 8 5
 Mercurius 3 10 2
 Mermerus Iasonis f. 1 9 28 2
 Merope Atlantis f. 1 9 3; 3 10 1
 Merope Cresphontis uxor 2 8 5 5
 Merope Oenopionis f. 1 4 3 2
 Merops 3 12 5 1 et 3
 Messene 1 7 9, 8 2 4, 9 5 et 9;
 2 8 4
 Mestor Persei f. 2 4 5
 Mestor Priami f. 3 12 5 8
 Mestor Pterelai f. 2 4 5 3
 Meta 3 15 6
 Metanira 1 5 1 4
 Metharme 3 14 3 2
 Metiadusa 3 15 5
 Metion 3 15 1 2 et 5 2 et 8 6.
 Metionidae 3 15 6
 Metis 1 2 1 et 2, 3 6
 Metope Ladonis f. 3 12 6 4
 Metope Sangarii uxor 3 12 5 2
 Midea 2 4 5 4
 Midea urbs 2 4 4 4 et 6 5
 Miletus 3 1 2
 Miletus urbs 3 1 2 2
 Minerva 1 3 6; 2 1 5 11, 4 2 3
 et 3 7, 5 11 13; 3 6 7 2 et 8
 3, 12 3 4, 14 1 2, 6 1
 Minos 2 5 7; 3 1 1 3, 15 1 4 et
 7 4
 Minotaurus 3 1 4 3, 15 8 6
 Minyae 2 4 11 2
 Minyas 3 9 2 2
 Mnemosyne 1 1 3
 Mnesileos 3 11 2 2
 Mnesimache 2 5 5 6
 Mnestra 2 1 5 5
 Molione 2 6 2 2
 Molionidae 2 6 2 3
 Molorchus 2 5 1
 Molossus canis 2 7-3 3
 Molus Deucalionis f. 3 3 1
 Molus Martis f. 1 7 7 2
 Musae 1 3 1 2; 3 5 8 2
 Mycenae 2 4 4 4
 Mycenaeus lucus 2 1 3 4
 Mygdon 2 5 9 6
 Mynes 3 14 5
 Myrmidon 1 7 3 4
 Myrrha v. Smyrna
 Mysia 1 9 19 2; 3 9 1 4
 mysteria Bacchi v. Bacchus
 Naubolus 1 9 16 9
 Naupactica 3 10 3 12
 Naupactus 2 8 2 7
 Nauplius 2 1 5 13, 7 4 3; 3
 2 2
 Nausimedon 2 1 5 14
 Nausithoe 1 2 7
 Naxus ins. 1 7 4 4
 Neaera Amphionis f. 3 5 6
 Neaera Euadnes m. 2 1 2
 Neaera Perei f. 3 9 1 2
 Nebrophonus 1 9 17 2
 Neleus 1 9 8 2; 2 6 1 et 7 3
 Nelo 2 1 5 5
 Nemea 1 9 14; 2 4 11 9; 3 6 4
 Nemei ludi 3 6 4 5
 Nemeus leo 2 5 1
 Nemesis 3 10 7 2
 Neomeris 1 2 7
 Neoptolemus 3 13 8 2
 Nephalion 2 5 9 3; 3 2 1 5
 Nephele 1 9 1
 Nephus 2 7 8 7
 Neptunus 1 1 5, 9 8; 3 1 3 2,
 14 1 2
 Nereides 1 2 7, 9 25 2; 2 4 3 2
 Nereus 1 2 6
 Nesaea 1 2 7
 Nessus 2 5 4-6, 7 6 4
 Nestor 1 9 9; 2 7 3
 Nice Pallantis f. 1 2 4
 Nice Thespii f. 2 7 8 4
 Nicippe Pelopis f. 2 4 5 5

- Nicippe Theopii f. 2 7 8 6
 Nicodromus 2 7 8 4
 Nicostratus 3 11 1
 Nicothoe 1 9 21 6
 Nilus fl. 2 1 3 6 et 4 1
 Niobe Phoronei f. 2 1 1 3
 Niobe Tantalii f. 3 5 6
 Nireus Neptuni f. 1 7 4 2
 Nisus 3 15 5 4 et 8 1
 Nisyron 1 6 2 4
 Νόστροι 2 1 4 14
 Nycteis 3 5 5
 Nycteus Callistus p. 3 8 2 2
 Nycteus Hyriei f. 3 10 1 3
 Nycteus Nycteidis p. 3 5 5
 Nyctimus 3 8 1 2 et 6
 Nyseides nymphae 3 4 3 7
 Nysa 1 6 3 10; 3 4 3 7
- Ocalea Abantis uxor 2 2 1
 Ocalea urbs 2 4 11 8
 Oceanides 1 2 2
 Oceanus 1 1 3 et 4, 1 2 1
 Ocypete Danai f. 2 1 5 8
 Ocypete harpyia 1 9 21 7
 Ocypete Thaumantis f. 1 2 6
 Ocypode 1 9 21 7
 Ocythoe 1 9 21 7
 Oeager 1 3 2
 Oeax 2 1 5 14; 3 2 2
 Oebalus 3 10 3 4 et 4 3
 Oechalia 2 6 1, 7 7 5
 Oedipus 3 5 7 3
 Oeme 2 1 5 9
 Oeneus Aegypti f. 2 1 5 8
 Oeneus Porthaonis f. 1 7 10 2, 8
 4—6
 Oenoe 1 8 6 3; 2 5 3
 Oenomaus 3 10 1 2
 Oeuone 3 12 6
 Oenone ins. 3 12 6 6
 Oenopion 1 4 3 2
 Oestrobles 2 7 8 6
 Oeta mons 2 7 7 11
 Ogygia 3 5 6
 Ogygiae portae 3 6 6
 Oicles 1 8 2 4; 2 6 4 et 7 5 2
- Oileus 3 10 8 2
 Olenias 1 8 5 2
 Olenus 1 8 4; 2 5 5 6
 Olympicum certamen 2 6 2 5
 Olympus m. 1 7 4 3; 2 5 8 4
 Olympus Herculis f. 2 7 8 4
 Olympus Marsyae p. 1 4 2
 Olympusa 2 7 8 5
 Omphale 2 6 3
 Oncaea porta 3 6 6
 Onchestus 1 8 6; 3 15 8
 Onchestus urbs 2 4 11 2
 Onesippus 2 7 8 3
 Onites 2 7 8 8
 Opheltes 1 9 14; 3 6 4
 Opis 1 4 5
 Opus 2 5 8 3; 3 13 8 4
 Orchomenus Arcas 3 8 1 3
 Orchomenus Phocensis 1 4 1 4
 Orchomenus urbs 2 4 11 3
 Orestes Acheloi f. 1 7 3 4
 Oria 2 7 8 3
 Orion 1 4 3
 Orithyia 3 15 1 2
 Ormenium 2 7 7 4
 Orpheus 1 9 16 7 et 25 1
 Orphici 3 10 3 10
 Orsedice 3 14 3 2
 Orthaea 3 15 8 3
 Orthrus canis 2 5 10 3
 Ossa mons 1 7 4 3
 Otus 1 7 4 2
 Oxylus Andraemonis f. 2 8 3 4
 Oxylus Martis f. 1 7 7 2
 Oxyporus 3 14 3 2
- Palaemon v. Melicertes
 Palaemon Herculis f. 2 7 8 10
 Palaemon Vulcani f. 1 9 16 8
 Palamedes 2 1 5 14; 3 2 2
 Palladium 3 12 3 2
 Pallas Crii f. 1 2 2
 Pallas gigas 1 6 2 3
 Pallas Lycaonis f. 3 8 1 2
 Pallas Pandionis f. 3 15 5 4
 Pallas Tritonis f. 3 12 3 4
 Pallene 1 6 2

- Pammon 3 12 5 7
 Pamphylus 2 8 3 5
 Pan 1 4 1 3
 Panathenaea 3 14 6 6 et 15
 7 3
 Pandion Aegypti f. 2 1 5 9
 Pandion Cecropis f. 3 15 5
 Pandion Erichthonii f. 3 14 6 6
 Pandion Phinei f. 3 15 2 2
 Pandora 1 7 2
 Pandorus 3 15 1 2
 Pandrosium 3 14 1 2
 Pandrosus 3 14 6 4
 Pangaeus 3 5 1 5
 Panope Nereis 1 2 7
 Panope Thespii f. 2 7 8
 Panopeus 2 4 7 3
 Panyasis 1 5 2; 3 10 3 17, 14
 4 2
 Paphus urbs 3 14 3 2
 Parcae 1 3 1, 6 2 5 et 3 10, 8 2,
 9 15 2
 Paria nympa 3 1 2 5
 Paris 3 12 5 2 et 6 1
 Paros ins. 2 5 9 3; 3 15 7 4
 Parthenius mons 2 7 4 2
 Parthenopaeus Melanionis f. 3 6 3
 2, 9 2 7
 Parthenopaeus Talai f. 1 9 13
 Parthenope 2 7 8 10
 Pasiphae 1 9 1 6; 3 1 2 4 et 4
 1; 3 15 1 4
 Patro 2 7 8 2
 Patroclus Hercules f. 2 7 8 6
 Patroclus Menoetii f. 3 10 8 4
 Pedias 3 14 5
 Pegasus 2 3 2, 4 2 9
 Pelagon Asopi f. 3 12 6 4
 Pelagon Phocensis 3 4 2
 Pelasgi 1 9 18
 Pelasgiotis 2 4 4
 Pelasgus 2 1 1 5; 3 7 8
 Pelus 1 8 2 4, 9 16 7; 3 9 2 4,
 12 6 7, 13
 Pelias 1 9 8 2 et 16 1 et 27 1;
 3 9 2 4
 Pelion mons 1 7 4 3; 2 5 4 4;
 3 13 3 3 et 6 4
 Pelopia Amphionis f. 3 5 6
 Pelopia Cycni m. 2 7 7 4
 Pelopia Peliae f. 1 9 10
 Peloponnesus 1 7 2 4 et 3 2; 2 1
 1 3 et 4, 8 2
 Pelops 3 5 5 11, 12
 Pelops Eleus 2 5 1 5
 Pelor 3 4 1 5
 Peneleos Hippalmi f. 1 9 16 9; 3
 10 8 2
 Peneleos Leiti f. 3 10 8 2
 Penelope 3 10 6, 9 1
 Peneus fl. 2 5 5 3
 Pentheus 3 5 2
 Pephredo 2 4 2 3
 Perdix 3 15 9
 Pereus 3 9 1
 Pergamum 2 5 9 9
 Periapis 3 13 8 4
 Periboea Alcathoi f. 3 12 7 2
 Periboea Hipponoi f. 1 8 4
 Periboea nympa 3 10 6
 Periboea Polybi uxori 3 5 7 2
 Periclymenus Nelei f. 1 9 9, 9
 16 9
 Periclymenus Neptuni f. 2 7 3; 3
 6 8 2 et 4
 Perieres Aeoli f. 1 7 3 3, 9 5; 2
 4 5; 3 10 4 3
 Perieres Cynortae f. 3 10 3 3
 Perieres Menoecei auriga 2 4 11
 Perilaus 3 10 6
 Perimede Acheloi uxori 1 7 3 5
 Perimede Licymnii uxori 2 4 6 6
 Perimedes Eurysthei f. 2 8 1 2
 Periphas 2 1 5 8
 Periphetes 3 16 1 2
 Peristhenes 2 1 5 7
 Pero Asopi m. 3 12 6 4
 Pero Nelei f. 1 9 9 et 12
 Perseis 1 9 1 6; 3 1 2 4
 Perses Aetiae fr. 1 9 28 5
 Perses Crii f. 1 2 2
 Perses Persei f. 2 4 5

- Perseus Danaes f. 2 4 1
 Perseus Nestoris f. 1 9 9 3
 Persiae reges 2 4 5
 Peteos 3 10 8 2
 Peucetius 3 8 1 2
 Phaeaces 1 9 25 3
 Phaedimus 3 5 6
 Phaedra 3 1 2 5
 Phaëthon Tithoni f. 3 14 3
 Phalias 2 7 8 6
 Phantes 2 1 5 7
 Phanus 1 9 16 9
 Pharnace 3 14 3
 Phasis fl. 1 9 23 2
 Phassus 3 8 1 3
 Phegeus 3 7 5 2
 Pheneus 1 8 5 2
 Pherae 1 8 2 4, 9 14
 Pherecydes 1 5 2, 8 5 3, 9 19 3;
 2 1 3 3, 4 8 5, 7 5 2; 3 1 1
 7, 4 1 6 et 2 3, 6 7 3, 8 2 2,
 12 6 8
 Pheres Crethei f. 1 8 2 4, 9 11
 et 14
 Pheres Iasonis f. 1 9 28 2
 Pherusa Nereis 1 2 7
 Phiceus mons 3 5 8 2
 Philaemon 3 12 5 8
 Philammon 1 3 3
 Philocrates 3 13 8 5
 Philoctetes 3 10 8 3, 12 6 2
 Philolaus 2 5 9 3; 3 1 2 5
 Philomela 3 14 8
 Philonoe Iobatae f. 2 3 2 3
 Philonoe Tyndarei f. 3 10 6
 Philonomus 2 4 5 4
 Philyra Chironis m. 1 2 4
 Philyra Nauplii uxor 2 1 5 14
 Phineus Agenoris f. 1 9 21
 Phineus Beli f. 2 1 4 3, 4 3 5
 Phineus Lycaonis f. 3 8 1 3
 Phlegrae 1 6 2; 2 7 1 2
 Phlegyas Coronidis p. 3 10 3 6
 Phlegyas Martis f. 3 5 5 3
 Phocis 1 9 4; 3 5 7 5
 Phocus 3 12 6 8 et 11
 Phoebe hamadryas 2 1 5 4
 Phoebe Leucippi f. 3 10 3 5, 11
 2 2
 Phoebe Titanis 1 1 3
 Phoenicia 2 1 4 2; 3 1 1 2
 Phoenix Adonidis p. 3 14 4
 Phoenix Agenoris f. 3 1 1 2
 Phoenix Amyntoris f. 3 13 8 3
 Pholoë 2 5 4
 Pholus 2 5 4
 Phorbas 2 5 5
 Phorbus 1 7 7
 Phorcides 2 4 2 5
 Phorcus 1 2 6; 2 4 2 3
 Phoroneus 2 1 1 2
 Phrasimus 3 15 1
 Phrixus 1 9 1
 Phrontis 1 9 1 7
 Phrygia mulier 2 4 5 4, regio 3
 12 3
 Phthia Amphionis f. 3 5 6
 Phthia Amyntoris concubina 3 13
 8 3
 Phthia Thessaliae pars 1 7 2, 8 2
 4; 3 13 1
 Phthiae ex Apolline filii 1 7 6
 Phthius 3 8 1 3
 Phylace 1 9 12
 Phylacus 1 9 4 et 12
 Phylas Antiochi f. 2 8 3 2
 Phylas Thesprotus 2 7 6
 Phyleis 2 7 8 5
 Phyleus 2 5 5 3, 7 2 5; 3 10
 8 2
 Phylomache 1 9 10
 Physius 3 8 1 3
 Pieria Danai uxor 2 1 5 8
 Pieria regio 1 3 2 3; 3 10 2
 Pieris Megapenthis m. 3 11 1
 Pierus 1 3 3
 Pindarus 2 4 2 7
 Piras 2 1 2
 Piren Ius p. 2 1 3
 Piren a Bellerophonte necatus 2
 3 1
 Pirene 2 1 5 5
 Pirithous 1 8 2 4; 2 5 12 5

- Pisa 2 6 3 3
 Pisidice Aeoli f. 1 7 3 3
 Pisidice Nestoris f. 1 9 9 3
 Pisidice Peliae f. 1 9 10
 Pisistratus 1 9 9 3
 Pisus 3 10 3 4
 Pittheus 3 15 7
 Pityocampes 3 16 2
 Placia 3 12 3 8
 Planctae 1 9 25 2
 Plataeenses 3 5 8
 Plato 3 8 1 3
 Pleiades 3 10 1
 Pleione 3 10 1
 Pleuron 1 7 7
 Plexaure 1 2 7
 Plexippus Phinei f. 3 15 2 2
 Plexippus Thestii f. 1 7 10
 Plisthenes 3 2 2
 Pluto 1 1 5; 3, 12 6 10; 2 5 12
 8, 7 3
 Podalirius 3 10 8 3
 Podarce 2 1 5 8
 Podarces Iphicli f. 1 9 12 7
 Podarces Laomedontis f. 2 6 4 4;
 3 12 3 8
 Poes 1 9 16 9 et 26 5; 2 7
 7 11
 Polichus 3 8 1 2
 Polites 3 12 5 7
 Pollux 1 8 2 3, 9 20 2; 3
 10 7
 Poltys 2 5 9 13
 Polybotes 1 6 2 4
 Polybus 3 5 7 2
 Polycaste 1 9 9 3
 Polycctor 2 1 5 7
 Polydectes 1 9 6; 2 4 2
 Polydora Pelei uxor 3 13 4
 Polydora Pelei f. 3 13 1
 Polydorus Cadmi f. 3 4 2 4
 Polydorus Priami f. 3 12 5 7
 Polygonus 2 5 9 14
 Polyhymnia 1 3 1 2
 Polyidus 3 3 1 3
 Polylaus 2 7 8 2
 Polymede 1 9 16
 Polymedon 3 12 5 9
 Polymele 3 13 8 4
 Polynices 3 5 8 7
 Polynoe 1 2 7
 Polypemon 3 16 2 1
 Polyphemus 1 9 16 9 et 19 1
 Polyphontes Heraclida 2 8 5 5
 Polyphontes praeco 3 5 7 5
 Polypoetes Apollinis f. 1 7 6
 Polypoetes Pirithoi f. 3 10 8 2
 Polyxena 3 12 5 6
 Polyxenus Agasthenis f. 3 10 8 2
 Polyxenus Eleus 2 4 6 2
 Polyxo Danai uxor 2 1 5 7
 Polyxo Nyctei uxor 3 10 1 3
 Pontomedusa 1 2 7
 Pontus 1 2 6
 Porphyriion 1 6 3
 Porthaon 1 7 7 2
 Portheus 3 8 1 3
 Potamon 2 1 5 7
 Praxithea Celei f. 1 5 1 4
 Praxithea Naias 3 14 6 6
 Praxithea Phrasimi f. 3 15 1
 Praxithea Thespii f. 2 7 8 7
 Priamus 2 6 4 5
 Procles 2 8 2 7
 Procne 3 14 8
 Procris Erechthei f. 1 9 4; 2 4 7
 2; 3 15 1 2
 Procris Thespii f. 2 7 8
 Proetides portae 3 6 6
 Proetus 2 2 1 et 4 2
 Promachus Aesonis f. 1 9 27 2
 Promachus Parthenopaei f. 1 9 13
 2; 3 7 2 4
 Prometheus 1 2 3, 3 6, 7 1; 2 5
 11 10; 3 13 5 2
 Pronax 1 7 7, 9 13
 Pronoë 1 7 7
 Pronous 3 7 6 2
 Propontis 1 9 21 7
 Proserpina 1 3 1 2; 3 14 4 3
 Protesilaus 3 10 8 3
 Proteus Aegyptius 3 5 1
 Proteus Aegypti f. 2 1 5 2
 Proteus Neptuni f. 2 5 9 14

- Prothous Agrii f. 1 8 6
 Prothous Lycaonis f. 3 8 1 3
 Proto 1 2 7
 Protogenia Calydonis f. 1 7 7 2
 Protogenia Deucalionis f. 1 7 2 6
 Psamathe 1 2 7; 3 12 6 8
 Psophidii 3 7 6 3
 Psophis 2 5 4; 3 7 5 2
 Pteleon 3 15 1 3
 Pterelaus 2 4 5 3
 Ptous 1 9 2 3
 Pygmalion 3 14 3 2
 Pylaon 1 9 9
 Pylarge 2 1 5 8
 Pylas 3 15 5 2
 Pylia 3 15 5 2
 Pylus 2 5 12 2
 Pylus Martis f. 1 7 7 2
 Pylus urbs 1 9 9 et 11; 2 7 3;
 3 10 2 2 et 4; 3 15 5 2
 Pyramus fl. 3 1 1 5
 Pyrene 2 5 11 3
 Pyrippe 2 7 8 6
 Pyrrha 1 7 2
 Pyrrhus v. Neoptolemus
 Pythia 2 6 2 4; 3 15 6 2
 Pytho 1 4 1 5
 Python 1 4 1 3

 Rhadamanthus 2 4 9 2 et 11 8; 3
 1 1 3 et 2 3
 Rhadius 1 9 9
 Rhea s. magna mater 1 1 3 et
 5—7; 3 5 1 2, 12 6
 Rhegium 2 5 10 8
 Rhesus 1 3 4
 Rhexenor 3 15 6
 Rhode Danai f. 2 1 5 4
 Rhode Neptuni f. 1 4 6
 Rhodia 2 1 5 4
 Rhodus 2 1 4 6, 8 2 2; 3 2 1 2
 et 2 2
 Rhoecus 3 9 2 3

 Salamis 1 8 2 4; 3 12 7
 Salamis ins. 3 12 7
 Salmoneus 1 7 3 3, 9 7

 Salmydessus 1 9 2 1
 Samothrace 3 12 1
 Sandacus 3 14 3
 Sangarius fl. 3 12 5 2
 Sao 1 2 7
 Sarapis 2 1 1 4
 Sardinia 2 7 6
 Sardonium mare 1 9 24 5
 Sarpedon Iovis f. 3 1 1 3
 Sarpedon Neptuni f. 2 5 9 13
 Saturnus 1 1 3—5
 Satyri 2 1 2 3; 3 5 1 3
 Satyrus 2 1 4 8
 Scaea 2 1 5 3
 Scaeus 3 10 5
 Scamander 3 12 1 2 et 2 2 et
 3 8
 Schedius 3 10 8 2
 Schoeneus Atalantes p. 1 8 2 4
 Schoeneus Athamantis f. 1 9 2 3
 Sciron 3 12 6 7
 Scironides petrae 2 8 1 2
 Scylla 1 9 25 2
 Scylla Nisi f. 3 15 8 2
 Scyrius 3 15 5 4
 Scythia 2 1 3 6
 Semele 3 4 2 4
 Seriphus 1 9 6; 2 4 1
 Sicilia 1 6 2 3; 2 5 10 9
 Siculum mare 1 6 3 12
 Sicyon 2 2 2 7; 3 5 5 5
 Side 1 4 3
 Sidero 1 9 8 3
 Sigeum 1 9 1 5
 Silenus 2 5 4
 Simois 3 12 2 1 et 3
 Sinis 3 16 2
 Sipylyus Amphionis f. 3 5 6
 Sipylyus urbs 3 5 6 6
 Sirenes 1 3 4, 7 10 2, 9 25
 Sisyphus 1 7 3 3, 8 3; 3 4 3 6,
 10 1 2, 12 6 5
 Smyrna 3 14 4
 Socles 3 8 1 3
 Sol 1 2 2, 9 28 3
 Solyimi 2 3 2 2
 Sparte 2 5 7 4; 3 10 3

- Sparti** 3 4 1 4
Spartus canis 3 4 4 6
Spercheus fl. 3 13 4
Sphinx 3 5 8 2
Spio 1 2 7
Staphylus 1 9 16 9
Sternops 1 8 5 2
Sterope Acasti f. 3 13 3 2
Sterope Atlantis f. 3 10 1
Sterope Cephei f. 2 7 3 5
Sterope Pleuronis f. 1 7 7
Sterope Porthaonis f. 1 7 10 2
Steropes 1 2 1
Stesichorus 3 10 3 12
Stheneboea 2 2 1 3; 3 9 1
Sthenelaus Melanis f. 1 8 5 2
Sthenele Acasti f. 3 13 8 4
Sthenele Danai f. 2 1 5 6
Sthenelus Aegypti f. 2 1 5 6
Sthenelus Androgei f. 2 5 9 5
Sthenelus Capanei f. 3 7 2 3, 10
 8 1
Sthenelus Persei f. 2 4 5
Stheno 2 4 2 7
Stratichus 1 9 9 3
Stratonice Pleuronis f. 1 7 7
Stratonice Thespii f. 2 7 8 4
Strophades ins. 1 9 21 7
Strymo 3 12 3 8
Strymon 2 1 2
Strymon fl. 1 3 4; 2 5 10 12; 3
 5 1 3
Stygne 2 1 5 7
Stymphalia palus 2 5 6
Stymphalides aves 2 5 6
Stymphalus Elati f. 3 9 1
Stymphalus Lycaonis f. 3 8 1 3,
 12 6 9
Stymphalus urbs 2 5 6
Styx 1 2 2 et 5
Sylea 3 16 2
Syleus 2 6 3 2
Symplegades 1 9 22
Syria 1 6 3 7; 2 1 3 7; 3 14 3 1

Taenarus 2 5 12 3
Talaus 1 9 13

Talus Atheniensis 3 15 9
Talus Cretensis 1 9 26 3
Tantalus Amphionis f. 3 5 6
Tantalus Niobes p. 3 5 6 1 et 5
Taphii 2 4 6
Taphius 2 4 5 2
Taphus 2 4 5 2
Tartarus 1 1 2, 1 6 3; 2 1 2 3
Tartessus 2 5 10 4
taurus Cretensis 2 5 7 Arcadium
 vastat 2 1 2 2
Taurus 1 9 9
Taygete 3 10 1
Tebrus 3 10 5
Tegea urbs 2 7 3 4; 3 7 5 6 et
 6 2
Tegyrius 3 15 4 2
Telamon 1 8 2 4, 9 16 7; 2 6 4
 3; 3 12 6 7
Telchin 2 1 1 4
Teleboae 2 4 5 2
Teleboas 3 8 1 3
Teledice 2 1 1 4
Telegonus Aegypti rex 2 1 3 8
Telegonus Protei f. 2 5 9 14
Teleon 1 9 16 9
Telephassa 3 1 1 2
Telephi ara 1 8 6 3
Telephus 2 7 4 2; 3 9 1 4
Teles 2 7 8 3
Telesilla 3 5 6 5
Telestes 3 12 5 8
Telentagoras 2 7 8 4
Tellus 1 1 1, 1 2 1 2
Temenus 2 8 2 5 et 3 3
Tenos ins. 3 15 2
Tereis 3 11 1
Tereus 3 14 8
Terpsichore 1 3 1 2
Terpsicrates 2 7 8 6
Tethys 1 1 3, 1 2 2
Teucer 3 10 8 3, 12 7 3
Teucer Scamandri f. 3 12 1 2
Teucri 3 12 1 2
Teutamias 2 4 4 2
Teuthrania 2 7 4 3
Teuthras 2 7 4 3, 3 9 1 3

- Thalia Gratia 1 3 1 2
 Thalia Musa 1 3 1 2
 Thalpius 3 10 8
 Thamyras 1 3 3
 Thasus ins. 2 5 9 13; 3 1 1 6
 Thasus Neptuni f. 3 1 1 4
 Thaumacus 1 9 16 9
 Thaumias 1 2 6
 Theano Danaï f. 2 1 5 7
 Thebae 1 8 5 3; 2 7 6; 3 4 1 2
 Thebais 1 8 4
 Thebanæ mulieres 3 5 2
 Thebani 3 6
 Thebe 3 5 6
 Thelxion 2 1 1 4
 Themis Caeli f. 1 1 3, 1 4 1 3;
 2 5 11 3; 3 13 5
 Themis Ili f. 3 12 2 3
 Themiscyra 2 5 9 7
 Themisto 1 9 2 3
 Therimachus 2 4 11 6, 7 8 8
 Thermodon fl. 1 9 23 2; 2 5 9
 Thermydrae 2 5 11 8
 Thersander 3 7 2 2
 Thersites 1 8 6
 Theseus 1 8 2 3, 9 16 8; 2 5 12
 5, 6 3 4; 3 10 7 4 et 16 1 1
 Thesmophoria 1 5 1 3
 Thespiadae 2 7 6 et 8
 Thespius 2 4 10 et 7 6
 Thesproti 2 7 6; 3 7 5 3
 Thesprotus 3 8 1 2
 Thessalia 1 7 2 3 et 3 3, 9 7
 et 10
 Thessalorum colonia 1 7 5
 Thestalus 2 7 8 9
 Thestiadae 1 8 2 4 et 7
 Thestius 1 7 7 2; 3 10 5 2
 Thetis 1 2 7, 3 5, 9 25 2; 3 5 1
 3, 13 5 1
 Thettalus 2 7 8 9
 Thia 1 1 3
 Thias 3 14 4
 Thiodamas 1 9 10; 2 7 7
 Thoas Icarii f. 3 10 6
 Thoas Lemnius 1 9 17; 3 6 4 2
 Thoon gigas 1 6 2 5
 Thoricum 2 4 7 3
 Thraces 2 5 9 13; 3 4 1 et 15 4 4
 Thracia 1 6 3 11, 9 17; 2 5
 10 11
 Thrasius 2 5 11 6
 Thrasymedes 1 9 9 3
 Threpsippas 2 7 8
 Thriasius campus 3 14 1 4
 Thrinacia 1 9 25 3
 Thyestes 2 4 6 5
 Thymbris 1 4 1 3
 Thyone 3 5 3 3
 Thyreus 1 8 1
 Tigres fl. 1 9 21 6
 Tilphussa fons 3 7 3 3
 Timandra 3 10 6
 Tiphys 1 9 16 7 et 23 1
 Tiphysa 2 7 8 5
 Tiresias 2 4 8 2; 3 6 7 et 7 3 2
 Tiryns 2 2 1 3, 4 4 3, 6 2 2
 Tisamenus 2 8 2 4 et 3 5
 Tisiphone Alcmaeonis f. 3 7 7 3
 Tisiphone Erius 1 1 4
 Titanas 3 8 1 3
 Titanes 1 1 3, 1 2 1 et 2
 Titanides 1 1 3
 Tithonus 2 5 11 9; 3 12 3 8, 14
 3 1
 Tityus 1 4 1 4
 Tlepolemus 2 7 6, 8 2 2
 Tmolus 2 6 3
 Tomi urbs 1 9 24 3
 Torone 2 5 9 13
 Toxeus 1 8 1
 Toxicorate 2 7 8 7
 Trachin 2 7 6 3
 Trachinii 2 7 7 11
 tragici 2 1 3 et 5 14, 2 1 3
 Trapezus 3 8 1 6
 Triops 1 7 4 2
 Triptolemus 1 5 2
 Triton Neptuni f. 1 4 6
 Triton fl. 1 3 6; 3 12 3 4
 Troezen 2 5 12 9; 3 15 7
 Troia 2 5 9 8; 3 12 2 2
 Troilus 3 12 5 7
 Tros 3 12 2

- Tydeus 1 8 5; 3 6 1 3
 Tyndareus 1 9 5; 2 7 3 6; 3 10
 3 4 et 10
 Typhon 1 6 3; 2 5 1 et 11 2 et
 10; 3 5 8 2
 Tyrannus 2 4 5 3
 Tyria Aegypti uxor 2 1 5 6
 Tyro 1 9 8
 Tyrrheni 3 5 3
 Tyrrhenia 1 9 24 5; 2 5 10 8

 Udaeus 3 4 1 5 et 6 7 1
 vellus aureum 1 9 4 et 16
 Venti 1 2 4
 Venus 1 3 1 et 3, 9 17 et 25; 3
 14 3 2, 4 2
 Vesta 1 1 5
 Ulysses 3 10 6, 8 1, 9 1, 13 8 2
 Urania Musa 1 3 1 2
 Uranus v. Caelus

 Ursa 3 8 2 5
 Vulcanus 1 3 5 et 6, 6 2 2, 9 23
 3; 2 5 10 10
 vulpes 2 4 6 7
 vultur 2 5 11 2

 Xanthippe 1 7 7
 Xanthippus 1 8 5 2
 Xanthus 2 7 8 4
 Xanthus equus 3 13 5 4
 Xenodamus 3 11 1
 Xenodice Minois f. 3 1 2 5
 Xenodice Sylei f. 2 6 3 2
 Xuthus 1 7 3; 3 15 1 3

 Zelus 1 2 4
 Zetes 1 9 16 7 et 21 5; 3 15 2 1
 Zethus 3 5 5 4, 10 1 3
 Zeuxippe 3 14 8
-

